

CONSOLIDATED REPORT **ZONAL TASK FORCES** **ON RECONCILIATION MECHANISMS**

17 NOVEMBER 2016

VOL. II

The reports of the Zonal Task Forces (ZTFs) were submitted to the Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms (CTF) following the conclusion of public meetings and focus group discussions (FGDs) in the zones.

Contents

Ampara	3
Batticaloa	31
Central Province	43
Jaffna	53
Killinochchi.....	59
Mannar.....	72
Mullaithivu	106
North Central Province.....	123
North Western Province	152
Sabaragamuwa.....	171
Southern Province	196
Trincomalee.....	205
Uva.....	226
Vavuniya.....	257
Western Province	278

Ampara

இலங்கையின் நல்லிணக்கத்துக்காக பொது மக்களுடன்
கலந்தாலோசனை செயற்பாடுகள் -

அம்பாரை வலயச் செயலணியின் அறிக்கை:

சர்வதேச சமூகத்திற்கும் ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பேரவைக்கும் இலங்கை அரசு உறுதியளித்தன் நிமித்தம் யுத்தின் பின்னரான நீதிச் செயற்பாட்டை உறுதிப்படுத்தி இனமுரண்பாடுகளைக் களைந்து ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள் தொடர்பில் பொருத்தமான நிவாரணங்களை வழங்கி மீண்டும் இவ்வாறான முரண்பாடுகள் தோன்றாது சமூக, சட்ட, மற்றும், அரசியல் ரீதியான ஸ்திரத்தன்மையையுடன் உறுதியான ஏற்பாடுகளையும் செய்வதாக வழங்கிய வாக்குறுதிகளை செயற்பாட்டில் கொண்டுவருதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கலந்தாலோசனை செயலணி அம்பாரை பிரதேசத்திற்கென ஆரியதாச, மனாறுதீன், வாணி சைமன், கலாநிதி அனுசியா சேனாதிராஜா, சாந்தினி, மற்றும் அமானுல்லா ஆகியோரை உள்ளடக்கி எச்.எச்.எம்.மனாறுதீன் குழுவின் தலைவராக இருந்து வழிநடாத்திய வலயசெயல் அணியினர் மாவட்டத்திலுள்ள மூவின் மக்களுடனும் கலந்தாலோசனை செய்து அந்த காலந்தாலோசனையின் பயனாக பொதுமக்களின் கருத்துக்கள் பொதுமக்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள், மற்றும் அவர்களின் எண்ணம், யுத்தம் தொடர்பாகவும், யுத்தப் பாதிப்புக்களிலிருந்து மீள்சி பெறுவது சம்பந்தமாகவும், ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டிய இழப்பீடுகள் சம்பந்தமாகவும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியோருக்கு சட்டரீதியான தண்டனைகள் சம்பந்தமாகவும் இனிவரும் காலங்களில் மீளவும் இனங்களிடையே முரண்பாடுகளை முற்றாக தவிர்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய சட்ட, சமூக, அரசியல், ரீதியான கட்டமைப்புக்கள், மற்றும் மாற்றங்கள் சம்பந்தமாக பல்வேறு தரப்பினர் பல்வேறான தங்களது சமர்ப்பணங்களை விடுத்திருந்தனர்.

அம்பாரை மாவட்டத்தின் இன மற்றும், புவியியல் நிலை

20 பிரதேச செயலகங்களை கொண்ட அம்பாரை மாவட்டமானது கிழக்கு மாகாணத்தில் தென்பகுதியில் அமைந்து ஏறத்தாழ 650இ000 சனத்தொகையைக் கொண்டு 4415 சதுர மைல் பரப்பளவைக் கொண்டதும் மூவின் மக்களை

கொண்ட வலயமாகும்.இவ்வலயத்தின் தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள மக்கள் தங்களுக்கென வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள், கிராமங்கள், மற்றும் நகரங்களில் வாழ்ந்துவருகின்றனர். ஒரு இனத்தை பெரும்பான்மையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ள இடப்பரப்பின் எல்லையாக இன்னோர் இனத்தைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட இடப்பரப்பு அமைந்துள்ளமை இப்பிரதேசத்தின் தனித்தன்மையான விடயமாகும். எனவே இவ்வாறான பிரதேசத்தில் கலந்துரையாடலை மேற்கொள்ளும் போது குறித்த கலந்துரையாடல் மேலும் ஒரு புதிய முரண்பாட்டை இனங்களிடையே தோற்றிவிக்க ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி விடும். இதனால் அம்பாரை மாவட்ட கலந்துரையாடல் செயலணியானது ஆரம்பத்திலேயே ஒன்றுகூடி ஒரு திட்டமிடல் செயற்பாட்டை வரைந்துஇனங்களிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்படாமல் கலந்துரையாடல் கூட்டங்களை நடாத்த திட்டமிட்டது. இதன் அடிப்படையில் எல்லா இனக்குழுக்களும் கலந்துரையாடலில் சமமான முறையில் பங்குபற்றவும் சுதந்திரமாக கருத்து தெரிவிக்கவும், அவரவர்களுக்குரிய நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும், கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தது. இதனடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் சொறிந்து வாழும் பிரதேசங்களில் 6சந்திப்புக்களும், சிங்களவர்கள் சொறிந்து வாழும் பிரதேசங்களில் 6சந்திப்புக்களும், தமிழர்கள் சொறிந்து வாழும் பிரதேசங்களில் 7சந்திப்புக்களும் நடாத்தி முடிக்கப்பட்டன. மேற்படி கலந்துரையாடலுக்கான இடங்களை தெரிவு செய்யும் போது அப்பிரதேசத்தில் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பின் அளவு கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது.

	Meeting Date	Nature of Meeting	Venue	No of Female	No of Male	Total Participants
A	2016-06-18	Planning	AWF Office - Akkaraipattu	03	03	06
B	2016-06-25	Media Mtg	FRED Office - Ampara	04	06	10
C	2016-07-02	Media Mtg	AWF Office - Akkaraipattu	02	08	10
D	2016-07-09	With CTF Reps	Alayadiweambu	05	04	09
E	2016-07-17	FGM – Missing	AWF Office - Akkaraipattu	17	03	20
F	2016-07-30	FGM- Missing & Land	Boy's School - Akkaraipattu	14	18	32
G	2016-07-31	FGM- Missing & Land	FRED Office - Ampara	12	10	22
H	2016-08-04	FGM – Missing	Oluvil Junior School	01	39	40
I	2016-08-08	FGM- Missing & Displacement	Thiraiakerny	15	05	20
J	2016-08-13	Public Meeting	Addalaichenai	108	119	227
K	2016-08-14	Public Meeting	Chirista Illam - Kalmunai	13	12	25
L	2016-08-16	FGM – Missing	Govt. school, Kannakipuram	25	07	32
M	2016-08-17	FGM- Missing & Land	Community Hall- Mahaoya	10	13	23
N	2016-06-18	FGM- Missing	Mahashakthi Village	28	01	29
O	2016-08-20	FGM - Heads of Civil society	Akkaraipattu	02	13	15
P	2016-08-23	Public Meeting - Thirukkivil	THirukkivil Cultural Haall	117	13	130
Q	2016-08-25	FGM	Udayapura Vihara	04	12	16
R	2016-08-27	Public Mtg - Pottuvil	DS Office Hall - Pottuvil	53	84	137
S	2016-08-28	Public Mtg - Sammanthurai	Sammanthurai Town Hall	31	46	77
T	2016-09-10	Public Mtg - Lahugala	Lahugala DS Office	09	09	18
U	2016-09-10	Public Mtg - Panama	Panama Society Hall	36	25	61
V	2016-06-18	Public Mtg - Gonagala	Gonagolla Temple	16	04	20

W	2016-06-18	Public Mtg - Aligambai	Aligambai Church	10	06	16
---	------------	------------------------	------------------	----	----	----

பின்வரும் விடயங்கள் யுத்தப்பாதிப்புக்களாகவும், யுத்தத்தின் பின்னரான பாதிப்புக்களாகவும் அப்பாதிப்புக்களை எதிர்கொண்ட ஆண்கள், பெண்கள் சமூகத்தலைவர்கள், மதத்தலைவர்கள், இளைஞர்கள், யுவதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள், ஆகியோர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

1. யுத்தகாலப் படுகொலைகள், நீண்டகால தடுத்துவைப்புக்கள்
2. ஆயுதம்தாங்கிய போராட்ட மற்றும் எதிர்போராட்ட குழுவினரால் படுகொலைகள்
3. ஆயுதம்தாங்கிய போராட்டம் மற்றும் எதிர்போராட்ட குழுவினரால் ஆட்கடத்தல்கள் மற்றும் யுத்தத்திற்கு ஆட்சேர்த்தமை
4. பெண்கள் விதவைகள் ஆக்கப்பட்டமை
5. யுத்த இடப்பெயர்வுகள்
6. காணிப் பறிப்பு
7. வீடுகள், மற்றம் சொத்து அழிவு
8. அரச அதிகாரிகள், மற்றும் அரசியல்வாதிகளின் வரம்பு மீறல்கள்
9. யுத்தத்தின் போதும், அதன் பின்னரும் கடும் பாதிப்புக்கள் உள்ளான பிரதேசங்களின் சிறுவர்கள் கல்வியை தொடர்ச்சியாக இழந்தமை.
10. ஆதி இனக்குழுவான தெலுங்கர்களுக்கு ஏற்பட்ட யுத்தப்பாதிப்புக்களும், உயிர் இழப்புக்களும்.
11. வலிதற்ற கிராமங்கள் இன்றுவரை அரச நிதியீட்டத்தின் அபிவிருத்திகளில் இருந்தும் ஒதுக்கப்பட்டுவருகின்றமை.

பொதுசன ஊடகவியலாளர்களை உள்ளீர்த்து பொதுமக்களிடையே கலந்துரையாடல் தொடர்பாக வழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல்.

வலயத்தில் சுறுசுறுப்பாக செயற்படுகின்ற தமிழ் மொழியிலான ஊடகவியலாளர்கள், மற்றும் சிங்கள மொழியிலான ஊடகவியலாளர்களை வெவ்வேறாக வலயச் செயலணியானது சந்திப்பை மேற்கொண்டதன் ஊடாக நல்லிணக்க பொறிமுறை மற்றும் கலந்துரையாடல்கள் பற்றி ஊடகங்கள் ஊடாக தெளிவான விளக்கத்தினையும் போதுமான விளம்பரத்தையும் ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக அரச அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பொறுவதிலும் பொதுமக்களின் வருகையை உறுதிப்படுத்துவதிலும் சாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

மேலும் அரச அதிகாரிகளுக்கு மத்திய செயல் அணியின் ஊடகாக நல்லிணக்கத்துக்கான பொதுமக்கள் கலந்துரையாடல் தொடர்பான அறிவும், தகவலும், சென்றயடைதாதல் குழுவினர் ஆரம்பத்தில் சில பின்னடைவுகளை எதிர்கொண்டபோதும் பொதுசன ஊடக தகவல்கள் மற்றும் செய்திகள் ஊடாக அரச அதிகாரிகள் போதுமான அளவு விழிப்புணர்வைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இதன் காரணமாக அரசு அதிகாரிகள் தரப்பில் உரிய வேளைகளில் தேவையான அனுசரணைகள் கிடைக்கப் பெற்றன.

2016 ஜூன் மாதத்திலிருந்து வலயச் செயலணியின் கலந்துரையாடல் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். எனினும் வலயச் செயலணியின் அங்கத்தவர்கள் வார நாட்களில் தங்களது வழமையான பணிகளை செய்ய வேண்டிய நிர்பந்தம் இருந்தபடியால் குறித்த கலந்தலோசனைச் செயற்பாடுகளை வார இறுதி நாட்களிலேயே மேற்கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. அத்துடன் அம்பாரை வலயமானது புவியியல் ரீதியாக பரந்துபட்டதாகவும் மக்கள் தூர இடங்களில் உள்ள கிராமங்களில் குடியிருப்புக்களை கொண்டு இருப்பதாலும் வலயச்செயலணியால் அவர்களுக்கு தரப்பட்ட இரு மாத காலத்துக்குள் தங்களது தரப்பட்ட செயற்பாட்டை பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலை எற்பட்டது தொடர்பாக செயலணி தங்களது தாழ்மையான வருத்தத்தை தெரியப்படுத்துகிறார்கள்.

கலந்துரையாடல் தொடர்பான முறைமைகள்

உள்ளூர் மற்றும் தேசிய வெகுசனதொடர்புகள் ஊடகங்கள் ஊடாக முற்கூட்டியே பொதுமான விழிப்புணர்வு பிராச்சாரங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டு மக்களிடையே உரிய ஆர்வத்தை எற்படுத்தி தொடர்புடைய அரசு நிர்வாகிகளை நேரடியாக சந்தித்து அவர்களின் இணக்கம், ஒத்துழைப்பைப் பெற்று அதன் பின் கூட்டத்திகதிகளை தீர்மானித்து அதனைஉரிய உரிய பிரதேசங்களில் சுவரொட்டிகள், மற்றும் கிராம சேவகர்கள் ஊடாக அறிவித்தல்களை செய்யச்செய்து பாதிக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் கலந்துரையாடல்களில் பங்குபெறுவதற்கான முன்னேற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அத்துடன் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர்,படுகொலை செய்யப்பட்டோர், இடப்பெயர்வுக்கு உள்ளானோர், காணிகளை இழந்தோர், இனங்களிடையே சமாதானம் மற்றும் நல்லிணக்கம் உண்டாக்குவதற்காக செயற்பட்டோர் தொடர்பாகஎற்கனவே போதிய தகவல்களுடன் செயற்பாட்டில் இருந்த நிறுவனங்கள் அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் சிவில்சமூக குழுக்கள் என்பவைகளையும் நேரடியாக தொடர்பு கொண்டு கலந்துரையாடலில் பங்கு பற்றி உரிய தகவல்களையும் செயலணிக்கு வழங்குமாறு உச்சாகப்படுத்தப்பட்டது.

மேற்படி நடவடிக்கைகள் ஊடாக பாதிக்கப்பட்டோர் மற்றும் அவர்கள் சார்பாக செயற்படும் செயற்பாட்டாளர்கள் யுத்தப்பாதிப்பு விடயங்களில் களத்தில் செயற்பட்டு இருந்த நிறுவனங்களின் பங்களிப்புக்கள், பங்குபற்றுதல்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்ட அளவுக்கு நிறைவு செய்யப்பட்டன.

கலந்துரையாடல்கள் குழுமுறை, மற்றும் பகிரங்க சந்திப்புக்கள் ஊடாக, நடைபெற்றது கீழே உள்ள அட்டவணை இதன் சுருக்கமான

நிரலைத்தருகின்றது. இதன்படி 10 குழுக் கலந்துரையாடல்களும், 09 பொதுமக்கள் சந்திப்புக்களும் இடம்பெற்றது. இச்சந்திப்புக்களிலும் ஏனைய எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் குழு அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் குழுமுறையில் சிறப்பாக செயற்பட்டு உரிய பங்களிப்பை மிகவும் இணக்கமாகவும் தங்களிடையே முரண்பாடு இன்றி தியாக உணர்வுடன் பங்களிப்பு செய்திருந்தனர். அம்பாறை வலயச்செயலணியின் இணைப்பாளரின் அவர்களின் மிகச் சிறப்பான பங்களிப்பும் குறிப்புக்களை சேகரித்த குறிப்பெழுதுவர்களின் பங்களிப்பும் குழுச்செயற்பாட்டுக்கு மிகவும் உறுதுணையாக அமைந்திருந்தது.

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பாக பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்களின் சமர்ப்பணங்கள்

யுத்தத்தின்போது படையினராலும், ஆயுதக்குழுக்களினாலும், சகோதர இனங்களிலுள்ள சமூகவிரோதிகளாலும், அனேகமான இளவயதினர் காணாமல் ஆக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களில் சுமார் 70மூ வீதமானோரின் இறுதிநிலை என்னவானது என்பது அவர்களின் குடும்பத்திற்கு ஓரளவு தெரிந்திருந்தது. எனினும் அதில் அனேகமானோர் அது தொடர்பாக திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வரமுடியாதவர்களாவே காணப்பட்டனர். காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் 30மூ வீதமானோர்களின் நிலை என்னவானது என்பது தொடர்பில் அவர்களின் உறவினர்கள் எதுவும் தெரியாத நிலை காணப்பட்டது. அவ்வாறு காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தற்போதும் எங்காவது உயிருடன் தடுத்து வைக்கப்பட்டு இருக்கலாம் என்றும் அவர்கள் வலுவாக நம்புகின்றனர். காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரில் அனேகர் தமிழ் சமூக அங்கத்தவர்கள் ஆவார். அத்துடன் குறித்த எண்ணிக்கையான முஸ்லிம் சமூக அங்கத்தவர்களும் அதை விட சற்று குறைவான எண்ணிக்கையிலான சிங்கள சமூக அங்கத்தவர்களும் உள்ளடங்குகின்றனர். இவை தவிர பொலிஸார், சிவில்பாதுகாப்புப்படை, அரசபடை, என்பவற்றின் உறுப்பினர்களும் காணாமல் போய் இருப்பது தொடர்பாக அவர்களின் நெருங்கிய உறவினர்கள் தங்களது முறைப்பாடுகளைச் செய்திருந்தனர்.

தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் உள்ள காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் உறவினர்களில் சுமார் 65மூ வீதமானோர் காணாமல் ஆக்கியவர்கள் மீது தாங்கள் குற்றச்சாட்டுக்களை முன்வைக்கவோ சட்டபூர்வமாக அவர்களுக்கு தண்டனை வாங்கிக்கொடுப்பதற்கோ முனைப்புக்கள் எதனையும் மேற்கொள்ள அவசியமில்லை எனக்கூறும் அதோ வேளை 35மூ வீதமானோர் தங்களது உறவினர்களை காணாமல் ஆக்கியோர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களை உரிய விசாரணைக்குட்படுத்தி ஒரு விசேட பொறி முறை மூலம் அவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டை சுமத்தி நீதி விசாரணை செய்து உரிய தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தினர். இது தொடர்பான கீழ்வரும் கூற்றுகள் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

“எனது மகன் சிவில்பாதுகாப்புப்படையில் கடமையாற்றியபோது யுத்தகாலத்தில் புலிகளால் கடத்திச் செல்லப்பட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டுள்ளார். என்னைப்பொறுத்தவரை அவ்வாறு கடத்திச் சென்றவர்களை விசாரித்து தண்டனை வழங்குமாறு கோரும் மனநிலையில் நான் இல்லை அவ்விடயத்தை கடவுள் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். தற்போது காலம் கடந்துவிட்டது சம்பவம் யுத்தகாலத்தில் நடந்தது என்றபடியால் கடத்தியவர்களை நான் மன்னிக்கவும் தயாராகவுள்ளேன்.”

-அம்பாரையில் நடந்த குழுக்கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய 69வயதுடைய ஒரு சிங்களச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தாயின் கூற்று-

“எனது குடும்பத்தில் விறகு சேகரிக்கச் சென்ற இருவர் காணாமல்போய்யுள்ளனர். என்னைப்பொறுத்தவரை அவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என நம்புகின்றேன். குற்றத்தை புரிந்தவர்கள் மீது விசாரணை நடத்துமாறோ, அல்லது தண்டிக்குமாறோ நான் கோரவில்லை யுத்தகாலம் என்பதால் அக்குற்றம் புரிந்தவர்களை நான் மன்னிக்கதயாராகவுள்ளேன்.”

-அம்பாரையில் நடந்த குழுக்கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய 60 வயதுடைய இன்னொரு சிங்களச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தாயின் கூற்று-

“எவ்விதகாரணமுன்றி இந்த யுத்தத்தில் சம்மந்தப்படாத என்னுடைய மகனும், மருமகனும், ஆயுதக்குழுக்களின் உதவியுடன் படையினரால் கொண்டு செல்லப்பட்ட பின் இதுரை காணாமல் உள்ளனர் இது பெரிய அநியாயமாகும் இக்குற்றத்தை புரிந்தவர்கள் தண்டிக்கப்படும்போதுதான் எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான நிகழ்வுகள் மிண்டும் ஏற்படாது தடுக்க முடியும்”

-கண்ணகிபுரத்தில் நடந்த குழுக்கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய 65 வயதுடைய ஒரு தமிழ்ச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தாயின் கூற்று-

மேலும் காணாமல்போனரில் அனோகமானோர் சொற்ப பணக்கொடுப்பனவு மாத்திரமே தங்களுக்கு அரசினால் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும் அத்தொகை கவனத்தில் கொள்ளப்படக்கூடிய தொகை அல்லவென்றும் இவ்வாறானஇழப்புக்கள்பாரதூரமானவை என்றும் இக்காணாமல் போனதன் காரணமாக அவர்களின் குடும்பங்கள் மிகப்பாரிய பின்விளைவுகளை சந்தித்து இன்றுவரை மிகவும் நலிவுற்ற நிலையே உள்ளன என்றும் பாதிப்புக்குள்ளானோரின் குடும்பங்களை வலுவடையச் செய்வதற்காக போதுமான நியாயமான உதவிகள் மீளவும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் பாதிப்புக்கள்ளான எல்லாக்குடும்பங்களும் கருத்துத்தெரிவித்திருந்தன.

காணமால் போனவர்கள் தொடர்பாக அமைக்கப்படவுள்ள அலுவலகமானது கொழும்பில் மாத்திரம் அமையப்பெறாது பாதிக்கப்பட்டோர் அதிகமாக வாழும் பிரதேசங்களிலும் அலுவலகங்களையோ அல்லது அலுவலர்களுையோ கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் பாதிப்புற்ற குடும்பங்கள் அனைத்தும் ஒன்றுட்டு கருத்து தெரிவித்தததுடன் அதில் பணிபுரிபவர்கள் மற்றும் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் பொறுப்புள்ளவர்கள் யுத்தப் பாதிப்புக்களை நேரடியாகக் கண்டு உணர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என முன்வைத்தனர். அத்துடன் பாதிப்புக்குள்ளவர்கள் சுதந்திரமாகவும் பயமின்றியும் தங்களது முறைப்பாடுகளை முன்வைத்து சாட்சியமளிக்கக்கூடிய பாதுகாப்பான சூழ்நிலையும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்றும் அரசியல் மாற்றங்கள் நிகழும்போதும் தங்களது பாதுகாப்பை உறுதிசெய்வதற்கான சட்ட ஏற்பாடுகள் மற்றும் அமைப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்படுவது அவசியம்மென்றும் வலியுறுத்தினர்.

யுத்தகாலத்திலும், யுத்தத்தின் பின்னரான காலத்திலும் படுகொலை செய்யப்பட்டோர்

யுத்தத்தின் காரணமாக படையினராலும், ஆயுதம் தாங்கிய குழுவினராலும் பிறசமூக அங்கத்தவர்களாலும் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஆட்களின் உறவினர்கள் தங்களது சமர்ப்பணங்களை முன்வைக்கும்போது அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே தெனியில் குறித்த படுகொலைகளை செய்தவர்கள் அடையாளங்காணப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் மிகவலுவாக கருத்து கொண்டு இருந்தனர். அவர்களும் காணமால் ஆக்கப்பட்டோர் போலவே நியாமான இழப்பீடு தங்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் தாங்கள் எற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சர்வதேச தரம்வாய்ந்த பொறி முறை ஏற்படுத்தப்பட்டு இவ்விடயம் கையாளப்பட வேண்டும் என்றும் கருத்தத் தெரிவித்திருந்தனர்.

யுத்தம் காரணமாக விதவையாக்கப்பட்டோரின் நிலை கடுமையாகக் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒரு பரிதாபத்திற்குரிய ஒன்றாகும் என்பது குழுவினரின் அவதானிப்பாகும். இவ்விதவைகள் உடல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக மட்டுமன்றி உளரீதியாகவும் கடுமையான பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளனர் என்பது மிகத் தெளிவாக அடையாளம்காணப்பட்டது.

அம்பாரை மாவட்டத்திலுள்ள பாதிப்புக்குள்ளான மூன்று சமூகத்தையும் சேர்ந்த பொதுமக்கள் மற்றும் பாதிப்புக்குள்ளோரை பிரதிநிதிப்படுத்தும் குழுக்கள் என்பன கலந்துரையாடல்களில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவத்துடன் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

காணி தொடர்பாக பாதிக்கப்பட்ட பொதுமக்களின் சமர்ப்பணங்கள்

காணிப்பிரச்சினை தொடர்பில் விவசாயக் காணிகளும் குடியிருப்பு நிலங்களும் மக்கள் மத்தியிலிருந்து பறித்தெடுக்கப்பட்டதாக சமர்ப்பணங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஏனைய யுத்தப்பாதிப்புக்களை ஒப்பிடும்போது காணி தொடர்பான பாதிப்பின் அளவு ஒப்பீட்டு ரீதியில் மிக அதிகம் என்பது கிடைக்கப் பெற்றிருந்த சமர்ப்பணங்களின் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. யுத்தம் தொடர்பான காணிப் பிரச்சினையானது மூவின மக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு பிரச்சினையாக சமர்ப்பணங்கள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டள்ளது. தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் சிங்களவர்களாலும் அரச அதிகாரிகளாலும், அரசியல் வாதிகளாலும் படையினாலும் தங்களது காணிகள் இழப்பக்கு உள்ளாகியுள்ளன என்று சமர்ப்பிக்கும் அதே வேளை அரச அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல் வாதிகள் தங்களது காணிகளை பறித்துள்ளதாக சிங்கள சமூகத்தை சேர்ந்த பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சமர்ப்பணங்களை செய்துள்ளனர்.

கலந்துரையாடல்களின் போது ஒலித்த கீழ்வரும் குரல்கள் காணி இழப்பின் நிலையினை தெளிவு படுத்துவதாக உள்ளது.

“கடந்த 70 வருடங்களாக ‘கறங்கா’ என்னும் இடத்தில் சுமார் 72 குடும்பங்கள் நெற்செய்கை செய்து வந்தோம். ஒவ்வொரு குடும்பமும் 03 தொடக்கம் 5 ஏக்கர் வரை நெற்காணிகளுக்க சொந்தக்காரர்கள் ஆவோம். எங்களது காணிகளில் ஆமி ஆட்கள் ஆக்கமித்தபோது நாங்கள் அவர்களிடம் சென்று அக்காணிகள் எங்களுக்குச் சொந்தமான காணிகள் என்று கூறினோம். அப்போது அவர்கள் தாங்கள் அம்பாரையில் நடைபெறும் கண்காட்சி ஒன்றுக்கு பாதுகாப்பு வழங்க வந்துள்ளதாகவும் சில நாட்கள் மட்டும் இங்கு தங்கிருப்போம் என்றும் விரைவில் நாங்கள் வெளியேறிவிடுவோம் என்றும் அதன் பின்னர் நீங்கள் காணிகளைச் செய்யலாம் என்றும் கூறினர். ஆனால் தற்போதும் எங்களது காணிகளில் அவர்கள் ஆக்கிரமித்தவாறு உள்ளனர். நாங்கள் காணிகளை விடுவிக்குமாறு அவர்களிடம் பின்னர் கூறியபோது எங்களைத் தாக்க வந்தனர். இக்காணிகளின் உரிமையாளர்கள் அநேகர் 70 வயதைத் தண்டியவர்கள். எங்களால் இராணுவத்துடன் சண்டைபிடிக்க முடியாது. அதனால் சம்மாந்துறை நீதிமன்றத்தில் இராணுவத்துக்கெதிராக அதிக எண்ணிக்கையான வழக்ககளைத் தாக்கல் செய்துள்ளோம். அந்த வழக்ககளில் குற்றம் செய்த இராணுவத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் ஒரு அரச சட்டவாதியை அனுப்பி பொதுமக்களின் நலனுக்குகெதிராக செயற்படுகின்றமை எங்களை ஆச்சிரியப்படவைத்துள்ளது.”

-கறங்காவில் உள்ள காணிகளை இழந்தோரின் குழுவிற்கான செயலாளராகத் தொழில்படுவர் - சம்மாந்துறை பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

“அஸ்ரப் நகரில் உள்ள குடியிருப்புக்காணிகளில் பரப்பரைபரம்பரையாக நிரந்தமான வீடுகளைக்கட்டி அரசினால் வழங்கப்பட்ட காணிப்பத்திரங்களின் உரித்தாளிகளாகவிருந்து அங்கு விவசாயமும் செய்து வந்தோம். எனினும் இராணுவம் எங்களைத்தூரத்தி விட்டு எங்களது வீடு, வாசல் மற்றும் காணிகளை ஆக்கிரமித்துவிட்டனர். இன்று நாங்கள் அக்கரைப்பற்று நீதிவான் மன்றத்திடமும் கொழும்பு உயர் நீதிமன்றத்திடமும் நியாயம் தேடிச் செல்லும் நிலை எற்பட்டுள்ளது. இது போதாதென்று தீகவாவிப்பிரதேசத்தில் குடியேற்றப்பட்டுள்ள சிங்களகுடியேற்றவாசிகளும் எங்களுடைய வயல் நிலங்களிலிருந்துஎங்களை தூரத்தி விட்டு அவர்கள் விவசாயம் செய்து வருகின்றனர்.”

-அஸ்ரப் நகரில் இருந்து படையினரால் வெளியேற்றப்பட்டு காணிகளை இழந்தோரில் ஒருவரான 68வயதுடைய தாய் ஒருவர் - அட்டாளைச்சேனை பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

“அட்டாளைச்சேனை பிரதேச செயலாளரும் கிராம சேவையாளரும் எங்களுக்கு புதிய காணி அனுமதிப்பத்திரம் தருவதாக பொய்கூறி எங்களிடம் ஏற்கனவே இருந்த காணி அனுமதிப்பத்திரங்களை பெற்றுக்கொண்டு அவைகளை தராதது ஏமாற்றி வருகின்றனர்.”

-அஸ்ரப் நகரில் இருந்து படையினரால் வெளியேற்றப்பட்டு காணிகளை இழந்தோரில் ஒருவரான 58 வயதுடைய குடும்பத்தலைவர் ஒருவர் - அட்டாளைச்சேனை பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

“அரசியல்வாதிகளுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து எங்களுக்கு வழங்கப்படவிருந்த காணிப்பத்திரங்களை அம்பாரை அரச அதிபரும் அட்டாளைச்சேனைப் பிரதேச செயலாளரும் தீயிட்டு எரித்துள்ளனர். இதனை எங்களால் நிரூபிக்கமுடியும்.”

-அஸ்ரப் நகரில் இருந்து படையினரால் வெளியேற்றப்பட்டு காணிகளை இழந்தோரில் ஒருவர் - அட்டாளைச்சேனை பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

“எங்களது விவசாயக் காணிகளை வன அதிகாரிகள் திட்டமிட்டு கைப்பற்றி எங்களது வாழ்வதாரத்தை பறித்துவருகின்றனர். அக்காணிகளில் நாங்கள் விவசாயம் செய்ய முயற்சித்தால் எங்கள் மீது பொய் வழக்குத்தொடுக்கின்றனர்.”

-சாஸ்திரவெல குடியிருப்பியிலிருந்தும் பொத்துவில் பிரதேச வயற்காணிகளிலிருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டு காணிகளை இழந்தோர் - பொத்துவில் மற்றும் பாணமை, பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

“யாழ்ப்பாணம் தொடக்கம் பாணமை வரை அதாவது வடக்குகிழக்கு முழுவதும் யுத்தகால காணி இழப்பு கடுமையானதும் பொதுவானதுமான பிரச்சினையாக உள்ளதால் காணமால் போனர்களுக்கென தனி ஒரு

அலுவலகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளதுபோல யுத்தம் தொடர்பான காணிப்பிரச்சினைகளுக்கும் தனியான அலுவலகம் அமைக்கப்பட வேண்டியது முக்கியமானதாகும்.”

.காணிகளை இழந்தோர் - எல்லாசந்திப்பிலும்.

“சாஸ்திரவெலவில் உள்ள நிரந்தர வீடுகளிலிருந்து எங்களைத்தூரத்தியுள்ளதால் இன்று நாங்கள் பாணமையில் அகதிகளாகியுள்ளோம். மீண்டும் அவ்வீடுகளில் நாங்கள் குடியேறவிடாமல் அம்பாறை உள்ள யுஎன்பி அமைச்சர் ஒருவர் எஸ்ரிஎப் தூண்டி எங்களைத் தடுக்கின்றார். அவர் பாரிய முதலீட்டுடன் அப்பகுதியில் ஒரு உல்லாசப்பயண ஹோட்டலைக்கட்டுவதற்காகவே இதனைச் செய்கின்றார். இந்த வீடுகள் யாவும் இலங்கை வங்கியால் எங்களுக்கு கட்டித்தரப்பட்டவையாகும்.”

-சாஸ்திரவெல குடியிருப்பியிலிருந்தும் பொத்துவில் பிரதேச வயற்காணிகளிலிருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டு காணிகளை இழந்தோர் - பொத்துவில் மற்றும் பாணமை, பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

“தனிப்பட்ட காணிகள் மாத்திரம் அல்ல கோவில்களுக்குச் சொந்தமான காணிகள் சிங்கள குடியேற்றவாசிகளினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளன.”

-சம்மாந்துறை பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

“தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் காணிகளைப்பறித்து அதனை சிங்கள குடியேற்ற வாசிகளுக்கு வழங்கும் அதிகாரிகள் அதனை நியாயமான செயல் என்று கூறுகின்றார்கள். அவ்வாறானவர்கள் இந்த நல்லிணக்கத்துக்கான செயற்பாடுகளில் இணைக்கப்பட்டிருப்பது எங்களுக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.”

-பொத்துவில் பிரதேச வயற்காணிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு காணிகளை இழந்தோர் - பொத்துவில் பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

“அம்பாறை அமைச்சர் முதலீடு செய்வதற்காக எங்களுடைய காணிகள் குறிவைக்கப்பட்டுள்ளது என்றுக் கொள்ள முடியாத விடயமாகும். இதனால் நாங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் இடபெயர்ந்து வாழ வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.”

-சாஸ்திரவெல குடியிருப்பியிலிருந்தும் பொத்துவில் பிரதேச வயற்காணிகளிலிருந்தும் வெளியேற்றப்பட்டு காணிகளை இழந்தோர் - பொத்துவில் மற்றும் பாணமை, பொதுமக்கள் சந்திப்பில்-

அலிகாம்பை என்னும் இடத்தில் வசிக்கும் தெலுங்குமொழி பேசும் ஆதிக்குடிகள்

காடுகள் மற்றும் வயல்களால் சூழப்பட்டு பொதுமக்களின் குடியிருப்புக்களிலிருந்தும் மிகத்தூரமான இடத்தில் குடியிருந்து சாஸ்திரம் கூறுவது போன்ற தொழில்களில் முன்னர் ஈடுபட்டு தற்போது விவசாயக் கூலிகளாக தொழில்புரியும் இவ்வகுப்பினரில் ஏறத்தாழ 310 குடும்பங்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

இவர்களை வலயக்குழுவினர் அங்குள்ள தேவலாயத்தில் வைத்து கலந்துரையாடினர். இக்குழுவினரை பிரதிநிதித்துப்படுத்தும் 47 வயதுடைய வெள்ளையன் என்பவரின் சமர்ப்பணத்தின் பிரகாரம் 1986 இல் 8பேரும் , 1988 ல் ஒருவரும், 1990 இன்னும் 11 பேரும் காணமால் ஆகி இன்றுவரை வீடு திரும்பவில்லை இவர்களில் ஒருவர் மனநோயாளியுமாவார்.

1990 ல் இடம்பெயர்ந்து 11வருடமாக திருக்கோவில் பகுதியில் தங்கி 2001 இல் மீளவும் அளிகம்பைக்கு திரும்பிய பின்னரும் இருவர் கொல்லப்பட்டு மீண்டும் 3 பேர் காணமால் போய் உள்ளனர்.

இவர்கள் மீளத்திரும்பும் போது அங்கு வீடுகள் அனைத்தும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு இருந்தால் தற்காலிக வீடுகளில் தங்கியுள்ளனர்.

இவர்களுக்கு உதவித்திட்டத்தின் கீழ் 51 வீடுகள் வழங்கப்பட்டிருந்தும் அவைகள் இன்று வரை பூர்த்தியாக்கப்படவில்லை. இவர்களுக்கு குடிநீர், பாடசாலைக் கல்வி, யானைகளின் தொல்லை, மருத்துவ வசதி, என்பனதொடர்பாக கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய முறைபாடுகள் உள்ளன. மேலும் இவர்களது இயற்கையான வாழ்க்கை முறை புதிய சட்டங்களினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டள்ளதால் வாழ்வதாரத்தை பலர் இழந்து நகரங்களுக்கு சென்று பிச்சை எடுப்பது போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற அபிவிருத்தித்திட்டங்களில் ஒரு சிறிய பங்கு கூட தங்கள் பிரதேசங்களுக்கு தரப்படவில்லை என அவர்கள் தெரிவிக்கினர்.

முரண்பாட்டின் காரணமாக கல்விப் பாதிப்பு

யுத்தகாலத்தில் உயிர்ப்பயம் காரணமாக ஒளிந்து வாழும் சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட அப்போதைய மாணவர்கள் இப்போது இளைஞர்கள் ஆகி தாங்கள் இழந்த கல்வி தொடர்பில் கடும் கவலையுற்றுக் காணப்படுகின்றனர். அதில் இன்று திருமணமாகி இரு பிள்ளைகளுக்கு தாயான 28 வயதுடைய ஒரு பெண்ணின் குரல் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதாகும்.

“யுத்தகாலத்தில் புலிகளுக்கு பயந்து பகலில் காடுகளில் ஒழிந்திருந்தோம் இரவில் பாடசாலைகளில் தூங்கினோம். எங்களிடம் கல்வி கற்பதற்கான ஆர்வமும் திறமையும் இருந்தும் எங்களால் க.பொ.த. பரீட்சைகளில் தோற்றும் சந்தர்ப்பங்களை இழந்தோம். எங்களிடம் போதிய

திறமையுள்ளது. கிராம சேவகர் பதவி, சமுர்த்தி அலுவலகர் பதவி, போன்ற வெற்றிடங்களுக்கு க.பொ.த (சா.த) பரீட்சைக்கும் குறைவான கல்வித்தகைமையுடன் விண்ணப்பிப்பதற்கு நாங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டால் பதவிகள் சம்பந்தமான போட்டிப்பரீட்சைகளில் எங்களால் கணிசமான புள்ளிகளை பெற்று அப்பதவிகளை பெறுவதற்கான திறன் எங்களிடம் உள்ளது. எனவே இவ்வாறான கீழ் மட்ட பதவிகளை கோரும் போதும் அதற்கான அடிப்படைக்கல்வித்தகைமை தொடர்பில் யுத்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த எங்களுக்கு சலுகை வழங்கப்பட வேண்டும்.”

அம்பாரையில் நடைபெற்ற குழுக் கலந்துரையாடலில் குறித்த பெண்ணின் கருத்து வெளியீடு.

மீள்நிகழாமை

கடந்த கால யுத்தம் போன்ற ஒரு நிகழ்வு மீளவும் நிகழாமல் தடுப்பதற்கான பொதுமக்களின் கீழ்வரும் கருத்துக்கள் குழுவினரால் செவியேற்கப்பட்டன

01. யுத்தக்காலக் குற்றம் புரிந்தவர்களை விசாரித்து தண்டித்து எதிர்காலத்தில் குற்றம் புரிய எண்ணுபவர்களை விழிப்பணர்வுக்கு உள்ளாக்குதல்.
02. குற்றம் புரிந்தவர்களை விரைவாக விசாரித்து தண்டித்தல்.
03. குற்றம் புரியா வண்ணம் புதிய சட்டங்களைக் ஆக்குதல்
04. இனங்களிடையேயும் படையினரிடையேயும், நல்லினக்கத்தை ஊக்கிவிக்கும் விழிப்பணர்வை உண்டாக்குதல்.
05. ஆரசியல் அமைப்பு மாற்றத்தின்போது இது தொடர்பான விடயங்களையும் கவனத்தில் கொள்ளல்.
06. அரச அதிகாரிகள் இனரீதியாக செயற்படாதாது நீதியாகவும், முறையாகவும், செயற்படுவதை நிச்சிப்பதற்காக அரசியல், சட்ட ஏற்பாடுகளை உருவாக்கல்.
07. கொள்கைத் திட்டங்களைவ குக்கும்போது நாட்டில் உள்ள அனைத்து இனங்களினதும் ஆண், பெண் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்குதல்.
08. மக்களிடையே நீதி நியாயத்தின் மீதான நம்பிக்கையை மேம்படுத்துதல்
09. அநீதி எற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் சாதாரண பொதுமக்களும், சட்டஉதவித் திட்டத்தின் கீழ் நீதிமன்றங்களை நாடி நிவாரணம் பெறும் விதமாக சட்டங்களில் தேவையானத் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுதல்.
10. மீள்நிகழாமையை நிச்சயப்படுத்த நிபுணர்குழுவை அமைத்து அக்குழுவின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்தல்.

மேற்குறித்த கருத்துக்கள் தனிநபர்களாலும், பாதிக்கப்பட்டவர்களை பிரதிநிதித்துப்படுத்தும் குழுக்களாலும் சமூகசேவை புரியும் சேவையாளர்களாலும், கல்விமான்களாலும் முன்வைக்கப்பட்டப்பட்டது.

நட்டஈடுகள்:-

இதுவரை வழங்கப்பட்ட நட்டஈடுகள் மிகக்குறைவானது என்பதால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உண்மையான பாதிப்புக்களைக் கவனத்தில் கொண்டு இலங்கை அரசு யானது சர்வதேச சமூகத்தின் உதவிகளை கோரிப் பெற்று பெறுத்தமான நட்டஈட்டை வழங்கிய பொருத்தமானவர்களின் வாழ்வை மிண்டும் கட்டி எழுப்பு உதவிசெய்யவிட்டால் சமூகத்தில் பாரிய பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு ஏற்படுவதுடன் குற்றங்கள் அதிகரிப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அதிகதிகம் என்ற கருத்துக்கள் எல்லாக் கலந்துரையாயல்களிலும் முன்வைக்கப்பட்டது இன்று குற்றங்களில் சம்மந்தப்படுவோரின் அனோகர் யுத்தப்பாதிப்புக்களால் வறுமைக்கு உள்ளாகியவர்களின் பிள்ளைகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது என்பதாகும் இதற்குப் பிரதான காரணம் இக்குடும்பங்களில் நிலவும் வறுமை நிலையாகும்.

இத்துடன் சிங்களப் பிரதேசங்களில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றி அது தொடர்பில் குழு அங்கத்தவர்கள் திரு ஆரியதாஸ அவர்கள் மேற்கொண்ட அவதானிப்புக்களும் சிங்களத்திலும் இன்னொரு குழு அங்கத்தவரான வாணி சைமன் அவர்களால் வழங்கப்பட்டுள்ள நிலைமாற்றுக் காலத்தில் நீதிப் பொறிமுறைகளில் பால்நிலை கூர்உணர்வின் அவசியம் தொடர்பான அறிக்கையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்பாரை வலய குழுவின் சிபார்க்கள்

01. நீதியான முரண்பாடுயற்ற சட்ட மற்றும் நீதிப் பொறிமுறைகள் மீது நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடிய சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கான அடிப்படைகளை எதிர்வரும் அரசியல் அமைப்பில் உட்புகுத்துதல்.

02. நீதி நியாயத்தை கவனிக்காது தான்தோன்றித்தனமாக அதிகார துஸ்பிரயோகம் செய்யும் அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல் வாதிகள் மீது இலகுவான முறையில் பொதுமக்கள் சட்ட உதவியுடன் நீதிமன்றங்களில் வழக்கிட்டு அந்த அதிகாரிகளையும் அரசியல்வாதிகளையும் தண்டிக்கும் விதமான சட்டத்தீர்த்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

03. முன்னர் பாதிப்புற்றவர்கள் பெற்றுள்ள நட்டஈடுகள் மிகவும் அர்ப்பமானவை என்பதால் மீண்டும் அவர்களுக்கு நியாயமான நட்டஈட்டை வழங்குவதுடன் யுத்தப்பாதிப்புக்குள்ளான பிரதேசங்களில் வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கக்கூடிய அரசம ற்றும் தனியார் திட்டங்களை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்துதல்.

04. குாணிப் பிரச்சினை முவினமக்களுக்குரிய பொதுவான பிரச்சினையாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளமையால் காணிக்கென தனியான அலுவலகம் ஒன்றை உருவாக்குதல். - இவ்விடயம் எல்லாக்கூட்டங்களிலும் காணி தொடர்பாக பாதிக்கப்பட்டோர்களாலும் அவர்களின் குழப்பிரதிநிதிகளாலும் அழுத்தமாக முன்வைக்கப்பட்டது.
05. வன இலாக்காக மற்றும் படையினர் தங்களது அதிகாரங்களை துஸ்பிரயோகம் செய்து மக்களின் காணி உரிமைகளில் அத்துமீறுவதை தடுப்பதற்காக மக்களும் அதிகாரிகளும் இணைந்த கண்காணிப்புக் குழுக்களை நிறுவுதல்.
06. உண்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்து கடந்த காலங்களில் இனமுரண்பாடுகளை எற்படுத்தியவர்களை அடையாளம் கண்டு கடந்த கால முரண்பாடுகளுக்கான அடிப்படையைக் கண்டறிந்துஎதிர்காலத்தில் இனமுரண்பாடுகள் ஏற்படாமலிருக்க சாத்தியமான எல்லா நடைமுறைகளையும் மேற்கொள்ளல்.
07. பெண்கள் ஆண்கள் இன,மத, சமூகங்களின் எல்லாப்பிரதிநிதிகளும் பாராளுமன்றத்தில் நியாயமான பிரதிநிதித்துவம் பெறும் வழிகளை மேற்கொள்ளல்.
08. பொலிஸார் அரச அதிகாரிகள், படையினர், அரசியல்வாதிகள் ஆகியோர்களின் சட்டமீறல்களை கண்காணித்து அறிக்கை இடுவதற்காக சிவில்சமூகப்பிரதிநிதிகளையும் ஓய்வு பெற்ற நேர்மையான அதிகாரிகளையும் கொண்ட குழுக்களை பிரதேச ரீதியாக நியமித்து அவர்களுக்கு சட்டபூர்வமான அதிகாரங்களையும் வழங்குதல்.
09. சிவில் சமூகக் குழுக்கள் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் நிதிக்கொடை அளிப்பவர்கள் மீது அனாவசியமான கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களின் பொருளாதாரத்தைக் கண்டி யெழுப்ப நேர்மையான பங்களிப்பை செய்ய ஊக்குவித்தல்.
10. இளைஞர்கள்அரச துறை வேலை வாய்ப்புக்களின்போதும் தொழிநுட்பப்பயிற்சிகளின் போதும் தங்களின் திறமையில் மாத்திரம் தங்கியிருப்பதற்கும் செல்வாக்குகள் பிரோகிக்கப்படுவதை முற்றாக தடுப்பதற்காகவும் அடிப்படைகளை எற்படுத்தல்.
11. யுத்தம் காரணமாக காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் சட்டபூர்வமான பின்னூரித்தாளிகளுக்கு நியாயமான இழப்பீடும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டமை தொடர்பில் நீதியான விசாரணையும்.

அம்பாரை வலய நல்லிணக்க கலந்தாலோசனை செயற்பாட்டுக்கான
குழுவின் சார்பாக

01. வாணி சைமன்
02. ஆரியதாஸ
03. மனாறுதீன்
04. கலாநிதி அனுசியா சேனாதிராஜா
05. அமானுள்ளாஹ்
06. சாந்தனி

நிலைமாற்றுக்கால நீதிப்பொறிமுறைகளில் பால்நிலைக் கூருணர்வின் அவசியம்

தொடர்பான செயலம்வு அறிக்கை

போரிற்கு முன்னரும் பின்னரும் பல வருடங்களாக பெண்களுடன் இணைந்து வேலை செய்த எமது அனுபவங்களை பகிர்தலினுடாக நிலைமாற்றுக்கால நீதி தொடர்பான பொறிமுறைகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு, பெண்களின் அனுபவங்கள் மற்றும் பால்நிலை கூருணர்வை கருத்தில் கொள்ளல் என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

நிலைமாற்றுக்கால நீதிப் பொறிமுறைகளானகாணாமற் போனோருக்கான அலுவலகம், விசேட வழக்குத் தொடுப்பவரை உள்ளடக்கிய நீதிப் பொறிமுறை, உண்மை, நல்லிணக்கம், மீள் நிகழாமை தொடர்பான ஆணைக்குழு, இழப்பீடு, பரிகாரத்திற்கான அலுவலகம் போன்றவற்றில் பெண்களின் பங்களிப்பிடும் பால்நிலை கூருணர்வுடனும் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்பது தொடர்பான குழுக்கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றது. இக்கலந்துரையாடல்களினுடாகபரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்டது. இதனடிப்படையில்,

1. உண்மை, நல்லிணக்கம், மீள் நிகழாமை தொடர்பான ஆணைக்குழு

- கலந்தாலோசனை செய்வதற்கான சூழலை உருவாக்குதல்
- உண்மையை சொல்வதற்காக பெண்களை ஊக்குவித்தல் அணிதிரட்டல் வேண்டும்.
 - பயிற்றப்பட்ட பெண்கள் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் போன்றோருக்கு பயிற்சிகள் வழங்கி அவர்களினுடாகபாதிக்கப்பட்ட நபர்கள், குழுக்கள் போன்றோரை அடையாளப்படுத்தி ஒரு பட்டியல் தயாரித்தல் வேண்டும். இதனை கண்காணிப்பு செய்வதற்கு பெண்கள் நிறுவனத்திடம் பொறுப்பினை கொடுத்தல் வேண்டும். இச் செயற்பாட்டில் பெண்களின் பங்களிப்பு மற்றும் பால்நிலைக் கூருணர்வு கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- கலந்தாலோசனை இடம்பெறும் அலுவலகம் அமைக்கப்படும் இடம்.
 - கலந்தாலோசனை இடம்பெறும் அலுவலகம் பாதுகாப்பான இடத்தில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.
 - பங்குபற்றுனர்ர்கள் தமது அனுபவங்களையோ அல்லது பிறரின் அனுபவங்களையோ பகிரும் போது பாதுகாப்பான தனியான அறைகளை வழங்குதல் வேண்டும்.
 - மேலும் அவர்களது உணர்வுகளை தங்கு தடையின்றி பகிரும் படியாக அறைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதாவது மனதை சாந்தப்படுத்தும் படியான வர்ணங்கள் மற்றும் பௌதீக சூழலைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
 - மேலும் மலசலகூட வசதி, பாலுட்டும் தாய்மாருக்கான அறைவசதிகள் என்பன கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
 - மேலும் கலந்தாலோசனை செய்வதற்கான அலுவலகம் போக்குவரத்துக்கு இலகுவான இடத்தில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.
- பங்குபற்றுனர்ர்கள் அதாவதுபாதிக்கப்பட்டவர்கள், சாட்சியாளர்கள் அனுபவப் பகிர்வின் வேளை உணர்வுகளை வெளிக்காட்டும் இடத்து அதற்கான அவகாசங்களை வழங்குதல் வேண்டும்.
- உண்மையைக் கண்டறியும் ஆணைக்குழு பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் வாழும் பிரதேசங்களுக்கு, கிராமங்கள் வாரியாகச் செல்லல் வேண்டும்.

- மேலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் சாட்சியங்களும் வெளிநாடுகளில் கூடுதலாக வசிக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஆணைக்குழு வெளிநாடுகளுக்கு சென்றும் உண்மையைக் கண்டறியும் ஒழுங்கமைப்புகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- சகல நடவடிக்கைகளின் போது தகவல்கள் திரட்டும் போது பால்நிலை ரீதியாக பிரிக்கப்பட்ட வகையில் திரட்டப்பட வேண்டும்.
- **ஆணைக்குழுவின் கட்டமைப்பு**
 - உண்மையைக் கண்டறிவதற்கான ஆணைக்குழுவில் பெண்களின் பங்களிப்பினை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.
 - பெண்களின் பங்களிப்பு 50மூலோ அல்லது அதற்கு கூடுதலாகவோ உள்வாங்கப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். குறிப்பாக அனைவரும் பால்நிலை கூருணர்வு உள்ளவர்கள் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
 - மேலும் ஆணைக்குழுவில் அங்கத்தவர்களாக பாதிக்கப்பட்டவர்களும் உள்வாங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
 - சட்டம் இயற்றப்படும் போது பின்வரும் விடயங்கள் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
 - விதிமுறைகள் சாசனத்தில்(ஊழனந முக ஊழனொஉவ)ஆணைக்குழு உறுப்பினர்கள் கையொப்பம் இட்டிருத்தல் வேண்டும்.
 - பால்நிலை கூருணர்வு சார்ந்த விடயங்கள் விசேடமாக குறிப்பிடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
 - குற்ற செயல்களில் ஈடுபட்டவர்கள் கட்டாயமாக தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.
 - ஆணைக்குழுவின் பிரதிநிதிகளுக்கிடையில் இணைப்பாக்கம் ஒழுங்கான முறையில் அமைவதனை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.
 - ஆணைக்குழுவின் பிரதிநிதிகள் மும்மொழியும் பேசக் கூடியவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

குறிப்பு: இதனை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும் என்று கலந்துரையாடலின் போது கூறப்பட்டது. மூன்று மொழி தெரிந்தவர்கள் என்னும் போது சிலர் மாத்திரமே உள்வாங்கப்படக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. எனவே இதனைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது.

- பிரதிநிதிகள் துணை போகாதவர்களாகவும், இலஞ்சங்கள் வாங்காதவர்களாகவும், பால்நிலை கூருணர்வு மிக்கவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- ஆணைக்குழு அறிக்கைஉண்மை மற்றும் பால்நிலை கூருணர்வை தழுவி அறிக்கையாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- பால்நிலைக் கூருணர்வை அறிக்கையிடுவதற்கென தனியான ஒரு பகுதி இருக்க வேண்டும்.
- ஆணைக்குழுவின் பிரதிநிதிகளுக்கு பால்நிலை கூருணர்வு சார்ந்த கொள்ளு விருத்தி சார்ந்த பயிற்சிகள் வழங்க வேண்டும்.

- ஆணைக்குழுவின் கட்டமைப்பில் துறைசார்ந்த நிபுணர்களை உள்வாங்க வேண்டும். உதாரணமாக உளவள நிபுணர்களை உள்வாங்குதல்.

- **பாதுகாப்பும் இரகசியத் தன்மைக்குமான செயற்பாடுகள்**

- பங்குபற்றுனர்களின் (பாதிக்கப்பட்டவர்களினதும் சாட்சியங்களினதும்) பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
 - பாதுகாப்பு பொறிமுறைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் இருந்து தொடர்ந்து அவர்களது பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.
- பங்குபற்றுனர்களின் (பாதிக்கப்பட்டவர்களினதும் சாட்சியாளர்களினதும்) சமூக பாதுகாப்பு கேள்விக்குறியாகும் போது அதனைக் கையாள்வதற்கு அதற்கான நிபுணர்களை தயார்நிலையில் வைத்தல் வேண்டும்.
 - அதாவது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமது அனுபவங்களை உண்மையை கண்டறியும் ஆணைக்குழுவிற்கு பகிர்ந்ததன் பின்னர் அவர் வாழும் சமூக மக்கள் அவரைப்பற்றி பேசத் தொடங்கும் சில வேளைகளில் புறக்கணிக்கும் நிலைமையும் ஏற்படலாம் அவ்வாறான வேளைகளில் அதனை கையாளும் படியான உளவியல் நிபுணர்களை ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும்.
- பங்குபற்றுனர்கள் வழங்கிய தகவல்களின் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- ஆணைக்குழுவிற்கு உண்மையைச் சொல்ல வருபவர்களை பலவீனப்படுத்தும்படியான செயற்பாடுகள் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.
 - அதாவது வுஐ.ஐ.ஐ ஊஐஐஐ தொடர்கண்காணிப்புகள் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.

- **பாதீடு**

- பாதீடுகள் தயாரிக்கும் போது பால்நிலை சமத்துவத்துவம் மற்றும் பால்நிலை கூருணர்வுடன் தயாரித்தல் வேண்டும்.
- உண்மையை சொல்வதற்காக பெண்களை ஊக்குவித்தல் அணிதிரட்டல் போன்ற ஆரம்ப கட்ட செயற்பாடுகளுக்கான செலவீனங்களை பாதீட்டில் உள்வாங்குதல் வேண்டும்.
- கலந்தாலோசனைக்கு பங்குபற்றுனர்கள் வரும் போது அதற்கான செலவீனங்களை பாதீட்டில் உள்வாங்குதல் வேண்டும்.
- ஆண்டிற்கான பாதீடு வரையும் போது இழப்பீடு மற்றும் பரிகாரத்திற்கான செலவீனங்களை பாதீட்டில் உள்வாங்குதல் வேண்டும்.
- பெண்கள் தீர்மானம் எடுக்கும் மட்டங்களில் தமது பங்களிப்புகளை அதிகரிப்பதற்கான கொள்ளுவிருத்திக்கான நிதியை பாதீட்டில் உள்வாங்குதல் வேண்டும்.

- பால்நிலை யூனிற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்தல் வேண்டும்.

- **மீள்நிகழாமை**

- பாதுகாப்பு சீர்திருத்தம் தொடர்பான விடயங்களிலும் செயற்பாடுகளிலும் பெண்களின் பங்களிப்பினை உறுதிப்படுத்தல்.
- இராணுவத்தினரின் பிரசன்னங்களை குறைத்தல்.
- இராணுவத்தினருக்கு பயிற்சிகள் வழங்கும் போது பால்நிலை தொடர்பான விடயங்களையும் உள்வாங்கல்.
- பாதுகாப்பு கட்டமைப்பில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகமாக இருத்தல் வேண்டும்.
 - உதாரணமாக பொலிஸில் பெண்களை உள்வாங்கல்.
- சட்ட சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரல் வேண்டும்.
 - சீடோ மற்றும் சர்வேச விசேட சட்டங்களை உள்நாட்டு சட்டங்களில் உள்வாங்கல் வேண்டும்.
 - 1325 மற்றும் சீடோ சர்வேச பிரேரணைகளை நடைமுறைத்தப்பட வேண்டும்.
- வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் பெண்களை சுழடந அழனநட ஆக்கி அவர்களின் அனுபவங்களை அதனுடாக கற்கக் கூடிய வகையில் பாடப்புத்தகங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- முன்னாள் பெண் போராளிகளை பொலிஸில் இணைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

2. விசேட வழக்குத் தொடுப்பவரை உள்ளடக்கிய நீதிப் பொறிமுறை

- கலப்பு நீதிமன்ற பொறிமுறை
 - இக்குழுக்கலந்தரையாடலில் கலப்பு நீதி மன்ற பொறிமுறையே உகந்தது என முன் வைக்கப்பட்டது.
 - அனைத்துவிதமான யுத்தக் குற்றங்களும் பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட குற்றங்களும் விசாரணைக்கு உடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
 - இக்கலப்பு நீதிமன்ற பொறிமுறையில் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு துறை சார்ந்த சட்ட வல்லுனர்கள் உள்வாங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
 - சட்ட வல்லுனர்களில் 50%பெண்களும் உள்வாங்கப்பட்டிருத்தல் அவசியமாகும்.
- **அலுவலகம்:**

- மக்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் உரிமைகள் மறுக்கப்படாத வகையில் அமைதல் வேண்டும்.
 - இப்பொறிமுறைக்காக அமைக்கப்படும் அலுவலகம் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மேலும் பாதிக்கப்படாத வகையில் அவர்களின் சகல உரிமைகளும் மறுக்கப்படாத வகையில் மதிப்பளிக்கப்பட்டு அனைத்து பாதிப்புகளையும் ஆராய வேண்டும்.
- நோக்கம்: காரணிகள், விளைவுகள், பின் நடந்த பாதிப்புகள்
 - இப் பொறிமுறையின் நோக்கம் நடந்த சம்பவங்களுக்கான காரணங்கள், அதன் விளைவுகள், இதன் மூலம் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை துல்லியமாக ஆராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய பொறிமுறையாக இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக பெண்கள் மீது இழைக்கப்பட்ட பாலியல் ரீதியான வன்முறைகள் ஒவ்வொன்றையும் கூருணர்வுடன் ஆராய்வதுடன் பெண்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும்.
- கால எல்லைகள்
 - நிலைமாற்றுக் கால நீதியில் உள்வாங்கப்படும் சம்பவங்களின் காலங்களை பார்க்கும் போது, கால எல்லை சம்பவ ரீதியாக பிரிக்கப்பட்டு நோக்கப்பட வேண்டும். அத்தோடு அனைத்து சம்பவங்களையும் உள்வாங்கி ஆழமான ரீதியில் ஆராய வேண்டும்.
- சம்பவத்தின் தன்மை
 - பாலியல் ரீதியான வன்முறை, சித்திரவதை உணர்வு ரீதியான பாதிப்புகள்போன்ற சம்பவத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து விசேட கவனங்கள் செலுத்தப்பட வேண்டும்.
- பங்கேற்பாளர்கள் அவர் சார்ந்த உறவினர்கள், குழுவுக்கான பாதுகாப்பு
 - இப்பொறிமுறையில் பங்கேற்றுள்ள பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அவரின் உறவினர்கள் மற்றும் குழுக்களுக்கான பாதுகாப்பு ஆரம்பத்தில் இருந்து தொடர்ந்து வழங்கப்பட வேண்டும். இது அரசினால் உறுதிப்படுத்தப்படுவதோடு அவர்களுக்கான தங்குமிட வசதி மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகளை அரசு வழங்க வேண்டும்.
- மாவட்டமட்டங்களில்
 - கலப்பு நீதிமன்றங்கள் பங்கேற்பாளர்களின் வசதிகளைக் கருத்தில் கொண்டு மாவட்ட மட்டங்களில் இயங்கும் வாய்ப்புகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.
- ஊடக கூருணர்வு
 - ஊடகங்கள் செயற்படும் போது பால்நிலைக் கூருணர்வை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். பெண்களிப் பாதுகாப்பு, சமூக பாதுகாப்பு மற்றும் கௌரவம் என்பதனை கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

- இக்குழு அதிகாரம் உடையதாக இருக்க வேண்டும். சட்ட திருத்தம், புதிய கொள்கை உருவாக்கம் , புனரமைப்புகள் போன்ற வடவடிக்கைகளை ஆற்றக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
- வேறு நாடுகள் தீர்ப்பு
 - சர்வதேச மட்டங்களில் யுத்தக்குற்றங்களுக்காக வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகளை பரிசீலனை செய்து அதனை இலங்கையிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும்.
- தீர்வுகள் கால எல்லைக்குள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
 - பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கான தீர்ப்புக்கள் காலதாமதமின்றி விரைவாக வழங்கப்பட வேண்டும்.
 - நீதிமன்றங்களில் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு நம்பிக்கையான பதில்களை உடனடியாக வழங்குவதை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.
- சிவில் அமைப்புகளின் பங்களிப்புகளையும் உள்வாங்க வேண்டும்.
- உளவள ஆற்றுப்படுத்தல், மருத்துவ உதவிகள்
 - இப்பொறிமறைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் அதே வேளை பங்கேற்பாளர்களின் உணர்வுகளை கையாளும் வகையில் உளவள ஆற்றுப்படுத்தல்கள் மற்றும் மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்தி கொடுத்தல் அவசியமாகும்.
- கொளரவம் பாதிக்கப்படாத வகையில் விடயங்களை முன் வைத்தல்.
 - பொறிமறையில் பங்கு கொள்ளும் போது பங்கேற்பாளர்களின் அதாவது பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள், சாட்சியங்களின் கௌரவம் பாதிக்கப்படாத வகையில் பொறிமுறையின் செயற்பாடுகள் அமைதல் வேண்டும்.
- பங்கேற்பாளர்கள் வழங்கும் வாக்குமூலங்கள், ஆவணங்கள் இரகசியம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

3. இழப்பீடு, பரிகாரத்திற்கான அலுவலகம்

- அலுவலகம் சார்ந்த விடயங்கள்
 - அலுவலகங்கள் மாவட்ட ரீதியாக அமைக்கப்பட வேண்டும்.
 - அதில் 50ஶு பெண்களின் பங்களிப்பு இருத்தல் வேண்டும்.
 - மேலும் அலுவலகங்கள் மாவட்ட ரீதியாக உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
 - அலுவலகங்கள் மும்மொழியும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.
 - கணிப்பீட்டாளர்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

- அதாவது இழப்புகளுக்கேற்ப, இழப்பீடுகள் மற்றும் நஸ்டஈடுகள் எதுவித பாரபட்சமும் இன்றி வழங்கும் வகையில் கணிப்பீட்டாளர்களை நியமித்தல் வேண்டும்.
- சமூக கள அனுபவம் கொண்ட அரசு அரசுசார்பற்ற சேவைவியாளர்கள்
- சமூகங்களுடன் இணைந்து வேலையாற்றிய அனுபவம் நிறைந்த அலுவலகர்களை இணைத்தல் வேண்டும். அதன் போது தான் பாதிப்புகளை உணர்ந்து அதற்கேற்ற மாதிரி செயற்படுவார்கள்.
- பாதிக்கப்பட்ட சமூகப் பின்னணி கொண்டவர்களை இணைத்தல்.
- அதாவது அலுவலகர்களை உள்வாங்கும் போது அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட குடும்ப பின்னணிகளை கொண்டவர்களை உள்வாங்கல் வேண்டும். உதாரணமாக காணாமல் ஆக்கப்பட்ட நபர்களின் குடும்ப உறவினர்களில் பொருத்தமானவர்களை உள்வாங்கல் வேண்டும்.
- விசேட துறை சார்ந்த நிபுணர்களை அலுவலகம் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- இழப்பீடுகள் மற்றும் நஸ்டஈடுகள் பொருள் ரீதியானது மாத்திரம் அல்ல. மக்களின் உணர்வு ரீதியான தேவையையும் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் அமைதல் வேண்டும். எனவே இதனை கையாளும் வகையில் துறை சார்ந்த நிபுணர்களை கொண்டிருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக உளவளம் துறைசார்ந்த நிபுணர்கள்.
- ஆவணப்படுத்தல் செயற்பாட்டுப் பகுதி
- இழப்பீடுகள் நஸ்டஈடுகள் தொடர்பான விடயங்களை ஆவணப்படுத்துவது மிகவும் அவசியமானதாகும்.உதாரணமாக காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பான தகவல்கள்.
- சகல வகையினருக்குமான பொறுத்தப்பாடான அமைவிடம் மற்றும் கட்டட அமைவிடம்
- அலுவலகம் போக்குவரத்துக்கு இலகுவான வகையிலும் மற்றும் கட்டடம் சகல வசதிகளையும் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். குறிப்பாக மலசலகூட வசதி தாய்மார்கள் பாலூட்டுவதற்கு வசதியான அறைகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- **இழப்பீட்டு வகைகள்**
- விவசாய மற்றும் வருமான காணிகளை மீளளித்தலும் மற்றும் அவற்றை பாவனைக்குரிய வகையில் புனரமைத்துக் கொள்வதற்கான வளங்களை வழங்குதல்.
- அதாவது வீட்டுத் தோட்டங்கள், கனி மரங்கள், வயல்கள், என்பன தரிசு நிலங்களாக்கப் பட்டுள்ளது.இத்தகைகளை வருமானம் ஈட்டித் தரும் நிலங்களை புனரமைப்பதற்கான வளங்களை இழப்பீடுகளாக வழங்குதல் வேண்டும். மற்றும் சிலரது நிலங்கள் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளது. அவற்றை மீளளித்தலும் வேண்டும்.
- சட்ட ரீதியான ஆவணங்களை வழங்குதல் வேண்டும்.

- யுத்த காலங்களில் இழந்த தற்போது மிகவும் தேவையாகவுள்ள ஆவணங்களை உதாரணமாக திருமணச் சான்றிதழ்கள், லைசென்ஸ், மரணச் சபன்றிதழ்கள் வழங்க வேண்டும்.
- யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட பெண்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.
- முன்னாள் போராளிகள் அக்காலங்களில் விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி கற்று பல சான்றிதழ்களையும், மோட்டார்வாகன சான்றிதழ்களையும் பெற்றிருந்தனர். எனினும் அவைகள் தற்போது செல்லுபடியானதாக இல்லை. எனவே அவைகளைப் பெறுவதற்கான வசதிகள் எதுவித புறக்கணிப்பும் இல்லாமல் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.
- தொழில் வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- குறிப்பாக முன்னாள் பெண் போராளிகளுக்கான பொருத்தமான தொழில்களை பால்நிலை பாரபட்சம் இல்லாமல் வழங்குதல் வேண்டும்.
- இழப்பீட்டுப் பணம்
பாதிப்புகளுக்கேற்ற வகையிலும் குடும்பங்களுக்குப் பொருத்தமான வகையிலும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இழப்பீட்டுத் தொகையில் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- கல்வித் திட்டம்
- பேரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் விசேட கல்வித் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தல்.
- சுகாதார சேவை
- பேரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு பெண்களின் நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு மலசல கூட வசதிகள், வைத்தியசாலை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல்.
- உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தல்
- வீதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதனுடாக மக்களுக்கு பல வசதிகளை ஏற்படுத்தி கொடுத்தல். குறிப்பாக பெண்களின் பாதுகாப்பினைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களின் போக்குவரத்தினை பாதுகாப்பானதாகவும் இலகுவானதாகவும் ஆக்க வேண்டும்.
- பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் அனைவருக்கும் நிவாரணங்களை அடையச் செய்தல்.
- அதாவது காணாமல் ஆக்கப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் மறுமணம் புரிந்திருந்தால் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான இழப்பீடுகள் வழங்கும் போது இப்பெண்ணும் புறக்கணிக்கப்படாது இழப்பீட்டினை பெறும் வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டும்.
- பாதிக்கப்பட்ட குடும்ப உறவுகளுக்கு மாதாந்த கொடுப்பனவுத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- உதாரணமாக காணாமல் ஆக்கப்பட்ட குடும்ப உறவுப் பெண்களுக்கு கொடுப்பனவுத் திட்டங்கள் வழங்கல்.
- நடைமுறைகளில் பெண்களுக்கு பாதகமாகவுள்ள சட்டங்களில் சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவரல்.
- உதாரணமாக தனியார் சட்டங்கள் - தேசவழமைச் சட்டம். இதனால் பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்ப பெண்கள் தமது காணிகளை கையாள்வதில் பல சிரமங்களை எதிர் கொள்கின்றனர்.
- நினைவுச் சின்னங்கள், நினைவு நாட்களை அங்கீகரித்தல்.
- உதாரணமாக காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான தினம், படுகொலைகள் செய்யப்பட்ட தினங்களை நிகைவுகூருதல் போன்ற மனரீதியான சாந்தப்படுத்தல்களுக்கு வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- பொது நிர்வாக கட்டமைப்புகளில் சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவரல்.

மேலதிகமான குழுக்கலந்துரையாடலில்

- இராணுவ வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு நன்ஈடுகள் வழங்கப்பட்டுள்ள அதேவேளையில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட விடுதலைப்புலிகளின் முன்னாள் போராளிகளுக்கு எதுவித கொடுப்பனவுகளும் வழங்கப்படவில்லை.
- அங்கவீனம் ஆக்கப்பட்டோர்கள் சமூக மீளிணக்கம் மற்றும் தொழில் முயற்சிகளிலுமும் ஈடுபடுத்த வேண்டும்.
- தனியார் காணிகளை கைப்பற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ள இராணுவ முகாம்கள் மீள் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

4. காணாமற் போனோர் அலுவலகம்

- காணாமற் போனோர் என்னும் சொற் பதத்தினை விட காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் என்றே பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கலந்துரையாடப்பட்டது. நபர்கள் தன்னிச்சையாக காணாமல் போகவில்லை. அவர்கள் காணாமல் போதலுக்குப் பின்னணியில் ஏதோ ஒரு அழுத்தம் காரணம். அதாவது ஒருவர் அல்லது ஒரு குழு சம்மந்தப்பட்டுள்ளது. எனவே காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் எனும் பதமே சிறந்தது என்று கலந்துரையாடப்பட்டது.
- அலுவலகம் மாவட்ட மட்டங்களில் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் இலகுவாக அணுகும் வகையில் அலுவலகம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அமைத்தல் வேண்டும்.
- அனைத்துவிதமான நடவடிக்கைகளிலும், பொறிமறைகளிலும் 50லு பெண்கள் உள்வாங்கப்படல்.

- காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான பொறிமுறையிலும் அதன் நடைமுறைகள் செயற்பாட்டிலும் 50முபெண்களின் பங்களிப்பு இருத்தல் வேண்டும்.
- அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் கண்காணிப்பு செய்ய சுதந்திரமான குழு இருத்தல் வேண்டும்.
- இவ்வலுவலகத்தின் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் கண்காணிப்பு செய்ய உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நபர்களைக் கொண்ட சுதந்திரமான ஒரு குழு அவசியம்.
- தன்னிச்சையாக செயற்படக் கூடிய அதிகாரம் கொண்ட அலுவலகம்.
- இவ்வலுவலகம் தனது செயற்பாடுகளை எந்த விதமான அழுத்தங்களுக்கும் இடம் கொடுக்காமல் தானே இயங்கக் கூடிய அதிகாரம் கொண்ட அலுவலகமாக இருத்தல் வேண்டும்.
- பக்கசார்பற்றவர்கள், மனிதநேய செயற்பாட்டாளர்கள், உள்ளூர் சூழல் பற்றியும், மொழிபரிட்சயமானவர்கள், பால்நிலைக் கூருணர்வு உள்ளவர்கள் அலுவலகத்தில் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
- ஏற்கனவே மரண சான்றிதழ் எடுத்தவர்களும் இச் செயற்பாட்டில் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
- ஏதாவது தேவைகளின் பொருட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கு மரணச்சான்றிதழ் எடுத்தவர்களும் இப் பொறிமுறையில் ஒதுக்கப்படாமல் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
- இவ்வலுவலகம் பால்நிலை கூருணர்வுடன் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- அனைத்து நபர்களுக்கும்போக்குவரத்து வசதிகளும் ஏனைய வசதிகளும் ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும்.
- முறைப்பாட்டாளர்கள்,சாட்சியங்களுக்கான தனிமனித பாதுகாப்பையும், சமூகப் பாதுகாப்பையும் உறுதிப்படுத்தல்.
- இப்பொறிமுறையில் பங்குபற்றும் பங்குபற்றினர்களின் அதாவது பாதிக்கப்படவர்கள் மற்றும் சாட்சியாளர்கள் தமது தகவல்களை வழங்கிய பின்னர் அவர்களின் தனி மனித பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதேவேளை இப்பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு சமூகங்களும் ஆதரவு வழங்கி அவர்களும் பாதுகாப்பு வழங்குவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.
- குற்றமிழைத்தவர் இனங்காட்டப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் பாதிக்கப்பட்டோர் விரும்பும் எல்லை வரை விசாரணை நடாத்தப்பட வேண்டும்.
- குற்றமிழைத்தவர் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களால் அடையாளங் காட்டப்படும் அதே வேளை, குற்றமிழைத்தவர் மறுக்கும் போது, பாதிக்கப்பட்ட நபரின்சாட்சியத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தும் அவர்களின் மனநிலையைக் கருத்தில் கொண்டும் விசாரணை நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.அதற்கான பொறிமுறையை இவ்வலுவலகம் முறையாக கையாள வேண்டும்.

- குற்றமிழைத்தவர் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களால் அடையாளங் காட்டப்படும் போது குற்றமிழைத்தவருக்கான விசாரணையை பாதிக்கப்பட்டவரின் மனநிலையைக் கருத்தில் கொண்டும் விசாரணை நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.
- புதை குழிகள் தோண்டும் போது கண்டுபிடிக்கப்படும் உடலங்களுக்கு உரிய மரியாதை செலுத்தப்பட வேண்டும்.
- தோண்டியெடுக்கப்படும் மனித உடலங்களை முறையாக பாதுகாத்து வைத்திருக்கவும், அவைகளை அடையாளங் காணவும் உயர் தொழில்நுட்ப வசதிகளையும் நிபுணத்துவர்களையும் இப் பொறிமுறை கொண்டிருக்க வேண்டும்
- கடந்த காலங்களில் செயற்பட்ட ஆணைக்குழுக்களின் அறிக்கை ஆவணங்களை அணுகக் கூடிய வசதி
- அதாவது கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்ற பரனஹம அணைக்குழு, கற்றுக் கொண்ட பாடங்களும் நல்லிணக்கமும் அணைக்குழு போன்றவற்றின் அறிக்கைகளை பற்றிய தெளிவும் அது பற்றிய முடிவுகளையும் இவ்வலுவலகம் தெரிந்திரிக்க வேண்டும். உதாரணமாக பாதிக்கப்பட் நபர்கள் இவ்வலுகத்திடம் செல்லும் போது இவர்களும் ஆரம்பத்தில் இருந்து தகவல்களை திரட்டாமல் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் ஏனைய ஆணைக்குழுக்களுக்கு கொடுத்த தகவல்களை பயன்படுத்த கூடிய வசதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- குற்றமிழைத்தவர் தொடர்பாக நிரூபிக்கப்பட்டால், அவருக்கான சட்ட நடவடிக்கைகளை இவ்வலுவலகமே எடுத்தல் வேண்டும்.
- குற்ற மிழைத்தவர் பாதிக்கப்பட் நபர்களால் அல்லது சாட்சியால் அடையாளங் காட்டப்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்டால் அவருக்கான சட்டநடவடிக்கையை இந்த அலுவலகமே எடுக்க கூடிய அதிகாரத்தினை கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- பாதிக்கப்பட்டவரின் வாக்குமூலம் கட்டாயமாக ஒரு சாட்சியமாக சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான குடும்ப உறவுகள் இடம்பெயர்வுகளின் போது காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர் தொடர்பான ஆவணங்களை இழந்திருப்பர், அவ்வாறான வேளைகளில் உறவுகளின் வாக்குமூலங்களை முக்கிய சாட்சியங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- சம்பவத்துடன் தொடர்புபட்டு சாட்சியம் அளிக்க விரும்புவர்களுக்கான சாதகமான சூழல் வேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர் தொடர்பாக ஏனையோர் சாட்சியம் அளிக்க விரும்பும் வேளை அவர்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டும்.
- பரிந்துரை நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தல் வேண்டும்.
- அதாவது காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் குடும்ப உறவுகளுக்கு தேவைப்படும் இடத்து வழங்கப்படும் ஏனைய உதவிகளை அவர்கள் சென்று அலையாமல், அலுவலகமே அதற்கான பரிந்துரை நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக அவர்களுக்கு நஸ்டஈடு வழங்க வேண்டுமாக இருந்தால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள் சென்று அலையாமல் இவ்வலுவலகமே நஸ்டுகள் பெற்றுக் கொடுக்கும் ஏனைய பொறழமுறைகளுடன் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தி அதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

- உள ஆற்றுப்படுத்தலுக்கான பொறிமுறையை உருவாக்கல் வேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் குடும்ப உறவுகள் தமது பாதிப்புகளை கூறுமிடத்து அவர்களுக்கான உளஆற்றுப்படுத்தல் வசதிகளையும் உளவள நிபுணர்களையும் இவ்வலுவலகம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு நான்கு பொறிமுறைகளும் பெண்களின் பங்களிப்பினும் பால்நிலை கூருணர்வுடனும் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்பது தொடர்பானபரிந்துரைகள் மேற்கூறியதன் அடிப்படையில் நான்கு குழுக்களின் ஊடாக முன்வைக்கப்பட்டது.

Batticaloa

மட்டக்களப்பு மாவட்ட வலயச் செயலணியினது கலந்தாலோசனைச் செயற்பாடு தொடர்பான அறிக்கை

உருவாக்கமும் பிண்ணனியும் :-

இலங்கை அரசாங்கம் 2015ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையில் முன்வைத்த அல்லது ஏற்றுக்கொண்ட நிலைமாற்றுக்கால நீதிச் செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் இலங்கையில் இன முரண்பாடுகள், மீள்நிகளாமைகளை உறுதிப்படுத்தும் முகமாகவும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான பரிசீலனைத் தேடும் வகையிலும் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதாக உறுதியளித்தது.

இதனடிப்படையில் வெளிவிவகார அமைச்சு, பிரதமர் செயலகமும் இணைந்து நல்லிணக்க செயற்பாடுகளுக்கான செயலகத்தை நிறுவியது. பின்னர் வெளிவிவகார அமைச்சு நாடளாவிய ரீதியில் பல்வேறு சிவில் சமூக அமைப்புகளுடனான நான்கு பொறிமுறைகளை முன்வைத்தது. (காணாமல் போனோருக்கான அலுவலகம், இழப்பீட்டுக்கான அலுவலகம், சிறப்பு வழக்குத் தொடுதலுடன் கூடிய நீதிப்பொறிமுறை, உண்மை, நீதி, மீள்நிகழாமை மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான ஆணைக்குழு) இவற்றின் செயற்பாடுகள் மற்றும் முறைமைகள் தொடர்பாக மக்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்து கொள்வதற்காக 11 பேர் கொண்ட கலந்தாலோசனைச் செயலணியை உருவாக்கியது. இதில் மனித உரிமை ஆர்வலர்கள், கல்லியியலாளர்கள், உளவளத்துறை சார்ந்தவர்கள், மற்றும் ஊடகத்துறையினர் ஆகியோர் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தனர்.

இக்கலந்தாலோசனைச் செயலணியானது நாடளாவிய ரீதியில் மக்களின் கலந்தாலோசனைகளைக் கேட்பதற்காக 15 வலயச் செயலணிகளை உருவாக்கியது. குறிப்பாக கூடுதலாகப் பாதிப்புக்கு உள்ளாகிய பகுதிகளான வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு ஒன்றாகவும் ஏனைய மாகாணங்களில் மாகாணத்திற்கு ஒன்றாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டது.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட செயலணியானது 7 பேர்களைக் கொண்டதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கான வதிவிடப் பயிற்சிநெறி ஒன்றின் மூலம் இச்செயலமர்வின் நோக்கம், முறைமை, செயற்பாடுகள் என்பன தெளிவு படுத்தப்பட்டன. குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்ட வலயச் செயலணியின் தவிசாளராக திரு. சனி ஒக்கர்ஸ் அவர்களும், செயலாளராகத் திரு.க.காண்டிபன் அவர்களும் இணைச்செயலாளராக திருமதி வெ. யுனைதா அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன் உறுப்பினர்களாக திருமதி.ப.ஜெயதீபா, திரு. மொஹமட் பிர்தவுஸ், திரு. கிருபைராஜா ஆகியோரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரச்சனைகளும் திட்டமிடலும்:-

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களை உள்ளடக்கிய 14 பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகள், 325 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகள் மற்றும் 900 கிராமங்களையும் உள்ளடக்கியிருப்பதனால் அவற்றை உள்வாங்கி மக்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டறியும் நோக்கில் இடம்பெற்ற முரண்பாடுகளினால் உருவாகியுள்ள பாதிப்புக்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல் செய்யப்பட வேண்டிய குழுக்கள் ஆகியன அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டன. அவை,

- காணாமல் போனோர்
- கடத்தப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர்
- குடும்ப தலைமை தாங்கும் பெண்கள்
- மாற்றுத் திறனாளிகள் ∴ காயப்பட்டோர்
- சித்திரவதைக்குட்பட்டோர்
- படுகொலைகள் ∴ புதைகுழிகள்

- பராயமிழந்தோர்(கல்வி, வாழ்வாதாரம்)
- கைதுகள், மீள்கைதுகள்
- காணிகள், பொருட்கள், சொத்துக்கள் இழந்தோர்(கால்நடைகள்)
- இடம் பெயர்ந்தோர்
- எல்லைப்புற கிராம மக்கள்
- இளைஞர்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் அமைப்பு
- சிவில் அமைப்புகள்
- மதத் தலைவர்கள்

தொடர்ந்து மேற்குறிப்பிட்ட சம்பவங்கள் அதிக அளவில் இடம்பெற்ற மாவட்டத்தின் இடங்கள் ஆராயப்பட்டு கலந்துரையாடல்களுக்கு ஏதுவாகவும் இடத் தெரிவுகள் செய்யப்பட்டன. அத்துடன் பொதுக்கலந்துரையாடல்களுக்காக பின்வரும் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகள் தெரிவு செய்யப்பட்டன.

கலந்துரையாடல் வகை	இடம்
பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் (மீள்நிகழாமை)	தன்னாமுனை
குழுக்கலந்துரையாடல்	மட்டக்களப்பு
காணாமல் போனோர் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
குடும்ப தலைமை தாங்கும் பெண்கள் (குழு கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
படுகொலைகள் தமிழ் குழு (குழுக் கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
சிதிரவதைக்குட்பட்டோர் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
சித்திரவதைக்குட்பட்டோர் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
படுகொலைகள் முஸ்லிம் குழு (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
மாற்றுத்திறனாளிகள் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
எல்லைப்புற கிராம மக்கள் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	கல்லடி
பராயம் இழந்தோர் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
சிவில் சமூக அமைப்புகள் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
மதத்தலைவர்கள் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு
பொதுக்கலந்துரையாடல்	வாழைச்சேனை
பொதுக்கலந்துரையாடல்	களுவாஞ்சிகுடி
பொதுக்கலந்துரையாடல்	மட்டக்களப்பு
பொதுக்கலந்துரையாடல்	கொக்கட்டிசோலை
பொதுக்கலந்துரையாடல்	வாகரை

கலந்துரையாடல்களின் முறைமைகள் :-

பொதுக் கலந்துரையாடல்கள் அரச அங்கீகாரத்துடன் மக்களது கருத்துக்களை உள்வாங்கும் நோக்கிலும் அரச வளங்களைப் பயன்படுத்தும் நோக்கிலும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட அரச அதிபரின் அனுமதியுடனும் வலயச் செயலணியினரின் நேரடி சந்திப்புக்களுள் ஊடாகவும் ஐந்து பொதுக்கலந்துரையாடல்கள் பின்வரும் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் நடாத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அவை வாகரை, வாழைச்சேனை, மட்டக்களப்பு, களுவாஞ்சிகுடி, பட்டிப்பளை ஆகியனவாகும்.

குழுக்கலந்துரையாடல்களுக்காக வலய செயலணியினர் மூலம் மாவட்டத்தில் அடையாளம் காணப்பட்ட 22 வகையான பாதிப்புக்கள் பட்டியல் படுத்தப்பட்டு அதில் 12 வகையான சம்பவங்களை உள்ளடக்கிய குழுக்கள் வெவ்வேறு பிரதேசங்களையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

இவை தொடர்பாக மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் சிவில் சமூக அமைப்புகள், கிராம சேவையாளர்கள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒன்றியங்கள் மற்றும் உள்ளூர் ஊடகங்கள் என்பவற்றுக்கூடாகவும் துண்டுப் பிரசுரங்கள், சுவரொட்டிகள் என்பவற்றின் ஊடாகவும் நேரடிச்சந்திப்புக்கள் ஊடாகவும் மக்களுக்கும் அரச அரசசார்பற்ற சேவை வழங்குனர்களுக்கும் நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் தொடர்பான நான்கு பொறிமுறைகள் பற்றிய விளக்கங்கள் வழங்கப்பட்டன.

தொடர்ந்து கலந்துரையாடல்களில் கடந்த கால ஆணைக்குழுக்களின் அமர்வு நிலைகளும் நடைமுறைகளும் தவிர்க்கப்பட்டு கலந்துரையாடலுக்கான நேர வரையறை, இடம், பயண ஒழுங்குகள், ஏதுவான இடம், குடிநீர், சிற்றுண்டிகள் என்பனவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன, அத்துடன் கலந்துரையாடல்களின் போது உள ஆதரவு, தனிக் கலந்துரையாடல், ஊடக ஒழுங்கமைப்புக்கள் என்பனவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் குழுக் கலந்துரையாடல்கள் சிலவற்றினை சிவில் சமூக அமைப்புகள் தங்களது அமைப்புகளுக்கு ஊடாக ஒழுங்கமைத்துத் தந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன்படி திட்டமிடப்பட்டதற்கு அமைய தெரிவு செய்யப்பட்ட இடங்களில் குழுக்கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றன. இதன்போது குழுவினருக்கு நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் தொடர்பான அறிமுகம், பங்குபற்றுனர்களின் அறிமுகம் மற்றும் வலய செயலணியினரின் அறிமுகம் கலந்துரையாடல்களுக்கான நோக்கம் என்பவற்றின் ஊடாக மக்களிடம் கருத்துக்கள் கோரப்பட்டன. இதன்போது பாதிக்கப்பட்ட விடயங்கள், பாதிப்புக்கள் என்பவற்றிற்கூடாக கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டதுடன் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் தேவைகள், தீர்வுகள், அபிலாசைகள் என்பன முன்வைக்கப்பட்டதன் ஊடாக பொற்முறைகளுக்குள்ள தொடர்புகள் ஆராயப்பட்டன.

பொதுக் கலந்துரையாடல்களின்போதும் பங்குபற்றுனர்களுக்கு நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் தொடர்பான அறிமுகம், பங்குபற்றுனர்களின் அறிமுகம் மற்றும் வலய செயலணியினரின் அறிமுகம் கலந்துரையாடல்களுக்கான நோக்கம் என்பவை தெளிவு படுத்தப்பட்டு மக்களிடம் கருத்துக்கள் கோரப்பட்டன. இதன்போது மக்களுக்கான தெரிவுகள் வழங்கப்பட்டு வலய உறுப்பினர்கள் தனித்தனியாகப் பிரிந்து செயற்பட்டனர் இதில் மூன்று பொதுக்கலந்துரையாடல்களுக்கு கலந்தாலோசனைச் செயலணியின் உறுப்பினர்கள் பங்குபற்றியிருந்தனர்.

பொதுக்கலந்துரையாடல்களின் போது மக்களது பங்களிப்புடன் கருத்துக்கள் பெறப்பட்டது அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருந்ததுடன் மக்களிடம் குழுவாகவும் தனியாகவும் சமர்ப்பணங்கள் பெறப்பட்டன. அத்துடன் திட்டமிட்டபடி உளசமூக ஆதரவுகள் வழங்கப்பட்டதுடன் வலயசெயலணியினரால் மேலதிகமாவும் உள ஆதரவு வழங்கப்பட்டது.

கலந்தாலோசனை செயலணியால் குறிப்பெடுப்பவர் வழங்கப்பட்டிருந்தபோதும் தேவையின் நிமித்தம் மேலதிகமான குறிப்பெடுப்பாளர்கள் பயன்படுத்தப் பட்டார்கள் ஆயினும் மக்களால் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவும் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளதா என வலய செயலணி உறுதிப்படுத்திக் கொண்டது.

மேலதிகமாக முஸ்லீம் சமூகத்தினரின் பங்களிப்பு குறைவாக இருந்த காரணத்தினாலும், அச் சமூகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களின் வேண்டுகோளுக்கமைவாகவும் மேலதிகமாக ஓர் பொதுக்கலந்துரையாடல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு ஏறாவூர் நகர பிரதேச செயலகத்தில் நடாத்தப்பட்டது.

திகதி	கலந்துரையாடல் வகை	இடம்	பங்குபற்றியோர்
09.07.2016	பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் (மீள்நிகழாமை) குழுக்கலந்துரையாடல்	தன்னாமுனை	11 – பெண்கள்
13.07.2016	காணாமல் போனோர் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	30 (29 பெண், 1 ஆண்)
13.07.2016	குடும்ப தலைமை தாங்கும் பெண்கள் (குழு கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	
21.01.2016	படுகொலைகள் தமிழ் குழு (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	6 (4 பெண், 2 ஆண்)
22.07.2016	சிதிரவதைக்குட்பட்டோர் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	7 (5 பெண், 2 ஆண்)
23.07.2016	கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தோர் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	5 (1 பெண், 4 ஆண்)
24.07.2016	படுகொலைகள் முஸ்லிம் குழு (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	13 (8 பெண், 5 ஆண்)
27.07.2016	மாற்றுத்திறனாளிகள் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	8 (3 பெண், 5 ஆண்)
29.07.2016	எல்லைப்புற கிராம மக்கள் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	கல்லடி	16 (16 பெண், 0 ஆண்)
30.07.2016	பராயம் இழந்தோர் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	13 (11 பெண், 2 ஆண்)
31.07.2016	சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	
25.08.2016	மதத்தலைவர்கள் (குழுக்கலந்துரையாடல்)	மட்டக்களப்பு	
09.08.2016	பொதுக்கலந்துரையாடல்	வாழைச்சேனை	267 பேர்
12.08.2016	பொதுக்கலந்துரையாடல்	களுவாஞ்சிகுடி	74 பேர்
13.08.2016	பொதுக்கலந்துரையாடல்	மட்டக்களப்பு	155 பேர்
18.08.2016	பொதுக்கலந்துரையாடல்	கொக்கட்டிசோலை	226 பேர்
16.08.2016	பொதுக்கலந்துரையாடல்	வாகரை	92 பேர்
24.08.2016	பொதுக்கலந்துரையாடல்	ஏறாவூர்	376 பேர்

அடையாளம் காணப்பட்ட பிரச்சனைகளும் மக்களது கருத்துக்களும்:-

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் :-

இன முரண்பாடு மற்றும் ஆயுதப் போராட்டம் காரணமாக 1987ம் ஆண்டு முதல் இன்று வரையிலும் பல்வேறு முறைகளுக்கிடாக காணாமல் போதல்கள், கடத்தல்கள் என்பன அதிகளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை வெவ்வேறு வகையான ஆயுதக்குழுக்களின் உருவாக்கம், அவற்றுக்கிடையான பிளவுகள், தனிநபர் விரோதங்கள், அரசியல் காரணங்கள் என்பவற்றாலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை இராணுவம், பொலிஸ், ஆயுதக் குழுக்கள்,

தனிநபர்கள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் ஆகியோர்களால் சுற்றிவளைப்புக்கள், கைதுசெய்தல்கள், கடத்திச் செல்லுதல், வீட்டிற்கு வந்து விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லுதல், ஆயுதக் குழுக்களுக்கான ஆட்சேர்ப்புக்கள், அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் ஓப்படைப்பு, சரணடைதல்களின் போதும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவை தொடர்பாக பொலிஸ்நிலையங்கள், மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, ஜனாதிபதி செயலகம், ஆணைக்குழுக்கள், அரசு அமைப்புக்கள், அரசுசார்பற்ற அமைப்புக்கள், இராணுவ முகாம்கள், புனர்வாழ்வு நிலையங்கள், அரசியல் தலைவர்கள், இராணுவ மற்றும் பொலிஸ் பொறுப்பாளர்கள், அரசியல் கட்சிகள், ஆயுதக் குழுக்கள் மற்றும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சர்வதேசப் பொறிமுறைகள் என்பவற்றின் ஊடாக காணாமல் உள்ளோரின் உறவினர்கள் தேடும் முயற்சிகளில் இன்று வரையிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டேயுள்ளனர்.

ஆயினும் வருடங்கள் கடந்தும் ஆட்சி மாற்றங்களும் புதுப்புது ஆணைக்குழுக்களும், சர்வதேசத்தின் செயல்திறனற்ற தலையிடுகளும் அவற்றின் மூலமான அறிக்கைகளும் மாத்திரமே பெறுபேறாகக் கிடைக்கின்றது. ஆயினும் இதுவரை காலமும் காணாமல் போனோரைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான சிறந்த செயற்பாடுகளோ, பாதிக்கப்பட்டோருக்கான உள சமூகப் பொருளாதார மற்றும் ஏனைய உதவிச் செயற்பாடுகளோ விசேட சலுகைகளோ இன்றிய நிலையில் மேலும் மேலும் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலையே நிரந்தரமாகியுள்ளது.

காணாமல் போன அலுவலகம் சுதந்திரமானதாகவும் வரையறைகள் இன்றிய விசாரணைகளும் பாதிக்கப்பட்டோருக்கான பாதுகாப்பும் சம்பந்தப்பட்ட சாட்சிகளுக்கான பாதுகாப்புத் தளமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்

தற்போதைய நிலையில் மாதாந்தக் கொடுப்பனவுகள், பென்சன், கல்வி முறைகளில் விசேட சலுகைகள், காணாமல் போனோர் என்னும் சான்றிதழ், அரசு தொழில் வாய்ப்புக்கள், சுய தொழில் வாய்ப்புக்கள், ஏனைய தேவைகள் அனைத்தையும் நிபந்தனைகள் இன்றி வழங்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

எல்லைப்புற கிராம மக்களும் இடம்பெயர்ந்தோரும்:-

இலங்கையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் காரணமாக 1990ம் ஆண்டு தொடக்கம் எல்லைப்புற கிராம மக்கள் அதிக அளவில் இடம்பெயர்ந்தவர்களாகவும் தமது சொத்துக்கள் உடமைகளை இழந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் அதிகளவில் எல்லைப்புற கிராமங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் ஆயுதக்குழுக்கள் மற்றும் இராணுவத்தினருக்கு இடையே ஏற்பட்ட ஆயுத மோதல்கள், கட்டாய ஆக்கிரமிப்புக்கள், அச்சுறுத்தல்கள் என்பவற்றின் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர்.

இன பேதம் மற்றும் முரண்பாடுகளின்றி ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த மக்கள் இடம்பெயர்ந்த வேளை அவர்களது அனைத்து விதமான உடமைகளையும் இழந்த நிலையிலேயே தற்போது இருக்கின்றனர். ஆயினும் தற்காலத்தில் தமது சொந்த இடங்களுக்கு மீளக் குடியமரும்போது அங்கு வாழ்வதற்கு தயக்கம், பயம், அச்சம், என்பவற்றோடு அரசியல் நடைமுறைகளில் திருப்தி அற்ற நிலையிலும் நம்பிக்கையற்ற நிலையிலுமே காணப்படுகின்றனர். தங்களது அடிமனதில் முரண்பாட்டுச் சூழலின் தாக்கம் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மீளவும் இடம்பெறலாம் என்ற உணர்வின் நிமித்தம் மீண்டும் ஒற்றுமையாக சேர்வதற்கு தயக்கம் இருப்பதாகவும் கூறுகின்றனர்.

அத்துடன் தமது வாழ்வியல் முறைமைகளைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதவாறு தமது இருப்பிடங்கள் மாற்றம் பெற்றுள்ளமையும், அதற்குப் பொருத்தமான எந்தவித அரசு நடைமுறைக் கட்டமைப்புக்களும் இல்லாத நிலையும், தொடர்ந்தும் தமது உடமைகள் அதிகாரத் துன்பிரயோகம் மற்றும் சுரண்டல்களுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்ற நிலைகளும், காணிகள் உரித்து மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ள தன்மையும் மேலும் மேலும் அவநம்பிக்கையினை

ஏற்படுத்துவதாகவும் இருக்கின்றமையுடன் தாம் இழந்த காணிகள் தொடர்பாக நீதியினைப் பெறுவதற்கு ஏதுவான உள்நூர் பொறிமுறைகள் எதுவும் இல்லாதநிலை, அரச அதிகாரிகளின் அதிகாரத் தன்மை, அசமந்தப் போக்கு என்பனவும் மீளணைப்புக்குச் சவாலாக இருக்கின்றது.

ஆயினும் இம் மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களாக யதார்த்தமான இழப்பீடுகள் தமக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்பதோடு அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அழிந்து போன ஆவணங்கள் கோரப்படக் கூடாது எனவும், உரித்து மாற்றம் செய்யப்பட்ட காணிகள் மீள் பரிசீலனை செய்யப்படுவதோடு தமக்குக் கிடைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளவும், இரு சமூகங்களையும் உள்ளடக்கிய தனி நபர்களைக் கொண்டு அரச அதிகாரத்துடன் கூடிய குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்கின்ற வகையில் அமைந்துள்ளது.

காணி தொடர்பான பிரச்சனைகள்:-

1951ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இருந்து கலவரங்கள் அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சம்பவங்கள் ஊடாக மக்கள் தமது வயல் காணிகள், வீட்டுக் காணிகள், மற்றும் அவற்றின் ஊடாக ஈட்டிக்கொள்ளும் வருமானங்கள், கால்நடைகள், ஆவணங்கள் அனைத்தையும் இழந்துள்ளனர். அத்துடன் யுத்தம் காரணமாக கட்டாயமாக வெளியேற்றப்பட்டமை, இராணுவ முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டமை, ஆயுதக் குழுக்களின் தரிப்பிடம் அமைக்கப்பட்டமை, யுத்தம் அதிகளவில் இடம்பெறுகின்ற சூழல் காரணமாக பயத்தினடிப்படையில் வெளியேறியமை, தனி நபர்களின் முன் விரோதங்களால் யுத்தத்தை காரணம் காட்டி காணிகள் அபகரிக்கப்பட்டமை, கட்டாயமாக விற்பனையும் கொள்வனவும் செய்யப்பட்டமை போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் மக்கள் தமது காணிகளை இழந்துள்ளனர்.

மேலும் இவை வயல் செய்கையின் போதும் வாழ்வியல் சூழ்நிலைகளின் போதும் ஏற்பட்ட ஆயுதத் தாக்குதல்களுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமலும் தமது உயிரைப் பாதுகாக்கும் நோக்கிலும், இன ஒதுக்குதல்கள் மற்றும் ஆயுத முனையில் ஏற்பட்ட அச்சுறுத்தல்கள் காரணமாகவும் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஆயினும் தற்போது மக்கள் தாம் இழந்த காணிகளை மீளப் பெறுவதற்காக யுத்தம் நிறைவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதன் பின்னர் வட்டவிதாணை, பிரதேச செயலக காணிப் பிரிவுகள் மற்றும் மாவட்ட செயலக காணிப் பிரிவு ஊடாக தமக்குரிய நியாயங்களைக் கோரி வருகின்றனர். அத்துடன் தமது காணிக் குரிய ஆதாரங்கள் இருக்கின்ற நிலையிலும் காணிகளை மீளப் பெறமுடியாத நிலையிலும் ஆதாரங்கள் அழிந்த அல்லது இல்லாத நிலையிலும் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையினை மேற்கொள்ளும் நிலையறியாது உள்ளனர்.

மேலும் இன்று வரையிலும் அரசாங்கத்தினால் அதனை மீளப் பெறுவதற்கான சரியான நடைமுறைகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படாமை, தகுந்த இழப்பீடுகள் வழங்கப்படாமை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான உதவிச் செயற்பாடுகளில் உள்ள வித்தியாசம், பாரபட்சம் மற்றும் வீட்டுத் திட்டங்கள், மீள்குடியமர்த்தல்கள் என்பவற்றில் உள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்கள் என்பவற்றால் மேலும் பிரச்சனைகளுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும் உள்ளாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆனால் பிரதேச செயலக ரீதியாக காணி தொடர்பான விடயங்களைக் கையாள ஒரு குழு உருவாக்கப்பட்டு அதன் ஊடாக சம்பந்தப்பட்ட இடங்கள் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டு அங்கு வசிக்கும் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களை சாட்சியங்களாகக் கொண்டு இதற்கான தீர்வுகள் வழங்கப்பட முடியும் எனவும், ஆயுதக் குழுக்களின் தலையீடுகள், அரசியல் மற்றும் அரச அதிகாரங்கள் நேர்மையாக கையாளப்பட்டு மக்களுக்கான இழப்பீடுகள் மற்றும் பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகளின் தலையீடுகளுடன் திரும்பவும் காணிகள் வழங்கப்பட வேண்டிய நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பது மக்களின் கருத்தாகும்.

படுகொலைகள்:-

யுத்த சூழ்நிலைகளின் போது குறிப்பாக 1987ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இருந்து அனைத்து தரப்பினராலும் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். தமிழ் முஸ்லிம் என்ற இனவாதத்தின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு குழுக்களாலும் இரு சமூகங்களையும் சேர்ந்த மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் நேரடியாக வீடுகளுக்கு வந்த கொலைகாரர்கள், இனம் தெரியாதோர், பயணத்தின் நடுவே இடைமறித்தல், பொது இடங்களுக்கும் மதத் தலங்களுக்கும் செய்த ஆயுதத் தாக்குதல்கள், பொதுச் சொத்துக்களை சேதமாக்கும் தாக்குதல்கள் என்பனவற்றின் போது படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் காத்தான்குடி, ஆரையம்பதி, ஏறாவூர், சத்ருக்கொண்டான், சித்தாண்டி, மயிலந்தனை, சந்திவெளி, கிரான் ஆகிய பிரதேசங்களில் அதிக அளவில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவர்கள் பொதுவாக இதற்கான நியாயமான இழப்பீடுகள் வழங்கப்படவில்லை என்பதோடு மிக முக்கியமாக நீதியான விசாரணைகள் எதுவும் முன்னெடுக்கப்படவில்லை அத்துடன் விசாரணைகளில் அரசியல் தலையீடுகள் காரணமாக இழுத்தடிப்பு செய்யப்படுவதும் மிகவும் வேதனையளிக்கின்றது. அத்துடன் கடந்த காலங்களில் நினைவு கூர்வதற்கு குறிப்பாக தமிழ் பகுதிகளில் தடைகள் மற்றும் இடையூறுகள் குறிப்பாக அரசு படைகளால் இடம்பெற்றுள்ளன.

மிகவும் முக்கியமாக தங்களுக்கான இழப்பீடுகளை வழங்குவதோடு, நீதியான விசாரணைகள் இடம்பெற்று சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்பதுடன் நினைவுகூர்வதற்கான பூரண சுதந்திரத்தினையும் அவ்வாறு நினைவு கூரலானது இன முரண்பாடுகளை தூண்டாத முறையில் இடம்பெற வேண்டும் என தெரிவித்தனர்

பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்ப பெண்கள்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் அனைத்து இடங்களிலும் குறிப்பாக யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்ப பெண்கள் வாழுகின்றார்கள்.

இரண்டு இனங்களுக்கு இடையிலான உரிமை போராட்டமானது ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து இன ஒடுக்கு முறைகளை ஏற்படுத்தி வன்முறை கலாசாரம் உருவாக்கிய போது அதிகளவாக மாவட்டத்தில் உரிமை மீறல்கள் 1983 ஆம் ஆண்டு இருந்து பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அன்று தொடங்கியதில் இருந்து பெண்கள் தலைமை தாங்கிய பெண்களாக கருதப்படுபவர்கள் கணவனை இழந்த பெண், கணவரால் கையிடப்பட்ட பெண், குடும்பத்தில் திருமண மானகாது தனித்து வாழும் பெண், கணவன் இருந்தும் விசேட தேவைக்குட்பட்டு உழைக்க முடியாது இருக்கும் பெண், கணவன் கடத்தப்பட்ட பெண், கணவன் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட பெண் போன்றவர்கள் பிரதான உழைப்பாளியை இழந்து இன்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 27800 மேற்பட்ட பெண்கள் குடும்பத்தின் அனைத்து பெண்களும் பொறுப்புக்களை பொறுப்பாக்கப்பட்ட வீட்டு வேலை சுமைகளும், மன அழுத்தமும், பிள்ளை வளர்ப்பும், குடும்ப வருமானத்தை தேடுதலும், கடனாளிகள் ஆக்கப்பட்டும், சமூக பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் வாழுவதுடன் பிள்ளைகள் அப்பாவை தேடும் தாகத்தை எப்படி தீர்ப்பது என்று தெரியாமல் தவித்துக்கொண்டு வாழுகின்றார்கள்.

குறிப்பாக இந் நிலைக்கான காரணங்களாக தொழில்களுக்கா, வயல் வேலைகளுக்காக சென்ற அவர்களின் கணவர்கள் திரும்பி வரவில்லை, அரசு படைகளைகளால்

சுற்றிவளைப்புகள் மற்றும் கைதுகள், கடத்தல்கள், மேலும் மோதல் இடம் பெற்ற சந்தர்ப்பங்களில் அகப்பட்டு இறந்தவர்கள், இனப் படுகொலைகள் போன்றவைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

பொதுவாக பல்வேறு வழிகளில் தமது உறவினர்களை கண்டுபிடிப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொண்டும் எவ்வித பலன்களையும் பெறவில்லை என்பதே அவர்களின் குற்றச்சாட்டாக உள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக நேரடியாக முகாம்களுக்கு சென்று விசாரித்தல், மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மற்றும் பொலிஸ் நிலையங்களில் முறைப்பாடு செய்தல், ஏனைய அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் நீதி மன்றங்களில் வழக்கு தொடுத்தல், பல்வேறு ஆணைக்குழுக்களில் முறைப்பாடு செய்தல் போன்ற பல்வேறு முறைகளை கையாண்டுள்ளனர். குறிப்பாக சிலருக்கு வழங்கப்பட்ட மரணப்பதிவுகளை கட்டாயத்தின் பெயரில் எடுக்கப்பட்டாலும் உண்மை நிலை தெரியாதவர்களாகவே உள்ளனர்.

பொதுவாக அவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்களாக மிக முக்கியமாக உண்மை கண்டறியப்படுதல், பதிவுகளில் குறிப்பிடுதல், குற்றமிழைத்தவர்களுக்கான தண்டனை வழங்குதல், சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரால் பகிரங்க மன்னிப்பு கோரல் மற்றும் அதனோடெணைந்த உள் சமூக ஆற்றுப்படுத்துகை அத்துடன் நியாயமான முறையிலான அவர்களின் தேவைகளை மையப்படுத்திய இழப்பீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதனை தெரிவித்தனர்.

யுத்தத்தால் மாற்றுத்திறனாளியாக்கப்பட்டோர் மற்றும் காயமடைந்தோர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை பொறுத்தவரையில் 1986ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் இடம்பெற்ற பல்வேறு மோதல்கள்(யுத்தம், குண்டுவிச்சு, ல் தாக்குதல்) என்பவற்றால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் காரணமாக உடல் அங்கங்கள் இழப்பு, புலனுறுப்புகளில் தாக்கங்கள் ஏற்பட்டன மிகவும் முக்கியமாக 2009 காலப்பகுதியில் இறுதி யுத்த கால பகுதியில் அதிகமானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

பொதுவாக இலகுவாக அடையாளப்படுத்தக்கூடிய குறிப்பாக பர்வைக்கு வெளித்தெரியக்கூடிய வகையில் உடலில் பாகம் இழக்கப்பட்டவர்களை மாத்திரமே மாற்றுத்திறனாளிகளாக ஏற்றுக் கொள்வதையும், ஏனை உள் உடல் உறுப்புக்களில் யுத்தத்தின் தாக்கத்தால் பாதிப்புக்களுக்கு உள்ளானோர் குறிப்பாக உடலினுள் அகற்ற முடியாத பொருட்களை தாங்கி கொண்டிருப்பவர்களை பெரிதாக அடையாளப்படுத்தப்படாத நிலை காணப்படுகின்றது.

மாற்றுத்திறனாளிகளை பொறுத்தவரையில் இப்பிரதேசத்தில் பொருத்தமான மருத்துவ ரீதியான புனர்வாழ்வு மற்றும், உதவு உபகரணங்கள் என்பன பொருத்தமான முறையில் வளங்கப்படுவதில்லை என்பதோடு பொதுவான சமூக சேவைகள் திணைக்களத்தால் வழங்கப்படுகின்ற உதவிகளை தவிர வேறு உதவிகள் கிடைப்பதும் குறைவாக இருப்பதாக தெரிவித்தனர்.

மேலும் காயப்பட்டவர்களை பொறுத்தவர்களை அவர்கள் இவ் எதுவித முறைகளிலும் உள்ளடக்கப்படாமல் மருத்துவம் மற்றும் ஏனைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய போதிய வசதிகள் இல்லாமல் மிகவும் சிரமப்படுவதனை அவதானிக்க கூடியதாகவுள்ளது.

பொதுவாக இவ்விரு தரப்பினரையும் இன்னமும் சந்தேக கண்ணோடு சமூகமும் அரசு கட்டமைப்புகளும் கையாள்வது தமக்கு மிகவும் வேதனையையும் நம்பிக்கையினத்தையும் அளிப்பதாக தெரிவிக்கின்றனர்.

அவர்களது தேவைகளாக பொதுவாக பரந்து பட்ட மருத்துவ சிகிற்சைகள் மற்றும் புனர்வாழ்வுக்கான உபகரணங்கள் கிடைக்கப்படுவதுடன், சமூகத்தில் தங்களையும் உருவராக மதிக்க கூடிய சூழல் உருவாக வேண்டும் என்பதை விரும்புகின்றனர். அத்துடன் குறிப்பாக

பராயம் இழந்தோர் :

யுத்தம் வன்செயல் நடைபெற்ற காலத்தில் இருந்தே பிரச்சினையுடே தமது வாழ்க்கையாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் இவர்கள் 1983 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1986 க்கு பிறகு 1990 ஆம் ஆண்டு கடைசி யுத்தம் 2009 ஆம் ஆண்டு வரை நடைபெற்றது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தினுள் யுத்தத்தாலும், வன்செயல்களாலும் ஆயுதமேந்தாமல், போராட்டங்களில், ஈடுபடாமல், குற்றம் புரியாமல் போருக்குள்ளே அகப்பட்டு, இளம் வயதிலே தமக்கு கிடைக்க வேண்டிய வாழ்வியல் உரிமைகளை இழந்தவர்கள்., உறவு ஆதரவு குடும்பம், விளையாட்டு, கல்வி, தொழில் பொருளாதாரம், வாழ்க்கை துணை ஆகியவற்றை இழந்து, சமூகத்துடன் சேர்ந்து வாழ முடியாமல் தவிர்ந்து, இள வயதிலே தனித்துப்போனவர்கள், நோயாளியானவர்கள் தாய், தந்தை, தனது பிறப்பும், திகதியும் தெரியாமல், பிறப்பு பதிவே இல்லாமல் தொலைந்தும் தொலையாமல் உத்தேச பதிவுக்கு ஆளானவர்கள், சித்த சுவாதீன இல்லாமல் வாழ்பவர்கள் என பல்வேறு தரப்பினர் இதில் உள்ளடங்கியுள்ளதை உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

குறிப்பாக இவர்களை ஒரு பாதிக்கப்பட்ட தரப்பாக சமூகமோ, அரசு கட்டமைப்புக்களோ உணர்ந்து கொள்ளவில்லை என்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. அவர்களில் அநேகம் பேர் பல்வேறு இழப்புக்களை சந்தித்து மன அளவில் விரக்தி நிலையில் உள்ளதையும் அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது.

பொதுவாக இவர்களை ஓர் பாதிக்கப்பட்ட தரப்பாக அங்கீகரிக்க கூடிய கட்டமைப்பு அல்லது பொறிமுறைக்குள் உள்ளவாங்கப்படுவதோடு உளநல ஆற்றுப்படுத்துகை மற்றும் பொருத்தமான இழப்பீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதே அவர்களின் நிலைப்பாடாக உள்ளது.

விளைவுகளின் அவதானிப்புகள்:

இப்பிரதேசத்தில் இடம்பெற்ற பல்வேறு யுத்த, இன முரண்பாட்டு சூழலானது சமூக கட்டமைப்புக்களில் சிதைவுகள். சமூக இணைப்புக்களின் காரணிகளை பலவீனப்படுத்தியதோடு குறிப்பாக தனிமனித, சமூக, இன மற்றும் அரசு மீதான நம்பிக்கைகளை கோள்விக்குட்படுத்தியுள்ளதோடல்லாமல் சகவாழ்விற்கு ஆதாரமான பல்வேறு காரணிகளை மறைத்து விட்டன அல்லது பலவீனப்படுத்தியதாக உணரக்கூடியதாகவுள்ளது. மற்றும் கடந்தகால இழப்பீடுகளை ஈடுசெய்யும் வகையில் எந்த வித முன்னெடுப்பும் இடம்பெறவில்லை என்பதனை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இடம்பெயர்வு.காணாமல் ஆக்கப்படுதல். இனரீதியான முரண்பாடுகள்.படுகொலைகள்.ஆயுத மோதல்கள் என்பன தற்போதைய கட்டமைப்புக்கள் அனைத்திலும் ஊடுருவி செல்வாக்கு செலுத்தும் காரணிகளாக மாறியிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இது சமூக, பாருளாதார, சுகாதார, கல்வி, உயிர்வாழ்வதற்கான சகலவிதமான நீதிகளையும் வளர முடியாத சுவர்களாக கொண்டிருப்பதை உணரக்கூடியதாக உள்ளது.

பெரும்பான்மை உளவியல், பெரும்பான்மையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசு உளவியல் இதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட தற்போதைய செயற்பாடுகள் அனைத்தும் எதிர்கால சமாதானத்திற்கான எவ்விதமான சாதமான நிலைமையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுடன்

இடைக்காலத்தில் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற நல்லிணக்கம், சமாதானம் தொடர்பான முன்னெடுப்புகளில் மக்கள் நம்பிக்கை வைக்கக் கூடிய சூழல் இல்லாமல் இருக்கின்றது.

எவ்வாறாயினும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடைய நடைமுறைத் தேவைகளை .∴ எதிர்பார்ப்புகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஆலோசனைகளும் பல்வேறு மட்டங்களில் முன்வைக்கப்பட்டதனையும் அவதானிக்கின்றோம்.

பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களை கண்டுபிடிக்கவேண்டும் அல்லது என்ன நடந்தது என்பதனை அறியவேண்டும் என்பதோடு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கான காரணங்களை அறிந்து கொள்ளுதல் மற்றும் பரிகாரங்களை பெறுகொள்ளுதல் என்பதோடு இடம்பெயர்ந்தவர்களுடைய காணிகள் திரும்பக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதை தெரித்ததுடன், இக் காணிப்பிரச்சனையானது மிகவும் சிக்கலான எளிதில் தீர்வுகாண முடியாதநிலையுடன் காணப்படுவதை அவதானிக்கின்றோம். இன, மத வேறுபாடின்றி எல்லாமட்டங்களிலும் இது வியாபித்துள்ளதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

காலங்கள் நீண்டுகொண்டு செல்கின்ற போது காணி தொடர்பான பிரச்சனைகள் சமாதானம் மற்றும் சகவாழ்வுக்கு எதிரான பிரச்சனைகளாக மாறிக்கொடிருப்பதுடன் சிக்கலானதுமாகும் மற்றும் இப்பிரச்சனை ஓர் படைப்பாற்றலுடன் கூடிய ஆக்கத்திறனுடைய பொறிமுறை ஒன்றினூடாக அணுகப்படவேண்டியதை உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

யுத்த ஆரம்பகால கட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட குறிப்பாக கடந்த பரமைபரையினரது வாழ்வாதாரம் மற்றும் அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதில் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்நோக்குவதோடு குறிப்பாக பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் அதிகமான சிரமங்கள் எதிர்நோக்குவதை அவதானிக்க கூடியதாகவுள்ளது.

முன்னாள் போராளிகளை பொறுத்தவரையில் போருக்கு முற்பட்ட காலகட்டங்களில் இருந்த குறைபாடுகள் அதாவது கல்வி, பொருளாதார கட்டமைப்புகளிலிருந்து தொடர்பு இருப்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஏற்கனவே இந்த கட்டமைப்புக்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆயுத முரண்பாட்டிற்குட்பட்டு மேலும் பாதிக்கப்பட்டு இன்று இலகுவில் பாதிக்கப்படக் கூடிய குழுக்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக இங்குள்ள நகர கிராம பாகுபாடுகளும் கூட இதற்கு ஏதுவான காரணிகளாகவே காணப்படுவதை அவதானிக்க கூடியதாகவுள்ளது.

இவர்கள் சமூகத்தோடு மீளிணைவுக்கான ஏதுவான சூழலை உருவாக்குவதற்கான பொறுப்பு அரசுக்கும் பல பங்குதாரர்களுக்கும் உள்ளது என்பது உணரப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் இங்குள்ள அனுபவத்தின் அடைப்படையில் சமூக, அரசியல், பொருளாதார முரண்பாடுகள் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட முன்னாள் போராளிகளும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற கண்ணோட்டத்தில் மாத்திரம் அரசினால் பார்க்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் இவர்கள் இந் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பு செய்யக் கூடியவர்கள் என்பதை கவனத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் செயற்பட வேண்டும். இவர்களின் அனுபவங்கள் குறிப்பாக ஏன் யுத்தத்தில் இணைக்கப்பட்டார்கள் என்பது ஆய்வானது மீளவும் இவ்வாறு இடம்பெறாமல் இருப்பதற்கு ஓர் அவசியமாகும்.

மாவட்டத்தை பொறுத்தவரையில் சித்திரவதைகள் என்பது ஓர் மிகத்திட்டமிடப்பட்ட பல்வேறு பாதுகாப்பு கட்டமைப்புகளுக்குள் ஒன்றிணைந்து நடைபெற்று வருவது தெளிவாக தெரிகின்றது. இது பொதுவான இலங்கையின் எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு ஓர் பாதகமான மிகவும் அச்சுறுத்தும் காரணியாக காணப்படுகின்றது.

பாதிக்கப்பட்டவர்களில் உள்ளக காயங்களை சுமந்து கொண்டு வெளிப்படுத்தப்பட முடியாமல் பலர்வாழ்ந்து வருவதையும் இவர்கள் எந்தவொரு பாதிக்கப்பட்ட பிரிவுகளுக்கும் உள்ளடக்கப்பட முடியாமல் இருப்பதையும் அவதானிக்க கூடியதாயுள்ளது. இவர்களின்

இருப்பினை புதிய முறையில் வரையறை செய்வதற்கான அவசியம் காணப்படுகின்றது. இவர்களுக்கான தேவைகள் மற்றும் பல்வேறு சேவைகளை அணுகக்கூடியதாகவும் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருத்தல் அவசியமாகின்றது.

பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட நான்னு பொறிமுறைகளும் மேற்கூறப்பட்ட மக்களின் தேவைகளை கையாளக்கூடியதாக தென்பட்டாலும் இவை சார்பாக மக்கள் மத்தியில் குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற அவநம்பிக்கைகள் மற்றும் பொறிமுறைகளுக்கிடையில் பொருத்தமான இடைத்தொடர்புகள் இல்லாதிருப்பதும் பொறிமுறைகளின் தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகள் தொடர்பான கேள்விகள் என்பனவே மேலோங்கி நிற்கின்றது.

பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தம்முடைய பொறிமுறைகள் என்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்தும் வரைக்கும் இவ் அனைத்தும் அவர்கள் பார்வையில் நம்பிக்கையினத்தை ஏற்படுத்துபவையாகவே இருக்கின்றன. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்கின்ற பலவீனமான அடையாளமானது நான்கு பொறிமுறைகளின் அணுகுமுறைகளில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருவதினூடாக இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தையும் சமாதானத்தையும் உருவாக்குவதற்கு ஆர்வமான பங்காளர்களாக செயற்படுவதற்கான சூழல் உருவாகப்போவதில்லை. இப்பொறிமுறைகளுக்கு அப்பால் இவர்கள் பலமான பங்காளர்களாக மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இக் கலந்தாலோசனைச் செயலமர்வானது ஆரம்பிக்கப்படும் போது போதுமான அறிவூட்டல். தெளிவூட்டலுக்கான கல அவகாசம் போதாமை மற்றும் இருந்த காலப்பகுதியினை முறையாக பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. குறிப்பாக அரசு தரப்பால் மாவட்ட ரீதியான செயலமர்களுக்கான இடங்களுக்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டனவே தவிர இச் செயலமர்வு தொடர்பான மக்களுக்கான தெளிவூட்டலில் அரசு இயந்திரத்தின் பங்களிப்பு போதியதாக காணப்படவில்லை, அத்துடன் மேலதிகமாக கணிசமான பங்கினை சவில் சமூக அமைப்புகள் மற்றும் வலையமைப்புகள் பங்களிப்பு செய்ததனையும் அவதானிக்க கூடியதாக இருந்தது. இச் செயற்பாடானது தொடர்ச்சியான இப் பொறிமுறைகளில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். எனினும் இது தொடர்பான பரந்துபட்ட ரீதியான விழிப்புணர்வுகள் செய்வதன் மூலம் இதனை கணிசமாக குறைக்க கூடியதாக இருக்கும்.

பொதுவாக இச் செயலமர்வுகளில் கலந்து கொண்டோரில் அனேகமானவர்கள் வயது முதிர்ந்த பெண்களாவர், குறிப்பாக இளஞ் சந்ததியினரின் பங்களிப்பானது குறைவாக இருந்ததை அவதானிக்க கூடியதாக இருந்ததுடன் நல்லிணக்க செயற்பாடுகளில் கணிசமான வகிபங்கை இவ் இளஞ் சந்ததியினர் வகிப்பவர்கள் என்ற வகையில் இது ஓர் குறைபாடாகவே அவதானிக்க கூடியதாக இருக்கின்றது.

முக்கியமாக இக்கலந்தாலோசனைச் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது தற்பொழுது நல்லிணக்கத்திற்கு எதிரான செயற்பாடுகள் மற்றும் புலனாய்வாளர்களின் இடையீடுகள் நிறுத்தப்பட வேண்டியது மிக அவசியமானதொன்றாக உணரப்படுகின்றது.

விசேட சிபார்சுகள்:

- இம் மாவட்டத்தினை பொறுத்தவரையில் காணி தொடர்பாக விசேட கவனமெடுத்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுடன் கூடிய ஓர் அதிகாரம் பெற்ற ஆணைக்குழு அல்லது பொறமுறை ஒன்று அத்தியாவசியமாகின்றது.
- இப் பொறிமுறைகளின் அமுலாக்கலுக்கு முன்பாக இது தொடர்பான சமூக தயார்படுத்தல் மிக அவசியமாகின்றது.
- இந் நாட்டில் அனைத்து தரப்பினரதும் காத்திரமான பங்களிப்போடும் நீதியை நிலைநாட்டுதல் செயற்பாடானது அவசியமாகின்றது.

Central Province

**RECONCILIATION MECHANISM
ZONAL TASK FORCE
CENTRAL PROVINCE**

REPORT

8. FOCUS GROUP DISCUSSION

There were six (6) Focus Group Discussions held in the Central Province. The breakdown is as follows:

Kandy District - 2 - (i) Minority Religious Group
(ii) Missing Persons

Matale District (Dambulla) - 2 - (i) Displaced people from the East and loss of land & property
due to Ethnic Conflict
(ii) People who had lost land and property due to Sacred City Development Project

Nuwaraeliya District -2 (i) (Hatton) People who lived in Estates and effected due to ethnicity
(ii) (N'Eliya) People effected by various Human Rights violations

Kandy District

1. Minority Religious Groups

The reason for identifying this group is that the minority religions were very much effected during the conflict period and post conflict period due to been religious minorities. They included the Hindu, Christian & Catholics and Islam.

- There religious places of worship had been attacked
- Expression of strong hate speeches disturbed their religious practices.
- Construction of religious places were stopped by protest marches and direct physical involved.
- Circulars were issued to stop construction of religious places although proper permission had been obtained.

Issues Identified:

- a. No equal treatment for all religions

- b. Spreading of rumors in organised manner the Muslims do brain wash and get organised against the majority community on Fridays and there is systemic conversion plan taking place. This has caused animosity, and had been a major disturbing faction for reconciliation and communal harmony.
- c. School being classified as Buddhist, Muslim, Hindu and Christian has been a disturbing factor for bring in reconciliation and unity.
- d. Political agendas that disturb the harmonious living
- e. Buddhism is given priority treatment by which other religions and their community is looked down. Due to this extremism is growing in all other religions.
- f. There is danger in coining religion and nationality
- g. Within the ordinary people there is no religious conflicts. It is the religious leaders who are politicalized create all these problems
- h. The Sacred Area concept is a government agenda and is not a request of the religious leaders. This is a disturbance for people of other religions
- i. The minorities religious people live with insecurity
- j. Law should be equal to all in this country, whatever religion he or she may belong to. Religious leaders of the majority religion are not above the law. The minorities feel that they are treated with preference under the government structures.
- k. Media is playing a very negative role and is a main cause for religious conflict.
- l. We have not seen any results of various commission that had been existing in the past.
- m. What is written in school text books about other religions are distorted. This is a hindrance to religious harmony.
- n. Certain wording in school text books are insulting to the other ethnic group. (Eg: In Kumarodaya it has been written “ Uthure Hedi Demalun”)
- o. Leading newspaper editorials prompt anti-nationalism

PROPOSAL FOR BRINGING RECONCILIATION

- a. Media Ethics – A code of ethic should be developed to bring in reconciliation through media
- b. Dedicated Column in the print media and slots in the audio and visual media should be allocated to promote reconciliation
- c. Social media should be used to promote reconciliation
- d. Action should be taken to against anti-communal and anti- religious broadcasting and publication. (Legal actions and other democratic forms in keeping with social justice)
- e. Plan out mechanism in a democratic and nonviolent way of countering
- f. Create forum for open discussion and dialogue that would promote reconciliation
- g. Programme related to mixing of children of all faiths and ethnic groups should be developed
- h. English is a link language that could bring in reconciliation. This should be promoted in our education system.
- i. Politics and Religion should be separated.
- j. The government civil structures should open space for all religious representation.

- k. The minority communities have a greater role to play in reconciliation. They should be made best use of.
- l. The minority religious and ethnic groups in the south are cable of working in at least two languages. They should be used to promote reconciliation
- m. A programme to eradicate poverty should be develop. This will bring in reconciliation
- n. A Reconciliation tax should be introduced from the rich so that it could be used to reduce poverty by helping the poor.
- o. A reconciliation mechanism should be introduced in school and then extend it to the universities.
- p. There should be no schools with religious identities.
- q. There should be no religious or ethnic based political parties.

2. Missing Persons

This group consisted of people who had gone missing since 1989. The justification for selecting this group are:

- There issued has not got proper redress.
 - The need to find the truth of what had happened
 - The need reparation
- i. On July 2008 the husband was kidnapped by a white van in Colombo
 - ii. Police complain all other efforts to trace has gone in vain.
 - iii. To withdraw money from the bank, a death certificate is needed. But how could I request for a death certificate, when I do not know what had happed my husband.
 - iv. What to find out where is my husband, what has happened to him and the perpetrators to be punished. Seeking for justice.
 - v. On December 12, 1989 my husband was taken in a while van. No news till this date.
 - vi. Want to know the truth. What happened to him.
 - vii. Complaint was not recorded in the Police station.
 - viii. At that time my eldest child was 4 year and youngest was 1 yr.
 - ix. Find out who was the Police OIC at Menikhinne Police station in the District of Kandy and taken action.
 - x. Needs psychological treatment
 - xi. On August 19, 1989, my brother who was a Buddhist Clergy was taken into custody with the senior Cleagy. No news till today.

PROPOSAL:

1. All need justification.
2. 1. All need to find out the truth.

Dambulla in Matale District

3. Displace from Eastern Province of Sri Lanka due to Ethnic Conflict

A group of 4 people representing a large group of people who had been displaced from the Eastern province of Sri Lanka, in the Trincomalee District made representation. All were Sinhala people.

This group was selected as they were victims of the conflict and have not got any redress. They had been forced to leave their homeland that was allocated to them by the state and came to live in Dambulla. They had been living in peace. In 1984 four people who worked for the CGR were lost. Then in 1989 5 people who went to take a bath got lost and the problem started.

They had been confronting the LTTE. They had no problems with the Muslims or ordinary Tamil people. They were safe when the home guards were deployed with arms. When the IPKF came all arms had to be surrendered and they had no security. This was in 1989.

From 1996 they had been shifted from place to place. Now they live in Dambulla but no right of ownership to land.

Children education has been effected. Livelihood effected.

NEEDS:

- I. Want to know the legal status of our land in Trincomalee.
- II. Need compensation for the loss of land and property.
- III. Compensation for the loss of income from harvesting of paddy. Eg: For a year 150 Bushel of rice was sold @ 75,000/= . for 26 years the loss is $75,000 \times 26 = 1,950,000/=$
- IV. Legal ownership of the land in Dambulla to be given.

PROPOSAL FOR RECONCILIATION

- There should be equality and justice.
- Everyone should enjoy equal rights.
- LTTE fought because their rights were denied.
- Resource distribution should be done in a fair and just manner without looking at the ethnicity or religious affiliation.

4. LOSS OF LAND DUE TO SACRED CITY DEVELOPMENT PROJECT IN DAMBULLA

A group of 5 people, all Sinhalese, three men and two women made representation on behalf of a large number of people who were effected due to sacred city development project in Dambulla.

They had been removed from their traditional homes and place of business. No compensation paid.

NEEDS:

- i. Compensation for the land lost and the business premises that had been lost.

Proposal for Reconciliations.

- Effective functioning of State officials and need for attitudinal changes
- Free from political interferences

- Look beyond religious, ethnic and political affiliation.

Nuwara Eliya District

Hatton

5. PEOPLE EFFECTED DUE TO ETHNIC IDENTITY AND BEING ESTATE WORKERS

There were 10 persons in all. 6 men and 4 women out of which 7 were Tamil/ Hindus, 1 Sinhalese and 2 Tamil/Christians.

There issues were:

- i. Mainly land issues
- ii. Treatment of the workers by the estate management.
- iii. Lack of freedom of association and speech.
- iv. Not recognizing their rights.
- v. Village road outside the estate not developed.
- vi. House vs employment issues
- vii. Housing issues
- viii. Do decent living
- ix. Language and ethnic issues. One had been arrested during the war for not been able to converse in Sinhala although he had no affiliation with any groups.

Proposal for Reconciliation

- The estate workers needs to be treated equally within the government officials and all government circles.
- The Estate management needs to be directed to treat the estate workers with dignity and value for Humanity.
- The Estate workers should be involved in the consultation process before any decision is taken regarding any disputes.
- Land for housing and cultivation should be provided.
- The number of liquor bars should be reduced dramatically. There are 43 taverns in Hatton. 95 % of the estate workers consume liquor. From this 43 taverns is an income of 1 billion rupees per day. For 30 days it is 30 billion. Whose money are these. The poor estate workers earning. This leads to poverty and no reconciliation can take place.
- Politicians should not be allowed to issue liquor bar license.

Nuwara-eliya

6. People Effectuated by Various Human right Violation

There were 17 persons in all. 6 Tamils, 10 Sinhalese and 1 Christian.

This group had multiple issues, all related to injustices done to them by the local government authorities, the government officers, the police, the politicians and the estate management. Most of them related to violation of human rights.

Being estate workers, either they are Tamils or Sinhalese, they were treated with minimum value to humanity. Even cases of multiple marriages were ignored by the law enforcing officers and most the women were the victims. Out of the 17 who made representation 16 were women. They were the most vulnerable group.

CONSULTATION EXPERIENCES

- a) Awareness Raising and People's Responses: There was less awareness within the public about the consultation process. Considerable time had been to spend explaining the purpose. For some it was a place for them to place their grievance's that had been not address by the relevant authorities.

Those who had some idea about the purpose were well prepared to place before the task force how they had been effect and what needs to be done to bring about reconciliation.

Most of the people said that the government should have paid more interest on this and more publicity should have been given.

For most it was another hearing and an exercise to please someone else who is pressuring the government. Some even expressed this as an exercise to show that the people have been consulted and the whole exercise is done after proper consultation. This may be due to the bad experience of the past.

- b) Logistic Challenges : Though we expected, there would be protest and obstacles this did not happen expect at Dambulla, were one Media person raised questions regarding:

- a) Who is doing this- the government or NGO?
- b) Who has given appointed to the task force members?
- c) Who is funding?
- d) Why a Muslim is the Chairperson?

- c) Role of State Officials and Civil Society: The support received from the State Official including the District government staff has to be very much appreciated. Some even went out of their normal routine to help us to make the event a success. The role of the civil society was also satisfactory. They could have played a greater role if more publicity had been given.

- d) How were the Public Meetings and FGDs Conducted: All the FGD were held with seating arrangements in circles. Media was given special attention. The Public Meetings were held using a head table with a stage, except the one in Nuwaraeliya where there was no stage but had a head table.

- e) Security Issues: There were no security issues to report although security arrangements were made and cooperation of the police was offered.

- f) Other Comments: As members of the ZTF arrangements were made for publicity at local level though displaying of banners, personal and social contacts etc.

BREAKDOWN OF CONSULTATIONS

The number of Public Meetings Held : 4 (Fou)

1. Kandy District Secretariat Office

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
32	28	06	24	4	4	2	26

2. Dambulla

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
32	25	07	21	1			21

3. Nuwaraeliya

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
33	17	16	14	1	16	2	30

4. Matale

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
38	31	07	28	2	6	2	29

Focus Group Discussions

Number of Discussions held – 06

1. Minority Religious Group – Kandy Town AT KANDY YMMA Hall.

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
8	8	-	-	4	1	3	8

2. Missing Persons Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
5	3	2	3	1	1		4

3. Displaced due to Ethnic Conflict from the Eastern Province

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
5	3	2	5				5

4. Displaced due to Sacred City Development Project

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
4	4		4				4

5. Estate Workers effected due to Ethnicity due to the Conflict

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
10	6	4	1		7	2	10

6. Nuwaraeliya

Attendance

TOTAL	Males	Females	Sinhalese	Muslims	Tamils	Christians	Speakers
17	1	16	10	-	6	1	16

5. OBSERVATION OF THE ZTF CONSULTATIONS

a) Observation regarding the persons.

Those who came before the ZTF at Public Meetings: There were professional like lawyers, doctors and business persons. Also there were trade unionist, politicians from pradhesiya Sabha to ex-parliamentarians including ex- ministers and majors.

There were also farmers and domestic workers and estate workers and union representatives.

Most of the attendees were Sinhalese except in the Hatton and Nuwaraeliya area where the Tamils were in Majority. The Muslim representation was poor. At the focus groups meeting there were university academics and more professionals.

b) Observation regarding consultations

For some it was the first time but for most it is another one. Most did not have confidence that anything would happen. Most felt this was to show the world that the people had been consulted while many things have already been done. Eg: The OMP bill was presented to the parliament while the consultation was in process. The people raised the question “ what confidence do we have now?”

KEY RECOMMENDATION IN TERMS OF MECHANISMS

	MAIN DEMANDS AS TO WHAT THE MECHANISM SHOULD DO.....	TYPES OF PERSONAL WHO SHOULD SERVE IN THESE MECHANISMS	POWERS AND FUNCTIONS OF THE MECHANISMS
JUDICIAL MECHANISM	-File Action on those who would be found responsible - Punishment - Find ways to reconcile -Find ways to pardoning -	- Local legal officers (there is justice now and impartiality is prevailing) - Hybrid was preferred by most. - Some opted to Hybrid with consultative and advisory capacity	- Reconciliation - Punishment - Meeting Justice

		- Independent legal officers	
OMP	-Find out the status of the missing persons -File charges for perpetrators - Provide details to the victimized families - Officer compensation	- Representatives of the victims - Civil Society Actors - No Politicians or Foreign funding representatives - Religious community representatives	- Offering of Certificates - Keep records and achieve details
T& R COMMISSION	-Find out the truth of what had happened - Work towards reconciliation - Draw up and implement reconciliation programmes - Bring the victimized and perpetrator together and encourage to share feelings	-Religious leaders of all faith - Professionals - Socio-psycho therapist -psychologist -Social Workers - Elders	-Develop a process to forgive and reconcile - Develop a mechanism for healing of memories
OFFICE OF REPARATION	-Provide compensation - Repair damages – physical, spiritual	- Government officials -civil Society actors -Religious leaders -Professionals	- Value the extend of damages done -Finding suitable means of reparations - Listen and consult the victims.
OTHERS			

The Overall Impress

- The selection of members to the ZTF has to be reconsidered. There were members who had least interest in the process. Some were politically biased. This hindered in the selection of the thematical and geographical areas
- The people who came were much interested and wanted to see something constructive happening, although they had less faith.
- With the change of the government and with assurance of good governance people still have some faith that this government will do something good.
- Actions related to confidence building has to be done.

Muzzammil Cader
Chairperson
Reconciliation Mechanism
Zonal Task Force
Central Province.

Jaffna

யாழ்ப்பாண வலய நல்விணக்கப்பொறிமுறைச் செயலணியின் அறிக்கை

குழுநிலைக் கலந்துரையாடல்கள் பற்றியது:

யாழ்ப்பாண வலயத்தில் மிகவும் கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களாக

- 1) காணி, மீள்முடியேற்றம்:
- 2) காணாமல் போனவர்கள்
- 3) பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள்
- 4) இளைஞர்கள் யுவதிகள்
- 5) முன்னாள் போராளிகள்

ஆகிய விடயங்களே அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகளாக அடையாளம் காணப்பட்டு அதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன.

1). குழு நிலைக் கலந்துரையாடல்கள் :

கலந்துரையாடல் பற்றிய விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகள்

யாழ்ப்பாண வலயத்தில் விழிப்புணர்வு பற்றிய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதும் கலந்துரையாடல்களுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களை பங்கேற்கச் செய்வதும் வெற்றிகரமானதாக அமையவில்லை. காணாமல் போனவர்கள், காணி மீள் குடிநேற்றம் ஆகிய இரண்டு விடயங்களுக்கும் அதிகப்படியானவர்கள் கலந்து கொண்டு தமது கருத்தக்களை முன்வைத்திருந்தனர். முஸ்லிம்களின் காணாமல் போனவர்கள், மீள் குடியேற்றம் தொடர்பான விடயங்கள் பற்றிய பிரச்சினைகளும் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஏனைய மூன்று விடயங்கள் தொடர்பாகவும் கலந்துரையாட எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பங்களிப்பு இடம் பெறவில்லை.பின்னைய மூன்றுவிடயங்கள் தொடர்பாகவும் பெண்களின் வருகையும் குறைவானதாகவே இருந்தது. நல்லிணக்கம் ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கம் விரைவாகவும் நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையிலும் செயற்படவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு பலமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அரசாங்கம் இதய சுத்தியுடன் நல்லியக்கச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடவில்லை என்ற சந்தேகமும், இன அடிப்படையில் பாரபட்சமுள்ளதாக உள்ளது என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது.

கலந்துரையாடல்களின் போது பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள்:

யாழ்ப்பாண வலயம் புவியிலரீதியான நிர்வாகப்பிரிவுகளின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஐந்த பிரிவுகளாக

பொதுமக்களுடனான கலந்துரையாடல்களை நடத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டது. அதன்படி ஐந்து பிரதேச செயலர் பிரிவுகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் முகமாக குறிப்பிட்ட பிரதேச செயலரின் அனுசரனையுடன் கிராம அலுவலர்களுடனான கலந்துரையாடல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவர்களுக்கு நல்லிணக்கப் பொறிமுறைச் செயலணியினரின் செயற்பாடுகள் பற்றிய விளக்கங்களும் கூட்டங்களில் மக்களைப்பங்குபற்றச்செய்வதன் அவசியம் பற்றியும் எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

மத்திய செயலணியினால் வழங்கப்பட்ட பிரசுரங்கள் பொதுமக்களைப் பெருமளவில் சென்றடையும் வகையில் விநியோகிக்கக் கூடியளவுக்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றின் மூலம் வழங்கப்பட்ட விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவினதாகவே இருந்தது.

விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் செயற்பாடுகள் பொதுமக்கள் மத்தியில் சிறந்த வகையில் இடம் பெற்றதெனக் கூறமுடியாது.

கலந்துரையாடல்களுக்கெனத் தெரிவு செய்யப்பட்ட இடங்கள் பிரதேசசெயலர்களின் மண்டபங்களாகவே இருந்தன.

அந்த இடங்களில் பெரிதாகக் குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சினைகள் எதுவும் இடம் பெறவில்லை.

மாவட்டத்தின் அரச அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பு என்ற வகையில் அரச அதிபரின் அனுசரனை நன்றாகவே அமைந்தது. அவர் பிரதேச செயலர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்து உதவி வழங்கும் வகையில் பணித்திருந்தார். பிரதேச செயலர்கள் கூட்டங்களை நிகழ்த்துவதற்கும் கிராம சேவகர்களைச் சந்திப்பதற்கும் அனுசரனை வழங்கினார். மருதங்கேணி, சாவகச்சேரி ஆகிய பகுதிகளில் இடம் பெற்ற கூட்டங்களின்போது பிரதேச செயலர்கள் கூடிய ஒத்துழைப்பு வழங்கியிருந்தனர்.

கூட்டங்களின் நடைமுறை பங்குபற்றியவர்களுக்க வசதியளிக்கும் வகையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. மேசைகள் கதிரைகள் ஒழுங்காக கருத்துக்களைச் சொல்பவர்களும், ஒருவரையொருவர் நேராகப் பார்க்கும் வகையில் குறுகிய இடைவெளி கொண்டதாக அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

கூட்டங்களுக்குச் சமூகமளித்தவர்கள் அனைவரும் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. சில இடங்களில் ஒலிபெருக்கின் பாவனையும் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒலிபெருக்கியில் கருத்துச் சொல்ல விரும்பாதவர்களுக்கு அவை தவிர்க்கப்பட்டன. தனியான முறையில் அந்தரங்கமாகக் கருத்துச் சொல்ல விரும்பியவர்களின்

விருப்பின் போது அந்தரங்கமாகவும் கருத்துக்கள் பெறும் ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுக் கருத்துக்கள் அறியப்பட்டன.

பொது சன தொடர்பு சாதனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும், மனித உரிமை ஆணைக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்களும் பொதுக்கூட்டங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். மனித உரிமை ஆணைக்குழுவின் அமைதியாக பணியாற்றினர். பொதுசனத் தொடர்பு சாதனத்தினர் பொதுக்கூட்டங்களின் செயலமர்வுகளை பதிவு செய்வதைத் தவிர்க்க முடியாதிருந்தது.

சமூக உளவியலாளர்களின் செயற்பாடுகள் பெரிதும் உதவுவதாக அமைந்ததெனினும், எல்லாப் பொதுக்கூட்டங்களுக்கும் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அவ்வாறான வேளைகளில் வலயச் செயலணியினர்வருகை தந்தவர்களை ஆசுவாசப்படுத்தினர்.

கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வந்தவர்களுக்கு மருதங்கேணி தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் எந்த விதமான அச்சுறுத்தலும் அடையாளப்படுத்தப்படவில்லை. அங்கு பொலிஸார் பிரதேச செயலகத்திற்கு வருகை தந்திருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டதுடன், கூட்டம் முடிவது குறித்தும் அறிய முற்பட்டிருந்தனர். அங்கு அறிமுகமில்லாதவர்கள் வந்திருந்து புகைப்படங்கள் எடுத்தனர் எனவும் தகவல் அறியப்பட்டது. மருதங்கேணியில் பொதுமக்கள் தமக்கு ஏதாவது பாதிப்பு நேரலாம் என அச்சம் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். தவிர பொதுவான ஒரு எச்சரிக்கையுணர்வும் பொதுமக்களிடம் காணப்பட்டது.

கருத்துத் தெரிவிக்க வந்தவர்களிடம் காணப்பட்ட பொதுவான அபிப்பிராயம் அரசாங்கம் கடந்த ஏழு வருடங்களில் பொதுவாக இனப்பிரச்சினை குறித்தும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் நெருக்கடிகளை நிவர்த்தி செய்யும் வகையிலும் விரைவான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லை என்பதாகும்.

4) எல்லாப் பொதுக்கூட்டங்களிலும் ஆண்கள் பெண்கள் எனப்பால் அடிப்படையிலும், இந்து, கிறிஸ்தவ முஸ்லிம் மக்களும் கலந்து கொண்டனர். பெருமளவுக்கு வயதானவர்களும், குறிப்பிடத்தக்க அளவில் கணவன்மார்களைத் தேடும் பெண்களும், இளைஞர்கள் யுவதிகளும் கலந்துகொண்டனர். குழுநிலைக் கலந்துரையாடல்களில் முன்னாள் போராளிகள், பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பப் பெண்கள், இளைஞர், யுவதிகள் கலந்து அதிகளவில் கொள்ளவில்லை.

வர்க்க அடிப்படையில் உயர் வகுப்பினர், விளிம்பு நிலை வகுப்பினர் என்ற வர்க்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பங்குபற்றினர்.

காணாமல் போனவர்களின் உறவினர்களின் பிரதான கோரிக்கையாக அமைந்தது தமது உறவினர்களளைத் தமக்குக் காண்பியுங்கள் என்பதாகும்.

கணவன்மாரைத் தேடும் பெண்களும், விளிம்பு நிலைவாழ் குடும்பங்களில் தமது பிள்ளைகளைக் காணாமல் இருப்பவர்களும் மனோவியல் அடிப்படையில் அதிக பாதிப்புக் கொண்டவர்களாகவும் அன்றாட வாழ்விற்கு வாழ்வாதாரமின்றித் தவிப்பவர்களாகவும் இருந்தனர். பெண்கள் தமது கணவன்மாரின்மை காரணமாகவும், இள வயது காரணமாகவும், உளவியல், சமூக, கலாசார பாதிப்புக்களை எதிர் கொள்ளும் நிலையையும் தெரியப்படுத்தினர். அவர்கள் தமது குழந்தைகளுக்குத் தந்தையில்லை எனக்குறிப்பிடுவதா என ஏங்குபவர்களாகவும், அவர்களின் கல்வி, உணவு, உடை ஆகிய தேவைகளை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது எனவும் அஞ்சுகின்றனர். சாட்சி வழங்கியவர்களில் ஒரு பகுதியினர் தமது உறவினர் இன்னமும் உயிருடன் சிறைச்சாலைகளில் அல்லது வேறு இடங்களில் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர் என நம்பியிருக்கின்றனர்.

காணாமற்போனவர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரான காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களெனினும் அவர்களுக்கு மரணச்சான்றிதழ் பெறுவதற்கோ, காணாமல் போனவர்களுக்கான சான்றிதழ் பெறுவதற்கோ விருப்பமில்லாதவர்களாகவும், தயாரில்லாதவர்களாகவும் உள்ளனர்.

கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றியவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், பல தடவைகள் விசாரணைக்கு முவினரின் முன்பாக வாக்குமூலமளித்தவர்களாயிருந்தனர். அவர்கள் இத்தகைய விசாரணைக்கு முவின் முன் வருவதில் எவ்வித பயனுமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தவர்களாகவும், விரக்தியுற்றவர்களாகவுமுள்ளனர். அவர்களின் கருத்துக்களை அவர்களது மொழியில் வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது என்ற விடயத்தில் சற்றுத் திருப்தியை வெளியிட்டிருந்தனர்.

5)

1)... ..

2).

1). சாட்சியமளித்தவர்களிடம் காணப்பட்ட பிரதான தன்மை நம்பிக்கையின்மையாகும். மக்ள்மத்தியில் நம்பிக்கையை

ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் போதுமானவையல்ல.

2). பெரும்பான்மையினத்தவர்களின் ஆரசாங்கம் தமிழ் மக்களுக்கு எதுவும்செய்யமாட்டாது என்ற சந்தேக உணர்வும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

3). யுத்தம் முடிவடைந்து ஏழு வருடங்களாகியும் அரசாங்கம் தமிழ் மக்களின், யுத்தபாதிப்புகளினால் ஏற்பட்ட தற்காலிக

பிரச்சினைகளைத்தானும் தீர்ப்பதற்கு காத்திரமான திட்டங்களை முன் வைக்கவிலலை என்பது பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கருத்து.

4).அரசாங்கம் விசாரணைக்குழுக்களை நியமித்து பிரச்சினைகளை அறிவதில் ஈடுபடுவதாக காண்பித்து காலவிரயத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பம் குறிப்பிடப்பட்டது

5). அரசாங்கம் இதய சுத்தியுடன் இந்த விடயங்களைஎதிர் கொள்ள விரும்பினால் விரைவான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்

6).பெருமபான்மையின அரசாங்கம் தமிழ் மக்களைச் சமத்துவமான வகையில் கணிப்பிட்டு தமது நடவடிக்கைகளைச்செய்வதில்லை.

அரசாங்கம் யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளை மட்டும் கருத்தில் எடுக்கிறதன்றி யுத்தம் இடம் பெறுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்த இனப்பிரச்சினைக்கான அடிப்படைக் காரணங்களை அடையாளப்படுத்தி அஅதனைத் தீர்ப்பதற்கானவழி வகைகளைப் பற்றி அக்களைகொள்ளவில்லை. இதனால் மீள் நிகழாமைக்கான உத்தரவாதங்கள் பற்றி அவதானம் செலுத்தப்படவில்லை.

சோமேசுகந்தரி கிருஸ்ணகுமார்.

Killinochchi

நல்லிணக்கப்பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்களுக்கான கிளிநொச்சி வலயச் செயலணியின் இறுதி அறிக்கை

அறிமுகம்:

இராணுவரீதியாக 2009 மே மாதத்தில் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட போரினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் கணிசமானோர் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தை சேர்ந்தவர்கள். இதனால் பின்வரும் விடயங்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பாதிக்கப்பட்டோரால் முன்வைக்கப்பட்டன:

01. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் அடையாளம் காணப்பட்ட விடயங்கள்.

1. நிலையான அரசியந்தீர்வு
2. இராணுவமயமாக்கல்
3. காணமலாக்கப்பட்டோர்
4. சொத்திழப்பு (அசையும் அசையா)
5. பெண் தலைமைத்துவக்குடும்பங்கள்
6. விசாரணைகள் இன்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளோர்.
7. விசேட தேவைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டோர்.
8. மனநிலைபாதிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டோர்
9. உயிரிழப்புகள்
10. முன்னால் போராளிகள்
11. கலாசார சீர்கோடுகள், போதைவஸ்து, கசிப்பு

மேற்படி அடையாளங்காணப்பட்ட விடயங்களின் பின்னணி பெரும்பாலும் இறுதிப்போரும் போருக்குப் பின்னான சூழலும் சார்ந்ததாகும். போருக்குப்பின்னான கால கிளிநொச்சி மாவட்ட சூழல் பாரிய இராணுவமயமாக்கலின் கீழ் உள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட அனைவரும் மீளவாழ்வுக்கு உரிமைகளுடன் திரும்பக்கூடிய சூழல் 7 ½ ஆண்டுகள் கடந்த போதிலும் உருவாகவில்லை. அத்துடன் ஒரு நிலையான அரசியல் தீர்வு அல்லது அதற்கான நம்பிக்கையும் உருவாகவில்லை. இவைவே மேற்கூறப்பட்ட விடயங்கள் தொடர் காரணமாகும். நிலவும் இராணுவமயமாக்கலை பின்வருவன உறுதி செய்கின்றன. அவை பின்வருமாறு:

1. இராணுவ ஆக்கிரமிப்பில் உள்ள காணிகள்
2. சிவில் பாதுகாப்பு திணைக்கள தலையீடுகளும் செயற்பாடுகளும் - பண்ணை, முன்பள்ளி:

போரின் பின் மக்கள் மீள்குடியேறியபோது இராணுவத்தின் ஆட்சி வெளிப்படையாகவே காணப்பட்டது. அது இன்றும் சிவில் பாதுகாப்பு திணைக்கள நடவடிக்கைகளாக தொடர்கின்றன. இழப்புகளால் இயலாமைக்குட்பட்டவர்களை வேலைவாய்ப்பு எனும் பெயரில் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் தொடர்ந்தும் இவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இலாபம் அதிகம் கிடைக்காத போதும் இவர்களது பண்ணைகள் தொடர்ந்து இயங்குகின்றன. பெரும்பாலான முன்பள்ளி ஆசிரியர்களும் இவர்கள் வழங்கும் அதிக சம்பளத்துக்கு (ரூபா 30,000.00) அடிமைகளாக்கப்பட்டு விட்டனர். இது படிப்படியாக இராணுவ மேலாதிக்கத்தை ஏற்கச்செய்ய முன்வைக்கப்பட்ட திட்டம் என்பது தெரிந்தும் மாற்றமுடியாதநிலை காணப்படுகிறது.

3. இராணுவ புலனாய்வு அச்சுறுத்தல்

4. விச ஊசி விவகாரம்:

தடுப்பிலிருந்து (புணர்வாழ்வு – அரசின் கருத்து) வந்தவர்களில் பலர் இறந்துவிட்டனர். இவர்கள் 'மெல்லக்கொல்லும் விசத்தினால்' இறந்திருக்க வேண்டும் என நம்பப்படுகிறது.

5. **இயற்கை வளங்களைச் சுரண்டுதல்:**

மண் அகழ்வு, மரக்கடத்தல்கள், கள்ளமரங்களால் தளபாடங்களை செய்து தெற்குக்கு அனுப்புதல், கடல் வள அபகரிப்பு... போன்றவற்றால் கிளிநொச்சி மாவட்ட இயற்கை வளங்கள் சுரண்டப்படுகின்றன.

6. **கலாசார சீர்கேடு:**

போதைவஸ்து, ஆபாச நீலப்படங்கள், போன்றன முப்படை மற்றும் பொலிஸாரின் அனுசரணையுடன் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இது பாலியல் தொழில் (விபசாரம்), பாலியல் வன்கொடுமைகள் நடைபெற காரணமாகிவிட்டன. இந்தப் பின்னணி உரிமைகள் நீதி மனச்சாட்சி பற்றி சிந்திக்காத காதையர்களை உருவாக்குகின்றன. போதைவஸ்து கடத்தல் மற்றும் விற்பனையில் சீருடையனர் ஈடுபடுகின்றனர். கசிப்பு உற்பத்தி, விற்பனையிலும் இவர்களின் பங்கு அதிகமாக உள்ளது,

7. **இயல்பான நன்னீர் மீன்பிடிக்கு அச்சுறுத்தல்:**

இரணைமடுவில் இயல்பான நன்னீர் மீன்பிடியில் ஈடுபட முடியாதநிலை தொடர்கின்றது. இராணுவம் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் நன்னீர்மீன்பிடியில் ஈடுபடும் நிலைகளை வைத்திருப்பதே இதற்கு காரணம்.

ஆலோசனைகளை நிகழ்த்தும் போது பெற்ற அனுபவங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை பின்வருமாறு:

1. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வருகை குறிப்பிடத்தக்கது.
2. அதிக பெண்கள் பங்கேற்றனர்
3. மக்களின் முழுமையான பங்கேற்பன்மைக்கான காரணங்கள்: நம்பிக்கையின்மை, பயம், வாழ்வாதார பிரச்சினைகள் (வறுமை, நேரமின்மை...)
4. விசாரணைக்குழுக்கள் பலவற்றிடம் ஏற்கனவே தங்களுடைய கண்ணீர்க் கதைகளை ஒப்புவித்த (வாய்மொழி, ஆவணம்) பலருக்கு இந்த ஆலோசனைக்கூட்டம் விரக்தியை தந்தது. எனினும் தம்மைப்போல பாதிக்கப்பட்டோர் பலர் கிளிநொச்சி வலயச்செயலணியில் இருந்தமை அவர்களுக்கு நம்பிக்கையை அளித்தது.
5. கருத்துக்களை பகிர வந்தவர்கள் சிலர் 'எத்தனை தடவை மீண்டும் மீண்டும் எமது பிரச்சினைகளை கூறுவது? எத்தனை தடவை மீண்டும் மீண்டும் ஆவணங்களைக் காட்டுவது? நீங்கள் தீர்வு பெற்றுத்தருவீர்களா?' என்று ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினர். (எதிர்ப்பு) நாமும் (கிளிநொச்சி வலயச்செயலணி) பாதிக்கப்பட்டவர்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக உழைப்பவர்கள் என்பதை உணர்ந்து தங்களது பாதிப்புக்களைக் கூறி மன அமைதி பெற்றனர்.

3.1e **ஆலோசனைக்கூட்டம் நடத்த இடம் தெரிவு செய்யப்பட்டபோது எதிர்கொண்ட சவால்கள்**

- தூர இடங்களில் இருந்து வருபவர்களுடைய வருகை குறைவு
- விசேட தேவைக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு வருவதில் ஏற்பட்ட சிரமம்

3.2 **ஆலோசனைக்கூட்டத்தின்போது வெளையடப்பட்ட அச்சம்:**

- கருத்துப் பகிர்வினை செய்த பின் தங்களுக்கு என்ன நடக்குமோ என தங்களது பயத்தினை வெளியிட்டனர்.
வலைய செயலணி உறுப்பினர் சிலர் இது தொடர்பில் சிலரால் விசாரிக்கப்பட்டனர்.
- பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும் இடத்தில் புலனாய்வுப் பிரிவினரின் நடமாட்டம் காணப்பட்டது (பளை, பூநகரி). இதனால் பலர் கூட்டத்திற்கு சமூகமளிக்காது திரும்பிச்சென்றனர்.

எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை:

மனித உரிமை ஆணைக்குழுவுக்கும் (கிளிநொச்சி), கலந்தாலோசனைச் செயலணிக்கும்

(ஊழ்மொழிவயவழை வெளியுய குழுசுஉந - ஊவுளு) அறிவித்தோம்.

3.ஐ சவால்கள்:

- விரக்தி, நம்பிக்கையன்மை, உணர்ச்சவசப்பட்டமை, சிலர் தங்களுடைய வேதனைகளை கண்ணீருடன் கூறிய போது செயலனியில் இருந்தவர்கள் அவர்களுடன் தம்மை அடாளம் காட்டினர், அவர்களின் உணர்வுகளுடன் ஒன்றித்தனர்.
- பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பாதுகாப்பை பற்றி வலையச் செயலனியினரிடம் கேட்டிருந்த போது தம்முடன் தொடர்புவைக்கும்படி கூறப்பட்டது.
- குறிப்பட்ட அந்த நாட்களில் வெளியிடப்பட்டிருந்த அரசியல் தலைவர்கள் சிலரின் கருத்து வெளிப்பாடுகள் (உதாரணம்: சர்வதேச விசாரணைக்கு இடமில்லை) பாதிக்கப்பட்டவர்களின் இயல்பான நம்பிக்கையுடனான கருத்துப் பகிர்வுக்கு தடையாக இருந்தன.

4.யு. நடத்தப்பட்ட கூட்டம் தொடர்பாக

பொதுக்கூட்டங்கள்: 5 ஐந்து

4..1e இலக்குக்குழுக்கள்: 7 ஏழு

காணமல் ஆக்கப்பட்டோர்.
காணிப்பிரச்சனை
முன்னாள் போராளிகள்
இறுதிப்போரில் பாதிக்கப்பட்டோர்.
விசேட தேவைக்கு உட்பட்டோர்.
பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள்
போர்ப்பாதிப்புக்கள்

4..ஊ சமுகமளித்தோர்: மக்கள் 273 நிறுவனங்கள் 10

4. ஐ சமுகமளித்தோர் (வகைப்படுத்தலுடன்):

இல	வகைப்படுத்தல்			
	இனம்	தமிழ் 267	முஸ்லீம் -06	
	பால்	ஆண் 114	பெண் 159	
	பிரதேசங்கள்	கண்டாவளை- 01	பூநகரி - 01	05 பொதுக் கூட்டங்கள்
		கரைச்சி, - 02	பளை - 01	

வலயச் செயலனியின் ஆலோசனைக் கூட்டங்களுக்கு வந்திருந்தோர்:

கிளிசொச்சி வலயச் செயலனியால் 5 பொதுக்கூட்டங்களும் 7 இலக்கு குழுக் கூட்டங்களும் நடத்தப்பட்டன. இதில் கலந்து கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை

பிரதேசம்	தொகை	திகதி
கண்டாவளை	34	25.07.2016
கரைச்சி இரு தடைவ	63	29இ30இ07.2016
பளை	63	01.08.2016
பூநகரி	48	02.08.2016

இலக்குக்குழு கூட்டங்கள் பின்வரும் தலைப்புக்களில் நடத்தப்பட்டன .அவை பின்வருமாறு:

தலைப்பு	தொகை	திகதி
காணமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள்	22	12.07.2016
காணி விடயம்	2	04.08.2016

இறுதப்போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்	10	05.08.2016
விசேட தேவைக்குட்படுத்தப்பட்டவர்கள்	05	04.08.2016
முன்னாள் போராளிகள்	07	23.07.2016
பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்கள்	10	05.08.2016
போர் பாதிப்புகள்	19	05.08.2016

பின்வரும் அமைப்புகள் பொதுக்கூட்டங்களில் பங்களிப்புச் செய்தன:

வர்த்தக சங்கம்
மீனவர் சங்கம்
கிராம அபிவிருத்திச்சங்கம் சுனாளு
கிராம மாதர் அபிவிருத்திச்சங்கம் றுசுனாளு
வன்னி விழிப்புணர்வற்றோர் சங்கம்
மகாசக்தி மகளிர் சம்மேளனம்
மலையக மக்கள் பிரதிநிதிகள்
அரச அரசார்பற்ற இணையம்
கமக்கார அமைப்பு

5.யு. வலயச் செயலணியின் ஆலோசனைக் கூட்டங்களின் போது அவதானிப்பு:

இனம்

- கருத்துப் பகிர்வுக்கு வந்திருந்த தமிழ் மக்கள் பலர் (மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகிய நிலை) எதிர்பார்ப்புக்களுடன் பங்கேற்பு செய்தனர். இந்த ஆலோசனைக்கூட்டத்தின் மூலமாவது எமக்கு தீர்வு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருந்தது.
- முஸ்லீம் இனத்தவர்கள் மீள்குடியேற்றம் காணிப்பிரச்சனை அரசியல்தீர்வு இன ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தல், நடடஈடு போன்றவற்றை முன்னுரிமைப்படுத்தியிருந்தனர்.

பால்

- ஆண்கள் தற்கால அரசியலில் நம்பிக்கை இழந்தவர்களாக இருந்தாலும் எதிர்காலம் நல்லபடியாக அமைய வேண்டும் என குறிப்படிருந்தனர். இன்னொரு யுத்தத்துக்குள் நாம் தள்ளப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகவும் அரசியல் தீர்வை முன்னுரிமைப்படுத்தியிருந்தார்கள்.
- பெண்கள் மிகவும் அதிகமாக பாதிப்ப அடைந்தவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தமக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகளுக்கு நியாயம் கேட்பதிலும் தீர்வை நாடி நிற்பதிலும் முனைப்பாக இருந்தனர்.

வகுப்பு

ஆலோசனைக் கூட்டங்களுக்கு வந்திருந்தவர்களில் பொருளாதாரம் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்ட பலரும், நடுத்தர வர்க்கத்தினைச் சேர்ந்த சிலரும் காணப்பட்டனர்.

தேகஆரோக்கியம்

ஆலோசனைக் கூட்டங்களுக்கு வந்திருந்தவர்கள் அனைவரும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் உள ரீதியாகவும் உடல் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த பாதிப்பின் அளவு வேறுபட்டதாக இருந்தாலும் அனைவரும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டோரே.

5.உ. வலயச் செயலணியின் முன் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கருத்துப்பகிர்வுகள்:

வலயச்செயலணியின் முன் பாதிக்கப்பட்டவர்களால் தனிப்பட்ட ரீதியிலும், குழுக்களாகவும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களின் தொகுப்பு பின்வருமாறு:

விசேட வழக்கு தொடுப்பவரை உள்ளடக்கிய நீதிப்பொறிமுறை:

- 7 ½ வருடங்கள் கடந்தும், எத்தனை ஆணைக்குழுக்கள் வந்து விசாரணைகள் செய்தும் இதுவரையும் நீதி கிடைக்கவில்லை.
- புதிய ஜனாதிபதி வந்தும் ஒன்று நடக்கவில்லை ஜனாதிபதியுடன் நின்ற பிள்ளைபற்றியே (புகைப்படம்) முடிவு சொல்ல முடியாத அரசாங்கம் (பளையை சேர்ந்த பெண் ஒருவரின் கருத்து) எப்படி பிரச்சினையை தீர்க்கும் என நம்புவது? ஜனாதிபதியுடன் நின்ற பிள்ளையை தரமுடியாத அரசாங்கத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. எனவே எமக்கு சர்வதேச விசாரணை தான்வேண்டும். வழக்கு தாக்கல் செய்பவர்களுக்கும் சாட்சியம் அளிப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது.
- சர்வதேச விசாரணையில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உறுப்பினர் இருக்கவேண்டும்.
- காணாமலாக்கப்பட்டோர் அலுவலகத்தில் சர்வதேச உறுப்பினரும் இருக்க வேண்டும்
- சர்வதேச விசாரணை சபையில் பாதிக்கப்பட்ட நபர்கள், அவர்களின் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும்
- பெரும்பாலானவர்களின் கருத்துகளின்படி குறுகிய காலத்தில் (06 மாதங்கள் தொடக்கம் 01 வருடம்) தீர்வு கிடைக்கவேண்டும்.
- மலையக மக்களும் முஸ்லீம்களும் தமக்கு நீதி வேண்டும் என கூறினர்.

உண்மை நீதி நல்லிணக்கம் மற்றும் மீள்நிகழாமை ஆணைக்குழு:

- போரின்போது முக்கியமாக இறுதிப்போரின்போது என்ன நடந்தது என்ற உண்மையை அரசாங்கம் பகிரங்கமாக சொல்ல வேண்டும்.
- குற்றங்களுக்கு பொறுப்பானவர்களுக்கு சர்வதேச சட்ட நியதிகளுக்கேற்ப நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும்.
- இலங்கையின் பல இடங்களிலும் இருந்த இராணுவ முகாம்களில் பிள்ளைகள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததாக பலர் கூறினர். தனது மகள் உட்பட பெண் பிள்ளைகளை(அம்பாந்தோட்டை) கண்டதாக சிலர் (பளை, கிளிநொச்சி, பூநகரி பொதுக்கூட்டங்கள்) கூறினர். யுத்த நேரத்தில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் பொறுப்பாளர்களாக கடமையாற்றிய அதிகாரிகள் நடந்த சம்பவங்களையும் புரந்த குற்றங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
- கண்டி போகம்பறை சிறைச்சாலையிலிருந்து தனது மகன் தொலைபேசியில் தன்னுடன் கதைத்ததாகவும் அங்கு சென்றபோது அவரை காணமுடியவில்லை எனவும் தாயார் ஒருவர் கூறியிருந்தார். இத்தகைய சிக்கல்களுக்கான நீதி உண்மை தரப்பட வேண்டும்.
- யுத்தத்தில் கடமையாற்றிய இராணுவ அதிகாரிகள் யார் யார் என்று அரசிற்கு தெரியும். அவர்களை விசாரணை செய்வதன் ஊடாக உண்மையை கண்டறிவதற்கு நடவடிக்கைகள் உண்மையுடன் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.
- தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு எனது மகனை சுட்டுக்கொன்றது, கட்டாய ஆட்சேர்ப்பு செய்தது. இப்போது அந்த அமைப்பு இல்லை எனினும் அவர்கள் செய்தது தவறு என ஒரு சிலர் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.
- உண்மையை கண்டறிய, உண்மை தெரிந்த ஒவ்வொருவரும் முன்வரவேண்டும். உண்மை தெரிந்த ஒருவர் உண்மையினை முழுமையாக வெளிப்படுத்த அவருக்கான பாதுகாப்பு சர்வதேச சட்ட நியதிகளுக்கு அமைய பின்பற்றப்படவேண்டும். உண்மையை துணிந்து தெரிவிப்பதற்காக அவரது கோரிக்கை (உதாரணம் பாதுகாப்பு, மன்னிப்பு, பணம்) நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இங்கு கூறப்படும் உண்மையின் உண்மைத்துவம் உறுதிசெய்யப்படவேண்டும்.
- இராணுவ உயர் அதிகாரிகளின் வீடுகளில் எங்களுடைய பிள்ளைகள் வீட்டுவேலைகளுக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளதாக சிலர் கூறினர்.

- எங்களுடைய பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளுக்கு கொண்டுசெல்லப்பட்டு கட்டாய வேலை செய்யும் அடிமைகளாக்கப்பட்டுள்ளனர்.
- இலங்கையில் உள்ள இராணுவ முகாம்களில் சமைப்பதற்கும் வேலை செய்வதற்கும் எங்களுடைய பிள்ளைகள் பாவிக்கப்படுகின்றனர் என சிலர் தெரவத்தனர். அத்துடன் மாலைதீவிலும் பலாலி இராணுவ முகாமிலும் கட்டாய விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர் எனவும் சிலர் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.
- மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் எங்களுடைய பிள்ளைகளை வைத்திருக்கின்றார்கள் என அறிகிறேன். எனது பிள்ளையை என்னிடம் தரவும் நான் பார்த்துக்கொள்வேன் என்று ஒருதாய் (பூநகரி) சொன்னார்
- காணாமற்போனவர்களை பற்றிய உண்மைகளை எமக்கு முடிந்தவரை தேடியுள்ளோம். ஐக்கியநாடுகள் சபையின் நவந்தம்பிள்ளை வந்தபோதும் அறிக்கை கொடுத்ததுள்ளோம், ஆனால் இன்னும் உண்மை வெளிப்படவில்லை.
- இறுதி யுத்தத்தின் போது இராணுவத்திடம் சரணடைந்த எங்களுடைய பிள்ளைகள் சிலர் வவுனியா மன்னார் வைத்தியசாலைகளில் சிகிச்சை பெற்றுள்ளார்கள். அதனை எம்மவர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர். அதன்படி எமது பிள்ளைகளை பார்க்கச்சென்றபோது அவர்களை சந்திக்க முடியவில்லை. அவர்கள் பற்றிய விபரங்கள் எதுவும் பதிவுசெய்யப்படவில்லை என தாதிகளிடமிருந்து அறியமுடிகிறது என சிலர் கூறினர்.
- மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட எனது மகனை குருநாகல் வைத்தியசாலையில் கூண்டுக்குள் அடைத்து சிகிச்சை அளிப்பதாக கேள்வப்பட்டு அங்கு விரைந்து சென்றபோது அவரை பார்க்க முடியவில்லை. அவருக்கு என்ன நடந்தது? அவர் எங்கே? என்ற உண்மை வெளப்படுத்தப்பட வேண்டும். இது ஒருவரின் ஏக்கம்.
- இரட்டமலானை இந்து கல்லூரியில் எனது மகள் இருப்பதாக பத்திரிகையில் பெயர் விபரங்கள் வெளிவந்திருந்தது. செட்டிக்குளம் முகாமிலிருந்து உரிய அனுமதி பெற்று இரட்டமலானை செல்ல 6 மாதங்கள் எடுத்தது. அங்கு எனது மகள் இல்லை, அவர் பெயர் விபரங்கள் இருந்த வீரகேசரி பத்திரிகையும் அவர்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.
- எனது மகளின் புகைப்படம் 01.04.2016 இணையத்தளத்தில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. அந்த புகைப்படத்தில் எனது மகள் அணிந்திருந்த மேலாடையில் இலக்கமிடப்பட்டிருந்தது. ஐ.ஊ.ச.ஊ யிடம் கேட்ட போது இணையத்தளத்தகவல் உண்மை என்றும் ஆனால் அவர்கள் தேடிய போது உண்மைணை அறியவில்லை எனவும் கூறினார்.
- முன்பு சாதாரணமான பொதுமக்களின் பூங்காவாக இருந்த இடத்தில் (சந்திரன் பூங்கா, கிளிநொச்சி டிப்போ சந்தி), தற்போது இராணுவ வெற்றி நினைவுச் சின்னங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது எம்மை விரக்திக்குள்ளாக்குகின்றது. நாம் தோற்றுப்போனவர்கள் என இது முத்திரை பொறிக்கிறது. இராணுவத்தின் நினைவுச் சின்னங்கள் (ஆணையிறவு, கொக்காவில்...) எம்மை நம்பிக்கையினத்துக்கு இட்டுச் செல்வதால் அவை எமது மண்ணில் இருக்கக்கூடாது.
- நினைவுகூர்தல் எமது உரிமை. பயங்கரவாதிகளை அல்ல எமது உறவுகளையே நாம் நினைவு கூருகிறோம். கார்த்தகை மாதத்தில் மறைந்த எமது உறவுகளை நாம் நினைவுகூர எமக்கு சுதந்தரமும் சந்தர்ப்பமும் தரப்பட வேண்டும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள் மாவீரர் துயிலும் இல்லங்களை அமைத்து, அது உறவுகளை இழந்தவர்களை அதனை எண்ணி அழுது மனக்காயங்களை அகற்ற, அழும் இடமாக இருக்கட்டும் என அமைத்திருந்தார் எனவும் கார்த்தகை 27 (மாவீரர் தினம்) நினைவுகூரும் தனமாக அமைய வேண்டும் எனவும் மக்கள் கூறியிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- இறந்தோரை நினைவுகூரும் நாள்: மே 18 (2009 இல் இறுதிப்போர் நிறைவுதினம்), நவம்பர் 02 (இறந்தோரின் தினம்). இறுதி யுத்த நினைவுத்தூபி அமைக்கப்பட வேண்டும். அங்கு மரணித்தவர்கள் நினைவுகூரப்படவேண்டும்.
- கார்த்தகை 27 திகதி இறந்தவர்கள் நினைவாக மரங்கள் நாட்டுவதை கூட தடை அரசு தடைசெய்திருந்தது. இது நியாயமற்ற ஒன்று.
- போரின்போது அரசனால் இராசயண குண்டுகள் (பொஸ்பரசு) பாவிக்கப்பட்டுள்ளன, கொத்துக்குண்டுகளும் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் வந்து கருத்து தெரிவித்திருந்தனர். தமக்கு

நேர்ந்ததை வெளிப்படையாக கூற பாதுகாப்பு இல்லை என்று கூறினார். இதனால் அவர்கள் பெயர் விபரங்களை தர மறுத்தருந்தனர்

- போரின் போது, பாதுகாப்பு வலயமாக அரனால் பிரகடணம் செய்யப்பட்ட இடத்துக்கு சென்ற பலர் கொத்துக்குண்டு மற்றும் எறிகணைத்தாக்குதல்களால் குடும்பம் குடும்பமாக கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஒரே நாளில் இப்பாதுகாப்பு வலயத்துக்குள் பால் பெற அணியாக வரிசையாக நின்ற இடத்தில், அவர்கள் மேல் எறிகணை விழுந்து 45 சிறுவர்கள் இறந்தமை ஒரு கோரச்சம்பவமாகும். இது பாதுகாப்பு வலயத்துக்குள் அரசினால் அப்பாவிகள் கொல்லப்பட்டமையை சுட்டும் ஒரு சம்பவமாகும். இது போன்றவை அரசினால் ஏற்கப்பட வேண்டும். உண்மை ஏற்கப்பட்டால் மட்டுமே நல்லிணக்கம் மீழ்நிகழாமை பற்றி யோசிக்கலாம் எனவும் பலர் கூறினர்.
- 2009 இறுதிப்போரில் இராணுவ கட்டுப்பாட்டுக்குள் சென்ற மக்களை நிர்வாணமாக்கி சோதனை செய்தமை மனிதாபமானத்துக்கு எதிரான செயலாகும். இதனை செய்ய ஆணையட்டோர் தண்டனைக்குட்பட வேண்டும்.
- முள்ளியவாய்க்காலில் பெண் போராளிகள் சர்வதேச சட்ட நியதிகளுக்கு முரணாக இராணுவத்தால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். தம்மை காப்பாற்றும்படி அவலக்குரல் எழுப்பிய அப்போராளிகளை பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தியோர் 'ஹொந்தாய், ஹொந்தாய் (நல்லது)... என' கூறி வர அடுத்த இராணுவ அணி அவர்களை பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்த சென்றதை கண்டதாகவும் அச்சத்தினால் அதனை உடனடியாக அன்று கூறவில்லை எனவும் சிலர் தெரிவித்தனர். மனிதத்தன்மையமற்ற இவர்களுக்கு மரணதண்டனை கட்டாயம் வழங்கப்படவேண்டும்.
- இராணுவம் விவசாயம் செய்வதால் கிளிநொச்சி வளங்கள் சுரண்டப்படுகின்றன. சந்தைப்படுத்தலும் கேள்வக்குறியே என சிலர் கூறினர்.
- மக்களின் வறுமையை பயன்படுத்தி, சிவில் பாதுகாப்புப் படையில் அவர்களை சேர்த்து, முன்பள்ளியிலும் தோட்டங்களிலும் வேலை செய்க்கப்படுகிறார்கள். அங்கு வேலை செய்வர்கள், குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளுக்கு குறிப்பிட்ட தொகைப் பணத்தை செலுத்திவிட்டு வேலைக்கு போகாமல் வீட்டில் இருந்து மாதச்சம்பளத்தை பெறுகின்றனர். இதனால் கலாச்சார சீர்கேடு நடைபெறுகின்றது. சிவில் பாதுகாப்பு படையினர் முன்பள்ளியினை அமைப்பதனால் இராணுவமயமாக்கல் சிறு பிள்ளைகளிடம் நடைபெறுகிறது. இந்த மாணவர்கள் இராணுவ சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்ட சீருடையை அணிவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். இங்குநடைபெறும் பொது நிகழ்வுகள் அனைத்தும் இராணுவ அனுசரணையிலேயே நடைபெறுகின்றது.

காணாமல் போனவர் தொடர்பான விடயங்கள் கையாள்வதற்கான அலுவலகம்

- 'காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள்' என்ற பெயரில் அலுவலகம் திறக்கப்பட வேண்டும்.
- அந்த அலுவலகம் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் தான் இருக்க வேண்டும்.
- இங்கு தமிழ் மொழியை சார்ந்தவர்கள் தான் பணியாற்ற வேண்டும்.
- கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 4 பிரதேச செயலர் பிரிவு உள்ளது அங்கு எல்லாம் நடமாடும் சேவை நடக்க வேண்டும்.
- புத்திஜீவிகள், பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மதகுருமார் சட்டத்தரணிகள் ஐ. நா பிரதி நிதி உறுப்பினர்கள் இவ்வலுவலகத்தில் செயற்படவேண்டும்.
- இவ்வலுவலகத்தில் உளவளதுணையாளர் இருக்க வேண்டும்.
- இந்த அலுவலகம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கும் இடமாக இருக்க வேண்டும்.
- ஏற்கனவே 7 வருடம் கடந்த நிலையில் மீண்டும் பதிவு செய்து காலங்களை இழுத்தடிக்காமல், குறுகிய காலத்தில் காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான உண்மை, நீதி, இழப்பீடு... போன்றவை தொடர்பான விடயங்களை கையாள்வது ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். 01 – 12 மாத கால எல்லைக்குள் காணாமலாக்கப்பட்டோர் பற்றிய உண்மைகள் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- அலுவலகம் உடனடியாக திறக்கப்பட வேண்டும் அலுவலகம் எதுவித அரசியல் முப்படை தலையீடும் இன்றி அதிகாரம் மிக்கதாக, சுதந்தரமானதாக இருக்க வேண்டும்.
- இந்த அலுவலகமானது ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள பதிவு விபரங்களை (ஆணைக்குழுக்களின் பதிவுகள்) பெற்று நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்டதென உறுதிப்படுத்தப்பட்ட சான்றிதல் வழங்கப்பட வேண்டும். இச்சான்றிதல் மரணச்சான்றிதழாக மாற்றப்பட்டுவிடக்கூடாது.
- காணாமலாக்கப்பட்டமைக்கு காரணமானவர்களுக்கு சர்வதேச தரத்திலான சட்ட அடிப்படையிலான விசாரணைகளும் தண்டனைகளும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்றனர்
- பெண்களுக்கான விசாரணை செய்யும் இடம் விசேடமாக (கருத்துகளை அந்தரங்கமாக இரகசியம் பேணத்தக்க முறையில்) இருக்க வேண்டும் என்பது சிலரன் கருத்து
- காணாமலாக்கப்பட்டோர் உறவுகளிடம் கையளிக்கப்படும்போது உரிய வைத்திய பரிசோதனை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதனை ஐ.நா உத்தரவாதம் அளிக்கும் வெளநாட்டு மருத்துவ குழுவினால் செய்யப்பட வேண்டும் என கூறினர்.

இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகம்

- பாதிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- சர்வதேச நியதிகளுக்கு அமைய இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- இழப்பீட்டை வழங்கி, உண்மைகளை மறைக்கவோ, பொறுப்புக்களை தட்டிக்கழிக்கவோ இடமளிக்கக்கூடாது
- இழப்பீடு சம்பந்தமாக, இழப்புக்குட்பட்டவரின் கருத்தறியும் அதே நேரம் சர்வதேச சட்ட நியதக்கமைய இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- கணவன் காணாமலாக்கப்பட்டுவிட்டாரா? இறந்துவிட்டாரா? என்பது நிச்சயமற்ற நிலையாக பல பெண்களுக்கு உள்ளது. இவர்களுக்கு எத்தகை இழப்பீடு வழங்கமுடியும்? எனது கணவர் காணாமல் போன அல்லது இறந்த காலத்தில் இருந்து இழப்பீட்டொன்றை மாதாந்தக் கொடுப்பனவாக எமக்கு தரவேண்டும். (கண்டாவளை, பளை, கிளிநொச்சி,பூநகரி பொதுக்கூட்டம்). எனினும் சிலர் ஒரு சிற்றூழியரின் மாதாந்த சம்பளத்தை வழங்கலாம் எனவும் தெரிவித்திருந்தனர்.
- போரால் பாதிக்கப்பட்ட, இடம் பெயர்ந்த, விசேட தேவைக்குட்படுத்தப்பட்ட பெண்தலைமைத்துவ குடும்பங்கள், தாய், தந்தையை இழந்தவர்கள், முதியோர்கள் மற்றும் போரினால் இறந்தவர்கள் என்போருக்கு சர்வதேச சட்டநியமத்தின்படி இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது சிலரின் கருத்து.
- போரினால் ஆவணங்களை இழந்தவர்களுக்கு ஆவணங்களை பெற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். .
- 2009 இல் கடும்போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தபோது நிகழ்ந்த பிறப்புகள், இறப்புகள், திருமணங்கள் என்பன அனைத்தும் முறையாக பதிவு செய்யப்படவில்லை. இவற்றை முறையாக பதிவு செய்ய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- முன்னாள் போராளிகளின் திறன்கள் மதிப்பிடப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டு உரிய வேலைவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்..
- பெற்றோரை போரில் இழந்து அவலநிலையில் இருக்கும் குடும்பங்கள் வாழ அரசு உரிய இழப்பீடுகளை வழங்க வேண்டும் என கேட்டனர்.
- யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டு விழிப்புலன் இழந்து வெள்ளை பிரம்புடன் நடமாடுபவர்களுக்கு உரிய இழப்பீட்டை அரசு வழங்க வேண்டும். சமூகம் அவர்களை மதிக்க வேண்டும். அவர்களின் திறன்கள் மதிப்பிடப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டு உரிய வேலைவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது சிலரன் கருத்து.

- தமிழீழ வைப்பகத்தில் வைக்கப்பட்ட அடைவு நகைகள் முழுமையாக மீளிக்கப்பட வேண்டும். செட்டிக்குளம் முகாமில் வைத்து இராணுவத்தால் பறிக்கப்பட்ட அடைவு பற்றுச்சட்டுகளுக்குரிய நகைகள் பொருத்தமான உறுதிப்படுத்தலுடன் மீளிக்கப்பட வேண்டும் என பலர் கேட்டனர்.
- இறுதி யுத்தத்தால் கைவிடப்பட்ட எமது வாகனங்கள் சீருடையனரால் தென்பகுதி வர்த்தகர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டுவிட்டன. எமக்கு உரிய இழப்பீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என சிலர் கூறினர்.

முப்பது வருட யுத்தத்தின் பின்னரான இன்றைய கால கட்டத்தில் மக்களிடையே இராணுவத்திற்கு பயப்படுகின்ற தன்மையும், சுதந்திரமாக கருத்தை வெளியிட தயங்குவதையும் பொதுவாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது

இதனால் இலக்குக்குழு கூட்டங்களுக்கு வருகை தர இருந்தவர்கள் வராததையும், வந்தவர்கள் வரும் வழியில் திரும்பிச் சென்றதையும் அறியக்கூடியதாக இருந்தது. தமது கருத்துக்களை இதுவரையும் எத்தனையோ ஆணைக்குழுக்கள் வந்து போயும் உருப்படியாக எதுவுமே நடைபெறாதால் மக்கள் மத்தியில் சலிப்பு, ஏமாற்றம் விரக்தி என்பவற்றைக் காண முடிந்தது.

சிலர் எம்மையும் சந்தேகத்துடனேயே பார்த்தனர். அவர்களுக்கு எமது குழு, நாமும் அவர்களைப் போல் போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். எமது உறவுகம் காணமலாக்கப்பட்டவர்கள் எமது சொத்துகள் இழக்கப்பட்டது என்பதை தெளிவுபடுத்தி நாம் எல்லோரும் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை முன் வைத்தால் மட்டுமே ஐ.நா.வின் எதிர்பார்ப்பின் படி எமது உறவுகளைத் தேடவும் எமது பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வை பெறுவதற்கான வழியும் பிறக்கும் (இடைக்காலதீர்வு) என்று புரிய வைத்து, அவர்களிடமிருந்து கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டது. அதன் பின் அவர்கள் தமது துயங்களை உறவினருக்கு தெரிவிப்பது போல் தெரிவித்ததுடன் தமது ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்தனர். அதில் சிலர் எம்மிடம் கூறியதால் தமது மனப்பாரம் குறைந்துள்ளதை உணர்வதாகவும் கூறினார்.

வலைய செயலணியின் உறுப்பினர்களின் கருத்து பின்வருமாறு:

செயலணிக்கு கருத்து கூறியவர்களில் சிலர் தெளிவாக தமது கருத்தை முன் வைத்தபோதும் பலரால் தமது கவலைகளை முன்னிலைப்படுத்தி அழவும், புலம்பவும் மட்டுமே முடிந்தது. எனினும் அவர்களின் புலம்பலுக்கிடையில் தங்கள் தீர்வை வெளிப்படுத்தியதை எம்மால் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அவர்கள் தம்மைத்தாமே ஆளும் சமஸ்தி (குணநசயடளைஅ) ஆட்சி முறையினை (கனடாவில் உள்ள கியூபெக் மானிலத்தைப் போல்) அமைத்தால் எமது பிரச்சனைகளை நாமே தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என கூறினார்கள். இது சர்வேத ஆணைக்குழுவினால் மேற்கொள்ளப்படும் பொறிமுறை மூலமும் விசாரணை மூலமும் மட்டுமே சாத்தியமாகும்.

விசேட வழக்கு தொடுப்பவரை உள்ளடக்கிய நீதி பொறிமுறை:

போர்க்குற்றம் நடைபெற்று 7 ½ வருடகாலம் நடந்த போதிலும் இலங்கை அரசால் நீதி வழங்காத நிலையில் அமெரிக்காவின் தலையீட்டுடன் ஐ நா சபையின் மனித உரிமை பேரவையினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அழுத்தத்தின் அடிப்படையில் நீதி வழங்கப்பட வேண்டும். அநீதி பொறிமுறையில் ஐ நா (சர்வதேசம்) பிரிநிதிகள் பாதிக்கப்பட்டோரின் பிரதிநிதிகள் உட்பட எமது பிரதேசத்தில் உள்ள சட்டத்தரணிகள் மதகுருமார்கள் புத்திஜீவிகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். நீதி ஒரு வருட காலத்துக்குள் எட்டப்பட வேண்டும். இதற்குரிய அலுவலகம் கட்டமைப்புக்கள் கிளிநொச்சி பிரதேசத்தில் அமைய வேண்டும். ஏனெனில் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டோர் மாவட்டத்தில் வசிக்கின்றனர். பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டவர்களுக்கான நீதி பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டவர்களின் பங்கேற்புடனேயே கிடைக்க வேண்டும் இலங்கைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் உள்ள வழக்கு தாக்கல் செய்வர்களுக்கும் சாட்சியம் அளிப்பவர்களுக்குமான பாதுகாப்பு நீதிப் பொறிமுறை மூலம் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.

உண்மை நீதி நல்லிணக்ககம் மீள் நிகழாமை க்கான ஆணைக்குழு

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் உறவினர் சிலரிடம், தமது உறவுகள் உயிர் வாழ்வதற்கான தகுந்த ஆதாரங்கள் இருப்பதால் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினர் இரகசிய முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளமை உறுதியாகின்றது. அத்துடன் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் இராணுவ அதிகாரிகள் வீட்டில் வேலையாட்களாகவும் வெளிநாட்டுக்கு அடிமைகளாக அனுப்பப்பட்டதாகவும் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டதாக உள்ளதாகவும் பாலியல் தொழிலுக்கு பாவிக்கப்படுவதாகவும் என கூறப்படும் கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு உரிய உண்மையை அரசு வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்

எனவே அவர்களின் பெயர் விபரங்களை உடனடியாக அரசு வெளியிட வேண்டும். தடுத்து வைக்கப்பட்டோர் உள்ள இடங்களுக்கு சென்று பார்வையிட்டு சந்திக்க வழிசெய்யவேண்டும். சரியான சர்வதேச பொறிமுறையூடான விசாரணை மூலம் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும். போர்க்குற்றங்கள் செய்தவர்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டும் உதாரணம்: சரணடைந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர், கொத்துக்குண்டுகள் இரசாயண குண்டுகள் மூலம் கொள்ளப்பட்டோர் வெள்ளைக் கொடியோடு சரணடைய சென்று கொல்லப்பட்டோர், பாலியல் வன்புனர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டோர். பாதுகாப்பு வலயத்தில் குண்டு வீசி கொல்லப்பட்டோர். நிர்வாணமாக்கி சோதனைச்சாவடியில் மனித உரிமை மறலுக்குட்படுத்தப்பட்டோர். இக்குற்றங்கள் யாவற்றுக்குமான தண்டனை சர்வதேச நியதிக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வழங்கப்பட வேண்டும் சரியான நீதி வழங்கப்படும் பட்சத்தில் அது நல்லிணக்கம் உருவாவதற்கு வழிகோலும்

சரியான தண்டனை வழங்குவதன் மூலமும் இனங்களுக்கிடையில் பாரபட்சம் காட்டாமல் இருப்பதன் மூலம் இராணுவமயப்படுத்தலை இல்லாமல் செய்வதன் மூலமும் நல்லிணக்கம் கட்டியெழுப்பப்படல் வேண்டும். அதனால் மீள் நிகழாமை தானாகவே ஏற்பட வழி பிறக்கும்.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உறவுகளை புதைத்த துயிலும் இல்லங்கள் புனரமைக்கப்பட்டு, மக்கள் நினைவு அஞ்சலி செய்ய கையளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் பயங்கரவாதிகள் அல்ல அவர்கள் பயமின்றி விரும்பிய வேளையில் (கார்த்திகை 27, மே 18 கொல்லப்பட்ட தினம்) அஞ்சலி செலுத்துவதற்கான உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் இதனூடாக பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அடையாளங்கள் என்ற உண்மை அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

பாதிப்புக்குள்ளான மக்களின் மனத்தை புண்படுத்தும் விதத்தில் அவர்களின் பிள்ளைகள் விளையாடி மகிழ்ந்த சந்திரன் பூங்கா போன்ற இடங்களிலும் மற்றும் ஆனையிறவு போன்ற பிரசித்தமான இடங்களிலும் அமைக்கப்பட்ட யுத்த வெற்றி சின்னங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும் இவை எம்மை கொன்றதற்காக எக்காளம் இட்டுக்கொண்டிருக்கும் சின்னமாக தினமும் எமது மக்களின் இதயத்தை ரணமாக்குகின்றன.

இராணுவம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு, தமது விவசாய உற்பத்திகளை உள்ளூர் சந்தையில் விற்பனை செய்வதால், எமது விவசாயிகளின் உற்பத்திப்பொருட்களை விற்க முடியாதுள்ளது. அத்துடன் கல்வி அமைச்சின் கீழ் வரவேண்டிய முன்பள்ளிகளை, பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழுள்ள சிவில் பாதுகாப்பு திணைக்களத்தால் நடாத்தப்படுவதால் அங்குள்ள ஆசிரியர்களிற்கு களனாதிசம் சம்பளம் (ரூபா 30,000) வழங்கப்படுகின்றது. அங்குள்ள ஆசிரியர்களை அவர் கைப் பொம்மைகளாக்கி வைத்துள்ளார்கள் அத்துடன் அங்கு பயிலும் சிறுவர்களும் இராணுவ சீருடை அணிவதால் சிறுவர்கள் இராணுவமயமாக்கலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். மேலும் சிவில் பாதுகாப்பு படையொன்றை உருவாக்கி விவசாய பண்ணைகளை நடாத்தி வருகின்றார்கள் இங்கு கிராமத்தில் உள்ள இளைஞர் யுவதிகளை வேலைக்கு உள்வாங்கப்பட்டு கவர்ச்சிகரமான சம்பளம் வழங்கப்படுகின்றது. இவர்கள் சம்பளத்தின் ஒரு தொகையை அங்கு நிர்வாகம் நடாத்தும் அதிகாரிக்கு செலுத்துவதன் மூலம் வேலைக்குச் செல்லாமலே சம்பளம் பெறக்கூடியதாக உள்ளது.

காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களை தேடிக்கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு மருத்துவ பரிசோதனை செய்யவேண்டும். புனர்வாழ்வுபெற்ற போராளிகளுக்கும் மருத்துவ பரிசோதனை செய்யவேண்டும். அரசியல் கைதிகள் உடனடியாக விசாரித்து அவர்களின் சிறைக்காலத்தை தண்டனையாக கருதி விடுதலை செய்யவேண்டும்.

நகழ்ந்த பிறப்புகள், இறப்புகள், திருமணங்கள் என்பன கரும்போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போது முறையாக பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த உண்மை.. இவற்றை முறையாக பதிவு செய்ய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

.காணமால் போனோர் தொடர்பான விடயங்களை கையாள்வதற்கான அலுவலகம்:

இதற்கு வைக்கப்படும் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டோர் அலுவலகம் என அமைய வேண்டும். இது கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் அமைய வேண்டும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் நடமாடும் சேவை நடாத்தப்பட வேண்டும் இதில் ஐ நா பிரதிநிதிகள் பாதிக்கப்பட்டோரின் பிரதிநிதிகள் உட்பட எமது பிரதேசத்தில் உள்ள சட்டத்தரணிகள் மதகுருமார்சு புத்திஜீவிகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் நடவடிக்கைகள் காலத்தை நீட்டிச்செல்லத் தேவையில்லை குறிப்பாக 06 தொடக்கம் 12 மாதத்துக்குள் முடிவடைய வேண்டும். இவ் அலுவலகம் அடைக்களம் கொடுக்கும் இடமாக இருக்க வேண்டும் அரசியல் இராணுவ தலையீடு இருக்க கூடாது சர்வதேச தரத்திலான சட்ட அடிப்படையிலான விசாரணைகளும் தண்டனைகளும் வழங்கப்பட வேண்டும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் நிலைமையை ஆராய்ந்து தேடி உறவினருடன் இணைக்கும் நடவடிக்கைகள் 01 வருடத்துக்குள் முடிக்கப்படல் வேண்டும். அவர்களுக்கான மருத்துவ பரிசோதனைகள் வெளிநாட்டு மருத்துவ நிபுணர்களால் ஐ நா வால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். காணாமலாக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பத்துக்கு அவர்களின் தேவைக்காக காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர் என்ற சான்றிதழ் வழங்கப்பட வேண்டும் அச்சான்றுதலில் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் மரண சான்றிதழாக மாற்றப்படமாட்டாது என்ற உறுதிப்படுத்தலுடன் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

இழப்பீடு:

கிளிநொச்சி பிரதேசத்தில் அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த அனைவரும் இழப்பைச் சந்தித்தவர்கள். (சொத்திழப்பு உயிரிழப்பு அங்கிழப்பு ஆவணங்கள் இழப்பு...). எனவே அவரவர் இழப்பிற்கு ஏற்ப சர்வதேச தரத்தினை கருத்தில் கொண்டு இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும், உயிர் இழப்புக்களில் குடும்பங்களுக்கு சர்வதேச நியதிநியின் ஊடாக இழப்பீ வழங்கப்பட வேண்டும் அங்கவீனம், இயங்கமுடியாத நிலைக்கு உட்பட்டவர்கள் முள்ளந்தண்டு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சுயநினைவு இன்றிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டோர் ஆகியோருக்கும் இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும். இவ் இழப்பீடு சர்வதேச தரத்திலானதாக அவர்கள் வாழ்நாள் வரைக்கும் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்

காணாமலாக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் கைதிகளின் குடும்பங்களுக்கும் அவர்களது உறவு வரும் வரைக்கும் அவர்களின் குடும்பச் சமையை தாங்ககூடியவாறான ஒரு தொகை மாதாந்தம் இடைக்கால கொடுப்பனவாக வழங்கப்பட வேண்டும். இது அரச சிற்றூழியரின் சம்பளத்தை குறித்த தொகையாக வழங்கப்பட வேண்டும். இதனை வழங்குவது எந்தவகையிலும் அவர்களின் உறவு வீடு திரும்பும் காலத்தை பாதிக்காமல் விரைவில் அவர்களை விரைவில் தேடி குடும்பத்துடன் இணைக்க வேண்டும்.

முன்னால் போராளிகளுக்கு அவர்களின் கல்விச்சான்றுதலை கேட்காது அவர்களின் தகுதியை பரிசோதித்து அவர்களுக்கு பொருத்தமான வேலை வழங்கப்பட வேண்டும் அதேபோல் விசேட தேவைக்குட்படுத்தப்பட்டோருக்கும் இயலக்கூடிய வேலை வழங்கப்பட வேண்டும்.

தமிழீழ வைப்பகத்தில் அடைவு வைத்த நகைகள் உடன் மீளிக்கப்பட வேண்டும் அடைவ பற்றுச்சீட்டு தொலைக்கப்பட்டாலும், இராணுவத்தினால் பலவந்தமாக பறிக்கப்பட்டாலும் கிராம சேவகரின் உறுதிப்படுத்தலுடன் பெயர் சரிபார்க்கப்பட்டு வழங்கப்பட வேண்டும். முள்ளிவாய்க்காலில் கைவிடப்பட்ட பொதுமக்களின் வாகனம் அனைத்திற்கும் உரியநட்ட ஈடு வழங்கப்பட வேண்டும்.

தொகுப்பு:

கிளிநொச்சி மாவட்ட வலயச்செயலணியாக செயற்பட்ட இந்த குறுகிய கால நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையில் பின்வருவனவற்றை தொகுத்துள்ளோம். அவை பின்வருமாறு:

- அரசியல் தீர்வு தொடர்பான விடயங்கள்:

வடக்கு கிழக்கு இணைந்த சமஸ்தி ஆட்சி (கனடா கியுபெக் மாநிலம்)

- இராணுவமயமாக்கலை நீக்கல் தொடர்பான விடயங்கள்
- உண்மை, நீதி, மீள்நிகழாமை தொடர்பான விடயங்கள்:
- காணாமலாக்கப்பட்டோர் தொடர்பான விடயங்கள்: :
- நீதித்துறைப்பொறிமுறை தொடர்பான விடயங்கள்::
- இழப்பீடு தொடர்பான விடயங்கள்:
- நினைகூடுதல் தொடர்பான விடயங்கள்::
- மனவடுக்கள் தொடர்பான விடயங்கள்:
- மீள்வாழ்வு தொடர்பான விடயங்கள்: சமூகம், தனியாள், கட்டமைப்பு:
- காணிப்பிரச்சினை தொடர்பான விடயங்கள்:
- அரசியற்கைதிகள் தொடர்பான விடயங்கள்

Mannar

மன்னார் மாவட்டம்

முன்னுரை

இலங்கையில் மூன்று சகாப்தங்களுக்குமேல் நடைபெற்ற போர் 2009.05.18 உடன் முடிவுற்றது. வடக்கு கிழக்கு மக்கள் இப்போரினால் பாரியளவு மனித உரிமை மீறல்களையும். உயிரிழப்புக்களையும் சொத்திழப்புக்களையும் எதிர்கொண்டனர். அதற்கான நீதியோ, இழப்பீடுளோ கிடைக்கப்பெறவில்லை. மனித உரிமை மீறல்கள் குறித்தும், இழப்புக்கள் குறித்தோ சர்வதேசத்திற்கும், ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கும் முறையிட்டதற்கு அமைவாக கடந்த வருடம் புரட்டாதி மாதம் இலங்கை அரசானது ஜெனிவா பேரவையிலே தமிழ் இனத்தின் மீது மனித உரிமை மீறல்களை மேற்கொண்டோம் என பகிரங்கமாக ஏற்றுக்கொண்டு நல்லிணக்கத்திற்கான பொறிமுறைகள் பற்றிய உறுதிமொழிகளை அளித்தது.

நல்லிணக்கத்திற்கான பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணி 26.01.2016 அன்று பிரதமரால் நியமிக்கப்பட்டது. “உண்மையையும், நீதியையும் கண்டடைந்து மனித உரிமை மீறல்களுக்கு பொறுப்புக்கூறலை உறுதிப்படுத்தி, நிவாரணத்திற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்கி இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான நிகழ்வுப்போக்குகளையும், பொறிமுறைகளையும் பற்றிப் பொதுமக்களுடன் கலந்தாலோசனைகளை மேற்கொள்வது” இச்செயலணியின் பணியாக அமைந்தது.

பிரதமரால் நியமிக்கப்பட்ட 11 முன்னணி நபர்களை உள்ளடக்கிய கலந்தாலோசனை செயலணி சமூக மட்ட அமைப்புக்களுடன் கலந்துரையாடி 15 வலய செயலணிகளை உருவாக்கியது. இலங்கையில் இருக்கின்ற 9 மாகாணங்களில் 7 மாகாணங்களில் மாகாண ரீதியாகவும் வட கிழக்கில் மாவட்ட ரீதியாக 8 மாவட்டங்களிலும் வலய செயலணியினர் உருவாக்கப்பட்டனர். நாடு முழுவதும் சென்று நல்லிணக்க பொறிமுறைகள், செயல்முறைகள் தொடர்பில் இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அரசானது முதன்முறையாக மக்களுக்கு பகிரங்கமாக கருத்துக்களை வழங்கும் வாய்ப்பை வழங்கி பொதுமக்களிடமும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடமும் கருத்துக்களை திரட்டும் ஓர் முயற்சியை இவ்வலய செயலணியின் செயற்பாடாகும்.

பின்வரும் நான்கு பொறிமுறைகளும், வேறு ஏதாவது பொறிமுறைகள் இருப்பின் அவை தொடர்பாகவும் மக்களுடைய கருத்துக்களை உள்வாங்கி நல்லிணக்க செயல் அணியினருக்கு அறிக்கையிடுவது வலய செயலணியினருடைய கடமையாகும். அரசாங்கத்தினால் முன்மொழியப்பட்ட பொறிமுறைகள்:

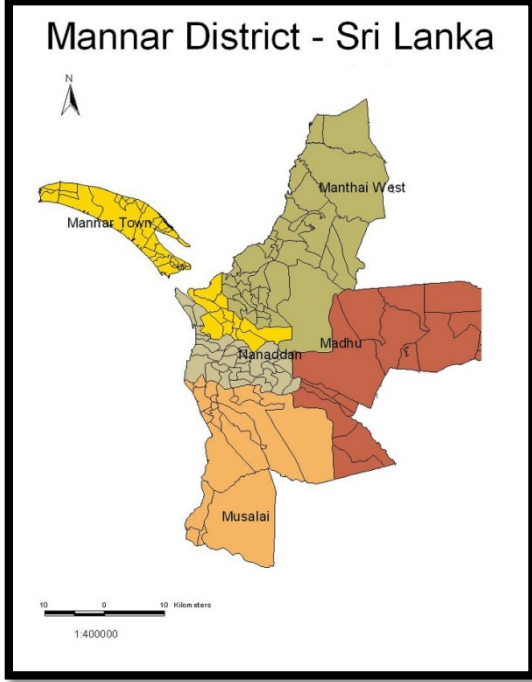
1. விசேட வழக்கு தொடுப்பவரை உள்ளடக்கிய நீதிப் பொறிமுறை
2. உண்மை, நிதி, நல்லிணக்கம் மற்றும் மீள் நிகழாமை தொடர்பான ஆணைக்குழு.
3. இழப்பீட்டுகளுக்கான அலுவலகம்.
4. காணாமல்போனோர் தொடர்பான விடயங்களை கையாளுவதற்கான அலுவலகம்.
5. வேறு ஏதாவது பொறிமுறை

இலங்கையில் போருக்குப்பிந்திய சூழலில் ஜனநாயகமும் மற்றும் சமாதானமும் நொறுங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது. இந்த உண்மையான நிலையினை கருத்தில் கொண்டு நல்லிணக்க வலய செயலணியானது தமது பணியினை மேற்கொண்டுள்ளது. இச்செயற்பாட்டின் ஊடாக வலயச்செயலணி திரட்டிய கருத்துகளையும் பரிந்துரைகளையும் அரசிற்கு சமர்ப்பிக்கின்றது.

இருந்து 2009ம் ஆண்டுவரை இராணுவத்தினரால் தமிழ்மக்கள் பெருந்தொகையாக கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கான நீதி இன்னும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

1990ம் ஆண்டு மன்னார் மாவட்டத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லீம் மக்கள் மீள்குடியேற்றத்தில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கான நீதி இன்னுவரை உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை.

மன்னார் மாவட்டத்தின் பின்னணி

மன்னார் மாவட்டமானது நான்கு இனமக்களும் ஒன்றாக வாழ்கின்ற ஒரு பிரதேசம். மன்னார் மாவட்டம் இருபெரும் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது மன்னார்தீவு, பெருநிலப்பரப்பு, “மன்னார் மாவட்டத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு 1880முஅ மக்கள் தொகை 2012ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி 99051 ஆகும்” மன்னார் மாவட்டமானது 5பிரதேச செயலப்பிரிவுகளை கொண்டுள்ளது மன்னார் பிரதேச செயலகப்பிரிவு, முசலி பிரதேச செயலகப்பிரிவு, மாந்தைமேற்கு பிரதேச செயலகப்பிரிவு, மடு பிரதேச செயலகப்பிரிவு, நானாட்டான் பிரதேச செயலகப்பிரிவு ஆகும். இவ் ஐந்து பிரதேச செயலகப்பிரிவுக்குள்ளும் 153 கிராம சேவையாளர் பிரிவு உள்ளடக்கப்படுகின்றது.

மன்னார் மாவட்டமானது 1984ம் ஆண்டு காலப்பகுதிவரை மிகவும் அமைதியான ஒரு மாவட்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால் 1984ம் ஆண்டிற்கு பிற்பட்ட காலம் தொடக்கம் மன்னார் மாவட்டத்தில் இராணுவத்தினராலும், ஏனைய ஆயுதக்குழுக்களினாலும், பல்வேறு கொலை மற்றும் ஆட்கடத்தல் சம்பவங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 1984ம் ஆண்டு மார்ச்சு 4ம் கட்டையில் நடைபெற்ற கண்ணிவெடியினைத் தொடர்ந்து இராணுவத்தினர் பொதுமக்கள் மீது நடாத்திய கண்முடித்தனமாக கொலைவெறி தாக்குதலினால் 300ற்கும் அதிகமான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். 1984ம் ஆண்டு மார்ச்சு 13ம் திகதி வண. ஜெயராஜசிங்கம் மற்றும் அவருடன் சேர்ந்த ஏனையோரும் கொல்லப்பட்டார்கள். 1985ம் ஆண்டு தை 06ம் திகதி அருட்தந்தை மேரி பஸ்ரியன் அடிகளாருடன் சேர்ந்து 10 பேர் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். மேலும் 1985ம் ஆண்டு தை மாதம் 30ம் திகதி, வட்டக்கண்டல் பிரதேசத்தில் 40 அதிகமானவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். மேற்கூறப்பட்ட தாக்குதல்கள் யாவும் அப்பாவி பொதுமக்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள் ஆகும்.

மேற்படி கொலை சம்பவங்கள் மக்கள் மத்தியில் பாரிய அதிர்வலைகளையும், அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியதுடன் ஏராளமான இளைஞர்கள் தங்களுடைய உயிரை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவும், பழிவாங்குவதற்காகவும் ஆயுதக்குழுக்களுடன் இணைந்து ஆயுதம் தாக்குவதற்கு வழிகோலியது. அத்தோடு 1990ம் ஆண்டு 30ம் திகதி ஐப்பசி மாதம் மன்னார் மாவட்டத்தில் வாழ்ந்து வந்த முஸ்லீம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இச்சம்பவமானது தமிழர் முஸ்லீம் மக்களிடையே இருந்து வந்த ஒற்றுமை குலைந்ததுடன் முரண்பாடுகளை உருவாக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் தோன்றியது.

மன்னார் மாவட்டமானது 1984ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதேசமாகவே காணப்படுகின்றது. கடந்த ஆயுத போராட்டத்திற்குள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டதோடு ஆயுத போராட்டத்திற்கு பின்பும் பகிரக்கூடிய அளவிற்கு அபிவிருத்திகளோ, முன்னேற்றங்களோ ஏற்படவில்லை.

மன்னார் மாவட்டமானது யுத்தத்தின்போதும், அதற்கு பிற்பட்ட தற்போதைய காலத்திலும், மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருப்பதோடு, இன்னும் சத்தம் இல்லாத யுத்த சூழ்நிலைக்குள்ளே மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதற்கான காரணங்களாக பின்வருவனவற்றை கூறலாம்.

இராணுவ மயமாக்கப்படல்

அரச குடியிருப்பு காணிகள், வாழ்வாதாரங்கள், மீன்பிடி துறைமுகங்கள், மேச்சல் தரைகள் போன்றவற்றில் இராணுவம் ஆட்சி செய்கிறது.

இராணுவம் மக்களுடைய தொழில் முயற்சிகளுக்கு இடையூறான வியாபாரங்களாக சாப்பாட்டுக்கடைகள், மற்றும் வியாபாரத்திற்கான உற்பத்திகளை மேற்கொள்கின்றன.

தேவைக்கு அதிகமான இராணுவ முகாம்களும், இராணுவ பிரசன்னமும் உள்ளன. அத்தோடு மக்கள் குடியிருப்புகள் இல்லாத பகுதியில் ஆங்காங்கே பௌத்த புத்த சிலைகள் கட்டப்படுகின்றன. இதனை மக்கள் அடிமைத்தனத்தின் அடையாளம் என்று கருதுகின்றார்கள்.

இராணுவத்தின் புலனாய்வாளர்களாலும், அச்சுறுத்தலின் தலையீடுகள் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது.

யுத்தத்தின் பிற்பட்ட சூழலில் மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதிலும், முன்னேற்றங்கள் இல்லை. குறிப்பாக காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், அரசியல்கைதிகள், போரிலே கணவனை இழந்த பெண்கள், முன்னாள் போராளிகள், காணி பறிக்கப்பட்டோர் போன்ற விடயங்களில் அரசு அக்கறை செலுத்தவில்லை.

மேலும் யுத்தத்தின் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் அரசு மற்றும், அரச சார்பற்ற, நிறுவனங்களால் வழங்கப்பட்ட உதவித்திட்டங்கள், மற்றும் வீட்டுத்திட்டங்கள், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு போய் சேராத நிலை காணப்படுவதோடு மோசடிகள் நடைபெற்றுள்ளதாக மக்கள் விசனம் தெரிவிக்கிறார்கள்.

மன்னார் மாவட்டமானது ஒப்பீட்டளவில் மத்திய அரசினாலும், வடமாகாணத்தினாலும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதோடு, அபிவிருத்திகளையும் தொழில் வாய்வாப்புகளையும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டிய தேவை அதிகமாக உள்ளது.

அத்தோடு பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் நீதிக்காவும், உண்மைக்காகவும் ஏங்கி நிற்பதோடு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியவர்கள் பொறுப்புகூறவேண்டிய அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றார்கள். அத்தோடு மன்னார் வாழ் மக்கள் தங்களுடைய வாழ் இடங்களில் வருமானமீட்டும் காணிகளிலும் அத்துமீறி இராணுவம் மற்றும் கடற்படை முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டு இருப்பதை அகற்றுமாறு

கோரிக்கை விடுப்பதோடு இராணுவம் குறைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்த்தி நிற்கின்றார்கள்.

வலய செயலணி அங்கத்தவர்கள் விபரம்

1. அருட்பணி. இ.செபமாலை	- தலைவர்
2. திருமதி. மகாலெட்சுமி குருசாந்தன்	- செயலாளர்
3. திரு. முஜிப் றஹ்மான்	- உறுப்பினர்
4. திருமதி. ஜனுறியா பேகம்	- உறுப்பினர்
5. திரு. ராகவன் அல்போன்ஸ்	- உறுப்பினர்
6. திருமதி. நிஷாந்தினி ஸ்ரான்லின் ஜோச்	- உறுப்பினர்

வலயச்செயலணியின் கடமைகளும் பொறுப்புக்களும்

இலங்கை அரசாங்கமானது மக்களின் தேவைகளையும், அபிவிருத்திகளையும் பிரதிபலிக்கும் பொறிமுறைகளை வடிவமைக்கும் பொருட்டு 11 உறுப்பினர்களை கொண்ட செயலணி ஒன்றின் தலைமையில் பொதுமக்களிடம் ஆலோசனைகளை பெறும் செயல்முறை ஒன்றை ஆரம்பித்துள்ள நல்லிணக்க பொறிமுறைகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும்? என்ற கருத்துக்கணிப்பினை மேற்கொள்வதற்காக இச்செயலணி உருவாக்கப்பட்டது. மேற்படி 11 உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய பணிகளை இலகுவாக்குவதற்காக வடகிழக்கிலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 6 பேர் வலய செயலணி ஒன்றையும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் மாகாண அடிப்படையில் வலய செயலணியினரையும் ஏற்படுத்தினர்.

வலய செயலணியினர் மக்களுடைய பிரச்சினைகளை விசாரணை செய்யும் ஒரு குழு அல்ல மாறாக நிலைமாறு நீதி பொறிமுறைகளை அடித்தளமாக கொண்டு அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்படவுள்ள பொறிமுறைகளை அல்லது அலுவல்களை காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பாக அலுவலகம், இழப்பீட்டுக்கான அலுவலகம், விசேட சட்டங்களை உள்ளடக்கிய நீதிப்பொறிமுறை மற்றும் மீண்டும் நிகழாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான அலுவலகம், மேலும் வேறு ஏதாவது அலுவலகங்கள் மக்கள் முன்வைக்க விரும்புவார்களாயின் அவை தொடர்பான மக்களின் கருத்துக்களை அப்படியே உள்வாங்கி அதனை கருத்துக் கணிப்பின் செயலணிக்கு அனுப்பி வைத்தல். அத்தோடு தேவை ஏற்படின் எமது உள்ளக ஊடகங்களில் வெளியிடுவதோடு அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பி அறிக்கை, பரிந்துரைக்கப்பட்ட பரிந்துரைகள் அரசாங்கம் பொறிமுறையை உருவாக்கும்போது உள்வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எங்களது எதிர்பார்ப்பும் வேண்டுகோளுமாகும்.

செயற்பாட்டு முறைகள்

மக்களுடனான கருத்துக் கணிப்பானது பல்வேறு நிலைகளிலே மேற்கொள்ளப்பட்டது. தொடக்கத்திலே மன்னார் மாவட்டத்தில் 5 பிரதேச பிரிவுகளுக்கு உட்பட்ட இடங்களுக்குச் சென்று கருத்துக்கணிப்பு முக்கியத்துவம் இடைக்கால நீதி விழிப்புணர்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அத்தோடு உள்ளக ஊடகங்கள் ஊடாகவும், தெரிவிக்கப்பட்டது. மேலும் மன்னார் மாவட்டத்தில் ஒப்பீட்டளவில் அதிகூடிய விதத்திலே பாதிக்கப்பட்டவர்களை அடையாளம் கண்டு 11 இலக்கக் குழுக்களுடனான கலந்துரையாடல் மேற்கொள்ளப்பட்டதோடு, 5 பிரதேச செயலங்களில் பொது அமர்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கருத்துக் கணிப்புகள் பெறப்பட்டன. அத்தோடு எழுத்து மூலமான ஆவணங்களும் கோரப்பட்டு பெறப்பட்டது. மேலும் தனிக்கலந்துரையாடல்களும், இரகசிய கலந்துரையாடல்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டு கருத்துக் கணிப்புகள் பெறப்பட்டன.

சவால்கள்

1. தமிழ் சமூகமானது காலகாலமாக ஏமாற்றப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில் வாக்குறுதிகள் பொய்ப்பிக்கப்பட்ட நிலையில் தமிழ் தரப்பு சர்வதேச விசாரணை அல்லது கலப்பு நீதிப்பொறிமுறை ஒன்றை வேண்டி நிற்கின்றது. அதே வேளையில் இலங்கை அரசாங்கமானது உள்ளக பொறிமுறை ஒன்றின் ஊடாகத்தான் தீர்வு என்று சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கின்ற முரண்பாடான சூழ்நிலையில் பிரதிநிதிகளாக மக்களின் கருத்துக்களை கேட்டு அறிக்கை சமர்ப்பிப்பது என்பது கடினமானதாகவே இருந்தது.
2. “அரசானது ஏற்கெனவே பொறிமுறைகளுக்கான ஆயத்தங்களை செய்து விட்டது, கருத்துக் கணிப்பு என்பது ஒரு நாடகம், மக்களை ஏமாற்றும் செயல்” என்ற கருத்துக்கள் மிகவும் ஆணித்தனமாக எல்லோராலும் முன்வைக்கப்பட்டது.

3. யுத்தத்தின் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் வடகிழக்கில் பெரிதாக மாற்றங்கள் ஏதும் ஏற்படாத சூழ்நிலையில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், அரசியல்கைதிகள் தொடர்பில் சிறிதளவு முன்னேற்றம் கூட நடைபெறவில்லை. பொதுமக்களின் காணிகளில் இராணுவம், மற்றும் கடற்படையினர் இன்றும் நிலை கொண்டுள்ளனர். திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டுள்ளது. வனலாகா மற்றும் காட்டுலாகா போன்றோரின் அநாவசிய தலையீடுகள் தொடர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றது. போரில் சொத்துக்களை இழந்தோர், அவையவங்களை இழந்தோர்., பிள்ளைகளை இழந்தோர் நிலைகள் கவலைக்கிடமாக காணப்படுகின்றது. யுத்தம் முடிந்து 7 ½ ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில், உண்மை, நீதி, பொறுப்புக்கூறல், போன்றவற்றில் சிறிதளவுகூட முன்னேற்றம் இல்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலையில் கருத்துக் கணிப்பை பெறுவது கடினமானதாகவே இருந்தது. “உங்களில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. பிள்ளைகளையும் கிள்ளி விட்டு தொடர்மலையும் ஆட்டுகின்ற செயற்பாடுதான் நீங்கள் செய்கின்றீர்கள்” என்ற கருத்து நிலவுகின்ற சூழ்நிலையில் கருத்துக்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.
4. புலனாய்வாளர்களின் அச்சுறுத்தலும், தலையீடும் கருத்துக்கணிப்பு தொடங்கி முடியும்வரை அதிகமாகவே இருந்தது. இதனை மக்களும் பகிர்துகொண்டார்கள். இவ்வாறான தலையீடு நிறுத்தப்படவேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறியும் அவை நிறுத்தப்பட்டதாக இல்லை.
5. அநேகமாக பாதிக்கப்பட்டோர் ஒலிக்கருவி (யரனழை) முன்னாலோ, அல்லது ஒளிக்கருவிக்கு (ஏனைநழை) முன்னாலோ கருத்துக்களைகூற அச்சமுற்றார்கள். அத்தோடு தங்களுக்கு எதுவும் எப்போதும், நடக்கலாம் என்ற அச்ச உணர்வுடனே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.
6. மக்களிடம் சென்று நிலைமாறு நீதி தொடர்பாகவும், அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்படவிருக்கின்ற நல்லிணக்க பொறிமுறை தொடர்பாகவும், மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு கால அவகாசம் போதியதாக இருக்கவில்லை. இதனால் மக்கள் போதிய அறிவில்லாமல் கருத்துக் கணிப்பின்போது பங்குகொண்டமையை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

1. காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களுடைய உறவுகள்

மன்னார் மாவட்டமானது கடந்த மூன்று தாசாப்தங்களாக நடைபெற்ற உள்நாட்டு ஆயுதப்போரிலே மிகவும் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இடம், சொத்து, இழப்புக்கள் போன்றவற்றை சந்தித்து இருந்தாலும், வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படுதல் சம்பவங்கள் 1984ம் ஆண்டு இலங்கை அரசு படையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. இன்றுவரை அவர்களைப் பற்றிய தகவல்களோ, உண்மை நிலையோ அறியப்படவில்லை. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் தான் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட உறவுகளிடம் இருந்து கருத்து கணிப்புக்கள் பெறப்படுகின்றது. மன்னார் மாவட்டத்தில் காணாமல் ஆக்கப்படும் சம்பவம் 1984ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இருந்தே திட்டமிட்டு அரசு தரப்பினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. ஆயுதக்குழுக்களோடு சேர்ந்தவர்களும், சேராதவர்களும், மனித உரிமை ஆர்வலர்களும், சமூக செயற்பாட்டாளர்களும், காணாமல் ஆக்கப்பட்டுள்ளார்கள். “கதைத்தால் குடு அல்லது கடத்தல்” என்ற சொற்பதம் மக்கள் மத்தியில் யுத்தகாலத்தில் பரவலாக பேசப்பட்டது. ஏனைய இழப்புக்களுக்கு இழப்புகள் அல்லது உதவித்தொகைகள் கொடுக்கப்படாமை. கொலைகள் செய்யப்பட்டவர்களுடைய உறவுகள்கூட சமய, சடங்குகள் செய்து அமைதி அடையக்கூடிய தன்மை உண்டு. ஆனால் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களுடைய உறவுகளுக்கு

ஓர் முடிவு இல்லாமல் தொக்கு நிலைமையிலே உள்ளது. தனது பிள்ளைக்கு கணவனுக்கு என்ன நடந்தது என்ற உண்மை தாய்க்கோ, மனைவிக்கோ, தெரியும்வரை அவர்களுடைய உள்ளம் அமைதி அடையப்போவதில்லை.

1990ம் ஆண்டு இராணுவத்தினரால் கடத்தப்பட்ட தாய்க்கு என்ன நடந்தது என்ற விடைக்காக இன்றும் அவருடைய மகன் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். ஒவ்வொரு தடவையும், நடந்த நிகழ்வை மீளாய்வுசெய்து பார்க்கும்போது, கண் கலங்காத நாட்களே இல்லை. மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள், வெறும் ஆணைக்குழுக்களை மாத்திரமே உருவாக்கி இருக்கின்றது. 1987ம் ஆண்டு தனது தாயை இராணுவம் கடத்தியதாக முறைப்பாடு செய்த ஓர் பெண் இன்றும் தேடி கொண்டிருக்கின்றார்.

சாட்சி- “எமது உறவுகள் காணாமல் போனவில்லை வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள், யுத்த இறுதியில் அரசை நம்பி படையினர் கூறியதற்கு அமைவாக உயிருடன் கையில் ஒப்படைத்த, சரணடைந்த, பஸ்ஸில் ஏற்றிச்சென்ற உறவுகள் எல்லோரும் எங்கே இருக்கின்றார்கள், அவர்களை யார் காணாமல் ஆக்கியது அரசு பதில் தர வேண்டும். இதுவரை அரசாங்கம் பல்வேறு ஆணைக்குழுக்களை அமைத்து விசாரணை மேற்கொண்டது, வருடங்கள்தான் முடிவுற்றது ஆனால் தீர்வுக்கான வழிகள் எட்டாக்கனியாகவே உள்ளது.”

2.பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள்.

கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற ஆயுத யுத்தத்தின் காரணமாக வடகிழக்கிலே பரவலாக குடும்பத்தில் ஆண்கள் கொல்லப்பட்டு, கடத்தப்பட்டு, மற்றும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இதனால் பெண்கள் தனித்து விடப்பட்டுள்ளார்கள். யுத்தத்தின் பிற்பாடு குடும்பத்தில் தலைமை வகிக்கின்ற ஆண்கள் இல்லாமையால், பெண்கள் சமுதாயத்தில் சொல்லெண்ணா துன்பங்களை அனுபவித்து வருகின்றார்கள். பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுப்பதற்கு பொருளாதார சுமை ஒரு புறம், அடிப்படை வாத சிந்தனை வாதிகளுக்குள் அகப்பட்டு ஏற்படுகின்ற தகாத வார்த்தை பிரயோகங்களால் ஏற்படுகின்ற உளவியல் தாக்கம் ஒருபுறம். மேலும் இயலாமையை ஒரு பலவீனமாக கொண்டு பலம் படைத்தவர்களினாலும், பணம் படைத்தவர்களினாலும், ஆதிக்கவாதிகளாலும், சுயநலமான செயற்பாடுகள், உடல், உள, பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள் போன்றன மேலும், மேலும் இவர்களை துன்பத்திற்குள்ளாகின்றது.யுத்தத்தினால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெண்களும், சிறுவர்களும், இவர்களுக்கென்று அரசாங்கமானது இதுவரை சரியான நேர்த்தியான ஒருங்கமைக்கப்பட்ட உதவித்திட்டங்கள் எதுவுமே செய்யப்படவில்லை. ஆங்காங்கே சில சில வீட்டுத்திட்டங்கள் ஒரு சில சிதறலான உதவித்திட்டங்களையும், தவிர வேறு எதையுமே செய்யவில்லை என்பது கருத்துக்கணிப்பின்போது தெளிவானது.

2. போரினால் அங்கவீனமானவர்கள் மற்றும் உறுப்புக்களை இழந்தோர்கள்

கடந்தகால யுத்தத்தினால் உடல் அவையங்களை இழந்தவர்கள் மன்னார் மாவட்டத்தில் கணிசமானவர்கள் உள்ளார்கள். கை, கால்களை இழந்தவர்கள், கண்பார்வையை இழந்தவர்கள் என்று அரசாங்கத்தினால் உதவி கிடைக்காமல் மிகவும் கடிமையான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இயற்கையினால், அல்லது பிறப்பினால் அங்கவீனர்கள் அல்ல. மாறாக மக்களின் விடுதலைக்காக, யுத்தத்தின் காரணமாக, அங்கவீனமானவர்கள். ஆகவே அரசாங்கம் இவர்கள்மீது கூடிய அக்கறை செலுத்தி இவர்களுக்குரிய சகல அடிப்படை வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும்.

எங்களுடைய கருத்துக்கணிப்பின் மூலம் பெற்ற தகவல்களின் அடிப்படையில், யுத்தம் முடிந்தும் 7 ½ வருடங்கள் கடந்துள்ள நிலையில், அரசாங்கமானது இவர்களுடைய அடிப்படை வசதிகள் எதையுமே திட்டமிட்டு, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் செய்து கொடுக்கவில்லை.

சாட்சி- “நாங்கள் சேவை நாடிச் செல்லும்போது சில வேளைகளில் எங்களை யாருமே கணக்கெடுப்பது இல்லை. இது சரியான மனவேதனையாக உள்ளது. நாங்கள் ஏதாவது

தேவைகளுக்காக ஒன்று கூடுவதற்கான மண்டபம் என்ற ஒன்று இல்லை. வீட்டுத்திட்டங்கள் சரியான முறையில் வழங்கப்படவில்லை”

சாட்சி- “போக்குவரத்து வசதிகள் சரியான முறையில் இல்லை, வீட்டிலிருந்து சந்தைக்கு வருவதற்கு 300.00 கொடுத்து ஆட்டோவில் வந்து அங்கிருந்து பேருந்து எடுத்துதான் வைத்தியசாலைக்கோ, வேறு தேவைகளுக்கோ, செல்ல வேண்டும். சாதாரண ஆட்களை விட மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு மாதாந்தம் அதிகளவு செலவு காணப்படுகின்றது. அதாவது மாதாந்தம் வைத்தியரை சந்தித்து பரிசோதனை செய்யவேண்டும். ஏனெனில் வைத்தியசாலைக்குச் சென்றால் எல்லோரையும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் பார்ப்பதுண்டு 1மணித்தியாலத்துக்குமேல் காத்து நிற்க வேண்டியுள்ளது”

சாட்சி- “யுத்தம் என்பது தானாகத்தான் வந்தது நாங்களாக யுத்தத்தை தேடிப் போகவில்லை, வீட்டுத்திட்டங்களில் பாராபட்சம் காட்டுகிறார்கள். ஒருவர் மாற்றுத்திறனாளியென்றாலும் அவரும் மனிதர் தானே? அவருக்கென்று தனியான கௌரவம், சுயமரியாதை இருக்குத்தானே”

சாட்சி- “நாங்கள் பிறப்பிலிருந்து மாற்றுத் திறனாளியாக இருக்கவில்லையே? யுத்தம் தானே எங்களை மாற்றுத்திறனாளியாக்கியது. நாங்கள் மாற்றுத்திறனாளியாக்கப்படாமலிருந்திருந்தால் மாதம் கடைசி 20000.ஃஹீ உழைத்திருக்க மாட்டோமா? இப்ப ஒரு நாளைக்கு 100.ஃஹீக்கு வழியில்லாமலிருக்கிறோம் இந்த நிலைமைக்கு காரணம் யார்? யுத்தம் நடந்ததால்தானே எங்களுக்கு இப்படியொரு நிலை வந்தது. யுத்தத்தின்போது தானே எங்களது கால்களையும், கைகளையும் இழந்தோம். ஆறுதல் சொல்லக்கூடியோ, பராமரிக்கவோ, யாரும் இல்லாமலிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கமும் கண்டு கொள்ளாவிட்டால் என்ன செய்வது.”

3. முன்னாள் போராளிகள்

இலங்கை நாட்டிலே நடைபெற்ற யுத்தம் தமிழ் இளைஞர்களை போராளிகள் ஆக்கியது. சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற போர்வைக்குள் சிறுபான்மையினத்தவராகிய தமிழ் மக்களை அடிமைப்படுத்தவேன அல்லது அழிக்க என மேற்கொள்ளப்பட்ட யுத்தத்திற்கு எதிராக தமிழ் மக்கள் காப்பாற்றவேன ஆயுதம் தூக்கி மோசடிகளுக்கான முன்னால் போராளிகள்.

ஆயுத யுத்தம் முடிவுற்ற நிலையில் யுத்தத்திலே ஈடுபட்ட இராணுவத்தினருக்கு மாதாந்த சம்பளம், வீட்டுத்திட்டங்கள், மற்றும் ஏனைய அரச சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்ற அதே வேளையில் யுத்தத்தில் எதிர்தரப்பினராகிய போராளிகளிகளுக்கு என்று திட்டமிட்ட வகையில், அவர்களுக்குரிய வாழ்வாதாரத்தை கொண்டு போகக்கூடிய வகையில் உதவித்திட்டங்கள் எதுவும், செய்யப்படவில்லை.

இராணுவத்தினரால் “புனர்வாழ்வளிக்கப்பட்ட” முன்னாள் போராளிகள் சமுதாயத்திலே பல்வேறு துன்பங்களுக்கு முகம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட சாட்சியின் அடிப்படையில் புனர்வாழ்வு முகாம்களில் விஷ ஊசிகள் ஏற்றப்பட்டு இருக்கலாம் என்றும், மற்றும் மெல்லக் கொல்லும் நஞ்சு ஊட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் தங்களது சந்தேகத்தினை வெளிப்படுத்தினார்கள். அத்தோடு புனர்வாழ்வு முகாம்களில் இருந்து விடுதலை அடைந்ததன் பிற்பாடு அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவதாகவும், வேலை செய்யமுடியாத சோர்வுத் தன்மை இருப்பதாகவும் கூறினார்கள். அதனோடு, புனர்வாழ்வளிக்கப்பட்ட முன்னால் போராளிகளுக்கு கரு உற்பத்தியானது மிகவும் குறைவாக இருப்பதை எடுத்துக்கூறி தங்களது சந்தேகத்தினை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

முன்னாள் போராளிகள் ஊஐஐ, வுஐஐயின் கொடுமான சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாகி தமது உடல், உறுப்புகள் பாதிப்படைந்த நிலையிலுள்ளார்கள். புனர்வாழ்வு முகாம்களில் இருக்கும் முன்னாள் போராளிகள் பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள், மற்றும் சித்திரவதைகளுக்கு உள்வாங்கப்பட்டுள்ளார்கள். புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டு தண்டனைக்காலம் முடிந்து விடுதலையாகி வந்த பின்னரும் ஊஐஐ விடுதலை செய்யப்பட்ட நாள் தொடக்கம் இன்று வரைக்கும் வீடுகளுக்கு சென்று விசாரணை செய்கிறார்கள்.

சாட்சி- “புலனாய்வாளர்கள் என்ற பெயரில் படம் பிடிப்பார்கள், பதிவு செய்வார்கள், இருக்கும் இடத்தை விட்டு வேறு எங்கே செல்வதாயினும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும், புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டாலும் சில பேரை திடீர் திடீரென பிடித்துக் கொண்டுபோய் விடுகின்றார்கள். எதுவித காரணங்களுமின்றி கைது செய்து விடுதலை செய்தார்கள், கைது செய்துதவரை சிறைக்குள் சித்திரவதை செய்தார்கள், சில வருடங்களின் பின்னர் எவ்வித குற்றச்சாட்டுமின்றி விடுதலை செய்யப்பட்டார். கைது செய்த காரணத்தை கேட்க முடியாத நிலையில் பயத்துடன் வாழ்கிறோம்”

சாட்சி- “புனர்வாழ்வளிக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டதன் பின்னரும் சுதந்திரமாக நடமாட முடியவில்லை, எதையும் செய்யமுடியாதுள்ளது, எந்நேரமும் ஊஐஐஇ வுஐஐ புலனாய்வு விசாரணை செய்து கொண்டேயுள்ளனர். இது எங்களுக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்துகின்றது”

சாட்சி- “முன்னாள் போராளிகளுடைய தேவைகள் தொடர்பாக அரசு அலுவலகங்களில் கடிதமாக எழுதிக் கொடுக்கும்போது அதனை அவர்கள் கருத்தில் எடுப்பதில்லை. மாறாக இன்னமும் அவர்கள் விடுதலைப்புலிகள் என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப்படுகிறார்கள். சமூகமயப்படுத்தியும் அரசு மட்டத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை”

4. அரசியல் கைதிகள்

அரசியல்கைதிகள் எனப்படுவோர், பயங்கரவாத தடுப்புச்சட்டத்தின்கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டு சிறைகளிலும், தடுப்புமுகாம்களிலும் தடுத்துவைக்கப்பட்டு இருப்பவர்கள். இவர்கள்மீது நீதிமன்றத்தினால், குற்றம் எதுவும் சுமத்தப்படாமலே நீண்டகாலமாக சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் 5 வருடம், அதற்கு மேலாகவும், தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அரசாங்கம் அரசியல்கைதிகள்மேல் சாட்சிகள் எதுவும் இல்லாமல் பொய்க்குற்றம் சாற்றப்பட்டு தமிழர் என்பதற்காக தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற கருத்து கருத்துக்கணிப்பின்போது அவர்களுடைய உறவுகள் ஊடாக வெளிப்பட்டது. ஒரு சில கைதிகள் “நான் புலிகளுக்கு பாதை காட்டினேன் என்ற குற்றத்திற்காக 6 வருடங்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளேன்” என்று 5 பிள்ளைகளின் தந்தையின் கூற்று கவலைக்கிடமானதாக காணப்பட்டது. அதே வேளையில் போராட்டத்தில் பல கொலைகளை செய்தவர்கள் அரசாங்கத்துடன் இணைந்து சுகபோகங்களை அனுபவித்து வருகின்றார்கள்.

சிறைச்சாலைகளில் துன்புறுத்தல்

சாட்சி:- “05.10.2009ம் ஆண்டு எனது வீட்டில் வைத்து இலங்கை இராணுவ புலனாய்வாளர்களால் கைதுசெய்யப்பட்டு வவுனியாவில் உள்ளயோசப் இராணுவ முகாமுக்கு கொண்டுசெல்லப்பட்டேன். அங்கு உள்ள நிலக்கீழ் இருட்டு அறைக்குள் 1 மாதம் அளவில் வைத்திருந்தார்கள். 3 அல்லது 4 பிரிவாக ஆட்கள் வைக்கப்பட்டிருப்பது அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அங்கிருந்து என்னை 8ற்கும் அதிகமான இடங்களில் மாற்றி மாற்றிவைத்திருந்தார்கள். ஏன்னை ஜேஐஇ ளுஐஐஇ ஆஐஐஇஊஐஐஇ ஊஐஐஇவுஐஐஇ போன்ற பிரிவினரால் விசாரிக்கப்பட்டேன்.

மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து புலனாய்வு பிரிவினரும் என்னை துன்புறுத்தினார்கள். ஏறக்குறைய 21 மாதங்கள் (2010-2011 வரை) 4ம் மாடியில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். 2011ம் ஆண்டு 7ம் மாதம் அளவில் கொழும்பு (ஊசுசு) சிறைக்கு அனுப்பினார்கள்”

சிறைச்சாலையின் நிலவரம்

சாட்சி “அண்ணளவாக 18 அடி அகலமும் 50 அடி நீளமும் உள்ள ஒரு அறையில் ஏறக்குறைய 280-300 பேர் அடைக்கப்பட்டிருந்தோம். படுக்கமுடியாது, இருக்கமுடியாது, சுவாசிக்கமுடியாத ஒருநிலை இருந்தது. 200 பேருக்கும் இரண்டே இரண்டு கழிப்பறை அதுவும் கதவு இல்லை. ஒருநாளைக்கு 10 வாளி தண்ணிதான் தருவார்கள். குளிக்க அதுவும் காலை சாப்பிட்டு குளிக்கவும் விடுவார்கள். சாப்பாட்டுக்கு போனால் குளிக்க தண்ணீர் இருக்காது. குளிக்க போனால் சாப்பாடு இருக்காது. இரவு பகல் பாராமல் ஒருநாளைக்கு 8 தடவைக்குமேல் வரிசையாக விட்டு எண்ணுவார்கள். சிலவேளைகளில் இரவில் திடீர் என்று எழும்புவார்கள். எழுப்பி அடிப்பார்கள். இவ்வாறு அங்கு 6½ வருடங்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டேன். மொத்தமாக 7 வருடங்கள் என்னை சிறையில் வைத்திருந்து விட்டுகுற்றங்கள் எதுவும் இல்லை என்று நான் குற்றவாளி என்று கூறி 17.06.2016 அன்று வவுனியா நீதிமன்றத்தில் பிணையில் விடுதலைசெய்யப்பட்டேன்”

சாட்சி “ஆனால் நான் விசாரணை செய்யப்படக்கூடாது என்பதற்காக பயங்கரவாத விசாரணையின் (வுஜனு) புதிதாக வழக்கு ஒன்றைசேர்த்து கிளைமோர் வெடிகுண்டு ஒன்று எடுக்கப்பட்டதாக மிண்டும் வழக்கு தாக்கல்கள் செய்துள்ளார்கள். கடந்த ஏழு வருடங்களாக எனது மனைவியையும் இரண்டு சிறுபிள்ளைகளும் தாங்கமுடியாத துன்பத்தை அனுபவித்து வந்தேன்”

கட்டுப்பாடுகள்

சாட்சி “வவுனியாவை விட்டு எல்லோரும் போகமுடியாது. ஒவ்வொரு நாளும் 9 மணிதொடக்கம் 12 மணிக்குள் வுஜனு முன்னிலையில் கையொப்பம் இடவேண்டும். அடிக்கடி அழைத்து என்ன செய்கின்றாய் என்றுகேட்டு மிரட்டுவார்கள், இன்னும் உயிர் அச்சுறுத்தல் உள்ளது. நாளை என்ன நடக்கும் என்கின்ற பய உணர்வும், உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லாத நிலையும் உண்டு”

சிறையில் துன்புறுத்தல்

நிப்பை, கொட்டான், மண் நிரப்பப்பட்டவயர் போன்றவற்றால் என்னை அடிப்பார்கள். எனது விதையை கிட்டி மாதிரி கம்பினால் நசிப்பார்கள், மேசைலாச்சிக்குள் பிறப்புறுப்பை வைத்துவிட்டு லாச்சியை வேகமாக மூடுவார்கள், பிறப்புறுப்பை மேசையின்மீது தூக்கி வைத்துவிட்டு கம்பினால் அடிப்பார்கள், நகம் எல்லாவற்றையும் குறட்டினால் பிடுங்குவார்கள், உடைப்பார்கள், கால்முடி, கை முடி எல்லாவற்றையும், ஒவ்வொன்றாக புடுங்கிக்கொண்டுதான் விசாரிப்பார்கள். சோப்பின் பேக்குக்குள் பெற்றோல் ஊற்றிகுலுக்கிவிட்டு அப்படியே தலைக்குள் ஓட்டி கழுத்தோடு கட்டுவார்கள். மூச்சு எடுக்கமுடியாமல் அவசரப்படுவேன். புத்தகத்தை தலையில் வைத்துவிட்டு கொட்டானினால் ஓங்கி அடிப்பார்கள். கைபெருவிரல் இரண்டையும் பின்னால் சேர்த்து கட்டிவிட்டு அந்த கயிற்றில் போட்டு தூக்குவார்கள். விலங்கை மாட்டிவிட்டு அடிப்பார்கள்

தற்போதய நிலை

சாட்சி “தற்போது விட்டில் விடுதலைசெய்யப்பட்டு வந்தள்ளேன். எனது மனைவியையும், இரண்டு பிள்ளைகளையும், என்னை நம்பி வாழ்கின்றார்கள். சிறையில் நடைபெற்ற துன்புறுத்தலினால் முள்ளந்தண்டு பிரச்சனைகள் உள்ளது. திடீர் என்று தலையிடி வரும். புறப்பறுப்பில் இரத்தம் போய்க்கொண்டேயிருக்கும். சிறைச்சாலையில் இருந்தமையினால் ஆஸ்துமா வியாதி தொற்றிக்கொண்டது. எப்படி குடும்பத்தை கொண்டு செல்வது என்று தெரியவில்லை. என்னோடு பிடிபட்டவர்களுள் எவரும் எங்கு இருக்கின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை. இல்லறச்சனைக் கொன்றவர்கள், வவுனியா சிறைச்சாலைக்கு உடந்தையாக தற்பொழுதும் பதவிகளில் இருக்கின்றனர்”

சாட்சி- “குனிந்து நின்றுதான் கதைக்கவேண்டும் கதைக்கும் இடமும் மிகவும் நுண்ணிய 6 அடுக்குகளை கொண்ட சிறுநெற்கம்பிகளினால் ஆனது. முகம்கூட சரியாகத் தெரியாது, அதிக நேரம் பிரயாணம் செய்து பார்க்கச் சென்றால் 10 நிமிடங்களே பார்க்க அனுமதிப்பார்கள், சாப்பாடுகள் கொண்டு போனால் அதை பிரித்து ஊநெய் பண்ணி பார்த்த பிறகுதான் கொடுக்க அனுமதிப்பார்கள் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது”

சாட்சி –“சரண்டர் பண்ணப்பட்டவர்கள் குடும்ப உறுப்பினர்கள் முன்னிலையிலே சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள், அரசியல் கைதியொருவர் சித்திரவதைகுடுத்தப்பட்டு இரண்டு கண்களும் பார்வையிழந்த நிலையில் 20 வருடங்களாக இன்னும் விடுதலை செய்யப்படாமல் உள்ளார். 3 மாதங்களுக்கு ஒருதடவை வழக்கிற்காக நீதிமன்றம் கொண்டு வரப்படுகின்றார்கள் எவ்விதமான தீர்ப்புக்களும் கொடுக்கப்படாமல் அடுத்த வழக்கு திகதி போட்டு அனுப்பப்பட்டுக் கொண்டுள்ளார். பூசா, மற்றும் வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலைகளில் 10, 20 வருடங்களாக அச்சுறுத்தல்களின் பேரில் தண்டனைகளை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் உள்ளார்கள். வெலிக்கடைச் சிறையில் கைதிகளை பார்வையிடச் சென்றால் கைதிகளுக்கு கறுப்பு உடைகள் வழங்கப்பட்டு முகமுடிகளும் போட்டு அவர்களைக் காட்டுவார்கள் சுதந்திரமாக கதைக்கக்கூட முடியாத அளவிற்கு எங்களிற்கு பின்னாலும் கைதிகளிற்கு பின்னாலும் அதிகாரிகள் இருப்பார்கள்”.

6.காணி மற்றும் சொத்துக்கள் இழப்பு

மன்னார் மாவட்டத்தில் 1980ம் ஆண்டுகளில் ஒரே ஒரு இராணு முகாம் தள்ளாடி முகாம். ஆனால் கடந்த யுத்த காலங்களாக 2009ம் ஆண்டு இறுதியுத்தத்தின் பிற்பாடும், இராணுவம் பொதுமக்களின் காணிகளையும், அரச காணிகளையும், ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. பொதுமக்கள் பயன்பாட்டில் உள்ள வயல், குளம், மற்றும் வளமான காணிகளும், ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு முள்ளிக்குளம் என்ற முழுக்கிராமமுமே தற்போது கடற்படையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. மன்னார் மாவட்டத்தில் இராணுவத்தினரால் அபகரிக்கப்பட்டுள்ள காணிகளின் ஒருசில விபரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

01. மன்னார்

கிராமங்கள்	ஏக்கர்
1) செளத்பார் இராணுவ முகாம்	15
2) தள்ளாடி இராணுவ முகாம்	05
3) தள்ளாடி கோவில்	-
4) பள்ளிமுனை 25 குடுமுப்பங்கள் (7வீடுகள், 15காணி)	02
5) தலைமன்னார் கடற்படை முகாம்	-
6) தலைமன்னார் பியர்	-
7) தலைமன்னார் பழைய பியர்	-
8) குருசுப்பாடு கடற்படை முகாம்	05
9) பேசாலை வெற்றிமாங் குடியிருப்பு கடற்படை முகாம்	-
10) பேசாலை 04ம் வட்டாரம் கடற்படை முகாம்	-
11) சிறுத்தோப்பு கடற்படை முகாம்	05
12) உயிலங்குளம் 541 பிறிகேடியர் முகாம்	-

13) கீரி சனிவிலேஜ் கடற்படை முகாம்	-
14) குருவில்வான் இராணுவம்	50
02. மாந்தை மேற்கு	
1) கள்ளியடி 542 இராணுவ முகாம்	-
2) படகுதுறை கடற்படை முகாம்	03
3) இலுப்பக்கடவை 2 வீடு இராணுவம்	-
4) விடத்தல்தீவு கடற்படை	-
5) சன்னார்	3000 ஏக்கர்
03. நானாட்டான்	
1) முருங்கன் இராணுவம்	-
2) முருங்கன் பொலிஸ்	-
3) வங்காலை	-
4)	
04. முசலி	
1) சிலாவத்துறை இராணுவம்	-
2) முள்ளிக்குளம் கடற்படை	56
3) 3ம் முறிப்பு	

பள்ளிமுனை

சாட்சி- “1990ம் ஆண்டு யுத்தத்தின் மடு மற்றும் இந்தியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்து மக்கள் சென்ற சந்தர்ப்பத்தில் இராணுவம் வீடுகளை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. மீளக்குடியேறி வந்தபோது வீடுகளில் இருந்து வெளியேற முடியாது என்றனர். 1994ம் ஆண்டு மக்களுடைய வீடுகளை இராணுவம் பாதுகாப்பிற்காக உடைப்பதாக உடைத்தார்கள். மக்கள் அழுது புலம்பியும் ஒரு பயனும் இல்லை. இராணுவம் இருக்கும் மட்டும் வீடுகளுக்கு வாடகை தருகின்றோம் என்று கூறினார்கள். 2012 பின் வாடகை தரப்படவில்லை அதன்பின் உங்களுடைய வீடுகளுக்கு நீங்கள் போங்கள் என்றுகூறினார்கள். வீடுகளுக்கு போக கடற்படை அனுமதிக்கவில்லை. இதற்காக கொழும்பு நேளவ நிறுவனம் மற்றும் மன்னார் றாசு நிறுவனத்தின் உதவியுடன் வழக்குத் தாக்குதல் செய்தோம். 11.02.2013ம் ஆண்டு வழக்குப் போட்டோம். 22 வீடுகளில் 3 வீடுகளுக்கான சரியான தகவல்கள் இல்லாத காரணத்தினால் 19 வீடுகளுக்கான வழக்கினைத் தாக்குதல் செய்தோம். 1வது வழக்கு 13.05.2013ம் ஆண்டு நடைபெற்றது அதிலி”

முள்ளிக்குளம்

சாட்சி -“யுத்தம் முடிந்து 7ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. ஆனால் எங்களுடைய வாழ்க்கை நாளாந்தம் போர்க் களமாகத்தான் உள்ளது. கிட்டத்தட்ட 26 ஆண்டுகள் எங்களது காணியை விட்டு வெளியில் உள்ளோம் இந்தக் காலப்பகுதிக்குள் நாங்கள் சொல்லமுடியாத இழப்பீடுகளை சந்தித்து விட்டோம். இடம்பெயர்ந்து போகும்போது வீட்டிலிருந்து ஒரு பொருட்களையும் எடுத்துச் செல்லவில்லை. 1990ம் ஆண்டு இடம்பெயர்ந்து 1994ம் ஆண்டு திரும்ப வந்தபோது எங்களுடைய வீடுகளில் இராணுவம் இருந்தபடியால் எங்களை அரசாங்கம் அகதிமுகாம்களில் இருக்கச் சொன்னார்கள்.”

சாட்சி- “சில அரச அதிகாரிகள் தங்களுடைய சலுகைகளைப்பயன்படுத்தி தங்களுக்கு தெரிந்தவர்களுக்கு காணிகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க வழி செய்கின்றார்கள். சிலாபத்துறையில் முஸ்லிம் மக்களது காணிகளில் கடற்படையினர் இருப்பதனால் தற்போது அவர்களுக்கான 56 வீட்டுத்திட்டங்கள் முதல் இந்துக்களின் மயானமாகக் காணப்பட்ட உவர்தன்மையான பிரயோசனமற்ற இடங்களில் மீளக்குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். தற்போது சிங்கள மக்களும்

குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர். சிலாபத்துறையிலுள்ள கொண்டச்சியில் அதிக மக்கள் தொகை இருக்க இடம் போதாது இந்த நிலையில் அந்நூதபுரத்திலிருந்து மக்களை இங்கு குடியமர்த்தியுள்ளனர். இதனால் பல்வேறு கலாசார சீரழிவுகள் இடம்பெறுகின்றது. சமூகத்தில் பல்வேறு விரோதங்கள் ஏற்படுகின்றது என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது”

சாட்சி- “காணி தொடர்பான வழக்கு நீதிமன்றத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, அரசு அதிகாரிகளின் உதவியுடன் அந்தக் காணிகளை அளப்பதற்கு யாரிற்கு உரிமையுண்டு? இதைப்பற்றிக் கேட்டவர்களது வீடுகளுக்கு மீடடைந மற்றும் ஊஐஐவு சென்றுள்ளார்கள். இந்நிலை மாற்றப்படாத வரைக்கும் நல்லிணக்கம் என்பது எங்களுக்கு எட்டாக் கனியாகவே இருக்கும்.

முசலி பிரதேச செயலகம் மக்களுடைய காணிகளை அபகரிக்கப் பார்க்கின்றது, தனியாருடைய காணி எனத் தெரிந்தும் முசலி பிரதேச செயலகம் காணியை இராணுவத்திற்கு கொடுத்துள்ளது”

சாட்சி- “விடத்தல்தீவில் மீனவர்களுடைய வாடிகளில் ஒரு பகுதியில் இராணுவத்தினரும், இன்னொரு பகுதியில் கடற்படையினரும் இருக்கிறார்கள். இதனால் 2008ம் ஆண்டிலிருந்து கடந்தொழிலாருக்கான போக்குவரத்து மிகவும் பிரச்சினையாக உள்ளது, 40 வருடங்களுக்கு மேலாக கடந்தொழிலாளர்கள் மண்போட்டு வாடி கட்டி தொழிலை செய்துள்ளார்கள் ஆனால் இதற்கான ஆவணங்கள் எதுவுமில்லை. கிராமசேவையாளர், கடந்தொழில் சங்கமும் தொழிலாளர்களின் வாடிகள் என்று ஆவணத்தை வழங்கியுள்ளார்கள். பிரதேசசபை இதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தயங்குகின்றார்கள், 2006ம் ஆண்டு மீனவர்களின் வாடிகளுக்கான நீசஅவைற்கு எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டது. பிரச்சினையின் காரணமாக அது தவறுதலாக விடப்பட்டு விட்டது. இந்த வாடிகளை இராணுவம் மற்றும் கடற்படைகளிடமும் கேட்டு எந்த பிரயோசனமும் இல்லை. கடந்தொழில்களில் கடற்படையினர் சில வேளைகளில் யாளா ஞலளவநஅ கொண்டு வருவார்கள் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது” .

5. பாலியல் வன்முறைக்கு உட்பட்ட பெண்கள்

நடைபெற்ற யுத்தத்தினாலே அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெண்களும், சிறுவர்களும், குறிப்பாக பெண்கள் பாலியல் ரீதியாக துன்புறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். இவ்வாறான துன்புறுத்தல்களே சமுதாயத்திலே காணப்படும் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக

சாட்சி- “பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் என்ற வகையில் விதவைகள், கணவரால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் ஊனமுற்றோருக்கான வீட்டுத்திட்டங்கள் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது, இதனை கண்காணிப்பதற்காக வு.மு.இ. 0.மு. சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்கள் வீடுகளுக்கு வருவார்கள், வீடுகளுக்கு வரும்போது உங்களுக்கு கணவர் இல்லையா? எனக் கேட்டு தவறாக நடக்க முற்படுகின்றனர், உள்ளீதியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர், சில பெண்கள் அவர்களது இஷ்டப்படி நடந்தால்தான் தமக்கு வீட்டுத்திட்டம் கிடைக்கும் என்று அதற்கு உடன்பட்டு நடக்கின்றார்கள், அமைவிடம் பார்வையிடுவதற்காக வரும் உத்தியோகத்தர்கள் இலஞ்சம் கேட்கின்றார்கள் கொடுக்கமுடியாது விட்டால் பெண்களை குறி வைக்கின்றார்கள், அலுவலகங்களில் விதவை, கணவரால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் என்றால் சமூகத்தில் தப்பாகவே பார்க்கும் சூழல் காணப்படுகின்றது. தவறாக நடந்துகொள்ளும் அலுவலர்கள் தொடர்பில் நடவடிக்கை எடுக்க எந்த அதிகாரிகளாலும் முடியவில்லை”

சாட்சி- “இந்த பிரச்சினையின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டவர் சமூகத்தாலும், நண்பர் வட்டத்தினராலும், ஒதுக்கப்பட்டு விட்டதால் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகிய நிலையில் வாழ்கின்றனர் சிலர் தற்கொலைசெய்து கொள்கின்றனர்.”

சாட்சி- “விடுதலைப்புலிகள் இருந்த காலத்தில் பெண்களுக்கான பாதுகாப்பு என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது, பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள், போன்றவற்றுக்கு மிகவும் கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. ஒருவனிற்கு ஒருத்தி

என்ற நிலையும் காணப்பட்டது, யுத்தம் முடிவுற்ற பின்னர் அனைத்தும் மாறிவிட்டது, மக்களுக்கு பாதுகாப்பு தரவேண்டிய அதிகாரிகளினாலேயே பல்வேறு விதமான பாலியல் சார்ந்த பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன, பொதுமக்களின் குடியிருப்புக்களிலேயே இராணுவ பிரசன்னம் காணப்படுகின்றது, பொதுமக்களது விளையாட்டு மைதானங்களையே அவர்களும் பயன்படுத்துகின்றனர், பொதுமக்கள் பிரயாணம் செய்யும் பேருந்துகளிலே சிவிலில் பிரயாணங்களை மேற்கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு பொதுமக்களது மத்தியில் இராணுவப் பிரசனங்கள் அதிகரித்து விட்டன”

6. போரினால் விதவைகள் மற்றும் அங்கவீனமாக்கப்பட்ட பெண்கள்

மன்னார் மாவட்டத்திலே போரினாலே பெண்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். குறிப்பாக குடும்பத்தை தலை தாங்கிய ஆண்கள் கடத்தப்படும், கொல்லப்படும் உள்ள நிலையில் பெண்கள் தங்களது வாழ்வாதாரத்தினையும், பிள்ளைகளுடைய கல்வியையும், கவனிப்பதிலே கஸ்டங்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். இவ்வாறான பெண்களுக்கு அரசு, மற்றும் அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களால் வீட்டுத்திட்டங்கள் மற்றும் உதவித்திட்டங்களை வழங்கும்போது, சரியாக வழங்கப்படுதல் இல்லை. அவ்வாறு வழங்கப்பட்டாலும், அவர்களோடு கலந்துரையாடாமல் வழங்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக கணேசபுரம் வீட்டுத்திட்டம் தங்களுடைய கருத்துக்கள் உள்வாங்கப்படாமல் விருப்பதிற்கு மாறாக திணிக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே கருதுகின்றார்கள். அத்தோடு கொடுக்கப்பட்ட வீட்டுத்திட்டத்தில் மோசடிகள் நடைபெற்றுள்ளதாகவும், அங்கவீனர்களுடைய விசேட தேவைகளை கவனத்தில்கொண்டு கட்டப்படாத ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. இன்னும் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றார்கள்.

சாட்சி- “2010ல் இந்தியன் வீட்டுத்திட்டம் யுயு முககலைந ஊடாக கட்டி தந்தார்கள் வீடுகள் அனைத்தும் தரமற்றவையாக உள்ளது. இதில் ஊழல் நடைபெற்றது, காணிகளுக்கு உறுதியோடு நசுஅவை இதுவரை வழங்கப்படவில்லை. குடிக்க நீர் வசிகளற்ற பிரதேசம் இன்னும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படவில்லை. குறைபாடுகளை அரசாங்க அலுவலர்கள்முன் கதைத்தால் அவர்களுடன் முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதினால், எந்தவொரு செயற்பாடுகளையும் செய்ய முன்வருவதில்லை. வேலி அடைப்பதற்கு கட்டைகள் தரும்படி கேட்டதற்கு காட்டை வெட்டி எடுக்கும்படி கூறுகின்றார்கள். விதவைப்பெண்கள், ஊனமுற்றவர்கள் எவ்வாறு காட்டை வெட்டமுடியும்? அரசியல்வாதிகள் மற்றும் வெளிநாட்டு நிறுவனத்தினருக்கு குறைபாடுகளை தெரிவித்தும், இதுவரை எந்த பதிலும் கிடைக்கவில்லை,

சாட்சி- “இராணுவத்தின் பண்ணைக்குதான் கூலி வேலைக்கு போறது ஒரு நாளுக்கு 50முப கஜு கொட்டை பொறுக்கி கொடுத்தாத்தான் வேலை. அல்லது வேலையில்லை 14 ஆண்களை வேலைக்கு நிரந்தரமாக எடுத்தனர் ரூபா.53000 சம்பளத்தில் அதில் ஒரு இளைஞனுக்கு விடுமுறை கேட்டதற்காக சரியாக அடித்து கொடுமைபடுத்தியுள்ளார்கள். தற்போது அந்த இளைஞன் வேலைக்கு செல்லமுடியாமல் வீட்டில் இருக்கிறான். ஞாயிற்று கிழமைகளிலும் விடுமுறை கொடுப்பதில்லை யுஉஉனைநவெ பட்டவரை பண்ணையில் இருந்து வேலை பார்க்க சொல்கிறார்கள், காய்ச்சல் என்றாலும் மருந்து எடுத்துட்டு வந்து பண்ணையில் இருக்க சொல்கிறார்கள்”

சாட்சி- “அயற்கிராமங்களில் நாளாந்த கூலிவேலைகள் செய்துதான் குடும்பத்தின் செலவுகளை கொண்டு செல்கின்றோம். வேலைகள் அதிகமாக இருக்கும் நேரங்களில் போக்குவரத்து பிரச்சினையால் மாலையில் வீடுகளுக்கு போகமுடியாத நிலை ஏற்படும் இதனால் பிள்ளைகள் பாதுகாப்பு இன்றி இருக்கின்றார்கள். குடும்ப கஸ்டத்தால் முதல் பிள்ளையை 10ம் வகுப்புடன் கல்வி கற்க முடியாத நிலையும் உள்ளது”

7. மன்னார் மாவட்டத்தில் பெரும்தொகையாக கொலை செய்யப்பட்ட குடும்ப உறுப்பினர்கள்.

1984ம் ஆண்டிற்கு பிற்பட்ட காலம் தொடக்கம் மன்னார் மாவட்டத்தில் இராணுவத்தினராலும், ஏனைய ஆயுதக்குழுக்களினாலும், பல்வேறு கொலை மற்றும் ஆட்கடத்தல் சம்பவங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 1984ம் ஆண்டு 11ம் கட்டையில் நடைபெற்ற கண்ணிவெடியினைத் தொடர்ந்து இராணுவத்தினர் பொதுமக்கள் மீது நடாத்திய கண்முடித்தனமாக கொலைவெறி தாக்குதலினால் 300ற்கும் அதிகமான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். 1984ம் ஆண்டு மார்ச்சு 13ம் திகதி வண. ஜெயராஜசிங்கம் மற்றும் அவருடன் சேர்ந்த ஏனையோரும் கொல்லப்பட்டார்கள். 1985ம் ஆண்டு தை 06ம் திகதி அருட்தந்தை மேரி பஸ்ரியன் அடிகளாருடன் சேர்ந்து 10 பேர் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். மேலும் 1985ம் ஆண்டு தை மாதம் 30ம் திகதி, வட்டக்கண்டல் பிரதேசத்தில் 40 அதிகமானவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். மேற்கூறப்பட்ட தாக்குதல்கள் யாவும் அப்பாவி பொதுமக்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள் ஆகும்.

மேற்படி கொலை சம்பவங்கள் மக்கள் மத்தியில் பாரிய அதிர்வலைகளையும், அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியதுடன் ஏராளமான இளைஞர்கள் தங்களுடைய உயிரை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவும், பழிவாங்குவதற்காகவும் ஆயுதக்குழுக்களுடன் இணைந்து ஆயுதம் தூக்குவதற்கு வழிகோலியது. அத்தோடு 1990ம் ஆண்டு 30ம் திகதி ஐப்பசி மாதம் மன்னார் மாவட்டத்தில் வாழ்ந்து வந்த முஸ்லீம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இச்சம்பவமானது தமிழர் முஸ்லீம் மக்களிடையே இருந்து வந்த ஒற்றுமை குலைந்ததுடன் முரண்பாடுகளை உருவாக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் தோன்றியது.

8. இறுதி யுத்தத்தில் நடைபெற்ற போர்க்குற்றம் மற்றும் மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றம் தொடர்பான கருத்துக்கள்.

சாட்சி- “வடக்கில் நடைபெற்ற போரில் மன்னார் தொடங்கி வட்டுவாகல்வரை பாதுகாப்பு வலயங்கள் என அறிவிக்கப்பட்ட இடங்களில் கொத்துக்குண்டுகள், கனரக மோட்டார் தாக்குதல்கள், விமானத் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன. சகல வழிகளும் அடைக்கப்பட்டு பட்டினிச்சாவு மற்றும் அடிப்படை வசதிகளற்ற கடல்சார்ந்த இடத்தில் அவல வாழ்க்கையும், கொடூரமான கொலைகள், படுகாயங்கள், மருத்துவ வசதிகளற்று ஒரு வருடத்திற்குமேல் மிருகத்தனமான யுத்தத்தை எதிர்கொண்டோம். சுதந்திரபுரம் என்னுமிடத்தில் இரசாயன பொஸ்பரஸ் குண்டு தாக்குதலை மேற்கொண்டனர் (2009 சித்திரை மாதம்) இதனால் எமக்கு தொண்டை அடைத்து மூச்சுத்திணறல் ஏற்பட்டு 5 நிமிடம் பேசக்கூட முடியாமல் இருந்தோம் அந்ததளவு குண்டு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது, இத்தாக்குதலில் 8 பேர் உயிரிழந்துள்ளனர், இதன் தாக்கம் இன்றும் மக்களுக்குள் தீமர் தீமர் என மயக்கமடைதல், தொடர்ச்சியான தலைவலி என்பன பின்விளைவுகளாக உள்ளன இங்குள்ள வைத்தியர்களினால் இதன்தாக்கத்தை இனங்கண்டுகொள்ள முடியாதுள்ளது”

சாட்சி- “மாத்தளனில் கொத்துக்குண்டுதாக்கி ஒருவர் காலிழந்து பின்னர் இறந்துபோனார், இன்னும் 8 பேர் கிணற்றடியில் செல்பட்டு இறந்து போனார்கள், முள்ளியவளையில் இளைஞர் ஒருவர் செல்பட்டு கடும் காயத்துக்குள்ளாகி உயிரிழந்தார், மக்களது உடமைகள் அனைத்தும் இராணுவத்தினரால் சூறையாடப்பட்டது, பெண்கள் மானவங்கப்படுத்தப்பட்டனர், எமது வாழ்வாதாரங்கள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. மாத்தளனில் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் கொண்டு வந்த உணவுக் கப்பலினை இராணுவம் தாக்கியதினால் கொண்டு வரப்பட்ட பொருட்கள் மக்களுக்கு வழங்கப்படாமல் திருப்பி அனுப்பப்பட்டது”

சாட்சி- “யுத்த காலப்பகுதியில் குறிப்பிட்ட காலம் மட்டும் யுஅடிடயடெந சேவை நடைபெற்றது, பின்பு நிறுத்தப்பட்டு காயப்பட்டவர்கள் மருத்துவ சிகிச்சையின்றி உயிரிழந்தனர், யுத்த இறுதி வேளையில் படைத்தளபதி தனது படையினருக்கு கூறிய

கருத்து வானொலியில் அறிவிக்கப்பட்டது, “எல்லோரையும் சுடுங்கள் மிகுதியாக தப்புகின்ற பெண்கள் உங்களுக்கு, ஆண்கள் கடலுக்கு இரையாகட்டும்” என்ற இந்த வார்த்தைக்கு பிறகு மிகவும் மோசமான முறையில் பெண்களது கற்பு இராணு சிப்பாய்களால் சூறையாடப்பட்டது

சாட்சி

இறுதி யுத்தத்தின்போது சகல சர்வதேச நிறுவனங்களையும் திடீர்மீட்டு பாதுகாப்பில்லை என்று கூறி வெளியேற்றினார்கள், இதற்கு காரணம் அவர்களை வெளியேற்றி விட்டு தமிழ் மக்களை அழிப்பதேயாகும், உதாரணமாக அங்கு 3லட்சத்திற்கு அதிகமான மக்கள் அங்கு இருந்தார்கள், ஆனால் அரசாங்கம் 25000 மக்கள் மட்டும் தான் உள்ளேயிருப்பதாக கூறி அவர்களை உள்ளே எடுத்து விட்டு மற்றவர்களையெல்லாம் அழிப்பதே அவர்களது நோக்கம், அப்படி என்றால் தமிழினம் அழிக்கப்பட்டு விடும்,

அதற்காக இரசாயன ஆயுதங்களை, கொத்துக்குண்டுகளைப் பயன்படுத்தினார்கள் ஆனால் இன்று அதனைப் பயன்படுத்தவில்லையென்று மறுதலிக்கின்றார்கள், எனது கண்முன்னே இரசாயன குண்டு வந்து விழுந்து வெடித்தபோது அந்த இடம் அப்படியே எரிந்தது, மனிதர்களும் எரிந்துள்ளார்கள் இதற்கு நான் சாட்சி, இதைவிட பாதுகாப்பு வலயம் கிளிநொச்சு சுதந்திரபுரத்தோடு ஆரம்பமாகியது, சுதந்திரபுரத்திற்கு அனைவரையும் போகும்படிக் கூறினார்கள், அதனை நம்பி நாங்கள் போனோம் பாதுகாப்பு வலயம் என்று ஏதனை அறிவித்தார்களோ அந்த இடத்திற்குத் தான் முழு செல்தாக்குதல்களும் விழுந்தது, இவ்வாறு நடக்கவில்லையென்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

...மக்கள் பட்டினியுடன் கிடந்துள்ளனர், எத்தனையோ மக்கள் மருந்துகளின்றி உயிரிழந்துள்ளனர், அப்பாவி மக்கள் செல்லடிகளினால் இறந்து போய்யுள்ளனர், சரணடைந்தவர்கள் அதிகளவானோர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர், நான் நேரடியாக பார்த்த விடயம் காயமடைந்த ஒரு விடுதலைப்புலி பெண் ஒருவர் சரணடைந்தார், அந்தப்பிள்ளை மே மாதம் 12ம் திகதி எங்களுடன் வருவதற்கு முயற்சி செய்தது, அந்தப்பிள்ளை காயமடைந்து நடக்கமுடியாமலிருந்தது ஒரு இராணுவம் சொன்னது மற்றவரை விட்டுப் போட்டு இந்தப் பிள்ளையை தூக்கிச் செல்லுங்கள் என்று அதே நேரம் இன்னொரு இராணுவம் சொன்னார் நீங்கள் திரும்பி வர வேண்டாம் இந்தப்பிள்ளை இயக்கம் இவளை நாங்கள் சூட்டுப்போட்டு விடுவோம் என்று. கொஞ்ச தூரம்நாங்கள் நடக்கவில்லை அந்தப் பிள்ளையை சூட்டு விட்டார்கள், சரணடையச் சென்றவர்களையும் சூட்டார்கள்...

பரிந்துரைகள்

காணாமல்போனோருக்கான அலுவலகம்

- அலுவலகத்தின் பெயர் மாற்றப்படவேண்டும். அதாவது காணாமல் போனோர் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், சரணடைந்தவர்களுக்கான அலுவலகம் என மாற்றப்படவேண்டும்.
- காணாமல்போனோருக்கான தலைமை அலுவலகம் வடக்கில் குறிப்பாக கிளிநொச்சி அல்லது முல்லைத்தீவில் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- சாட்சியமளிப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

- இவ்வலுவலகத்திற்கான விசாரணை ஆணையாளர்களை தேசிய அதிகார சபை நியமிப்பது பொருத்தமற்றது.
- விசாரணக்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் பக்கசார்பானவர்கள் என்று பாதிக்கப்பட்டவர்களினால் முறைப்பாடு செய்யப்படும் போது அவர்கள் உடனடியாக நீக்கப்படவேண்டும்.
- அலுவலகங்கள் சுயாதீனமாக இயங்கவேண்டும். இவ்வலுவலகத்தின் செயற்பாடுகள் சுயாதீனமாக இயங்குகின்றதா என்பதை அவதானிக்க ஒரு குழு நியமிக்கப்படவேண்டும். இக்குழுவில் பாதிக்கப்பட்டோர் உள்ளடக்கப்படவேண்டும்.
- 2009ம் ஆண்டு இறுதியுத்தத்தில் சரணடைந்தோர், மற்றும் உறவினர்களால் இராணுவத்தினரிடம் கையளிக்கப்பட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், யுத்தம் நிறைவடைந்த பின்னர் அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பிரத்தியேக தடுப்பு முகாம்களுக்குள் (உதாரணம் - இராமநாதன் முகாம், சோன் 4 போன்ற முகாம்கள்) வைத்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பாக விசாரிப்பதற்கான விஷேட அலகு ஒன்று இருக்கவேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பாக தகவல்கள் அறியப்படுமிடத்து அவரது சம்மதம் இல்லாமலேயே குடும்ப உறவினர்களுக்கு அறிவிக்கப்படவேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பான ஆதாரங்களைத் திரட்டும் நிபுணத்துவம் மற்றும் சட்ட ஆலோசனை பெற்றுக்கொள்வதற்கான நிதி மற்றும் வளங்களை அரசாங்கம் வழங்கவேண்டும்.
- இவ்வலுவலகத்தின் ஊடான நடைமுறைகள் அனைத்தும் 06 மாதம் தொடக்கம் 01 வருடத்திற்குள் நிறைவுபெறல் வேண்டும்

நீதிப்பொறிமுறை தொடர்பான சிபாரிசுகள்

- சர்வதேச விசாரணை அல்லது குறைந்தது கலப்பு நீதிமன்ற முறையில் விசாரணை செய்யப்படுதல். உள்ளக விசாரணையில் ஒரு சிறிதளவுகூட நம்பிக்கையில்லை. குற்றம்சாட்டப்பட்ட அனைத்து தரப்பினரும் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- விசாரணைக்குழுவின்கான நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படும்பொழுது சர்வதேச நீதிபதிகள் உள்ளடங்கலாக மூன்று இளைத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற பக்கசார்பற்ற, சமூக அக்கறைகொண்ட நீதிபதிகள் தெரிவுசெய்யப்படல் வேண்டும்.
- குற்றமிழைத்தவர்கள் எந்த தரப்பினராக இருந்தாலும், எங்கிருந்தாலும், சம்மந்தப்பட்ட நாடுகளுடன் தொடர்புகொண்டு அழைக்கப்பட்டு விசாரணை செய்யப்படவேண்டும். குற்றமிழைத்தவர்களுக்கான தண்டனைகள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- முன்னைய காலங்களில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பாக அனைத்து ஆணைக்குழுக்களினாலும் சேகரிக்கப்பட்ட அனைத்து தகவல்களும் விசாரணைகளின்போது பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

- புனர்வாழ்வு முகாம்களில் அவர்களது உடல்களில், விஷ ஊசிகள் போடப்பட்டதாகவும், மெதுமெதுவாக உயிரை கொல்லும் விஷ மருந்துகளை உணவுடன் சேர்த்துக் கொடுத்ததாகவும் முன்னாள் போராளிகள் பகிர்ந்து கொண்டனர். இவர்கள் அனைவரையும் சர்வதேச வைத்திய நிபுணர்களால் மருத்துவ சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இது தொடர்பாக வேண்டும் அவர்கள் பற்றிய உண்மை நிலவரம் அறியப்பட வேண்டும்.
- இரகசியமுகாம்களும், இராணுவ முகாம்களும் எவ்வித முன்னறிவித்தல் இன்றி சோதனைக்குட்படுத்தப்படல் வேண்டும். அதில் சர்வதேச அதிகாரம் பெற்ற நீதிபதிகள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பான உண்மை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல தமிழ் மக்களுக்கும் தெரியப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சாட்சிகளை பாதுகாப்பதற்கான முன்கூட்டிய திட்டவரைபு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு அமுலாக்கப்படல் வேண்டும். இக்குழு சுயாதீனமாக இயங்குவதோடு இதில் இலங்கையின் முப்படை மற்றும் அரசியல்வாதிகளின் தலையீடுகளோ பிரதிநிதித்துவமோ இல்லாதிருத்தலை உறுதிசெய்தல்.
- பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்ன நிகழ்ந்தது என்பது தொடர்பான உண்மையும் அதற்கான நீதியும் 06 மாதம் தொடக்கம் 01 வருட கலத்திற்குள் எட்டப்படல் வேண்டும்
- இறுதி யுத்தத்தின் போது கப்பல் ஊடாக மருத்துவ தேவையின் பொருட்டு கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களுடைய பெயர்கள் வெளியிடப்படுவதோடு விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். பாலியல் பிரச்சினைகள் சார்ந்த குற்றங்களுக்கு பிணை வழங்கப்படக்கூடாது.
- பாலியல் துஷ்பிரயோகம் நடந்த பெண்ணிற்கான நீதியான தீர்ப்பு மிக விரைவில் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- வழக்கினை விசாரணை செய்யும் நீதிபதி, மற்றும் சட்டத்தணிகள் பெண்களாகவே இருக்கவேண்டும். பெண்கள் உரிமை, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் வன்முறை தொடர்பாக மீளாய்வு செய்யப்பட்டு இறுக்கமான சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படல் வேண்டும்.
- குற்றமிழைத்தவருக்கான தண்டனைகள் மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கவேண்டும்.
- குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் அவற்றிற்கான தண்டனையாக ஆயுள் தண்டனை அல்லது மரணதண்டனையாக அமையவேண்டும். அரச அதிகாரங்களிலிருப்பவர்கள் தவறுகள் செய்தாலும் அவர்களுக்கான தண்டனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் வழக்குகளை கையாள்வதற்கு அரசாங்கம் சட்டத்தரணிகளைத் வழங்குவதோடு பெண்களுடைய வழக்குகளை விசாரிப்பதற்காக தனியான நீதிமன்ற நாள் ஒன்றினை ஒதுக்க வேண்டும்.
- பாலியல் வல்லுறவு மற்றும் தொந்தரவு தொடர்பான வழக்குகள் உடனடியான விசாரணை செய்யப்பட்டு குறுகிய காலத்திற்குள் தீர்வுகள் எட்டப்படல் வேண்டும்.
- காணி தொடர்பான வழக்கு விசாரணைகளுக்கு சர்வதேசம் தலையிடல் வேண்டும், அத்தோடு இந்த விசாரணைக்குமூவில் சிவில் சமூகத்தினர், புத்தி ஜீவிகள் அரச அரச சார்பற்ற அதிகாரிகள் மற்றும் மதத்த தலைவர்களும் உள்வாங்கப்படல் வேண்டும் பாலியல் பிரச்சினைகள் சார்ந்த குற்றங்களுக்கு பிணை வழங்கப்படக்கூடாது.

- பாலியல் துஷ்பிரயோகம் நடந்த பெண்ணிற்கான நீதியான தீர்ப்பு மிக விரைவில் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- வழக்கினை விசாரணை செய்யும் நீதிபதி, மற்றும் சட்டத்தணிகள் பெண்களாகவே இருக்கவேண்டும். பெண்கள் உரிமை, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் வன்முறை தொடர்பாக மீளாய்வு செய்யப்பட்டு இறுக்கமான சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படல் வேண்டும்.
- குற்றமிழைத்தவருக்கான தண்டனைகள் மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கவேண்டும்.
- குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் அவற்றிற்கான தண்டனையாக ஆயுள் தண்டனை அல்லது மரணதண்டனையாக அமையவேண்டும். அரசு அதிகாரங்களிலிருப்பவர்கள் தவறுகள் செய்தாலும் அவர்களுக்கான தண்டனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

இழப்பீட்டுக்கான அலுவலகம் தொடர்பான சிபாரிசுகள்

- உளவியல் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உளவள ஆற்றுப்படுத்தல் நிகழ்வுகள் சர்வதேச தரத்திற்கமைவாக நடாத்தப்பட வேண்டும்.
- காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் உறவுகள் சுதந்திரமாக ஒன்று கூடுவதற்காகவும், ஆற்றுப்படுத்தலுக்குமென மாவட்டம்தோறும் சேவை வழங்கும் நிலையங்கள் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.
- இழப்பீட்டுக்கான அலுவலகம் வடக்கில் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.
- உதவித்திட்டங்கள் கடன் அடிப்படையிலோ அல்லது பங்களிப்பு அடிப்படையிலோ, வழங்கப்படாமல் நன்கொடை அடிப்படையில் வழங்கப்படவேண்டும்.
- இழப்பீடுகள் அனைத்தும் சர்வதேச நியமங்களுக்கமைவாக வழகப்படுவதோடு அவை உண்மையைக் கண்டறிவதற்கான அல்லது நீதியை பெறுவதற்கான மாற்றீடாக அமைதல் கூடாது.
- பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் உறுப்பினர்களுக்கு தகுதிக்கான வேலைவாய்ப்புக்கள், சுயதொழில் வாய்ப்புக்கள் மற்றும் அடிப்படை வசதிகள் முன்னுரிமை அடிப்படையில் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்களுக்கு அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாள் காலம்வரை வாழ்வதற்கான வருமானத்தை தரக்கூடியதான நிரந்தர வாழ்வதாரம் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- இந்த அலுவலகத்தில் பணிபுரிபவர் தமிழராக தமிழ்மொழி பேசக் கூடியவராக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் மாற்றாற்றல் உடையவர்களுடைய பிரச்சினையை புரிந்துணர்வுடன் கையாளக்கூடிய உத்தியோகத்தர் ஒருவர் இவ்வலுவலகத்தில் நியமிக்கப்படவேண்டும்.
- பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான இழப்பீடுகளை வழங்கும்போது யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளை கணக்கெடுத்து இழப்பீடுகள் வழங்கப்படவேண்டும்.
- இழப்பீடுகள் மாதாமாதம் நிதியாக வழங்கப்படுதல் மாதாந்தம் ஆகக்குறைந்தது 20,000.00 இழப்பீட்டுத் தொகையாக வழங்கப்படல் வேண்டும் அத்துடன் குடும்பங்களின் நிலமைக்கேற்ப அதாவது குடும்ப அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்பவும்

பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்நாள் முழுவதற்கும் இந்த உதவி வழங்கப்படல் வேண்டும்.

- இழப்பீடுகள் மாதாந்தம் வங்கிகளின் மூலமாக வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
- மாற்றாற்றல் உள்ளவர்கள் இவ்வலுவலகத்துக்கு சென்று வருவதற்கான விசேட போக்குவரத்து வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- விசேட தேவை நாடிச் செல்லும் இடங்களில் மாற்றாற்றல் உள்ளோரிடாக தனியான ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்படுவதோடு அவர்களுடைய வேலைகளை செய்துகொடுப்பதற்கென ஊழியர்கள் நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.
- மாற்றுத்திறனாளிகள் வினைத் திறனான வாழ்வாதாரத்தை மேற்கொண்டு வருமானத்தைப் பெறுவதற்கான வழிகளைச் செய்யவேண்டும்.
- பாதிப்புக்குட்பட்ட மாற்றாற்றல் உள்ள மக்களுக்கான விசேட சேவைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். அதாவது அவர்கள் இலகுவான மற்றும் பாதுகாப்பான பயணத்தை மேற்கொள்வதற்காக அவர்களுக்கான போக்குவரத்து வாகனங்கள் உதாரணமாக மோட்டார் சைக்கிள் வழங்கி சாரதி அடையாள அட்டைகளை வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- தனியான ஒரு மாற்றுத்திறனாளியாக இருந்தாலும் அவருக்குரிய அடிப்படை வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும்.
- பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான விசேட மருத்துவ வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படல் வேண்டும். அதாவது மருத்துவத்தேவைகளின்போது அவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
- பராமரிப்பு இல்லாத மாற்றுத்திறனாளிகளை பராமரிப்பதற்கான பராமரிப்பு அமைப்புகள் நிறுவப்படல் வேண்டும். அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்ற சேவைகள் தொடர்பில் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு தெளிவுபடுத்தப்படல் வேண்டும்.
- மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் விதமாக சேவை நாடி செல்லும் இடங்களில் அவர்களுக்குரிய அடையாள அட்டை வழங்கும் முறையினை அறிமுகப்படுத்தல் வேண்டும். அத்துடன் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக கொடுக்கப்படும் வேலைத்திட்டங்களுக்கு அரசு அலுவலகங்கள் முழுமையாகப்பொறுப்பெடுக்க வேண்டும்.
- மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு விசேட மானியமுறையிலான கடனுதவிதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும்.
- மாற்றாற்றல் உடையவர்களுக்கான உளவியல் சம்மந்தமான கலந்துரையாடல்களுக்கு (உழரளெநட்டபெ) அமைப்புகளை மாவட்ட ரீதியாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- அரசு வேலை வாய்ப்புக்களில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான ஒதுக்கீடு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். அதாவது இதற்காக பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் கொண்டு வரப்படுதல் வேண்டும்.
- மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கென ஒரு விசேட அலுவலகம் ஒன்றை அரசாங்கம் அமைத்துத்தர வேண்டும். மேலும் அந்த அலுவலகத்தில் மாவட்டரீதியாக மாற்றுத்திறனாளிகள் தகவல்கள் காணப்பட வேண்டும்.
- மாற்றுத்திறனாளிகளுக்காக ஒரு நடமாடும் மருத்துவச் சேவையும் அதன் மூலம் மருத்துவச் சான்றிதழும் பொலிஸ் சான்றிதழும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
- காரணமின்றி சிறைதண்டனை அனுபவித்து நிரபராதி என நீதிமன்றத்தினால் விடுதலை செய்யப்படுமிடத்து அவர் வீணாக சிறைதண்டனையை அனுபவித்தமைக்கான இழப்பீடு வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- போரால் இறந்த அனைவரையும் நினைவுகூறும் வகையில் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு நாளினை துக்க நாளாக பிரகடனப்படுத்துவதுடன், போராளிகளின் வித்துஉடல்கள்

புதைக்கப்பட்ட மாவீரர் துயிலும் இல்லம் நினைவாலயங்களாக மாற்றப்படுவதுடன் புனித ஸ்தலமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

- பயங்கரவாத தடுப்புச்சட்டத்திக் கீழ் சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டவர்கள் விடுவிக்கப்படல் வேண்டும்.
- ஒரு பெண் முன்னாள் போராளியாக இருந்தாலும் அவர்களது உரிமைகள், வாழ்வாதாரங்கள், வீட்டுத்திட்டங்கள், நிவாரணங்கள் போன்றவற்றை பாரபட்சமின்றி வழங்க வேண்டும், அரசு ஊழியர்களினால் இவர்கள் முன்னாள் போராளிகள் என்ற காரணங்களைக் காட்டி அவர்களது உதவிகளை கொடுக்க தடையாக உள்ள போது அதை துணிந்து முறையீடு செய்வதற்குரிய வழிகளை இவ் அலுவலகங்கள் செய்து தரவேண்டும்.
- கடற்பொழிலாளர்களுடைய வாடிகளுக்கான ஆவணங்களை பெற்றுத் தருவதோடு இராணுவம் மற்றும் கடற்படையினர் அவர்களது தொழில் செய்யும் எல்லைப்பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படல் வேண்டும். அத்துடன் வாடிகளுக்கான இழப்பீடுகள் மாததாந்தம் 50,000.00 படி கணக்கிட்டு கொடுக்கப்படல் வேண்டும், வழக்குகள் ஒன்று தொடக்கம் ஆறு மாதங்களுக்குள் விசாரிக்கப்பட்டு தீர்ப்புக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- நீண்ட காலமாக மக்களது குடியிருப்புகளில் ஆக்கிரமித்திருக்கம் முப்படையினர்கள் உடனடியாக வெளியேறுவதுடன், அவர்கள் ஆக்கிரமித்த காலப்பகுதியை சர்வதேச நியமங்களுக்கமைவாக கணக்கிடப்பட்டு இழப்பீடுகள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

மீள்நிகழாமை தொடர்பான சிபாரிசுகள்

- பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் முதலில் நீக்கப்படல் வேண்டும்.
- தற்பொழுது இலங்கையில் உள்ள அனைத்து சிறைச்சாலைகள், தடுப்பு முகாம்கள், இரகசிய தடுப்பு முகாம்கள் ஆகியவற்றில் உள்ளவர்களுடைய பெயர் விபரங்கள் கணினியில் பதிவேற்றப்பட்டு பகிரங்கப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- கைதுகள் யாவும் அடிப்படை சட்டத்திற்கு அமைவாக இடம்பெறுதல்வேண்டும்.
- மக்கள் குடியிருப்பு பிரதேசங்களிலுள்ள இராணுவ, கடற்படை முகாம்கள் உடனடியாக நீக்கப்படவேண்டும்.
- பெண்கள் வாழ்வாதாரங்களை மேற்கொள்ளக்கூடிய பொருத்தமன இடங்களையும், சந்தை வாய்ப்பினை மேற்கொள்ள வசதியான இடங்களையும் தெரிந்து குடியமர்த்த வேண்டும்.
- அரசியல் ரீதியான நடவடிக்கைகளில் அதாவது பாராளுமன்றத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் என்ற வகையில் மாற்றாற்றல் உள்ளவர்களுக்கும் இடம் ஒதுக்கப்படல் வேண்டும் அத்துடன் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளுக்காக அரசியல் யாப்பில் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும்.
- மாற்றுத்திறனாளிகளையோ, முன்னாள் போராளிகளையோ, புலனாய்வு செய்யும் நடவடிக்கைகளை முற்றாக தடைசெய்ய வேண்டும்.
- மாற்றுத்திறனாளிகளின் ஆற்றல்களை இந்த சமூகத்தின் வளமாக நினைத்து இந்த அலுவலகங்கள் முன்னெடுத்துச் சென்று அதற்குரிய சமூகத்தடைகளை நீக்கவேண்டும்.
- மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கென மருத்துவம் பார்க்கும் மருத்துவர்கள் போர்க்காயங்கள் பற்றி அறிந்த வைத்திய நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒருவராகவும் நம்பகத்தன்மை உடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
- அரசாங்கம் தாங்கள் செய்த பிழைகளுக்காக ஊடகங்கள் மூலம் பகிரங்கமாக மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான இழப்பீடுகளையும் வழங்கவேண்டும்

- சிறைக்கைதிகளை காரணமின்றி சித்திரவதை செய்து துன்புறுத்தும் அதிகாரிகளுக்கும் தகுந்த தண்டனை வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- வடமாகாண கடந்துறை அமைச்சருக்கு கடல் சார்ந்த அதிகாரங்களை அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும். முக்கியமாக கடலோரங்களிலிருக்கிற கடற்படையினர்களை வெளியேற்றுவதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்படல் வேண்டும். இதன் மூலம் சிறு மீனவர்கள் வளப்படுத்தப்படல் வேண்டும், அதற்கான உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க வழி செய்யப்பட வேண்டும்.
- யுத்தத்தினால் அழிந்து போன சகல ஆவணங்களும் உரிய அதிகாரிகளின் உறுதிப்படுத்துதல்களுடன் பெறுவதற்கான வசதிகளை இலவசமாக செய்து தருதல் வேண்டும், சர்வாதிகாரமுள்ள சில அரசியல்வாதிகளுடைய செயற்பாடுகள் முடக்கப்படல் வேண்டும், பிரச்சினைகள் தொடர்பாக முறைபாடுகள் செய்யப்படும் அச்சுறுத்தல்கள் ஏற்படாமலிருப்பதற்கான பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- பொதுமக்கள் சுதந்திரமாக நடமாட மக்களது குடியிருப்புக்கள், நடமாடும் பொது இடங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள், மற்றும் கலாசார இடங்களில் இராணுவ பிரசனத்தை முற்றாகத் தடைசெய்ய வேண்டும்.
- இராணுவங்கள் தங்களது பிரயாணங்களை மேற்கொள்வதற்கென தனியான போக்குவரத்து சாதனங்களைப் பயன்படுத்தவேண்டும், பொதுமக்களது பேருந்துகளில் பயணங்களை மேற்கொள்வதாயின் பெண்கள் பாதுகாப்பான பயணங்களை மேற்கொள்வதற்கு பேருந்து நடாத்துனர் வழிசெய்ய வேண்டும்.
- பாதிக்கப்பட்ட மக்களை தனித்து குடிமர்த்தாத ஊனைய சமூகத்துடன் இணைத்த குடியமர்த்தல் வேண்டும்

வேறு பொறிமுறைகள் தொடர்பான சிபாரிசுகள்

- வெளிநாடுபோகும் பெண்கள் தொடர்பில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பெண்களுக்கு அறிவுமற்றும் விழிப்புணர்வுகளை சரியான முறையில் வழங்க வேண்டும்.
- கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் மட்டுப்படுவதுடன் மக்களுடைய தேவைகள் சரியான முறையில் ஆய்வுசெய்யப்பட்டு பதிவுசெய்யப்பட்ட கிராம மட்ட அமைப்புக்களுக்கூடாக கடன்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- வெளிநாட்டு முகவர்கள் அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பிலிருக்கவேண்டும். பாதிப்புக்கள் ஏற்படும்போது முறைப்பாடு செய்ய வழிகள் இருக்கவேண்டும் அத்துடன் ஊதியம், லீவு, மருத்துவம், பாதுகாப்புத் தொடர்பில் இருநாட்டு அரசாங்கங்களும் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.
- பெண்கள் நீதிநாடி செல்கின்ற சகல தளங்களிலும் பால்நிலைகூருணர்வுடன் சேவைகள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- பெண்களுக்கு எதிராக நடைபெறும் வன்முறைகளை கையாள்வதற்கு இலங்கையில் தற்பொழுது காணப்படும் சட்டங்கள் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படல் வேண்டும் இது மீறப்படும் பட்சத்தில் கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- நீதிமன்ற சேவையினை நாடிச்செல்லும் பாலூட்டும் தாய்மார் மற்றும் குழந்தைகளுடன் செல்பவர்களுக்கான விசேட ஒழுங்குகள் நீதிமன்ற வளாகத்திற்குள் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.
- காவல்துறையினர் இலஞ்ச ஊழல் இல்லாமல் சரியான முறையில் செயற்படவேண்டும். அத்துடன் காவல்துறைகளில் தமிழ்மொழி பேசக்கூடிய காவல் துறையினர் இருக்கவேண்டும்.

- அவசர அழைப்பினை ஏற்படுத்தும் பேர்து அந்த அலுவலகங்களில் 24 மணிநேரமும் இரு மொழிகளையும் கையாளக்கூடிய உத்தியோகத்தர்கள் கடமையில் இருப்பதுடன் துரிதமாக முறைப்பாடு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.
- பேருந்துகளில் கர்ப்பிணிப்பெண்கள், ஊனமுற்றோருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்கள் கிடைப்பதற்குரிய பொறுப்பினை நடத்துனர் சரியான முறையில் செயற்படுத்தல்வேண்டும். இதனை மீறும் சாரதிகள் மற்றும் நடத்துனர்களுக்கு எதிராக சட்ட ரீதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.
- இடப்பெயர்வு காலம் தொடக்கம் இழப்பீட்டை கணக்கிட்டு, இழப்பீட்டை வழங்கும்போதும், மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படும்போதும், மக்களது கருத்துக்களை உள்வாங்கியே செய்யப்பட வேண்டும், மக்களது பூர்விகக் காணிகளில் குடியேற்றப்படல் வேண்டும், அரசகாணிகளை வழங்கும்போது பாரபட்சமின்றி காணி இல்லாத மக்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படல் வேண்டும், அலுவலகங்கள் மூலமாக வளப்பகிர்வு, திட்டப்பகிர்வு ஆகியவற்றில் பாரபட்சங்களை முறையிடுவதற்கும் இதற்கான தீர்வுகளை உடனடியாக பெற்றுக் கொள்வதற்கும் வழிகளை இந்த பொறிமுறைகளுக்கூடாக செய்து கொடுக்க வழிசெய்து கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.
- உள்ளூராட்சித் தேர்தல் மற்றும் அரசியலில் பெண்களது விகிதாசாரம் அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும்.
- பெண்கள் நீதிமன்றங்களுக்கு வராமலே தாபரிப்பணத்தை வங்கி மூலம் பெறுவதற்கான வசதிகளை செய்து தரவேண்டும்.
- கூலித் தொழிலாளி ஒருவர் தாபரிப்புக் கட்டும்போது அவரால் தாபரிப்புத் தொகையைக் கூட்டிக் கொடுக்கமுடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அவர் வழங்கும் தொகையோடு அரசாங்கமும் குறிப்பிட்ட தொகைப் பணத்தினைப் போட்டு தாபரிப்புத் தொகையை வழங்க வேண்டும்.
- நீதிமன்றம் பிள்ளைகள் உள்ளனர் என்ற காரணத்தைக் காட்டி பெண்களுக்கு விருப்பமில்லாமல் கணவரோடு சேர்த்து வைப்பதனை தடைசெய்ய வேண்டும்.
- விசாரணை செய்யும் அதிகாரிகள் தமிழ் மொழி பேசும் பெண்களாக இருக்கவேண்டும், பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் குறிப்பிட்ட அலுவலகங்களில் தங்களது பிரச்சினைகளை முறையீடு செய்யும் முன்னரும் முறையீடு செய்த பின்னரும் எவ்விதமான அச்சுறுத்தல்களும் வராமலிருக்க தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பு இடம்பெற வேண்டும்.

முஸ்லீம் உறுப்பினர்களுடனான கலந்துரையாடல்

மன்னார் மாவட்டத்தில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்த முஸ்லீம்கள் 1990ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளிலே வலுக்கட்டாயமாக புலிகளினால் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இச்செயற்பாடானது, பல மக்களால் கண்டிக்கப்பட்டதுடன், கவலைக்குரிய நிகழ்வாக அமைந்ததுடன், முஸ்லீம் தமிழர்களுக்கிடையே இருந்த ஒற்றுமை பலமாக சீர் குலைந்தது. அத்தோடு இவர்கள் மீள்குடியேற்றம் தொடர்பாக பாரிய பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே மன்னார் மாவட்டத்திலே நிரந்தரமாக வாழுகின்ற முஸ்லீம் மக்களுடைய கலந்துரையாடலின்போது, தங்களுடைய பிரச்சினைகளை வெளிக்கொண்டு வந்ததோடு பல பரிந்துரைகளையும், முன்வைக்கின்றார்கள்.

முஸ்லீம்களின் பிரச்சினைகளை கையாளுவதற்கென தனியான அலுவலகம் சிபாரிசு செய்யப்பட்டதுடன் பின்வரும் விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்

01. மீள்குடியேற்றம் - மீள்குடியேற்றத்தில் செல்வாக்கு செலுத்தும் காரணிகள்

- புத்தளம் - மன்னார் வீதி
- வீட்டுத்திட்டம்
- குடிநீர்
- சுகாதாரம்
- கல்வி
- அரசு நிருவாகம் (அரசியல் மற்றும் ஏனைய தலையீட்டினால் பாகுபாடு)
- அர்த்தமற்ற இடங்களில் சமய ஸ்தலங்களை அமைத்தல்.

02. காணி விவகாரம்

- காணி பங்கீடு (பாகுபாடான காணி பங்கீடு, பொருத்தமற்ற இடங்களில் காணி வழங்கியமை, அரசியல் தலையீடு)
- அதிகரித்த சனத்தொகைக்கு வழங்கவேண்டிய காணிகள்
- அரசுடமையாக்கப்பட்ட காணிகள் (இராணுவ, கடற்படை, பொலிஸ், மற்றும் காடுகளுக்காக)
- விவசாய காணிகள் (காணிகள் பற்றாக்குறைவினால் விவசாய காணிகள் அழிக்கப்படுகின்றமை)
- குடியிருப்பு காணிகள்

03. இராணுவ மயமாக்கப்பட்ட முஸ்லீம் பிரதேசங்கள்

04. தொழில் பிரச்சினை

- மின்பிடி பிரச்சினை
- விவசாய பிரச்சினை
- அரசாங்க உத்தியோகத்தர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினை
- வளங்கள் குறையாடப்படுகின்றமை (மண், காட்டு மரங்கள்)
- காட்டுத் தொழில்
- ஏனைய வியாபாரங்கள்

05. அபிவிருத்தி

- வீட்டுத்திட்டம்
- வீதி
- போக்குவரத்து
- சுகாதாரம்
- கல்வி
- நீர்ப்பாசனம்

சாட்சி- “1990ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தின் இறுதி வாரத்தில் 24 மணித்தியால குறுகிய கால அவகாச அடிப்படையில் வடமாகாணத்தின் 5 மாவட்டங்களில் வாழ்ந்த முஸ்லீம்களை விடுதலைப்புலிகள் ஆயுதமுனையில் பலவந்தமாக வெளியேற்றியமை ஓர் இனச்சுத்திகரிப்பு யுத்தக் குற்றமாகும் என்பதை அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தில் அறிவிப்பதோடு அதனை வர்த்தமானியிலும் அறிவிக்கவேண்டும். இப்பலவந்த வெளியேற்றத்தை சர்வதேச சமூகமும் அங்கீகரிக்க வேண்டும். இப்பலவந்த வெளியேற்றம் குறித்து விசேட நீதிமன்ற விசாரணை ஒன்றும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்”

சாட்சி-“1990ம் ஆண்டுக்கு முன்னரும் பின்னரும் இம்மக்கள் பல பாதிப்புக்களை சந்தித்துள்ளார்கள். அவர்களில் பலர் காணாமல் போயுள்ளார்கள். இன்னும் சிலர் புலிகளால் பலவந்தமாக கடத்தப்பட்டு சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள். இவர்கள் தொழுகையில் இருந்தவர்களையும் சுட்டுக்கொன்றார்கள். (மன்னார் றஸூல் புதுவெளியில்) மன்னார்

மாவட்டத்தில் காணப்பட்ட முஸ்லீம் செல்வந்தர்களை பலவந்தமாக கடத்திச் சென்று பொருந்தொகைப் பணத்தை பறித்துள்ளார்கள். முக்கியமான முஸ்லீம் கல்வியாளர்களையும், செயற்பாட்டாளர்களையும், கடத்திச் சென்று சிலரை சுட்டுக்கொன்றுள்ளார்கள். இவைகள் மனிதாபிமான சட்டத்திற்கும், சர்வதேச மனித உரிமை சட்டத்திற்கும், எதிரான யுத்தக்குற்றமாகும். இக்குற்றங்கள் விசாரிக்கப்பட்டு, உண்மைகள் கண்டயறியப்படுவதோடு, 25 வருடங்களுக்கும், அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கவேண்டும். சர்வதேச நிபந்தனைகளுக்கு அமைவான நஷ்டஈடுகளும் வழங்கப்பட வேண்டும்”

சாட்சி - “நான் சிலாபத்துறையில் ஒரு வியாபாரியாக இருந்தேன். 1990ம் ஆண்டு விடுதலைப் புலிகள் முஸ்லீம்களை பலவந்தமாக வெளியேற்றுவதற்கு சுமார் 15 நாட்களுக்கு முன்னர் கூட்டம் ஒன்றிற்கு வருமாறு என்னை கூட்டிச் சென்றார்கள். அங்கு சென்ற என்னை பலவந்தமாக சிறையில் பிடித்து அடைத்தார்கள். சில நாட்கள் என்னை காட்டிற்குள் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். பின்னர் 1500 ரூபா மாத்திரம் தந்து என்னை அனுப்பிவிட்டார்கள்”

சாட்சி- “நான் விடுதலைப்புலிகளின் சிறையில் அடைபட்டு இருந்தபோது எங்களது மக்கள் (முஸ்லீம்கள்) சொந்த ஊரைவிட்டு விடுதலைப் புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற செய்தியை அங்கு அறிந்து கொண்டேன். வெளியேற்றத்தினால் எனது கோடிக்கணக்கான சொத்துக்கள் முழுமையாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. எல்லா வகையிலும் இழப்புக்களையே சந்தித்தோம். வெளியேற்றம், சொத்தழிப்பு, என்ற காரணத்தினால் எனது மகன் ஒருவர் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு மனநோயாளியாகவுள்ளார். அவருக்கு தொடர்ந்து சிகிச்சைகள் செய்து வருகிறேன். ஆனால் இன்றுவரை குணமாகவில்லை”

சாட்சி- “சொந்த இடத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டு பல தொழில்கள் செய்து பார்த்தேன் ஒன்றுமே சரிவரவில்லை. இப்போது வயதாகிய நிலையில் கஷ்டத்தோடு வாழ்கிறேன். இறைவனின் உதவியால் எனது ஒரு சில பிள்ளைகள் அவர்களது முயற்சியால் படித்து உத்தியோகத்திலும், இருக்கிறார்கள். அவர்களின் சிறு உதவியினாலேயே நான் வாழ்க்கை நடத்துகின்றேன்”

சாட்சி- “இப்போதுதான் எங்களது சொந்த இடங்களுக்கு வந்துள்ளோம். எங்கள் சொந்த காணிகள் எல்லாம் காடுகளாக மாறியுள்ளன. எங்களது காணிகள் மிகவும் பெரிய வனாந்தரமாகவுள்ளது. அத்துடன் வீடுகள் எல்லாம் உடைக்கப்பட்டுள்ளது. சிலாபத்துறையில் அமைந்துள்ள எனது காணியும், கடையும், கடற்படையினரின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் உள்ளது. அதற்குள் முகாம் அமைத்துள்ளார்கள். அதற்குள் போகவோ, பார்க்கவோ முடியாத நிலையில் மிக மனவேதனையில் இருக்கின்றேன். அக்காணிக்கான உறுதிப்பத்திரம் உள்ளது. கடந்த அரசாங்கத்தின்போது இருந்த பொருளாதார அமைச்சராக இருந்த பசில் ராஜபக்ஷ அவர்கள் வந்தபோது எங்களது சொந்த காணிகளை ஒப்படைக்குமாறும், கடற்படை முகாமை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுமாறு கோரி ஓர் அமைதியான ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றை செய்தோம். உடனே அமைச்சரின் உத்தரவின்பேரில் அமைதி ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட அனைவரும் கைதுசெய்யப்பட்டு இரண்டு நாட்களாக சிலாபத்துறை பொலிஸ் சிறையில் தடுத்துவைக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டனர். எங்களது காணிகளை அமைதியான முறையில் கேட்டது குற்றமா? அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதி கிடைக்குமா? அவர்கள் ஏன் கைதுசெய்யப்பட்டார்கள் என்ற உண்மை தெரியவேண்டும். அத்துடன் எனது இன்னொரு கடையை 2007ம் ஆண்டு அரசாங்கத்தினால் உடைத்து தரமட்டமாக்கப்பட்டது. எங்களுக்கு நியாயமான நீதி கிடைக்கவேண்டும். நாங்கள் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம். இந்நிலை தொடர்ந்தால் எவ்வாறு நல்லிணக்கம் ஏற்படும்”

சாட்சி- “சிலாபத்துறை மக்களின் பள்ளிவாசல் வைத்தியசாலையின் ஒரு பகுதி சிலாபத்துறை மீன்பிடித் துறைமுகம் என்பது கடற்படை முகாமிற்குள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முகாம் இருப்பது சிலாபத்துறை மக்களின் பிரதான குடியிப்பு நிலத்திலாகும்”

பரிந்துரைகள்

- வடமாகாண முஸ்லீம் மக்கள் ஏன் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்ற உண்மை கண்டறியப்படவேண்டும். அதற்கான நீதி சர்வதேச மயப்படுத்தப்படவேண்டும்.
- பல வந்த வெளியேற்றம் ஓர் இனச்சுத்திகரிப்பு யுத்தக் குற்றம், மற்றும் மனிதாபிமானத்திற்கு எதிரானது என்பதை அரசாங்கமும் சர்வதேச சமூகமும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.
- வடக்கு முஸ்லீம்களின் வெளியேற்றம் குறித்து விசேட நீதிமன்ற விசாரணை முன்னெடுக்கப்படவேண்டும்.
- காணாமற்போனோர் அலுவலகத்தில் முஸ்லீம்களுக்கு தனியான பகுதி வேண்டும்.
- நஷ்டஈடு அலுவலகத்திலும், முஸ்லீம்களுக்கு தனியான பகுதி வேண்டும்.
- சர்வதேச விதிமுறைகளுக்கு அமைய நஷ்டஈடுகள் வழங்கப்படவேண்டும்.
- அலுவலகங்கள் அமைக்கப்படும்போது முஸ்லீம் மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவேண்டும். மக்கள் செறிந்து வாழுகின்ற இடங்களில், பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களின் இடங்களில் அலுவலகங்கள் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.
- வடமாகாண சபையினால் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்கள் யாவும் இன, மத வேறுபாடின்றி சமமான முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்படல் வேண்டும். சிறப்பான குடியேற்றத் திட்டங்கள் செய்து தரப்படல் வேண்டும் அத்துடன் மீளக்குடியமர்வதற்கான கால அவகாசம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.
- மீளக்குடியமர வரும்போது அவர்கள் ஏற்கனவே இங்க இருந்தவர்கள் மாதிரியே பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு கணிக்கப்படல் வேண்டும்.
- முஸ்லீம் மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் வைத்தியசாலைகள், நிரந்தர வைத்தியர்கள், நுயசன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.
- முஸ்லீம்களுக்கான நஷ்டஈடு என்பது சர்வதேச ரீதியாக வழங்கப்படல் வேண்டும், 1990ம் ஆண்டு இழப்புகளுடன் இடம்பெயராமல் இருந்தால் எவ்வளவோ உழைத்திருப்போம் இவற்றையெல்லாம் கணக்கிட்டு நஷ்டஈடுகளைத் தரவேண்டும்.
- மக்கள் செறிந்து வாழும் இடங்களிலிருந்து இராணுவங்களை வெளியேற்ற வேண்டும்.
- 10 வருடங்கள் இருந்தால், அவ்விடத்தில் இருப்பவர்களுக்கே சொந்தம் என்ற சட்டம் முஸ்லீம் மக்களுக்கு பொருந்தாது இவை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.
- முஸ்லீம் மக்களுடைய பூர்வீகமான சொந்தக் காணிகளிலுள்ள இராணுவங்கள் வெளியேற்றப்பட வேண்டும். புதிய குடும்பங்களுக்கான காணி வழங்கும் திட்டங்களையும் நடைமுறைக்கு கொண்டு வருதல் வேண்டும். பூர்வீக காணிகளுக்கு உறுதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் அயலிலுள்ள மக்களது உறுதிப்படுத்தல்களுடன் காணிக்கான உறுதிகள் வழங்கவேண்டும். மக்களுடைய காணிகளை அரசாங்கம் எடுத்திருந்தால் காணிக்கு பதிலாக இன்னொரு காணி அல்லது அதற்கான இழப்பீகள் வழங்கவேண்டும்.
- அரச அதிகாரிகள் ஊழல்கள் செய்யும்போது அது தொடர்பாக விசாரணை செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.
- பெண்கள் தொடர்பான பாலியல் ரீதியான தொந்தரவுகளுக்கு துரிதகதியில் விசாரணை செய்யப்பட்டு உடனடியாக தீர்வினை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

- நீதிப்பொறி முறைக்கான விசாரணை அலுவலகத்தில் முஸ்லீம் மக்களது காணாமல் போனவர்கள் பற்றிய விசாரணைகள் உள்வாங்கப்படல் வேண்டும். காணாமல் போனவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்ற உண்மை தெரியப்படவேண்டும்.
- எல்லா அமைப்புக்களுக்கும் சேர்ந்து தாய் அமைப்பு ஒன்று ஏற்படுத்தல்வேண்டும். அமைப்புக்களுடையே பரஸ்பர உறவினை ஏற்படுத்தல் வேண்டும்.

11. சிங்கள மக்களுடனான கலந்துரையாடல் (மடுறோட்)

சாட்சி- “கடந்த 1985ம் ஆண்டு யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, சிங்கள மக்கள் இடம்பெயர்ந்து றத்மலானி என்ற முகாமில் இருந்தார்கள். அநுராதபுரத்தில் சின்ன பிள்ளைகளெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு அங்கு போயிருந்து கஸ்டப்பட்டு அங்கு நிவாரணம் எல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு பனை ஓலையால பெட்டியெல்லாம் செய்து பீடி, சுருட்டு சுத்தி ஓடையிலபோய் மலரெடுத்து மீன் பிடித்து கஸ்டப்பட்டுத்தான் எங்களுடைய வாழ்கையை கொண்டு போனம். இங்கிருந்து போகும்போது ஒரு சாமானும் கொண்டு போகவில்லை உடுத்திய துணியுடன் தான் சென்றோம், மீண்டும் இங்கு வந்தபோது எங்களுடைய காணிகள் மட்டும் தான் கிடந்தது வீடு வாசல் ஒன்றும் இல்லை. வெறும் தரையாத்தான் கிடந்தது”

சாட்சி- “அத்தியவசியமான பொருட்களுக்கான நிவாரணங்களைப் பெற்றுள்ளோம் ஆனால் அழிந்துபோன பொருட்களுக்கான எந்தவிதமான நஸ்ட ஈடுகளும் இன்றுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை, இந்த யுத்தம் வந்திருக்காட்டி இப்போது எங்களுடைய உழைப்பிற்கு எங்கேயே இருந்திருப்போம் நஸ்ட ஈட்டுக்கான படிவங்கள் எல்லாம் நிரப்பிக் கொடுத்திருக்கின்றோம் அதற்கான முடிவும் இன்னும் தெரியவில்லை, இடம்பெயர்ந்து வந்தவர்களுக்கு 25,000 கொடுக்கப்பட்டது அதுவும் கூட சிலபேருக்கு கிடைக்கவில்லை, அதைக்கேட்டாலும், 1985ம் ஆண்டு இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு தான் வழங்கப்பட்டது நீங்கள் 1990ம் ஆண்டு இடம்பெயர்ந்தவர்கள் உங்களுக்கு இல்லையென தரமறுத்து விட்டார்கள்,”

சாட்சி- “1963ம் ஆண்டிலிருந்து எங்களுடைய காணிகளுக்கு டினுமு நீசஅவை உண்டு ஆனால் அதற்கான உறுதிகள் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. எனக்கு 3ஏக்கர் வெள்ளாமைக் காணிகள் உண்டு அவற்றை எனது பிள்ளைகளுக்கும் பிரித்து கொடுத்துவிட்டேன். அதில் தான் அவர்கள் வெள்ளாமை செய்து வாழ்க்கை நடாத்திக்கொண்டுள்ளார்கள், ஆனால் அவற்றுக்கான உறுதிகளை இன்னும் தரவில்லை”

சாட்சி- “இடம்பெயர்ந்து போகும்போது யாருக்கும் சொந்தக்காணியில்லை, மீளக்குடியமர வந்தபோது ஒரு பக்கம் குழசசநளவ காணி இன்னொரு பக்கம் 30 ஏக்கர் இன்னொருவருடையது, 20 ஏக்கர் தனியாருடையது என்று சொல்லுகிறார்கள், பிந்தி வந்த எங்களுக்கு 20 நீசஉா காணி கூட இல்லை. இடம்பெயர்ந்து போகும்போது இங்க யாருக்கும் சொந்த காணி இருக்கவில்லை.

சாட்சி- “19 சிங்கள குடும்பங்களுக்கு வீட்டுத்திட்டம் வந்துள்ளது, அதில் 9 குடும்பங்கள் காணியில்லாமல் உள்ளனர், இதனால் வந்த வீட்டுத்திட்டமும் திரும்பப்போகப் போகிறது, னுளு அலுவலகத்தில் காணி கேட்கப் போனால் பெருங்காட்டை அழித்து ஒருவருக்கு 80 நீசஉா காணியை எடுக்கச் சொல்லுகிறார்கள், இங்கு ஒரு சிங்கள குடியேற்றமும் இல்லை. தண்ணீர் வசதிகளும் இல்லை, பெருங்காட்டை அழித்து தருவதைவிட தம்பனைக்குளத்து 30 வீட்டுத்திற்றகு பின்புறம் பற்றைக்காடுகளை அழித்து ஒருவருக்கு 20 நீசஉா தரச்சொல்லி கேட்டு தரவில்லை. இங்கு காணி தந்தால் தண்ணீர் வசதியுண்டு தோட்டம் செய்வதற்கான வசதிகளும் உண்டு, இடம்பெயர்வுக்கு பின் மீளக்குடியமர்ந்தோம் பிள்ளைகளும் தனித்தனி குடும்பங்களாக 40 குடும்பங்களாக பெருகி விட்டார்கள், அவர்களுக்கும் காணிகள் இல்லை”

சாட்சி- “மடு பிரதேச செயலகத்தில் சிங்களவர்கள் அரசவேலைகளில் இல்லை, சிங்கள மக்களுடைய வேலைகளுக்கு அலுவலகத்துக்கு செல்லும்போது அதனை செய்வதற்கு மிகவும் கடினமாகவுள்ளது, தமிழ், சிங்கள, இன மோதல் இடம்பெற்று முடிந்துள்ளது இனியும் இவ்வாறான இனமோதல்கள் இடம் பெறாமலிருப்பதற்காக அரச அதிகாரிகள் மக்களை சமனாக நடாத்த வேண்டும்”

சாட்சி- “எங்களுடைய கிராமத்துக்கு குடிநீர் வசதியில்லை 30 வீட்டுக்கு ஒரு மோட்டர் போட்டு காலையில் 10 நிமிடம் மாலையில் 10 நிமிடம் மட்டும் தான் குடிநீரைப் பெறுகிறோம் இதற்காக ஒவ்வொரு குடும்பமும் மாதாந்தம் 200.00 செலுத்துகிறோம், குளிப்பதற்காக ஆற்றுக்குத்தான் செல்லுகிறோம், எங்களுடைய கிராமத்துக்கு குடிநீர் வசதியினை செய்து தரவேண்டும். தற்போது இங்குள்ளவர்கள் சிறு வியாபாரங்களைத்தான் செய்து வருகிறோம் மடுத்திருவிழாக் காலங்களில் தான் ஓரளவு வியாபாரம் நடைபெறும். இங்குள்ள இளைஞர்கள் வேலை வாய்ப்பில்லாமல் தவறான வழிகளில் செல்லுகிறார்கள் மதுபாவனை, களவு போதைவஸ்து போன்ற தீய நாட்டங்களில் ஈடுபடுகின்றனர், இளைஞர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பினை பெற்றுக்கொடுத்து அவர்கள் வருமானத்தைப் பெறுவதற்காக ஊழலியலெ முச புயசுஅநவெள உருவாக்கப்படல் வேண்டும்”

சாட்சி- “எங்களுடைய குடியிருப்புகளுக்கு அருகே இராணுவம் இருப்பது எங்களுக்கு எவ்விதமான பிரச்சினைகளும் ஆகவே எங்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு நாங்களே தீர்வினை எடுக்க வேண்டும் மூவின மக்களும் தனித்தனியாக பிரிந்து நிற்காமல் ஒன்றாக சேர்ந்து இருக்கும்போது பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வினை எடுக்கலாம், ஒவ்வொரு இன மக்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள், இதற்காக நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்துதான் தீர்வினை எடுக்கவேண்டும் இதற்காக வெளிநாட்டின் தலையீட்டையே, சர்வதேசத்தின் தலையீட்டையோ நாடத் தேவையில்லை

பரிந்துரைகள்

1. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான அலுவலகங்களை அமைக்கும்போது அதில் உள்வாங்கப்படுகின்ற அலுவலகர்களுக்கு குறைந்தது 2 மாதங்களாவது மும்மொழிப் பயிற்சியினை வழங்கி வேலைக்கு அமர்த்தவேண்டும்.
2. நாங்கள் இடம்பெயர்ந்த காலப்பகுதியிலிருந்து இன்று வரைக்குமான இழப்பீட்டுகளை கணக்கிட்டு இழப்பீடுகள் வழங்கப்படல் வேண்டும், தமிழ் மக்களுக்கு இழப்பீடுகளுக்கு எவ்வாறான நஸ்டஈட்டினை வழங்குகின்றார்களோ அதுபோல சிங்கள மக்களுக்கும் எதுவித பாரபட்சமின்றி இழப்பீடுகள் வழங்க வேண்டும்.
3. அலுவலகங்களில் எல்லாப்படிவங்களும் தமிழில் தான் காணப்படுகின்றது அதனை விளங்கிக்கொள்ள மிகவும் கடினமாக உள்ளது. அலுவலகங்களில் படிவங்களை தயாரிக்கும்போது தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகளில் தயாரிக்கவேண்டும். மடு பிரதேச செயலகத்துக்குள் சிங்கள மக்களும் இருப்பதனால் அலுவலகங்களில் இரு மொழிகளும் தெரிந்தவர்கள் இருக்கவேண்டும்.
4. சிங்கள மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் வீட்டுத்திட்டத்துக்குரிய காணிகளும், காணியில்லாத மக்களுக்கு காணிகளை உறுதியுடன் பெற்றுத்தர வேண்டும்.
5. நஸ்டஈடாக பணத்தினை வழங்குவதைவிட எங்களது வாழ்வாதாரங்களை உயர்த்தும் வகையில் பொருத்தமான வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும்.
6. அனைத்து மதத்தவர்களுக்கும் இறந்தவர்களுடைய உடல்களை அடக்கம் செய்வதற்கான பொதுவான மயானத்துக்குரிய நிலப்பகுதியை ஒதுக்கித் தரவேண்டும்.

7. நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் சமமான சட்டங்களை உருவாக்குதல் வேண்டும். அரசு அலுவலகங்களில் அனைவருக்கும் சமமான உரிமைகளை வழங்கவேண்டும். அரசு அதிகாரிகள் பாரபட்சமின்றி செயற்படல் வேண்டும்.

அவதானிப்புக்களும், மற்றும் பரிந்துரைகளும்

சர்வதேச நீதிப்பொறிமுறை அல்லது ஆக குறைந்தது கலப்பு நீதிப்பொறிமுறை

01. வடகிழக்கில் வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தினால், முன்னெடுக்கப்படும் எவ்வகையான உள்ளக விசாரணை பொறிமுறைகளில் சிறிதளவும் நம்பிக்கையில்லை. கடந்தகால மற்றும் நிகழ்கால அனுபவங்களின் அடிப்படையில் அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற உறுதி மொழிகளை நம்புவதாக இல்லை. ஆகவே சர்வதேச விசாரணை அல்லது ஐ.நா. மனித உரிமை சபையின் முழுமையான, வினைத்திறன் மிக்கதான ஈடுபாட்டுடன் கூடிய கலப்பு நீதிப்பொறிமுறை ஒன்றின் ஊடாக மாத்திரம் தங்களுக்கான உண்மை, நீதி, மற்றும் இழப்பீடு கிடைக்கமுடியும்.
02. இலங்கையில் நடைபெற்றதும், நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதும், ஓர் இனப்படுகொலை என்றும், இலங்கை அரசாங்கமானது நடந்தேறிய யுத்தத்தில் மனிதாபிமான சட்டம் மனித உரிமைகள் மற்றும் போர்க் குற்றம் என்பவற்றை செய்துள்ளது என்று மக்கள் தங்கள் கருத்துக்கணிப்பின்போது மிகவும் ஆணித்தரமாக கூறியிருக்கின்றனர். மேலும் 2015ம் ஆண்டு ஐ.நா அறிக்கையிலும் கூறியிருக்கின்றது. ஆகவே இவை தொடர்பாக சுயாதீனமான விசாரணை மேற்கொண்டு பொறுப்புக்கூறலை ஏற்படுத்துவதோடு குற்றம் இழைத்தவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் இனிமேல் இவ்வாறான மனித உரிமை மீறல்கள் நடைபெறாமல் இருக்கும். அவ்வாறு செய்ய நினைப்பவர்கள் தாங்களும் தண்டிக்கப்படலாம் என்ற அச்சம் உருவாகும்.
03. நடைபெற்ற யுத்தத்தினால் உயிரை இழந்தோர், அவையங்களை இழந்தோர், காயப்பட்டோர், உடமைகளை இழந்தோர், காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், முன்னாள் போராளிகள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டோர் அனைவருக்கும் இழப்பீடானது அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்களை கணக்கிட்டு கொடுப்பதாக இருக்கமுடியாது. மாறாக மேற்படி இழப்புக்கள் அனைத்து அவர்கள் தமிழர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக நடைபெற்றது. ஆகவே சர்வதேச நீதியின் அடிப்படையில் முழுத்தமிழ் இனமும் மீண்டும் உயிர்பெற்று தன்மானத்துடன் வாழக்கூடியதாக இழப்பீடு அமையவேண்டும். இவ்வழிப்பீடானது உண்மை நீதியை குழிதோண்டி புதைப்பதற்கா (டிடமூன அடிநெல்) இரத்த பணமாக மாறாக்கூடாது.
04. யுத்தத்தினால் இழப்புக்கள் இருந்தாலும், ஆனால் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் நிலை பரிதாபகரமானது. 1984ம் ஆண்டு தன் பிள்ளையைத் தொலைத்த ஒரு தாயும், இன்றும் கண்ணீரோடும், மனப்பாரத்தோடும் தன் பிள்ளைக்கு என்ன நடந்ததென்ற உண்மை தெரியவேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தோடு கருத்துக்கணிப்பில் பங்கு கொண்டார். இவ்வாறு தான் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களுடைய எல்லா உறவுகளும், இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கான உண்மை தெரியவேண்டும். நீதி கிடைக்கவேண்டும். மேலும் இவர்கள் எல்லாரும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டதற்கான ஒரே ஒரு காரணம். இவர்கள் தமிழர் என்பதற்காக இது ஒரு தனிப்பட்ட வருப்பு வெறுப்பிற்காக நடைபெற்ற செயல் அல்ல. மாறாக அரசாங்கத்தினுடைய திட்டமிட்ட செயற்பாடு இதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் பொறுப்புக்கூற வேண்டும். அத்தோடு காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கு என்ன நடந்தது என்ற உண்மையை அரசாங்கம் உறவினர்களுக்கு மாத்திரமல்ல மாறாக தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் தெரியவேண்டும், அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.

05. சிறையில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்ட முன்னாள் பொராளிகள் மற்றும் புனர்வாழ்வு அழிக்கப்பட்ட முன்னாள் போராளிகள் அனைவருமே தங்களுக்கு அடுத்த நிமிடம் என்ன நடக்கும் என்ற அச்ச உணர்வுடனே வாழ்கின்றார்கள். இன்றும், இராணுவ புலனாய்வாளர்களுடைய அச்சுறுத்தல் உள்ளது. மேலும் புனர்வாழ்வின்போது தங்களுக்கு ஒருவித ஊசி ஏற்படாதவர்கள் ஒருவித உணவு உண்ண கட்டாயப்படுத்தப்பட்டாகவும், கூறினார்கள். தற்பொழுது ஒருவித காச்சலினால் அவதிப்படுவதாகவும், அடிக்கடி தலைச்சுற்று வாந்தி வேலை செய்யமுடியாத சோர்வு நிலை உள்ளதாகவும் கூறினார்கள். ஆகவே இவை தொடர்பாக சர்வதேச போர் ஆயுதங்கள், மற்றும் மருந்துகள் தொடர்பாக நிபுணர்த்துவம் பெற்ற வைத்தியர்கள் விசாரணைசெய்து உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தவேண்டும். அத்தோடு கரு உருப்பெறுவது மிகவும் குறைவாக இருப்பதாகவும் கூறினார்கள். அவ்வாறு நடைபெற்றிருந்தால் இது ஒரு இனப்படுகொலை என சர்வதேசம் வெளிப்படுத்தவேண்டும்.
06. போரின் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் அரச அலுவலகங்களில் அரசியல்வாதிகளின் பின்னணியில் பாரிய ஊழல் சம்பவங்கள் (முறைகேடு) நடைபெற்றுள்ளதாகவும், நடைபெற்று வருவதாகவும், மக்கள் தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக இந்தியன் வீட்டுத்திட்டம், அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்படும் வீட்டுத்திட்டங்கள், காணிப்பகிர்வுகள், சமுர்த்தி கொடுப்பனவுகள், அபிவிருத்தி திட்டங்கள் (குளம்,கிணறு) ஏனைய உதவித்திட்டங்களையும், குறிப்பிடலாம், இவை தொடர்பாக விசாரிக்கவும் மேலும் இனிவரும் காலங்களில் நடைபெறும் வேலைத்திட்டங்களை மேற்பார்வை செய்தலும், தனியான ஒரு பொறிமுறை உருவாக்கப்படவேண்டும். அத்தோடு இவ்வாறான பாரிய ஊழல் மோசடியில் உள்ளவர்கள் சட்டத்தின் முன்னாள் நிறுத்தப்படவேண்டும்.
07. இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள்மீது, வன்முறைகளை பிரயோகிப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்த பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் உடனடியாக நீக்கப்படல் மேலும் இப்பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் கைதுசெய்யப்பட்டவர்கள் ஏற்கனவே 7½ ஆண்டுகளுக்கு மேல் சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு குற்றம் நிறுவிக்கப்படாமலே தண்டனை அனுபவித்து இருப்பதினால், பொதுமன்னிப்பு அடிப்படையில் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் இப்பொழுது மன்னிப்புச்சட்டம் போரிலே ஈடுபட்டு போர்க்குற்றம் புரிந்து தற்பொழுது தண்டனை விளக்குரிமை அழிக்கப்பட்டு அரசு பதவிகளை வகித்து வரும் போர்க்குற்ற சந்தேகவாதிகளுக்கு பொருத்தமற்றது.
08. தமிழ் மக்கள் கௌரவத்தோடும், மாண்போடும், சம அந்தஸ்து உடையவர்களாக வாழ்வதற்கு ஏற்ற விதமாகவும், இனிமேல் இவ்வாறான சிறுபான்மை இனத்தவர் மீதான உரிமை மீறல்கள் ஒருபோதும் நடைபெறமாட்டாது என்பதை உத்தரவாதப்படுத்தும் அடிப்படையில் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.
09. இனிவரும் காலங்களில் வடகிழக்கிலே நடைபெறவிருக்கும் அபிவிருத்தி திட்டங்களையும், மீள்குடியேற்றங்களும், அமைச்சம், மத்திய அரசின் தன்னிச்சையான அதிகார முறையிலான திணிப்புகளாக இல்லாமல் சாதாரண மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களும் கருத்துக்களுக்கு உள்வாங்கப்படுவதோடு மாகாணசபை, புத்தியீவிகள், சிவில் சமூக அங்கத்தவர்களுடைய கருத்துக்களும் உள்வாங்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அரசியல் தலையீடு செல்வாக்கோ இருக்கக்கூடாது.
10. போரிலே அங்கவீனமுற்றவர்கள் மற்றும் முழுவதுமாக கண்பார்வை இழந்தோருக்கென தனியான ஒரு அலுவலகம் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய அடிப்படை வசதிகள் மற்றும், உடல், உள கல்வி, சுகாதார வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டு கவனிக்கப்படவேண்டும்.

சாட்சி- “சர்வதேச நீதிபதிகள் சட்ட நடவடிக்கை அதிகாரிகள் பாதிக்கப்பட்டோர் தரப்பு வழக்குரைஞர்கள், தடலியல் நிபுணர்கள், பாதிக்கப்பட்டோர் மற்றும் சாட்சிகள் பாராமரிப்பு, சேவை நிபுணர்கள், ஆகியோர் இப்பொறிமுறைக்குள் உள்வாங்கப்படுவது அதன் மீதான நம்பிக்கைத் தன்மைக்கும், சுயாதீனத்திற்கும் இட்டுச்செல்லும். ஒழுங்கான சாட்சிகள், பாராமரிப்பு அம்சங்கள் அவசியம். இது மனித உரிமை மிறல்களில் ஈடுபட்டதாகவும், சந்தேகிக்கப்படும் இராணுவத்தினர், காவல்துறையின் பிடியில் இல்லாமல் சுயாதீனமாக செய்யப்படவேண்டும். (யுஅநெடல உயவநசமெவழையெட) 29 ஆயசஉ -2016 ஐ.நா மனித உரிமை கவுன்சில் 31 கூட்டத் தொடரில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை இலங்கையில் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு சர்வதேச சட்டங்களின் குற்றமாக அமையும் விடயங்கள் மேல் சட்டநடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். “இனப்படுகொலை மனித குலத்திற்கெதிரான குற்றச் செயல்கள், போர்க்குற்றங்கள், சித்திரவதை (யுஅநடைல நவெநச) காணாமல் ஆக்கப்படுதல், சட்டத்திற்கு அப்பால்பட்ட மரண தண்டனை போன்றவை இலங்கை சட்டத்தின்கீழ் குற்றங்களாக அறிவிக்கவேண்டும். கடந்தகால சம்பவங்களையும், உள்ளடக்கும் விதமாக பின் தேதி இட்டவையாக இச்சட்டங்கள் அமையவேண்டும் சர்வதேச மனித உரிமை ஒப்பந்தத்தில் 15 (2) பிரிவின் கீழ் இதற்கு அனுமதி உண்டு” (யுஅநடைல நவெநச)

“சாட்சிகள் பாதுகாக்க நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஒன்றுதேவை”

1. குற்றச்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மற்றும் சாட்சிகள் ஆகியோருக்கு உதவி வழங்கி பாதுகாக்கும் சட்டத்தை பாராளுமன்றம் 2015 பெப்ரவரி நிறைவேற்றினாலும் அதுவினைத்திறன் மிக்க ஒருபொறிமுறையாக மாறுவதற்கு பல திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளவேண்டியுள்ளது.
2. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சாட்சிகளை பாதுகாக்கவென சுயாதீனமான ஒரு தேசிய ஆலோசனை சபை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
3. யார் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என அறிய ஓர் அளவு கோல் தொடர்பானவரை விலக்கணத்தை உருவாக்க வேண்டும்.
4. பாதிக்கப்பட்டவர்களை அல்லது சாட்சிகள் பாதுகாக்கும் பாதுகாப்பு பிரிவு பொலிஸ்மா அதிபரால் சுயாதீனமாக உருவாக்கப்படவேண்டும். இவை அனைத்தம் சர்வதேசத்தின் தலையீடும், ஈடுபாடும், பங்களிப்பும் முக்கியம்.
5. வெளிநாட்டில் இருந்தும், உள்ளநாட்டில் இருந்தும் வீடியோ அல்லது ஒடியோ (கட்புல அல்லது செவிப்புல சாட்சியம் அளிப்பதற்கு ஆவனசெய்யவேண்டும்.
6. சாட்சிகள் பாதுகாக்கும் சட்டம் முழுமையாக அமுல்படுத்தப்பட்டாலும் சாட்சியம் அளிப்பதற்கு ஏதுவான சூழ்நிலை உருவாகவேண்டும். தொடர்ச்சியாக ஏற்படுத்தப்பட்டு வரும் அச்சுறுத்தல்கள், விசாரணைகள் ,துன்புறுத்தல்கள், கைதுகள், என்பவற்றை முடிவுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். இத்தகைய செயற்பாடுகள் சாட்சியம் அளிக்க முன்வருபவர்களை தடுப்பதோடு துன்பிரயோகத்தில் ஈடுபடுவோர்களுக்கு எதிராக வழக்கு தொடர்த்து தண்டனை பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு நீதித்துறை அதிகாரிகளையும் தடுத்துவருகின்றது.

பொறுப்புக்கூறலில் உள்ளதடைகள்

- அரசியல் விருப்பமின்மை.
- நீதித்துறை மற்றும் மனித உரிமை ஆணைக்குழுக்கள் சுயாதீனமாக இயங்காமை.
- நீதித்துறை விவகாரங்களில் அரசியல் தலையீடுகள்.
- சுயாதீனம் இல்லாத விசாரணை ஆணைக்குழுக்களின் நியமனம்.
- ஐக்கிய நாடுகளினால் கூறப்பட்ட பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றாமை.

- அரசாங்கம் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றாமை.
- பாதுகாப்பு படைகள் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு எதிராக முறைப்பாடுகள் மேற்கொள்ளாமை, அச்சுறுத்தல்கள், பழிவாங்குதல்
- சர்வதேச குற்றங்களை குற்றச்செயல்களுக்கும் சம்மந்தப்பட்ட சட்டவாக்கல்கள் இல்லாமை. “உண்மையைக் கண்டறிதல் மற்றும் நீதித்துறை செயன்முறைகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய நிலைமாற்றுக்கால நிதிப்பொறிமுறைகள் முன்னெடுக்கும் பொருட்டு நம்பிக்கை, மற்றும் பாதுகாப்புடன் கூடிய ஒரு சூழல் உருவாக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும். அத்தகைய ஒரு சூழல்தான் பாதிக்கப்பட்டவர்களும், சாட்சிகளும் அச்சமின்றி பங்கேற்கமுடியும். அத்தகைய ஒரு சூழ்நிலை இலங்கையில் இதுவரை நிலவிவரவில்லை. எனவே பொறுப்புக்கூறுதல் மற்றும் நல்லிணக்கம் போன்றவற்றில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவதற்கு ஒருமுன் நிபந்தனையாக அது உருவாக்கப்படவேண்டும். (முஐளுடுஇ1133இ.409)
- 2015 பெப்ரவரி மாதத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சாட்சி, பாதுகாப்பு சட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும், தேவையான பாதுகாப்பை வழங்குவதற்கு எத்தகைய பொறிமுறைகளும் இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை. “சர்வதேச நீதிபதிகள் சட்டநடவடிக்கை அதிகாரிகள், பாதிக்கப்பட்டோர் தரப்பு, வழக்குரைஞர்கள், தடலியல் நிபுணர்கள், பாதிக்கப்பட்டோர் மற்றும் சாட்சிகள் பாராமரிப்பு, சேவை நிபுணர்கள், ஆகியோர் இப்பொறிமுறைக்குள் உள்வாங்கப்படுவது அதன் மீதான நம்பிக்கைத் தன்மைக்கும், சுயாதீனத்திற்கும் இட்டுச்செல்லும். ஒழுங்கான சாட்சிகள், பாராமரிப்பு அம்சங்கள் அவசியம். இது மனித உரிமை மிறல்களில் ஈடுபட்டதாகவும், சந்தேகிக்கப்படும் இராணுவத்தினர், காவல்துறையின் பிடியில் இல்லாமல் சுயாதீனமாக செய்யப்படவேண்டும். (யுஅநெளவல வைநசயெவழையெட) 29 ஆயசஉ -2016 ஐ.நா மனித உரிமை கவுன்சில் 31 கூட்டத் தொடரில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை”

இலங்கையில் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு சர்வதேச சட்டங்களின் குற்றமாக அமையும் விடயங்கள் மேல் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். “இனப்படுகொலை மனித குலத்திற்கெதிரான குற்றச் செயல்கள், போர்க்குற்றங்கள், சித்திரவதை (யுஅநெளவல வைநசயெவழையெட) காணாமல் ஆக்கப்படுதல், சட்டத்திற்கு அப்பால்பட்ட மரண தண்டனை போன்றவை இலங்கை சட்டத்தின்கீழ் குற்றங்களாக அறிவிக்கவேண்டும். கடந்தகால சம்பவங்களையும், உள்ளடக்கும் விதமாக பின் தேதி இட்டவையாக இச்சட்டங்கள் அமையவேண்டும் சர்வதேச மனித உரிமை ஒப்பந்தத்தில் 15 (2) பிரிவின் கீழ் இதற்கு அனுமதி உண்டு” (யுஅநெளவல வைநசயெவழையெட)

மன்னார் மாவட்டத்தில் மனித உரிமை ஆணையகம் மிகவும், பலனுள்ள விதத்தில் இயங்கவில்லை. மேலும் மனித உரிமைகள் அலுவலகத்தில் கொடுக்கப்படும் முறைப்பாடுகளுக்கு தீர்வு எட்டப்படுவதுமில்லை. அவ்வாறு தீர்வுகள் எட்டப்பட்டாலும், மிகவும் காலம் கடந்த தீர்வாக இருக்கின்றது.

நல்லிணக்க பொறிமுறைகள் ஏற்படுவதற்கு முன்பு அரசாங்கமானது நல்லெண்ண சமிஞ்சுகளை காட்டவேண்டும்.

01. தமிழ் மக்கள் போரிலே உயிரிழந்த தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்காக நினைவுகூறும் உரிமையை அளித்தல்.
02. தரைமட்டமாக்கப்பட்ட மாவீர மாயாணங்கள் துயிலும் இல்லங்கள் மீள் புனர்தானம் செய்யப்படல்.

03. சிங்களவர்கள் வென்றவர்கள், தமிழர்கள், தோற்றவர்கள், அல்லது புலிகள் பயங்கரவாதிகள் இலங்கை இராணுவத்தினர்கள் வெற்றி வீரர்கள் என்ற சிந்தனைப் போக்கு மாற்றப்படுவதோடு புலிகளை பயங்கரவாத பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்படவேண்டும்.
 04. இராணுவத்தினர் வசமிருக்கின்ற பொதுமக்களுக்கு சொந்தமான காணிகள் மிகவிரைவாக விடுவிக்கப்படுவதோ, அவர்களுடைய வாழ்வாதாரத்திற்கு ஆதாரமாகவுள்ள குளங்கள், கடற்கரை துறைகள், மேச்சல் நிலங்கள் அனைத்தும் விடுவிக்கப்படவேண்டும். மேலும் இராணுவத்தினர் வியாபாரங்கள் செய்வதையோ, தொழில்கள் செய்வதையோ நிறுத்துதல்.
 05. புலனாய்வாளர்களுடைய அச்சுறுத்தல் முற்றாக நீக்கப்பட்டு, அதிகாரம் அனைத்தும், சிவில் பாதுகாப்பு துறையினரிடம் ஒப்படைக்கப்படல். யுத்தம் ஒன்று நடைபெற்றதை இலங்கை அரசாங்கம் பகிரங்கமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
 06. நடைமுறையிலிருக்கும் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் உடனடியாக எடுக்கப்படவேண்டும்.
 07. மாவீரர் துயிலும் இல்லத்தை விட்டு இராணுவம் உடனடியாக வெளியேறி இறந்தவர்களை நாங்கள் நினைவு கூற அனுமதி தரப்பட வேண்டும். மற்றும் வரலாற்று விடயங்கள் பேணிக்காக்கப்பட வேண்டும்.
 08. அரசாங்கம் தமிழரை திட்டமிட்டு இன அழிப்பு செய்ததை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
 - தமிழர்களுடைய அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- மேற்கூறப்பட்டவை நடைபெறாமல் நல்லிணக்கத்தைப் பற்றி பேசுவதையோ, அல்லது நல்லிணக்க பொறிமுறை விசாரணை ஏற்படுத்துவதோ, எவ்வித பயன்களையும், பெற்றுத் தரமுடியாது.

மீள் நிகழாமை

01. பாதுகாப்பு துறையில் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு சட்ட அமுலாக்கப்பிரிவினரும், இராணுவத்தினரும், மனித உரிமைகளை மதித்து நடப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உறுதிசெய்யப்படல்.
02. கடந்த யுத்தகாலங்களில் பாரிய மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டதாக கருதப்படுபவர்கள் விசாரணை செய்யப்பட்டு பதவியில் இருந்து அகற்றப்படவேண்டும்.
03. மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்தும் முக்கிய சர்வதேச ஒப்பந்தங்களில் இலங்கை அரசு சேரவும் இதனை நடைமுறைப்படுத்தவும், வேண்டும்.

ஐ.நா சபை

1. ஐஎலினின் மனித உரிமைகள், மனித உரிமை ஆணையகத்தின் அலுவலகம் இலங்கையில் வடகிழக்கில் அமைக்கப்பட்டு நிலைமாறு நீதி தொடர்பாக இலங்கை அரசாங்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்படும் அனைத்து செயற்பாடுகளும் கண்காணிக்கப்படுவதோடு, தவறாக செயற்படும் பட்சத்தில் தடுத்து நிறுத்துவதற்குரிய பொறிமுறையும், ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

2. பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மற்றும் சாட்சிகள் பாராமரிப்பு சேவை சர்வதேச மட்டத்தில் அமைய ஆலோசனையும், உதவிகளும் வழங்கவேண்டும்.

Mullaithivu

முல்லைத்தீவு வலய
நல்லிணக்கபொறிமுறைகள் பற்றிய
கலந்தாலோசனைக்கான
செயலணி அமர்வுகளின் நேர்காணல் திரட்டு

உன்மை நீதி நல்லிணக்கம்
மீள்நிகழாமை என்பதற்கான
விசேட ஆணைக்குழு

விசேட
வழக்குத்தொடர்
நீதிப்பொறிமுறை

காணாமல் போனவரின்
விடயங்களை
கையாள்வதற்கான
அலுவலகம்

இழப்பீட்டுக்கான
அலுவலகம்

**முல்லைத்தீவு வலய நல்லிணக்கப்பொறிமுறைகள் பற்றிய
கலந்தாலோசனைக்கான செயலணி அமர்வுகள் சிறுகுழுக்களுடனான
கூட்டங்களாகவும் பிரதேச செயலக ரீதியான பொதுக்கூட்டங்களாகவும்
அமைந்தது.**

சிறுகுழுக்கூட்டங்கள்

இடம்	விடயம்
முல்லைத்தீவு நகர்	யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வலுவிழந்தோருக்கான கூட்டம்
முல்லைத்தீவு உண்ணாப்பிலவு	முன்னாள் போராளிகளுக்கானது
முல்லைத்தீவு உண்ணாப்பிலவு பொதுமண்டபம்	இறுதி யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அனுபவ பகிர்வுகள்
முல்லைத்தீவு உண்ணாப்பிலவு பொதுமண்டபம்	யுத்தத்தில் கணவனை இழந்த பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பத்தினருக்கான ஒன்றுகூடல்
முல்லைத்தீவு நகர்	காணி விடயம்
முள்ளியவளை நீராவிப்பிட்டி பொதுமண்டபம்	முஸ்லிம்களும் அவர்களது பிரச்சினைகளும்
உண்ணாப்பிலவு	காணாமல்போனோர் ஒப்படைக்கப்பட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் குடும்பங்களின் கருத்துக்கள்

பொதுக்கூட்டங்கள்

01. கரைதுறைப்பற்று பிரதேசசெயலகம்
02. புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசசெயலகம்
03. ஓட்டுசுட்டான் பிரதேசசெயலகம்
04. துணுக்காய் பிரதேசசெயலகம்
05. பாண்டியன்குளம் பிரதேசசெயலகம்
06. மணலாறு பிரதேசசெயலகம்

மேற்படி சிறுகுழுக்கூட்டங்களின் போது உண்மை நீதி நல்லிணக்கம் மீள்நிகழாமை என்பதற்கான ஆணைக்குழு, விசேட வழக்கு தொடர்பவரை உள்ளடக்கிய நீதிப்பொறிமுறை, காணாமல் போனவரின் விடயங்களைக் கையாள்வதற்கான அலுவலகம், இழப்பீட்டுக்கான அலுவலகம் ஆகிய நான்கு பொறிமுறைகள் தொடர்பாகவும் செயலணியின் அங்கத்தவர்களால் மிகவும் விரிவான முறையில் நேர்காணலில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு அறிவுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது. தொடர்ச்சியாக மக்கள் தமது கருத்துக்களை பதிவு செய்யும் போது பின்வரும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினர்.

இலங்கை பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற பின் பல இனரீதியான புறக்கணிப்புக்களும் இனவன்முறைகளும் சிறுபான்மை மக்களுக்கெதிராக அரசினாலும் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களினாலும் 1956, 1983 காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற இனவன்முறைகள் தொடர்பாக அரசால் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுக்களும் விசாரணை ஆணையகங்களும் அதற்குரிய தீர்வினையோ முடிவினையோ இன்றுவரை வழங்காத நிலையில் காலத்தை இழுத்து வீணடிப்பு செய்து கொள்வதற்கான ஓர் செயற்பாடாக ஏன் இதை கருதமுடியாது என்ற வினாவுடன் சந்தேக தன்மையுடனே காணப்பட்டனர் இருந்தும்,

பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடையே இதையொரு தருணமாக எடுத்து தமது கருத்துக்களையும் பங்களிப்புக்களையும் வழங்கி ஜ.நா சபையின் தலையீடு மற்றும் தங்களின் உரிமைக்காக கடந்த காலங்களில் குரல்கொடுத்து வந்த சிவில் சமூகங்கள் பங்கேற்றதனால் இப்பொறிமுறை மூலம் ஏதாவது நடக்கலாம் என்ற சிறிய நம்பிக்கையினாலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கலந்து கொண்டதாக கூறினர். இதுவே இப்பொறிமுறை நடாத்துவதற்கு செயற்பாட்டை முன் கொண்டு செல்ல உந்துதலாக இருந்தது.

போரில் பாதிக்கப்பட்டு வலுவிழந்தவர்களின் கருத்து

யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டு வலுவிழந்தோர்களுடனான கருத்து பதிவின் போது மாற்றுவலுவுள்ளவர்களாக மாவட்டத்தில் இதுவரை பதிவு செய்யப்பட்டவர்கள் 2251 பேர் இருக்கின்ற நிலையில் எமக்கான ஓர் தேசிய கொள்கையோ அல்லது எமது நலனோம்பு திட்டங்களையோ போர் ஓய்வடைந்து ஏழு ஆண்டுகளாகியும் எமக்காக அரசு மேற்கொள்ளவில்லை வெறுமனே சமூக சேவைசத்திணைக்களம் ஊடாக குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருக்கு மாத்திரம் மாதாந்தம் மூவாயிரம் ரூபாவிற்கு உட்பட்ட கொடுப்பனவு வழங்கப்படுகின்றது ஏனையவர்கள் எதுவித உதவிகளும் இன்றி ஜீவனோபாயத்திற்கே வழியின்றி வாழ்கின்றோம். எமது பிள்ளைகளினுடைய கல்வி நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் எதிர்காலம் தொடர்பாகவும் அங்கவீனர்களாகவுள்ள எம்மால் எந்தவித திட்டமிடல்களையும் மேற்கொள்ள முடியாதுள்ளது இதனால் எமது குடும்ப வாழ்க்கையும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையும் சீரழிந்து போய்கொண்டிருக்கின்றது இதனை கருத்தில் கொண்டு எமக்கு நிலையான வாழ்வாதாரத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று முல்லைமாவட்ட மாற்றுத்திறனாளிகள் ஒன்றியத்தின் ஊடாகவும் தனித்தனியாகவும் வேண்டிக்கொண்டனர்.

முன்னாள் போராளிகளின் கருத்து

முன்னாள் போராளிகள் தமது கருத்தினை பதிவு செய்யும் போது நாட்டினுடைய அசாதாரண சூழல் காரணமாகவும் மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளை அரசியல் தலைமைகள் பேச்சுவார்த்தையூடாகவும் சாத்வீக போராட்டங்கள் ஊடாகவும் பெறமுற்பட்டபோது அரசு கலவரங்களை தூண்டியும் ஆயுதரீதியாகவும் அவற்றை அடக்கி ஒடுக்க முற்பட்டதன் விளைவே தம்மை ஆயதம் ஏந்த தூண்டியதாகவும் ஆயத விடுதலைப் போராட்டத்தில் எமது சொந்த நலனை புறந்தள்ளி பணமோ இதர சுகங்களோ அற்ற விடுதலைப் போராளிகளாகவே தாம் செயல்பட்டதாகவும் இதில் முற்றுமுழுதாக அனைவரும் சமத்துவமாக மதிக்கப்படவேண்டும் எனும் கொள்கைக்காகவே போராடியதாகவும் ஆயுதப்போர் தோற்கடிக்கப்பட்டதுடன் தமது சுக தோழர்கள் பலர் தம்முடன் சரணடைந்ததாகவும் அவர்களில் பலர் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு வேறாக்கப்பட்டதாகவும் அவர்களது நிலை இன்று வரை என்ன ஆனது என்பது பல ஆணைக்குழுக்கள் நியமிக்கப்படும் வழக்குகள் தொடுக்கப்படும் இதுவரை முடிவில்லா முறையீடுகளாகவே உள்ளது. இதை விட நாம் தடுப்பு காவலிலும் தொடர்ந்து புணர்வாழ்வு பெற்ற வேளையிலும் எமக்கு பலதரப்பட்ட ஊசிகள் ஏற்றப்பட்டன. அத்தோடு எமக்காக சமைக்கப்படும் உணவினை இராணுவத்தினரோ அல்லது வேறு யாரேனும் வாங்கி உண்டால் அவர்களை மிகவும் மோசமாக தண்டித்தனர். இதன் காரணமாக இவ் உணவுகளில் நீண்ட காலம் நின்று கொல்லக்கூடிய இராசயனங்களோ அல்லது கதிரியக்க பொருட்களோ கலந்திருக்கலாம் என்ற ஐயப்பாடு உள்ளது. எனவே விரும்பிக்கொள்ளுகின்றவர்களை சர்வதேச அங்கீகாரத்துடன் அதற்கேற்ற தகமை வாய்ந்த பிரித்தானிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் காணப்படுகின்ற ஆய்வு கூடங்களில் பரிசோதித்து

அறிக்கை பெறப்பட்டு சந்தேகம் தீர்க்கப்படவேண்டும் இவ்வாறாக எம்மை சந்தேக கண்ணோடு சமூகம் நோக்குவதனால் எமது திருமண வாழ்க்கை சமூக ஒன்றிணைவு வேலை வாய்ப்பு சமூக மதிப்பு என்பன அற்றுப்போகின்றன எனக் கூறினர்.

தொடர்ந்து கூறுகையில் தமக்குரிய மறுவாழ்வுப்பணிகளில் எந்த அக்கறையும் எடுக்காது தண்டனை பெற்று புனர்வாழ்வு பெற்று விடுதலையாகி வந்த பின்பும் தம்மை பலதரப்பட்ட புலனாய்வாழ்க்களாலும் இராணுவத்தினராலும் தொடர்ச்சியாக விசாரணைக்குட்படுத்துவதும் திரும்ப திரும்ப கைது செய்வதும் மனக்கிலேசத்தையும் விரக்தியையும் ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது எமக்கான தகைமைக்கேற்ற தொழில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி எமது புலன்பள் சிதறாத வண்ணம் எமது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கைத்தொழில் பேட்டைகளை நிறுவி உதவவேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டனர்.

இங்கே கருத்து பதிவு செய்த பெண் போராளிகள் தாம் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு அறையில் 150 பேர் தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தமையால் ஒழுங்கீனமான சாப்பாடு தகாத வார்த்தைப்பிரயோகம் மது அருந்தி விட்டு விசாரணை என்ற பேரில் இரவு 2மணி வரை எம்மை அலைக்கழிப்பு செய்ததாகவும் தம்முடன் செஞ்சோலை சிறுவர் இல்ல குழந்தைகள் கூட தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் சில பெண் போராளிகள் தடுப்புக்காவலில் வைத்து காணாமல் போயுள்ளார்கள்.

விடுதலைப்புலிகளின் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பில் குறைந்த காலம் கட்டாயத்தின் பேரில் விடுதலைப்புலிகளுடன் இருந்தவர்களும் கூடுதலான தண்டனையை அனுபவித்ததும் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பினால் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் விடுதலைப்புலிகளிடமும் பின் இராணுவத்திடமும் சொல்லெண்ணா துன்பத்தை அனுபவித்ததாகவும் இந்த நினைவுகளை மீட்டிப்பார்க்க மிகவும் அருவருப்பாகவுள்ளதாகவும் கூறினர்.

விடுதலைப்புலிகளின் காலத்திருமணங்கள் சம்பிரதாய அடிப்படையில் புலித்தாலியும் மஞ்சள் கயிறும் கொண்டு சமூக பெரியார் முன்னிலையில் நிறைவேற்றப்பட்டதாகவும் தற்போது காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கு வழக்கு தொடரும் அல்லது சட்ட நடவடிக்கைகளுக்காக செல்லும் போது திருமண பதிவை கோருவதனால் கணவன் காணாமல் போன மனைவியம் மனைவி காணாமல் போன கணவனும் எவ்வாறு நீதி கோர முடியும் அல்லது ஆவணத்தை புதிதாக பிறப்பிக்கமுடியுமென்ற வினாவை எழுப்பினர்.

முன்னாள் பெண் போராளிகளின் வீடுகளுக்கு செல்லும் பாதுகாப்பு தரப்பினரால் அப்போராளிகள் சமூகத்தாலும் உறவினராலும் ஒதுக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் பதிவிட்டுள்ளனர். இவற்றிற்கெல்லாம் தீர்வாக தம்மை சுயாதீனமாக செயற்பட அனுமதிப்பதோடு காலத்தை இழுத்து வீணடிக்காது காலவரையறைக்குள் காணாமல் போனோரின் தேடுதலை முடித்து அவர்களின் முடிவை வெளிக்கொண்டுவருவதோடு காணாமல் போனவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பின் கொலையாளிகளை இனங்காட்ட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டனர்.

இறுதி யுத்தத்தில் நேரடியாக பாதிக்கப்பட்டோரின் கருத்து

இறுதியுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தமது கருத்தை கூறும் போது முதலில் சுதந்திரபுரம், தேவிபுரம், வள்ளிபுனம் பகுதி பாதுகாப்பு வலயம் என அறிவிக்கப்பட்டு நாம் அங்கு சென்று தங்கியிருந்த வேளை உணவுக்காக சுதந்திரபுரம் மைதானத்தில் வரிசையாக இருந்த மக்கள் மீது பல்குழல் எறிகணைத்தாக்குதல் மேற்கொண்டு 100க்கு மேற்பட்டவர்களை கொன்றதாகவும் அதை விட இருப்பிடங்கள் மீது எறிகணை, விமானத்தாக்குதல் நேரடித்தாக்குதல் மேற்கொண்டு பல்லாயிரம் பேரை வேண்டுமென்றே கொன்றதாகவும் கூறினர்.

பின்னர் புதுமாத்தளம், வலைஞர்மடம், அம்பலவன்பொக்கணை, முள்ளிவாய்க்கால் பகுதிகளை பாதுகாப்பு வலயம் என கூறி அங்கு செல்லுமாறு அறிவிக்கப்பட்டது. அங்கே அறிவிப்பை நம்பி சென்ற எமக்கு காத்திருந்த அவலங்கள் ஏராளம் புதுமாத்தளம் சந்தியில் பால்மாவுக்கு வரிசையில் நின்ற போது எறிகணைத்தாக்குதலுக்கு இலக்காகி ஒரே நாளில் 100க்கு மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டனர். இதில் பால்மா வழங்கிய கூட்டுறவு பணியாளர்களும் அடங்குவர் இதைவிட அம்பலவன்பொக்கணையில் கஞ்சிக்கு கையேந்தி நின்ற பச்சிளம் குழந்தைகள் கர்ப்பிணித்தாய்மார் முதியவர்கள் என பலர் கொத்துக்குண்டுக்கும், எறிகணைக்கும் இலக்காகி மடிந்தனர்.

முள்ளிவாய்க்காலில் உணவுக்கு வழியின்றி கஞ்சிக்காக நின்ற மக்கள் எறிகணையாலும் கடற்படையினரது தாக்குதலினாலும் கொத்துகொத்தாக கொல்லப்பட்டனர் இதைவிட காயப்பவட்டவர்களுக்கு கட்டுவதற்கு மருந்தோ அல்லது ஒரு துண்டு துணி கூட இல்லாது மனிதர்கள் புழுத்த நிலையில் கவனிப்பாரின்றி கைவிடப்பட்டனர். இதனால் காயப்பட்ட பல்லாயிரம் பேர் மரணம் அடைய வேண்டிய அவல நிலைக்கு உள்ளாகினர் இவ்வாறு திட்டமிட்ட வகையில் எம் உறவுகளை அழிக்க வேண்டும் என நடந்துகொண்ட அரசு மீதும் படையினர் மீதும் சர்வதேச தலையீட்டுடன் கூடிய கலப்பு நீதிமன்ற பொறிமுறையூடான வழக்கு விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று கருத்து கூறினர்.

அதேபோல் எம்மை யுத்த பிரதேசத்திலிருந்து நாம் விரும்பிய இடத்திற்கு இடம்பெயர் விடாது எம்மை தடுத்த விடுதலைப்புலிகள் மீதும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவர்களில் பதில் சொல்ல கூடிய தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகள் இல்லாத காரணத்தினால் நாம் அறியாத இடங்களில் கைது செய்யப்பட்ட அல்லது சரணடைந்த விடுதலைப்புலி முக்கிய உறுப்பினர்கள் இருப்பின் அவர்கள் மீது சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்காக அவர்களை சட்டத்தின் முன் நிறுத்த வேண்டும் என கூறினர்.

யுத்தத்தினால் கணவனை இழந்து அல்லது காணாமல்போய் பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களின் கருத்து

பெண்களை தலைமைத்துவமாக கொண்ட குடும்பங்களின் கருத்தமவர்வின் போது தாம் சமூகத்தில் மிகவும் இன்னல்களை சந்திப்பதாகவும் தமது கணவன்மார் யுத்தம் காரணமாகவும்

அதன் பின்னரானதும் முன்னரும் இடம்பெற்ற கைதுகளினாலும் தாம் இன்றிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதாகவும் இதனால் தாமும் தமது குழந்தைகளும் வாழ வழியற்று இருப்பதாகவும் தமிழரது கலாச்சார பண்பாடுகள் காரணமாக தம்மால் சுயமாக வாழமுடியாத நிலையினால் பல பெண்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டதாகவும் கூறினர். இதற்கு பரிகாரமாக தமது வாழ்நாள் பூராகவும் வாழ்க்கையை கொண்டுவந்துவதற்கு ஏற்ற உதவுதொகையாக மாதாந்தம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூபா 25000.- வழங்கவேண்டுமென கூறினர்.

யுத்தம் காரணமாக பிணக்குக்குட்பட்ட அல்லது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட காணிகள் சம்மந்தமான கருத்துக்கள்

காணி பிணக்குகள் தொடர்பாக நடைபெற்ற கலந்துரையாடலில் முக்கிய பிணக்காக இனங்காணப்பட்டது மகாவலி டு வலயம் மூலமாக கொக்குத்தொடுவாய், கோட்டக்கேணி, முந்தராயன்குளம், எரிஞ்சகாடு, அக்கரைவெளி, சாம்பான்குளம் மற்றும் மணலாற்று பகுதி முழுவதும் தமிழ் மக்கள் தமக்கு சொந்தமான காணியாகவும் இக்காணியை 1983ம் ஆண்டு அரசு கட்டளைப்படி இராணுவத்தினர் மூலம் தம்மை பலவந்தமாக வெளியேற்றி விட்டு உயர்பாதுகாப்பு வலயமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதாகவும் அங்கே பொதுமக்கள் குடியிருந்து வாழவோ சென்று பார்வையிடவோ முடியாதவாறு தடுக்கப்பட்டோம் இன்றிலையில் எம்மை வெளியேற்றிவிட்டு எமது பூர்வீக நிலங்களில் சிங்கள மக்களை எவ்வாறு குடியேற்ற முடியும் அவ்வாறு முடியுமானால் இலங்கையில் சிங்களவருக்கு வேறான சிவில் சட்டமும் தமிழருக்கு வேறான சிவில் சட்டமும் நடைமுறையில் உள்ளதா? அவ்வாறு இல்லையாயின் தமிழர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட கையோடு 1983 தொடக்கம் இன்றுவரை எவ்வாறு சிங்கள குடியேற்றங்கள் எமது மண்ணில் இடம்பெறுகிறது.

இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் எவரும் குடியிருக்கலாம் எனக் கூறும் அரசு தென்பகுதியில் எங்காவது உள்நாட்டு போரில் இடம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களுக்காக ஒரு அங்குல நிலத்தையேனும் சிங்கள மக்களிடமிருந்து பறித்து தமிழர்களுக்கான குடியிருப்புக்களை நிறுவியுள்ளதா? பணம் கொடுத்து வீடுகளையும் காணிகளையும் வாங்கி தமிழர்கள் கொழும்பில் வசிக்கின்றனர். இங்கோ எமது காணிகளை பறித்து சிங்களவர்களுக்கு வழங்கி வீடுகள், வீதிகள் குளங்களை அமைத்து குடியேற்றப்படுகின்றனர். இவ்விரண்டிற்குமான வேறுபாட்டை புரிந்து கொள்ள முடியாத அரசும் அரசியல் வாதிகளும் எவ்வாறு இன நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவர் எமக்கு எமது நிலங்களை விட்டு குடியேற்றப்பட்டவர்கள் அகன்று செல்வதோடு எமக்கு எமது நிலங்கள் மீள கையளிக்கப்படவேண்டும். எமக்கு எதிராக பாவிக்கப்படும் ஆயுதமாகவே மகாவலி சட்டத்தை நாம் பார்க்கின்றோம். எனவே எமது பாரம்பரிய நிலம் எமக்கு வேண்டுமென கூறினர். இதற்கு மேலதிகமாக கொக்குத்தொடுவாயில் 2534ஏக்கரும், கோட்டக்கேணியில் 825ஏக்கரும், கொக்குளாயில் 20ஏக்கரும், கொக்குளாய் இல்மனைற் காணி 44ஏக்கரும், இராணுவமுகாம் அளம்பலில் 30ஏக்கரும், திருமுருகண்டியில் 1703ஏக்கரும், கொக்குத்தொடுவாய் பகுதியில் முந்திரி செய்கை காணி 170ஏக்கரும், கேப்பாபிலவில் ரூகுர் 520ஏக்கரும், புதுக்குடியிருப்பு நகரில்

68னுள்ளைழை 46ஏக்கரும், வட்டுவாகலில் கோத்தபாய கடற்படைத்தளம் 616ஏக்கரும், பாண்டியன்குளம் பாலிநகர் 25ஏக்கரும், ஒட்டுசுட்டான் இந்துமயானம் உட்பட்ட பகுதியில் 64னுள்ளைழை 40ஏக்கரும், தொட்டியடி விசுவமடுவில் 10ஏக்கரும், சுதந்திரபுரம் பகுதியில் 08ஏக்கருமாக அரச இராணுவ கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதாக கூறப்பட்டது. இதற்கு அடுத்து வனஇலாக்காவினரது அத்துமீறலில் தண்ணிமுறிப்பு நித்தகைக்குளம் 900ஏக்கரும், தண்ணிமுறிப்பு குருந்துக்குளம் 450ஏக்கரும், ஒதியமலை கருவேப்பமுறிப்பு 201ஏக்கரும், வட்டுவன்உழத்துவெளி நாயாறு 45ஏக்கரும். பாலங்குளம் துணுக்காய் 150ஏக்கரும். துவரங்குளம் 150ஏக்கருமாக பல்லாயிரம் ஏக்கர் காணிகள் விடுவிக்க வேண்டுமென வேண்டினர்.

முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகள்

முஸ்லம் மக்கள் கருத்துக்களை பதிவிடலில் காரணம் எதுவுமின்றி வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் நிலை அவர்களின் நீண்டகால இடப்பெயர்வின் தாக்கங்கள் சொந்த இடங்களில் மீண்டும் வாழ்தலிலுள்ள சவால்கள் கண்டறியப்பட வேண்டும். இவை ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் இதுவரை மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படவில்லை என்றும் இதற்குரிய முக்கிய காரணம் காணியற்ற குடும்பங்களுக்கு காணி வழங்க அரசு முன்வராமையே என்றும் இதனால் தமது அரசியல் சமூக செயற்பாடுகளில் மிகவும் சிக்கலை ஏற்படுத்தியுள்ளதாகவும் மேற்படி பிணக்குகளுக்கு அரசு விரைந்து தீர்வைத்தர வேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டனர்.

காணாமல் போனோர் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் குடும்பங்களுடனான சந்திப்பு மேற்படி பிணக்கு முல்லை வலயத்தில் பிரதானமான பிணக்காகவும் அதிக எண்ணிக்கையானோர் பிணக்குக்களை பதிவு செய்த பிணக்காகவும் காணப்பட்டது. அந்த வகையில் 1980களில் இருந்து காணாமல் போனோர் தொடர்பான பிணக்குக்களை பதிவிட்டனர் 1980களில் கால்நடைகளை தேடிச்சென்றவர்களும் தொழிலுக்காகச் சென்றவர்களும் மீன்பிடிக்காக கடலில் சென்றவர்களும் காணாமல் போனதாக பதிவுகள் கிடைத்தது. இவர்கள் பெரும்பாலானோர் இறந்ததாக பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு நஸ்ட ஈடுகளும் பெறப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

இதன் தொடர்ச்சியாக இந்திய இராணுவத்தினுடைய காலப்பகுதியில் தமிழ், முஸ்லீம் சமூகத்தை சேர்ந்த பலர் இந்திய இராணுவத்தாலும் அவர்களுடன் சேர்ந்து இயங்கிய துணை இராணுவக் குழுவினராலும் கைதுசெய்யப்பட்டு காணாமல் போகச் செய்யப்பட்டதாக புகார்கள் அளிக்கப்பட்டது. இதற்கு உரியவர்களிடம் சட்ட முன்நிலையில் விளக்கங்கள் பெறப்படவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

1990களின் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தத்தின்போது இலங்கை இராணுவத்தினராலும் நுஃஹுஃ போன்ற துணை ஆயுதக்குழுவினராலும் பலர் கடத்தப்பட்டு காணாமல் போனதாக தெரியப்படுத்தப்பட்டு அதற்கான விசாரணைகள் வெளிப்படைத்தன்மையாக இடம்பெறவேண்டும் என்றும் அதற்கான சாட்சியங்களுடன் பிணக்கை எதிர்கொள்ள தாம் தயாராக இருப்பதாக பலர் தெரிவித்தனர்.

இறுதி யுத்தக்காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற காணாமல் போனோர் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் தொடர்பான பிணக்குக்கள் தொடர்பாக காணாமல் போனோர் சங்கத்தின் சார்பாக முறையிட்டவர்கள் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் இதுவரை பதிவு செய்ததன் பிரகாரம் 1432பேர் காணாமல் போனவர்களாக காணப்படுவதாகவும், இதன் எண்ணிக்கை 2000ஐ தாண்டும் எனவும் தெரிவித்தனர். இதிலே இறுதிப்போர் நடைபெற்ற சந்தர்ப்பத்தில் சரணடைந்த விடுதலைப்புலிகள் கைதுசெய்யப்பட்ட விடுதலைப்புலிகள் காயமடைந்த நிலையில் ஐ.ஊ.ச.ஊ கப்பலில் ஏற்றப்பட்ட மக்கள் இராணுவத்தினரிடம் காயத்துடன் ஒப்படைத்த மக்கள் இராணுவத்தடுப்புக்காவலில் இருந்த போது ஐ.ஊ.ச.ஊ பதிவின் பின்னர் திடீரென காணாமல் போனோர் ஓமந்தை சோதனைச்சாவடியில் கைதுசெய்யப்பட்டு காணாமல் போனோர் விடுதலைப்புலிகள் பலவந்தமாக இணைத்த போது காணாமல் போனோர் துணை இராணுவக்குழுக்களான நுஃஹுஃயினரால் கடத்தப்பட்டவர்கள் என வகைப்படுத்தலாம் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கு உரிய இழப்பீடுகள், சான்றிதழ்கள் எவற்றையும் வழங்க முதல் அவர்களுக்கு என்ன ஆனது என்பதற்கான சர்வதேச நீதியாளர்கள் சட்டவாளர்கள் உள்ளடங்கிய கலப்பு நீதிமன்ற முறைமையூடாக உண்மைத்தன்மை கண்டறியப்பட்டு குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப்பட்ட பின்னரே இழப்பீடுகள் தொடர்பாக பேச முடியுமென கூறியதோடு இடைப்பட்ட காலப்பகுதிக்கு அக்குடும்பங்களை தாங்கிக்கொள்கின்ற பொறுப்பை அரசே ஏற்கவேண்டுமென கூறிக்கொண்டனர்.

மணலாற்று பிரதேச சிங்கள மக்களின் கருத்துக்கள்

சிங்கள மக்களின் கருத்துக்கூறும்போது நாம் நல்லிணக்கத்துடன் வாழவேண்டும் எனில் நடந்து முடிந்தவிடயங்களை ஆராயாமல் இனிமேல் எவ்வாறு வாழலாம் என்ற நோக்குகளுடன் எமது செயற்பாடுகள் இருக்கவேண்டுமென கூறினார்கள். அனைவரது கருத்துக்களிலும் இந்த உண்மையை கண்டறியும் ஆணைக்குழுக்களிலே தத்தமது பிரதிநிதிகள் உள்வாங்கப்படவேண்டும் எனவும் அவர்கள் மக்களது பிரச்சினைகளையும் அவர்களது ஆளுமைகளையும் நன்றாக புரிந்தவர்களாகவும் மக்களுக்காக பாடுபடக்கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும், அதேவேளை இதன் அனைத்து செயற்பாடுகளிலும் சர்வதேசத்தின் கண்காணிப்பிலும் வழிகாட்டலிலும் இருக்கவேண்டும் எனவும் கேட்டனர்.

கலந்தாலோசனையின் போதான அனுபவங்கள்

நாம் மக்களுடன் இந்த நல்லிணக்க பொறிமுறை தொடர்பில் கலந்துரையாடும் போது மக்களிடையே முதலில் அரசாங்கத்திடம் நம்பிக்கையில்லா நிலை காணப்பட்டது. அதனால் அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும் இச்செயற்பாட்டை பாதிக்கப்பட்ட சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முடியுமா என்ற சந்தேக நிலையே இருந்தது. அதிலும் உத்தியோகத்தர்கள், படித்தவர்கள், புத்திஜீவிகள் போன்றோரிடையே இந்த நல்லிணக்கப்பொறிமுறைக்காக நாம் காலத்தை செலவிடவது வீணவிரயம் என்ற எண்ணப்பாடே இருந்தது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடையே இதையொரு தருணமாக எடுத்து பங்களிப்பு செய்வோம் என்ற நிலை காணப்பட்டது. அவர்களின் கருத்தக்களில் ஐ.நா சபையின் தலையீடு மற்றும் தங்களின் உரிமைக்காக கடந்த காலங்களில் குரல்கொடுத்து வந்த சிவில் சமூகங்கள் பங்கேற்பதனால் இப்பொறிமுறை மூலம் எதாவது நடக்கலாம் என்ற சிறிய நம்பிக்கையினாலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கலந்து கொண்டதாகக் கூறினர். இதுவே இப்பொறிமுறை செயற்பாட்டைக் கொண்டு செல்ல உந்துதலாக இருந்தது. இப்பொறிமுறையின் பொதுக்கூட்டங்கள் நடாத்துவதற்கு அரசு அதிபருடன் கலந்துரையாடப்பட்ட போது அவர் பிரதேச செயலாளர்களை ஒருங்கிணைத்து தந்தார். ஆதற்கமைய புதன் கிழமைகளில் பிரதேச செயலகங்களில் அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்கு இது தொடர்பில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டு மக்களை பங்குகொள்ள ஒத்தழைக்குமாறு கேட்கப்பட்டது.

அந்தந்த பகுதி மக்களுக்கு பிரதேச செயலகங்களிலே கரந்துரையாடல் நடத்தப்பட்டது. முதலாவது கூட்டமானது கரைதுறைப்பற்று பிரதேச செயலகத்தில் இடம்பெற்றது. இங்கு மக்களின் வருகை குறைவாகக் காணப்பட்டாலும் கிராம மட்ட அமைப்பின் பிரதிநிதிகள் அதிகம் வந்ததால் பல்வேறுபட்ட மட்டங்களில் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டது. சங்கமி பெண்கள் ஒன்றிய மாதர் சங்க பிரதிநிதிகள் அதிகளவான பெண்கள் பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள் பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். அத்தோடு மாவட்ட கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்க சமாச பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்கள் மீனவர்களின் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கப்பெற்றது.

இறுதியாக நடைபெற்ற புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச செயலக பொதுக்கூட்டத்தில் மக்கள் குறைவாகவே வந்திருந்தனர். காரணம் அன்றைய தினம் தமிழ் மக்களின் விசேட விரத நாளாகவிருந்தது.

முல்லைத்தீவு மாவட்ட சமூக மட்ட அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகளின் இடையேயும் விழிப்புணர்வு கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. இவர்கள் குபனு இற்கான பொருத்தமான பங்குபற்றுனர்களை அனுப்புவதற்கு உறுதுணையாகவிருந்தனர். விழிப்புணர்வு செய்வதற்கான போதிய கால அவகாசம் இன்மை, ஆதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு இன்மை, உரிய காலத்தில் சுவரொட்டி கிடைக்காமல் போனது போன்றன எமக்கு சவாலாக இருந்தது. இருந்தாலும் வலய செயலணி அங்கத்தவர்களின் பாரிய முயற்சியினால் மாவட்ட ரீதியான அனைத்து பகுதிகளும் இச்செயன் முறை தொடர்பாக தெளிவுபடுத்தப்பட்டது.

பொதுக்கூட்டம், குபனு இவ்விரண்டிலும் பெரும்பான்மையாக காணாமற் போனோர் மற்றும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் உறவுகள் கலந்து கொண்டனர். மற்றும் கிராம மட்ட அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகள் (கிராம அபிவிருத்தி சங்கம், மாதர் கிராம அபிவிருத்தி சங்கம், மீனவர் சங்கம், கமக்கார அமைப்பு, மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான அமைப்பு, பெண்கள் நிறுவனத்தின் பிரதிநிதிகள் போன்றன), முன்னாள் போராளிகள், இறுதி யுத்தத்தின் போது காயப்பட்டோர் இராணுவத்தினால் காணிகள் அபகரிக்கப்பட்டவர்கள், சிங்கள குடியேற்றங்களினால் காணிகளை இழந்த காணி உரிமையாளர்கள், 1990ம் ஆண்டு விடுதலைப்புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் மக்கள், வெலிஓயா பிரதேசத்திலுள்ள சிங்கள மக்கள் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். இந்நல்லிணக்க கலந்தாலோசனைப் பொறிமுறையில் கருத்துக்களை வழங்குவதில் பெண்களின் பங்களிப்பு கூடுதலாகவிருந்தது. குபனு கூட்டங்களிலும் அனைத்து பிரதேச பிரதிநிதித்துவங்கள் காணப்பட்டது. எமக்கு அடுத்த சவாலாக இருந்தது எம் வலய செயலணியில் சிங்கள பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் போனது. இதனால் அப்பிரதேசத்தில் விழிப்புணர்வு குறைவாகவிருந்தது. ஆயினும் வவுனியா வலயச் செயலணி அங்கத்தவரின் உதவியுடன் வெலிஓயா பொதுக்கூட்டம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு இருபகுதிகளில் நடைபெற்றது. இந்நடைமுறைகள் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பாதுகாப்பு படையினரின் அச்சுறுத்தல்கள் இல்லாவிடினும் குபனு இற்கு வந்த பெண்ணொருவரை இனந்தெரியாத ஒருவரால் (சிஐடி என நம்பப்படுகின்றது) கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிவிட்டு பஸ்ஸிற்கு போகும்போது இடைநிறுத்தப்பட்டு பல தேவையற்ற கேள்விகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார். வலய செயலணி அங்கத்தவர் இருவருக்கு முல்லைத்தீவு மாவட்ட சிஐடி பொறுப்பாளர் தொலைபேசி மூலம் குபனு கூட்டங்கள் எங்கே நடைபெறும் எப்போதும் நடைபெறும் என்றும் பங்குபற்றுனர் தொடர்பாகாவும் (முன்னாள் போராளிகளுக்கு விச ஊசி ஏற்றியது) விசாரித்தார். குபனு நடக்கும் நாள் ஒன்றில் அம்மண்டபத்திற்கு அருகாமையில் நான்கு இராணுவ வீரர்கள் வந்து என்ன நடக்கின்றது என்று பொதுமக்களிடம் கேட்க அவர்கள் தெரியாது என்று கூறியுள்ளனர்.

பொறிமுறைகள் பற்றிய பிரதான சிபார்சுகள்

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் நல்லிணக்க பொறிறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணி அமர்வுகளின் சாதாரண பொதுமக்கள், மதத்தலைவர்கள், அரச அதிகாரிகள், கூட்டுறவாளர்கள், காணாமற்போனோர்களின் உறவுகள், யுத்தத்தில் இறந்தவர்களது உறவினர்கள், சரணடைந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களது உறவுகள், காயமடைந்து படையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுகாணாமல்போனோரது உறவினர், மீனவர், விவசாயிகள், வர்த்தகர்கள், பெண்கள் அமைப்பு, இதரசமூக ஆர்வலர்கள், பொது அமைப்புக்கள் ஆகியோரிடம் மேற்கொள்ளப்பட்ட விசேட ஒன்றுகூடல்கள் மற்றும் பிரதேச செயலகரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பொது அமர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளை பின்வரும் தலைப்புக்களின் கீழ் அறிக்கையிடுகின்றோம்.

01. நீதிப்பொறிமுறை

நீதிப்பொறிமுறை பற்றி மக்கள் கூறும்போது விசேட நீதியாளரைக்கொண்ட நீதிப்பொறிமுறையானது கட்டாயம் தேவை. அதாவது பாரிய குற்றங்களான பாதுகாப்பு வலயமாக அறிவிக்கப்பட்ட இடங்களில் இடம்பெற்ற கொலைக்களம், பால்மா மற்றும் கஞ்சி பெற்றுக்கொள்வதற்காக பொதுமக்கள் வாழ்விடங்கள் எனத் தெரிந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்ட குண்டுத்தாக்குதல்கள். எந்தவித அடிப்படை வசதிகளும் அற்ற நிலையில் மக்களை வைத்திருந்தமை, சரணடைந்த மக்கள் காணாமல் ஆக்கப்பட்டமை, உதாரணமாக சரணடைந்தோர் தொடர்பில் அவர்களின் உறவினர்கள் வழக்கு தாக்கல் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தில் ஒத்துழைப்பின்மை காணப்படுகின்றது. (இராணுவப்பொறுப்பதிகாரிகள் நீதிமன்றத்திற்கு சமூகமளிக்காமை.) இவை தொடர்பாக விசேட சர்வதேச நீதியாளரையும் சட்டவாளர்களையும் இணைத்துக்கொண்ட நீதிப்பொறிமுறையானது வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் இலங்கை அரசினால் மட்டும் செய்யமுடியாது கட்டாயம் சர்வதேசமும் இணைந்து செற்பட வேண்டும்.

விசேட நீதியாளரை தெரிவு செய்வதில் வழிகாட்டல்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன் அவர்களால் முழுமையான கண்காணிப்பையும் சர்வதேசம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன் அரசுமட்டும் நீதிப்பொறிமுறைக்குள் இருப்பதை இங்கு யாரும் விரும்பவில்லை. முறைப்பாட்டாளர்களின் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படல் வேண்டும். முறைப்பாடுளை பெறும்போது அவர்களின் நிலை உணர்ந்து செயற்படவேண்டும். முன்னையநாட்களில் இடம்பெற்ற “ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு போல் இருக்கக்கூடாது. தயக்கமின்றி பேசுவதற்கும் பயமின்றி தகவல்களை வழங்கவும் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும். தத்தமது மொழியில் பேசக்கூடிய சுதந்திரம் வழங்கவேண்டும். பாரிய குற்றமிளைத்தவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குதல் முக்கியமானது. தண்டனை எனும்போது கட்டளையிட்டவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்குமாறு 90மூ கூறுகின்றனர். உதாரணமாக போராளிகள் தண்டனை வழங்கப்பட்டு புனர்வாழ்வு அழிக்கப்பட்டதைப்போன்று இராணுவத்தினருக்கும் புனர்வாழ்வு அழிக்கப்பட வேண்டும்.

02. உண்மையை கண்டறிவதற்கான ஆணைக்குழு

மேற்படி உண்மையைக் கண்டறிதல் தொடர்பில் வலயச் செயலணியின் நிலைப்பாடானது நிலையான ஒரு நல்லிணக்கம் ஏற்படவேண்டும் எனின் இப்போராட்டம் தொடங்கிய வரலாறு, சிறுபான்மையினரின் கோரிக்கைகள், அதனை பெற்றுக்கொள்ள முடியாமைக்கான அரசியல் கட்டமைப்பு, போராட்டத்தின் உச்சநிலை, யுத்தங்களும் அதன் பாதிப்புக்களும், யுத்தம் முடிந்த பின்னரான 7 ஆண்டுகளிலும் சிறுபான்மை இனத்தை பாதுகாக்க அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் நம்பகத்தன்மை, யுத்தத்தின் பின்னரும் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள். தொடந்துகொண்டிருக்கும் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்கள் இவை பற்றிய உண்மைகள் கண்டறியப்பட வேண்டும்.

போராளிகள் அப்பாவி பொதுமக்கள் மீது தாக்குதல் மேற்கொண்டிருந்தால் அதுபற்றிய உண்மைகள் கண்டறியப்படவேண்டும். முன்னாள் பெண்போராளி ஒருவரின் கருத்துப்படி புனர்வாழ்வு நிலையங்களிலே திடீர் திடீர் என எம்முடன் இருந்தவர்களை காணவில்லை என்று இராணுவத்தினர் கூறுவார்கள் அடிக்கு ஒரு இராணுவம் என காவல் நிற்கும் இதில் எவ்வாறு சகோதரிகள் காணாமல் போவார்கள். இது பற்றிய உண்மைகளை கண்டறிய வேண்டும். அத்துடன் போராளிகளுக்கு தடுப்பில் ஊசிகள் ஏற்றப்பட்டிருந்ததாகவும் அது எதற்காக ஏற்றினார்கள் என்ற உண்மை தெரிய வேண்டும். ஏனெனில் விடுதலையான போராளிகளின் திடீர் மரணம் எம்மை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது. முதல் இருந்ததைப்போன்று எம்மால் வேலைகள் செய்ய முடிவதில்லை

உண்மையைக்கண்டறிதல் தொடர்பான ஆணைக்குழு கீழ் வரும் இவ்விடயத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் கருத்துக்களை கவனத்தில் எடுத்து, கடந்த 30 வருடகால யுத்தத்தின் உரிமை மீறல்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் இதற்கான பரிகாரங்கள் நடைபெற வேண்டும். உண்மையைக்கண்டறிதலில் இந்த யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கான காரணிகளை கண்டறிய வேண்டும் யுத்தத்தின்போது இரு பகுதியினரும் நடந்து கொண்ட நடைமுறைகள் பற்றி கருத்துக்கள் கேட்கவேண்டும். உதாரணமாக யுத்த காலத்தின்போது அவ் விதிகளை மீறி படையினர் மேற்கொண்ட அநீதிகள் விடுதலைப்புலிகளால் சட்டம் மீறி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆட்சேர்ப்பு முக்கியமாக பாதுகாப்பு வலயம் என்று கூறிய பகுதிகளில் நடத்தப்பட்ட கொலைகள் யுத்தத்தின்போது பாவிக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் கொத்துக்குண்டுகள், இரசாயன ஆயுதங்கள், பலவந்தமாக காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் நிலை, பெண்போராளிகள் தடுப்பு முகாம்களில் காணாமல் போயுள்ளனர், இவை பற்றிய உண்மைகளை கண்டறிய வேண்டும்.

03. இழப்பீடுகளும் பரிகாரங்களும்

போரின்போது உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு இழப்பீடு இன்னமும் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவை வழங்கப்படவேண்டும். போரின்போது அங்கவீனமுற்றவர்களுக்கு அவர்களுக்கேற்ற நிலையான வாழ்வாதாரம் வழங்கவேண்டும். சொத்துக்களை இழந்த அனைவருக்கும் இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும். முன்னாள் போராளிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் மாதாந்த சிறு நிதியுதவி இல்லாமல் முழுமையான வாழ்வாதாரம் வழங்கல். இராணுவக்கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கடல் பிரதேசங்கள் விடுவிக்கப்பட வேண்டும். அத்துமீறிய குடியேற்றங்கள் அகற்றப்படவேண்டும். மக்களுக்கான தொழில் உபகரணங்கள் வழங்கப்படவேண்டும். (முள்ளிவாய்க்கால், கேப்பாபிலவு, கொக்கிளாய, கொக்குத்தொடுவாய், கருநாட்டுக்கேணி, நாயாறு) மக்களின் அடிப்படை வசதிகள் மீள் புனரமைக்கப்படவேண்டும். அழிக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னங்கள் திருப்பியும் மீள ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும், அவற்றை சுதந்திரமாக நினைவுகூர அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும். அவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். உரிமைக்காக போராடி மடிந்துபோன வீரர்கள் மாவீரர்களாக போற்றப்பட வேண்டும் அவர்களின் படங்கள் சீருடையுடன் வீடுகளில் வைத்திருக்க அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும்.

யுத்தத்தில் விட்டுச்சென்ற கடற்றொழில்கள் மற்றும் வாகனங்களுக்கும் இழப்பீடு தர வேண்டும்.

தமிழர் பகுதிகளில் ஆத்துமீறிய மீன்படி உரிமங்கள் வழங்குவதை மத்திய அரசு நிறுத்தவேண்டும். தடைசெய்யப்பட்ட மீன்படி முறைகளையும் வள அழிப்புக்களையும் நிறுத்த வேண்டும். தமிழ் மக்களுக்கு சொந்தமான காணிகளை மகாவலி சட்டத்திற்குட்படுத்தி சட்டவிரோதமாக கையகப்படுத்தி தமிழ் மக்களின் ஜீவனோபாயத்தை அழித்து சிங்கள குடியேற்றம் மேற்கொள்வதை உடன் நிறுத்தவேண்டும். மூவின மக்களிலும் மீள் குடியேற்றப்பட வேண்டியவர்களை உடன் குடியமர்த்த வேண்டும். யுத்தத்தில் அழிவடைந்த குடும்பங்களில் எஞ்சியிருப்போருக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் வீட்டு வசதி ஏற்படுத்தி கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

நாட்டில் நடைபெற்ற யுத்த வரலாறு தொகுக்கப்பட்டு பாதுகாத்து எதிர்வரும் சந்ததியும் யுத்த அனர்த்தத்தையும், இழப்புக்களையும், வடுக்களையும் அறிந்து நடக்க வகைசெய்யப்பட வேண்டும்.

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு ஒரு சிலருக்கு வழங்கப்பட்ட கொடுப்பனவுகள் எல்லா மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். இராணுவம் குறிப்பிட்ட இடங்களில் மாத்திரம் இருத்தல் வேண்டும்.

04. மீள் நிகழாமை

முன்னாள் போராளிகள் சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும். அரசியல் கைதிகள் பொதுமன்னிப்பின் அடிப்படையில் விடுவிக்கப்பட வேண்டும், இரகசிய முகாம்கள் தகர்க்கப்பட வேண்டும். வெளிநாடுகளுக்கு செல்வதில் (திருமணம், வேலைவாய்ப்பு) என்பவற்றில் பிரச்சினை ஏற்படக்கூடாது. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் வாழும் பகுதியாக தற்போதும் வடக்கு மாகாணத்தை கண்ணோக்குகின்ற அரசாங்க தரப்பின் ஆட்சியாளர்களின் மனங்கள் மாற்றம் பெறவேண்டும். இராணுவ முகாம்கள் அப்புறப்படுத்தப்பட வேண்டும். புனர்வாழ்வு பெற்று விடுதலையானவர்கள் மீண்டும் கைது செய்யப்படக்கூடாது. பொது மக்களின் காணிகள் அவர்களுக்கு மீண்டும் வழங்கப்பட வேண்டும். உண்மையைக் கண்டறிந்து அவற்றுக்கான நீதியை பெற்றுக்கொடுத்தல். பாரபட்சம் இன்றி இட ஒதுக்கீடுகளை மேற்கொள்ளல் .காணாமற் போனோர் தொடர்பாக குறுகிய காலத்தில் தீர்வை பெற்றுக்கொடுத்தல்.

பொறிமுறைகள் பற்றிய வலய செயலணியின் சிபார்சுகள்

இறுதிகட்ட யுத்தத்தில் இடம்பெற்ற அவலங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதை அனைத்து இன மக்களும் பார்க்க வேண்டும். அப்போது தான் தமிழ் மக்கள் அனுபவித்த வலியை கொஞ்சமாவது சிங்கள மக்கள் உணர்வார்கள். அவர்களை மதிக்க நினைப்பார்கள்.

கடைசி யுத்தத்தில் மனிதகுல அழிப்புக்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் மக்கள் முன்னிலையில் நிறுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும்.

நீ எத்தனை பேரை சுட்டாய்? என்று பழைய செயலை ஞாபகப்படுத்துகின்றார்கள். விசாரணையின் போது அதனை தவிர்க்க வேண்டும்.

பல்கலைக்கழக தெரிவுகள் பிரச்சனைக்குரிய விடயம், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் தொழில் வாய்ப்பு மிகவும் பின் தங்கியுள்ளதனால் பாரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவி வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்க வேண்டும். உதாரணம்:- செங்கல் ஓட்டுத்தொழிற்சாலை

உளவளத்துணை ஆலோசனை கட்டாயம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

மீள் நிகழாமைக்கு முதலில் மக்களின் மனதை வெல்ல வேண்டும்.

நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை விசாரணைக்குட்படுத்தி வெகுவிரைவில் தீர்வு காண வேண்டும்.

எனது பிள்ளையை காணவில்லை, மாவீரர் என்று சொன்னார்கள் எனது பிள்ளையின் துயிலுமில்லத்திற்கு போக முடியாதுள்ளது. பிள்ளையை தாட்ட இடத்திற்கு சென்று அழக்கூட உரிமை இல்லாத தாயின் நிலையை யார் அறிவார்? அரசாங்கமே பதில் சொல்ல வேண்டும். என்றார் ஒரு தாயார். இவ்வாறானவர்களின் மனநிலையை வெல்வதற்கு மரணித்தவர்களை பேதமின்றி நிறைவு கூர அனுமதிக்க வேண்டும்.

உள்ளூர் விசாரணை தேவையில்லை, சர்வதேச விசாரணை வேண்டும்.

அப்பா எங்கேமா? என்று கேட்கும் குழந்தை, குங்கும பொட்டு வைப்பதற்கும் காரணம் சொல்ல வேண்டிய பெண், இளையோரை இழந்து முதுமையில் தள்ளாடும் பெற்றோர், இதுபோன்று பலவித கஸ்ரங்களை அனுபவிப்பவர் பலர், எதிர்கால சந்ததி, இளம் தாய்மார் அனுபவிக்கும் பிரச்சனைகள் நிறைய, இவைகள் கட்டாயம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும், இவை தீர் வேண்டுமானால் காணாமற்போனோர் விடயத்தில் உண்மை வெகுவிரைவில் வெளிக்கொண்டு வரப்பட வேண்டும். காலம் கடந்தால் சாட்சிகள் நிரூபிக்கபட முடியாது.

முதல் தடவையாக மக்களின் கருத்துக்களை நேரடியாக கேட்பதற்கு அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட வலயச்செயலணிக்கு நன்றி, ஆனால் நடைமுறைபடுத்துமா அரசாங்கம் என்பதில் ஐயம் உள்ளது.இவ்வாறான ஐயப்பாடுகள் களையப்பட்டு விரைவானதும் நீதியானதுமான விசாரணைகள் இடம்பெற வேண்டும்.

காணி, காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், போர்க்குற்றம், ஒவ்வொன்றிற்கும் விசேட நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், கையளிக்கப்பட்டோர், காணாமற்போனோர் என 03 பிரிவுகளாக பிரித்து விசாரணைகளை வெகுவிரைவாக மேற்கொள்ளலாம்.

காயப்பட்டு மருத்துவ சிகிச்சைக்காக இராணுவம் தூக்கிக்கொண்டு போனவர்களின் பெயர் விபரங்களை அரசாங்கம் வெளியிட வேண்டும்.

பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் நீக்கப்படுவதுடன் இதற்கீடான சட்டங்கள் கொண்டுவரலாகாது.

தீர்வு பகிரங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும்.

கிராம மக்களுக்கு அரசு சட்டதிட்டங்கள், சேவைகள் தொடர்பாகவும், தீய பழக்கவழக்கங்களினால் ஏற்படும் விளைவுகள் தொடர்பாகவும் அரசு ஊழியர்களால் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும், அனைத்து சமூகமும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் திருத்தங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு சட்ட ஆட்சி இடம்பெற வேண்டும்.

இராணுவத்தின் தாக்குதலால் தமது குடும்பத்தில் பல்வேறு இழப்புக்களை ஒவ்வொரு குடும்பங்களும் சந்தித்து உள்ளன. கடைசி நேரத்தில் நம்பியிருந்த ஐ.சி.ஆர்.சி மற்றும் யூ.என் எச் சி.ஆர். போன்ற நிறுவனங்களும் எங்களை நடுத்தெருவில் விட்டுவிட்டு வெளியேறிவிட்டது. அவர்களுக்கு ஒன்று நடந்தால் பதில் சொல்ல வேண்டிய அரசாங்கம், எங்கள் உயிரை பெரிதாக மதிக்கவில்லை. அவர்களை வெளியேற்றி விட்டு ஒட்டு மொத்தமாக தாக்குதலை மேற்கொண்டு இன அழிப்பு செய்தது அரசாங்கம். வெளியேறிய ஐ.சி.ஆர்.சி மற்றும் யூ.என் எச் சி.ஆர். கூறவில்லையா? பொதுமக்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று. உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமையை தடைசெய்யப்பட்ட ஆயுதங்களை கொண்டு பறித்த முப்படைத்தளபதி, முன்னாள் ஜனாதிபதிக்கு கட்டாயம் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும். அது மரண தண்டனையை விட சிறந்ததாக இருக்க வேண்டும். பசி என்றால் என்னென்று தெரியனும், மாற்றுத்திறனாளிகள் படும் வேதனையை அனுபவிக்கனும், வாழ்நாளில் குடும்பத்தாரை காட்டக்கூடாது. காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் குடும்பம் படும் நிலையை உணரனும். ஒரு நிமிடத்தில் உயிர் போகக்கூடாது. அப்படியான தண்டனை வழங்கினால் தான் நாங்கள் பட்ட வேதனை தீரும். இவ்வாறான மனநிலையில் உள்ளவர்களுக்கு நீதி வழங்கப்பட்டு அவர்களின் மனோபாவங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டு சமூகத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

பாலியல் துன்பிரயோகம் செய்தவர்களுக்கு கடுமிய தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும்.

தடுப்பு முகாம்களில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை என்று கூறி முன்னாள் போராளிகள் அனைவருக்கும், ஊசி மருந்து ஏற்றப்பட்டது. தடுப்பில் இருந்து வந்தாப்பிறகு முதல் இருந்ததைப்போன்று உடம்பில் வலு இல்லை, பாரிய நோய்களால் தாக்கப்படுகின்றோம். திடீர் மரணங்கள் ஏற்படுகின்றது. இதனை சர்வதேச ஒத்துழைப்புடன் பாதுகாப்பான முறையில் பரிசோதித்து அதற்கான நிவாரணங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். உண்மையை கண்டறியும் பட்சத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு விடிவு கிடைக்க வேண்டும், முறையற்ற கைதுகள் இடம்பெறக்கூடாது.

மாத்தளன் வைத்திய சாலை மீது ஷெல் தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. முள்ளிவாய்க்காலில் வைத்து ஒரு வைத்தியரும் 07 பேரும் கிபீர் தாக்குதலில் இறந்தவர்கள். ஆதற்கான விசாரணைகள் இடம்பெற வேண்டும்.

நல்லாட்சியில் முன்னாள் போராளிகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இறுதி யுத்தத்தில் இறந்தவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்த தடையின்றி அனுமதிக்க வேண்டும்..

திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றங்கள் தமிழ் பிரதேசங்களில் இடம்பெறுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

2014ம் ஆண்டு வரை தொலைத்தொடர்புடன் இருந்தவரை அதன் பின்னர் காணவில்லை. “மௌனம் சிறைச்சாலை”யில் இருந்து கதைப்பதாக கூறினார்கள். குடும்பத்தினருடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

இறுதி யுத்தத்தில் இராணுவத்தலைமை எத்தனை ஆயுதம் வாங்கியது, எவ்வளவு செலவு செய்தது என்ற கணக்கு அரசாங்கத்திடம் இருக்கு அதனை மக்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

அரசாங்கத்தால் அனுப்பப்படுகின்ற கடிதங்கள், சுற்றுநிருபங்கள், அறிக்கைகள் தமிழ் மொழியில் அனுப்புதல் வேண்டும்.

உறவுகள் காணாமற்போனப்பிறகு இதுவரை தொடர்பில்லாமல் அவர்களின் பிரிவை தாங்க முடியாத ஒரு சிலர் தற்கொலை செய்துள்ளனர். அவ்முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தல்களும் தீர்வுகளும் விரைவாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

வேலை வாய்ப்புக்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள திறனாளிகளால் நிரப்பப்பட வேண்டும்.

வீட்டுத்திட்ட புள்ளி அளவீட்டில் யுத்தத்தில் உயிரிழந்தவர்களுக்கு புள்ளி இடப்பட்டு எஞ்சிய குடும்ப உறவுகளுக்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும்.

North Central Province

සංහිඳියාව සඳහා යෝජිත රජයේ යාන්ත්‍රණ
පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීම

උතුරු මැද පළාත

උතුරු මැද පළාත් කාර්ය සාධක බලකාය

**සංහිදියා යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් විමසීම
උතුරු මැද පළාත**

තෝරාගත් විෂය : ඉඩම් ගැටළුව

දිනය : 2016-07-17

ස්ථානය : පුලස්තිගම, තඹාල

ස්වභාවය : යොමුගත සාකච්ඡා

සහභාගිත්වය : පිරිමි 07 / කාන්තා 01 - එකතුව 08

විෂය තෝරාගැනීමට හේතුව

විෂය - ඉඩම් ගැටළුව

වසර 30 ක් පුරා පැවැති යුද්ධයේ ප්‍රහාරයන් රැසකට මෙම ප්‍රදේශයේ ජනතාව ලක්විය. විශේෂයෙන්ම එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ සාමාජිකයින් එකපාරම ගම්වලට කඩාපැන ගම්මානවල නිරායුධ මිනිසුන් කපාකොටා ඝාතනය කරන ලදී. එම අවස්ථාවල ගම්බිම් අනහර ආරක්ෂක ස්ථානවලහෝ අවතැන් කඳවුරුවල වසර ගණනාවක් සිටින ලදී. එහිදී මුදල් ඇති අය ඒ අවටින් ඉඩම් මිලදීගෙන නිවාස සාදාගත් අතර තවත් සමහරුන් ළඟම ඥාතීන්ගේ නිවෙස්වලට යන ලදී. යුද්ධය අවසන් වූ පසු නැවත මුල් ඉඩම්වලට පදිංචියට පැමිණෙන විට එම ඉඩම්වල වෙනත් අය පදිංචි වී ඇත.

මෙම ප්‍රදේශයේ ඉඩම්වල අයිතිය ඇත්තේ බලපත්‍රවලටය. එම බලපත්‍රවල බලය ප්‍රාදේශීය ලේකම් සතුවන අතර ඉඩමක යමෙක් පදිංචි නොවන්නේ නම් අදාළ ඉඩමේ වෙනත් කෙනෙකු පදිංචි කිරීමට ප්‍රාදේශීය ලේකම්ට බලය ඇත.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

මෙදින පැවැති යොමුගත සාකච්ඡාවට එම ගැටළුව පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයේ උග්‍රව පවතින ගම්මානවල ප්‍රජා සංවිධානවල නායක නායිකාවන් සම්බන්ධ විය. මෙම නායක නායිකාවන් සියළු ජන කණ්ඩායම් නියෝජනය විය.

මෙම ප්‍රවිචාරණ ක්‍රියාවලියේදී කිසියම් බලපෑමක් පිටතින් හෝ ඇතුළතින් නොවූ අතර කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කණ්ඩායම හා අදාළ ප්‍රජා නායක නායිකාවන් කවාකාරයෙන් අසුන් ගන්නා ලදී.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණය

උතුරු මැද කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධන බලකායේ ඇලෙක්ස් මහතා විසින් පැමිණ සිටි පිරිස පිළිගත් අතර රජය විසින් යෝජිත යාන්ත්‍රණ පිළිබඳව විස්තරයක් කොළඹ කාර්ය සාධන බලකායේ නිලධාරීන් අනුෂ්ඨා කහඳගම මෙනෙවිය විසින් සිදුකරන ලදී.

ඉතාමත් උද්යෝගයෙන් පැමිණ සිටි පිරිස සියළු තොරතුරු අසා සිටි අතර රජයෙන් මෙවන් අවස්ථාවක් සාමාන්‍ය සාමාන්‍ය ජනතාවගේ අදහස් විමසීම සඳහා උදාකරදීම ඉතා අගය කරන බව පැවසීය. එම පිරිස ඉතාමත් උනන්දුවෙන් තම අදහස් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ නිර්දේශ

රජය විසින් යෝජිත සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳව වුවත් ඉතාමත් අගය කරන ලදී. විශේෂයෙන්ම අධිකරණ යාන්ත්‍රණය විදේශීය මැදිහත් විමකින් තොරව සිදුවන්නේ නම් ඉතා හොඳ බවත් මහජන විශ්වාසය ඇති වන බවත් පැවසීය.

මෙහිදී රජයේ සේවකයින්ගේ ක්‍රියාකලාපය පිළිබඳව මොවුන් ඉතා කළකිරුණු ස්වභාවයෙන් කථා කළහ. රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ අක්‍රමිකතා හා විසඳිය නැති ඉතා සුළු ප්‍රශ්න පවා දිගින් දිගටම ඇදී යන බව පැවසූහ. රාජ්‍ය නිලධාරීන් පිළිබඳව තමන් තුළ කිසිම විශ්වාසයක් නොමැති බව අල්ලස් ලබාගෙන කටයුතු කරන බවද පැවසීය. පොලිසිය, ප්‍රාදේශීය සාභාව, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය, වනජීවී දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන් ගැන දැඩි කළකිරීමකින් සිටින බව පැවසීය.

නව යාන්ත්‍රණය

ග්‍රාම සේවා වසම් මට්ටමින් ගැමි ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන් සොයාබැලීමට යම් ව්‍යුහයක් තිබිය යුතුයි. රජයේ නිලධාරීන්ගෙන් සාධාරණය ඉටුනොවන අවස්ථාවල අසරණ ගැමි ජනයාට යායුතු තැනක් තිබිය යුතුයි.

මොවුන්ගේ යෝජනා අදහසට අනුව ස්වාධීන සිවිල් සංවිධානවලින් සැලීමෙන් ව්‍යුහයක් වන අතර එම ව්‍යුහයට බලයක් ලබාදී ගැමියා වෙනුවෙන් කටයුතු කරන්න, උපදේශයක් දෙන්න තැනක් තිබීම වඩා වටිනා බවයි.

සංවිධිත යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් විමසීම
උතුර මැද පළාත

විෂය : අතුරුදහන්වූවන් පිළිබඳව

දිනය : 2016-07-21

ස්ථානය : අනුරාධපුරය

ස්වභාවය : යොමුගත සාකච්ඡා

සහභාගීත්වය : පිරිමි 04 / කාන්තා 04

විෂය තෝරාගැනීමට හේතුව

උතුර මැද පළාත් තුළ යුද්ධයෙන් තර්ජිත ගම්මාන රැසක් පිහිටා තිබේ. මෙම ගම්මානවල ජනතාව කුඹුරට හේනට යන අතර අතුරුදහන් වූ බව වාර්තා වේ. මෙම අතුරුදහන් වූවන්ගෙන් සමහරකට මරණ සහතිකයක්වත් මේ වන විට නොලැබී ඇති බවට තොරතුරු ලැබී ඇත. තම පවුලේ ප්‍රධානියා අතුරුදහන්වීමෙන් එම පවුල් කඩාවැටුණු ආකාරය ගැන තොරතුරුද වාර්තා විය.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

උතුර මැද පළාතේ ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ ගරු සභාපති ගරු වැලිමුල් පනානේ පියරතන නායක හිමියන් වැඩසටහන පිළිබඳ අනුශාසනාවක් කළහ. ඉන් අනතුරුව එහි සාමාජික ප්‍රියංක දිපාල් මහතා විසින් යෝජිත සංවිධිත යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ කණ්ඩායම දැනුවත් කරන ලදී. ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ ආරා හනිතා මැතිණිය විසින්ද වැඩිදුරටත් කරුණු පහදා දෙන ලදී.

විපතට පත්වූ ගම්මාන සොයාගෙන එම ගම්මානවල සිටින ප්‍රජා නායකයින් මෙම හමුවීමට ගෙන්වන ලදී. එහිදී අදාළ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල හා ප්‍රජා සංවිධාන හරහා මෙම අතුරුදහන් වූවන් හඳුනා ගන්නා ලදී.

කලාපීය ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණ

මෙම යොමුගත සාකච්ඡාව සඳහා එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ සාමාජිකයින් ගම්මානවලට කඩාවැදී නිරායුධ ගම්වැසියන් කපාකොටා ඝාතනය කළ අවස්ථාවේ අතුරුදහන් වූවන්, සමහර ගම්මානවල හේනට/කුඹුරට යනවිට අතුරුදහන් වූවන්, යුධ හමුදාවේ සේවයේ නියුතුව සිටින අවස්ථාවේ අතුරුදහන් වූවන්ගේ අය සම්බන්ධ විය.

මෙම පිරිස රජය විසින් මෙසේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට අවස්ථාව ලබාදීම සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත් සතුටට පත්වූහ. මෙවැනි අවස්ථාවක් මෙයට පෙර ලැබී නොමැති බවත් ස්වාධීන කණ්ඩායමක් පැමිණ අදහස් විමසීම අගය කරන බවත් පැවසීය.

මෙහිදී දැනට අදාළ සාමාජිකයා අතුරුදහන්ව අවුරුදු 7ක් හෝ 8ක් ඉක්මවූවන් මරණ සහතිකයක්වත් නොලද අය සිටින ලදී. එම නිසා නොයෙකුත් අපහසුතාවයන්වලට ලක්වූ ආකාරය ඔවුන් පවසන ලදී. සාමාන්‍ය වැසියන් අතුරුදහන් වූවාම ඉතා සුළු වන්දියක් ලැබුණත් ඉන් එහාට කිසිම ආකාරයක සහනයක් එම පවුල්වලට නොලැබීමෙන් අදාළ පවුලේ එවකට ළමුන්ව සිටි අයගේ (අද වැඩිහිටියන්ව සිටින) අධ්‍යාපනය කඩාවැටීම නිසා ඉතා දුක්බර ජීවිතයක් ගතකරමින් සිටී.

හමුදාවේ සේවා වනිතා ඒකකය මුලදී ඉතාමත් ඉහළ වැඩකොටසක් කළ බවත් වර්තමානයේ එසේ සිදුනොවන බවත් පැවසීය.

යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ අදහස්

අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ කාර්යාලය ඉතා වැදගත් බවත් අදටත් ඔවුන්ගේ අතුරුදහන් වූවන්ට කුමක් සිදුවුණාදැයි කියා විමසන බවත් එම නිසා තොරතුරු සොයන එක ඉතා වැදගත් බව පැවසූහ. හානිපූර්ණයද ඉතාමත් අතරාචනය කරණයක් බව පැවසීය. යම් පවුලක ප්‍රධානියා අතුරුදහන් වූයේ නම් එම පවුල ඉතාමත් දුක්ඛිත තත්ත්වයකට පත්වන බවට අත්දැකීම් සහිතව මෙම අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කරන ලදී. මේ නිසා අධ්‍යාපනය අහිමි වීම, සෞඛ්‍ය හා පෝෂණය නොලැබීම නිසා සිදු වූ දේ,

සමාජය තුළ ජීවත්වීමේදී විඳීමට සිදුවන ගැහැට එනම් සමහර විට පවුලේ ස්වාමියා අතුරුදහන් වුවාට පසුව සමහර පිරිමි ඒ පවුලේ කාන්තාව දෙස බලන ආකාරය ආදිය ප්‍රකාශ කරන ලදී. මේ නිසා හානිපූර්ණය ඉතා වැදගත් බව ප්‍රකාශ විය. සත්‍ය යුක්තිය හා සංහිඳියාව නැවත සිදුනොවීමද ඉතා වැදගත් බව හා නැවත එවන් දුකක් කාටවත් නොවීමට වගබලා ගතයුතු බව අවධාරණයෙන් කියා සිටින ලදී. විශේෂ උපදේශනයක් සහිත අධිකරණ යාන්ත්‍රණය ලංකාවේ නීතියට අනුව සිදුවීම වැදගත් බවත් ලංකාවේ පුද්ගලයින් සිටින අධිකරණ යාන්ත්‍රණයක් මගින් මෙම කටයුත්ත කළයුතු බවත් පවසන ලදී. මෙම යාන්ත්‍රණවලට ස්වාධීන පුද්ගලයින්, සිවිල් සමාජ සාමාජිකයින් හා ආගමික නායක තුමන්ලා පත්කළ යුතු බවත් වැඩිදුරටත් පවසන ලදී.

විශේෂ ප්‍රකාශ

හමුදාවේ සේවයේ නියුතුව අතුරුදහන් වුවන්ගේ අදහස් දැක්වීමේදී යම් කටයුත්තකට සමහර නිලධාරීන් හමු වූ පසු අදාළ රාජකාරියෙන් තොරව යම් යම් බලපෑම් සිදුවන බව පවසන ලදී. සමහර කාන්තාවන්ගේ දුරකථන අංකවලට කථාකර නොවුවමනා අදහස් ප්‍රකාශ කරන බවත් ඒ අවස්ථාවල ඔවුන් ඉතාමත් අසරණ තත්ත්වයට මුහුණ දෙන බවත් පවසන ලදී.

සාමාන්‍යයෙන් අතුරුදහන් වුවන්ට ඉතා සුළු වන්දියක් පමණක් ගෙවූ අතර විශ්‍රාම වැටුපක් මෙන් මාසික දීමනාවක් ලබාදෙන්නේ නම් අදාළ විට අසරණව ඇති සමහර ජීවිතවලට ඉතාමත් වටිනා බව පැවසූහ.

සංහිදියා යාන්ත්‍රණය උදෙසා මහජන අදහස් විමසීම

තෝරා ගත් පිරිස : වැන්දඹු කාන්තාවන්

දිනය : 2016/07/22

ස්ථානය : අනුරාධපුර

සහභාගිවීම : පිරිමි 0 / කාන්තාවන් 10 - එකතුව 10

ස්වභාවය : යොමුගත සාකච්ඡාව

විෂයය තෝරා ගැනීමට හේතුව

උතුරු මැද පළාතේ යුද්ධය නිසා හා 88/89 නිෂ්‍රාණ යුගය නිසා වැන්දඹු කාන්තාවන් ඉතා විශාල පිරිසක් සිටින නිසා ඒ අයගේ හඬ දීම මෙම ක්‍රියාවලියේ දී වැදගත් වන නිසාය. එහිදී ප්‍රධාන වශයෙන් බලශීලී සාමාජිකයින් ගම් වැද නිරායුධ සාමාන්‍ය වැසියන් කපා කොටා සාතනය කිරීම හේතුවෙන් වැන්දඹු වූ යුද්ධයේ දී සොල්දාදුවන් මිය යාමෙන් වැන්දඹු වූ 88/89 නිෂ්‍රාණය තුළ අතුරුදන් වූවන්ගේ වැන්දඹු කාන්තාවන් සිටින නිසා උතුරු මැද කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකාය මෙම හමු වීම තීරණය කරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

මෙම කණ්ඩායම

- 1ග සාමාන්‍ය ගම්මාන වල සිටින යුද්ධය හා 88/89 නිෂ්‍රාණ යුගය නිසා වැන්දඹු වූ කාන්තාවන්
- 2ග හමුදා ක්‍රියාත්මක වලදී ස්වාමියා අහිමි වූ වැන්දඹු කාන්තාවන්
- 3ග දේශපාලන ආර්ථික සමාජීය හේතු කාරණා නිසා වැන්දඹු කාන්තාවන්

මෙම යොමු ගත සාකච්ඡාව සඳහා කැඳවා තිබුණි.

යෝජිත සංහිදියා යාන්ත්‍රණය පිළිබඳව පැමිණ සිටි පිරිස දැනුවත් කරන ලද්දේ උතුරු මැද කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ සභාපති ගරු වැලමුච් පතානේ පියරත්න නායක හිමි එහි සාමාජික ප්‍රියංක දිපාල් ඵදිරිසිංහ මහතා විසිනි.

වැඩි දුර පැහැදිලි කිරීම ප්‍රධාන ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ ආරා හනිතා මැතිණිය විසින් සිදුකරන ලදී. එහි දී රජය විසින් ඔවුන්ව කැඳවා ඔවුන්ගේ අදහස් විමසීම ඉතාමත් වටිනා බව පවසන ලදී. සමාජයේ නොයෙක් සංවිධාන හා රජයේ යම් ක්‍රියාමාර්ගවලදී ඔවුන් සහන සපයන්නට කියා පැමිණා පැය ගණන් ඔවුන්ගේ දේශන හා තොරතුරු රැගෙන ගියත් මේවන තෙක් සිදුවූ සහනයක් නොමැති බව පැවසීය . අපගෙන් අදහස් ලබාගන්නේ ප්‍රථම වතාවට බවත් එය සතුටට කරුණක් බවත් පැවසීය.

මෙම කණ්ඩායම සිවිල්ව සොයා ගත් අතර සියළු ආකාරයෙන් වැන්දඹු වූ අය නියෝජනයක් තිබෙන බව පැහැදිලි විය.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණ

මේ වන විටත් ඉතා අසරණව තම ජීවිත ගතකරන බවත් පවසන ලදී. සමාජයේ සාමාන්‍ය ජනතාව වන අපි වැන්දඹු වන විට යම් මුදලක් රජයෙන් ලැබුණත් ඉන්පසුව ඉතාමත් දුක්බර ජීවිතයක් ගත කරන බවද ප්‍රකාශ කරන ලදී. අපගේ අසරණකම නිසා සාමාජයේ යම් යම් පුද්ගලයින් ප්‍රයෝජන ගන්න හඳුනා වාර අනන්තයි. සමහර වැන්දඹු කාන්තාවන් තම දරුවන් ශ්‍රෝතීන් ළඟ දමා විදේශ ගතවූ බවත් මේ හේතුවෙන් එම දරුවන් නොමගයවන ගිය තැන්ද පවතින බව හෙලි විය.

ත්‍රිවිධ හමුදාවේ වැන්දඹු කාන්තාවන් දෙස සමහර නිලධාරීන් දක්වන ආකල්ප ඉතාමත් කණගාටුදායක බවද ප්‍රකාශ විය. යම් නිල කටයුතුවලට ඔවුන් හමුවීම සඳහා දුරකථන අංක ලබාගෙන රාත්‍රී කාලයේ දී නොයෙක් ලෙස තමා අපහසුතාවයන්ට පත්වෙන ආකාරයෙන් දුරකථන මාර්ගයෙන් කථා කරන බවද

ප්‍රකාශ විය. සේවා වහිනා ඒකකය මීට වඩා වැන්දඹු කාන්තාවන් වෙනුවෙන් වැඩ කළ යුතු බවද ප්‍රකාශ විය.

යෝජිත සංවිධාන යාන්ත්‍රණය පිළිබඳව

හානි පූර්ණය කිරීම, අතුරුදන් වුවන් සෙවීම හා නැවත එවැනි දෙයක් සිදුනොවීම සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාකිරීම ඉතාම වටිනා බව ප්‍රකාශ කරන ලදී. හානි පූර්ණය වැනි යාන්ත්‍රණයක් තිබුණේ නම් ඒ අයගේ ජීවිත මෙයට වඩා වටිනා තැනකට පත්කර ගතහැකිව තිබුණු බවත් ප්‍රමාද වී හෝ රජය මෙය තේරුම්ගත් එක ඉතාමත් වටිනා බව ප්‍රකාශ විය. අපි වින්ද දුක දන්නේ අපි, ඒ නිසා වෙන කිසිම කෙනෙකු වෙත මෙවැනි අත්දැකීමක් ඇති නොවන්නට ක්‍රියා කළ යුතු බව පැවසීය.

අධිකරණ යාන්ත්‍රණය යුද්ධය නිමා කළ නමුදු සෙබලා හෝ නිලධාරියා යුධ අධිකරණයට ගෙන යාමට සැරසෙන දෙයක් නම් එය සිදුනොකළ යුතු බව ප්‍රකාශ කරන ලදී. රණවිරුවා තම රට වෙනුවෙන් තම ජීවිතය කැපකළ බවත් අද පවතින සාමය ගෙන ඒම සඳහා ඒ අය කළ මෙහෙය ඉතා වටිනා බවත් ඒ අය යුධ අධිකරණයට ගෙන යාම සිදු නොකළ යුතු බවත් යම් වැරද්දක් කළ අයෙක් සිටිනවා නම් පමණක් අධිකරණය වෙත ගෙන යායුතු බව ප්‍රකාශ කරන ලදී.

මෙම යාන්ත්‍රණ ස්වාධීනව කටයුතු කළයුතු බවත් සිවිල් සමාජ නායකයින් රටේ නිලධාරීන් මෙන්ම ආගමික නායකතුමාන්ලාගෙන් ද සමන් විය යුතු බව ප්‍රකාශ විය.

විශේෂ ප්‍රකාශ

වැන්දඹු වුවන් පිළිබඳ මෙයට වඩා යම් වැඩපිළිවෙලක් රජය විසින් සකස්කර ක්‍රියාත්මක කළයුතු බව මෙහි දී අවධාරණය කරන ලදී. තම දරුවන්ගේ ජීවිත මෙයට වඩා හොඳ තැනකට ගන්න ක්‍රියා කළ යුතු බවත් සිංහල අය ගැන වගේම දමිළ හා මුස්ලිම් සියළු වැන්දඹුවන් වෙනුවෙන් ක්‍රියා කළයුතු බවත් ප්‍රකාශ විය. සාමාන්‍ය ගම්වල සිටින වැන්දඹු වුවන් කෙරෙහි අවධානය යොමුකළ යුතුය.

**සංහිදියා යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් විමසීම
උතුරු මැද පළාත**

තෝරාගත් විෂය : වසර 30 ක් යුද්ධයේ සෘජු පාර්ශවකරුවන් වූ හමුදාව සමඟ
ඔවුන්ගේ අදහස් ලබාගැනීම

දිනය : 2016-07-25

ස්ථානය : අභිමංසල අනුරාධපුරය

ස්වභාවය : යොමුගත සාකච්ඡා

සහභාගීත්වය : පිරිමි 15 /කාන්තා 0 - එකතුව 25

ආබාධ සහිත වූ හමුදා සෙබලන් 10

සභායක හමුදා සෙබලන් 05

විෂය තෝරා ගැනීමට හේතුව

1ග ශ්‍රී ලංකා ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යය හිමි රජයන්ට විරුද්ධව ජනතාව විසින් ඇති කළ ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවන් මැඩ පැවැත්වීමට රජයේ හමුදා යොදාගැනීම.

2ග ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳ මානව අයිතිවාසිකම් මහකොමසාරිස් කාර්යාලය මගින් පැවැත් වූ :ධෂීඛ* විමර්ශන වාර්තාවට අනුව මානව හිමිකම් කඩකිරීම් සම්බන්ධව චෝදනා ශ්‍රී ලංකා හමුදාවට එල්ල කර ඇති හිසා

3ග යුද්ධය පවතින මොහොතේ ඇත වූ තත්ත්වයන් පිළිබඳව අත්දැකීම් හා ප්‍රායෝගිකව ඇති වූ තත්ත්වයන් මත ක්‍රියාත්මක වීම.

4ග රතු පස්වල, ධීවර ප්‍රජාව, කටුනායක සේවක අර්බුධ වැනි ජනතා පෙලඟැස්වීම්වලට එරෙහිව හමුදාව යොදාගත් අවස්ථා තිබූ හිසා

5ග 1971, 1988, 1989 තරුණ කැරලි මැඩ පැවැත්වීමට හමුදාව යොදාගත් හිසා

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

මෙම ප්‍රවිචාරණ වැඩසටහන අනුරාධපුර අභිමංසල ශාලාවේදී පැවැත්විණි. මේ සඳහා යුධ හමුදාවේ ඉහළ නිලධාරීන්ගේ සිට පහළ හමුදා සෙබල දක්වා ඉතාමත් සහයෝගයෙන් දායකවීම සිදු විය. ආබාධ සහිත වූ රණවිරුවන් සමඟ පැවැති ප්‍රවිචාරණ ක්‍රියාවේදී කිසිම බලපෑමක් නොවූ අතර ඉතාමත් නිදහසේ අදහස් ප්‍රකාශ කළ අතර අදහස් දැක්වූවන් තම අදහස් හා මතය නිදහසේ ප්‍රකාශ කරන ලදී.

කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කන්ඩායම වෙත ඉතාමත් ඉහළ පිළිගැනීමක් හා සංග්‍රහයක් මෙම වැඩසටහනේදී යුධ හමුදාව විසින් සිදුකරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණයන්

උතුරු මැද කලාපීය ප්‍රවිචාරණ බලකායේ ප්‍රියංක දිපාල් ඵදිරිසිංහ මහතා විසින් යෝජිත සංහිදියා යාන්ත්‍රණය පිළිබඳව පැහැදිලි කළ අතර ප්‍රවිචාරණය සඳහා කාර්ය සාධන බලකායේ සාමාජිකා ආරා හනීආ මැතිණිය වඩාත් පැහැදිලි කරන ලදී.

සහභාගී වූ හමුදාවේ සාමාජිකයින් ඉතාමත් වුවමනාවෙන් මෙම පැහැදිලි කිරීම අසා සිටි අතර රජය විසින් යෝජිත සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ අදහස් විමසීමට ඔවුන්ට අවස්ථාවක් ලබාදීම පිළිබඳව ඉතාමත් සතුටු විය.

යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ නිර්දේශ

අතුරු දහන් වූවන් පිළිබඳව පසුපස හඹා තොරතුරු එකතු කරන්නට යාමේදී නැවත සමාජය තුළ නොසන්සුන්තාවයක් ඇති විය හැකි බවත් එය අනුමත කළ නොහැකි බවත් පැවසීය. යම් කිසිවෙක් අතුරුදහන් වීම සිදුව ඇති පවුල්වලට හානියපූර්ණය කිරීම අගය කරන බවත් පැවසීය. දීර්ඝ කාලයක් යම් කිසිවෙකු අතුරුදහන් වී ඇත්නම් මරණ සහතිකයක් නිකුත් කර එය එනහින් නවතා එම පවුල් නගාසිටුවීමට සිදුවිය යුතු බව පැවසීය. මෙය හමුදාවද එල්ටීටීඊද වෙතත් සාමාන්‍ය වැසියන්ද කියා විශේෂයක් නොමැතිව කළ යුතු බව පවසන ලදී.

විශේෂ උපදේශනයක් සහිත හමුදා යාන්ත්‍රණය පිළිබඳ ඔවුන්ගේ මතය වූයේ සියලු ජනතාව තුස්තවාදයෙන් බේරාගත් හමුදා සෙබලා හා නිලධාරියාව විනාශ කිරීමට සිදුකරන උපායක් වීදිහටය. ත්‍රිවිධ හමුදාව තුළ යම් වැරද්දක් සිදුකළ අයෙකු සිරිනම් ඔහුට විරුද්ධව විනාශානුකූලව පියවරක් ගතයුතු බවත් හමුදාව යුධ අධිකරණයකට ගෙනයාම සඳහා විජාතික බලවේගයන්ගේ වුවමනාවට අටවන ලද අධිකරණ යාන්ත්‍රණය ප්‍රතික්ෂේප කරන බවත් පවසන ලදී. ඔවුන්ගේ අදහස වූයේ එය බටහිර ජාතින් එල්ටීටීඊ ඩයස්පෝරාවට එල්ටීටීඊ නිතවාදීන්ගේ වුවමනාවට හමුදා නිලධාරීන් දඩයම් කිරීමට යොදාගන්නක් බවය. යුද්ධ කළේ පහළ සොල්දාදුවාය. එසේනම් යුධ අධිකරණයට ගෙනයා යුත්තේ හමුදා නිලධාරීන් නොව, අපි වගේ මෙන් පහළ සොල්දාදුවන් බව පැවසූ අතර ඒ සඳහා ඕනෑම අවස්ථාවක ඉදිරිපත්වීමට සූදානම් බවද පැවසීය. එමෙන්ම ඔවුන් විශේෂ අධිකරණ යාන්ත්‍රණය ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදී.

සත්‍යය සෙවීමට යාම තුළින්ද සිදුවන්නේ නැවත සමාජය තුළ නොසන්සුන්තාවයක් ඇති කිරීමය. නැවත මෙවන් සිදුවීම් පෙළක් ඇති වන නිසා සත්‍යය සෙවීම නොකළ යුතු බව පැවසීය. යෝජිත යාන්ත්‍රණ ක්‍රියාවට නගනවානම් හමුදා නිලධාරීන් එම යාන්ත්‍රණ නියෝජනය කළයුතු බව ප්‍රකාශ කරන ලදී.

විශේෂ ප්‍රකාශ

නව රජය හමුදා රණවිරුවා දෙස බලන ආකාරය වැරදි බවත් ඔවුන් පිළිබඳව කිසිදු සොයාබැලීමක් සිදුනොකරන බවත් පැවසීය.

උතුරේ ජනතාවට රජය විසින් විශේෂ කොට සලකන අතර යුද්ධය නිමාකර සියලු ජනතාවට සාමය ලබාදුන් හමුදා සෙබල දෙස නොබලන බව පැවසීය.

අති විශේෂ ප්‍රකාශය

මෙම සියලු යාන්ත්‍රණවලට වඩා ආගමික නායකයින් එකතු වී සංගිඳියාව සඳහා කටයුතු කළ යුතු බවත් ඒ සඳහා ආගමික නායකතුමන්ලාගෙන් සැඟමලත් කණ්ඩායමක් සකස්කර ඒ අයට බලය ලබාදී ඔවුන් හරහා සංගිඳියාව ගොඩනැගිය යුතු බව අදහස විය.

සංහිදියා යාන්ත්‍රණය පිළිබඳ මහජන අදහස් ලබාගැනීම

විෂය : යුද්ධයෙන් අවතැන් වූවන්

දිනය : 2016-07-31

ස්ථානය : දියසෙන්පුර (පල්ලියගොඩැල්ල)

ස්වභාවය : යොමුගත සාකච්ඡා

සහභාගිත්වය : පිරිමි 12 / කාන්තා 01

විෂය තෝරාගැනීමට හේතුව

එල්ටීටීඊ ප්‍රහාරය නිසා පල්ලියගොඩැල්ල මුස්ලිම් ජනතාව හා ඒ අවට ඇති සිංහල ගම්මානවල වැසියන් තම ගම්බිම් අනන්‍ය කර ආරක්ෂාව සඳහා වෙනත් ප්‍රදේශවල හා අවතැන් කඳවුරුවල පදිංචියට ගියහ. යුද්ධය අවසන් වූවට නැවත පදිංචියට යාම තුළ හටගත් විශේෂ ගැටළුකාරී තත්ත්වය නිසා.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

මෙම ප්‍රවිචාරණ සාකච්ඡාවට පල්ලියගොඩැල්ල මුස්ලිම් ප්‍රජා නායකයින් කැඳවා තිබූ අතර මෙම කටයුත්ත මෙහෙයවන ලද්දේ ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ ආරා හනිඟා මැතිණියයි. එමෙන්ම මේ සඳහා මඩකලපුවේ පළාත් කාර්ය සාධක බලකායේ සාමාජිකයෙක් ගෙන්වා තිබුණි. උතුරු මැද පළාත් ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ සාමාජිකයින් සහභාගී කරවා ගැනීම අවම විය.

භාෂා පරිවර්තකයෙක් මේ යොමුගත සාකච්ඡාවට යොදානොගැනීම පිළිබඳව කණගාටු වන්නෙමු. ප්‍රධාන වශයෙන්ම මෙම සාකච්ඡාව දුමළ භාෂාවෙන් සිදුවූවත් සහභාගී වූ පිරිස සිංහලෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කරන අවස්ථාවන් වැඩි වශයෙන් සිදුවිය.

උතුරු මැද පළාත් කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකාය මෙම යොමුගත සාකච්ඡාවට අවම ලෙස සහභාගී කරවා ගැනීම පිළිබඳව ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ ආරා හනිඟා මැතිණිය වෙත කණගාටුව ප්‍රියංක දිසානා මහතා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණය

මෙම පල්ලියගොඩැල්ල ජනතාව නැවත පදිංචියට ඒමේදී ඔවුන්ගේ ඉඩම්වල වෙනත් අය පදිංචි කරතිබීම මේ අය දැකින් ජාතිවාදය අනුව සිදුකළ ක්‍රියාවක් බවටය. එම ප්‍රදේශයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් තුමිය මුස්ලිම් ජනතාවගේ ඉඩම් සිංහල ජනතාවට ලබාදී ඇති බවට චෝදනා කෙරුණි. උතුරු මැද පළාතේ වැඩි පිරිසකගේ ඉඩම් අයිතිය තිබෙන්නේ බලපත්‍ර ක්‍රමයකටය. එම නීතිය තුළ ප්‍රාදේශීය ලේකම් හට ඉඩම්වල නීතිමය බලය නිමිවෙයි. කාලයක් පදිංචි නොවී සිටින බලපත්‍රලාභී ඉඩම්වල බලය ඉඩම් අවශ්‍යතාවයන් ඇති අයට පැවරීමට ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරයාට නීතියෙන් පැවරී ඇත. මෙම නීතිය පල්ලියගොඩැල්ල ඉඩම්වලටද ක්‍රියාත්මක කර ඇති නිසා එම ජනතාව එය නීතියට අනුව සිදුවූවක් ලෙස නොදකින අතර මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඉඩම් සිංහල ජනතාවට දී ඇත්තේ ජාතිවාදය නිසා බව සිතයි.

මෙම ප්‍රශ්නය විසඳා සාධාරණය ඉටුකිරීමට රජය විශේෂ අවධානයක් යෙදිය යුතුය. වහපිටි කාර්යාලයේ නිලධාරීන්ද රක්ෂිත ආශ්‍රිත ඉඩම්දීමේදී යම් යම් අක්‍රමිකතා සිදුකර ඇති බවට චෝදනා එල්ල විය.

යොපිත සංහිදියා යාන්ත්‍රණ

භාහිරුණය, අතුරුදහන්වූවන් පිළිබඳ කාර්යාලය, යුක්තිය සත්‍ය නැවත සිදුනොවීම පිළිබඳ කාර්යාල ඉතාමත් වටිනා බවත් ඒවායෙන් සිදුවන සේවය ඉතාමත් අත්‍යවශ්‍ය බවත් පවසන ලදී.

විශේෂ අධිකරණ යාන්ත්‍රණය පිළිබඳ සියළුදෙනාට පිළිගත හැකි ක්‍රියාවක් විය යුතු බවත් එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන්ගෙන් ඝාතනය වූ ඔවුන්ගේ ඥාතීන්ට යුක්තිය ඉටුකරදිය යුතු බවත් පැවසීය. මෙම

යාන්ත්‍රණවලට නිලධාරීන් මෙන්ම ස්වේච්ඡා සංවිධාන නිලධාරීන් හා ආගමික නායකතුමන්ලා යොදාගැනීමට යෝජනා විය.

විශේෂ

ඉඩම් බලපත්‍ර ක්‍රමය සංශෝධනය විය යුතු අතර රාජ්‍ය නිලධාරීන් මෙයට වඩා වගකීමෙන් කටයුතු කළ යුතු බව විශේෂයෙන් ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් කිසිලෙසකත් ජාතිවාදී ක්‍රියාවන් ලෙස සාමාන්‍ය ජනතාව නොදැකිය යුතුයි.

සංහිඳියාව සඳහා යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් විමසීම්

විෂය : යුද්ධයෙන් අවතැන් දැමූ ජනතාව

දිනය : 2016/08/01

ස්ථානය : කඳුරුවෙල (සොරුවෙල ජනතාව වෙනුවෙන්)

ස්වභාවය : යොමුගත සාකච්ඡා

සහභාගීත්වය :

විෂය තෝරා ගැනීමට හේතුව

සොරුවෙල ප්‍රදේශයේ දැමූ ජනතාවට නොයෙක් ආකාරයෙන් යුද්ධ අවධියේදී හමුදාව විසින් එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදීන් විසින් හිරිහැර, පැහැරගෙන යාම්, අතුරුදහන් වීම් සිදුව ඇති නිසා

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

මෙම වැඩසටහනද භාෂා පරිවර්ථන යොදා නොගත් වැඩසටහනකි. පල්ලිය ගොඩැල්ල කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කණ්ඩායම සහභාගී විය. මෙය මෙහෙයවීමට මඩකලපුව කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කණ්ඩායමේ සාමාජිකයෙක් සහභාගී කරගනු ලැබීය.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණ

අදාළ සමහර අවස්ථාවල සුළු ජාතීන්ගේ පිළිගැනීම අඩු මට්ටමක තිබෙන බව මෙහිදී අවබෝධ විය. මෙම ජනතාව යුද්ධය නිසා විශාල අනියෝග රැසකට මුහුණ දී සිටින බව පැහැදිලිය. ඔවුන්ගේ පවුල් විනාශ වී ඇත. මේ වන විට ගම්මාන තුළ මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතයට කුඩා ළමයාගේ සිටම හුරු වී තිබෙන බවක් පැහැදිලිය. එමෙන්ම අතුරුදහන් වූවන් වෙනුවෙන් මරණ සහනික මේ වනතෙක් නිකුත් කර නොමැති බවද වාර්තා විය. එම නිසා ඔවුන් නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට මුහුණපාන බවක්ද නිරීක්ෂණය විය.

ඔවුන්ගේ වේදනාව නවමත් කැකෑරෙමින් පවතින බවත් ඔවුන්ගේ මනස සුවපත් කළයුතු බව ඉතාමත් පැහැදිලිය. එමෙන්ම එල්ටීටීඊයෙහුත් යම් බලපෑමක් සිදු වූ බව පැහැදිලිය. එය ඔවුන් සෘජුව ප්‍රකාශ නොකරයි. ඔවුන් දිගින් දිගටම පවසන්නේ හමුදාවෙන් වූ හිරිහැර සම්බන්ධයෙනි.

යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ නිර්දේශ

සියලු යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ ඔවුන්ගේ එකඟතාවයන් ප්‍රකාශ විය. ඔවුන්ට සාධාරණය ඉෂ්ට කරදෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ. යුද්ධය නිසා අසරණ වූ බවත් මොහයම් ආකාරයකින් හෝ ඔවුන්ගේ ජීවිත ගොඩනගන ලෙසත් ඉල්ලා සිටියහ. නැවත එම සිදුවීම් සිදු නොවීමටත්, සුළු ජන කොටස් වෙනුවෙන් සමාජයේ සාධාරණය ඉටුකර දී, ඔවුන්ටත් සමාජය තුළ පිළිගැනීමක් ඇතිකර දෙන ලෙස ප්‍රකාශ කරන ලදී.

විශේෂ

වර්තමානයේත් ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප වන අයුරින් යම් යම් ක්‍රියාවන් සිදුවන බවත් ඒවා වහාම නවතා සැමට සාධාරණ භාවයක් ගොඩනංවා සැමදෙනා එකට ජීවත් වන වැඩපිළිවෙලක් නිර්මාණය කරදෙන ලෙස ඔවුන් ඉල්ලා සිටියහ.

සංහිදියා යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් ලබාගැනීම

විෂය : මධ්‍යස්ථ මතධාරීන් (ප්‍රජා නායකයින්)

දිනය : 2016-08-07

ස්ථානය : පොළොන්නරුව

ස්වභාවය : යොමුගත සාකච්ඡා

සහභාගීත්වය : පිරිමි 10/කාන්තා 01

විෂයට හේතුව

සමාජයේ පවතින අදහස් නියැදියක් ලෙස ගැනීම. මෙම කණ්ඩායම රාජ්‍ය නොවන, රාජ්‍ය, සාමාන්‍ය ප්‍රජාව, ස්ත්‍රී, පුරුෂ යුද්ධයෙන් සෘජුව බලපෑමට ලක් වූ හෝ වක්‍රව බලපෑමට ලක්වූ කණ්ඩායමක්. මෙවැනි කණ්ඩායම්වල අදහස් ලබාගැනීම වටිනා බව උතුරු මැද පළාත් ප්‍රවිචාරණ බලකාය තීරණය කරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

මෙම කණ්ඩායම ඉතාමත් මධ්‍යස්ථව අදහස් ප්‍රකාශ කරන ලදී. උතුරු මැද පළාත් ප්‍රවිචාරණ බලකාය වෙත ඉතාමත් විවෘතව තම අදහස් ප්‍රකාශ කරන ලදී. සාමාන්‍ය පොදු ජනතාව අතර මෙවැනි අදහස් තිබීම අගය කළ යුතුව ඇත.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණ

මෙහිදී රජයේ සංහිදියාව සම්බන්ධ යාන්ත්‍රණ ගැන උතුරු මැද කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ සභාපති ගරු වැලිමුව පනානේ පියරත්න නායක ස්වාමීන් වහන්සේ අදහස් ඉදිරිපත් කළ අතර එම යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ එහි සාමාජික ප්‍රියංක දිපාල් ඒදිරිසිංහ මහතා විසින් පැහැදිලි කරදෙන ලදී. පැමිණ සිටි පිරිස පිළිගැනීම උතුරු මැද පළාත් කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ ඇලෙක්ස් මහතා විසින් සිදුකරන ලදී. එහිදී එම යාන්ත්‍රණ සම්බන්ධයෙන් අදහස් මහජනතාවගෙන් ලබාගැනීම ඉතාමත් වටිනා බවත් නව ව්‍යවස්ථාවට මහජන අදහස් ගන්නාක් මෙන් වටිනාකමක් මහජනතාවට ලබාදීම පිළිබඳව හා මේ අවස්ථාවේ අදහස් ලබාගැනීමට ස්වාධීන කණ්ඩායමක් පත්කිරීම පිළිබඳව රජයට ස්තූතිය ප්‍රකාශ කළහ. මෙයට පෙර කිසිම රජයක් මෙලෙස මහජනතාවගෙන් මත විමසීමක් නොකළ බව පවසන ලදී.

යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ නිර්දේශ

අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ කාර්යාලය ඉතා වටිනා දෙයක් ලෙසත් හානිපූර්ණය සඳහා කාර්යාලයක් ඒ හා සමානව අවශ්‍ය බවත් සත්‍ය යුක්තිය සංහිදියාව නැවත ඇතිකිරීම අත්‍යවශ්‍ය කරණයක් බවත් ප්‍රකාශ කරන ලදී. විශේෂ උපදේශනයක් සහිත අධීකරණ යාන්ත්‍රණය සියළු ජාතීන්ට පිළිගත හැකි විශ්වාසය තහවුරු වන ලෙස ක්‍රියාත්මක කළයුතු බවත් එය ලංකාවේ සාමාජිකයින්ගෙන් සැදුම්ලත් කණ්ඩායමක් නම් වඩාත් හොඳ බවත් අත්‍යවශ්‍ය කරණයකදී පමණක් අපහට අත්දැකීම් නොමැතිනම් සියළු පාර්ශවයන්ගේ එකඟතාවය අනුව වෙනත් අයගෙන් එය ලබාගන්නාට කමක් නැති බවත් පැවසූහ.

මහජනතාව එකඟ නොවන දෙයක් කිරීමට යාම ඉතා හයානක ප්‍රතිඵල ගෙනදෙන්නක් බවත් සැමවිටම ජනතාවගේ අදහස් ලබාගන්නේ නම් එය අගය කරන බවත් පැවසූහ.

මෙම යාන්ත්‍රණවලට ස්වාධීන, සිවිල් නායකයින් හා ආගමික නායකතුමන්ලා පත්කළ යුතු බවද ප්‍රකාශ කරන ලදී.

විශේෂ

☛ උතුරේ වගාවන් සඳහා ජල අයිතිය පවා ලබාදිය යුතු බව මෙහිදී ප්‍රකාශ විය.

- ▶සංහිදියාව ගොඩනැගීම පාසල් පද්ධතිය තුළින් සිදුකළ යුතු බවත් එමෙන්ම මෙහිදී ආගමික නායක තුමන්ලාගෙන් විශාල ශක්තියක් ලබාගත හැකි බවද ප්‍රකාශ විය.
- ▶යෝජිත යාන්ත්‍රණවලට ආගමික නායකතුමන්ලාගේ මැදිහත්වීම තුළින් සමාජය මේ පිළිබඳව දක්වන ආකල්පය වෙනස්කර ගත හැකි බවත්ය.

සංවිධිත යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් විමසීම
උතුරු මැද පළාත

විෂය : ජනහමු

දිනය : 2016-08-09

ස්ථානය : පොළොන්නරුව තමන්කඩුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය

සහභාගිත්වය : පිරිමි 36 / කාන්තාවන් 12

විෂයානුබද්ධ ප්‍රවිචාරණය

මෙම ප්‍රදේශය තුළ භීෂණ යුගයේ හා යුද්ධය පැවති කාලයේදී නොයෙක් බලපෑම්වලට හා පීඩාවට පත් ජනතාවක් සිටීම. එම ජනතාව වෙනුවෙන් රජයේ නිලධාරීන් කටයුතු කළ ආකාරය ගැන තොරතුරු ලබාගැනීමටත් ඒ අයට සහනය සැලසූ ආකාරය පිළිබඳවත් ප්‍රධාන වශයෙන් තොරතුරු විමසීමට අපේක්ෂා කරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

ප්‍රාදේශ ලේකම්තුමා මාර්ගයෙන් රාජ්‍ය නිලධාරීන් හා ග්‍රාම නිලධාරී මාර්ගයෙන් ජනතාවද දැනුවත් කර තිබුණි. මෙහිදී රාජ්‍ය නිලධාරීන් කැඳවීම ප්‍රමුඛතාවයක තිබුණි. මෙහිදී කිසිම විරෝධතාවයක් නොවුණු අතර හික්ෂුන් වහන්සේ නමක් පමණක් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේදී අභියෝගාත්මක කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලදී. එම හික්ෂුන් වහන්සේද අවසානයේදී සහයෝගයෙන් තම අදහස් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

මෙම වැඩසටහනට තමන්කඩුව ප්‍රාදේශීය ලේකම්තුමා, සහකාර ප්‍රාදේශීය ලේකම්තුමා හා පරිපාලන නිලධාරී තුමා ඉතාමත් ඉහළින් තම සහයෝගය ලබාදෙන ලදී. මෙහිදී උතුරු මැද පළාතේ කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ නියෝජිතයින් දෙපිරිසකට වෙන්ව අදහස් ලබාගන්නා ලදී.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණය

මෙහිදී රාජ්‍ය නිලධාරීන් වැඩි පිරිසක් සහභාගි විය. එහිදී විධායක නිලධාරී මට්ටමේ සිට ග්‍රාම නිලධාරී දක්වා විවිධ මට්ටම්වල රාජ්‍ය නිලධාරීන් එක්විය. මෙලෙස රජය විසින් අදහස් විමසීමට ස්ථායී කණ්ඩායමක් පත්කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ගේ සතුට ප්‍රකාශ කරන ලදී.

මෙහිදී එක් හික්ෂුන් වහන්සේ නමක් පමණක් තද ගතියෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කළ අතර අවසානයේදී එම හික්ෂුන් වහන්සේ සාමාන්‍ය පරිදි තම අදහස් ප්‍රකාශ කරන ලදී. සමස්තයක් වශයෙන් ගත්කළ මෙම වැඩසටහන සාමකාමීව නමුත් සාර්ථකව අදහස් ඉදිරිපත් කළ වැඩසටහනක් විය.

යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ නිර්දේශ

අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ සෙවීමේ කාර්යාලය ඉතා වටිනාකමක් ලබාදුන් අතර හානිපූර්ණය, සත්‍ය යුක්තිය, නැවත සිදුනොවීම පිළිබඳ යාන්ත්‍රණ ඉතාමත් අගය කොට සැලකූහ. එමෙන්ම විශේෂ උපදේශයක් සහිත අධීකරණ යාන්ත්‍රණ ගැන සමහර අය ප්‍රශ්න නගන ලදී. ඔවුන් පැවසුවේ යම් වරදක් කර ඇත්නම් ඒ අයට දඬුවම් ලබාදිය යුතුයි. නමුත් අධීකරණ යාන්ත්‍රණය සියළුදෙනාටම පිළිගත හැකි එකක් වීම වටිනා බවයි. යම් උපදේශයක් ලබා ගන්නත් එය රටේ අනාගතයට ප්‍රශ්න ඇති නොවන ලෙස ක්‍රියාකළ යුතුය යන්නයි. යාන්ත්‍රණ 04 සඳහා පිළිගත් සිවිල් සමාජ නායකයින් හා ආගමික නායකයින් ඇතුළත් කළ යුතුයි.

විශේෂ

රාජ්‍ය සේවයේ නැවත ප්‍රතිසංශෝධනයක් විය යුතුයි. සංවර්ධන නිලධාරීන් කියාගන්නා නිලධාරීන්ගෙන් වැඩක් ඇත්තේම නැත. ඔවුන් නිකන් ඉඳන් වැටුප් ලබාගන්නා බව පැවසූහ. එමනිසා වහාම ක්‍රමවේදයක් ඇතුව රාජ්‍ය නිලධාරීන් බඳවා ගත යුතුය. ග්‍රාම නිලධාරීන්ගේ බලය වෙනත් රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට පවරනවාට ඒ අය අකමැති බව ප්‍රකාශ විය. මේ සඳහාද යම් අධීක්ෂණ යාන්ත්‍රණයක් තිබිය යුතුය. රාජ්‍ය සේවය පිළිබඳවද එය සුවිශේෂී යෝජනාවකි.

සංහිදියා යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් විමසීම
උතුරු මැද පළාත

තෝරාගත් විෂය : ජනහමුව

දිනය : 2016-08-09

ස්ථානය : දිඹුලාගල ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේදී

ස්වභාවය : ජනහමුව

සහභාගිත්වය : පිරිමි 21 /කාන්තා 41 - එකතුව 62

විෂයානුබද්ධ ප්‍රවිචාරණය

දිඹුලාගල හා ඒ අවට ප්‍රදේශය යුද්ධය පැවැති අවධියේ හා 88/89 හිෂ්ණ යුගයේදී තදින් දැණුණු ප්‍රදේශයකි. මෙම නිසා මේ ප්‍රදේශවල පීඩාවට පත් ජනතාව ආචරණය වන පරිදි දිඹුලාගල ප්‍රදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේදී මෙම ජන හමුව පවත්වන ලදී.

- 1ග එයට යුද්ධය පැවැති අවධියේ හා 88/89 හිෂ්ණ යුගයේදී අතුරුදහන් වූවන්ගේ ඥාතීන්
- 2ග මියගිය හමුදා සොල්දාදුවන්ගේ ඥාතීන්
- 3ග ආපදාවට පත්වූවන් හා ඔවුන්ගේ ඥාතීන්
- 4ග ප්‍රජා නායකයින්
- 5ග ආගමික නායකයින්

මෙහිදී සිංහල දම්පල මුස්ලිම් ජන වර්ගවල ජනයා එක්විය.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

සමාජයේ ඉතා පහළ අඩියේ සිට විවිධ තලවල ජනයාගේ නියෝජනයක් මෙහිදී තිබුණි. මෙහිදී නොයෙක් අවේග සහිත අය මුණගැසුණි. තමාට සිදුවූ හානිය හඬමින්, වැළපෙමින් කියූ අවස්ථාවන්ද උදාවිය. එය ප්‍රවිචාරණ කණ්ඩායමද ඉතා සංවේදී වූ අවස්ථාවක් විය. ප්‍රවිචාරණ කලාපීය කාර්ය සාධක බලකාය කණ්ඩායම් දෙකකට වෙන්ව මෙහිදී ප්‍රවිචාරණ ක්‍රියාවේ යෙදුණි.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණ

මෙහිදී පැමිණි අය ප්‍රකාශ කළේ රජය මෙවැනි අවස්ථාවක් ලබාදීම ඉතාමත් අගය කරන බවය. මෙවැනි අවස්ථාවක් ඔවුන් මෙයට පෙර දැක නොමැති බවය. අනික් කැඳවීමේවලට වඩා මේ අවස්ථාවේ ඔවුන් පවසනදේ අගයන්න පැමිණීම ඉතා වටිනා බවත් අනෙක් සෑම අවස්ථාවකම පැමිණි අය පැය ගණනක් කටාකොට කුමක් හෝ පොඩ්දෙයක් දී නැත්නම් පොරොන්දු වී යෑම සිදු වූ අතර ඔවුන්ගේ දුක පැවසීමට කවුරුත් හෝ නොසිටිය බවය. නමුත් අද ඔවුන් පවසනදේ ඇසීමට හා ඒවා රජයට පැවසීමට හැකි කණ්ඩායමක් හමුවීම සතුටට කරුණක් බව ප්‍රකාශ කරන ලදී.

යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ නිර්දේශ

යාන්ත්‍රණ 04 රටට වැදගත් බව ප්‍රකාශ කෙරුණි. අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳව දැනගැනීම සිදු වූ හානිය වැළැක්වීමට ඔවුන්ට නිවාස හෝ ළමුන්ට රැකියා හෝ ලාබාදීම, ජීවන ආධාරයක් ලබාදීම හෝ ඔවුන් ඉල්ලා සිටියහ.

විශේෂ උපදේශනයක් සහිත අධිකරණ යාන්ත්‍රණයට ඔවුන් අදහස් දක්වමින් කියා සිටියේ “ අපි කාට විරුද්ධව අධිකරණයට යන්න, ඒ යන එකේ තේරුම මොකක්ද, වෙන්න ඕනෑ දේ වෙලා ඉවරයි, අපෙන් නැතිවුණු අය අපට කවදාවත් ලැබෙන්නේ නැහැ, අපට පළිගන්න ඕනේ නැහැ දැන් ජීවත්වෙලා ඉන්න අය වෙනුවෙන් මොනවා හරි කරන්න” කියා බහුතරය ප්‍රකාශ කරන ලදී. දෙදෙනෙක් පමණක් තමන්ට සිදුවූ දෙයට අධිකරණ ක්‍රියාවන් සිදුවිය යුතු බව ප්‍රකාශ කරන ලදී. ඔවුන් දෙදෙනා පමණක් යෝජිත අධිකරණ යාන්ත්‍රණය හොඳ බව පැවසීය. ඒ ව්‍යුහය ගැන පැහැදිලි අදහසක් නොදැක්වීය.

විශේෂ

මෙහිදී තමන් හට තමන්ගේ අය අභිමි කළ හමුදා සෙබලාට, නිලධාරියාට විරුද්ධව අධිකරණයට යාම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පුදුම සහගතයි. දමිළ අම්මලා දැස්වල කඳුළු පුරවාගෙන කියා සිටියේ දැන් කාගෙන්වත් පළිගන්නවත් අධිකරණයකට යන්නවත් ඒ අයට අවශ්‍ය හැකි බවයි.

එම ප්‍රකාශ ප්‍රවිචාරණ කණ්ඩායමේ විමනියටද හේතු විය. යෝජිත යාන්ත්‍රණවලට ස්වාධීන පුද්ගලයින් මෙන්ම ආගමික නායකයින්ගෙන් සැදුම්ලත් කණ්ඩායම් සිටිය යුතු බව මද වශයෙන් ප්‍රකාශ විය.

**සංවිධිත යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් ලබා ගැනීම
උතුරු මැද පළාත**

තෝරාගත් විෂය : මහජන හමුව

දිනය : 2016-08-12

ස්ථානය : කැබිනිගොල්ලෑව සමෘද්ධි ශාලාව

ස්වභාවය : ජනහමුව

සහභාගීත්වය : පිරිමි 18 / කාන්තා 12 - එකතුව 30

විෂයානුබද්ධ ප්‍රවිචාරණය

විශේෂයෙන්ම කැබිනිගොල්ලෑව ප්‍රදේශය තොරා ගන්නා ලද්දේ යුද්ධය අවස්ථාවේ මායිම් ගම්මාන ලෙස පැවති මැදවිවිස කැබිනිගොල්ලෑව, පදවිය, වැලිඔය, හොරොවිපනාන වැනි ප්‍රදේශවලට මධ්‍යස්ථානයක් ලෙසය.

මෙහි දී බෞද්ධ භික්ෂුන් වහන්සේලා සහ මහජනතාව, රාජ්‍ය නිලධාරීන් පැමිණ සිටියහ. මේ අවස්ථාව ලබාදීම සම්බන්ධයෙන් රජයට ස්තුතිය ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

මෙහි දී ආගමික නායකතුමන්ලා සමඟ රාජ්‍ය නිලධාරීන්, ගොවියන් සහ සාමාන්‍ය ජනතාව සහභාගී විය. ප්‍රාදේශීය ලේකම් මාර්ගයෙන් හා රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන මාර්ගයෙන් මෙම ජනතාව දැනුවත් කර සහභාගීත්වය ලබාගන්නා ලදී.

කැබිනිගොල්ලෑවේ බස් බෝම්බය මෙන්ම අතුරුදහන් වූවන් හා යුද්ධයේ අමිහිරි අත්දැකීම් මේ අය තුළ තිබුණි. මෙහි දී කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කණ්ඩායම කොටස් දෙකකට බෙදී ප්‍රවිචාරණය කරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණය

කලාපීය කාර්ය සාධන බලකාය වෙත පැමිණි අය ප්‍රකාශ කළේ මෙසේ අදහස් ලබා ගැනීමට රාජ්‍ය විසින් තීරණය කිරීම ඉතා අගයන බවය. මෙහිදී කැබිනිගොල්ලෑවේ ඩිපෝවේ සේවක මහත්වරු කැබිනිගොල්ලෑව බස් බෝම්බයෙන් මියගිය ඥාතීන් සිටින අය ද එක්විය. ඒ අයගේ ඥාතීන් ඉතාමත් පහත් ආදායම් මට්ටමක සිටියහ. මෙම අවස්ථාවට සිංහල මුස්ලිම් ජන වර්ග සහභාගී විය.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණ

රාජ්‍ය විසින් මෙලෙස මහජනතාවගෙන් අදහස් විමසීම ඉතාමත් අගය දක්වන බව පැවසිය. ඔවුන්ගේ අදහස් විමසීමක් මෙයට පෙර නොදුටු අතර “කොළඹින් හරි කොහෙන් හරි එන අය පැය ගණන් කටා කරලා යන එක තමයි මෙව්වරකල් වුණේ ” පැවසූ අතර ඔවුන්ගේ අදහස් ලබා ගැනීමට අවස්ථාව සලසාදීම ගැන ස්තුතිවන්ත විය.

ප්‍රවිචාරණ යාන්ත්‍රණ පිළිබඳව

ප්‍රවිචාරණ යාන්ත්‍රණ 04 පිළිබඳව අගය කරන ලදී. අතුරුදහන් වූවන් සෙවිය යුතු යි. ඒ අයට කුමක් සිදුවූයේද කියා දැනගත යුතුයි. මේ නිසා එම යාන්ත්‍රණයන් අගය කරන ලදී. හානිය අවම කර ගැනීමට අප හානියට පත් පවුල්වලට උදව් කළ යුතුය. ඒ පවුල් නැවත ගොඩ නැගිය යුතු යි. සත්‍ය සෙවිය යුතු යි. අධිකරණ යාන්ත්‍රණය තුළ අප සැමට පිළිගත යුතු ක්‍රමයක් සකස් කළ යුතු ය. සමස්තයක් ලෙස එය විදේශීය බලපෑම නතර කළ යුක්තිය සාධාරණය ඉටුකරන පිළිගත හැකි එකක් විය යුතු බව ප්‍රකාශ කරන ලදී.

මෙම යාන්ත්‍රණවලට ස්වාධීන කණ්ඩායම් පත්කළ යුතුය. ආගමික නායක තුමාන්ලාද ඇතුළත් කළ යුතුය යන්න මොවුන්ගේ අදහස විය.

විශේෂ

■ මේ වනවිට උතුරු නැගෙනහිර ජනතාවට රජය විසින් අවශ්‍ය පහසුකම් සපයන බවත් කැබිනිට්ගොල්ලුව වගේ ප්‍රදේශවල ජනතාවට එවැනි කිසිම සහනයක් නැති බවත් ප්‍රකාශ කරන ලදී. ඔවුන් යුද්ධයේ දී විශාල කැප කිරීම් සිදුකළ බවත් ගේ දොර, ඉඩ කඩම් හා සිටින ස්ථානය පවා යුද්ධය බිලිගත් බවත් පැවසීය. නමුත් රජය විසින් ඔවුන්ට යන පාරක්වත් සකස් කර දුන්නේ නැති බව ප්‍රකාශ කළහ. ඔවුන්ගේ ළමුන් ඉතා දුෂ්කරව ඉගෙන ගන්නන් රක්ෂාවක්වත් ලබානොදුන් බව ප්‍රකාශ කළහ.

■ අධිකරණයක් තුළ යුක්තිය ඉටුවිය යුතු නමුත් එල්ටීටීඊ සංවිධානයේ සිටි ඔවුන්ට හානි කළ අයට සමාවදීමටද හැකි බවත් ප්‍රකාශ කළහ. දැන් යුද්ධය ඉවරයි. නැවත එවැනි දෙයක් සිදු නොවන්නට ඔවුන්ට සවන් යොමුකොට මෙතැන සිට සැමදෙනාම සාධාරණ ගමනක් යා යුතු බව ප්‍රකාශ කරන ලදී.

සංහිදියා යාන්ත්‍රණ උදෙසා මහජන අදහස් විමසීම

විෂය : ජනහමු

දිනය : 2016-08-11

ස්ථානය : අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය

සහභාගිත්වය : පිරිමි 24 / කාන්තාවන් 10

විෂයානුබද්ධ ප්‍රවිචාරණය

මෙදින අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලයේ පැවති ප්‍රවිචාරණ වැඩසටහනට දිස්ත්‍රික් ලේකම්තුමාගේ සහයෝගය ප්‍රශංසනීය තත්වයක පැවතුණි. මේ සඳහා ආගමික නායකතුමන්ලා ඇතුළු පිරිසක් සහභාගි විය. එහිදී නිලධාරීන්, සාමාන්‍ය ජනතාව, ප්‍රජා නායක නායිකාවන් යුද්ධයෙන් හා 88/89 භීෂණයෙන් විපතට පත්වූවන්ද සහභාගි විය.

උතුරු මැද කලාපීය ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ සභාපති ගරු වැලිමුවපනානේ පියරතන නායක හිමියන්ගේ මූලිකත්වයෙන් වැඩසටහන ආරම්භ විය. එම ආරම්භක අවස්ථාවට අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් ලේකම්තුමාද එක්විය. එතුමන් ඉතා වටිනා අදහස් අදහස් ප්‍රකාශ කරන ලදී. මෙම වැඩපිළිවෙල ද අගය කරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ අත්දැකීම්

මෙහිදී අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් ලේකම්තුමාගේ පූර්ණ දායකත්වය ලැබිණ. එමෙන්ම ආගමික නායක තුමන්ලාගේ පූර්ණ සහයෝගයද ලැබුණි. රාජ්‍ය නොවන සංසදයේ සහයෝගයද ලැබිණ. වර්තමාන අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් රාජ්‍ය නොවන සංසදයේ සභාපති තුමා හා වෙනත් සංවිධානවලින්ද අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට පැමිණ සිටින ලදී.

මෙහිදී ඔහු එකේ අධීක්ෂණ මහත්වරුන් පැමිණි අවස්ථාවේදී විශේෂ සිදුවීමක් සිදුවිය. අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට පැමිණි මහතෙකු පැවති සාමකාමී වාතාවරණය බිඳ දමමින් අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ කාර්යාලයෙන් වහාම රාජසිංහ රජතුමාගේ අතුරුදහන් කරවීම සෙවිය යුතු බව හඬනගා ප්‍රකාශ කරන ලදී. ඔහු දිගින් දිගටම ප්‍රකාශ නිකුත් කරමින් කලහකාරී ලෙස හැසුරුණි. එසේම ඔහු සමඟ පැමිණි තවත් අයෙකු මෙම යාන්ත්‍රණ පිළිගත නොහැකි බවත් මේවායින් සිදුවන්නේ නැති ප්‍රශ්නයක් ඇතිවීම බවත් මේවා ප්‍රතික්ෂේප කරන බවත් ඔහුගේ විකල්පයක් වශයෙන් හුස්ම සමඟ පීවත්වන භාවනා වැඩසටහනක් තිබෙන බවත් එය තුළින් මිනිස් හදවතට සාමය ගෙන හැකි බව ප්‍රකාශ කරමින් ප්‍රවිචාරණ කාර්යයට බාධා කරන ලදී. මේ දෙදෙනා දිගින් දිගටම ප්‍රකාශ නිකුත් කරමින් රාජසිංහ රජුගේ අතුරුදහන් කරවීම ප්‍රථමයෙන් සෙවිය යුතුය යන්න පමණක් ප්‍රකාශ කරමින් පැය භාගයකට වඩා කැනැස්ම සිදුවිය. එහිදී ප්‍රවිචාරණ කන්ඩායම ඔවුන්ට ලබාදුන් කාලය අවසන් බැවින් ඒ අයට එතනින් ඉවත්ව යන ලෙසත් ලිඛිතව අදහස් ලබාදෙන ලෙසත්, අනිත් අයගේ අදහස් ලබාගැනීමෙන් පසුව නැවත ඔබලාට අවශ්‍ය නම් කාලය දිය හැකි බවද ප්‍රකාශ කරන ලදී. ඉන්පසුව ඒ අය දිස්ත්‍රික් ලේකම් තුමා වෙත ලිපියක් ඉදිරිපත් කරමින් ඔවුන්ට අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩක් ලබානොදුන් බව පැවසූ අතර එය දිස්ත්‍රික් ලේකම්තුමා කොළඹ ප්‍රවිචාරණ කාර්යාලයට ඉදිරිපත් කරන බව පැවසීය.

ප්‍රවිචාරණ ක්‍රියාවලිය ආරම්භකරන අවස්ථාවේ සැමට අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට විනාඩි 20 ක කාලයක් ලබාදෙන බවද ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ප්‍රවිචාරණ නිරීක්ෂණ

ආගමික නායකතුමන්ලා විසින් ඉතා වටිනා අදහස් ප්‍රකාශ කරන ලදී. රජය විසින් මහජන අදහස් ලබාගැනීමට අවස්ථාව ලබාදීම සම්බන්ධයෙන් සතුටට පත්වන බව පැවසූහ. මෙදින ප්‍රවිචාරණ සඳහා රාජ්‍ය, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, සාමාන්‍ය ජනතාව අතර යුද්ධය පවතින විටා මායිම් ගම්මානවල හා 88/89 භීෂණ යුගයේදී හිංසාවට පත්වූ අය පැමිණ සිටින ලදී. සමහර අය රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණවලට විරුද්ධ ප්‍රකාශ කරන ලදී. සමහර අය ප්‍රශංසා කරන ලදී. එම ප්‍රකාශයන් තුළ ජාතිවාදී අදහස් මෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අදහස් ප්‍රකාශ විය.

යාන්ත්‍රණ සඳහා නිර්දේශ

ප්‍රතිසංධානය සඳහා උතුරු නැගෙනහිර අන්තර් ආගමික කමිටුව සහ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් අන්තර් ආගමික කමිටුවේ ආගමික නායකතුමන්ලා මෙම යාන්ත්‍රණ අගය කරන ලදී. එහිදී අධිකරණ යාන්ත්‍රණය ජාතික වශයෙන් විසඳාගැනීම වෙත යොමුවිය යුතු බවත් යම් හෙයකින් විදේශ මැදිහත්වීමකට අධිකරණ යාන්ත්‍රණය යොමුවුවහොත් එම යාන්ත්‍රණය තුළ මධ්‍යස්ථ මත දර ණසියළු ආගමි නියෝජනය කරන ආගමික නායක තුමන්ලාගේ මැදිහත්වීමක් හිල බලයෙන් තිබිය යුතුය යන්න මෙහිදී යම් වූදිනයකට වෝදනා කරන්නේ නම් වෝදනා කරන්නා හා වෝදනා ලබන්නා අදාළ ගැටළුව අධිකරණයට යොමුකිරීමට ප්‍රථමයෙන් විශේෂ ආගමික නායකතුමන්ලාගෙන් සැදුම්ලත් කමිටුවට ඉදිරිපත් කිරීමටත් ඒ හරහා අනතුරුව අධිකරණ යාන්ත්‍රණයට ඉදිරිපත් කිරීමටත් යෝජනා විය.

එමෙන්ම රජය විසින් යෝජනා කළ යාන්ත්‍රණවලට අමතරව යාන්ත්‍රණයක් ආගමික නායකතුමන්ලා යෝජනා කරන ලදී. එනම් ග්‍රාමසේවක වසම් මට්ටමේ සිට ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල, දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල, පළාත් සභා හා ජාතික මට්ටමින් ආගමික නායකතුමන්ලාගෙන් සැදුම්ලත් හඳුනා සාක්ෂි කමිටුවක් ඇතිකර ඒ තුළින් රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති හා ජාතික වැදගත්කමක් ඇති ක්‍රියාවන් පිළිබඳ අදහස් විමසීම වැදගත් වන බවය. ඒ පිළිබඳව උගත් පාඩම් ප්‍රතිසංධාන කොමිසම් වාර්තාවේදී පිළිගෙන තිබෙන බවත් ප්‍රකාශ කරන ලදී. එහි විස්තර මේ සමඟ ඇමුණුම් වශයෙන් අමුණාමි.

සමහර අදහස් ප්‍රකාශකළ මහජනතාව තම ශ්‍රෝතීන් මෙම යුද්ධය අවස්ථාවේ අතුරුදහන් වූ බවත් ඔවුන් පිළිබඳව තමන්ට දැනගැනීමට අවශ්‍ය බවත් අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ කාර්යාලයෙන් නිවැරදි තොරතුරු ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ. හානිපූර්ණයට වඩා ඒ අය පිළිබඳ තොරතුරු සොයාදෙන ලෙස ප්‍රකාශ කරන ලදී.

රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ එකඟවන බවත් තව සමහරුන් ප්‍රකාශ කළ අතර ඒ තුළ ඇති අධිකරණ යාන්ත්‍රණය පිළිබඳ ඉතා සාලකිලිමත්වසැමට පිළිගත හැකි ආකාරයකින් තිබිය යුතු බව ප්‍රකාශ කරන ලදී. විදේශීය මැදිහත්වීම ඉතා අවම කිරීම එහිදී අදහස විය.

ඔවුන්ගේ අදහස වූයේ රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය තුළින් සංහිඳියාව ඇති කල හැකි බවත් රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමය.

පළාත් ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකාය මොවුන් දෙස විශේෂයෙන් නිරීක්ෂණය කළ අතර යෝජනා යාන්ත්‍රණ ගැන අදහස් ප්‍රකාශය සංවිධානාත්මක ක්‍රියාවලියකි. ඔවුන් එම ක්‍රියාවලියෙන් බැහැරව නිලධාරීවාදය ඉදිරියට ගෙනයමින් හැසුරුණෝය. දිස්ත්‍රික් සහකාර තුමා සහයෝගය ලබාදෙන ලදී. ප්‍රාදේශීය නිලධාරීන්ගේ හැසිරීම පිළිබඳ ප්‍රවිචාරණ කණ්ඩායම නොසතුවට පත්විය.

හෘදය සාක්ෂි කමිටුව (The Committee of Conscience)

විවිධ ජනකොටස් වාසය කරන හා දිගු යුද්ධයක් අවසන් වී ඇති මෙම රටෙහි කඳුවරුවලට වෙන්වී සිටින එම ජනකොටස් අතර සන්ධානයක් ඇති කිරීමත් සමගම නීතියට ගරුකරන හා දූෂණයෙන් තොර සමාජ වාතාවරණයක් ඇති කිරීම විෂයයෙහි හෘදය සාක්ෂි කමිටුව පිහිටුවීම කඩිනම් අවශ්‍යතාවයක් බවට පත්ව ඇත.

හෘදය සාක්ෂි සංකල්පයේ අරුත කුමක්ද?

ජීවත් වීමේ අයිතිය සැමට ඇත. පොදු ස්ථාන හා සම්පත් තමන් අතර සාධාරණව බෙදා හදා ගැනීම අධ්‍යාත්මික කෝණයකින් වටහා ගත් තත්වයක් තුළ ග්‍රාමීය ප්‍රාදේශීය හා දිස්ත්‍රික්කබදව මෙන්ම ආගමික ප්‍රධානීන් සහ ජනාදරය දිනූ ජනතායකයන්වද ඇතුළත් වන සිවිල් යාන්ත්‍රණයකි හෘදය සාක්ෂි කමිටුව.

මානව හිමිකම් සම්බන්ධයෙන්ද මිනිස් පැවැත්මට අවශ්‍ය ස්වාභාවික ඇතුළු අනෙකුත් විවිධ සම්පත් එක්රැස් කිරීම හා ඒවා බෙදා ගැනීම සම්බන්ධයෙන්ද රජයේ ආයතනවල යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නක් ලෙසින් මෙම හෘදය සාක්ෂි කමිටුව තිබෙනු ඇත.

ස්වාභාවික සම්පත් සියල්ල අප ජීවත් වන කාලය තුළ අපම භාවිතා කර නිම නොකර ඒවා අපගෙන් පසුව එන පරම්පරාවලටද හිමි කර යාම හෘදය සාක්ෂි කමිටුව කහවුරු කරනු ඇත. එමෙන්ම මානුෂීය අගය සහ පවුල් ව්‍යුහයේ වැදගත්කම ඉස්මතු වන ආකාරයෙන් අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ සංශෝධන ඇති කිරීමට අවශ්‍ය යෝජනාද අදාළ ආයතනවලට මෙම කමිටුව ඉදිරිපත් කරනු ඇත.

සමාජ එකමුතුවට හානි ඇති කරන හා මිනිසුන් අතර හේදය ව්‍යුරණ ක්‍රියා හා ප්‍රචාර පිළිබඳවද හෘදය සාක්ෂි කමිටුව විමසිල්ලෙන් සිටින අතර එය ප්‍රතිසන්ධාන කටයුතුවලට මුල් තැන දෙනු ඇත. එමෙන්ම සමාජ එකමුතුවට හානිකර විය හැකි ප්‍රවණතා හා මතභේද කලින්ම හඳුනා ඒවා දැවැන්ත පරිමාණයේ ගැටුම් ලෙසින් වර්ධනය වන්නට පළමු සමනය කිරීමට කටයුතු කරනු ඇත.

හෘදය සාක්ෂි කමිටුව නම් සංකල්පය අපගේ සමාජ වාතාවරණයෙහි පිළිගනු ලැබුවේ කවදාද?

මතභේදවලට ඔබ්බකෙත්... ප්‍රතිසන්ධානය නැවත ගොඩනැගීමට අධ්‍යාත්මිකය සම්පතකි යන මැයෙන් 2008 දෙසැම්බර් මස කොළඹ බණ්ඩාරනායක ජාත්‍යන්තර අනුෂ්ඨරණ ශාලාවෙහි පැවති ජගත් සාම සමුළුවෙහි ශ්‍රී ලංකාවේ විරෝධතා සාමයක් ඇති කිරීමෙහි මූලික වශයෙන් ආගමික ප්‍රධානීන්ට සහ සිවිල් සමාජයට වැදගත් භූමිකා ඇත යන කරුණ පිළිගන්නා ලදී. එමෙන්ම මතභේද නිරාකරණය කිරීමේ තීරණවල ජාති විවිධත්වය, ආගමික ඇදහීම්, විනිවිදභාවය, යුක්තිය, පොදුජන ආරක්ෂාව යනාදිය අන්තර්ගත විය යුතුය හා විශේෂයෙන් යුධ ගැටුම සහ මහා පරිමාණ අවතැන්වීම් නිසා සිදි බිදී ගොස් ඇති සමාජ සබඳතා නැවත ගොඩනැගීමේ සාදාචාරාත්මක වගකීම ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීම සඳහා වන විවිධ ක්‍රියාකාරකම් සිදු කිරීමේ වගකීම ආගමික ප්‍රධානීන්ට හිමිය යැයිද, මෙම දේශයේ ගෞරවය සංරක්ෂය කිරීමෙහි පරදු දරන්නන් ලෙසින් හා මානුෂීය ගරුත්වය රැක ගැනීම කැපවීමෙන් ක්‍රියාකිරීම වැනි කරුණු මත විශිෂ්ඨ සහජීවනය ගැඹුරු ලෙසින් දෙසිය යුතු සාදාචාරාත්මක වගබැඳියාව ආගමික ප්‍රධානීන් තහවුරු කළ යුතුය යන කරුණද මෙම සුමළුවෙහිදී පිළිගන්නා ලදී.

හෘදය සාක්ෂි කමිටු දැන් හදිසියේම අවශ්‍ය වන්නේ ඇයි?

යුද්ධය අවසන් වී වසර තුනකට වඩා ගත වී ගොසිනි. ගැටුමෙන් පසුව ඇති වූ සාමය දිගු කල් රඳා පවතිනු ඇතිද යන සැකය දැන් මිනිසුන්ගේ හදවත් තුළ තලියමින් පවතියි. ජනකොටස් අතර සැකය හා අවිශ්වාසය නැවතත් රෝපණය වන තත්වයක්ද පවතිනු දැකි හැක. දැනට කෙරෙමින් පවතින ඉදිකිරීම් කටයුතුද හානියට ලත් වූවන්ට එතරම් විශ්වාසයක් ගෙන දෙන්නක් ලෙසින් නොපවතියි.

කලින් කලට පවත්වනු ලබන ඡන්ද මිනිසුන්ව ජාති, ආගම්, භාෂා හා ප්‍රදේශ මට්ටම්වලින් ඇත් කරන ව්‍යාපාර ලෙසින්ම තිබේ. මෙම සියලු කාරණා සාමය, සමාදානය හා යුක්තිය රජයන දේශයක් නැවත ගොඩනැගීම විෂයයෙහි දැවැන්ත අභියෝග ලෙසින්ම තිබේ. නැවතත් ප්‍රචණ්ඩත්වය පිපිරේදෝය යන හීතිය සැම තැන පවතියි. මෙම තත්වයන්

නිසා ග්‍රාමීය, ප්‍රාදේශීය සහ දිසා මට්ටමින් මෙම හෘදය සාක්ෂි කමිටු ස්ථාපනය කිරීම කඩිනමින් කළ යුතු මහඟු කාර්යකි.

හෘදය සාක්ෂි කමිටු අවශ්‍ය වන්නේ කුමන පෙදෙස්වලද?

යුධ ගැටුම්, දරිද්‍රභව වැනි ව්‍යසන නිසා වැඩියෙන්ම හානියට ලක් වූහු හා විවිධ ජන කොටස් සමීපව වාසය කරන දිස්ත්‍රික්ක වන ත්‍රිකුණාමලය, මඩකලපුව, අම්පාර, පෙළොන්නරුව, යාපනය, මුලතිව්, මන්නාරම, වවුනියාව, පුත්තලම හා අනුරාධපුරය ආදී දිස්ත්‍රික්කවලට ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතුය. එමෙන්ම මෙම ක්‍රියාකාරකම් වත්මන් වාතාවරණය බලන කල දකුණටද නොපමාව හඳුන්වා දිය යුතුය.

හෘදය සාක්ෂි කමිටුවේ සාමාජිකත්වය කෙබඳු එකක් විය යුතුද?

මෙහි සාමාජිකයන් මධ්‍යස්ථ මත ධාරීන් විය යුතුය. එමෙන්ම ජනයාගේ ගෞරවාදරය දිනූ එමෙන්ම අදාල ප්‍රදේශයේ තිබෙන ප්‍රධාන ආගම් සියල්ලම නියෝජනය වන පරිදි ආදර්ශමත්, අත්දැකීම් බහුල, ජාති, ආගම් හා භාෂා යන සීමාවලින් ඔබ්බට ගොස් මානුෂීය අගයට මුල් තැන දෙන්නාවූ ජන නායකයන් නව දෙනෙකුගෙන් මෙම කමිටු සමන්විත වනු ඇත.

මෙම කමිටු විධිමත්ව ගොඩ නගන්නේ කෙසේද?

සමාජයේ සියලුම හා විවිධ කොටස් ඇතුළත් වන පරිදි සංවාද මඬුලු පැවැත්විය යුතුය. ප්‍රතිසන්ධානය දේශය නැවත ගොඩනැගීම ගැන මෙහිදී සාකච්ඡා කළ යුතු අතර ගැටුම් හා මතභේදවලට තුඩු දෙන කරුණු මහා පරිමාණ ගැටුම් බවට පරිවර්තනය වන්නට පෙර ඒවා හඳුනා වැළැක්වීමේ අවශ්‍යතාවය ගැන අවධාරණය කළ යුතුය. මෙවැනි කමිටු ග්‍රාමීය, ප්‍රාදේශීය සහ දිසා මට්ටම්වලින් තිබීමේ වැදගත්කම ගැනද අතීතයේ සිදුවූහු ප්‍රවණ්ඩ ක්‍රියාවල විපාක සහ කැළැල් ගැන මෙවිට සංවාද කළ යුතුය. මෙවිට ඉරි තැලී ගොස් තිබෙන ජන සමාජය එක් කිරීම, යුක්ති සහගත හා දූෂණවලින් තොර සමාජ ව්‍යුහයක් නිර්මාණය කර එය සංරක්ෂණ කිරීමේ වැදගත්කම මෙන්ම දැනට මොව්ට වී ඇති අධ්‍යාත්මිකය මුළුතේ කිරීමේ අවශ්‍යතාවය ගැනද අධ්‍යයනය කළ යුතුය.

එමෙන්ම හෘදය සාක්ෂි කමිටු පත් කිරීමේ මානසික හැකියාව ඇත්තවුන්ගෙන් සමන්විත විශේෂ කමිටුවක් පත් කර එම වගකීම ඔවුන්ට පැවරිය හැකිය. එසේ නැත්නම් එම සංවාදයට සහභාගි වූවන් අතරින් ඒකමතිකව තෝරා ගත් සුදුස්සන්ගෙන් තාවකාලික හෘදය සාක්ෂි කමිටුවක් නිර්මාණය කර එහි ක්‍රියාකාරකම් තුළින්ම එම කමිටු සංඛ්‍යාව වැඩි කර ගත හැකිය.

හෘදය සාක්ෂි කමිටුවල වගකීම්

හානියට ලක් වූවන් විඳි දුක විඳින දුක හා සිත් වේදනා ආදිය ගැන ඔවුන් විවෘත හදිත් කථා කරන විට ඒවාට අවංක බැඳීමකින් සවන් දෙන්නා වූ සංවාද මඬුලු සකසා දිය යුතුය.

මෙම කමිටු තමන් අතර නියමාකාර රැස්වීම් මෙන්ම අවශ්‍ය වන විට හදිසි රැස්වීම්ද පවත්වනු ඇත. එමෙන්ම සමාජයේ සියලුම ජනකොටස් නියෝජනය වන පරිදි රැස්වීම් හා සම්මන්ත්‍රණද සංවිධානය කරනු ඇත. සියල්ලන්ටම පොදු දේශයක් ලෙසින් සිරිලක ගොඩනැගීමට අවශ්‍ය යෝජනා හා මාර්ගෝපදේශ රාජ්‍ය අංශවලටද රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලටද මෙම කමිටුව ලබා දෙනු ඇත. මෙහි මූලික අරමුණ වනු ඇත්තේ ජන කොටස් අතර එකමුතුබව සහ සහජීවනය උනන්දු කරමින් සියල්ලන්වම දේශයේ සංවර්ධනයට එක හා සමානව දායක කර ගැනීමය.

යුද්ධයෙන් පසුව වන නැවත පදිංචි කිරීමේ ක්‍රියාදාමය මෙන්ම නැවත ඉදි කිරීමේ කටයුතු මෙන්ම ප්‍රතිසන්ධානය සඳහා වන වැඩසටහන්ද මෙම කමිටු ඇගයීමට ලක් කරනු ඇත. විවිධ ජනකොටස් සමග සාකච්ඡා කර ලබා ගනු ලබන අදහස් හා ප්‍රතිපත්ති ආදිය ප්‍රායෝගික වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කරන සංවිධාන (රාජ්‍ය මෙන්ම රාජ්‍ය නොවන) වෙතට රැගෙන යාමද හෘදය සාක්ෂි කමිටුවේ වගකීම් අතර වෙයි. ජනකොටස් අතර ගැටුම් උසි ගන්නා ප්‍රචාර, දූන්වීම් වැනිදේ ගැන විමසිල්ලෙන් සිටිමින් ඒවා මුලිනුපුටා දැමීමට අවශ්‍ය නිර්දේශද මෙම කමිටු අදාල බලධරයන්ට ලබා දෙනු ඇත.

මතබේද සහ ගැටලුවලට හෘදය සාක්ෂි කමිටු විසඳුම් ලබා දෙන්නේ කෙසේද?

පාර්ශ්ව දෙකක් අතර ඇති වන ගැටුම් හා මතභේද විෂයයෙහි කටයුතු කිරීමෙහිදී අනමා හෝ දැඩි මනසින් යුතුව ගැටලුවලට යොමු නොවී එමෙන්ම දෙනු ලබන තීන්දු හා මගපෙන්වීමේ මුළුමනින්ම යුක්තිසහගත හා සම්බන්ධ

සියලුම පාර්ශවයන්ට එකඟ විය හැකි ලෙසින් ලබා දීමට මෙන්ම සාම්ප්‍රදායන්ට සහ නීතියට පමණක් ආධින නොවෙමින් නැණවත්ව හා සැවොම සෑහීමට පත් වන ලෙසින් දිගු කාලීන සාමය අරභයා තැනට සුදුසු ආකාරයෙන් ක්‍රියා කිරීමට හෘදය සාක්ෂි කමිටු හැකි පමණ වෙර දැරිය යුතුය.

සිය මෙහෙයන් සඳහා හෘදය සාක්ෂි කමිටු පිහිට පැතිය හැක්කේ කුමන ආකාරයේ ආයතනවලින්ද?

- නීතිය හා විනය ආරක්‍ෂා කරන ආයතන - පොලිසිය සහ ත්‍රිවිධ හමුදාව
- අධිකරණ ක්‍ෂේත්‍රය - විනිසුරුවරුන් හා නීතිවේදීන්
- රාජ්‍ය අංශය
- රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන
- මාධ්‍යය
- සිවිල් සංවිධාන

උගත් පාඩම් සහ ප්‍රතිසන්ධාන කොමිසම එජයට ඉදිරිපත් කළ අවසා වාර්තාවේ නිර්දේශයෙන් කොටසක්

සංහිදියා කොමසමේ නිර්දේශ:

8:274: 'කොමිසම ඉදිරියේ පෙනී සිටි විවිධ ස්ථල ආගමික සංවිධාන සහ කණ්ඩායම් අතර පොදු එකඟතාවයක් දක්නට කිබුණි. ගැටුම් ඇති විය හාකැ තත්වයන් කලින්ම හඳුනා ගත හැකි යාන්ත්‍රණයක් යනු ජනකොටස් අතර ඇති විය හැකි නොසන්සුන්තාවය වැළැක්වීමට ක්‍රියාකරනු ඇත. එවැනිනක් නොමැති විට එම නොසන්සුන්තා නීතිය හා සාමය ඉහළවා යනු ඇත අතර මෙවැනි යින්නුන ප්‍රතිසන්ධානය වෙනුවෙන් ගනු ලබන ක්‍රියාමාර්ග අඩාල කරන තත්වයක් උද්ගත වීමද වළක්වන්නක් වනු ඇත. එහෙයින් මෙවැනි යාන්ත්‍රණයක් ඇති කිරීමට අවශ්‍ය සියලු පියවර ගැනීමට ස්ථල ආගමික කණ්ඩායම් සමග රජය සාකච්ඡා කරන අතර එම යාන්ත්‍රණයට විටින් විට ඇති විය හැකි නොසන්සුන්තා වැළැක්වීමට අවශ්‍ය බලාධිකාරිය හිමි කර දිය යුතුය යැයිද මෙම කොමිසම නිර්දේශ කරයි'

අන්තර් ආගමික ක්‍රියාකාරකම්

8. 266

කොමිසම ඉදිරියේ කරුණු දැක්වූ ආගමික නියෝජන කිහිපයක්ම ශ්‍රී ලාංකික වාරිත බෞද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම් හා ක්‍රිස්තියානි යන ආගම් හතර මගින් මනාව පෝෂණය වී ඇති සැටි සිහිපත් කළහ.

8.267

දිගු කාලයක් පැවති යුද්ධයකින් පසු කෙටි කලකින් ප්‍රතිසන්ධානයක් ඇති කිරීම අසීරු බවද සඳහන් කරන ලදී. එනිසා ප්‍රතිසන්ධාන ක්‍රියාවලියක් යනු දීර්ඝ කාලීන ව්‍යාපාරයක අංගයක්ම විය යුතුය. ප්‍රතිසන්ධානයට යොමු වෙමින්, සමාජ සමගියට ඇති විය හැකි හානිද අපේක්ෂා කරමින්, බිහිසුණු පරිමාණයන්ට ගැටුම් පරිවර්තනය වන්නට පෙර ඒවා සමනය කිරීම සඳහා ආයතනමය විධිවිධාන අවශ්‍ය වනු ඇත.

8.268

මෑතක සිදු වූ ආගමික සිද්ධිස්ථාන කිහිපකට නඳුනන කල්ලි විසින් හානි ඇති කිරීමේ සිද්ධීන් ගැන දැන කොමිසම ඉමහත් සංවේගයට පත් විය.

8.269

මෙවැනි සිද්ධීන් දිගින් දිගටම සිදු වීම ප්‍රතිසන්ධාන කටයුතුවලට බලහත් බාධාවක් විය හැකි හෙයින් මෙවැනි සිදුවීම් වළකාලීමට දැඩි පියවර ගත යුතුය. එමෙන්ම නීතිය ක්‍රියාවේ යොදවන ආයතන මේ පිළිබඳ පරීක්ෂණ පවත්වා එම නීතිවිරෝධී ක්‍රියාවලට වගකිවයුත්තන්ට එරෙහිව නඩු පැවරීමට මේ දක්වා අපොහොසත් වී තිබෙන තත්ත්වයද කොමිසමේ සංවේගාත්මක විමසුමට ලක්ව ඇත. මෙවන් සිදුවීම් නවතා ලීමට රජය සියලුම ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතුය. රජයේ එවැනි ක්‍රියාමාර්ග හානියට පත්වූ ජනකොටස් අතර ආරක්ෂිත හැඟීමක් හා විශ්වාසයක් උත්පාදනය කරනු ඇත.

8.270

තමතමන්ගේ ජනකොටස් නැණවත්ව හා වැටහීමෙන් යුතුව කටයුතු කිරීමට හා ඉවසීමේ හා අනරෝහත සංවේදිබවේ කෝණවලින් උද්ගත වන මතභේද දෙස බැලීමට උනන්දු කරමින් එක්සත්ව නායකත්වය දීමට සියලුම ආගම්වල ප්‍රධානීන් ක්‍රියා කළ යුතුය. ආගම්වල ගැබ්ව ඇති පොදු ලක්ෂණ හා සමානතා හුවා දැක්වමින් එක්සත්ව ක්‍රියා කිරීම හා පොදු දසුනක් වෙත සියල්ලන්වම දිශානුගත කිරීම මගින් මෙය සාක්ෂාත් කර ගත යුතුය.

8.271

මෙවන් පසුබිමක සාමූහික හා එක්සත් ක්‍රියාකාරකම් ක්‍රියාත්මක කිරීම හරහා විවිධ ජනකොටස් අතර ජාතික හා ආගමික සමගියක් ප්‍රවර්ධනය කිරීම උදෙසා අන්තර් ආගමික කණ්ඩායම් රඟ දැක්විය හැකි ධනාත්මක භූමිකා හුවා දැක්වීමට කොමිසම අදහස් කරයි.

8.272

ගැටුම නිසා ඇති වූ තුවාල සුව කිරීමට හා ප්‍රතිසන්ධානය ඇති කිරීමට ආගම්වල ඇති දෙසුම් යොදා ගැනීමේ ප්‍රයෝජනය කොමිසම ඉදිරියේ විවිධ ආගම් නියෝජනය කරමින් කරුණු දැක්වූ ආගමික ප්‍රධානීන් අවධාරණය කළහ. ප්‍රතිසන්ධාන ක්‍රියාදාමයෙහි ආගමික ප්‍රධානීන් හා ආගමික ආයතන සිදු කළ, හැකි කාර්යභාරයද ඔවුන් මෙවිට පෙන්වා දුන්හ. තවද අධ්‍යාත්මිකය හා විවිධ ආගමික දෙසුම්වලින් ස්ථාපනය කර ගන්නා කර ඇති පොදු මානුෂීය අගයන් මෙම අන්තර් වාර්ගික සුහදතා හා සමාජ සහජීවනය වර්ධනය කිරීම සඳහා යොදා ගත යුතුය යැයිද සඳහන් කරන ලදී. විවිධ ආගමික සංකල්ප අතුරින් පොදු ඉඩ ප්‍රස්ථාවයක් හඳුනා ගැනීමට හා එමගින් පොදු දසුනක් ප්‍රවර්ධනය කර ගත හැකි එමෙන්ම මානව සංහතියේ එක්සත් බව සඳහා වන ක්‍රියාත්මකත්වයක් වෙනුවෙන් යොදා ගත හැකි එකම සංසද්ධිය අධ්‍යාත්මිකය යැයිද පිළි ගන්නා ලදී.

දයානුකම්පාව හා සමා විම වනාහි සියලුම ආගම් විසින් උතුම් ගුණාංග යැයි අවධාරණය කර ඇති සැටිද, අව්‍යාජ දයාව නිරන්තරයෙන්ම අවසන් වන්නේ සමා විමෙන් යැයිද ඔවුන් පෙන්වා දුන්හ. මෙරට මින් මතු ගැටුම් ඇති වීම වැළැක්වීම පිණිස අධ්‍යාත්මිකයේ පොදු බස වන සමා විම හා ඉවසා දරා ගැනීම ප්‍රගුණ කළ යුතුය යනුද ඔවුන්ගේ තවත් එක් යෝජනාවක් විය. එමෙන්ම දරුණු මානව හිමිකම් උල්ලංඝණ කිසිවක් සිදුව ඇතොත් ඒ සඳහා යම් ආකාරයක වග කීමේ යාන්ත්‍රණයක් සම්පාදනය කළ යුතුය යැයිද ඔවුන් අවධාරණය කළහ. එයද හුදු දඬුවම් ලබා දීම මගින් අවසන් වන්නක් නොවිය යුතුය යැයිද, එසේ කෙනෙකුට දඬුවම් පැමිණ වීමෙන් පමණක් කිසිවිටෙක ප්‍රතිසන්ධානයක් රෝපණය වන්නේ නැති බවද ඔවුන් පෙන්වා දුන්හ. එය වෙනුවට ගැටුම් සමයෙහි එකිනෙකා අතින් සිදු වූ වැරදි සඳහා වග කිව යුත්තේ කෙසේද යන කරුණ වෙනුවෙන් යම් ක්‍රමෝපායක් තිබිය යුතුය යැයි ඔවුන් වැඩිදුරටත් අදහස් දැක්වූහ. මෙසේ කිරීමෙන් තමන්ට ඇති සදාචාරාත්මක වගබැඳියා මේ යැයි හා අනාගතය වෙනුවෙන් තමාගේ කාර්යභාරය මේ යැයි මිනිසුන්ට වැටහීමක් ඇති වනු ඇත යැයිද ඔවුන් කියා සිටියහ. මේ නිසා ඇති කළ යුත්තේ මිනිසුන් අතර විශ්වාසය ගොඩනගන ආකාරයේ අධ්‍යාත්මික කෝණයකින් වන වග කීමකැයිද පැවසූ ඔවුන් මේ අන්තයෙන් ඔවුන් පූර්ණ දායකත්වය ලබා දීමට සූදානම් යැයිද කියා සිටියහ.

8.273

මහාත්මා ගාන්ධි මධ්‍යස්ථානය නියෝජනය කරමින් එහි එක් සාමාජිකයෙකු කොමිසම ඉදිරියේ අදහස් දක්වමින් සංවර්ධණ ක්‍රියාකාරකම් සදාචාරාත්මක පැතිකඩවලින් මග පෙන්වනු ලැබීමේ අවශ්‍යතාවය අවධාරණය කළේය. තමන්ගේ ජීවිතයට බලපාන යම් කරුණක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදාළ තීරණ ගැනීමේ අයිතියක් ආමුල මට්ටමේ ජනයාට අත් කර දුනහොත් එය කළකිරීම හා නොසන්සුන්තාවය සමනය කිරීමට බෙහෙවින්ම උපකාරී වනු ඇත යනු ඔහුගේ අදහස විය. මේ සඳහා එදිනෙදා කටයුතු පරිපාලනය කිරීම සඳහා ගම්වාසීන් විසින්ම ග්‍රාමීය මට්ටමින් තෝරා පත් කර ගත් සාමාජිකයන්ගෙන් සමන්විත මහජන සභා පත් කිරීම ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත යැයි මධ්‍යස්ථානයේ සාමාජිකයා යෝජනා කළේය. එමෙන්ම සැමගේ යහපත මුල්කර ඇති පොදු ගැටලු විෂයයෙහි යාබද ගම් දනවී සමග-සහයෝගයෙන් ක්‍රියා කිරීමට යෑම ගම්මානයක්ම සූදානම් විය යුතුය යැයිද, මෙවන් යාන්ත්‍රණයක් විවිධ ජනකොටස් සහජීවනයෙන් කටයුතු කිරීමට මග පාදනු ඇත යැයිද අදහස් පළ කෙරින.

යෝජනා

8.274

කොමිසම ඉදිරියේ කරුණු දක්වූ විවිධ අන්තර් ආගමික ප්‍රධානීන් අතර දක්නට තිබුණු පොදු එකඟතාවයක් නම් සුළු සුළු ආගමික හෝ වාර්ගික මතභේද ප්‍රතිසන්ධාන හා සාම ප්‍රයත්නවලට අකල් හෙලන හා නීතිය පිටු දකින මහා පරිමාණ ගැටුම් බවට ඇවිලෙන්නට පෙර එය පිළිබඳ කල් ඇතුළම අනතුරු ඇඟවීමේ සංඥාව නිකුත් කරන ක්‍රමෝපායක් ඉතා ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි බවයි. මෙම කරුණු සලකා බැලූ කොමිසම අන්තර් ආගමික කණ්ඩායම් සමග සංවාද පවත්වා සුළු ආරවුල් පිළිබඳ පූර්ව අනතුරු ඇඟවීමේ මෙවන් යාන්ත්‍රණයක් පිහිටුවාලීමට රජය කටයුතු කළ යුතුය යැයි නිර්දේශ කරයි.

උතුර මැද පළාත් ප්‍රතිචාරණ කාර්ය සාදක බලකායේ නිර්දේශය

ගරු සභාපතිතුමිය,

රජය විසින් යෝජිත සංහිඳියා සඳහා වන

■ අතුරුදන් වුවන් පිළිබඳ කාර්යාලය

■ හානි පූර්ණය සඳහා වූ කාර්යාලය

■ සත්‍යය යුක්තිය සංහිඳියාව නැවත සිදුවීම වැළැක්වීමේ යාන්ත්‍රණය

■ විශේෂ උපදේශයක් සහිත අධිකරණ යාන්ත්‍රණය යන

යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීම සම්බන්ධයෙන් පවතින විශේෂ නියෝජිත කණ්ඩායම් මඟ පෙන්වීම යටතේ පළාත් ප්‍රතිචාරණ කාර්ය සාදක බලකායේ උතුර මැද පළාත වෙනුවෙන්

සභාපති ගරු වැලිමුව පනානේ පියරතන නායක හිමි

සමුදායක දිපාල් එදිරිසිංහ

සකේ.කේ.අලෙක්ස්සන්ඩර් පෙරේරා

සඵල්.ඵල්.මුසාන් දිගින්

සරපා ගමගේ

සයසවිති වාසලගේ

තෝරා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරමි. උතුර මැද පළාත් ප්‍රතිචාරණ කාර්යයෙහි අප කණ්ඩායමට විවිධ අභියෝගවලට මුහුණ දෙන්නට සිදුවිය. එම අභියෝගවලට අප කණ්ඩායම කණ්ඩායම් හැගීමෙන් වැඩ කල නිසා ජය ගැනීමට හැකි වීම අප ලද ජයග්‍රහණයකි.

අප පිවින කාලය තුළ අමතක නොවන අත්දැකීම් ලබා ගන්නා ලදී. එයින් කිහිපයක් පහත සඳහන් කරමි.

පොළොන්නරුව දිලීලාගල ජන හමුවට පැමිණි දුවිඩ අම්මලා කදුළු පිරි දෙනෙතින් අපි කාට විරුද්ධවද අධිකරණයට යන්නේ. ඒකෙන් අපට ලැබෙන දෙය මොකක්ද අපට වෙන් නියෙන දේ වෙලා නියෙන්නේ. ඒ වෙනුවෙන් වැරදි කළ අයෙක් නොමැත. තැලීමට හෝ පෙලීමට වැඩක් නැති බව ප්‍රකාශ කිරීමත් සිදු වූන දේ වූණා නැවත එහෙම දෙයක් නොවන්නට අපි වැඩ කරමු. අනාගත පරම්පරාවන් වලට නැවත එවැනි දෙයක් සිදු නොවන්නට වැඩ කරමු යැයි පැවසීම අප කිසිවිටෙකත් බලාපොරොත්තු නොවූ ප්‍රකාශයකි.

එමෙන්ම අනුරාධපුර කැබිනිගොල්ලෑව ජන හමුවේ දි කැබිනිගොල්ලෑව බස් බෝම්බයෙන් තම දරුවා අහිමි වූ පියෙක් ප්‍රකාශ කළේ බෝම්බය නිබුණ කෙනා දැක්කොත් මට වාචගන්න බැරිවෙයි මගේ දරුවා මතක් වීමෙන්. නමුත් මට ඔහුට සමාව දිය හැකියි. එය කිසිම පියෙකුට කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවුණත් රටේ ඉදිරි සාමය වෙනුවෙන් මම කැප කිරීම කරන බවත්ය.

මෙවැනි ප්‍රකාශ අප කිසි විටෙකත් බලාපොරොත්තු වූයේ නැත. ඒත් අප සමාජය කොයි තරම් මානුෂික දැයි අපට හැඟී ගියේය.

එමෙන්ම ආගමික නායකතුමන්ලා ආවේගයෙන් ප්‍රකාශ කරයි කියා සිතුවත් ආගමික නායකතුමන්ලා, විශේෂ බෞද්ධ නික්ෂේප වනන්සේලා තීරසාර සාමයක් වෙනුවෙන් සියළු දෙනාට එකඟ විය හැකි ලෙස රජය ස්වාධීනව කටයුතු කල යුතු බවත් වැරැද්දක් කලා නම් ඒ වැරැද්ද කරපු කෙනාට පමණක් රටේ නීතිය අනුව කටයුතු කළ යුතු බවය.

යෝජනා

උතුර මැද පළාතේ ප්‍රතිචාරණ ක්‍රියාවලියේදී මහජන අදහස්වල ගැබ් වී නිබුණේ රජය විසින් යෝජිත යාන්ත්‍රණ 04 සඳහා ආගමික නායකයින්ට යම් බලයක් සමඟ කටයුතු කිරීමටත් ස්වාධීන හා සිවිල් සමාජ නායකයින්ගෙන් සමන්විත විය යුතු බවත්ය.

යෝජිත යාන්ත්‍රණ 04 අමතර සිවිල් සමාජ බලයක් සහිත ග්‍රාමසේවා මට්ටමේ සිට ක්‍රියාත්මක යම් විග්‍රහයක් තිබිය යුතුය. රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ අයහපත් ක්‍රියාවන් නැතිකිරීම සඳහා ශක්තිය ලබාදිය යුතු ලෙසය.

ප්‍රවීචාරණ ක්‍රියාවලියේ දෝෂ

ප්‍රවීචාරණ ක්‍රියාවලිය තුළ කොළඹ කාර්යාලයේ විශාල දුර්වලතා තිබුණි. එයින් මෙම ක්‍රියාවලියට දැඩිහානි සිදුවිය. අවශ්‍ය මූල්‍ය වියදම් නියමිත අවස්ථාවේදී නොලැබීම ලැබුණත් ඒ ඉතා මඳවශයෙනි. එමෙන්ම මූල්‍ය තොරතුරු නිසි පරිදි නොලැබීම, අයවැය මූල්‍ය වාර්තාවට අදාළ ලදුපත් සහ ගෙවීම් තොරතුරු නොලැබීමෙන් විශාල හානියක් සිදුවිය.

නිලධාරීන් ප්‍රායෝගික ක්‍රියාවලියක ඇති අභියෝග හඳුනාගෙන නොමැතිව වැඩ කරන ආකාරයක් අපට දැකගන්නට ලැබුණි.

එමෙන්ම උතුරු මැද පළාතට වෙන්කළ මුදල නිසිපරිදි යොදාගෙන මීට වඩා සාර්ථක කරගැනීමට හැකියාව තිබුණි. නමුත් එය නිසිපරිදි ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකි විය.

උදාහරණ වශයෙන් අපට අවශ්‍ය පරිවර්තන ලබාගැනීමට නොහැකි විය. මේ නිසා උතුරු මැද පළාත් ප්‍රවීචාරණ කාර්ය සාධක බලකාය අසරණ වූ අවස්ථා තිබුණි. නියමිත පරිදි අයවැය තොරතුරු ලැබුණේ නම් මෙය සිදුවන්නට නොහැකි විය.

පල්ලියගොඩැල්ල ප්‍රවීචාරණ ක්‍රියාවලියේදී මඩකලපුව ප්‍රදේශයෙන් මෙහෙයවන්නෙකු සම්බන්ධ කරගෙන වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. එහිදී පරිවර්තකයෙකුගේ අවශ්‍යතාවය තිබුණත් එය නොලැබුණි. මේ නිසා උතුරු මැද පළාත් ප්‍රවීචාරණ කාර්ය සාධක බලකායට පසකට වී සිටීමට සිදුවිය. එබැවින් එම වැඩසටහනේ වගකීම ගන්නේ කවරෙක්ද එමෙන්ම සොරුවිල දුමිල ජනතාව හමුවූ අවස්ථාවේදී ද සිදුවිය. මේ තත්ත්වයන් වෙනුවෙන් අපගේ බලවත් කණාගාටුව ප්‍රකාශ කරමු.

එමෙන්ම සමහ ප්‍රවීචාරණ වලදී කමිටුවේ සියළු සාමාජිකයින්ව සහභාගී කරගැනීමට නොහැකිවීම නිසා කමිටු සාමාජිකයින්ගේ කණාගාටුව ප්‍රකාශ කිරීමද පැවසිය යුතුය.

උතුරු මැද පළාත් කලාපීය ප්‍රවීචාරණ කාර්ය සාධක බලකායේ සභාපති ගරු වැලිමුව පනානේ පියරත්න නායක නිමි පසෙක තබා වෙනත් අය විසින් එය පවරාගෙන කටයුතු කිරීම හා අවසානයේදී මූල්‍ය හා වාර්ථාවල වගකීම සභාපති නිමියන්ට පැවරීම කණාගාටුවට කරුණකි.

ස්තූතිය:

උතුරු මැද කලාපීය ප්‍රවර්ධන කටයුතු අපට සාර්ථක කර ගැනීමට සියළු කටයුතු වලදී ආරා හනීආ මහත්මිය දැක් වූ සහයෝගය , එමෙන්ම අනුෂා කහඳුමගේ මෙනවිය ඇතුළු සියළුදෙනා දැක් වූ මානුෂීය සහයෝගයන් වෙනුවෙන් කමිටුවේ ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරමි.

එමෙන්ම ගරු සභාපතිතුමිය වන මනෝරි මුත්තේනටුගම ඇතුළු ප්‍රවර්ධන කණ්ඩායමටත් ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරමි.

අපට සහාය දැක් වූ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් ලේකම්තුමා, පොළොන්නරු දිස්ත්‍රික් ලේකම්තුමා, උතුරු මැද පළාතේ ආරක්ෂක ලේකම්වරු හා රාජ්‍ය නිලධාරීන් මෙන්ම ස්වේච්ඡා සංවිධාන හා රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල නිලධාරීන්ට අපගේ ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරමු.

එමෙන්ම නන් අයුරින් මේ ක්‍රියාවේ දී උතුරු මැද පළාතේ කලාපීය ප්‍රවීචාරණ කණ්ඩායමට සහයෝගය ලබාදුන් සියළු දෙනාට අපගේ ගෞරවය හා ස්තූතිය ප්‍රකාශ කරමු.

North Western Province

සංහිදියා යාන්ත්‍රණ උදෙසා වන මහජන ප්‍රවිචාරණය

වයඹ පළාත් කාර්ය සාධක බලකායේ වාර්තාව / 2016

මූලාශ්‍ර : සිතියම, අන්තර්ජාලය ඇසුරින් .

ශ්‍රී ලංකාවේ වයඹ පළාතට, කුරුණෑගල සහ පුත්තලම යන දිස්ත්‍රික්ක අයත්වන අතර කුරුණෑගල, වයඹ පළාතේ අගනගරය වේ. කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ ඇති ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශ ගණන 30 ක් වන අතර, පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශ 16 ක් වේ.

2011/2012 වසරේ ජන හා

සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇස්තමේන්තු ගත සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ මුළු ජනගහණය 1,636,000 (2014)කි. මෙයින් කාන්තා ජන අනුපාතය 52% ක් වන අතර පුරුෂ ජන අනුපාතය 48%ක් වේ¹. පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේ මුළු ජනගහණ තක්සේරුව 2014 සඳහා 777,998 කි.²

වයඹ පළාතේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය සැලකිල්ලට ගැනීමේදී කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පාසැල් 884 ඇති අතර ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාව 20,015 කි. අධ්‍යාපනය ලබන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ප්‍රමාණය 316,862 ක් වේ. පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කය තුළ ජාතික පාසැල් 15 ක් ද පළාත් පාසැල් 26³ක් වේ.

වයඹ පළාතේ බහුතර ජනගහණය සිංහල බෞද්ධයන් වන අතර දුමල, මුස්ලිම්, මැලේ, බර්ගර්, මෙන්නම්, තෙලිගු, මනෙව් වැනි වෙනත් සුළුතර ජන කණ්ඩායම් ද ජීවත්වන අතර ඔවුන් හින්දු, ඉස්ලාම්, කතෝලික සහ ක්‍රිස්තියානි ආගම් අදහන්නන් වේ.

මෙම පළාතේ ප්‍රධාන ජීවනෝපායන් වන්නේ කෘෂිකර්මාන්තය සහ ධීවර කර්මාන්තයයි. කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ බහුතරය කෘෂිකර්මාන්තය සිය ජීවනෝපාය කරගෙන ඇති අතර පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේ බහුතර ජනතාවක් ජීවත් වන්නේ ධීවර කර්මාන්තයෙනි.

සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ මහජන ප්‍රවිචාරණය උදෙසා වන වයඹ පළාත් කාර්ය සාධක බලකාය

වයඹ පළාත් කාර්ය සාධක බලකායට පහත සඳහන් සාමාජික සාමාජිකාවන් ඇතුළත් වූ අතර, ඔවුන් ජනවර්ග, ආගම් සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ නියෝජනය වන ලෙසට පත්කර තිබුණි. කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙන් සාමාජිකයින් 3 දෙනෙක් සහ පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයෙන් සාමාජිකයින් 3 දෙනෙක් මෙයට ඇතුළත් විය.

¹ මූලාශ්‍ර: නිවාස සහ ජනගහන සංගණනය 2011/12 (Estimated Population) ජන හා සංගණන දෙපාර්තමේන්තුව / රෙජිස්ටාර් ජෙනරල් දෙපාර්තමේන්තුව 2012

² මූලාශ්‍ර: නිවාස සහ ජනගහන සංගණනය 2011/12 (Estimated Population) ජන හා සංගණන දෙපාර්තමේන්තුව / රෙජිස්ටාර් ජෙනරල් දෙපාර්තමේන්තුව 2012

³ මූලාශ්‍රය: අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව 2014 - (වයඹ පළාත)

සභාපති - සුමිකා පෙරේරා මිය, මානව හිමිකම් සහ කාන්තා ක්‍රියාකාරීන් (කුරුණෑගල)

සාමාජිකයින් - සෙනඩිල් ශිවඥානම් මහතා, මානව හිමිකම් සහ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීක (කුරුණෑගල)

පී.ඩී. ගුණතිලක මහතා - මානව හිමිකම් සහ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීක (කුරුණෑගල)

වෛද්‍ය අයි.එම්. ඉල්ලියාස් මහතා - විශ්‍රාමික රජයේ වෛද්‍ය, හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී , සමාජ ක්‍රියාකාරක (පුත්තලම)

ප්‍රවේරියා මොහමඩ්, මානව හිමිකම් සහ කාන්තා ක්‍රියාකාරීන් (පුත්තලම)

ඉන්ද්‍රානි කුසුමලතා මිය, කාන්තා ක්‍රියාකාරීන් (පුත්තලම)

සම්බන්ධීකාරකවරුන් දෙදෙනකු (කුරුණෑගල සහ පුත්තලම) වැඩ කරන ලද අතර වාර්තා තබා ගැනීම පිණිස සෑම සාකච්ඡාවක් සඳහාම සටහන් තබාගන්නන් කොළඹ කාර්යාලය මගින් ලබාදෙන ලදී. මහජන ප්‍රවිචාරණය අතර තුරදී ඇතිවන අවශ්‍යතාවයන් සඳහා පුත්තලම සහ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලවලට අනුයුක්තව සේවය කරන නිලධාරීන්ගෙන් මනෝ සමාජීය සහාය ලබාගැනීමට හැකිවිය.

1. විෂයානුබද්ධ ප්‍රවිචාරණ

වයඹ පළාත් කාර්ය සාධක බලකායට පැවරී තිබූ වගකීම් වන්නේ යුදමය ගැටුම් වලදී හෝ වෙනත් විවිධාකාර සිවිල් ගැටුම්කාරී තත්ත්වයන් හේතුවෙන් සෘජු ලෙස හෝ වක්‍රව පීඩාවට පත් වූ හෝ වෙනත් විශේෂිත ප්‍රශ්න සහිත හෝ අද්දරට තල්ලු වූ ජන කණ්ඩායම් සමඟ යොමුගත කණ්ඩායම් සාකච්ඡා 6 ක් පැවැත්වීමත් අවම වශයෙන් එක් දිස්ත්‍රික්කයකට දෙක බැගින් වූ මහජන අදහස් විමසීමේ සැසිවාර 4ක් පැවැත්වීමත් ය. මෙහිදී සැලකිල්ලට ගනු ලැබූ කාල රාමුව ලෙසින් තීරණය කරනු ලැබ තිබුණේ 1971 සිට 2016 දක්වා කාල පරාසයයි.

මෙහිදී වයඹ පළාත තුළ පවතින සුවිශේෂී තත්ත්වයන් කෙරෙහි අපගේ විශේෂ අවධානය යොමු විය. එනම් රට තුළ දශක 3 කට වැඩි කාලයක් පුරා පැවැති යුද්ධය හේතුවෙන් මියගිය සහ අතුරුදහන් වූ වැඩිම හමුදා සහ පොලිස් නිලධාරීන් පිරිස කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාර්තා වී තිබුණි. එම සංඛ්‍යාව 4616 ක් බව රණවිරු සේවා අධිකාරිය වාර්තා කරයි⁴. එමෙන්ම හමුදා සහ පොලිස් සේවාවන් වෙත වැඩිම තරුණයින් පිරිසක් සම්බන්ධ වී තිබුණේ ද කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙනි. මෙම යුද හමුදා පවුල්වල වැන්දඹු බිරිත්දෑවරුන් දරුවන් මෙන්ම දෙමාපියන් මුහුණ දෙමින් සිටින සුවිශේෂ ආර්ථික සහ සමාජීය ප්‍රශ්න පිළිබඳව අපගේ අවධානය යොමු වුණි. මොවුන් බොහොමයක් දෙනා සත්‍ය, යුක්තිය සොයා යාමේදී විවිධ හිංසා පීඩාවන්ට ගොදුරු වෙමින් සිටී. විශේෂයෙන් මෙම වැන්දඹු බිරිත්දෑවරුන් තරුණ විශේෂී ම සිය සැමියන් අහිමිවීම හේතුවෙන් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ සුවිශේෂ පීඩාවන්ට සහ හිංසාවන්ට ගොදුරු වෙමින් සිටී. ඔවුන් සමාජීය වශයෙන් මෙන්ම මනෝ සමාජීය වශයෙන් ද අද්දරට තල්ලු වූ ජන කණ්ඩායමක් ලෙසින් සඳහන් කළ හැකිය. එමෙන්ම යුද ජයග්‍රහණය දඩම්මා කරගනිමින් විවිධ දේශපාලන කණ්ඩායම් විසින් වරින් වර විශේෂයෙන් මැතිවරණ කාලසීමාවන් වලදී මෙම සන්නද්ධ හමුදා පවුල්වල දෙමාපියන්, බිරිත්දෑවරුන් සහ ඥාතීන් අතර ජාතිවාදී අදහස් පතුරුවමින් පටු දේශපාලන වාසි ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමේ වැඩපිලිවෙලක් ද කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කය තුළ ක්‍රියාත්මක වෙමින් තිබේ.

⁴ මූලාශ්‍රය: රණවිරු සේවා අධිකාරිය, 2011 වාර්ෂික වාර්තාව

1971 සහ 1987 - 89 සමයේ දකුණේ ඇති වූ ගැටුම් හේතුවෙන් මියගිය මෙන්ම අතුරුදහන් වූවන් ගෙන් සැලකිය යුතු පිරිසක් කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙන් බවට තොරතුරු ඉදිරිපත් වී තිබුණි. මෙම පවුල්වල සාමාජිකයින් සම්බන්ධයෙන් සත්‍ය, යුක්තිය හෝ හානිපූර්ණ ක්‍රියාවලියක් සිදුව තිබුණේ නැත. අවම වශයෙන් අතුරුදහන් වූවන් සඳහා මරණ සහනියක් පවා නොලැබුණු පිරිස් මෙම දිස්ත්‍රික්කය තුළ වේ. උදාහරණ ලෙසට 1987 -89 වසරවල රට තුළ පැවැති සිවිල් ගැටුම්කාරී කාලය තුළ මෙන්ම යුද්ධය හේතුවෙන් උතුරු නැගෙනහිර දී අතුරුදහන් වූ රජයේ ආරක්ෂක අංශවල සේවය කළ නම දරුවන්, සහ සහකරුවන්ගේ පැමිණීම අපේක්ෂාවෙන් තවමත් බලා සිටින මව්වරුන්, පියවරුන් සහ බිරිත්දැවරුන් අපට හමු වී තිබුණි. නම දරුවන් ස්වාමිවරුන් අතුරුදහන් වී වසර ගණනාවක් ගත වුවද ඔවුන්ට සිදු වූවේ කුමක්දැයි සත්‍ය දැනගැනීමේ අවශ්‍යතාවය තවමත් මෙම ජනතාව තුළ පවතී. මොවුන් ගෙන් වැඩි පිරිසක් කියා සිටියේ තමන් තවමත් තම පුතා හෝ සැමියා යළි පැමිණෙනැයි යන අපේක්ෂාවෙන් සිටින බවයි. මේ හේතුව නිසාවෙන් මියගිය අයෙකු වෙනුවෙන් සිදුකරන ඇතැම් ආගමික චාරිත්‍ර, උදාහරණ වශයෙන් පාන්සකුල දීම වැනි ආගමික කටයුතු පවා තවමත් සිදුකර නැති බව ඔවුහු කියා සිටියහ. විශේෂයෙන් 87 -89 කාලයේදී තම දරුවන් පැහැරගෙන ගිය බව හෝ අතුරුදහන් වූ බව පැමිණිලි කිරීමට හෝ අවස්ථාවක් නොලද යුක්තිය ඉෂ්ට නොවූ දෙමාපියවරුන් මෙහි සිටින බව අපි දැන සිටියෙමු. එමෙන්ම විවිධ දේශපාලන කණ්ඩායම් විසින් විශේෂයෙන් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ විසින් සිදුකරන ලදැයි වින්දිතයින් විසින් කියා සිටින ලද දේශපාලන ඝාතන සම්බන්ධයෙන් ද තොරතුරු කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ මහජන ප්‍රවීචාරනයේදී ඉදිරිපත් විය. එම පවුල්වල සාමාජිකයින්ට ද සත්‍ය, යුක්තිය වෙත ළඟාවීමට හෝ කිසියම් හානිපූර්ණයක් ඉෂ්ට වීමක් හෝ හිසි වගවීමක් සිදුව තිබුණේ නැත.

පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කය ගත්ත ද එහි පවතින්නේ සුවිශේෂී තත්ත්වයකි. එය නම් 1990 වසරේ එල්ටීටීඊ සංවිධානය විසින් යාපනය ප්‍රදේශයේ පිවන් වූ මුස්ලිම් ජනයා හදිසියේම එම ප්‍රදේශවලින් පලවා හරින විට ඔවුන් ගෙන් බහුතරය පිවිත ආරක්ෂාව සොයා පැමිණියේ පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයටයි. මෙලෙස පලවා හරින ලද ප්‍රමාණය 70,000⁵ පමණ වන බව කියැවේ. මොවුන් ගෙන් අතිබහුතරය අවතැන් වූවන් ලෙසින් පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේ වසර ගණනාවක් තිස්සේ කඳවුරු ආශ්‍රිතව පිවන් වූ අතර කුමානුකූලව එම දිස්ත්‍රික්කය තුළම නැවත පදිංචිවීම ආරම්භ කර ඇත. මෙම තත්ත්වයන් හේතුවෙන් පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කය තුළ නව උප සංස්කෘතියක් නිර්මාණය වී ඇත. එම උප සංස්කෘතිය විසින් අදාල දිස්ත්‍රික්කය තුළ ඇතිකොට තිබෙන සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික ප්‍රශ්න බොහෝ වේ. එමෙන්ම රට තුළ අභ්‍යන්තර වශයෙන් අවතැන් වූ මෙම මුස්ලිම් ජනතාවට මුහුණ දීමට සිදුව තිබෙන දුෂ්කර තත්ත්වයන් අති මහත් ය. 1976 වසරේ දී පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේ ගම්මාන කිහිපයක මුස්ලිම් ප්‍රජාවට මුහුණ දීමට සිදු වූ ගැටුම්කාරී තත්ත්වයන් ද සුවිශේෂ ප්‍රශ්නයක් ලෙසින් අපි තේරුම් ගත්තෙමු. පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කය තුළ පිවිත්වන වයඹ පළාතේ තුන්වන විශාල ජනගහනය වශයෙන් හඳුන්වන දෙමළ ජනතාවගේ දේශපාලන නියෝජනය සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් තුළ සැකයක් පහල වී තිබේ. මෙයට හේතු වන්නේ පසුගිය කාලවකවානු තුළ ඔවුන්ගේ නියෝජනය ලබාගැනීම සඳහා විශේෂ වැඩපිළවෙලක් ක්‍රියාත්මක නොවීමයි. මීට කලකට ඉහත මෙරට ක්‍රියාත්මක වූ ගම්සභා ක්‍රමය තුළ මෙම ජනකොටස්වල නියෝජනයට අවස්ථාව ලැබී තිබුණි. මෙම දිස්ත්‍රික්කයේ හින්දු භක්තිකයින්ට ඔවුන්ගේ ආගමික ඇදහීම් නිදහසේ කරගෙන යාමට යම්කිසි තර්ජනයක් මතුවී ඇති බව ඔවුන්ගේ අදහස් දෙස බලනවිට පෙනී යයි.

මීට අමතරව මෑතකාලීනව මුස්ලිම් ජනතාවට එරෙහිව විවිධ ජාතිවාදී මතවාද කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කය පුරා පැතිර යමින් තිබූ අතර මුස්ලිම් ආගමික සිද්ධස්ථාන කිහිපයකට කළ පහරදීම් වැනි කණගාටුදායක සිදුවීම් ද වාර්තා වී තිබුණි. එමෙන්ම කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ වතුකර සහ නාගරික ප්‍රදේශවල පිවිත්වන සහිපාරක්ෂක කම්කරුවන්ගේ පිවිත හා බැඳුණු පීඩාවට පත්කරන ප්‍රශ්න බොහෝය. ඒවා අතර නිවාස, රැකියා, පාසැල් ලබාදීමේ දී ළමුන්ට වෙනස්කොට සැලකීම, සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න, මත්ද්‍රව්‍ය උවදුර, ලිංගික ශ්‍රමිකයින්ගේ ප්‍රශ්න යනාදිය වේ. වතුකර ජනතාව මුහුණ දෙන්නේ ද මෙවැනිම වූ තත්ත්වයන්ට ය. විශේෂයෙන් ලිපිනයක් නොමැතිව පිවිත්වීමට සිදුවීම, ජාතික හැඳුනුම්පත් අහිමි වීම, අධ්‍යාපනයට පහසුකම් නැතිවීම, රැකියා නැතිකම, අඩුවයස් විවාහ යනාදිය ඔවුන් මුහුණ දෙන බරපතල තත්ත්වයකි. දේශපාලන නියෝජනයක් නොමැතිවීම ද ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න දේශපාලන කරලියට ගෙන ඒමට ඔවුන්ට අවස්ථාවන් ද අහිමි කරනු ලබයි. එමෙන්ම වැඩිම ස්ත්‍රී සංක්‍රමණිකයින් සංඛ්‍යාවක් ගෘහ සේවිකාවන් ලෙසින් රටින් පිට සේවයට යාම වාර්තා වන්නේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙනි 2012

⁵ මූලාශ්‍රය: හැඳින්වීම, පිටුව සසස - මුක්තිය උදෙසා ගවේශණය උතුරුකරයේ මුස්ලිම්වරුන්ගේ වෘත්තාන්තය, නීතිය හා සමාජභාරය 2013(1990 වසරේ උතුරුකරයෙන් මුස්ලිම්වරුන් පලවා හැරීම පිළිබඳ පුරවැසි කොමිසමේ අවසන් වාර්තාව)

වසරේ එම සංඛ්‍යාව 15෧821⁶ ක් බව වාර්තා වේ. ස්ත්‍රීන්ට එරෙහි ප්‍රචණ්ඩත්වය, අනවසර මත්ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය, අලෙවිය සහ පරිභෝජනය වැනි විවිධ සමාජ ප්‍රශ්න මෙන්ම පානීය ජල ප්‍රශ්නය, වකුගඩු රෝගීන් සහ තැලිසිමියා රෝගීන් පිළිබඳ වැඩි වාර්තා වීම් ඇතුළු සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න ද අලි මිනිස් ගැටුම, බහුතර ජනතාවකගේ පීඩනෝපාය වූ කෘෂිකර්මාන්තයට අවශ්‍ය ඉඩම් සහ ජලය ඇතුළු ස්වභාවික සම්පත් සම්බන්ධයෙන් වන කෘෂිකාර්මික ප්‍රශ්න ද ස්වභාවික සම්පත් විනාශය ද අධ්‍යාපන ගැටලු, ප්‍රවාහන සහ රාජ්‍ය සේවාවන් නිසි ලෙසින් ක්‍රියාත්මක නොවීම සම්බන්ධයෙන් වන ප්‍රශ්න යනාදී වශයෙන් වූ ගැටලු රාශියක් වයඹ පළාත තුළ පවතී.

මෙම තත්ත්වයන් විමසා බලන විට පෙනී යන්නේ සංහිඳියා යාන්ත්‍රණ සඳහා අදහස් විමසීමේදී වයඹ පළාත තුළ ඒ සඳහා සුවිශේෂී පසුබිමක් මෙන්ම අවශ්‍යතාවයක් පවතින බවයි. එම නිසා මේ සියලු තත්ත්වයන් සැලකිල්ලට ගනිමින් කටයුතු කිරීමට වයඹ පළාත් කාර්ය සාධක බලකායට සිදුවිය.

වයඹ පළාත් කාර්ය සාධක බලකාය සිය කටයුතු සැලසුම් කිරීමේ පළමු සාකච්ඡාව 2016 ජූනි මස 27 වන දින ඉබ්බාගමුවේ දේවසරණ සංවර්ධන කේන්ද්‍රයේ දී පවත්වනු ලැබූ අතර මෙයට කමිටුවේ සාමාජික සාමාජිකාවෝ සියලු දෙනාම සහභාගි වූහ. ජාතික උපදේශන කාර්ය සාධක බලකාය වෙනුවෙන් වයඹ පළාත භාරව කටයුතු කරනු ලැබූ ආචාර්ය ආරා හනීපා මහත්මිය ද මෙයට සහභාගි වූවය. එම සාකච්ඡාවේ දී වූ එකඟතාවයන් පහත ලෙසට වේ.

මහජන ප්‍රවීචාරණ

මහජන ප්‍රවීචාරණ 4 පුත්තලම, හලාවත, කුරුණෑගල සහ ගල්ගමුව යන ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශවල පැවැත් වූණි.

පහත සඳහන් කාලවකවානු, සිදුවීම් සහ සමාජ වටපිටාව ඔස්සේ යොමුගත කණ්ඩායම් සාකච්ඡා පැවැත්වීමට අපි තීරණය කළෙමු. ඒ අනුව

- 1971 සහ 1987 - 89 දකුණේ තරුණ නැගිටීමවලට අදාල පිරිස්, එම සිදුවීම් හේතුවෙන් පීඩාවට පත්, තරුණයින් මියගිය සහ අතුරුදහන් වූ පවුල්වල සාමාජිකයින් පිරිසක් සමග
- සාමය සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය උදෙසා කටයුතු කරමින් සිටින සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන් පිරිසක් සමග.
- 1976 වසරේ පුත්තලම ප්‍රදේශයේ මුස්ලිම් ජනතාවට එරෙහිව සිදුකරන ලද ප්‍රහාරයෙන් පීඩාවට පත් මුස්ලිම් ප්‍රජා කණ්ඩායමක් සමග
- 1980 දශකයේ සිට 2009 දක්වා රට තුළ පැවැති යුද්ධය හේතුවෙන් ආබාධ සහිත වූ රජයේ හමුදා සහ පොලිස් නිලධාරීන් ඇතුළු සොල්දාදුවන් පිරිසක් සමග
- යුද්ධය හේතුවෙන් අතුරුදහන් වූ පොලිසියේ, යුද හමුදාවේ නිලධාරීන් සහ සොල්දාදුවන් ගේ මව්වරුන් සහ බිරිත්දෑවරුන් සමග
- යුද්ධය හේතුවෙන් අවතැන්ව උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලින් පුත්තලමට පැමිණි ජනතාවගෙන් තෝරා ගත් පිරිසක් සමග.
- යුද්ධය සහ වෙනත් සමාජීය කාරණා හේතුවෙන් අද්දරට තල්ලු වූ ජන කණ්ඩායමක් ලෙසින් පීඩාවිඳින කාන්තා ලිංගික සේවකයින් පිරිසක් සමග.

⁶ මූලාශ්‍රය ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ වාර්තාව 2015 'UN Report 2015- link- <http://un.lk/wp-content/uploads/2015/11/Study-on-Sri-Lankan-Migrant-Domestic-Workers-Final.pdf>

2. ප්‍රවීචාරණ අත්දැකීම්

සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳව මහජන අදහස් විමසීමේ කාර්යභාරය සම්බන්ධයෙන් මහජනතාව දැනුවත් කිරීම සහ මහජනතාවගෙන් ලද ප්‍රතිචාර

මහජනතාව දැන්වත් කිරීම සඳහා අප විසින් ක්‍රමවේද කිහිපයක් අනුගමනය කරන ලදී.

- කුරුණෑගල සහ පුත්තලම දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් විසින් ලිඛිතව සහ වාචිකව අනෙකුත් ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් දැනුවත් කිරීම.
- එම ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්/වරයන් මාර්ගයෙන් ග්‍රාම නිලධාරීන් සහ අදාල අනිකුත් නිලධාරීන් දැනුවත් කිරීම
- ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල ජාතික භාෂා සහ සමාජ ඒකාබද්ධතා අමාත්‍යාංශයට අනුබද්ධව සේවය කරන නිලධාරී මහත්ම මහත්මීන්ගේ සහාය ලබා ගැනීම
- ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දුන් සහ වින්දිතයින් බවට පත් වූ පවුල් සහ පුද්ගලයින් හමුවී පුද්ගලික මට්ටමෙන් කරන ලද දැනුවත් කිරීම්
- ප්‍රජා සංවිධාන සහ ආගමික ස්ථාන මුල්කරගනිමින් දැනුවත් කිරීම
- පොස්ටර් සහ අත්පත්‍රිකා මගින්
- දුරකතන සහ විද්‍යුත් තැපෑල මාර්ගයෙන්
- මාධ්‍ය හමුවක් සංවිධානය කිරීම මගින්
- සමාජ ක්‍රියාකාරීන් සහ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන් මගින්
- ගුවන් විදුලි සහ රූපවාහිනී වැනි ජනමාධ්‍ය මාර්ගයෙන්

මහජනතාවගෙන් ලද ප්‍රතිචාර

- මෙම ක්‍රියාවලියේදී මහජනතාවගෙන් නිරන්තරයෙන් ම සුභවාදී ප්‍රතිචාර අප වෙත ලැබුණු නමුත් මෙවැනි තොරතුරු ලබාදීමේ ක්‍රියාවන් සම්බන්ධයෙන් එතරම් විශ්වාසයක් නොමැති පිරිස් ද අපට හමුවිය. විශේෂයෙන් සිය දරුවන් සහ සැමියන් අතුරුදහන් වූ පිරිස් ඔවුන් පිළිබඳ තොරතුරු නැවත නැවත ලබාදී අපේක්ෂා භංගත්වයට පත් වූ අය විම මෙයට එක් හේතුවකි.
- පුත්තලමේදී එක් දෙමළ මවක් අපට බැනවැදුණි. ඇය කියා සිටියේ, අඩි දෙක තුනකටත් වඩා උසට ලිපිගොනු විවිධ අවස්ථාවන්වලදී වසර ගණනාවක් පුරා ඇය විසින් විවිධ ස්ථානවලට බාරදී ඇති නමුත් එල්ටීටීඊ ය විසින් උතුරේදී පැහැරගෙන ගිය නම පුනාට සිදු වූ දේ සම්බන්ධයෙන් තමන්ට සාධාරණයක් ඉෂ්ට නොවූ බවයි. එමෙන්ම සුදු වෘන්වලින් පැහැරගෙන යාම ගැන සියලු දෙනා කතා කළත් ගෙදරට පැමිණ පැහැරගෙන ගිය සිය පුතා පිළිබඳ කිසිවෙකුත් කතා නොකරන බවයි. බැනවැදීමෙන් පසු අවසානයේදී ඇය විසින් සිය පුතා පිළිබඳ තොරතුරු සහිත ලිපිගොනුව අපට බාර දුණි. මෙහිදී තවත් එක් තරුණ මුස්ලිම් කාන්තාවක් ළඟ තිබුණේ අතටම දියවී ගිය නම සැමියාගේ ජායාරූපයක එකම එක ජයාපිටපතක් පමණි. විශේෂයෙන් මුස්ලිම් විවාහ වාර්තාවලට අනුව සිය සැමියන් මියගිය පසුව මුස්ලිම් වැන්දඹුවන්ට මාස 4 කුත් දින 10 ක් ගෙයින් පිටත නොයා ඉද්දා නැමැති වාර්තා ඉෂ්ට කළ යුතුව තිබුණත් සිය සැමියන්ගේ මළසිරුරු හමු නොවූ බැවින් සහ ඔවුන් මියගිය බව හරියටම නොදන්නා බැවින් තමන්ට එම ආගමික වාර්තා සිය ආදරණීයයන් වෙනුවෙන් ඉටුකිරීමට නොහැකි වූ බවයි. මේ පිළිබඳව මහත් කම්පාවෙන් හැඬු කඳුළින් යුතුව ඔවුහු කතා කළහ. සිය සැමියා වෙනුවෙන් ඉද්දා වාර්තා ඉටුකිරීමට නොහැකි වූ බිරින්දෑවරුන්ට වසර ගණනාවක් ගත වුවද නැවත විවාහයක් කර ගැනීමට ද නොහැකි බව කියා සිටියහ.
- හලාවත ප්‍රදේශයේ තවත් එක් මවක් දුරකතනයෙන් කියා සිටියේ සිය පුතා අතුරුදහන් වී වසර 28 ක් ගතවී ඇති බවත් තමා වියපත් ව ඇති අවස්ථාවක සත්‍ය හෝ යුක්තිය හෝ විශේෂයෙන් කිසිම භානිපූරණයක් අදවන විට තමන්ට අවශ්‍ය නැති බවත් ය. එහෙත් සංහිදියාවේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳව ඔවුන් වෙත කරන ලද පැහැදිලි කර දීම් වලින් පසුව බොහෝ පිරිසකගේ ප්‍රතිචාරය වූයේ මෙවැනි ක්‍රියාවලියක් ආරම්භ කිරීම සඳහා මෙතරම් ප්‍රමාද වුවේ ඇයි ද යන්නයි. සාමාන්‍ය ප්‍රජාවට සංහිදියාව යන වචනය අලුත් වුවද බොහෝ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන් සංහිදියාව සහ සංක්‍රාන්ති යුක්තිය සම්බන්ධයෙන් කිසියම් අදහසක් ඇතිව සිටීම මේ සඳහා කරන ලද ප්‍රවාරණ කටයුතුවලදී අපට උපකාරකයක් විය. කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලයේ පැවැති පළමු මහජන

ප්‍රවීණතා ඉතාමත් සාර්ථක මට්ටමේ එකක් විය. 30 දෙනෙකු පමණ බලාපොරොත්තු වුවද 39 දෙනෙක් සිය අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා පැමිණ සිටියහ. මේ අතර සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ පූර්ව අවබෝධයක් නොමැතිව සිය පැමිණිලි සහ දක්ෂතාවලි ඉදිරිපත් කිරීමට පැමිණි පිරිසක් ද විය. අතුරුදහන් සහ මියගිය පවුල්වල සාමාජිකයින් සියලු දෙනාම කතා කළේ දෙනෙකු නැති කළු සමගිනි.

කාර්ය සංවිධානයේදී මුහුණ දීමට සිදු වූ අභියෝග සහ ප්‍රශ්න

ප්‍රමාණවත් කාලයක් සංවිධාන කටයුතු සඳහා නොලැබීම හේතුවෙන් සාකච්ඡා සියල්ලම ලඟි ලඟියේ සංවිධානය කිරීමට අපට සිදු විය. මේ හේතුව නිසාවෙන් ඇතැම් ස්ථානවලදී අවශ්‍ය අරමුණ පිළිබඳව දැනුවත්ව පැමිණ පිරිසට අමතරව දැනුවත් භාවයෙන් තොරව පැමිණි පිරිසක් ද විය. මෙවන් අවස්ථාවන්වලදී මූලික පැහැදිලි කිරීම් සඳහා වැඩි කාලයක් යෙදවීමට අපට සිදුවිය.

මෙවැනි ක්‍රියාවලියක් රට තුළ පවතින බවට සාමාන්‍ය ජනතාව අතර ප්‍රමාණවත් සන්නිවේදනයක් නොමැතිවීම අපට මුහුණදීමට සිදු වූ ප්‍රධාන අභියෝගයක් විය. මෙයට හේතුව මාධ්‍ය ප්‍රචාරණයට ඉතාමත් අඩු අවධානයක් දී තිබීමයි. විශේෂයෙන් රාජ්‍ය මාධ්‍ය මගින් මේ සඳහා ලැබුණු ප්‍රචාරණ ඉතාමත් ම අල්ප බව අපගේ හැඟීමයි. එමෙන්ම අනෙකුත් ජනමාධ්‍ය විසින් ද සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කාර්යභාරය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රචාරයක් දුන්නේ ම නැති තරම්ය. විශේෂයෙන් දිස්ත්‍රික් මට්ටමේදී රාජ්‍ය මාධ්‍යයට සම්බන්ධ මාධ්‍යවේදීන් සහායක් දැක්වූයේ ම නැත. උදාහරණ ලෙසින් රජයේ රූපවාහිනී ආයතනයක් වූ අයි.ටී.එන්. කුරුණෑගල ප්‍රාදේශීය මාධ්‍ය වාර්තාකරුවාට වරින් වර දැනුම් දුන්න ද ඔහු පැමිණෙන බවට පොරොන්දු වුවද කිසිම සාකච්ඡාවක් හෝ මහජන හමුවක් වාර්තා කිරීම පිණිස පැමිණියේ නැත. මෙයට සමගාමීව පෞද්ගලික මාධ්‍ය ආයතනවලට සම්බන්ධ මාධ්‍යවේදීන් විසින් ලබාදුන් ප්‍රචාරණ සහ සහාය ඉහල මට්ටමක පැවතුණි. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රාදේශීය ගුවන් විදුලි සේවාවක් වශයෙන් පළාත තුළ ක්‍රියාත්මක වුවද මෙම මාධ්‍ය ආයතනවල සහාය හෝ ලබාගැනීමේ වැඩපිළිවෙලක් නිර්මාණය වී නොතිබුණි.

කෙසේ නමුත් මහජන අදහස් විමසීම සඳහා වූව අප විසින් පෞද්ගලික මට්ටමින් කරන ලද දැනුම් දීම් සහ සමාජ ක්‍රියාකාරීන් මගින් කරන ලද දැන්වීම් කිරීම් එම හමුවීම සාර්ථක කරගැනීමට ඉමහත් පිටුබලයක් විය.

මාධ්‍ය ප්‍රචාරණය ඉතා අල්ප වශයෙන් ලැබුණු තත්ත්වයක් තුළ දී පවා අප විසින් පවත්වන ලද මහජන ප්‍රවීණතාවලදී ලද අදහස් සහ යෝජනා ඉහල මට්ටමක විය. අපගේ තක්සේරුවට අනුව එය 90% ක පමණ සාර්ථකත්වයකි. යොමුගත කණ්ඩායම් සියල්ලක්ම පාහේ තෝරාගත් පිරිසක් සඳහා කමිටු සාමාජිකයින්ගේ සම්බන්ධතා මත වෙන වෙනම සංවිධානය කළ බැවින් ඒ සියල්ලම 100%ක්ම සාර්ථක වූ බව කිව හැකිය.

මාධ්‍ය ප්‍රචාරණය වඩා වැඩි මට්ටමක පැවතියේ නම්, මෙයට වඩා වැඩි සාර්ථකත්වයක් අත්පත් කරගත හැකිව තිබූ බව අපගේ අදහසයි. මන්ද අප මුහුණ දුන් ප්‍රධාන අභියෝගය වූයේ ග්‍රාමීය ප්‍රජාව තුළ මෙම ක්‍රියාවලිය පිළිබඳව දැනුවත් භාවය අවමව පැවතීම වීමයි. මේ සම්බන්ධයෙන් වන රාජ්‍ය නිලධාරීන් දැනුවත් කිරීම ප්‍රමාදවීම මෙන්ම මෙම ක්‍රියාවලිය කුමක් ද යන්න සහ එයට සහාය ලබා දිය යුතු වන්නේ කෙලෙසදැයි යන්න පිළිබඳව පහල මට්ටමේ රාජ්‍ය නිලධාරීන් වෙත නිශ්චිත අදහසක් ලබා දී නොතිබීම හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ සහාය කලට වේලාවට මේ සඳහා ලබාගැනීමේ අපහසුතාවන්ට මුහුණ දීමට අපට සිදුවිය.

ඇතැම් තැනක දී ජනතාව රැස්කොට තිබුණෝ සංහිදියාව පිළිබඳ දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහනක් පැවැත්වෙන බවට ප්‍රචාරණ කිරීමෙනි. අප එහි යනවිට කරන්නට යන්නේ කුමක්දැයි කිසිවක් නොදුන් ජන පිරිස් සහභාගි වී සිටියහ. එහෙත් අපගේ පැහැදිලි කිරීම් වලින් පසුව සිය අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට කැමැත්තක් දැක් වූ ප්‍රජා නායකයින් සහ සාමාන්‍ය ජනතාව සිය අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට පසුබට නොවූ අතර වැඩපිළිවෙල ගැන ඔවුහු සිය ප්‍රසාදය ද පල කළහ. ඒ අතරම මෙයට අකමැති වූ තවත් පිරිසක් ආපසු හැරී යන්නට ගියහ.

ජාතිවාදී සහ ආගමවාදී කණ්ඩායම් හෝ සංවිධාන මහජන හමුම්වලදී හෝ පුද්ගලිකව අප හමුවෙතැයි අපේක්ෂා කරන ලද මුත් එවැන්නක් සිදුවූයේ නැත. කිසිදු තර්ජනය කිරීමක් හෝ බලපෑම් කිරීමකට ලක් නොවී කටයුතු කිරීමට අපට හැකි විය.

රජයේ නිලධාරීන්ගේ දිස්ත්‍රික් රාජ්‍ය සේවකයින්ගේ සහ සිවිල් සමාජයේ භූමිකාව

ඉහතින් සඳහන් කළ ආකාරයට ඇතැම් රාජ්‍ය නිලධාරීන් මෙම ක්‍රියාවලියේ අරමුණු සම්බන්ධයෙන් නිශ්චිතව දැනුවත්ව නොසිටිය ද මහජන ප්‍රවීචාරණ පැවැත් වූ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය මෙන්ම පුත්තලම, හලාවත සහ ගල්ගමුව යන ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල, දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්, ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්/වරියන් ඇතුළු අදාළ විෂය භාර නිලධාරීන්ගේ සහාය නොමැදවම අප වෙත ලැබුණි. දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්/වරියන් විසින් අනෙකුත් ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල දැනුවත් කිරීමේදී අවශ්‍ය සහාය ලබා දෙන ලදී. එසේම ස්ථාන වෙන් කිරීම් සහ ආහාර පාන සැපයීම වැනි අවශ්‍ය යටිතල පහසුකම් සපයා දීම අදාළ නිලධාරීන් විසින් ඉතා හොඳින් සංවිධානය කර තිබුණි. එමෙන්ම අතුරුදහන් වූ රජයේ හමුදා සහ පොලිස් නිලධාරීන්ගේ පවුල්වල සාමාජිකයින් සහ යුද්ධය හේතුවෙන් ආබාධිත වූ හමුදා නිලධාරීන් සහ සෙබලුන් සමඟ කරන ලද විෂයානුබද්ධ සාකච්ඡා සංවිධානය කර ගැනීමට රණවිරු සේවා අධිකාරියෙන් විශාල සහායක් ලැබුණු බව සඳහන් කළ යුතුව ඇත. මෙම සාකච්ඡා ඉතාමත් සාර්ථක ඒවා විය.

මීට අමතරව අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ජනතාව දැනුවත් කරමින් ඔවුන් මේ සඳහා යොමු කිරීමේ කාර්යභාරය වැඩි වශයෙන් සිදුකරනු ලැබුවේ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන් විසිනි. මෙහිදී ඔවුන් නිවැරදි අයුරින් තොරතුරු සන්නිවේදනය කර තිබුණා පමණක් නොව සුදුසු ප්‍රජා නායකයින් සහ ජන කණ්ඩායම් සහභාගි කිරීමට ද සමත් වී තිබුණි. එමෙන්ම ආගමික ආයතන, විශේෂයෙන් පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේ දී මුස්ලිම් පල්ලිවලින් ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා විශේෂ සහායක් ලැබුණි.

ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම් සහ විෂයානුබද්ධ ප්‍රවීචාරණය සිදු වූ ආකාරය

මහජන ප්‍රවීචාරණ 4 ක් සහ විෂයානුබද්ධ සාකච්ඡා 7 පැවැත්වීමට සැලසුම් කළ ආකාරය දෙස බලනවිට මේ සඳහා එකකට එකක් වෙනස් ක්‍රමවේදයන් භාවිතා කිරීමට අපට සිදුවිය.

මහජන රැස්වීම් සියල්ලම දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල පැවැත්වීමට හැකිවීම සාධනීය තත්ත්වයකි. එනම් මෙය ස්වාධීන ක්‍රියාපටිපාටියක් යටතේ සිදුවුවද රජයේ වැඩපිළිවෙලක් යන අදහස මහජනයා තුළ මේ නිසා ඇති විය.

කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය, ගල්ගමුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය, හලාවත ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය සහ පුත්තලම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේදී ප්‍රසිද්ධ මහජන රැස්වීම් පැවැත් වීම. විෂයානුබද්ධ සාකච්ඡා පැවැත් වූ ස්ථාන පහත සඳහන් වේ

කුරුණෑගල ප්‍රසිද්ධ අදහස් විමසීමේ රැස්වීම සඳහා අප 30 ක පමණ පිරිසක් බලාපොරොත්තු වුවද පැමිණි පිරිස 40 ක් පමණ විය. ආයතන සහ සංවිධානවල අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා කල්තබා වේලාව වෙන් කර දීම නිසා ඇතැම් අපහසුතාවයන් මගහරවා ගැනීමට හැකි විය. එහෙත් පුද්ගල අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමේදී සුලු දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණ දීමට සිදු විය. අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට පැමිණි දෙනෙකු සිදුවන ප්‍රමාදය හේතුවෙන් අදහස් ඉදිරිපත් නොකර පිටව ගිය අතර ඉන් එක් අයෙකු තමන්ගේ අදහස් ලිඛිතව ලබා දී තිබුණි. උදෑසන 9 සිට සවස 5 පමණ වනතුරු එක දිගටම ඇහුම් කන් දීමට අපට සිදුවිය. ගල්ගමුව දී පැවති රැස්වීම සඳහා සහභාගිත්වයේ අඩුවක් පැවතුණි. එයට හේතුව මේ සම්බන්ධයෙන් වූ ප්‍රචාරය අඩුවීම යි. එමෙන්ම හලාවත දී වැඩි පිරිසක් සහභාගි වී සිටිය ද ඔවුන් පැමිණ සිටියේ පැහැදිලි අවබෝධයක් නොමැතිවයි. එහිදී සන්නිවේදනයේ අඩුවක් පැවැති අතර අප විසින් කරන ලද පැහැදිලි කිරීම්වලින් පසුව පිරිසක් පිටව ගිය නමුත් තවත් පිරිසක් නැවතී සිය යෝජනා අදහස් ඉදිරිපත් කළහ. සංවිධානාත්මකව පැමිණි ආගමික ආයතන සහ ප්‍රජා කණ්ඩායම් කිහිපයක් ද මෙහි විය. පුත්තලම මහජන සාකච්ඡාවට 150 ක පමණ පිරිසක් සහභාගි වී සිටි අතර තොරතුරු ලබාගැනීම සඳහා කාර්ය සාධක බලකායට කණ්ඩායම් තුනකට බෙදී කටයුතු කිරීමට සිදුවිය.

පුත්තලමේ දී හැර අනෙක් ස්ථාන 3 හිදීම මහජන අදහස් ලබාගැනීම සැලසුම් කෙරුණේ එකම ආකාරයටය. කලාප කාර්ය සාධක බලකායේ නියෝජිතයින් ප්‍රධාන මේසයේ එක් පසක වාඩිවී සිටි අතර තොරතුරු ලබා දෙන්නට පැමිණි පිරිස් සඳහා එම මේසයේ විරුද්ධ පසින් ආසන පහවා තිබුණි. පෞද්ගලිකව පැමිණි අය වරකට එක් අයෙකු බැගින් අදහස් ඉදිරිපත් කළ අතර එකම පවුලේ අය සහ සංවිධාන හෝ ආයතනවල පුද්ගලයින්ට පිරිස් වශයෙන් පැමිණා යෝජනා අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලබා දුන්නෙමු.

සෙසු පිරිස් සඳහා වාඩිවීමට පහසුකම් මෙන්ම තේ පැන් සංග්‍රහයක් ඇතුළු අවශ්‍ය අනෙකුත් පහසුකම් ද සුදානම් කර තිබුණි. මාධ්‍ය ආවරණයට ඉඩ දෙනු ලැබුවේ ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම් සඳහා පමණි. කුරුණෑගල, හලාවත සහ පුත්තලම මහජන සාකච්ඡා සඳහා මාධ්‍යවේදීන් පැමිණා සිටි අතර ඒ ඔවුන් විද්‍යුත් සහ මුද්‍රිත මාධ්‍ය ආයතන වලින් විය. ඇතැම් මාධ්‍යන්හි මෙම සාකච්ඡා සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු පලවී තිබුණි.

පුත්තලමෙහිදී මෙම පොදු තත්ත්වය තරමක් වෙනස් වූයේ අපේක්ෂා නොකළ ප්‍රමාණයේ පිරිසක් පැමිණා සිටීමයි. ඔවුන් ගෙන් වැඩි පිරිසකට මූලිකව අවශ්‍ය වූවේ සිය ප්‍රශ්න, දැක්ගැනවිලි ඉදිරිපත් කිරීමටයි. මෙයට හේතු වූයේ යුද්ධය නිසා විවිධාකාරයෙන් පීඩා විඳින විශාල ජනතාවක් මෙම ප්‍රදේශයේ ජීවත් වීමයි. විශේෂයෙන් තම දරුවන්, පියවරුන් සහ ඥාතීන්ගේ අතුරුදහන් වූ පවුල් 32 ක ඥාතීන් පැමිණා සිටියහ.

මානසික සෞඛ්‍ය සහන ලබාගත හැකි වූයේ ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම් 3 ක් සඳහා පමණි. එහෙත් එවැනි උපදේශණා සේවාවක් වැඩි වශයෙන් අවශ්‍ය වූ විෂයානුබද්ධ සාකච්ඡාවලදී එය මගහැරී යාම අඩුපාඩුවකි. විශේෂයෙන් යුද වැන්දඹු කාන්තාවන් සමඟ කරන ලද සාකච්ඡාවේදී සහ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලයේ පැවැති මහජන රැස්වීමේදී මනෝ සමාජීය සහායකයින්ගේ අවශ්‍යතාවය තදින්ම පැවතුණි. ගල්ගමුවට සහ හලාවතට එක් උපදේශකයෙකු බැගින් ද පුත්තලමට උපදේශකයින් දෙදෙනෙකු ද (සිංහල හා දුමළු මාධ්‍ය) සහභාගි වූ අතර ඔවුහු සියලු දෙනාම රාජ්‍ය සේවකයෝ වූහ. පුත්තලම සහ ගල්ගමුවේදී මොවුන්ගේ සහාය ලැබීම ප්‍රයෝජනවත් වූ බව අපගේ හැඟීමයි.

ආරක්ෂාව පිලිබදව ප්‍රශ්නයක් පැන නැගෙනැ යි අප මුලදී විශ්වාස කළද එවැනි අවශ්‍යතාවයක් ඇති නො වුණි. මෙහිදී දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් සහ අතිරේක ලේකම්වරුන් විසින් ලබාදුන් උපදෙස් අපට වැදගත් විය.

3. ප්‍රවීචාරණ විස්තර

වගු අංක 01

විෂයානුබද්ධ සාකච්ඡා :නර්* සහභාගිකයින්ගේ මූලික තොරතුරු

දිනය 2016	විෂය හෝ කණ්ඩායම	දිස්ත්‍රික්කය	වයස් කාණ්ඩය					සහභාගී වූ මුඛ සංඛ්‍යාව	ස්ත්‍රී පුරුෂ බව			භාෂාව			ආගම			වෘත්තිය				
			18 -25	26 -35	36 -45	46 -55	56 ට වැඩි		ස්ත්‍රී	පුරුෂ	වෙනත්	දෙමළ	සිංහල	වෙනත්	නිත්ද	ඉස්ලාම්	බෞද්ධ	තනෝලික	වෙනත්	රජයේ රැකියා	පෞද්ගලික	ස්වයං රැකියා
13/07	සිවිල් සමාජ සංවිධාන ක්‍රියාකාරීන්	කු/ග	-	-	1	1	9	11	3	8	-	2	9	-	1	1	9	-	-	1	9	1
14/07	ලිංගික වෘත්තික ස්ත්‍රීන්	පු/ම	1	2	1	5	1	10	10	-	-	2	9	-	1	1	8	-	-	-	-	10
26/07	ආබාධ සහිත හමුදා සේබල සහ නිලධාරීන්	කු/ග	-	-	6	5		11		11	--	-	11	-	-	-	11	-	-	11	-	1
26/07	සුදු හමුදා වැන්දඹුවන් සහ	කු/ග	-	-	2	9	1	12	12	-	-	-	12	-	-	-	12	-	-	1	-	2

	මව්වරුන්																			
608	1976 වසරේ පුත්තලමේදී මස්ලිම් ජනතාවට එරෙහිව සිදුවූ ප්‍රහාරයට ලක්වූ පිරිස	පු/ම						14	3	11	-	14	-		-	13	-	1	-	
508	යුද්ධය නිසා අතුරුදහන් වූ පවුල්වල පිරිස් උඩස්පුව	පු/ම						11	9	2										
2207	1990 නැගෙනහිර සහ උතුරින් අවනන්ව පැමිණි පිරිස හිල්ලිය							16	6	10										

විෂයානුබද්ධ සාකච්ඡා පිළිබඳ තොරතුරු

:i)* කණ්ඩායම: **සිවිල් සමාජ සංවිධාන නියෝජිතයින් සහ ක්‍රියාකාරීන්**

ස්ථානය: **බිෂොප් ලක්ෂ්මන් වික්‍රමසිංහ ශාලාව**

දිනය සහ වේලාව: **2016.07.13, උදේ 9 දිට දහවල් 1.30 දක්වා**

කණ්ඩායමේ ස්වභාවය: මෙම පිරිස සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන් වශයෙන් අයිතිවාසිකම් ක්‍ෂේත්‍රයේ විවිධ ක්‍රියාකාරකම්වල යෙදෙන්නන් පිරිසක් විය. 1971 තරුණ කැරැල්ලට සම්බන්ධ වූ පිරිස් (කාන්තාවක් සහ පිරිමින් 2 කු)ද මේ අතර විය.

87/89 ගැටුම් පැවැති කාලයේ රජයෙන් සහ වෙනත් දේශපාලන පක්ෂ සහ සන්නද්ධ (දේශප්‍රේමී ජනතා ව්‍යාපාරය වැනි) කණ්ඩායම් වලින් ජීවිත තර්ජන පැවැති පිරිස්, මානව හිමිකම් ක්‍රියාකාරීන් සහ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන්, කාන්තා ක්‍රියාකාරීන්, මානව හිමිකම් ක්‍ෂේත්‍රයේ ක්‍රියාකාරී නීතිඥවරයෙක්, රජයේ ගුරුවරයෙක්, පෞද්ගලික ක්‍ෂේත්‍රයේ ගුරුවරයෙක්, ස්වයං රැකියාවක් පවත්වාගෙන කාන්තාවක්, කෘෂිකාර්මික කටයුතුවල යෙදෙන්නෙක් වැනි සමාජයේ විවිධ මට්ටම්වල කටයුතු කරන පිරිසක් මේ සඳහා සහභාගී වී සිටියහ.

(ii) කණ්ඩායම

දිනය හා වේලාව **2016 ජූලි මස 26 වන දින පෙ.ව. 10.00 සිට ප.ව.1.00 දක්වා**

ස්ථානය **කුරුණෑගල බ්ලූස්කයි හෝටලයේ රැස්වීම් ශාලාව**

ඉලක්ක කණ්ඩායම **යුද්ධයේ දී අතුරුදහන් වූ රජයේ හමුදා නිලධාරීන් සහ සෙබලුන්ගේ**

බිරින්දූෂවරුන් සහ මව්වරුන්

- ප්‍රවීචාරණයේ දී සැලකිල්ලට ගනු ලබන කාල සීමාව තුළ යුද ක්‍රියාන්විතයේ දී යෙදී සිටියදී අතුරුදහන් වූ දුරුවන්ගේ අම්මාවරුන් දෙදෙනෙකු සහ බිරින්දෑවරුන් 10 දෙනෙකු සහභාගී වී සිටියහ. ඔවුන් පළමුවෙන්ම තම දුක වේදනාව ඉදිරිපත් කරමින් කියා සිටියේ මෙතෙක් මෙවැනි විමසීමක් හෝ සාකච්චාවකට කිසිවෙක් ඔවුන් කැඳවා නොමැති බවයි. එම නිසා මෙය තමන්ගේ ජීවිතයේදී ලද සුවිශේෂ අවස්ථාවක් බව ඔවුහු කියා සිටියහ. මෙයින් හතර දෙනෙකු කියා සිටියේ තම දුරුවන් සහ සැමියන් ජීවත්ව නැතැයි සිතන්නට ඔවුන්ට තවමත් නොහැකි බවයි. මේ නිසාම ඔවුන් වෙනුවෙන් පාන්සකුළු දීම වැනි ආගමික චාරිත්‍ර හෝ දාන මාන පිංකම් මෙතෙක් නොකළ බවයි. තම සහකරුවන්ට, දුරුවන්ට සිදුවූයේ කුමක්ද යන සත්‍ය දැනගැනීම ඉතාමත් අත්‍යාවශ්‍ය බව ඔවුහු දැඩි ලෙසින් අවධාරණය කරමින් කියා සිටියහ. සැමියන්, දුරුවන් අනිමිවී ඇතැම් විට වසර 20 කට වැඩි කාලයක් ගතවුවද කඳුළු සලමන් ඔවුන් කියා සිටියේ තම ශ්‍රෝණිත්වයේ අතුරුදහන් වීම් සම්බන්ධයෙන් වන සත්‍ය සොයා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයයි.

:iii* කණ්ඩායම

දිනය හා වේලාව 2016 ජූලි මස 26 වන දින පෙ.ව. 2.00 සිට ප.ව.5.00 දක්වා
ස්ථානය කුරුණෑගල බ්ලූස්කයි හෝටලයේ රැස්වීම් ශාලාව

ඉලක්ක කණ්ඩායම: කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශ කිහිපයකට

අයත් යුද්ධයේ දී ආබාධ සහිත තත්ත්වයට පත් වූ යුදහමුදා නිලධාරීන් සහ සෙබලුන් 11 දෙනෙකි. ක්‍රියාන්විතයේ යෙදී සිටියදී ආබාධිත තත්ත්වයට පත් වූ මොවුන් රණවිරු සේවා අධිකාරියේ, රණවිරු සංසද ඔස්සේ සංවිධානගත වී සිටී.

ඉදිරිපත් කළ අදහස්: මෙම පිරිස විසින් අදාල යාන්ත්‍රණ සම්බන්ධයෙන් වටිනා අදහස් රාශියක්ම ඉදිරිපත් කරන ලදී. එමෙන්ම ආබාධිත සෙබලුන් ලෙසින් ඔවුන් මුහුණ දෙන ප්‍රශ්න ගණනාවක් ද ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙම ප්‍රශ්න අතරින් ප්‍රධාන වශයෙන් සඳහන් කළ හැක්කේ ආබාධිත සෙබලුන්ට සිය ආබාධිත තත්ත්වය හේතුවෙන් සමාජයේ විවිධ වෙනස්කම් වලට පාත්‍ර වීමට සිදුවීමයි.

ඔවුන් ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනා අතර ප්‍රධාන වශයෙන් සඳහන් කළ හැක්කේ

නව ව්‍යවස්ථාව සකස් කරන විට ජාති, කුල, ආගම් හේද ඇති නොවන ආකාරයේ ශ්‍රී ලාංකිකයෙක් යන අදහස ගොඩනැගෙන ආකාරයෙනි.

දේශපාලනඥයින් විසින් කරන ජාතිවාදය ඇවිස්සීම නතර කරන නීති සම්පාදනය විය යුතුයි. මේ සඳහා උදාහරණ ලෙසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබුවේ බොදුබල සේනාව වැනි ආගමික අන්තවාදී කොටස් මෙහෙයවනු ලැබුවේ දේශපාලනඥයින් විසින් බවයි.

මොවුන් කියා සිටියේ මෙවැනි ආගමික අන්තවාදී ක්‍රියාකාරකම් හේතුවෙන් ඇතැම් ප්‍රදේශවල මුස්ලිම් ජන පිරිස් රැ නිදිවර්ජිතව (ආරක්ෂාව සඳහා 1988 - 89 කාලයේ දකුණේ පිරිස් ගත කළ ආකාරයට) ගත කළ බවයි.

ජාතිවාදය අවුල්වන ජනමාධ්‍යට දඩුවම් දීමේ නීති සහ ක්‍රමවේද සම්පාදනය විය යුතු බවයි.

රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ ආකල්ප වෙනස් කරන වැඩසටහන් සම්පාදනය කළ යුතුයි.

සිංහල සහ දෙමළ ජනවර්ගවලට මිශ්‍රවීමට අවස්ථා සම්පාදනය කළ යුතුයි

භාෂාවන් ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථා ඇති කළ යුතුයි

නුවමාරු වැඩ සටහන් සහ හමුවීමේ අවස්ථා නිර්මාණය කළ යුතුයි.

සඩ කණ්ඩායමේ ස්වභාවය

ආන්තිකකරණයට ලක් වූ කාන්තා කණ්ඩායමකි

දිනය:

2016.07.14

ස්ථානය:

ප්‍රජා දිරිය පදනම, පාලවිය

සහභාගිත්වය :

ලිංගික වෘත්තික කාන්තාවන් 12 යි.

ඉදිරිපත් කළ අදහස්

මෙම කාන්තාවන්ට ලිංගික වෘත්තියට යොමු වීමට පදනම් වූ හේතු කාරණා මෙන්ම නීතියේ සහ යුක්තියේ අසාධාරණත්වය හේතුවෙන් පීඩා විදින ඔවුන්ගේ ජීවිත පිළිබඳව බොහෝ කාරණා ඉදිරිපත් විය. විශේෂයෙන්ම තමන්ට සිදුවන අසාධාරණකම් වලදී නීතියේ පිහිට සොයා යාමට ඇති බාධා මෙන්ම ඵලෙස ගියද තමන් වෙත යුක්තිය ඉෂ්ට නොවන බවට අදහස් ඉදිරිපත්විය. මේ නිසා ඔවුන් තුළ නීතිය, යුක්තිය සහ සාධාරණත්වය සම්බන්ධයෙන් ඇත්තේ දැඩි අවිශ්වාසයකි. කළකිරීමකි.

ඔවුන් විසින් තව දුරටත් ඉස්මතු කළ කරුණු පොදුවේ ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනා අතරට එකතුකර ඇත.

ඩී වන කණ්ඩායමේ සාකච්ඡාව

කණ්ඩායමේ ස්වභාවය

යුද්ධය හේතුවෙන් මන්තාරමෙන් අවතැන්ව පුත්තලමට පැමිණි පිරිස්

දිනය

2016.08.06

ස්ථානය

ග්‍රාමීය සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානය, තිල්ලඩිය

සහභාගි වූ පිරිස

කාන්තාවන් 6 දෙනෙක් සහ පුරුෂයින් 10 දෙනෙකු

ඉදිරිපත් කළ අදහස්

යුද්ධය හේතුවෙන් අවතැන් වූ මොවුන් ගේ එකම ඉල්ලීම වූයේ තමන්ට යුක්තිය ඉෂ්ට විය යුතු බවයි. මේ හේතුව නිසා ඔවුන්ට මුහුණ දීමට සිදුවූ ආර්ථික, අධ්‍යාපන, සමාජ යන සෑම අංශයකම ප්‍රශ්න සහ පීඩාවන් වෙනුවෙන් ප්‍රමාද වී හෝ සාධාරණය ඉෂ්ට විය යුතු බව ඔවුන්ගේ දැඩි අදහස විය. මොවුන්ට දීර්ඝ කාලයක් අවතැන් ප්‍රජාවක් ලෙසින් ජීවත් වීමට සිදුවීම, දේපල විනාශ වීම යනාදී සියලු කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන වන්දි ලබාදීමේ ඇතුළු සහන සම්පාදනය සඳහා අවශ්‍ය යාන්ත්‍රණ සකස් කළ යුතු බව කියා සිටියහ.

ඩීෂ - වැනි යොමුගත කණ්ඩායමේ සාකච්ඡාව

කණ්ඩායමේ ස්වභාවය:

1976 වසරේ පුත්තලමේ දී මුස්ලිම් ජනතාවට එරෙහිව සිදු වූ ජාතිවාදී ප්‍රහාරයට ලක්වූ පිරිස මෙම සාකච්ඡාව සඳහා සහභාගි වූහ. මෙය ජාතිවාදී කුමන්ත්‍රණයක් බවත් මෙයින් සිදුවූ දේපල හානි වෙනුවෙන් කිසිදු සාධාරණයක් අද දක්වාම සිදු නොවීම අවධාරණයට ලක් කරන ලදී.

දිනය:

2016.08.06

ස්ථානය

මුස්ලිම් සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය පුත්තලම

සහභාගී වූ සංඛ්‍යාව: කාන්තාවන් 3 දෙනෙක් සහ පුරුෂයින් 11 දෙනෙක්

ඒකාබද්ධ වැනි යොමුගත කණ්ඩායම් සාකච්ඡාව

කණ්ඩායමේ ස්වභාවය: යුද්ධය හේතුවෙන් අතුරුදහන් වූ පුද්ගලයින්ගේ පවුල්වල සාමාජිකයින්

ස්ථානය: කෝවිල් සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය, උඩප්පුව.

දිනය: 05.08.2016

සහභාගීත්වය: කාන්තාවන් 9 දෙනෙක් සහ පුරුෂයින් 2 ක්

මෙම සාකච්ඡාවට අතුරුදහන්වීම, මිනි මැරීම්වලට මුහුණ දුන් පවුල්වල සාමාජිකයෝ පැමිණ සිටියහ. මෙම පවුල්වල සාමාජිකයින්ගේ ඉල්ලීම වූයේ අතුරුදහන් වූ තම පවුල්වල සාමාජිකයින් වෙනුවෙන් තවමත් යුක්තිය නොවීම පිළිබඳවයි. විශේෂයෙන් අතුරුදහන් වීම් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි තිබියදීත් නීතිය ඉෂ්ඨනොවීම ඔවුන් ඉදිරිපත් කරන ප්‍රධාන ආර්ථිකයයි.

පවත්වන ලද මහජන රැස්වීම්

පළමු රැස්වීම - කුරුණෑගල

දිනය හා වේලාව: 2016 අගෝස්තු මස 03 වන දින උදේ 9 සිට සවස 5.00

ස්ථානය: කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලයේ රැස්වීම් ශාලාව

සහභාගී වූ කමිටු නියෝජිතයින්: පළාත් කමිටුවේ සාමාජික සාමාජිකාවන් 06 දෙනා, සම්බන්ධීකාරක, වාර්තා තබාගැනීමට දෙදෙනෙකු සහ ජාතික කමිටුවේ එක් නියෝජිතවරයෙක් සහභාගී විය.

ඉලක්ක කණ්ඩායම: මෙය මහජනයාට විවෘත වූ සාකච්ඡාවකි

සහභාගී වූ පිරිස: මෙම දිනය තුළ පුද්ගලයින් 30 දෙනෙකු ගෙන් පමණ යෝජනා ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කරන ලද නමුත් පැමිණි පිරිස 39 දෙනෙක් පමණ විය. වාචික මෙන්ම ලිඛිතව ද යෝජනා ඉදිරිපත් කරන ලදී. කාන්තාවන් 15 ක් පිරිමි 18 දෙනෙක් සහ කතෝලික පූජක සොයුරියන් 2කු ද පැමිණි පිරිසට ඇතුළත් විය.

ආගමික වශයෙන් ගත් කළ බෞද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම් සහ කතෝලික යන ආගම් නියෝජනය කරමින් සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් යන ජාතීන්ට අයත් මහජනයා සිය අදහස්, යෝජනා මෙන්ම පැමිණිලි සහ දැක්ගැනවිලි ඉදිරිපත් කිරීමට පැමිණ සිටියහ.

පැමිණි පිරිස අතර : 1987 - 89 කාලයේ සිදුවූ පැහැරගෙනයාම්, අතුරුදහන්වීම් වලට මුහුණ දුන් අයගේ පවුල්වල සාමාජිකයින්.

සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන්, පෞද්ගලික අංශයේ සහ රාජ්‍ය සේවයේ රැකියාවල නියුතු සේවකයින් සහ විශ්‍රාමිකයින්

ගොවි සංවිධාන, මානව හිමිකම් සංවිධාන, කලා සහ සංස්කෘතික සංවිධාන, කාන්තා සංවිධාන, පාරිසරික සංවිධාන, ආගමික සහ ප්‍රජා සංවර්ධන සංවිධාන යනාදී වශයෙන් වූ විවිධ සමාජ සංවිධානවල නියෝජිත පිරිස්

වසර 30 ක යුද්ධයට අදාළ කාලයේ සිදු වූ විවිධ සිදුවීම්වලට මුහුණ දුන් පිරිස්, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ පිරිස්, කෘෂිකර්මාන්තයට සම්බන්ධ ජන පිරිස්, විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයින්, යනාදීන් ද මේ අතර විය.

ඉදිරිපත් කළ සුවිශේෂ කරුණු:

අතුරුදහන් කිරීම්, ඝාතනයට ලක් කිරීම්, කාන්තාවන්ට සහ ළමයින්ට එරෙහිව සිදුවන ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ හිංසනය, සමාජය පුරා පැතිර ඇති දූෂණ සහ වංචා, සුලුපන කණ්ඩායම් ජාතීන් සහ ආගම්වලට මුහුණ දීමට සිදුව තිබෙන වෙනස්කොට සැලකීම් සහ ප්‍රචණ්ඩකාරී සිදුවීම්.

මහජන අදහස් හා යෝජනා ලබාගැනීමේ දෙවන සාකච්ඡාව -

දිනය සහ වේලාව - 2016 අගෝස්තු මස 18 වන දින පෙ.ව. 9.30 සිට සවස 4.30 දක්වා

ස්ථානය - ගල්ගමුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ රැස්වීම් ශාලාව

සහභාගී වූ කමිටු නියෝජිතයින් - කමිටු සාමාජික සාමාජිකාවන් 05 දෙනෙකු, සටහන්

දෙදෙනෙකු, මනෝ සමාජීය සහායකයෙකු, පළාත් සම්බන්ධීකාරක

(කුරුණෑගල) යන පිරිස සහභාගී වී සිටියහ. රැස්වීම සංවිධානය

කිරීමේදී ගල්ගමුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් තුමියගේ උපදෙස් මත එම කාර්යාලයට අනුබද්ධව සේවය කරන ජාතික භාෂා සහ සමාජ ඒකාබද්ධතා නිලධාරීවරයාගේ සහාය ලැබුණි.

ඉලක්ක කණ්ඩායම - මෙය මහජනයාට විවෘත වූ සාකච්ඡාවකි.

- දිනය තුළ පුද්ගලයින් 25 දෙනෙකු පමණ පැමිණෙනැරැස් අප අපේක්ෂා කළ ද ඒ සඳහා පැමිණියේ 18 දෙනෙකු පමණි. පැමිණි පිරිස වාචික මෙන්ම ලිඛිතව ද තොරතුරු ලබා දෙන ලදී. කාන්තාවන් 11 දෙනෙක් පුරුෂයින් 07 දෙනෙක් සහ එක් බෞද්ධ භික්ෂුවක් පැමිණි පිරිසට ඇතුළත් විය. එමෙන්ම බෞද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම් සහ කතෝලික යන ආගම් සියල්ල නියෝජනය කරමින් සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් මහජනයා පැමිණා සිටියහ. යුද හමුදාවෙහි ක්‍රියාත්මක සේවයේ යෙදී සිටියදී සිදුවූ සිය සැමියාගේ අතුරුදහන්වීම සහ සිය සහෝදරයාගේ (සිවිල් පුරවැසි) අතුරුදහන්වීම සම්බන්ධයෙන් කියා සිටීමට පැමිණි සිංහල සහ මුස්ලිම් කාන්තාවන් දෙදෙනෙකු ද විය.

- ගල්ගමුව ප්‍රදේශයේ සිංහල, මුස්ලිම් සහ දෙමළ ප්‍රජාව ඉතාමත් සාමකාමීව සහජීවනයෙන් යුතුව ජීවත් වන බව වැඩිපිරිසක් කියා සිටී. අතර කුරුණෑගලදී මතු කරනු ලැබූ ප්‍රශ්න ගල්ගමුව ප්‍රදේශයට ද ආදාල වූ ඒවා බව තේරුණි. වෙනත් ආගමික කණ්ඩායමකට ආගමික ස්ථානයක් සකස් කර ගැනීම පිණිස අක්කර 25 ක් ලබාදීමට සැලසුම් කර ඇතැයි දන්වා සිටී. අතර මෙය එසේ ලබාදෙනහොත් ප්‍රදේශයේ ජනයා අතර සංහිඳියාව බරපතල ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දෙන බව මෙන්ම පාරිසරිකව බරපතල විනාශයක් ඇති කරන බව මෙහි පැමිණි බෞද්ධ භික්ෂූන්වහන්සේ නමක් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද්දාහ. මේවාට අමතරව ප්‍රදේශයේ ජන ජීවිතයට බලපාන අලි මිනිස් ගැටුම සම්බන්ධයෙන් ද යෝජනා සහ අදහස් ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙම කාරණා බොහොමයකින් ඉදිරිපත් වූවේ දේශපාලනඥයින් විසින් හිතූමතේ තීරණ ගැනීම හේතුවෙන් මෙවැනි ප්‍රශ්න විසඳෙනවා වෙනුවට තවදුරටත් උග්‍ර වන බවයි.

මහජන අදහස් සහ යෝජනා ලබාගැනීමේ තුන්වන සාකච්ඡාව -

දිනය සහ වේලාව - 2016 අගෝස්තු මස 22 වන දින පෙ.ව. 9.00 සිට ප.ව. 4.30

දක්වා

ස්ථානය - හලාවත ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ රැස්වීම් ශාලාව

සහභාගී වූ කමිටු නියෝජිතයින් - කමිටු සාමාජික සාමාජිකාවන් 06 දෙනා, පුත්තලම සම්බන්ධීකාරක

සටහන් තබාගන්නියන් දෙදෙනෙකු සහ මනෝ සමාජීය සහායකයෙකු, පුත්තලම දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලයේ ජාතික භාෂා

සහ සමාජ ඒකාබද්ධතා කටයුතු බාර නිලධාරීවරයා අවශ්‍ය යටිතල

පහසුකම් සොයා බැලීම පිණිස හලාවතට පැමිණ සිටි අතර හලාවත ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ සහකාර සංවර්ධන නිලධාරීවරයාගේ

සහාය ද ලැබුණි

ඉලක්ක කණ්ඩායම - මෙය මහජනයාට විවෘත සාකච්ඡාවකි.

- මෙම දිනය තුළ පුද්ගලයින් 25 දෙනෙකු ගෙන් පමණ යෝජනා ඉදිරිපත් වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කළ ද තොරතුරු ලබා දෙන ලද්දේ 17 දෙනෙක් පමණි. මෙහිදී වාචික මෙන්ම ලිඛිතව ද යෝජනා සහ අදහස් ලබා දෙන ලදී. කාන්තාවන් 11 දෙනෙක් පුරුෂයින් 05 දෙනෙකු සහ එක් හින්දු පුජකවරයෙකු පැමිණි පිරිසට ඇතුළත් විය. එමෙන්ම බෞද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම් මෙන්ම කතෝලික යන ආගම් නියෝජනය කරමින් සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් මහජනයා මෙහි පැමිණ සිටියහ.
- මුන්නෙස්වරම් දේවාලය නියෝජනය කරමින් පැමිණි හින්දු පුජක තුමා දන්වා සිටියේ වසර 4 කට පමණ පෙර සිට තම ආගමානුකූල චාරිත්‍රයක් වන සත්ව බිලි

ප්‍රජාව පැවැත්වීම එක්තරා දේශපාලන ප්‍රබලයකු විසින් ඉඩ ලබා නොදෙන බවයි. මෙම තත්ත්වයට විසඳුම් සෙවීමට මැදිහත් වන ලෙසට ඔහු විසින් ඉල්ලීමක් කළ අතර මෙය ප්‍රදේශයේ ආගමික ප්‍රජාව මෙන්ම සාමාන්‍ය ජනයා අතර සංහිදියාව බිඳදැමීමට සමත්ව ඇති කාරණයක් බවද කියා සිටියේය. එමෙන්ම ඔවුන්ට තම ආගමික චාරිත්‍ර පැවැත්වීමට ඇති අයිතිය උල්ලංඝනය වී ඇති බවද කියා සිටියේය. ධීවර ප්‍රජාව මුහුණ දෙන කඩොලාන විනාශය සහ ඉස්සන්කොටු පිළිබඳ ප්‍රශ්න මෙන්ම සංහිදියා යාන්ත්‍රණ උදෙසාවන යෝජනා ඇතුළු මහාමාර්ග ප්‍රවාහන පාසැල් ඇතුළු පොදු ප්‍රශ්න බොහොමයක් සහ අදහස්, යෝජනා හලාවන ජනතාවගෙන් ද ඉදිරිපත් විය.

මහජන අදහස් හා යෝජනා ලබාගැනීමේ හතරවන සාකච්ඡාව -

- දිනය සහ වේලාව 4.30 දක්වා - 2016 අගෝස්තු මස 24 වන දින පෙ.ව. 9.30 සිට ප.ව.
- ස්ථානය - පුත්තලම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ රැස්වීම් ශාලාව
- සහභාගී වූ කමිටු නියෝජිතයින් - කමිටු සාමාජික සාමාජිකාවන් 06 දෙනා සම්බන්ධීකාරක, සටහන් තබාගන්නියන් දෙදෙනා, ජාතික උපදේශන කමිටුව වෙනුවෙන් එක් කමිටු සාමාජිකාවක්, පුත්තලම සම්බන්ධීකාරක සහ මනෝ සමාජීය උපදේශකයින් දෙදෙනෙකු සහභාගී වූහ.
- ඉලක්ක කණ්ඩායම මෙය මහජන රැස්වීමකි.

- මෙම දිනය තුළ පුද්ගලයින් 30 දෙනෙකුගෙන් පමණ අදහස් සහ යෝජනා ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කරන ලද්දේ නමුත් ඒදින 127 දෙනෙක් සහභාගී වී සිටි අතර ඔවුහු වාචිකව මෙන්ම ලිඛිතව ද අදහස් සහ යෝජනා ලබා දෙන ලදී. පිරිස වැඩි වූ බැවින් කමිටු සාමාජිකයින් කණ්ඩායම් තුනකට බෙදී අදහස් ලබා ගැනීම ආරම්භ කරන ලදී. කාන්තාවන් 66 දෙනෙකු ද පුරුෂයින් 61 දෙනෙකු ද එක් බෞද්ධ භික්ෂුන්වහන්සේ නමක් ද පැමිණි පිරිස අතර විය. එමෙන්ම බෞද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම් සහ කතෝලික ආගම් නියෝජනය කරමින් සිංහල, දෙමළ, සහ මුස්ලිම් මහජනයා පැමිණ සිටි අතර මින් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක මුස්ලිම් කාන්තාවන් විය. කණ්ඩායම් 3 කට බෙදී අදහස් සහ යෝජනා ලබා ගන්නද පැමිණ සිටි පිරිස සියල්ලන්ටම ඇතුළුකන් දීමට නොහැකිවනු දැක අපට ඔවුන් කණ්ඩායම් වශයෙන් ගෙන සාකච්ඡා කිරීමට ද සිදු විය.

මෙම රැස්වීමේ සුවිශේෂත්වය වූයේ විශේෂ ප්‍රශ්න කිහිපයක් සම්බන්ධයෙන් මෙම ජනතාව කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමයි.

- 1990 වසරේ එල් ටී ටී ඊ සංවිධානය විසින් උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වලින් පන්නා දමන ලද මුස්ලිම් ප්‍රජාව සරණාගතයින් ලෙසින් පැමිණ පදිංචිව සිටින්නේ පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේයි. ඔවුන් මුහුණ දෙන ඔවුන්ගේ මුල් ඉඩම් හිමිකම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මෙහිදී ප්‍රබල ලෙසින් මතු විය
- රජය මෙන්ම රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන වල වැඩි අවධානය සහ සහයෝගය ලැබෙන්නේ එම ප්‍රජාවටයි. රජය අධ්‍යාපනය, ඉඩම්, සෞඛ්‍ය, මෙන්ම අනෙකුත් අවශ්‍යතාවයන් ඔවුන් වෙනුවෙන් ද වෙන් කරයි. මේ හේතුව නිසා පුත්තලමේ මුල් පදිංචි මුස්ලිම්වරුන්ට සම්පත් බෙදී යාමේදී අසාධාරණයක් සිදුවන බව ඔවුහු කියති. මෙම

තන්ත්වය මෙසේ පැවතුනහොත් මෙම දෛප්පිස අතර යම් දිනෙක ගැටුමක් ඇති වේදෝයි යන්න සැක පහල වන තරමටම ඔවුන් ඉදිරිපත් කරන ලද ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න සහ දුක්ඛ දෝමනස්සයන්වල ස්වභාවය බරපතල විය.

- 1976 දී පුත්තලම ප්‍රදේශයේ මුස්ලිම්වරුන්ට විරුද්ධව සිදු වූ ප්‍රහාරය සම්බන්ධයෙන් කරුණු විමසා යුක්තිය පසිඳලා සාධාරණයක් ඉටුකර දෙන ලෙස විශේෂයෙන් වන්දි ලබාදීමක් මෙතෙක් සිදුව නැති බැවින් මේ සම්බන්ධයෙන් සොයා බලා යුක්තිය ඉටු කර දෙන ලෙසට එම ප්‍රජාව ඉල්ලීමක් කරන ලදී .
- මෙයට අමතරව සිය දරුවන්ගේ, සහකරුවන්ගේ ,ස්වාමි පුරුෂයින්ගේ සහ දෙමාපියන්ගේ අතුරුදහන්වීම්, පැහැරගෙනයාම් සහ ඝාතනයවීම් පිළිබඳ සිදුවීම් 25 ක් පමණ සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි කිරීමට සිංහල, දෙමළ මෙන්ම මුස්ලිම් ජනයා පැමිණා සිටියහ. මොවුන්ගෙන් වැඩි පිරිස කියා සිටියේ තම ශ්‍රෝතීන් වෙනුවෙන් යුක්තිය ඉෂ්ට කර දෙන ලෙසයි. ඔවුන්ට සිදුවුවේ කුමක්ද යන්න දැන ගැනීමට තමන්ට ඇති අයිතිය තහවුරු ලෙසයි. මොවුන් ගෙන් බහුතරයක් දෙනා වෙත අතුරුදහන් වූවන් වෙනුවෙන් මරණ සහතික හෝ කිසිම වන්දි මුදලක් ලැබී නොතිබුණි.

කලාපීය ප්‍රතිචාරණ නිරීක්ෂණ

සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ (ප්‍රවිචාරණ) ක්‍රියාවලියේ සාකච්ඡාවලට සහභාගී වූ සියලු ජනතාව විසින් ඉතා උනන්දුවෙන් තම අදහස් ඉදිරිපත් කරන ලදී. නිදහසේ තම අදහස් හා යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට හැකිවන ලෙසට ස්ථාන හා පරිසරය සුදානම් කර ගැනීමට අපට හැකිවුණි. එමෙන්ම රාජ්‍ය අංශයේ සහාය ද අප වෙත ලැබුණි. පහතින් සඳහන් වන්නේ එම සාකච්ඡා පිළිබඳ අපගේ නිරීක්ෂණ වේ.

- සාකච්ඡාවේ හෝ රැස්වීමේ අරමුණු සහ යෝජනා, අදහස් ලබාගැනීමට අවශ්‍ය කෙරුණු පිළිබඳව පැහැදිලි කිරීම් සහාපතිකමය සහ අනෙකුත් කමිටු සාමාජිකයින් විසින් සාකච්ඡාව ආරම්භයේ දීම කරන ලදී.
- සහභාගිකයින්ට ස්වාධීනව සහ නිදහසේ තමන් ගේ අදහස් යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට මෙන්ම අවශ්‍ය විටෙක ප්‍රශ්න කිරීමට ද හැකි අයුරින් කටයුතු සිදු වූ බව කාර්ය සාධක බලකාය විශ්වාස කරයි
- ඕනෑම අදහසක් ඉදිරිපත් කිරීමට හැකි අයුරින් අවශ්‍ය වට පිටාව මෙන්ම පහසුකම් ද සුදානම් කර තිබූ බව කමිටුව විශ්වාස කරයි.
- සහභාගීවූවන්ට අවශ්‍ය අවධානය සහ ගෞරවය මෙන්ම අනෙකුත් පහසුකම් සලසා තිබුණි.
- සහභාගී වූ පිරිස් තමන්ගේ දුක්ගැහවිලි , පැමිණිලි අත්දැකීම්, අදහස් සහ යෝජනා ඉදිරිපත් කළ අතර අවශ්‍ය තරම් වේලාව ලබාගනිමින් සියලු දෙනා සාකච්ඡාවට සම්බන්ධ විය.
- සිංහල, දෙමළ හා මුස්ලිම් යන ජාතීන් මෙන්ම ප්‍රධාන ආගම් සහ කාන්තා නියෝජනය සැලකිය යුතු අයුරින් ලැබුණි.
- ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයට සංවේදීව සමානාත්මතාවයට ගරු කරමින් කටයුතු කිරීමට අපට හැකි වූ බව සහතික ලෙසම කිව හැකිය.
- සම්බන්ධීකාරකයින් සහ සටහන් තබන්නියන් ඔවුන්ට පවරා තිබූ වගකීම් නිසි ලෙස ඉටුකළ බව අපගේ විශ්වාසයයි.
- වසර ගණන් පුරා තමන්ට කිසිවෙක් ඇහුම්කන් නොදුන් වින්දිතයින්ට තමන්ගේ අදහස් හා යෝජනා මෙවන් අවස්ථාවක දී හෝ ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන ඔවුන් සතුටට පත්වූ බව ඔවුන් ගේ අදහස් විමසීමේදී මෙන්ම ඔවුන් සෘජු ලෙසමත් අපට කියා

සිටීම මගින් පැහැදිලි විය. මෙවැනි අවස්ථාවක් අපට ලැබුණේ පළමු වතාවටයි යන්න වැඩිපිරිසක් කියා සිටි නමුත් අතුරුදහන්වීම් පිළිබඳ සිදුවීම්වලදී නම් ඔවුන් විවිධ ස්ථානවලට ගොස් තමන්ගේ දැක කියා හෙම්බත් වී සිටි බව කියවුණි. එහෙත් මෙම අතුරුදහන් වූවන්ගේ පවුල්වල සාමාජිකයින් තුළ මෙම උත්සාහයෙන් එලක් වේදෝයි යන සැකය ද තිබූ බව අපට පැහැදිලි විය.

- ජාතික උපදේශණා කාර්ය සාධක බලකායේ සාමාජික මහත්ම මහත්මින් පිළිබඳව සහභාගිකයින් තුළ යහපත් ආකල්පයක් තිබීම, අවංකව හා සත්‍ය ලෙස අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට හේතු වූ බව ඔවුන්ගේ අදහස් වලින් පැහැදිලි විය.
- මීට පෙර මෙවන් ක්‍රියාවලියක් සිදුවී නොතිබීම හේතුවෙන් මේ පිළිබඳව මහත් බලාපොරොත්තුවකින් යුතුව අදහස් සහ යෝජනා ඉදිරිපත් කළ පිරිසක් ද වූ බව අපගේ හැඟීමයි.

යාන්ත්‍රණ සඳහා ඉදිරිපත් වූ අදහස් යෝජනා

- විවිධ අවස්ථාවලදී ප්‍රජාව මුහුණ දෙන පොදු ප්‍රශ්න ගැටලු, මෙන්ම දුක්ගැහවිලි සහ අදහස් යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට මෙන්ම නිරන්තරව ගැටුම් කළමනාකරණය කිරීමට දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් ස්වාධීන ආයතන රජය මගින් පවත්වාගෙන යාම යෝග්‍ය බව යෝජනා විය. මේවාට රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල වල සාමාජිකයින් සහ ජනතාව පිළිගත් ස්වාධීන බුද්ධිමතුන් සහ වෘත්තිකයින් ඇතුළත් විය යුතුවේ.
- රටේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය නවතාවයට ගැලපෙන ලෙසට වෙනස් වියයුතු අතර ඒ තුළින් ශ්‍රීලංකාව බහු වාර්ගික, බහු ආගමික සහ බහුසංස්කෘතියක් සහිත රාජ්‍යයක් බවට ප්‍රජාව තුළ හැඟීමක් ඇතිකළ යුතුවේ. ඒ සඳහා සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයන් උගන්වන පාසැල් ඇති කිරීමට මධ්‍යම රජය මෙන්ම පළාත් සභා මගින් ද අවශ්‍ය කටයුතු සම්පාදනය කිරීම යෝග්‍ය වේ.
- සංහිදියාව පිළිබඳ මූලධර්ම සහ දැනුම පාසැල් අධ්‍යාපනය තුළින්ම ලබාදිය යුතු අතර මේ සඳහා විෂය නිර්දේශ සකස් කිරීම සුදුසුය.
- නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවාව තව දුරටත් සංවර්ධනය කළ යුතු අතර පුද්ගලික උපාධි ආයතන ඇතිකිරීමට ඉඩ කඩ ලබාදීම අයහපත්ක නොවන අතර ඒවායෙහි ගුණාත්මකභාවය සම්බන්ධයෙන් නියමිත ක්‍රියාමාර්ග සම්පාදනය කළ යුතුය.
- වගාවන් සඳහා වන සතුන්ගෙන් සිදුවන හැනි හේතුවෙන් ජන ජීවිතය බිඳවැටෙන බැවින් ඒවා වැළැක්වීමට අවශ්‍ය කටයුතු සම්පාදනය කළ යුතු වේ. එමෙන්ම වනසතුන් ආරක්ෂා කිරීමට ද ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් විය යුතුව තිබේ.
- අතුරුදහන්වීම්, බලෙන් පැහැරගෙන යාම් මෙන්ම පහරදීම් වාර්තා කිරීමට සහ ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාත්මක වීමට දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් රජය මගින් පවත්වාගෙන යන ස්වාධීන ආයතන හෝ ස්ථාන ඇති කළ යුතු වේ. එසේ අතුරුදහන් වීම් ගැන සොයා බලා අවශ්‍ය නීතිමය කටයුතු කිරීමට සහ වන්දි ලබාදීමට අවශ්‍ය යාන්ත්‍රණ ගොඩ නැගිය යුතුවේ.
- අතුරුදහන්වීම් අපරාධයක් ලෙසින් සැලකෙන නීති සම්පාදනය කළ යුතුවේ.
- යුද්ධය හෝ ගැටුම් හේතුවෙන් බිඳවැටුණු අධ්‍යාපනය හෝ ආර්ථිකය යළි නගා සිටුවීමට රජය විසින් ළමා සහ වැඩිහිටි යන සියලු දෙනා සඳහා ම සුදුසු යාන්ත්‍රණ ගොඩනැගිය යුතුවේ. විශේෂයෙන් කාන්තා මූලික පවුල් සඳහා ආර්ථික ජීවනෝපා මාර්ග සම්පාදනය විය යුතුය.
- යුද්ධය සහ ගැටුම් හේතුවෙන් උතුරේ ජනතාවට අහිමි වී ඇති ඉඩම් නැවත ඒවායෙහි පාරම්පරික හිමිකරුවන්ට පවරා දීමට අවශ්‍ය නීති සහ යාන්ත්‍රණ සම්පාදනය කළ යුතුවේ.
- යුද්ධයෙන් වැන්දඹු වූ දරුවන් අහිමි වූ ස්ත්‍රීන්ට සමාජ ආරක්ෂණය සලසන වැඩපිලිවෙලවල් නිර්මාණය විය යුතුවේ. විශේෂයෙන් සන්නද්ධ කණ්ඩායම්වලට අයත් පවුල්වල ස්ත්‍රීන්ගේ ජීවනෝපාමාර්ග සම්බන්ධයෙන් සුදුසු යාන්ත්‍රණ ඇති කළ යුතුවේ.
- තරුණ නැඟිම් හෝ ගැටුම් පිළිබඳව කටයුතු කළ හැකි විද්වත් පුද්ගලයින් සහිත ආයතන කොමිසම් ස්ථාපනය කළ යුතුවේ.
- උතුරේ මුස්ලිම් ජාතිකයින්ට මුහුණ දීමට සිදුවූ තත්ත්වයන් මුස්ලිම්වරුන් ජාතියක් ලෙසින් විනාශයට පත්කිරීම සඳහා කළ ක්‍රියාවක් බවට රජය ගැසට් නිවේදනයක් මගින් ප්‍රකාශ කළයුතු යුතුවේ. එමෙන්ම ජාතීන් විනාශයට පත්කිරීමේ ක්‍රියාව තුළ බඹඹෑ සංවිධානය පිළිබඳව රජය විශේෂ උසාවියක් මගින් පරීක්ෂණ පැවැත්විය යුතු යැයි යෝජනා කරයි.

- 1990 වසරේ මුස්ලිම් ජනතාවට අවශ්‍ය ආරක්ෂාව ලබානොදීම වරදක් ලෙසින් පිළිගෙන මුස්ලිම්වරුන් උතුරු පළාතෙන් පිටුවහල් කිරීමේ වගකීම එවකට බලයේ සිටි ආණ්ඩුව විසින් බාර ගත යුතු වේ
- එමෙන්ම මෙලෙස පීඩාවට පත් මුස්ලිම් ජනයාට රැකියා ලබාදීමේදී සහ ආර්ථිකමය කරුණුවලදී සහන සැලසිය යුතු අතර රැකියා ලබාදීමේදී ඔවුන් සම්බන්ධයෙන් සාධාරණ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කළ යුතුය. මෙම ප්‍රතිපත්ති උතුරු පළාත් සභාව මගින් ස්ථාපනය කොට පිටුවහල් කරන ලද මුස්ලිම් ජනයාට යුක්තිය ඉෂ්ට කළ යුතු බවට යෝජනා කරයි.
- මෙලෙස විපතට පත් වූ මුස්ලිම් ජනතාවට සාධාරණ වන්දි ගෙවීම සඳහා යාන්ත්‍රණ පිහිටුවිය යුතුවේ.
- ජනමාධ්‍ය නියාමනය කළ යුතුවන අතර ජනතාව අතර සංහිඳියාවට තර්ජනයක් වන ජනමාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් නීති සම්පාදනය කළ යුතු අතර.
- සාහිත්‍ය, කලාව තුළ සංහිඳියාව ඉස්මතු වන ආකාරයේ යාන්ත්‍රණ නිර්මාණ වීම සුදුසුය.
- උසස් පෙළ විෂයක් ලෙසින් සාමය සහ සහජීවනය හඳුන්වාදීම සුදුසුය.
- රාජ්‍ය සංවර්ධන සැලසුම් සකස් කිරීමේදී මහජනයාගේ අදහස් යෝජනා සැලකිල්ලට ගත යුතුවේ.
- සිංහ ලේ වැනි ජාතිවාදය අවුල්වන ස්ටිකර්, බැනර් ප්‍රදර්ශනය නීතියෙන් තහනම් කෙරෙන නීති සම්පාදනය විය යුතු වේ.
- ජනවාදී ප්‍රශ්නය විසඳන ආකාරයේ බලය බෙදීමක් සිදුවිය යුතු වේ.
- නීතිය බලාත්මක කෙරෙන ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවීම නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් සහතික විය යුතුවේ.
- කුලය, භාෂාව, සංස්කෘතිය හෝ දර්ශනවාදය හේතුවෙන් කාන්තාවන් හෝ ප්‍රජා කණ්ඩායම් වෙනස්කමට පත් නොකරන ආකාරයේ නීති සම්පාදනය විය යුතුවේ.
- නව ව්‍යවස්ථාවෙන් සමානාත්මතාවය තහවුරු කළ යුතු වේ.
- ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විෂයක් ලෙසින් පාසැල් අධ්‍යාපනයට එකතු කළ යුතු යැයි යෝජනා කරයි
- වතු කම්කරු දෙමළ ප්‍රජාවට පළාත් පාලනයේ ප්‍රතිපාදන ලැබෙන ආකාරයේ යාන්ත්‍රණ සකස් විය යුතුවේ.
- හමුදාව සිවිල් පරිපාලනයෙන් ඉවත් කෙරෙන නීති සම්පාදනය විය යුතුවේ

Sabaragamuwa

Report of
The Sabaragamuwa Province Zonal Consultation Task Force
on Reconciliation Mechanisms

October 2016

Members of the Commission

Priyantha Gamage- Chairman

Ms. Faizal Maharooof

Pathma Pushpakanthi

Charles Ravi

Rohini Weerasinghe

Preamble

Defined as, *the range of processes and mechanisms associated with a society's attempts to come to terms with the legacy of large-scale abuses in order to ensure accountability, serve justice and achieve reconciliation*, the concept of transitional Justice, naturally, awakens the hopes and aspirations of many a victim as well the General- public at large, for Justice.

A key question relating to Transitional Justice is whether there is sufficient political will at the national level and political buy-in from relevant stakeholders -including the affected victim communities- for any transitional justice mechanism.⁷

The setting up of the Consultations task Force (CTF) and the subsequent devolution on to the Zonal Task Forces⁸ undoubtedly doubted that popular doubt.

Nonetheless, the dynamic leadership of the Chairperson of the Commission was hardly matched by anyone, particularly the Administrative Secretariat that was severely tainted with bureaucracy; lack of coordination; unprofessional conduct; and a mediocre CEO.

Even with the given the extremely limited time space, most of the Members of the Zonal Task Force joined this process, in their unequivocal concern for matters of National Interest, amidst many a hurdle and hardship adding yet another burden to their already crowded personal and professional lives.

⁷ Handbook on Transitional Justice-Sri Lanka, South Asian Centre for Legal Studies, 2015, South Asian Centre for Legal Studies

⁸ even though after the lapse of the first mandated period

Methodology

The Zonal Task Force of Sabaragamuwa ZTF), soon after their appointment, followed by the three (03) day Residential Workshop into the relatively 'new' arena, had four (04) Committee Meetings before 'stepping onto the ground'.

The considerable distances between the residences and/ or office of the Members, particularly the fact that, one Member was resident in Colombo; another was employed in Colombo; another was from Ratnapura and that two were from Kegalle, made immense practical difficulties in these meetings. The archaic Financial Regulations added much to the misery.

Invitation for Submissions:

The Zonal Task Force (Here-in-after also referred to as the ZTF) designed and drafted an ' Invitation for submission' which was circulated by Email as well as by Post to over two hundred people.

- Annexure I

Nonetheless, it is regrettable that only one person was interested and of course kind enough to respond.

-Annexure II

Social Media:

In addition, a social media page was set up on Facebook(FB) titled Reconciliation for Sabaragamuwa. The afore-mentioned financial constraints restricted further Media awareness and interaction, for instance, promoting the FB page for a fee. It is much regretted that even the CTF failed to make use of these readily available social media or even the Mass Media, to the full.

Focus Group Discussions:

The ZTF held four Focus Group Discussions as follows:

1 With the AGA of Mawanella, 18 July

-Focus: The hindrances to Reconciliation in Mawanella and Dewanagala.

- Annexure III

2	At the AGA's Office, Mawanella	22 July Morning
	-Focus: Recurring communal riots in Mawanella	
	-Annexure III	
3	At the AGA's Office, Mawanella	22 July Afternoon
	- Focus: Devanagala- About to erupt?	
	-Annexure III	
4	At the AGA's office, Deraniyagala	30 July Morning
	- Focus:	
	-Annexure IV	
5	At the AGA's office, Deraniyagala	30 July Afternoon
	- Focus:	
	- Annexure IV	
6	At the AGA's office, Balangoda	05 August Morning
	- Focus: Wild Elephants	
	- Annexure V	
6	At the AGA's office, Balangoda	05 August Afternoon
	- Focus:	
	- Annexure V	
7	At the AGA's office, Ruwanwella	11 August Afternoon
	- Focus:	
	- Annexure IV	
8	At the University of Peradeniya	17 August
	-Focus: Communal Tensions in Mawanella	
	-Annexure VI	

Public Meetings:

9	At the AGA's office, Ratnapura	10 August
	- Focus:	
	- Annexure VII	
10	At the AGA's office, Ruwanwella	11 August Morning
	- Focus:	
	- Annexure IV	
9	AGA's Office, Godakawela	16 August
	-Focus:	
	-Annexure VII	
10	At the AGA's office, Eheliyagoda	18 August
	- Focus:	
	- Annexure V	

Even though each Member of the ZTF agreed and sent their area reports, the Ratnapura Member who undertook to prepare the ones for Ratnapura, Eheliyagoda and Godakawela was yet to send in his reports even at the time of finalizing this Report.

The ZTF sent their own Letters to the District and Divisional Secretaries to initiate the process.

-Annexure VIII

At the Consultations- both the FGDs and Public Meetings, the literature sent by the CTF as well as other material, in all three languages, were distributed to make the public aware as to the TJ process.

-Annexure IX

Even though THE Form/ Questionnaire sent in by the CTF was initially used, since most of the participants who used it found it extremely complicated in turn taking so long to fill it and seeking our assistance , making it quite a hassle, we introduced our own Form.

- Annexure X
- Annexure XI

In addition, we also used another detailed 'Tick-in Questionnaire', to speak to the participants.

- Annexure XII

Ground Situation:

Highlights
Census of Population and Housing - 2012
Sabaragamuwa Province

Indicator	Unit	Sabaragamuwa Province	Ratnapura District	Kegalle District
Total Population	Number	1,928,655	1,088,007	840,648
By Sex				
Male	Number	937,221	536,401	400,820
Female	Number	991,434	551,606	439,828
By Sector				
Urban	Percent	6.0	9.1	1.9
Rural	Percent	85.9	81.7	91.3
Estate	Percent	8.1	9.2	6.8
By Ethnic Group				
Sinhalese	Percent	86.4	87.1	85.5
Tamil	Percent	9.2	10.7	7.3
Sri Lanka Moor	Percent	4.3	2.1	7.1
Other	Percent	0.1	0.1	0.1
By Religion				
Buddhist	Percent	85.7	86.7	84.4
Hindu	Percent	8.1	9.4	6.5
Islam	Percent	4.4	2.2	7.3
Other	Percent	1.7	1.7	1.8
By Education Status				
No schooling	Percent	4.8	5.7	3.6
Passed primary	Percent	24.8	26.0	23.2
Passed secondary	Percent	41.5	42.1	40.8
Passed G.C.E. O/L or equivalent	Percent	15.7	14.3	17.3
Passed G.C.E. A/L or equivalent	Percent	11.3	10.1	12.8
Degree or above	Percent	1.9	1.7	2.3
By Economic Status				
Total Active	Number	788,805	460,154	328,651
Male Active	Number	533,772	314,231	219,541
Female Active	Number	255,033	145,923	109,110
Total Inactive	Number	672,323	364,635	307,688
Male Inactive	Number	167,686	89,812	77,874
Female Inactive	Number	504,637	274,823	229,814
Literacy Rate		94.8	93.9	96.0
Computer Literacy Rate		19.9	18.4	21.9

FGD- Analysis:

As explained in detail elsewhere too in this Report, the time ‘window’; the abyss of awareness of the General Public on the pertinent process; the innate impassion- characteristic of Sri Lankan culture, particularly on matters public; the severe lack of resources; related archaic Regulations regime; appalling dearth of competent and committed staff at the Administrative Secretariat; proved worthy *adversaries* in the entire process.

The Sabaragamuwa Provincial zone under the purview of the ZTF is a relatively peaceful area where comparatively lesser number of incidents had been reported with regard to the conflict/ civil disturbances, other than Mawanella.

Mawanella:

Mawanella in fact was the ‘hot spot’ identified in the zone with three of the four Sinhala-Muslim clashes in the Island, taking place here.⁹

The first incident in Mawanella in the year 1951 was followed by the second in 1952. Then there was a long lull before the third rampage in 2001.

-Kindly refer to the detailed discussion in Annexure III and VI.

The partiality and inactivity of the police¹⁰ was stressed as a reason for the related aggravations.

Irresponsibility on the part of the Media too was stated.

The population ratios running closer¹¹; the rat race for limited resources; and the severe competition to grab the limited market¹²; over-politicisation; watchful interests of the extreme external forces; were quoted as other contributory factors, for the mess here.

Thus, this recurring pattern only points to the unreconciled differences between the two related Religious groups which in turn blames it on the absence of a state policy to address and redress issues of Transitional Justice.

The fact that, the top-most politician of the Province who/ whose body-guards were reported to be instrumental in initiating this unwarranted calamity in 2001, remains at large continuing to hold his coveted position *res ipsa loquitur* the lack of Truth and Justice even

⁹ Even the first reported incident in 1915, took place in Gampola, bordering Mawanella.

¹⁰ The conduct of ASP Sriyantha Peiris was severely criticised by many.

¹¹

Sinhala	80,784
Muslim	36,351
Tamil	2,140
Other	64

119,339

¹²The majority of businesses in Mawanella, Aranayake, Gavilipitiya and Hemmathagama are owned by Muslim Traders whereas the Agricultural produce of the majority Sinhalese is being purchased by the Muslim Trader folks. The many Industries run by the Muslims including Garments, Umbrellas, Shoes, Bags and Incense sticks, employ Sinhala brethren.

into a matter of such catastrophic consequences on the part of the State earmarks a complete system failure.^{13, 14}

This lacuna inevitably leads to a loss of faith in the system; arbitrary action by individuals/groups; and anarchy.

The lack of adequate reparations too was highlighted by many.

- Please refer to Annexure XVII

-

Dewanagala:

Dewanagala, was also highlighted as another 'brewing- pot' in the area waiting to erupt and constantly being fueled and tried by extremist groups who are mostly external forces rather than the local residents.¹⁵ The locals went onto even name two individuals¹⁶, as the ones behind this provoking attempts whom they believe have the ulterior motive of robbing the antiquities at the historic temple.

Dewanagala records important historic events preserving architectural remains from the Anuradhapura era¹⁷; the Kandyan era¹⁸ as well as two Royal Grants, viz: the one given to Captain Nagaragiri who invaded Burma in the 11th Century under Parakramabahu the first and the one given by King Wimaladharmasooriya to Ven. Ratnalankara Thero who helped him become King, carved in the rock.

The need for clear demarcation of the boundaries as well as the buffer zone of the historical site of Dewanagala was much highlighted. The present dispute is that, there are Muslims resident in the buffer zone which some claim as an encroachment into the Buddhist Temple property. Some of these residents are in possession of 100-150 year old deeds.¹⁹ The extension of the buffer zone from 200m to 400m too has further aggravated communal tensions.

Even though Dewanagala was declared as a Historic monument in 2004 by a Gazzetted Order, the boundary lines have not been demarcated up to today.

The longer this issue remains unresolved the more complicated and unreconcilliable it would become.

- Please refer to Annexure III and VI

Kuragala:

¹³ https://en.wikipedia.org/wiki/Mawanella_riots

¹⁴ *"For a place in the sun". The Hindu. 15 Jul 2001.*

¹⁵ Not that there is no support from the locals.

¹⁶ Anura Manchanayake- the then Opposition Leader of the Galigamuwa Pradeshiya Sabha and B.U.Dias- The Magistrate Court of Mawanella issued a Restraining Order against both in Case bearing No. B6085/ 13.

¹⁷ Isurumunipaya

¹⁸ Tampita vehera

¹⁹ The veracity of these documents requires a separate exercise.

Kuragala off Balangoda was also quipped as a sensitive area where there are historical remains which are claimed as theirs by both the Buddhists and the Muslims.

Even here the locals complained that, whilst the residents attempted peaceful measures, the external groups.

-Kindly refer to Annexure XIX.

The other two larger issue concerns, were,

- the July 1983 Riots; and
- the 1989-1990 JVP resurrection.

July 1983 Riots:

Most affected by the July 1983 Riots were found to be the Estate workers.

The dire need for a Transitional Justice (TJ) mechanism was clearly highlighted by their sad accounts:

K. Marie Ayi:

“I had nine(09) in the family. We lost our brother in 1983 when he went to Colombo. He was only 13 then. Everyone went into the jungle for protection. When they returned after 19 days our houses had been destroyed and all our belongings had been looted. My brother returned after a month but the Army re-arrested him and detained him before releasing him. We did not get any compensation whatsoever. ”

1989-1990 JVP Insurrection:

Many complaints of missing persons reached us.

Mrs. Padmini Chandralatha Menike²⁰

She lost both her husband²¹ as well as her father²². Both of them are still ‘missing’; no culprits have been arrested; The truth is still not known; No reparations received.

Mrs. P.Podu Nona:

The mother of Ms. Padmini corroborated this story.

Jaslyn Nona:

An unidentified masked group came and shot her husband, a driver of the CTB.²³

She lost her house and land due landslides.

Dhanushka:

²⁰ Of

²¹ Palihakkarage Jayantha Guneratne

²² Hapuarachchi Vidanage Piyadasa Jayasuriya

²³ A.H.Sugathadasa

His father²⁴, A CTB driver was killed by the JVP.

“My mother slaved as a maid to raise us. She was only 21. We were in hiding in various places. I or my sisters could not sit any exams.

Leelawathie:

Her story is sad indeed and highlights the absence of Rule of Law and the difficulties faced by poor villagers in seeking Justice.

Her brother who was running a bakery, is still missing since 1989.

She and her family faced severe hardships from the JVP.

According to her, the JVP is quite powerful in the area even by 1999.²⁵

Under their pressure, the Land Reform Commission (LRC) attempted to divide three and a half acres from her eight acre land for which her father already had a court decree. In April 1999, known persons attempted to kill her, her parents and brother. They cut her hand and her brother;s shoulder. Even though she identified the culprits the case was dismissed for delay in receiving the MLR. The LRC pressurized her to withdraw the case she filed against them in promise to issue permit two years ago. But no permit received to date.

The Pradeshiya Sabhawa of the area widened the road very close to her house, but did not even complete road. The edge of her land fell on her house in June 2014 and the Pradeshiya Sabhawa is silent to date.

P.A.Gamini Chandrasena:

He was arrested in 1971, as a student of eighteen years and was saved by the wife of the O.I.C.. He witnessed two girls being raped before his own eyes.

Then he was arrested in 1989 after in Jaffna and Kilinochchi prisons for two and a half years. He witnessed the harassment of two girls by the Army. A Brigadier named Angamma led all this.

Natural Disasters:

The problems persisted even two months from the landslides in Aranayake.

There were eleven (11) Refugee camps housing 220 families and 135 deaths had been estimated.

The residents complained that two major schools²⁶ had been closed for over two months due to they being used as temporary camps for the displaced whereas according to them, there were alternative places with similar resources.²⁷

²⁴ K.G.Wimalasena

²⁵ with the JVP joining the then Government

²⁶ Rajagiriya Maha Vidyalaya and Sumangala Maha Vidyalaya

The absence of a clear State policy in case of a disaster, was raised time and again by the participants. For instance, the steps taken to put up toilets in school playgrounds, the setting up of the kitchen on the school inroads, the spread of drug abuse were emphasized the most.

Kumburugama:

Several incidents of landslides have been reported from this area in 1942, 1989, 2007 and 2016.

The affected 89 families claim that, the Geologists certified it as a 'high risk' area in 2007 but only 16 families received alternative lands.

Their grievance is that, on the basis that, the geologists now in 2016 certifying the area as a 'medium risk' one the camps were removed and were asked to return to the same area/ houses they earlier claimed as high risk.

"We are now at a temple. We have not received anything from the Government. None of us are permanently employed. We all are labourers. When it rains my small one asks me 'thaththi, will the hill come down today?'"

Paladeniya:

In 2007, the state Geologists termed it a 'high risk' area and 26 houses were evacuated but later these Specialists changed their classification to 'medium risk'.

The residents believe that, since they were about to be given lands from the nearby Estates, the Estate companies would have bribed these officials to change their claim.

Citizens also complained that the State was rather inactive with regard to providing permanent replacement shelter to the displaced and that the ongoing projects to do that were spear-headed by Private Companies.²⁸

Estate Workers:

Almost all the Estate workers complained about their poor living conditions.

"We live in 8X12 rooms. Our basic salary is only Rs.450/. We get that only if we work for 19 days. Can't do anything if it rains. We do not get Janasaviya/ Samurdhi or Subsidies.

-Please refer to Annexure VI

Most of them made a plea for, urgent repairs to their line rooms Title to their lands, a bigger land, electricity, water and toilet facilities.

Many of them also complained that, the illicit liquor business and the Drugs trade was creating havoc in the area thus requested for intervention to curb the menace.

²⁷ For instance, Pallepamunuwa Maha Vidyalaya, Thalgaspitiya Maha Vidyalaya former school premises which are now closed are suitable alternatives with lesser opportunity cost.

²⁸ like Rhino and Dialog.

The employees attached to Lassahenawatte in Deraniyagala complained that the Agreement by the Government to continue their status as JEDB Estate/ workers when they transferred workers in 1983 has been completely disregarded.

- Kindly refer to Annexure XX and XXI.

-Please refer to Annexure XXII and XXIII.

The severe shortage of Tamil speaking officers at Government offices including and specially at the Divisional Secretariats was stressed even by the State Officers we met.²⁹

Even though this Task Force was appointed for a specific purpose, both the FGDs as well as the Public Meetings were inundated with general, day to day problems of the people. The ZTF believes that, the reason for this are two-fold:

- 1 the lack of public awareness on the process;
- 2 the lack of official opportunity for people to present their grievances.

Discrimination:

There were complaints from the Tamil Community of discriminatory treatments by the State, which we believe should be gone into:

- I In allocating lands, a Sinhalese family gets 10 perches whereas a Tamil family gets only 7;
- Ii The vacancies for Tamil speaking officers are not filled;
- Iii When a Sinhalese wants to go abroad, he only has to produce the Grama Sevaka approval whereas a Tamil needs to produce approval from the Estate Superintendent as well;
- Iv Even the banks do not accept the letters given to Estate employees;
- V The difficulty in obtaining IDs for persons not working for the Estate because the Superintendents would not certify their applications;
- Vi Even the Education College applications have to be certified by the Superintendent;
- Vii There are three officers to represent one Religion but none to represent other three Religions;³⁰
- Viii

Introduction of Palm Trees:

²⁹ "In the Nivithigala DS Divisional Secretariat area alone, there are 10,000 Tamils but only 1 Tamil Speaking officer in the AGA office." -Please refer to Ratnapura proceedings.

³⁰ Not a single officer in the entire Ratnapura District;

Many Estate workers as well as villagers were concerned about the threats by the introduction of the Palm Tree plantation. “Lalan is introducing Palm tree plantation. It attracts mice and then the snakes come in to eat the rats. It destroys the water resources.”

Already, the areas of Lassagama; Thummayima, Anhettigama; Kandewatte; Gerandiyahena have been badly affected by this plantation. And they are making preparations to do that in Noorie estate and Malibada.

“It draws 10 times the water and fertilizer needed for Rubber. This fertilizer gets added to the water resources. Already 80% of water is lost.”

The next mostly discussed issue remained the Environment related matters.

These included, the dust problem at Handagiriya, Balangoda.

Wild Elephant attacks:

Wild elephant issue at Handagiriya, Balangoda was raised as a major Environmental issue at Balangoda where the issue seemed more political like any other issue, than it appears prima-facie. The affected villagers complained that, the real reason for the elephants to come out of the jungle was that, some of the politically –backed mass scaled cattle farm owners getting their cows into the jungle through the electric fence. Thus when there is no grass left for the elephants they come seeking food. There are fifty two (52) villages affected by this problem, particularly, Welipatha, Diyainna, Innagala, Sandagiriya,

The villagers also complained of the carnage created by other wild animals like the monkeys, wild boar and dandu lena who destroy all crops.

Disposal of Garbage:

The issue of disposal of garbage is rampant.

The residents of Navodayagama³¹ complained that garbage disposal was a serious issue where a family/ house had only 4-5 perches to do everything. At one time the Pradeshiya Sabha concerned had disposed of their garbage into the village cemetery making it difficult to bury the dead.

The Ambuluwawa garbage disposal issue where a current Minister has leased out his 100 odd acre land which bounds the Aranayake Pradeshiya Sabha area to the Gampola Urban Council to dump the garbage of Gampola was criticized by the Officials as well as many.

The helplessness of the very officers to handle certain situations was made evident by the fact that even the Deputy to the AGA – Godakawela complained that the fish market at the Madampe Junction was causing serious environmental and health hazards.³²

Scarcity of Water:

³¹ A village set up under Gamudawa programme

³² “It is impossible to live in the Kahawatte AGA office or the Bungalow.”

Many villages are faced with the scarcity of water. Thahamanna, Ihalagama, Kirindigala Kudagama are just to name a few.

Non-sustainable & Haphazard Development Attempts:

The poorly planned development work seemed a popular problem.³³

The attempts to build a Hydro-power station across the Diyabethma ella and Lunumendilla Ella

The illegal constructions along the Ma-Oya on which the state authorities keep a choicy blind eye seemed an area that needs not just swift attention but strict urgent action. The lack of coordination and cooperation betwixt different State Agencies appear to be a major reason for non- action on these unauthorised constructions.

Road access:

Several villages are in need of road access and urgent repairs to existing roads.³⁴

Lack of Health facilities & Medicine:

Scarcity of medicine at State Hospitals was noted.³⁵

The Doctors who attended the consultations requested that the rural hospitals be uplifted to avert the congestion in the Base Hospitals.³⁶

Absence of Rule of Law:

The rampant business of illegal slaughtering houses was simply made evident by the fact that there exists six Beef Stalls in Mawanella but not a single authorized slaughtering house.

Judicial injustice:

A truly sad story of deplorable injustice narrated by one participant has to be included here simply to show how the police and even the Judiciary torment innocent citizens making the entire system of Justice and Rule of Law into a sheer mockery. ³⁷

AS per Mr. Wijeratne, he was arrested by the Deraniyagala police under suspicion of Terrorist activities in 1989 May where one Police Sergeant Ariyadasa Samarawickrama of No.86, Vidyala Mawatha, Deraniyagala forced him and his wife, Dodawatte Gamaralalage Vasantha Guneratne to transfer the piece of land they were in possession of by cultivation

³³ The Mawanella- Hemmathagama road expansion work had deprived many people of their safety, the schools of their playgrounds,

³⁴ Udapamunuwa- Katugahawatte Road in Mawanella; Handagiriya- Handaganapura Road in Balangoda;

³⁵ Where even the basic drugs like the one for cholesterol was not available either in Aranayake or Hemmathagama compelling people to come all the way to the Mawanella Hospital.

³⁶ For example, by upgrading the Hemmathagama and Aranayake Divisional Hospital to that of Base Hospital – B Grade, the congestion at Mawanella- Base Hospital- B can be averted. We learnt that, at the moment 700-800 patients attended the Mawanella Hospital Clinics on Tuesdays and Thursdays where there are only eight Doctors in the Medical ward.

³⁷ Mr. Kuruwita Arachchige Ranjith Wijeratne of Kanishta Vidyala Mawatha, Deraniyagala.

and residence in his name. Once they promised to do that Mr. Wijeratne was released and the Transfer was made by signing a document before a lady who was doing such legal/land work. Mr. Wijeratne caught the same sergeant at his place with his wife. Mr. Wijeratne sued his wife for Divorce in the district Court of Avissawella in Case bearing No. D/5762/08 where the said Sergeant was added as a Co-Defendant. Rather surprisingly, on 06.07.2010, the learned District Court Judge taking the case on an ex-parte trial as against the wife, granted the divorce but did not take any action with regard to the Co-Defendant who was present in Court. Naturally aggrieved by this series of tragedy Mr. Wijeratne requested and retired on medical grounds.

He has two children.

Limitations:

As explained elsewhere in this Report as well, there was severe dearth of general awareness on the entire process of Transitional Justice. The lack of Media coverage, publications and statements as well as activity stood to stand culprit for this public naivety. Had there been a better role played by the State as well the National Task Force, the results thus the public awareness; the public participation as well as the public input would have been far greater.

As a result of this lack of home work ' by the CTF and State, every single individual had to be taught; familiarized; and ... before every single consultation.

The cooperation from the Secretariat headed by the CEO at times reached appalling heights. For instance, the serious delays in obtaining the Letters of Appointment; Identity Cards; and funds spoke much for the efficiency with which they worked. This so-called Secretariat failed to even at the simple task of sending of Letters to the respective Government Agents and their Assistants (AGAs). Almost none of the Gas or the AGAs had received a letter from Colombo thus totally unawares before we contacted them and followed the time consuming process of familiarizing them with the entire process before we asked for their assistance. The CEO failed to pick up the phone and/ or computer to simply make these key officers aware even where we had issues and even when we sought her assistance.

Simply put the process would have run smoother if not for this mediocre 'head' at the helm of administrative affairs.

This inefficiency had far graver consequences where for instance, the GA of Kegalle had not received any intimation of the ongoing process thus unawares hence completely non-cooperative. The ZTF lost invaluable opportunities of holding a FGD and a Public Meeting, as planned.

The conduct of the CEO seems completely irrational that, she has refused to give the ZTF the proceedings of our own consultations which would have made our efforts very much easier.

This CEO , not only refused to cooperate but purposefully sabotaged even our efforts to prepare this report by calling in every Note-taker who were willing to work with the ZTF on Saturday the 18th September, to office, for reasons only known to herself.

The lack of coordination; the by-passing of the ZTF Chairman at times; the inability to address issues and take a decision on her part added to the delay in the ZTF finalizing the Reports and Accounts. This Officer who refused to come on a weekend to finalise accounts

was witnessed working with even the note-takers and other staff on a Saturday the Accountant reluctantly agreed to do so.

Serious Objections to the process:

Two major incidents of disruption occurred in Mawanella and Ruwanwella.

The Mawanella incident related to an officer attached to the AGA’s Office Mawanella assigned from the Ministry of National Integration blocking and discouraging the participants from taking part in the discussions; sending them away; and even scolding them. At one point he had even criticized one of our own Members, viz: Ms. Pathma Pushpakanthi, and we invited him to come and talk to us direct.

-Please refer to Annexure IV.

The other incident was an even worse one where the AGA, Ruwanwella officially invited us to address the Grama Sevaka (GS) s of the area but the participant GSs made an about turn the moment we concluded the awareness and started posing questions.

In the given circumstances, we briefed them back that we were there simply on invitation; not representing an NGO but simply the State; they would soon be thanking us for what we did today here for soon they would be duty bound to coordinate these measures in their respective villages.

It is unfortunate that the proceedings do not reflect this episode correctly.

-Please refer to Annexure X.

Even at the FGD at Godakawela there was a minor incident where a group of women expressed an opinion that, this whole exercise was totally unnecessary; would only lead to ‘our boys being jailed’ and that they came only to see whether we are distributing anything.

- Please refer to Annexure XIV.

Unfortunately as most other proceedings the one related to this too is incomplete thus seriously flawed.

This sad situation could have been easily averted if only the proceedings were shared with the ZTF as soon as they were completed.

Breakdown:

				M	F	Total
Focus Group Discussion	22 nd July	Mawanella	Mawanella	11	5	17
	30 th July	Noorie Estate, 83 riots, 89 JVP	Deraniyagala	19	19	38

	10 th August	Wild elephants, women & children's issues	Balangoda	35	23	58
	11 th August	Grama Niladhari PM & FGD	Ruwanwella Divisional Secretary Office 1.30 to 2.30	14	29	43
	18th August		Peradeniya	6	0	6
Public meetings	10th August		Rathnapura - DS Office	Not provided	Not provided	78
	16th August		Godakawela - Divisional Secretary Office	22	29	51
	18th August		Eheliyagoda - Divisional Secretary Office	Not provided	Not provided	65
				107	105	355

-Please refer to the Sign-up sheets attached.

Concerns:

The absence of a Ministry of Religious Affairs rather than an individual Ministry for different religions was pointed.

Particularly, the different provisions in those respective individual Ministry circulars set out different criteria with regard to Religious places.^{38, 39}

³⁸ For instance, the provisions in Circulars issued by the Ministry of Buddhasasana & Religious Affairs, bearing No's.,

- MBRA/2-SAD/10/CON.GEN/2013 dated 21.11.2014 ;
- BSRA/BRA/03/Con./Gen./2011 dated 04.01.2012;
- and the Commissioner- General of Buddhist Affairs dated 11.06.2014 drastically differ from the ones issued by the Ministry of Muslim Affairs which gives free rein to constructing religious places.

³⁹ Circular bearing No. H/Exp/DCM/564/2010 dated 6.5.2016 issued by the Department of Archeology too is relevant in this regard.

The rapid increase in the number of Muslim schools thus the resultant decrease in Muslim children attending Sinhala schools is considered a major cause for the distancing from peaceful co-existence hence reconciliation.

The sheer inefficiency of the state machinery in the effective handling of a disaster, despite many a disaster the country has hitherto faced and despite the fact that there reigns a Line ministry to handle the very subject was exposed with regard to the recent landslides in Aranayake.

Illegal and unauthorized construction of religious places in a not very considerate and meaningful manner risks the existing peace in the country.

The ZTF draws the urgent attention of the state to the contradictory and discriminatory circulars on the construction of religious places with regard to Buddhist and Muslim places.

Summary:

The exact numbers for this analysis could not be reached due to the non cooperation of the CEO who withheld our own information and the assistance of the Note-takers from us and failed to transcript the FGD at the University of Peradeniya.

The majority preferred seeking the Truth and Guarantees of Non-recurrence as against the other two pillars.

There was a positive response to the choice of meting out Justice but the Reparations were not favoured by many.

The majority preferred a Panel of local Judges proportionately representing the different communities.

The majority also requested impartial; independent; apolitical; educated professionals as Judges.

Other demands:

Encourage Mixed- community schools.

Implement a state policy to learn a second language, viz: for the Sinhalese to learn Tamil and vice-versa.

Set up a single Ministry to deal with Religious Affairs rather than three different Ministries.

Review all Circulars with regard to constructing Religious places and implement a common circular/ policy that deals with any such construction irrespective of the Religion.

Identify all discriminatory policies and abolish them.

Appoint a Panel of Experts to review and recommend a National policy in case of Disaster situations and implement the same with International assistance.

Prioritise relief work for the victims of recent disasters.

Review the problems and plight of the Estate sector and negotiate with the concerned Management companies to redress their fair demands/ grievances.

Strictly apply all Laws and Regulations with regard to Environment.

Review the suitability of Palm tree plantation for Sri Lanka.

Review the short and long term Environmental Impact Assessment of all Hydro-power projects.

Prosecute anyone and everyone who promotes religious disharmony and intolerance and update the laws accordingly.

Demarcate the Dewanagala and Kuragala site areas and their respective buffer zones.

Introduce access to water and sanitation facilities as Fundamental Rights and implement accordingly.

Implement short and long term solutions to wild animal attacks/invasions.

Establish Rule of Law in the country.

Organise Inter-cultural and Inter-religious events for Religious sensitization.

Priyantha Gamage

- Chairman

Annex: Reconciliation Mechanisms for Transitional Justice - Sabaragamuwa Province

Zonal Task Force Consultations – My observations

Consultations attended by me –

1. Mawanella	Kegalle District	22. 07. 2016
2. Deraniyagala	Kegalla District	30.07.2016
3. Balangoda	Ratnapura District	05. 08. 2016
4. Eheliyagoda	Ratnapura District	18.08. 2016

Consultations **not** attended by me - Ratnapura - Ratnapura District 10.08.2016

Karawanella – Kegalla District 11.08. 2016

I believe that the Consultation Task Force (CTF) received precise and detailed minutes of the discussions that took place during the consultations and therefore I am reporting only my observations of the consultations.

Participants

Mawanella - There were about 20 participants from Dewanagala and Mawanella. They were all male. The majority were Muslims from the area and there were few Sinhala men too. Later, 06 women came from Hemmathagama/ Aranayaka.

All the men have been and are engaged in activities to improve Sinhala –Muslim relations in the area and expressed enlightened views on Sinhala- Muslim conflict and suggested long- term, progressive and sustainable solutions for national reconciliation, particularly on the aspects of Sinhala- Muslim relations. In this paper, I present their suggestions in the section under ‘recommendations.’

Deraniyagala- People came to the venue of the consultation throughout the day from 8.00 am to nearly 4.00 pm and their number would have exceeded fifty (70) All of them were from Deraniyagala and surrounding villages. There was a Buddhist monk and a Catholic Priest among the participants. I was not able to observe their social-political awareness or their attitudes to reconciliation due to the way the consultation was conducted. . But all of them appreciated the opportunity to voice out their problems.

Balangoda - 41 men and women from Sinhala, Muslim and Tamil communities, and two girl children attended the consultation. Among the audience, there were 05 Buddhist monks. The majority of the participants were women and all of them were from 05 community based women’s organisations, experienced in and engaged with women’s rights and empowerment activism (WCBO) in the area and elsewhere. . All the participants demonstrated a high degree of social, political awareness and had actively participated in

peace building activities in the past, and are active on human rights, child rights, constitutional issues and environmental problems.

Ratnapura - Though I was not present at this consultations, I reliably understand that the number of participants amounted to about eighty. (80.) Participation of most of the people, I was told, was facilitated by the District Secretary's office in Ratnapura along with the ZTF member..

Karawanella- In Karawanella too, a large number of participants attended the consultation.

Eheliyagoda- - Seventy five (70) participants tuned out for this consultation. The majority were women from the women's association known as Kantha Bala Mandalaya attached to the Divisional Secretary's (DIVS)office. Two or three men who were present, were officials from the DIVS's office. .

Issues presented at the consultations

Mawanella- In Mawanella Sinhala- Muslim relations/ conflict was the predominant issue. Discrimination against women heads of households and fallacies in the management of the displaced in Aranayaka were issues that came up from women from Hemmathagama and Aranayaka.

The Divisional Secretary of Mawanella, came in to the venue, at the beginning of the discussion and mentioned house burglary and rape of women in Dehiowita by a gang of 13 men. This was not taken up for discussion. However, I was able to collect confidential and reliable information from Dehiowita, working outside the Zonal Task Force, and send a report to the President of the CTF.

Deraniyagala- I could not get a complete picture of the proceedings due to the manner of holding this discussion, but I observed that disappearances of menfolk, labour issues and , Noori watta killings were among the issues that came up.

Balangoda- Some of the participants (particularly a leading Buddhist monk) came out strongly on the inadequacies in the legal- judicial system, absence of rule of law in the country, lack of confidence in the judicial processes., lack of confidence in the special court that is proposed as a reconciliation mechanism, incompetence, lack of expertise and ethnic biases of Sri Lankan judges if they are to serve in this proposed special court of justice, the need for the inclusion of international judges and experts in the special court of justice , delay of justice in Sri Lankan judicial processes as denial of justice to the people, . lack of people's participation in decision making, corruption and the abuse of political power.

The other issues that came up were, land related problems, human- elephant conflict, story of using a waterfall in Handagiriya for building a hydraulic power plant by a private individual, threats to food security caused by the invasion of wild animals, stone queries,

negligence of public health due to lack of plans for garbage disposal, by the authorities, mal-administration in the distribution of welfare schemes such as Samurdhi and the governments indifference to what ever problems faced by the communities.

Ratnapura- Though I was not present in this discussion, I was reliably informed by the colleague in Ratnapura, that exploitation of people by private money lenders, meaning private finance companies came up as a major problem faced by the people.

Karawanella- I have no information of the kind of issues that came up in Karawanella,

Eheliyagoda- The participants presented some community problems but most of the time was taken to obtain the participants' views on reconciliation mechanisms. Degree of awareness of social political issues in the participants seem to be considerably low. Except one official of the DIVS'S office, all the others opposed the participation of international judges in the proposed special court of justice. It was evident that participants spoke of their problems in separate discussions held at the end of the meeting.

Issues that did not come up

According to my observation, labour issues in the plantations, mine workers specially child labour in the gem mines, political killings, femicides in Kahawatta, disappearances and land slides in Ratnapura District are among the important issues that did not come up during consultations in Sabaragamuwa. .

Women's meetings

Responding to a suggestion made by the President of the CTF, separate women's meetings were introduced at the consultations by women members of the Zonal Task Force from 5th August onwards.

Balangoda .

Discrimination against women heads of households, biases in the distribution of welfare packages, delay in hearing land cases in the Courts, low standards of hygiene and cleanliness in local hospitals, humiliation that women had to face at government hospitals, negligence of patients at hospitals, incapacity of the government structures such as Women's Ministry and other institutions set up by the government at the DIVS's offices for women to address women's problems, complete lack of commitment and concern for women on the part of these institutes, lack of opportunities for committed and experienced women leaders outside the government to intervene in women's problems were issues that came up at the women's meeting in Balangoda.

Eheliyagoda - I had the opportunity to talk to two women in Eheliyagoda. One woman's husband was killed by political opponents and she was denied justice. The other woman's

husband was an alcoholic who set fire to their house and disappeared after that. Both these women face land problems.

Conclusion

In Sabaragamuwa, people's attendance in the Consultations was satisfactory. All those who participated in the sessions appreciated the opportunity to voice out their grievances and injustices experienced by them. All the participants appreciated a special Court of Justice but the majority of them, including the progressive Muslims of Mawanella opposed the inclusion of international judges in such a Court; several participants of Balangoda and Eheliyagoda urged the inclusion of foreign judges. Land issues, absence of legal aid, lack of legal awareness on matters related to daily living, lack of systems to ensure people's participation in development, helplessness of women who faced violence and other problems, lack of any kind of support to women in crisis situations, denial of justice to the families- particularly to women folk of those disappeared and , discrimination against women house -hold chiefs, emerged in my view as crucial issues affecting the people in Sabaragamuwa. They welcomed the government's plans for Transitional Justice but regretted the poor publicity given for this important task. .

Recommendations

Please note that the recommendations are presented in this paper in two sections, for purposes of clarity. Section 1 includes my recommendations based on the suggestions made by the participants during consultations. Section 2 contains those that I recommend on the basis of my experiences and observations.

Section 1

Set up mixed schools for children of all ethnicities in the place of ethnically compartmentalized schools.

Facilitate the observation of Islamic religious functions and prayers by non- Muslims, so that non- Muslims particularly the Sinhalese can clear their doubts that the Muslim Mosques are hatching conspiracies against them.

Address the language issue and facilitate Tamil and Sinhala language teaching for the communities.

Sensitise the people about religious tolerance.

Improve educational standard of the Muslims.

Improve rule of law in the country. .

The government should obtain the services / contributions of women leaders at the grass root level who are aware of women's rights/ issues to address women's problems.

Section 2

In implementing the four pillars of Transitional Justice, the government should obtain the services of Consultation Task Force and Zonal Task Forces.

Set up effective, free legal aid and legal literacy schemes made up of socially committed, humane lawyers. Inclusion of progressive women lawyers in such schemes is a must.

Empower the existing women's associations attached to DIVS' offices with awareness and knowledge of women's rights and ensure their interventions in women's development.

Set up independent Citizens' Watch Committees and ensure the participation/ contributions of these committees in decision making on development.

Introduce support systems at the community level for women with particular attention to women heads of house-holds.

Strengthen the Grama Niladharis, with awareness/, knowledge of human rights, women's rights, child rights and other community issues; improve facilities for these officers , particularly office spaces, communication and transport; motivate their involvement in and contribution to peace and development at the community level.

Introduce reforms in the legal/ judicial systems and processes to overcome the delays in land cases.

Report prepared by

Rohini Dep Weerasinghe

61/3 A, Old Nawala Road, Nawala

17,09 2016

Southern Province

1. බහු ආගමික රටක් ලෙස ලංකාවේ ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් පවා කැමති ආගමක් ඇදහීමට අයිතිය පවරා දී ඇත. නමුත් ලංකාවේ විවිධ කාල වකවාණු වල විවිධ ආගම් වලට බලපෑම් ඇති විය. නම නමන්ගේ ආගම් නිදහසේ ඇදහීමට ඇති නිදහස අහිමි වීම් පවා ඇති විය. යුධමය වාතාවරණයන් පැවති කාලයේදීත් දකුණේ විවිධ දිස්ත්‍රික් වල මෙම ගැටළුව පැවතිණි. එහිසා සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිහිටුවීමේ වැඩසටහන යටතේ විවිධ ගැටුම් වලට ගොදුරු වූ ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ ආගමික නායකයන් සමඟ සාකච්ඡාවක් පවත්වා අදහස් ලබා ගන්නා ලදී.

මෙම සාකච්ඡාව ආගමික නායකයින්ගෙන් සමන්විත කණ්ඩායමක් සමඟ සිදු කරන ලදී. එහිදී විශේෂ නීති අධිකරණ පද්ධතිය වැදගත් භාවය, දැනට අපේ රටේ පවතින නීතියෙන් නිර්ණා ගැනීම් වලදී පවතින ගැටළු, රජය හඳුන්වාදුන් මෙම යාන්ත්‍රණ 4 සඳහා යුතු ආකාරය පිළිබඳ අදහස්, මෙම අසහනකාරී ක්‍රියා නැවත ඉටු නොවීමට යෝජනා ඔවුන් එහිදී ඉදිරිපත් කරන ලදී.

ආගමික කොමසමක් පත් විය යුතු බව ප්‍රධාන යෝජනාවක් විය. ඊට බෞද්ධ, හින්දු, සම්ප්‍රදායික ක්‍රිස්තියානි සභාවෙන් පමණක් නොව නිදහස් සභාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ඇතුළත් කළ යුතු බව සඳහන් විය. නිදහස් සභාවේ මතයන්ට ඉඩක් දෙන ස්ථිර කෙනෙක් සිටිය යුතු බව සඳහන් විය. එනම් ආගමික සංහිදියාව තුළ සාකච්ඡාවන්ට නිදහස් සභාවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍ර ගත යුතු බවයි. ආගමික කොමසම ඇති කර සෑම ආගමක්ම නියෝජනය වන පරිදි නියෝජිතයන් පත් කළ යුතු බව දක්වන ලදී.

බුද්ධ ශාසන හා බෞද්ධ කටයුතු අමාත්‍යාංශය යටතේ ක්‍රිස්තියානි කටයුතු අමාත්‍යාංශය නිබිම නිසා ඔවුන් පීඩා විඳින බවත් එය සංශෝධනය කරන ලෙස ඉල්ලීම් කරන ලදී.

ක්‍රිස්තියානි සභාවක් ආරම්භ කිරීමේදී ආසන්නයේම පිහිටි පන්සල් දෙකෙන් අවසර ගත යුතු බවට ඇති වකු ලේකය වෙනස් කරන ලෙස ඉල්ලීමක් කරන ලදී. මෙය දේශපාලන බලපෑමක් බවත් එය නීතිය ඉදිරියේ ක්‍රියාත්මක නොවුනද මහජනයා පිළිගන්නා නිසා සාමාන්‍ය පීඩනයේදී ඔවුන්ගේ ආගම් ඇදහීමට එය තර්ජනයක් බව දක්වන ලදී. මෙම වකු ලේකය නිසා ක්‍රිස්තියානි සභාවක් ඇති කිරීමට නොහැකි වී ඇති බව සඳහන් කරන ලදී. මෙය මානව අයිති උල්ලංඝනයක් ලෙස ඔවුන් හඳුන්වා දෙයි.

පොලිස් නිලධාරීන් ඇතුළු රාජ්‍ය සේවකයින්ගෙන් සෙසු ආගමික නායකයින්ට අසහනකාරී පීඩා එල්ල වන බවට ඔවුන් චෝදනා කරන ලදී. විශේෂයෙන්ම පොලිසියට පත්වන අය එම ගමෙන්ම පත් නොවිය යුතු බව සඳහන් කරන ලදී. ප්‍රාදේශීය ලේකම්, පොලිස්පති තුමා යනාදී රජය පත් කරන නිලධාරීන් ව්‍යවස්ථාවේ මානව හිමිකම් ගැන දැනසිටිය යුතු බව හා සියළු ආගම් කෙරෙහි දැනුමෙන් යුතු බව පරීක්ෂණ හරහා ඔප්පු විය යුතු බව යෝජනා කරන ලදී. විශේෂයෙන් විවිධ ආගම් ගැන දැන අවබෝධය තියන අය රාජ්‍ය සේවයට ගත යුතු බව දක්වන ලදී. රාජ්‍ය සේවකයන් ද්වි භාෂා ප්‍රවීණ විය යුතු බව විශේෂ යෝජනාවක් විය. ප්‍රාදේශීය ලේකම් පත් වීමේදී හා දිවුරුම් දීමේදී සියළු ආගම් ගැන සමානාත්මකව කටයුතු කරන බවට දිවුරුම් දිය යුතු බව දක්වන ලදී. නිලධාරීන් දේශපාලන බලය මත පත් නොවී උගත් කම මත පත් විය යුතු බව විශේෂ යෝජනාවක් විය. නිලධාරීන් සුදුසු පරිදි ක්‍රියාත්මක විය යුතු බව හා සුදුසුකම් මත පත් විය යුතු බව සඳහන් කරන ලදී.

ඉහළ සිට ගෙන යාන්ත්‍රණ සමඟ ප්‍රාදේශීය නියෝජනයද වැදගත් වන බවත් ආගමික කොමසමට ගම් මට්ටමෙන් සියළු ආගමික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ඇතුළත් නියෝජනයක් ඇති කළ යුතු බව සඳහන් කරන ලදී. රජය හරහා නිලධාරී කණ්ඩායමක් පත් විය යුතු බවත් ඒ අය ගමේ ආගමික ගැටළු වලට මැදිහත් විය යුතු බව සඳහන් කරන ලදී. එම නිලධාරීන් සෑම ප්‍රදේශීය ලේකම් කාර්යාලයටම පත් විය යුතුයි.

මහජන නියෝජිතයන් හැම ආගමකටම ගරු කරන අය නිලධාරීන් ලෙස නිලයට පත් වීම මෙන්ම ඔවුන්ගේ පුද්ගලික ආගම ඇදහීම කාර්යාලය තුළ පුද්ගලනය කිරීම වැරදි බවත් කාර්යාලය තුළ පොදුවේ ආගම් වලට ගරු කරන වැඩ පිළිවෙතක් ඇති කළ යුතු බව දක්වන ලදී. නිදසුනක් ලෙස ගාල්ල දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලයේ සෑම ආගමකම සංකේත පිහිටුවන්න යෝජනා කරන ලදී.

සෙසු ආගමික දරුවන්ට පාසලේදී බුද්ධාගම ඇදහීමට බල කිරීම් සිදු වන බවත් එවැනි ක්‍රියා නතර කරන ලෙස ඉල්ලීම් කරන ලදී. ආගම ඇදහීම ස්වකැමැත්ත මත වන දෙයක් බවත් පුද්ගලිකත්වය වෙනස් කිරීම මානව හිමිකම් උල්ලංඝනයක් ලෙස දක්වන ලදී. බහුතරයට අපේ රටේ ඉඩ තිබෙන නමුත් සුළුතරයට ඉඩක් නැති බව පෙන්වා දෙන ලදී. ආගමික සංහිදියාව ඇති කිරීමට නම් විෂය මාලාවට ආගම පිළිබඳ තවදුරටත් කරුණු ඇතුළත් කළ යුතු බව දක්වන ලදී. වර්තමානයේ දැනට පවතින විෂයමාලා වලට ආගම් වලට අදාළ සංකේත පමණක් ඇතුළත් කර ඇති බව පිළිබඳව ඔවුන් චෝදනා කරන අතර බුද්ධ ධර්මය ලෙස නොව ආගම ලෙස විෂයක් ඇති කළ යුතු බවට යෝජනා කරන ලදී.

විවිධ කාල වකවානු වල මෙම ආගමික නායකයින්ගේ ආගමික සිද්ධස්ථාන වලට සිදු වූ අපරාධ, පහරදීම් වලට වන්දි ඔවුන් බලාපොරොත්තු වෙයි.

බෞද්ධ ආගම විසින් අන්‍ය ආගමිකයින් බවට නිග්‍රහ කිරීම් අපහාස කිරීම් ගැන ඔවුන් කණගාටුව ප්‍රකාශ කරයි. එවැනි අවස්ථා වලදී තමන් ශ්‍රී ලාංකිකයින් නොවේදැයි නිතොන් බව සඳහන් කරන ලදී. ආගම අනුව වෙනස් වුවාට ඔවුන් ශ්‍රී ලාංකිකයන් වන බව සඳහන් කරන ලදී.

විශේෂ නීතිමය අධිකරණය පවතින අධිකරණය අසාර්ථක වන විට සෘජුව ක්‍රියා කිරීමට හා අධිකරණයේ සුජාත බව ආරක්ෂා කිරීමට අවශ්‍ය බව දක්වන ලදී. විශේෂ නීති උපදේශනය සමන්විත යාන්ත්‍රණය සම්බන්ධ කාර්යාලය පිහිටුවීමේදී ආගමික සංහිදියාවට බාධා ඇති නොවන පරිදි නිලධාරීන් පත් කළ යුතු බව දක්වන ලදී.

ආගමික සංහිදියාව සඳහා මාධ්‍ය මගින් සෑම ආගමක් පිළිබඳ පැහැදිලි ප්‍රතිරූපයක් ඇති කළ යුතු බව දැක්විය. සෑම නාලිකාවක්ම බෞද්ධ ආගමට නින්දා ආගමට වැඩි ඉඩක් දෙන බවත් ක්‍රිස්තියානි ආගමට පිළිගැනීමක් නොදෙන බවත් පෙන්වා දෙන ලදී. සෑම ආගමකටම සාධාරණව කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින ලදී.

එසේම මෙම ආගමික නායකයින් ලංකාව සඳහා බෞද්ධ රටක් වනු දැකීමට කැමැත්තෙන් සිටින බව ප්‍රකාශ කරන ලදී. එසේ වුවොත් ලංකාව ආරක්ෂාව ආදරය පිරිනැමී ගැටුම් වලින් තොර රටක් වනු ඇති බව ඔවුන්ගේ අදහස විය.

ආගමික සංහිදියාව සඳහා විවිධ ආගමික මිනිසුන් මිශ්‍ර පදිංචි කිරීම් වලට පදිංචි කළ යුතු බව දක්වන ලදී. එසේම ආගමික වශයෙන් ගමේ ගැටළු ඇති වූ විටදී නීතිය මැදිහත් වනවාට වඩා පංසලේ හාමුදුරුවන්, පුජකයන්, ගමේ ප්‍රභූ අය, පොලිසිය එකතු වෙලා මේ ගැටළු විසඳිය යුතු බවට යෝජනා විය.

- 2. සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිහිටුවීමේ ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකාය යටතේ අතුරුදහන් වීම් පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේදී විශේෂයෙන්ම ධීවර අතුරුදහන් වීම් පිළිබඳ අවධානය යොමුකරමින් යුධමය කාලවකවානු වලදී ධීවර අතුරුදහන් වීම් සිදු වූ පවුල් වල ජනතාව සමඟ සාකච්ඡා කරන ලදී. එහිදී ධීවර අතුරුදහන් වීම් බහුලව සිදු වූ මාතර දිස්ත්‍රික්කයෙන් ධීවර අතුරුදහන් වීම් සිදු වූ පවුල් වල සාමාජිකයන් 10ක් තෝරා ගන්නා ලදී.

මරණ සහතික නිමි නොවූ හා වන්දි මුදල් නිමි නොවූ පවුල් සඳහා සාධාරණ වන්දි හා ණය මුදල් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් විය. වන්දි ලෙස ඇතැම් පිරිස් එකවර මුදලක් ඉල්ලා සිටි අතර අනෙක් පිරිස ලක්ෂ 10ක වන්දියක් යෝජනා කරන ලදී. දුරුවන්ට ශිෂ්‍යාධාර නිසි පරිදි ලැබිය යුතු බව හා ශිෂ්‍යත්ව මුදල් නිසි පරිදි ලැබිය යුතු බව යෝජනා විය.

අතුරුදහන් වූ අය ගැන කාර්යාලය මගින් අතුරුදහන් වූ අය පිළිබඳ සත්‍ය දැන ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ඔවුන්ට ඇති බව අනාවරණය විය. විමර්ශන කටයුතු නිසියාකාරව සිදුවිය යුතු බවට යෝජනා විය. අතුරුදහන් වීම් සඳහා වගකිව යුතු පාර්ශව සඳහා දඬුවම් ලබා දිය යුතු බව අවධාරණය කරන ලදී. අතුරුදහන් වූවන්ගේ කාර්යාලය සඳහා නිර්දේශපාලනිකරණය වූ ස්වාධීනව ක්‍රියාකරන නිලධාරීන් අවශ්‍ය බව දක්වන ලදී. ඔවුන් ජනතා සේවකයින් ලෙස ක්‍රියා කළ යුතු බව දක්වන ලදී.

සමාජය ධීවර ප්‍රජාවට පහළ මට්ටමෙන් සලකන බවට ඔවුන් චෝදනා කරයි. එනිසා සමාජය තුළ ඉහළ පිළිගැනීමක් ඔවුන් අපේක්ෂා කරයි. ඒ හේතුවෙන් ඔවුන් රජයේ සේවකයකුට ලබාදෙන වැටුපක් දෙන මෙන් යෝජනාවක් කරන ලදී.

දෙවුන්දර වරාය ලංකාවේ ප්‍රධානම වරාය ස්ථානයක් බැවින් ධීවර භෞතියේ සේවය කර අතුරුදහන් වූ ධීවරයන් සිහිපත් කර දෙවුන්දර වරාය තුළ අතුරුදහන් වූ අය වෙනුවෙන් ස්මාරකයක් සාදා ඔවුන්ගේ නාම ලේඛනයක් ඇතුළත් කළ යුතු වබට යෝජනා ඉදිරිපත් විය.

- 3. සංහිදියා යාන්ත්‍රණ පිහිටුවීමේ ප්‍රවිචාරණ කාර්ය සාධක බලකාය යටතේ රණවිරු ප්‍රජාවට සිදු වූ අසාධාරණතා හා ඔවුන්ගේ ගැටළු පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේදී යුධමය කාලවකවානු වලදී රණවිරු අතුරුදහන් වීම්, මිය යාම්, ආබාධිතභාවයට ලක්වීම් බහුලව සිදු වූ මාතර දිස්ත්‍රික්කයෙන් රණවිරුවන් හා එම පවුල් වල සාමාජිකයන් 12ක් තෝරා ගන්නා ලදී.

අතුරුදහන් වූ කාර්යාල දිස්ත්‍රික්කයට එක් කාර්යාලයක් බැගින් ලබා දෙන මෙන් ඔවුන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. අතුරුදහන් වූ කාර්යාලයට පත් කරන සාමාජිකයින් අතරට රණවිරුවන්ගෙන්ද සමාජිකයින් පත්විය යුතු බව යෝජනා විය. ස්වාධීන ආයතනයක් ලෙස නිලධාරීන් පත්විය යුතු බව දක්වන ලදී. සියළු ජාති වලට නියෝජනයක් ලැබිය යුතු බව දක්වන ලදී. දේශපාලන බලයෙන් තොරව නිලධාරීන් පත් විය යුතු බව දක්වන ලදී.

හමුදා ආබාධිත රණවිරුවන්ට වන්දි ලබාදෙන වකුලේක රජය වෙනස් වීම සමඟ වෙනස් වීම වැරදි බව දක්වන ලදී. රණවිරු පවුල් වල මියගිය හා අතුරුදහන් වූ රණවිරුවන්ට වන්දි, වැටුප් ලබා දෙන වකුලේක ඇති කරන මෙන් ඔවුන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. රාජකාරියේදී කුමන හේතු මත මිය ගියද සියළු රණවිරුවන්ට වැටුප් සමානව ලබාදිය යුතු බව දක්වන ලදී. ආබාධිත රණවිරුවන්ට හා මිය ගිය රණවිරු පවුල් වලට විශ්‍රාම වැටුප 55 න් නතර නොකර අවු 60 දක්වා වැටුප වැඩි කර දෙන මෙන් ඔවුන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. එසේ වැටුප් ලබාදිය නොහැකි වේ නම් වැටුපට සමානව දුබලතා විශ්‍රාමය ලබාදෙන මෙන් ඉල්ලීම් කරන ලදී.

වසර 30ක යුද්ධ කාලයේදී බඹූෂ ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාර නිසා පීඩා විඳි සිවිල් ජනතාවට සිංහල, දෙමළ ජාති බේදයන්ගෙන් තොරව සමානව සාධාරණය ඉටු කළ යුතු බව ඔවුන්ගේ යෝජනාව විය. ලකාවේ නීතිය මානුෂීය නොවන බවත් නීතියට මානුෂීය මුහුණුවරක් ගෙන ඒමට වැඩපිළිවෙතක් අවශ්‍ය බව ඔවුන් සඳහන් කරන ලදී.

ආබාධිත සොල්දාදුවන්ට සමාජය තුළ විශේෂයක් ලබා දිය යුතු බව දැක්වීය. විදුසර කාඩ්පත සඳහා පුළුල් ප්‍රචාරයක් දිය යුතු බව හා එම කාඩ්පතට සමාජ ආයතන වලින් පිළි ගැනීමක් හිමි විය යුතු බව අනාවරණය කර දක්වන ලදී. මිය ගිය රණවිරුවන්ගේ දෙමාපියන් ජීවත්වන නව ටික කාලය තුළ ඔවුන් රැකබලා ගැනීමේ ක්‍රමයක් ඇති කරන ලෙස රජයට යෝජනා කරන ලදී.

මියගිය සොල්දාදු පවුල් වල බිරින්දෑවරුන්ට හා දරුවන්ට පිහිට වෙන ලෙස ඉල්ලීම් කරන ලදී. රණවිරු අධිකාරිය මගින් රණවිරු පවුල් වලට සේවා ලබා දීම ප්‍රමාණවත් මද බවත් එම සේවා කාර්යක්ෂම කළ යුතු බවත් දක්වන ලදී. මාතර රෝහල තුළ ආබාධිත රණවිරුවන්ට ඇදුන් 6ක වෙනම වාට්ටුවක් ලබාදෙන මෙන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. ක්‍රියාත්මක සේවයේ යෙදී සටියදී මිය ගියද වෙනත් හේතු මත මියගිය බවට මරණ සහතික නිකුත් කිරීම නිසා රණවිරු පවුල් වල සාමාජිකයන් පීඩා විඳින බව තහවුරු විය. ක්‍රියාත්මක සේවයේ යෙදී සටියදී මිය ගියේ නම් ඔවුන්ට නියමිත වැටුප් හා වන්දි ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටින ලදී.

විශේෂයෙන්ම ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාරයෙන් මියගිය හා වෙනත් හේතූන් මත මිය ගිය බවට රණවිරුවන් වර්ග කිරීම නතර කරන මෙන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. වෙනත් හේතූන් මත මිය ගිය රණවිරු පදනම මත ඔවුන්ගේ දරුවන් රාජ්‍ය උත්සව වලට සහභාගී කරගැනීම නතර කර ඇති බවට චෝදනා කරයි. එනිසා ඔවුන්ගේ දරුවන් රාජ්‍ය උත්සව වලට සහභාගී වීමට අවස්ථාව දෙන මෙන් ඉල්ලීම් කරන ලදී.

විශේෂ නීති උපදේශනය සමන්විත යාන්ත්‍රණය සම්බන්ධ කාර්යාලය පිහිටුවීමේදී රණවිරුවාට අණ දුන් නිලධාරියා දක්වා නීතිය මෙහෙය විය යුතු බව සඳහන් කරන ලදී.

රණවිරු සොල්දාදුවකු වරදක් කරලා පාපොච්චාරණය කරයි නම් සමාව දීමේ කාර්යක් පවා ඇති කල යුතු බව දක්වන ලදී. නීතිමය දඬුවමක් දීම නොවේ ප්‍රජා සේවා වලට ඔවුන් යොමු කරන්න යෝජනා කරන ලදී. පොදු සමාව දෙමු කියලා යෝජනා කරන ලදී. බඹූෂ ත්‍රස්ත කණ්ඩායම් වලට සම්බන්ධව සිටි නැවත පුනරුත්ථාපනය වූ අය නැවත සමාජගත කිරීමට මෙම ප්‍රතිචාරක පිරිස කැමැත්ත දැක්වූ නමුත් ඔවුන් හමුදා සේවයට බඳවා නොගත යුතු බව සඳහන් කරන ලදී.

- 4. ගාල්ල නගරයේ පැවති පොදු මහජන හමුව සඳහා දේශපාලන නායකයින්, සාමාන්‍ය මත ජනතාව, තරුණ ප්‍රජාව, ආබාධිත රණවිරුවන් හා පවුල් වල සාමාජිකයින්, ආගමික නායකයින්, භීෂණ කාලයේ පීඩා විඳි ජනතාව යනාදී පිරිස් සහභාගී වූ අතර ඔවුන් පොදුවේ අදහස් ලබා දෙන ලදී.

විශේෂ නීති අධිකරණ පද්ධතිය පිට වීමේදී අපේ රටේ නීතියට ඇතැම් තීරණ ගැනීම් වලදී ගැටළු ඇති වීම මඟහැරීමට විශේෂ අධිකරණ පද්ධතිය ක්‍රියා කල යුතු බව දැක්වීය. අධිකරණයේදීද සියලු ආගම්, ජාති වලට ගරු කරන නීතිවේදීන්ගේ අධීක්ෂණය අවශ්‍ය බව දැක්වීය.

පැමිණි බෞද්ධ භික්ෂුන් වහන්සේ නමක් වූ කැගල්ලේ උඩුවේ පඤ්ඤාරාම හිමි දැක්වූ පරිදි විශේෂ අධිකරණ පද්ධතියට අපේ රටේ අධිකරණ වේදීන් සමඟ විදේශ රට වලින් විශේෂ අධිකරණය යටතේ විදේශ නීතීවේදීන් අධීක්ෂණයන්ට සහභාගී වියයුතු බව දැක්වීය. විදේශ රට වලින් කැඳවන විදේශ නීතීවේදීන් නඩු විනිශ්චයට නොව උපදේශනයට පමණක් සහභාගී කළ යුතු බව දැක්වීය. නමුත් ඇතැම් පිරිසකගේ අදහස වූයේ විදේශ නීතීවේදීන් නඩු විනිශ්චයට යොදා ගත යුතු බවයි. ගාල්ලේ ප්‍රබල දේශපාලකයෙකුගේ අදහස වූයේ දෙමුහුන් අධිකරණයක් යටතේ විදේශ විනිසුරුවන් ගෙන්විය යුතු බවයි. ලංකාවේ නීතිය සුජාන භාවයෙන් තොර බව ඔහු දැක්වීය.

භීෂණ කාලයේ අතුරුදහන් වූ අයගේ පවුල් වල සමාජිකයින් හා අතුරුදහන්වූ රණවිරුවන්ගේ පවුල් වල සමාජිකයින්ට සත්‍ය දැන ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය පැවතිණි. අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ සෙවීමේ කාර්යාලයට පත්වන නිලධාරීන් ස්වාධීනව නිර්දේශපාලනීකරණයෙන් පත්විය යුතුව දැක්වීය. එසේම එම නිලධාරීන් සමාජ හා මානව විද්‍යා විෂය ප්‍රවීණයන්ගෙන් පත්විය යුතු බව දැක්වීය. රජය හරහා නොවී මහජනතාව මේ කොමසමිහි සාමාජිකයින් පත් කල යුතු බව දැක්වීය.

කොමසමි වලට පත්වන නිලධාරීන් සියලු ආගම්, ජාති වලට ගරුකරන නිලධාරීන් පත්විය යුතු බව දැක්වීය. මානුෂීය හැඟීමෙන් ක්‍රියා කරන ඒ විෂය සමඟ ජීවත් වූ අය පත්විය යුතු බව තවත් යෝජනාවක් විය. අතුරුදහන් වූ කාර්යාලයට පත් වන 7 දෙනා සියලු ජාති වල බුද්ධිමත් අයගෙන් පත්විය යුතුයි. ස්ත්‍රීන්ටද මෙම කාර්යාල වල නියෝජනයක් ලබාදිය යුතු බව දැක්වීය. මෙම කොමසමි වලට ආගමික නායකයින්/උපදේශකයන් අවශ්‍ය බවත් උපදෙස් දීමට ආගමික නායකයින් යොදා ගත යුතු බවත් දැක්වීය.

දිස්ත්‍රික්කයට එක කාර්යාලය බැගින් පිහිට විය යුතු බව දැක්වීය. මෙම කාර්යාල වලට අමතරව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයට ජනතාවගේ ගැටළු සොයා බලා කටයුතු කරන නිලධාරී කෙනෙක් පත් කරන ලෙස ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් විය.

නැවත ගැටුම්කාරී ක්‍රියා ඇතිවීම වැළකීමට නම්, ජාතිය අතර පළමුව විශ්වාසය ඇති කළයුතු බවත් එය සාකච්ඡා මට්ටමෙන් නොව අදහස් හුවමාරුවකින් විය යුතු බවත් දැක්වීය. දකුණින් උතුරට මිනිස්සු ගිය නමුත් ඒ අය අතර සබඳතා ගොඩනැගෙනවාද යන්න ගැටළුවක් බව දක්වන ලදී. උතුර දකුණු මිනිස්සු අතර හොඳ අදහස් හුවමාරුවක් තිබීම මෙන්ම ජාතීන් අතර පළමුව විශ්වාසය ඇති කළ යුතු බව දැක්වීය. ජාති අතර සබඳතා නැති වීමට ප්‍රධාන වශයෙන් ආර්ථික ගැටළු හා භාෂා ගැටළුව බලපාන බව සඳහන් කරන ලදී. සිංහල, දෙමළ භාෂා 2 හොඳ මට්ටමට දියුණු කළ යුතු බව යෝජනා කරන ලදී. දෙමළ භාෂාව කථා කිරීමේ හැකියාව සියළු පුරවැසියන්ට අදාල කොට එය අධ්‍යාපන පටිපාටියට ඇතුළු කළ යුතු බවට අදහස් දැක්වීය. ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය ආගමික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් කළ යුතු බවත් සියළු ආගම් වලට දහම් පාසල් පැවැත්විය යුතු බවත් දැක්වීය. නම ආගම විතරක් නොව වෙනත් ආගම් වලට ගරු කරන පිරිසක් බිහි කිරීමෙන් ආගමික සංහිදියාව ගොඩනැගිය හැකි බව දැක්වීය. සෑම පුරවැසියකුටම භාෂාව, ආගම, ජාතිය ගැන හැඟීමක් ඇති කිරීමෙන් සංහිදියාව ගොඩනැගිය හැක.

සංහිදියාව නැති සම්පත් බෙදියාමේ විෂමතාව හේතු වන බව පෙන්වාදුන් අතර සම්පත් සාධාරණව බෙදනවා නම් සංහිදියාව ඇති කලහැකි බවට යෝජනා ඉදිරිපත් විය. සුබසාධනය මත පදනම් වූ ආර්ථිකය බැහැර කොට නිෂ්පාදනය මත පදනම් වූ ආර්ථිකය ඇති කළ යුතු බව දැක්වීය.

ආගමික සංහිදියාව ඇති කිරීමට විවිධ ආගම් වල පවතින ලක්ෂණ ගැන පොදුවේ සියළු ජනතාවට අවබෝධය ලබාදිය යුතු බව දැක්වීය. ජනතාවට ඉතිහාසය ඉගැන්විය යුතු බවත් රැකියා ලබා දීමේදී සුදුසුකම් මත ජාති, ආගම් මත හේද කිරීම් වලින් තොරව මහජන සේවයේ යෙදෙන නිලධාරීන් රාජ්‍ය සේවයට ගැනීමෙන් ආගමික සංහිදියාව ගොඩනැගිය හැකි බව දක්වන ලදී.

අතුරුදහන් වූ මරණ සහතික අහිමි පිරිස් සඳහා මරණ සහතික ලබා ගත යුතු බව දක්වන ලදී. එසේම වන්දි මුදලක් ලැබිය යුතු බවට යෝජනා දැක්වීය.

දකුණු පළාත් සභාවේ රැකියා සඳහා බඳවා ගැනීමේ ගැටළු පවතින බව ජනතාව සඳහන් කරන ලදී. ඒ සඳහා විවෘතව බඳවා ගැනීම් කළ යුතු බව දැක්වීය.

සංවර්ධන ව්‍යාපෘති යටතේ අලාභ හානි සිදුවූ ජනතාවගේ ගැටළු මෙම සාකච්ඡාවේදී ඉදිරිපත් විය. අධිවේගී මාර්ග ඉදිකිරීම් නිසා ඉඩම් අහිමි වීම් ප්‍රධානයි. ඔවුන් ඒ වෙනුවෙන් වන්දි අපේක්ෂා කරයි.

රණවිරු දෙමාපියන්ගේ ඉල්ලීම වූයේ මියගිය සිය පුතා වෙනුවෙන් බිරිඳට මෙන්ම දෙමාපියන්ටත් ජීවත් වනතුරු ජීවත් වීමට වැටුපක් දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටින ලදී. එසේම රණවිරු පවුල් වලට අවු 55න් වැටුප නතර නොකර අවු 60 වනතෙක් වැටුප ලබා දෙන ලෙස යෝජනා ඉදිරිපත් විය.

දුෂිත ක්‍රියා කළ රණවිරුවන් රණවිරුවෙක් නොවන බව ඔවුන්ගේ අදහසයි. අධිකරණය හරහා රණවිරුවන් වරද කලා නම් ඒ අයට දඬුවම් කළ යුතු අතර අනා දීප්‍ර ඉහළ නිලධාරියා දක්වා නීතිය ක්‍රියාත්මක කර වැරදි කළ අයට දඬුවම් දිය යුතු බවට ජනතාව අදහස් දැක්වීය.

මාධ්‍ය මගින් දුෂිත ක්‍රියා සිදු වන බව ජනතාව පෙන්වා දුන් අතර මාධ්‍ය ප්‍රචාරණ සීමා කළ යුතු බව හා මාධ්‍ය නීති ශක්තිමත් කළ යුතු බව දැක්වීය.

යුද්ධයෙන් පීඩා විඳි සිවිල් දෙමළ ජනතාවට අසාධාරණ වී ඇති නම් ඒ අයට ජාතීන්දු නොතකා සැලකිය යුතු බව දැක්වීය. ඔවුන්ට අහිමි වූ ඉඩම් නැවත ලබාදිය යුතු බව දැක්වීය.

භීෂණ කාලයේ, යුද කාලයේ සාමාන්‍ය ජනතාවට ගැටළු ඇති කළ අපරාධකරුවන්ට නැවත දඬුවම් නොදිය යුතු බව දැක්වූ අතර ඔවුන්ට සමාව දී යළි මෙම ගැටළු ඇති නොවෙන්න ඔවුන් පුනරුත්ථාපනය කර සමාජ ගත කළ යුතු බව දැක්වීය. සංහිඳියාව ගැන වැඩසටහන් උතුරේ ජනතාවට ද ඇති කළ යුතු බව දැක්වීය.

ඳකුණේ පදිංචිව සිටින සුළුජාතීන්ට සාධාරණය ලබාදිය යුතු බවට අදහස් ඉදිරිපත් විය.

යුද කාලයේ උතුරේ පදිංචිව සිට ඉඩම් අහිමි වූ ජනතාවගේ අදහස් අනුව ඔවුන් අතරින් පිරිසක් නැවත උතුරේ අහිමි වූ ඉඩම් හා දේපළ ඉල්ලා සිටින අතර නවත් පිරිසක් උතුරේ ඉඩම් වෙනුවට වෙනත් පළාත්වල ඉඩම් හෝ වන්දි අපේක්ෂා කරයි.

ජාති අතර සබඳතා නැති වීමට ප්‍රධාන වශයෙන් ආර්ථික ගැටළු බලපාන බවට අදහස් ඉදිරිපත් වූ අතර ඒ සඳහා නව ආර්ථික කොමසමක් පත් කළ යුතු බව දැක්වීය. යාපනයේ දෙමළ තරුණයින්ගේ ආර්ථිකය නංවන්නේ නම් විශාල ගැටළු අපරාධ නැති කළ හැකි බව දැක්වීය.

- 5. හම්බන්තොට නගරයේ පැවති පොදු මහජන හමුව සඳහා දේශපාලන නායකයින්, සාමාන්‍ය මහ ජනතාව, තරුණ ප්‍රජාව, ආබාධිත රණවිරුවන් හා පවුල් වල සාමාජිකයින්, ආගමික නායකයින්, භීෂණ කාලයේ පීඩා විඳි ජනතාව යනාදී පිරිස් සහභාගී වූ අතර ඔවුන් පොදුවේ අදහස් ලබා දෙන ලදී.

විශේෂ අධිකරණ පද්ධතියට අපේ රටේ අධිකරණ වේදීන් සමඟ විදේශ රට වලින් විශේෂ අධිකරණය යටතේ විදේශ නීතිවේදීන් අධීක්ෂණයන්ට සහභාගිවිය යුතු බව දැක්වීය. විදේශ රටවලින් කැඳවන විදේශ නීතිවේදීන් නඩු විනිශ්චයට නොව උපදේශනයට පමණක් සහභාගී කළ යුතු බව දැක්වීය. දේශීය යාන්ත්‍රණයට පිටතින් නොයා යුතු බව දැක්වීය. නමුත් ඇතැම් පිරිසකගේ අදහස වූයේ විදේශ නීතිවේදීන් නඩු විනිශ්චයට යොදා ගත යුතු බවයි. එසේම විදේශ රටවල තාක්ෂණික නීතිවේදී ක්‍රම සම්පාදන අපේ රටට වඩා උසස්වීම නිසා විදේශ නීතිවේදී සහය ගැනීම වැදගත් වන බව දැක්වීය.

සංහිඳියාව ඇති කරවන්න නම් ආගමික සංහිඳියාව ඇති කළ යුතු බව ජනතාව සඳහන් කරන ලදී. මිනිසුන්ට විවිධ ආගම් වලට ගරු කරන්න පුරුදු කල යුතුයි වෙත ආගම් ගැන අවබෝධය දිය යුතු බව ආගමික නායකයින්ගේ මතය විය. මිශ්‍ර ජාතීන් පදිංචි කිරීම අවශ්‍ය බව දැක්වීය.

සංහිඳියාව උදෙසා බලය බෙදීම වැදගත් බවත් සිංහල අයට පමණක් නොව දෙමළ අයටත් බලය දිය යුතු බවත් ජනතා අදහස විය. දෙමළ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනයවී ඇති බවත් ඒ සඳහා ද්වි භාෂා අධ්‍යාපනය ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු බවත් යෝජනා විය.

පැමිණි මාධ්‍යවේදිවරයකුව සිටි මහනෙකුගේ අදහස අනුව සංහිඳියාව ඇති කිරීමට මාධ්‍ය සතු සැබෑ වගකීම ක්‍රියාත්මකවීම අවශ්‍ය බවයි. සංක්‍රාන්ති යුක්තිය සඳහා මාධ්‍ය සතු වගකීම බොහෝ වන බවත් මෙම යාන්ත්‍රණ 4 ට අදාළ නොමැති කාර්යය මාධ්‍ය විසින් ඉටු නොකළ යුතු බවත්

දැක්විය. මෙම යාන්ත්‍රණ 4 ට අදාළ වැදගත් දත්ත ගැන මාධ්‍ය මගින් විශාල ප්‍රචාරණයක් කළ යුතු බව දැක්විය. වර්තමාන මාධ්‍ය සංවිකිලියාවට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන බවත් මාධ්‍ය වගකීම නිවැරදිව ඉටු කිරීම වැදගත් බවත් දැක්විය.

රණවිරු පවුල් වල ප්‍රජාව පොදුවේ කරුණු ගණනාවක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඔවුන්ගේ ගැටළුවක් වූයේ රණවිරුවන්ගේ අභිමානය සමාජය තුළ රැකෙන්නේ නොමැති වීමයි. මියගිය රණවිරු බිරිත්දැවැන්ගේ අභිමානය රැකදෙන ලෙස ඉල්ලීම් කරන ලදී.

රණවිරු පවුල් වල මියගිය හා අතුරුදහන් වූ රණවිරුවන්ට වන්දි, වැටුප් ලබා දෙන වකුලේක ඇති කරන මෙන් ඔවුන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. රාජකාරියේදී කුමන හේතු මත මිය ගියද සියළු රණවිරුවන්ට වැටුප් සමානව ලබාදිය යුතු බව දක්වන ලදී. ආබාධිත රණවිරුවන්ට හා මිය ගිය රණවිරු පවුල් වලට විශ්‍රාම වැටුප 55න් නතර නොකර අවු 60 දක්වා වැටුප වැඩි කර දෙන මෙන් ඔවුන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. එසේ වැටුප් ලබාදිය නොහැකි වේ නම් වැටුපට සමානව දුබලතා විශ්‍රාමය ලබාදෙන මෙන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. විශේෂයෙන්ම ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාරයෙන් මිය ගිය හා වෙනත් හේතු මත මිය ගිය බවට රණවිරුවන් වර්ග කිරීම නතර කරන මෙන් ඉල්ලීම් කරන ලදී. වාර්ෂික වැටුප් වැඩි වීම ඊට ඇතුළත් විය යුතු බව රණවිරුවන්ගේ යෝජනාව විය. තවද මිය ගිය රණවිරුවන්ගේ බිරිඳට ගෙවන වැටුප හා සමානව අපි මිය ගිය පසුවද අපේ බිරිඳ ජීවත් වන්නේ නම් ඇයට වැටුප් ගෙවන ලෙස ඉල්ලීම් කරන ලදී.

ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාර නිසා පීඩා විඳි සිවිල් ජනතාවට සිංහල, දෙමළ ජාති හේදයන්ගෙන් තොරව සමානව සාධාරණය ඉටු කළ යුතු බව ඔවුන්ගේ යෝජනාව විය.

ආබාධිත සොල්දාදුවන්ට සමාජය තුළ විශේෂයක් ලබා දිය යුතු බව දැක්විය. විදුසර කාඩ්පත සඳහා පුළුල් ප්‍රචාරයක් දිය යුතු බව හා එම කාඩ්පතට සමාජ ආයතන වලින් පිළිගැනීමක් හිමි විය යුතු බව අනාවරණය කර දක්වන ලදී.

රණවිරුවාට අණ දුන් නිලධාරීන් දක්වා නීතිය ක්‍රියාත්මක වී සත්‍ය සෙවිය යුතු බව දැක්විය. රණවිරුවා වරද කර ඇති නම් ඔහුට දඬුවම් දිය යුතුයි, හැනිනම් අණ දීපු අය දක්වා උසාවිවල නඩු අහලා දඬුවම් දිය යුතු බව දැක්විය.

යුද්ධය හේතුවෙන් දෙමළ සිවිල් ප්‍රජාවගේ ඉඩම් අහිමි වූවා නම් ඒ අයට නැවත ඉඩම් දියයුතුයි නමුදු නිලධාරීන් එම ඉඩම් භාවිතා කරන්නේ නම් ජනතාවට වෙනත් ඉඩම් හෝ එම ඉඩම් ලබා දී ඔවුන් පදිංචි කළ යුතු බව දැක්විය

භීෂණ කාලයේ අතුරුදහන් වූ අයගේ පවුල් වල සමාජිකයින් හා යුද කාලයේ අතුරුදහන් වූවන්ගේ පවුල් වල යෝජනා අනුව අතුරුදහන් වීමේ කාර්යාලයට ස්වාධීන ආයතනයක් ලෙස නිලධාරීන් පත් විය යුතු බව දක්වන ලදී. සියළු ජාතිවලට නියෝජනයක් ලැබිය යුතු බව දක්වන ලදී. දේශපාලන බලයෙන් තොරව නිලධාරීන් පත් විය යුතු බව දක්වන ලදී. මෙම කාර්යාලයට දේශීය බුද්ධිමත් උගත් නිලධාරීන් පත්කළ යුතු බව තවත් යෝජනාවක් විය. ඒ සඳහා මධ්‍යයම කොටස් වලින් (විශ්‍රාම ගිය අය/මධ්‍යස්ථව බැලිය හැකි උගතුන්) පත් වීම ගැන ඔවුන් ප්‍රසාදය පල කරන ලදී.

අතුරුදහන් වූවන්ගේ පවුල්වල අය විසින් කරන ලද යෝජනා මෙසේය;

සත්‍ය දැන ගැනීමේ අවශ්‍යතාව ඔවුන්ට ඇත. අතුරුදහන් වූ අයට මරණ සහතික ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය බව දැක්විය.

අතුරුදහන් වූ අයගේ පවුල්වල දෙමාපියන්ට, වැන්දඹු අයට රු.12,000/- ක විශ්‍රාම වැටුපක් යෝජනා විය.

අතුරුදහන් වූ අය වෙනුවෙන් මන්ත්‍රී/ඇමතිලාට ලබාදෙන වන්දියක් ඉල්ලා සිටින ලදී.

89/88 භීෂණවල අතුරුදහන් කිරීම් වලට වරද කල අයට පොදු සමාව නොදිය යුතු බවත් අවු. 10 ක සිර දණ්ඩනය දෙන්න යෝජනා විය. මේ ගැටළු අනාගතයේ නොවෙන්න නම් දඬුවම් දීම කළයුතු බව දැක්විය.

අතුරුදහන් වූ අයට මරණ සහතික නැති අයට මරණ සහතික දෙන්න ඉල්ලීම් කරන ලදී.

අතුරුදහන් වූ අයගේ පවුල් වල දරුවන්ට රැකියා අවස්ථා දිය යුතු බව දැක්වීය.

අතුරුදහන් වූ අයගේ පවුල්වල අයට අතුරුදහන් වූ කෙනා වෙනුවෙන් හැඳුනුම්පතක් දිය යුතු බවත් එය ඉදිරිපත්කොට රජයේ සේවා ලබා ගැනීම පහසු කල යුතු බව දැක්වීය.

අතුරුදහන් වූ අයට පවුල්වල අය විදේශ ගතවීමවල දී ප්‍රමුඛතාවය දිය යුතු බව දැක්වීය.

අතුරුදහන් වූ අයගේ පවුල් වල ඉන්න නිවාස අහිමි අයට නිවාස දිය යුතු බව දැක්වීය.

මෙම කොමිසම් මගින් ප්‍රාදේශීය මට්ටමෙන් කාර්යාල පිහිටවා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයට මෙම තනතුරු යටතේ නිලධාරීන් පත් කළ යුතුය. එහිදී සත්‍ය යටපත් නොවිය යුතුය. දැනුමක් තියන අය පත් කල යුතුය. කාර්යාල දිස්ත්‍රික්කයෙන් දිස්ත්‍රික්කයට පත් කල යුතුය. මේ යාන්ත්‍රණ වලට අයත් කොමිසම් වලට පත්වන අය සියලු ආගම්, ජාති වලට ගරුකරන අය පත්විය යුතුයි. සියලු ආගම් ජාතිවල නියෝජනය දිය යුතුයි. එම කාර්යාල ප්‍රාදේශීය මට්ටමෙන් 1 ක් වශයෙන් පිහිටුවිය යුතු බව දැක්වීය. නිලධාරීන් නිර්දේශපාලනීකරණය වූ අය පත්කල යුතුයි. සැමට සාධාරණව බලන අය පත්විය යුතුය.

අතුරුදහන් වීමේ තොරතුරු සොයා බලන්න වෙනමම නිලධාරියෙක් පත් කල යුතු බව දැක්වීය. එම නිලධාරියා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයෙන් තොරව වෙනමම පිහිට විය යුතුයි.

අසාධාරණ සිදු වූ පවුල් සඳහා වන්දි මුදල් ලෙස රු. 500,000ක මුදලක් යෝජනා විය.

සංහිදියාව ගොඩනැගීමට නම් පාසල, පන්සල, පොලීසිය ඒකාබද්ධව ගමේ ප්‍රභූවරු ඇතුළත් සංවිධාන පිහිටුවීම වැදගත් බව යෝජනා විය. රට තුළ සංක්‍රාන්තිය, මිශ්‍ර පාසල් ක්‍රම ඇති කිරීම මගින් මෙම ගැටළු අවම කල හැකි බවත් නම ආගම දහම පමණක් නොවෙයි වෙනත් ආගම් වලටත් ගරු කරන්න මිනිස්සුන්ට පුරුදු කළ යුතු බව දැක්වීය. මිශ්‍ර පාසැල් ක්‍රමය මෙහිදී වටිනා බවත් පාසැල් කාලේ දරුවන්ට මේවා උගැන්වීම වැදගත් බවත් අනාගතේ රට භාර ගන්න ළමයින්ගේ මනස තුළ සෑම ජාතියකටම ගරු කිරීමේ අගය ඇති කළ යුතු බව යෝජනා විය.

හමුදා සේවයේ යෙදී සිට යුධ කාලයේ සටන් කර ඉවත් වූ අය කළ සේවය සලකා ඔවුන්ට විශේෂ වන්දියක් අපේක්ෂා කරන ලදී.

- 6. මාතර නගරයේ පැවති පොදු මහජන හමුව සඳහා දේශපාලන නායකයින්, නීතීඥයින්, වෛද්‍යවරුන්, සාමාන්‍ය මහ ජනතාව, තරුණ ප්‍රජාව, ආබාධිත රණවිරුවන් හා පවුල් වල සාමාජිකයින්, නිෂ්ණ කාලයේ පීඩා විඳි ජනතාව යනාදී පිරිස් සහභාගී වූ අතර ඔවුන් පොදුවේ අදහස් ලබා දෙන ලදී.

දෙස් විදෙස් නීති වේදීන් අපක්ෂපාතීව නීතිය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි.

දේශීය නීතීවේදීන් පත් විය යුතු බව පිළිගත් ප්‍රතිචාරයක් පිරිසක් සිටි අතර ඇතැම් ප්‍රතිචාරකයින් විදෙස් නීතීවේදීන්ගේ උපදේශනයන් හා විනිශ්චයන් අවශ්‍ය බව දැක්වීය.

මෙම සාකච්ඡාව ආගමික නායකයින්ගෙන් සමන්විත කණ්ඩායමක් සමඟ සිදු කරන ලදී. එහිදී විශේෂ නීති අධිකරණ පද්ධතිය වැදගත් භාවය, දැනට අපේ රටේ පවතින නීතියෙන් තීරණ ගැනීම් වලදී පවතින ගැටළු, රජය හඳුන්වාදුන් මෙම යාන්ත්‍රණ 4 සෑදිය යුතු ආකාරය පිළිබඳ අදහස්, මෙම අසහනකාරී ක්‍රියා නැවත ඉටු නොවීමට යෝජනා ඔවුන් එහිදී ඉදිරිපත් කරන ලදී.

විශේෂ නීතිමය අධිකරණය පවතින අධිකරණය අසාර්ථක වන විට සෘජුව ක්‍රියා කිරීමට හා අධිකරණයේ සුජාත බව ආරක්ෂා කිරීමට අවශ්‍ය බව දැක්වන ලදී. විශේෂ නීති උපදේශනය සමන්විත යාන්ත්‍රණය සම්බන්ධ කාර්යාලය පිහිටුවීමේදී ආගමික සංහිදියාවට බාධා ඇති නොවන පරිදි නිලධාරීන් පත් කළ යුතු බව දැක්වන ලදී.

අතුරුදහන් වූ අය ගැන කාර්යාලය මගින් අතුරුදහන් වූ අය පිළිබඳ සත්‍ය දැන ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ඔවුන්ට ඇති බව අනාවරණය විය. විමර්ශන කටයුතු නිසියාකාරව සිදුවිය යුතු බවට

යෝජනා විය. අතුරුදහන් වීම් සඳහා වග කිව යුතු පාර්ශව සඳහා දඬුවම් ලබා දිය යුතු බව අවධාරණය කරන ලදී. අතුරුදහන් වුවන්ගේ කාර්යාලය සඳහා නිර්දේශපාලනිකරණය වූ ස්වාධීනව ක්‍රියා කරන නිලධාරීන් අවශ්‍ය බව දක්වන ලදී. ඔවුන් ජනතා සේවකයින් ලෙස ක්‍රියා කළ යුතු බව දක්වන ලදී.

කොමසමි වලට පත්වන නිලධාරීන් සියළු ආගම්, ජාති වලට ගරුකරන නිලධාරීන් පත්විය යුතු බව දැක්විය. මානුෂීය හැඟීමෙන් ක්‍රියා කරන ඒ විෂය සමඟ ජීවත් වූ අය පත්විය යුතු බව තවත් යෝජනාවක් විය. අතුරුදහන් වූ කාර්යාලයට පත් වන 7 දෙනා සියලු ජාතිවල බුද්ධිමත් අයගෙන් පත්විය යුතුයි. ස්ත්‍රීන්ටද මෙම කාර්යාල වල නියෝජනයක් ලබාදිය යුතු බව දැක්විය. මෙම කොමසමි වලට ආගමික නායකයින් / උපදේශනයන් අවශ්‍ය බවත් උපදෙස් දීමට ආගමික නායකයින් යොදා ගත යුතු බව දැක්විය.

භීෂණ කාලයේ අතුරුදහන් වූ අයගේ පවුල් වල සමාජිකයින් හා අතුරුදහන් වූ රණවිරුවන්ගේ පවුල් වල සමාජිකයින්ට සත්‍ය දැන ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය පැවතිණි. අතුරුදහන් වුවන් පිළිබඳ සෙවීමේ කාර්යාලයට පත්වන නිලධාරීන් ස්වාධීනව නිර්දේශපාලනිකරණයෙන් පත් විය යුතු බව දැක්විය. එසේම එම නිලධාරීන් සමාජ හා මානව විද්‍යා විෂය ප්‍රවීණයන්ගෙන් පත් විය යුතු බව දැක්විය. රජය හරහා හොඳී මහජනතාව මේ කොමසමිහි සාමාජිකයින් පත් කල යුතු බව දැක්විය.

පළාත් සභා බලය විමධ්‍යගත කල යුතු බව දැක්විය.

මෙම සංගිදියා වැඩසටහන අසාර්ථක බව දැක්වූ අය විය. සංගිදියාව ඇති කිරීමට නම් සමාජීය සංස්කෘතික කාරණා දියුණු කල යුතු බව දැක්විය.

උතුරේ ජනතාවගේ සුබසාධන කටයුතු දියුණු කළ යු බව ඇතැම් ප්‍රතිචාරක මතය විය.

Trincomalee

திருகோணமலை மாவட்ட பிராந்திய செயலணியின் (ணுவகு) அறிக்கை.

1. பிரதேசத்தின் பின்னணியும் பிரச்சினைகளின் தன்மையும்.

ஏற்கனவே திட்டமிட்டவாறு 6 இலக்குக் குழுவினருடனான (குபுனு) கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. எனினும் திருகோணமலை, மூவின சமூகங்களும் ஓரளவு சமமாக வாழும் மாவட்டம் என்பதால் மேலதிக கலந்துரையாடல்களின் தேவைப்பாடு தொடர்பில் உணரப்பட்டது. இந்த நிலைமையை சமாளிக்கும் வகையில் திட்டமிடப்பட்ட 6 கலந்துரையாடல்களின் போதே அனைத்து பிரச்சினைகளையும் உள்வாங்கும் வகையில் மேலதிகமான கலந்துரையாடல்களுக்கான ஏற்பாடுகள் தொடர்பிலும் திட்டமிடப்பட்டது. இதனடிப்படையில், காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர்கள், படுகொலைக்கு ஆளானோர், பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டோர் மற்றும் யுத்தத்தினால் அங்கவீனமானவர்கள் ஆகிய வேறுபட்ட பிரச்சினைகளுக்குரிய குழுவினரும் கலந்துரையாடலில் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தனர்.

திருகோணமலையை பொறுத்தவரையில் பிரச்சினையின் தன்மையும் அதனால் பாதிப்புக்குள்ளானோரின் அனுபவங்களும் முற்றிலும் வேறானது. தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினை தொடர்பிலேயே இந்த அறிக்கை கவனம் கொள்ளுகின்றது. (சிங்கள மக்களுடனான கலந்துரையாடல்கள் தொடர்பான விபரங்கள் எவையும் போதியளவு இந்த அறிக்கையாளரிடம் இல்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவும்) திருகோணமலை மாவட்டமானது, காலத்திற்கு காலம் பலவேறு வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிலங்கா இராணுவத்துக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் (டுவுவு) இடையிலான ஆயுத மேதல்களின் போதான காலப்பகுதி. இந்திய அமைதிப்படை திருகோணமலையில் நிலைகொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (ஈஈஈ) பிரதான ஆயுதம் தாங்கிய அமைப்பாக இயங்கிய காலப்பகுதி - இவர்களும் ஈழத் தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணியினதும் இணைவில் உருப்பெற்ற (நுநயஅ யேவழையெட னுநஅழஉசயவவஉ டுடிநசயவழையெட குசழவெ நுநுடுகு) தமிழ் தேசிய ராணுவக் காலப்பகுதி (வுயஅடை யேவழையெட யுசஅல (வுயே) - இவர்கள் வெளியேறிய பின்னர், மீண்டும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் - சிறிலங்கா இராணுவத்திற்கும் இடையிலான மோதல் காலப்பகுதி. இவ்வாறான ஒவ்வொரு காலப்பகுதிகளிலும் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்கள் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டிருக்கின்றனர். இதன் போது பலர் காணாமல் போயுள்ளனர். படுகொலைக்கு ஆளாகியிருக்கின்றனர். இவ்வாறான பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களே எங்களது இலக்குக் குழுவில் இடம்பெற்றிருந்தனர். இவர்கள் ஒவ்வொரு பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர் : **மூதூர், குச்சவெளி, தம்பலகாமம், கந்தளாய், வெருகல், பட்டினமும் சூழலும் ஆகிய பகுதிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருந்தனர்.**

இவர்களின் கருத்துக்களை தொகுத்ததில், இவர்கள் அனைவரும் தற்போது இருக்கின்ற அரசு கட்டமைப்புக்கள் தொடர்பில் அதிருப்தியுள்ளவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் அரசாங்கத்தின் மிகக் குறைவான நஸ்ட ஈட்டை பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். சிலர் 50000 ரூபாவும் சிலர் 100000 ரூபாவும் பெற்றிருக்கின்றனர் ஆனால் மேற்படி தொகைகள் எந்த வகையிலும் நியாயமானதல்ல என்பதே அவர்களின் கருத்தாக இருக்கிறது.

பெரும்பலானவர்கள் (தமிழ் மக்கள்) தங்களுக்கான நீதி உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் அதன் பின்னர்தான் நஸ்ட ஈடுபற்றி பேச முடியுமென்று குறிப்பிட்டனர். பரணகம் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக் குழு என பலரிடம் முறையிட்டும் இதுவரை எந்தவொரு முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பதே அவர்களது பொது அபிப்பிராயமாக இருந்தது. எனவே தங்களின் அனுபவத்தில் இதுவும் ஒரு கண்துடைப்பாக இருந்துவிடுமோ என்று தாங்கள்

எண்ணுவதாகவும் குறிப்பிட்டனர். இவ்வாறானதொரு பின்புலத்தில்தால் கீழ்வரும் தகவல்கள் பங்குகொண்ட மக்கள் வெளிப்படுத்திய அபிப்பிராயங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2. கலந்தாலோசனையின் போதான அனுபவங்கள்:

கலந்தாலோசனையின் போது வலய செயலணியின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்களுக்கு ஒப்பீட்டடிப்படையில் அதிகம் பரிட்சயமான இடங்களை (பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகள்) பொறுப்பெடுத்திருந்தனர். இதன் மூலம் விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளை இலகுவாக முன்னெடுக்க முடிந்தது. சில உறுப்பினர்கள் அதிகளவில் விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க விரும்பிய போதிலும் நிதித் தடையின் காரணமாக அதனை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. நிகழ்வுகளின் போது பாதுகாப்பு பிரச்சினைகள் எவையும் ஏற்படவில்லை. அரச அதிகாரிகளை பொறுத்தவரையில் நாங்கள் தொடர்பு கொண்டதற்கு அமைவாக அரச கட்டிடங்களை பயன்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்து தந்திருந்தனர். ஆனாலும் மூதூர் பிரதேச செயலாளர் ஆதரவு தர உடன்படாத காரணத்தினால் அரச சாரா நிறுவனத்திற்கு சொந்தமான கட்டிடம் ஒன்றை பயன்படுத்த வேண்டியேற்பட்டது. மற்றும்படி அரச அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பு என்பது கலந்தாலோசனையில் பெரியளவு சாதகமான தாக்கத்தை செலுத்தியதாக கூறமுடியாது. அவர்கள் மூலம் பொது மக்கள் எங்களது நிகழ்வுகளுக்கு பெருமளவில் வருகை தந்தார்களென்றும் கூறமுடியாது. அரச அதிகாரிகளின் ஈடுபாடு என்பது ஒரு சம்பிரதாய பூர்வமான ஈடுபாடாக இருந்தயேயன்றி ஆக்கபூர்வமானதாக இருந்திருக்கவில்லை. மேலும் வலய செயலணிக்கான (ணுவக) அறிமுக நிகழ்வின் போது குறிப்பிட்டது போன்று மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினரின் ஈடுபாடும் இருந்திருக்கவில்லை. மக்கள் சந்திப்புக்கள் தொடர்பில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்த போதும் ஆணைக் குழுவின் திருகோணமலை மாவட்ட அதிகாரிகள் எவரும் எந்தவொரு நிகழ்விலும் பங்கு கொண்டிருக்கவில்லை.

ஊடகங்களை பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளையும் முக்கியமாக, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் அபிப்பிராயங்களை பதிவு செய்வதில் ஆர்வம் காட்டியிருந்தன. சிவில் சமூக அமைப்புக்களின் பங்குபற்றல் ஓரளவு இருந்தது. ஆனால் தனி நபர்களாக தங்களின் கருத்துக்களை அதாவது பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குரலையே அதிகம் பதிவுசெய்ய முடிந்தது.

3. கலந்தாலோசனையின் பகுப்பு முறை

இதற்கான தகவல்கள் திட்ட இணைப்பாளரிடம் உண்டு.

4. வலயச் செயலணியின் கலந்தாலோசனைகளின்போதான அவதானிப்புக்கள்.

a. பொதுமக்கள் சந்திப்பின்போது வலயச்செயலணியின் முன் சமூகமளித்தவர்கள் தொடர்பான அவதானிப்பு:

இதன் போது ஒப்பீட்டடிப்படையில் தமிழ் பேசும் சமூகத்தினரே அதிகம் பங்குகொண்டிருந்தனர். இதிலும் ஒப்பீட்டடிப்படையில் யுத்த காலத்தில் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட தமிழ் குடும்பங்களை சேர்ந்தவர்களே (தாய், மனைவி, சகோதரி, சகோதரன்) அதிகம் பங்குகொண்டிருந்தனர். மேலும் படுகொலைக்கு ஆளானவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் (உதாரணம் - குமாரபுரம், கந்தளாய் படுகொலைகள்) பங்குகொண்டிருந்தனர்.

அதே வேளை முஸ்லிம் சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களும் இதில் பங்குகொண்டு தங்களின் கருத்துக்களை பதிவு செய்திருந்தனர். அவர்களில் அனேகர் 1987, 1988, 1989, 1990

காலப்பகுதியில் இனத்தெரியாதவர்களால் சுடப்பட்டவர்களின் மற்றும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களை சேர்ந்தவர்களாவர். (அதில் ஒரு சிலர் விடுதலைப்புவிகளால் சுடப்பட்டதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தனர்) ஏனெனில் இக்காலப்பகுதில் திருகோணமலையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி மற்றும் ஈழத் தேசிய முன்னணி ஆகியவற்றின் இணைவில் உருவாக்கப்பட்ட தமிழ் தேசிய இராணுவமும் பலமாக செயற்பட்டிருந்தது. இந்திய அமைதிப்படையின் ஆதரவுடன் இணைந்து செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த இவர்களுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் அவ்வப்போது மோதல்கள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்தன. இது ஒருபுறம் என்றால் மறுபுறம் சிறிலங்கா இராணுவத்தின் செயற்பாடுகளும் இருந்தன. மேலும் பங்குகொண்டிருந்த முஸ்லிம் சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களில் அனேகர், காணியுடன் தொடர்பான பிரச்சினைகளையும் பதிவு செய்திருந்தனர். அத்துடன் தங்களது உறவினர்கள் காணாமல் போனமை மற்றும் படுகொலைகளுக்கு ஆளாகியமை தொடர்பில் நஸ்ட ஈட்டை எதிர்பார்ப்பவர்களாவும் இருந்தனர்.

இவ்வாறு பொது மக்கள் சந்திப்பின் போது பங்குகொண்டவர்கள் அனைவரும், குறித்த சந்திப்புக்கள் இடம்பெற்றிருந்த, மூதூர், குச்சுவெளி, வெருகல் மற்றும் பட்டினமும், சூழலும் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் வாழ்பவர்களாவர். இவர்களின் தோற்றம் மற்றும் இவர்கள் வெளிப்படுத்திய பிரச்சினைகளின் தன்மையிலிருந்து கற்றுக் கொள்வதாயின், அவர்கள் அனைவரும் பாரபட்சமில்லாமல் மோசமான வறுமை அனுபவிப்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர். மூதூரில் இடம்பெற்ற பொது மக்கள் சந்திப்பின் போது ஒரு சில முன்னாள் விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்களும் பங்குகொண்டு தங்களின் கருத்துக்களை பதிவு செய்திருந்தனர். இது ஒப்பீட்டிடப்படையில் மிகவும் குறைவாகும். இவ்வாறு பங்குகொண்டவர்களில் சிலர் தங்களின் கனவன்கள் இராணுவத்திடம் சரடைந்ததன் பின்னர், இதுவரை அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அறிய முடியாமல் இருப்பவர்களாவர். இன்னும் ஒரு சிலர் யுத்தின் போது அங்கங்களை இழந்து பின்னர் சமூகத்தில் வறுமைநிலையில் இருப்பவர்கள். இவர்கள் தங்களுக்கு எந்தவொரு உதவியும் செய்யப்படவில்லை என்னும் வேதனையுடன் இருப்பவர்கள். விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு இருந்திருக்குமானால் தங்களுக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்றும் ஒருவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இது ஒரு உதாரணமாகவே இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

b. கலந்தாலோசனைச் செயல்முறை தொடர்பான அவதானிப்புகள்:

ஒப்பீட்டிடப்படையில் கலந்தாலோசனை செயலணியையும் அதன் நோக்கங்களையும் விளங்கிக் கொண்டு, சமூகமளித்திருந்தவர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைவு எனலாம். சமூகம் தந்திருந்தவர்களில் பெரும்பான்மையினர் இதனை ஒரு ஆணைக் குழுவாக கருதி அல்லது கருதாமல் தங்களின் முறைப்பாடுகளை வழங்குவதற்கான ஒரு இடமாகவே இதனை கருதிக் கொண்டனர். கலந்தாலோசனையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் எமது குழுவினரால் இது தொடர்பில் தெளிவாக அறிவுறுத்தப்பட்ட போதிலும் கூட, அவர்கள் தங்களின் முறைப்பாடுகளையே எடுத்தியம்பினர். பின்னர் நாம் அவ்வப்போது முன்வைத்த கேள்விகளின் வழியாகவே, அவர்களை எங்களது நோக்கத்தின் பக்கமாக திரும்ப முடிந்தது. பங்குகொண்டவர்களில் பெரும்பான்மையினர் (தமிழ் சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள்) தங்களின் கருத்துக்களை கேட்க வந்திருப்பதை வரவேற்ற போதிலும் கூட, பெருமளவிற்கு அவநம்பிக்கையையே வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். குறிப்பாக ஏற்கனவே இடம்பெற்ற ஆணைக்குழுக்களில் பங்குகொண்டிருந்தவர்கள் 'நாங்கள் எல்லா இடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறும் ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை' என்னும் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தினர். பங்குகொண்டவர்களில் அனேகர் குறிப்பாக காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் குடும்பங்களை சேர்ந்தவர்கள், தங்களின் பிள்ளைகளை மீட்டுத் தர வேணும், அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று எங்களுக்கு தெரிய வேணும் என்னும் சொந்தொடரையே மீண்டும் மீண்டும் உச்சரித்திருந்தனர். சிலர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்

போதே அமுதனர். அவ்வாறானவர்கள் ஏங்கனவே ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்த ஆற்றுப்படுத்துனரால் கையாளப்பட்டனர்.

5. பொறிமுறைகள் பற்றிய பிரதான சிபார்சுகள்:

a. நீதித்துறைப் பொறிமுறை :

நீதிப் பொறிமுறை தொடர்பில் விசேட நீதிமன்றம் அல்லது கலப்பு நீதிமன்றம் - இப்படியான சொற்கள் தொடர்பில் பொது மக்கள் தெளிவற்றிருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. அவர்களின் அனேகர் முதல் முதலாகவே இவ்வாறான சொற்களை கேட்பவர்களாகவே தெரிந்தனர். அவர்களது உடல்மொழி மற்றும் கருத்துக்களை உற்றுநோக்கியதிலிருந்து, இவ்வாறானதொரு புரிதலுக்கே வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் பிரயோகித்த வார்த்தைகளை வாசிப்பு செய்தால், அவர்களின் நம்பிக்கையை அல்லது அவநம்பிக்கையை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. பொதுவாக எப்படி இவர்களை நம்புவது என்னும் கேள்வியிலிருந்துதான் அவர்களின் இன்னொரு நம்பிக்கையை அறிய முடிகிறது. அதாவது, இவர்கள்தான் எல்லாம் செய்தவர்கள் பின்னர் இவர்கள் எப்படி நீதியை தருவார்கள் என்பதே பங்குகொண்டவர்களின் பொதுவான கேள்வியாக இருந்தது. அவ்வாறாயின் இது எப்படி இருக்க வேண்டும்? - இப்படியொரு கேள்வியை நாங்கள் எழுப்பிய போது - எங்களுக்கு வெளிநாடுதான் வேண்டும் என்று பெருமளவானோர் பதிலளித்தனர். இதன் மூலம் வெறும் உள்நாட்டு நீதிப் பொறிமுறையை தமிழ் மக்கள் விரும்பவில்லை ஏனெனில் அது தங்களுக்கு நீதியை வழங்காது என்றே அவர்கள் நம்புகின்றனர். பொதுவாக அவர்களின் அபிப்பிராயங்களை வாசிப்புச் செய்த அனுபவத்தில் கூறுவதாயின், அவர்களுக்கு இலங்கை அரசாங்கத்தின் விசாரணை கட்டமைப்புக்கள் எதிலும் நம்பிக்கை இல்லையென்றே தெரிகிறது. பொதுமக்கள் கலந்தாலோசனையில் பங்குகொண்ட சிவில் சமூக பிரதிநிதிகள், குமாரபுரம் வழக்கில் நடந்த விடயத்தை ஆதாரமாக காண்பித்தனர். இதன் பின்னரும் உள்நாட்டு பொறிமுறை தொடர்பில் நம்பிக்கை வைக்க முடியுமா என்று கேள்வி எழுப்பியிருந்தனர்.

பொறிமுறை தொடர்பில் இவ்வாறு தங்களின் விரும்பத்தை வெளிப்பாடுத்திய மக்கள், தங்களுக்கான நீதி என்பதால் எதனை விளங்கிக் கொள்கின்றனர் என்பதையும் அவர்களின் கருத்துக்கள் மூலமாக அறிய முடிந்தது. அதாவது, உதாரணமாக தங்களின் பிள்ளைகள் காணாமல் போனதற்கு காரணமானவர்கள் கண்டறியப்பட வேண்டும் என்றே பெரும்பாலானவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தனர். சிலர் குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டுமென்றவாறு கருத்துக்களை பதிவு செய்தனர். சிலர் வேண்டும் அல்லது வேண்டாம் என்பது தொடர்பில் எந்தவொரு கருத்தையும் குறிப்பிடவில்லை ஒரு சிலர் எங்களது பிள்ளைகள் உயிருடன் இருந்தால் அவர்களை மன்னிக்கலாம் ஆனால் இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு தண்டனையளிக்கத்தான் வேண்டும் என்றனர்.

b. காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பான விடயங்களைக் கையாளும் அலுவலகம்

மக்கள் சந்திப்புக்களின் போது பங்குகொண்டவர்களின் அபிப்பிராயங்களை தொகுத்து நோக்கினால் பின்வருமாறு விளங்கிக் கொள்ளலாம். மேற்படி அலுவலகம் கொழும்பை மையப்படுத்திய ஒன்றாக இருக்கக் கூடாது. அது மாவட்ட அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். இதனை கையாளும் அதிகாரிகள் தமிழ் மொழி பேசத் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இதிலும் வெளிநாட்டின்

பங்களிப்பு இருக்க வேண்டும். வெளிநாடு என்னும் சொல்லின் ஊடாக மக்கள் எதனை உணர்த்த முற்படுகின்றனர் என்பதில் தெளிவில்லாதிருந்தாலும் கூட அவர்கள் இலங்கை அரச அதிகாரிகளை நம்ப முடியாது என்பதையே குறிப்பிட முற்படுகின்றனர் என்றே நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால் இலக்கு குழுவினருடனான (குபுனு) கலந்துரையாடலின் ஊடாக தொகுக்கப்பட்ட விடயங்களிலிருந்து இவ் அலுவலகம் தொடர்பில் மக்கள் பின்வரும் விடயங்களை வலியுறுத்துகின்றனர் :

வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான அலுவலகம் பின்வரும் செயலணிகளை தன்னகத்தே கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1. **ஆவணங்களை ஒன்றிணைத்தலும் ஆட்களை தேடுவதற்குமான செயலணி.** இந்த செயலணி ஏற்கனவே பல ஆணைக் குழுக்களிடம் தேங்கிக் கிடக்கும் ஆவணங்களையும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திடம் இருக்கும் ஆவணங்களையும் பொது நல அமைப்புக்களிடம் இருக்கும் ஆவணங்களையும் பெற்று ஒருங்கிணைத்து சீரமைப்பதுடன், இதுவரை காணாமல் ஆக்கப்பட்ட சம்பவத்தை பதியாதவர்கள் பதிவு செய்வதற்கு நேர அவகாசத்தையும் வழங்க வேண்டும்.

2. **விசாரணை செய்யும் செயலணி –**

இந்த செயலணி காணாமல் ஆக்கப்பட்ட அலுவலத்தின் ஒரு அங்கமாக இருத்தல் வேண்டும் இதுவே பொறுப்புக் கூறும் கடப்பாட்டுடன் சகல பொலிஸ் நிலையங்களிலுமுள்ள காணாமல் ஆக்கப்பட்ட சம்பவங்களை விசாரிப்பதை ஊக்குவித்து விசாரணையின் முன்னேற்றம் பற்றிய தகவல்களை பாதிக்கப்பட்டவருக்கும் வழங்க வேண்டும்.

3. **மருத்துவ ரீதியான சான்றுகளையும் மரபனு ரீதியான சான்றுகளையும் பரிசீலிக்கும் செயலணி –**

இந்த செயலணி காணாமல் ஆக்கப்பட்ட அலுவலகத்தின் ஒரு அங்கமாக இருத்தல் வேண்டும். இது மருத்துவ தடவியல் பரிசோதனைக்கு உதவுவதுடன் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட குடும்ப அங்கத்தவர்களின் சம்மத்துடன் அவர்களுடைய மரபனுக்களை சேகரித்து ஒரு ஆய்வு நிலையத்தையும் உருவாக்க வேண்டும். (காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம், அவர்கள் புதைக்கப்பட்ட இடங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படலாம் என்பதை கருத்தில் கொண்டே இந்த பரிந்துரை முன்வைக்கப்படுகிறது)

4. **வழக்கு தொடுக்கும் செயலணி –**

இதுவும் சுதந்திரமான வழங்குத் தொடுனரை உள்வாங்கி யார் யாருக்கெதிராக எல்லாம் வழக்குத் தொடர வேண்டுமோ அவ்வகையான விசாரணையின் முன்னேற்றத்தை கண்காணிக்க வேண்டும்

5. **விசேட நீதிமன்றம்**

உள் நாட்டு நீதிமன்றங்கள் வழக்குகளின் சுமையினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் இந்த விசேட நீதிமன்றங்கள் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட குற்றத்தை பிரத்தியேகமாக எடுத்தாளத்தக்கதாகவும் அதே வேளை சிவில் சமூக பிரதிநிதிகளுடன் கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் மேலும் இது வடகிழக்கின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

(மேற்படி ஆலோசனைகள் அனைத்தும் இலக்கு குழுவினருடனான கலந்துரையாடலின் போது எழுத்தில் தரப்பட்டவையாகும்)

c. உண்மை மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு

பொது மக்கள் பகிர்ந்து கொண்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் கூறுவதாயின் இலங்கையில் நிறுவப்படும் ஆணைக்குழுக்கள் மீதான அவநம்பிக்கையே பெரும்பாலானோர் வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். இந்த ஆணைக்குழு எவ்வாறிருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்களால் திட்டவாட்டமாக கூற முடியாது விட்டாலும் கூட, வெளிநாடு என்னும் சொல்லையே இங்கும் அனேகர் பயன்படுத்தியிருந்தனர். இதன் மூலம் புதிதாக உருவாக்கப்படும் ஆணைக்குழுவிலும் வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என்பதே மக்களின் அபிப்பிராயமாக இருந்தது. வெறுமனே இலங்கையை சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே இருந்தால் அது ஒரு நம்பக்கூடிய ஆணைக் குழுவாக இருக்காது என்பதே அவர்களின் கருத்தென ஊகிக்கலாம். மேலும் பலரும் இவ்வாணைக் குழுவில் தங்களுடன் தங்களது மொழியில் பேசக் கூடியவர்களும் உள்வாங்கப்பட வேண்டும் அத்துடன் அவர்கள் மக்களின் நம்பிக்கையை பெற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவித்திருந்தனர். உதாரணமாக பரணகம் ஆணைக்குழுவின் முன்னிலையில் தாங்கள் சாட்சியமளித்த போது தங்களுக்கு எற்பட்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையிலேயே தாம் இதனை தெரிவிப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

d. இழப்பீடுகளிற்கான அலுவலகம் -

இழப்பீட்டுக்கான அலுவலகம் தங்களால் இலகுவாக அனுகக் கூடியதாக இருக்கும் அதே வேளை தங்களது மொழியில் பேசி விடயங்களை கையாளக் கூடியவாறான ஏற்பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட வேண்டுமன்பதே பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பொது இருந்தது. அரசாங்கத்தின் இருக்கின்ற அலுவலகங்களிலுள்ள அதிருப்திகளை மக்கள் பதிவு செய்திருந்தனர். இதன் மூலம் புதிதாக உருவாக்கப்படவுள்ள அலுவலகம் அவ்வாறான குறைபாடுகள் கொண்டதாக இருக்கக் கூடாது என்பதே அவர்களின் பொதுக்கருத்தாக இருந்தது. அதே வேளை இழப்பீடுகள் என்பது ஏற்கனவே அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படுவது போன்று ஒருவருக்கு 50000 அல்லது ஒரு லட்சம் என்பதாக இருக்கக் கூடாது அது தங்களது பிள்ளைகள் இருந்திருந்தால் தாங்கள் எந்தளவிற்கு சிறப்பாக இருந்திருப்போமா அந்தளவிற்கு தங்களின் வாழ்வை மீளக்கட்டியெழுப்புவதற்கு ஏற்றதாக, அந்த புதிய இழப்பீடு இருக்க வேண்டும் என்பதே பொதுவான கருத்தாக இருந்தது.

இலக்கு குழுவினருடான கலந்தாலோசனையின் போது சில விடயங்கள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தன. இழப்பீட்டுக்கான ஒரு செயலணி உருவாக்கப்பட்டு அதற்கென ஒரு தெளிவான கொள்கை வகுக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இழப்பீடுகள் பல நிர்வாகத் துறையின் அலுவலகங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது இது பாதிக்கப்பட்ட மக்களை குழப்புவதுடன் முரண்பாடுகளையும் தோற்றுவிக்கின்றது எனவே காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான இழப்பீடுகள் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் அலுவலகத்தினால் கையாளப்பட வேண்டும். பகிரங்க சந்திப்புக்களின் போதும் பிரதேச செயலாளர்கள் மற்றும் அங்கு பணிபுரியும் அதிகாரிகளால் தாங்கள் அவமானப்படுத்தப் படுவதாகவே பலரும் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தனர். மேற்படி கருத்து பலரிடமும் இருப்பதாகவே கருத இடமுண்டு. முக்கியமாக முன்னாள் போராளிகள் கருத்துக் கூறும்போது தாங்கள் தமிழ் அதிகாரிகளாலேயே அதிகம் அவமானப்படுத்தப்படுவதாக குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

மேலும் இழப்பீடுகளை கணிக்கும் போது சம்பவம் நடந்த காலத்தில் இருந்து இன்றைக்கு வரை ஏற்பட்ட இழப்புகளும் எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய இழப்புகளையும் கருத்தில்

கொண்டு உரிய இழப்பீட்டுத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் இவ்வாறான இழப்பீடுகள் பொருளாதார தேவைகள் உளநல தேவைகளையும் இணைத்து நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய செயற்திட்டமாக வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். மேலும் இழப்பீடுகளை வடிவமைக்கும் போது இழப்பீடு தொடர்பான நிலைமாறுகால நீதியின் விதிகள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். அவையாவன, மீட்டளிப்பு (சநளவவைவரவழை) இழப்பீடு (உழஅநளெயவழை) மறுவாழ்வு (சநாயடிடைவையவழை)

c. வேறு ஏதாவது பொறிமுறைகள் :

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான அலுவலகம் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான அலுவலகம் (முககடைந முக நுகெழசஉநன னுளையீநயசயஉநன) என்று பெயர் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விடயம் எழுத்து மூலம் தரப்பட்டுள்ளது. மேலும், மேற்படி பொறிமுறைகளின் ஊடாக படுகொலை செய்யப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கான நீதி இழப்பீடு என்பவை தொடர்பில் தெளிவற்ற நிலையே காணப்படுகிறது. எனவே எங்களுடைய பிரச்சினைகளை பிரத்தியேகமாக கையாளுவதற்கான ஒரு தனியான பொறிமுறை அவசயம் என்று கருதுவதாக இவ்வாறான பாதிப்புகளுக்குள்ளானவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இது தொடர்பில் அவர்கள் வழங்கிய எழுத்து மூலமான பதிவில் கீழ் வருமாறு வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

- ஒவ்வொரு பிரதேச செயலாளர் பிரிவிலும் இதற்கென ஒரு தனியான செயலணி உருவாக்கப்பட்டு முறைப்பாடுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும். இது பற்றிய தகவல்கள் அனைத்து கிராம சேவகர் பிரிவுகளின் ஊடாகவும் பெறப்பட வேண்டும்.
- படுகொலைகள் பற்றிய விசாரணைகள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. எனவே விசாரணைகள் மேற்கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் எங்களுக்கும் தேடும் உரிமையுண்டு. யார் இதை செய்தார்? ஏன் இதை செய்தார்? என்பது பற்றிய உண்மை வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- சம்பவம் நடந்தபோது நாங்கள் முறைப்பாடு செய்துள்ள பொலிஸ் நிலையங்களில் விசாரணையை ஆரம்பிக்க அறிவுறுத்தல் கொடுத்து அதுபற்றிய முன்னேற்ற அறிக்கைகளை எங்களுக்கு தொடர்ந்து அறிவிக்க வேண்டும்.
- புதிய நிலைமாறுகால நீதியின் பின்னர், அரசாங்கம் மீள் இணக்கத்தை கட்டி எழுப்புவதற்காக, பொறுப்புக் கூறும் கடப்பாட்டில் இருந்து விலகிவிடாமல், காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான அலுவலகம் போன்று இக்கொலைகள் தொடர்பான விசாரணையை கையாளுவதற்கென ஒரு தனி அலுவலகம் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- நாங்கள் எங்களின் குடும்ப தலைவர்களை அல்லது பொறுப்பானவர்களை இழந்துள்ளதால் எங்களுக்கான இழப்பீடுகள் நிலைமாறுகால நீதியின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- இழப்பீட்டுத் தொகைகளை தீர்மானிக்கும் அல்லது அது தொடர்பான முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் போது பாதிக்கப்பட்ட எங்களுடனும் எங்களுக்காக பணியாற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புகளுடனும் கலந்துரையாட வேண்டும்.
- நாங்கள் சட்டத்திற்கு முரணாக கொலை செய்யப்பட்டவர்களுக்காக நீதி கேட்டு நிற்கிறோம். எனவே எங்களுக்கான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் முற்றிலுமாக நீக்கப்பட்ட வேண்டும் என்னும் பரிந்துரையும் முன்வைப்பட்டிருந்தது.

குறிப்பு :

இலக்கு குழுவினருடனான கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் பொது மக்கள் சந்திப்புகள் ஆகியவற்றின் ஊடாக திரட்டப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையிலேயே மேற்படி அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இலக்கு குழுவினருடனான கலந்துரையாடல்களின் போது, காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர், படுகொலைக்கு ஆளானோர், பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் கைதானோர், மற்றும் யுத்தத்தினால் அங்கவீனமுற்றோர் ஆகியோரது பிரச்சினைகள் தொடர்பில் எழுத்து மூலமான ஆவணங்கள் கையளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன மேலும் பொது மக்கள் சந்திப்பின் போது, மனித உரிமைகளுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் ஊக்குவிப்புகளுக்கான அமைப்பினாலும் (ஊர்சு) ஒரு ஆலோசனை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறான அறிக்கைகளை வாசிப்புச் செய்ததன் மூலம் கிடைத்த தகவல்களும் மேற்படி அறிக்கையில், அவற்றின் முக்கியத்துவம் கருதி எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது.

வலய செயலணியின் அறிக்கை

REPORT OF ZTF

முன்னுரை

நல்லிணக்க பொறிமுறைகள் தொடர்பாக பொது மக்களின் கருத்துக்களை கேட்டறியும் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் வலய செயலணியின் சார்பாக இவ்வறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. மாவட்டத்தின் பல பிரதேசங்களில் இடம்பெற்ற இலக்குக் குழு கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் பொது மக்கள் சந்திப்புகளின்போது பொது மக்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்களின் சாராம்சமாகவே இவ்வறிக்கை தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதானமாக முன்வைக்கப்பட்ட நான்கு பொறிமுறைகள் தொடர்பாகவும் ஏனைய பொறிமுறைகள் தொடர்பாகவும் மக்களின் கருத்துக்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1) இலக்குக்குழுக்களுடனான கலந்துரையாடல்கள் (FGDs)

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இலக்குக் குழுக்களுடனான கலந்துரையாடலுக்கு பின்வரும் விடயங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டன

1. காணாமல் போனோர் - இம் மாவட்டத்தில் முப்பது வருட யுத்தத்தில் பலர் காணாமல் போயுள்ளனர். இவர்கள் தமிழ் முசுலிம் மற்றும் சிங்கள இனத்தை சார்ந்தவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.
2. படுகொலை செய்யப்பட்டோர் - இம் மாவட்டத்தில் பல படுகொலைகள் கூட்டாகவும் தனித் தனியாகவும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் பலர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.
3. தடுத்து வைக்கப்பட்டு புனர்வாழ்வு பெற்றோர்
4. பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் - யுத்தம் காரணமாக கணவர்களை இழந்து விதவையாக்கப்பட்ட பல பெண்களது பிரச்சினைகளை பிரத்தியேகமாக ஆராய்வதற்காக இக் குழுவினருடன் கலந்துரையாடல் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
5. காணி மற்றும் மீள்குடியேற்றம் தொடர்பான பிரச்சினைகள்- இம் மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் மக்களுக்கு சொந்தமான காணிகள் பல ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு

இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டிலும் ஏனைய பெரும்பான்மை இனத்தினரின் கட்டுப்பாட்டிலும் உள்ளது.

6. அங்கவனமாக்கப்பட்டோர்- யுத்தம் காரணமாக அங்கவனமாக்கப்பட்ட பலர் இம் மாவட்டத்தில் உள்ளனர்

2) கலந்தாலோசனையின் போதான அனுபவங்கள்:

a) விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளும் பொதுமக்களின் வருகையும்.

விழிப்புணர்வுச் செயற்பாட்டுக்காக பல்வேறு ஊடகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன

1. ஒலிபெருக்கி ஊடான பொது அறிவித்தல் (Caravan)
2. துண்டுப் பிரசுர விநியோகம்
3. டுவிட்டர் குறுந்தகவல் செய்தி
4. இணையத் தள செய்தி
5. கிராம சேவகர் ஊடான அறிவித்தல்
6. சுவரொட்டி
7. பள்ளிவாயல்கள் ஊடான அறிவித்தல்
8. விளையாட்டு விழாக்களில் அறிவித்தல்
9. தொண்டர்கள் ஊடான அறிவித்தல்
10. கேபிள் தொலைகாட்சி விளம்பரம்
11. சமூக ஊடகங்கள் ஊடான செய்தி- பேஸ்புக் மற்றும் டுவிட்டர்

b) இடம் தொடர்பான சவால்கள் மற்றும் எதிர்பார்த்த மற்றும் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள்.

பொதுவாக திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பெருமளவான சவால்கள் எவையும் எதிர்நோக்கப்படவில்லை. கலந்தாலோசனைக் கூட்டங்கள் யாவும் சமூகமான முறையில் இடம் பெற்றன. ஒரிரு இடங்களில் மாத்திரம் புலனாய்வுப் பிரிவினரின் வருகை அவதானிக்கப்பட்டது.

c) மாவட்ட அரசு உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் சிவில் சமூகம் உட்பட அரசு அலுவலர்களின் ஒத்துழைப்பு.

திருகோணமலை அரசாங்க அதிபர் மற்றும் பிரதேச செயலாளர்கள் பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கினர். பொது மக்கள் சந்திப்புகள் நடத்துவதற்கான மண்டப வசதி மற்றும் பணியாளர்கள் ஏனைய வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பொது மக்கள் தொடர்பான தகவல்களை வழங்குவதில் அவர்களின் ஒத்துழைப்பு இன்றியமையாதது.

d) பொதுமக்கள் சந்திப்புகள் மற்றும் இலக்குக் குழு கலந்துரையாடல்களின்போதான அனுபவம்

பொதுக் கூட்டங்களில் பெருமளவான மக்கள் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றினர். அதிலும் குறிப்பாக தமிழ் சமூகத்தை சேர்ந்த மக்கள் பெருமளவில் பங்குபற்றினர். முஸ்லிம் சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள் இது தொடர்பாக குறைந்த ஆர்வத்தினையே கொண்டிருந்தனர். சிங்கள மக்கள் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் கலந்து கொண்டனர். பொறிமுறைகள் தொடர்பாக பொது மக்களின் கருத்துக்களை பெற்றுக் கொள்வது சிரமமான காரியமாக இருந்தது. பெருமளவானோர் இழப்பீடுகள் தொடர்பாகவே அதிகம் கருத்துத் தெரிவித்தனர். பாதிக்கப்பட்ட பெண்களில் பெரும்பாலோர் உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். இத்தகைய பெண்களுக்கு உள சமூக உதவிகள் வழங்கப்பட்டது. பொதுக் கூட்டங்களை நிர்வகிப்பதில் TOKEN முறை பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன்போது சில இடங்களில் அசௌகரியங்களை எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்பட்டது.

e) எதிர்கொண்ட பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகள்

எமது அவதானத்தின்படி பாதுகாப்பு தொடர்பாக குறிப்பிடத்தக்க அளவு பாரிய பிரச்சினைகள் எதுவும் எதிர்நோக்கப்படவில்லை ஓரிரு இடங்களில் புலனாய்வாளர்களின் பிரசன்னம் காணப்பட்டது. எனினும் மக்கள் அச்சமின்றி தமது கருத்துக்களை சுதந்திரமாக வெளியிட்டனர். பொது மக்கள் தரப்பிலிருந்தும் இது தொடர்பான முறைப்பாடுகள் எதுவும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

3) கலந்தாலோசனையின் பகுப்பு முறை

a) நடத்தப்பட்ட பொதுக்கூட்டங்களின் விபரம்

திகதி	இடம்	பங்குபற்றியோரின் எண்ணிக்கை		
		ஆண்	பெண்	மொத்தம்
23.08.2016	3CD மண்டபம், மூதூர்	73	31	104
26.08.2016	பிரதேச செயலகம், வெருகல்	15	96	111
24.08.2016	பிரதேச செயலகம், குச்சவெளி	57	99	156
28.08.2016	மாவட்ட செயலகம், கச்சேரி	9	78	87

b) நடத்தப்பட்ட இலக்குக் குழு கலந்துரையாடல்களின் விபரம்

திகதி	இடம்	விடயப் பொருள்	பங்குபற்றியோரின் எண்ணிக்கை		
			ஆண்	பெண்	மொத்தம்
17.07.2016	கந்தளாய்	காணமல் போனோர் +படுகொலை செய்யப்பட்டோர்	01	08	9

19.07.2016	திருகோணமலை	காணாமல் போனோர் +படுகொலை செய்யப்பட்டோர்+ தடுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டோர்+ ஊனமுற்றோர்+ பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் 10 07	10 02 01 10	10 12 08 10
20.07.2016	கிளிவெட்டி	படுகொலை செய்யப்பட்டோர்+ ஊனமுற்றோர்+ காணி இழந்தோர்	04	10	14
21.07.2016	மொரவெவ	வடிழப்பு+சொத்து இழப்பு+காணாமல் போனோர்	04 03	02 04	06 07
23.07.2016	மூதூர்	படுகொலை செய்யப்பட்டோர்+காணாமல் போனோர்	10	04	14
26.07.2016	இறக்ககண்டி	காணாமல் போனோர் +கொலை செய்யப்பட்டோர் + அங்கவணம்	09	09	18
30.07.2016	கிண்ணியா	காணிப் பிரச்சினை மற்றும் மீள்குடியேற்றம்	14	01	15

4) வலயச் செயலணியின் கலந்தாலோசனைகளின்போதான அவதானிப்புக்கள்.

a. கலந்தாலோசனை செயல்முறையில் பங்குபற்றியோரில் பெரும்பாலானோர் தமிழ் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்களாகக் காணப்பட்டனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் கிராமப் புறங்களைச் சேர்ந்த வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்கின்றவர்களாகவும், வாழ்வாதார உதவிகள் அற்றவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். தமது குடும்ப உறவுகளை இழந்ததன் விளைவாக இற்றை வரை அதன் பாதிப்புகளை அனுபவித்த நிலையில் உள்ளனர். நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள அரசு இக் குடும்பங்களின் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சியினை ஏற்படுத்தும் ஒருங்கிணைந்த திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும்.

5. பொறிமுறைகள் பற்றிய பிரதான சிபார்சுகள்:

நீதித்துறைப் பொறிமுறை

- வெளிநாட்டு நீதிபதிகள் பங்குபற்ற வேண்டும்- பங்குபற்றியோரில் பெரும்பாலானோர் இக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர்
- பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு வேண்டும். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமது சாட்சியங்களை வழங்குவதில் பாதுகாப்பு தொடர்பான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளதாகவும் தமது பாதுகாப்பு சட்ட ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் பலர் தமது ஆதங்கத்தை வெளியிட்டனர்.

- குற்றம் இழைத்தவர்களுக்கு தூக்குத் தண்டனை வழங்க வேண்டும் - தண்டனைகள் தொடர்பாக ஒரு சிலர் மாத்திரமே குறிப்பிட்டுக் கூறினர் ஏனையோரைப் பொறுத்த வரை அமையப் போகும் நீதி மன்றம் வழங்கும் தீர்ப்பு எதுவாக இருந்தாலும் குற்றம் இழைத்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை பெரும்பாலானோர் கொண்டிருந்தனர். ஒரு சிலர், குறிப்பாக பெண்கள் அச்சம் காரணமாக இது தொடர்பாக கருத்துக் கூற மறுத்து விட்டனர்.
- புத்திஜீவிகளை உள்வாங்கி வெளிநாட்டு நீதிபதிகளை கொண்டதாக நீதிப் பொறிமுறை அமைய வேண்டுமென சிலர் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.
- தற்போதைய நீதி மன்ற முறையில் பல தாமங்கள் உள்ளன. எனவே விசேட நீதி மன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துடன் பெரும்பாலானோர் உடன்பட்டனர்.
- மரணித்தவர்களின் நினைவாக நினைவுத் தூபி ஒன்று கட்டப்பட வேண்டும். முன்னர் இதற்கான உரிமை மறுக்கப்பட்டது.-உ+ம் கிளிவெட்டி, குமாரபுரம் பகுதியில் படுகொலை செய்யப்பட்டோருக்கான நினைவுத் தூபி
- இந்த ஆணைக் குழுக்களில் அரசு உத்தியோகத்தர்கள் இருக்கக் கூடாது. வெளி நாட்டு உத்தியோகத்தர்கள் அங்கம் பெற வேண்டும்- ஒருவர் மாத்திரமே இவ்வாறான கருத்தினை வெளிப்படுத்தினார்.
- உள்ளூர் பொறிமுறை அவசியம், வெளிநாட்டு நீதிபதிகள் வந்தால் இங்குள்ள சூழ்நிலைகளை விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார்கள் உ+ம் இலங்கை யுத்த நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழு
- உள்ளூர் பொறிமுறையை முழுமையாக சீரமைத்து அதில் முஸ்லிம்களும் உள்வாங்கப்பட வேண்டும், அவ் அவ் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
- இந்த நாட்டின் சட்டத்தில் எமக்கு நம்பிக்கை உள்ளது, வெளிநாட்டு நீதிபதிகள் வருவதில் பிரச்சினை உள்ளது. உள்ளூர் பொறிமுறையே எமக்கு தேவை.
- கிளிவெட்டி, குமாரபுரம் படுகொலை தொடர்பாக நடைபெறும் வழக்கு விசாரணையில் மக்கள் தமது அதிருப்தியினை தெரிவித்தனர். ஆட்கள் அடையாளம் காட்டப்பட்ட போதிலும் அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாக விடுதலை பெற்றுள்ளனர்.
- சாட்சியமளித்த நபர்களில் ஒருவர் தனது சகோதரன் கடத்தப்பட்டதாகவும் அவரை கடத்தியவரை தனக்குத் தெரியுமென்றும் இது தொடர்பாக பொலிசில் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டபோது அதனை போலீசார் ஏற்க மறுத்ததாகவும், குறித்த நபரை நீதி மன்றத்தில் நிறுத்தி தண்டனை பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமெனவும் கோரிக்கை விடுத்தார். இதே போன்ற கருத்தை மற்றுமொருவரும் தெரிவித்தார். ஆனால் தான் குறித்த நபரை கோட்டில் நேரடியாக சந்தித்து அவரிடம் சில கேள்விகளை கேட்க வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

காணாமல் போனவர்கள்/ ஆக்கப்பட்டவர்கள் தொடர்பான அலுவலகம்.

- காணாமல் போனோரின் உறவினர்கள் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்கள் யாவும் இனமத, பிரதேச வேறுபாடுகளின்றி பொதுவான துன்பியல் அனுபவங்களை கொண்டதாக அமைந்தது. காணாமல் போனோரை கண்டு பிடிப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு பல பிரயத்தனங்களை எடுத்து தாம் களைப்படைந்து நம்பிக்கையற்று கானப்படுவதாகவும் தமது உறவினர்களை தேடித் தரும் பணியில் அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டும் என கருத்துத் தெரிவித்தனர்.
- 1985 ஆம் ஆண்டு மற்றும் 1990 களில் காணாமல் போனவர்களின் உறவினர்களில் பெரும்பாலானோரின் கருத்துப்படி தமது உறவினர்கள் உயிருடன் இல்லை என தாம் நம்புவதாகவும் எனவே அரசாங்கம் அவர்களின் உறவினர்களுக்கு போதிய இழப்பீடுகளை வழங்க வேண்டுமென கருத்துத் தெரிவித்தனர்
- அலுவலகம் வட கிழக்கில் திறக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தில் அனைவரும் உடன்பட்டிருந்தனர். சிலர் இவ் அலுவலகம் மாவட்ட மட்டத்திலும் மற்றும் சிலர் இது பிரதேச செயலக மட்டத்திலும் இயங்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை கொண்டிருந்தனர்.
- இவ் அலுவலகத்தில் உள வளத்துணை ஆலோசகர்கள் பணியாற்ற வேண்டும். அத்துடன் mentor ஒருவரும் அங்கு பணியாற்ற வேண்டும்.
- காணாமல் போனவர்களின் உறவுகள் தமது பிரதான கோரிக்கையாக முன்வைக்கும் விடயம் யாதெனில், இவ் அலுவலகம் காணாமல் போனவர்களை கண்டு பிடித்து தருவதற்கான முயற்சிகளை முழு அளவில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன் அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்ற உண்மையினையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். இதற்கான சகல பொறுப்புகளையும் அரசாங்கமே ஏற்க வேண்டும் என்பதாகும்.
- வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் இதில் அங்கம்பெற வேண்டும்.
- தமிழ் மொழி தெரிந்த உத்தியோகத்தர்கள் அதில் பணியாற்ற வேண்டும்
- காணாமல் போனோரின் குடும்பங்களின் நலன்களை பேணும் வகையில் இவ் அலுவலகம் அமைய வேண்டும் இதற்கென நலனோம்புகை பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- காணாமல் போனவர்கள் என்ற பதம் நீக்கப்பட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் என்ற பதம் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

- காணாமல் போனோரின் குடும்பங்களிடம் முறையான ஆவணங்கள் இல்லாமல் உள்ளது இதனால் இவர்களால் நஷ்டஈடு எதனையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. - குச்சுவெளி பிரதேசம்
- இக் குடும்பங்கள் விசேடமாக அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- ஆணைக்குழு தவிர்ந்த ஏனைய அலுவலகங்கள் மூன்றில் எது முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற வினாவுக்கு- காணாமல் போனோருக்கான அலுவலகமே முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என பலர் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

உண்மை மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு

- 1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இடம்பெற்ற சம்பவங்கள் தொடர்பாக ஆணைக்குழு விசாரணைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- நிலைமாறு கால நீதி என்பது பழைய வடுக்களை மீண்டும் கிளறுவதாக இருக்கக் கூடாது எனவும் அவ்வாறான நிகழ்வுகள் நல்லிணக்கத்திற்கு பங்கம் விளைவிக்கும் என்ற கருத்தினை முஸ்லிம் சமூகத்தை சார்ந்த அமைப்பொன்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பிரதிநிதி ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.
- இலங்கை இனப் பிரச்சினையின் அடிப்படை காரணிகள்(Root Cause) கண்டறியப்பட்டு அவை களையப்பட வேண்டும்.
- உள்நாட்டு ஆணைக்குழுவில் நம்பிக்கை இல்லை
- ஆணைக்குழுவில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நலன்கள் தொடர்பாக பணியாற்றுகின்ற சிவில் அமைப்புகளும் அங்கத்துவம் பெற வேண்டும்
- உண்மைத் தன்மையை வெளிக்கொண்டுவர நீதியான சுதந்திரமான விசாரணை தேவை.

இழப்பீடுகளிற்கான அலுவலகம்

- இவ் அலுவலகம் சுயாதீனமாக இழப்பீடுகளை வழங்க வேண்டும். பாரம்பரிய அரசு நிறுவனங்களில் தங்கி இருத்தல் கூடாது.
- காணாமல் போனோரின் உறவினர்களில் பெரும்பாலானோர் குறிப்பாக அவர்களின் பெற்றோர் இழப்பீடுகள் பற்றி கருத்துத் தெரிவிக்க மறுத்து விட்டனர். அவர்களை பொறுத்தவரை தமது பிள்ளைகளை தேடிக் கண்டுபிடித்து கொடுப்பது மாத்திரமே முதன்மையான பணியாக இருக்க வேண்டும்.
- இழப்பீடாக எமது பிள்ளைகளுக்கு தொழில் வாய்ப்பு வழங்க வேண்டும்.
- இழப்பீடுகள் வழங்கும்போது புனர்வாழ்வு வழங்க வேண்டும்.
- இழப்பீடாக நிலையான ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்பட வேண்டும்.
- எமது வாழ்கையை கட்டி எழுப்ப எமது பிள்ளைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு அவசியம்.

- காணாமல் போன எனது கணவரின் ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். போர்ட் கமிசனில் வேலை செய்தவர்.
- சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டோருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- நீண்ட கால தொழில் முறைகளை உருவாக்கக்கூடிய இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- ஐந்து இலட்சத்திற்கு அதிகமான நஷ்ட ஈடு தேவை.
- நிரந்தர வடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும்
- இழப்பீடுகள் வழங்குவதற்கான கால வரையறை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். 1983 தொடக்கம் இற்றை வரை கால எல்லை கணிக்கப்பட வேண்டும்.
- இழப்பீடாக நிரந்தர வேலை வாய்ப்பும் அதற்கான பயிற்சியும் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- இழப்பீடுக்கான அலுவலகத்தில் அங்கவணீர்களுக்கான தனியான பிரிவு அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- அங்கவணீர்கள் செயற்கை உறுப்புகளை பெற்றுக் கொள்வதில் பாரிய சிரமம் உள்ளது அவர்களுக்கு சலுகை அடிப்படையில் விஷேட திட்டத்தின் கீழ் கடன் வழங்க வேண்டும்.
- மன ரீதியான உள ரீதியான இழப்புகளுக்கு பரிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். இதனையும் இந்த அலுவலகம் சிறந்த முறையில் கையாள வேண்டும்.
- இழப்பீடுகள் வழங்கும்போது வழமையான நடைமுறையை தவிர்த்து புதிய நடைமுறை ஒன்று பின்பற்றப்பட வேண்டும்.
- வாழ்வாதார உதவி இழப்பீடாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

வேறு ஏதாவது பொறிமுறைகள்

- ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் விசேட காணிச் செயலகமொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- படுகொலை செய்யப்பட்டோருக்கான தனியான அலுவலகம் திறக்கப்பட்ட வேண்டும்

- சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டோருகான நலன்களை கையாள்வதற்கான தனியான பிரிவு அவசியம்.

இதனுடன் தொடர்புபட்ட வேறு கருத்துக்கள்

- செப்டம்பரில் அரசாங்கம் ஜெனிவாவிற்கு செல்வதற்காக போதிய அவகாசம் இன்றி ஆகஸ்டில் மக்கள் கலந்தாலோசனை நடத்துவது பொருத்தமற்றது. மக்களுக்கு முறையாக தெளிவு படுத்தப்படவில்லை. ஒரு வருடத்திற்கு முன்பிருந்தே அரசாங்கம் கலந்தாலோசனை செயன்முறையை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்.
- இறுதி அறிக்கை பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும்.
- பொது மன்னிப்பு வழங்கி அனைத்து அரசியல் கைதிகளையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும்.
- சிங்கள குடியேற்றங்கள் மற்றும் நில ஆக்கிரமிப்புகள் தடுக்கப்பட வேண்டும். உ+ம் லங்கா பட்டுன, செல்வ நகர்
- கடந்த காலங்கள் போன்று கடத்தல்கள், கொலைகள், கப்பங்கள் போன்ற மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்கள் இடம்பெறாமல் தவிர்க்க வேண்டும்.
- மத ரீதியான முரண்பாடுகளும் இன ரீதியான முரண்பாடுகளும் இனி மேலும் நிகழாத வண்ணம் பாகுபாடின்றி அரசும், அரச திணைக்கள அதிகாரிகளும், நடந்து கொள்ள வேண்டும்.
- வலய செயலணிக் குழுவில் பாதிக்கப்பட்டோரும் அவர்கள் சார்ந்த அமைப்புகளும் உள்வாங்கப்பட வேண்டும்.
- சிவில் நிருவாகத்தை முற்று முழுதாக நடைமுறைப் படுத்துவதோடு தமிழ் மொழி தெரிந்த உத்தியோகத்தர்களை தேவையான இடங்களில் நியமனம் செய்யவும்.
- விடுவிக்கப்பட்டவர்களின் விடயங்களை அரசாங்கம் கையாள வேண்டும்.
- வடீடுத் திட்டங்களை முறையாக பங்கிட்டு வழங்கவும். கடந்த காலங்களில் வழங்கப்பட்ட வடீடுத் திட்டங்களில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டுள்ளது- குச்சுவெளி புல்மோட்டை பிரதேச முஸ்லிம்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டுள்ளது.
- இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு சமுர்த்தி வழங்கப்பட வேண்டும்.
- அரச நிறுவனங்கள் முற்று முழுதாக சீரமைக்கப்பட வேண்டும்.
- அமைக்கப்படும் வடுகள் அங்கவணமுற்றோரின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் போதிய அணுகல் (Access) வசதிகளுடன் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

- அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இப் பொறிமுறைகளுடன் ஒருங்கிணைந்து சேவையாற்ற வேண்டும்.
- யுத்தத்தில் அங்கவணமுற்றோர் தனியாக அரசினால் கவனிக்கப்பட வேண்டும். சாலாவ இராணுவ முகாம் விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் அரசு உடனடியாக நஷ்ட ஈடு வழங்கியுள்ளது. இது போன்று எமக்கும் பாரபட்சமின்றி உதவி செய்ய வேண்டும்.
- 2009 இற்கு பின்னர் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் காணிப் பிரச்சினை வேறொரு வடிவம் எடுத்துள்ளது -இராணுவ முகாம்கள் அநேமானவை மக்களின் காணிகளில் அமைந்துள்ளது.
- மீள்குடியேற்றம் செய்யும்போது அவர்களுக்குரிய காணி மற்றும் வடு என்பன வழங்கப்படுவதோடு அப் பிரதேசத்தில் சகல உட்கட்டமைப்பு வசதிகளும் செய்யப்பட வேண்டும் அப்போதுதான் உண்மையான மீள்குடியேற்றம் நிகழும் அத்தோடு வாழ்வாதார உதவிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.
- அதிகாரிகள் மட்டத்தில் நல்லிணக்கம் பற்றி அறிவுறுத்தல் செய்யப்பட வேண்டும் அதிகாரிகளின் பாரபட்சம் காரணமாக நல்லிணக்கதிற்கு பங்கம் ஏற்பட்டுள்ளது.
- மீள்குடியேற்றத்தில் அநீதி இடம்பெற்றுள்ளது உ+ம் மூதூர் அரபா நகர்-இடம்பெயரும்போது 71 குடும்பங்கள் இருந்தன மீள்குடியேற்றம் செய்யும்போது 55 குடும்பங்களுக்கு மட்டுமே அதற்கான வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. காணிக்கான ஆவணங்கள் எதுவும் இதுவரை வழங்கப்படவில்லை.
- திருகோணமலையில் உள்ள அனைத்து காணிப் பிரச்சினைகளையும் ஒரேரு வருடங்களில் தீர்வு காண வேண்டும்.
- பிரதேச செயலகங்களில் உள்ள காணிக் கிளைகள் மரறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும்.
- அத்துமீறிய குடியேற்றங்கள் நில ஆக்கிரமிப்புகள் அனைத்தும் களையப்பட வேண்டும் உ+ம் லங்காபட்டுன, செல்வ நகர்
- LLRC ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசின் பேரில் காணி வழங்குவதாக கூறப்பட்டது எனினும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை உ+ம் லங்காபட்டுன.
- விமானப் படையின் கட்டுபாட்டில் உள்ள கிராமம் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் உ+ம் கருமலையூற்று கிராமம்.
- பாரபட்சம் காட்டும் அதிகாரிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் - வேலைநீக்கம் செய்யப்படவேண்டும்
- விசாரணை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்- வாழைமடு விவசாய காணிப் பிரச்சினை,
- ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட காணிகள் மீள் வழங்கப்பட்டு அதற்கான அனுமதிப் பத்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும் -

சேருவில் தொகுதியில் உள்ள செல்வ நகர் கிராமத்தில் 49 ஏக்கர் காணி விகாரைக்கு என ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 127 பேரின் காணிகள் அடங்குகிறது 38 வடுகள் இதனுள் உள்ளது. தொல்பொருள் திணைக்களம் இதனை கையகபடுத்தி உள்ளது. வன ஜீவராசிகள் திணைக்களமும் காணிகளை அபகரித்துள்ளது. 1956 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் இங்கு குடியேறி உள்ளனர். இக் காலப் பகுதியில் Permit வழங்கப்பட்டுள்ளது.

- எமக்கு சொந்தமான விவசாயக் காணிகள் மேய்ச்சல் தரைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது உ+ம் கிண்ணியா கண்டல்காடு
- சம்பூர் கிராமத்தில் அனல்மின் நிலையத் திட்டத்திற்காக ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட மக்களின் காணிகள் மீள் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.
- மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் - கிண்ணியா கண்டல் காடு
- சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் தொல்லை கொடுப்பதை புலனாய்வாளர்கள் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். .
- சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர்கள் எவ்வித கடன் வசதிகளும் பெற முடிவதில்லை.
- அங்கவணைமுற்றோரின் விடயங்களை கையாள்வதற்கான பிரத்தியேக செயலணி ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
- பொலிஸ் திணைக்களமும் சட்டமா அதிபர் திணைக்களமும் மறு சீரமைக்கப்பட வேண்டும்.
- சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தின் பிரிவுகள் மாவட்ட மட்டத்தில் இருக்க வேண்டும். சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகரின் கீழ் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி ஒருவர் மூலம் வழக்குகள் தொடுக்கப்பட வேண்டும்.
- விசேட வழக்குத் தொடுப்பதில் தேர்ச்சி பெற்ற பொலிசார் இன்மை காரணமாக பெருமளவான குற்றவாளிகள் விடுதலையாகிச் செல்கின்ற நிலை காணப்படுகிறது.
- சாட்சிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்
- ஆணைக்குழுவின் விசாரணைகள் 2016 இலிருந்து பின்னோக்கி ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் அப்போதுதான் சாட்சியங்களை இலகுவாக பெற்றுக் கொள்ள முடியும். உதாரணமாக அழுத்தமையில் இடம்பெற்ற சம்பவத்தை இப்போது விசாரிக்காது இன்னும் பத்து வருடங்கள் சென்ற பின் விசாரிப்பதில் எவ்வித பயனும் இல்லை.
- பொலிசார் விசேடமாக பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வழக்கு நடாத்தும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும்.
- யுத்த பாதிப்பு காரணமாக கல்வி வாய்ப்புகளை இழந்தோரின் விடயங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

- நிலைமாறுகால நீதியை கொண்டு நடாத்துவதற்கு நாடு தயாராக உள்ளதா என்ற கேள்வி உள்ளது. முக்கியமாக பெரும்பான்மை சமூகம் தயாராக உள்ளதா? வரலாற்றை மீளாய்வு செய்து அதில் ஏற்பட்ட தவறுகளை திருத்திக் கொள்ள தயாராக உள்ளனரா? We have not so far heard any apology from the government on what had occurred for a segment of citizens. அரசாங்கம் தன்னால் பாதிக்கப்பட மக்களை நோக்கி நேசக் கரம் நீட்டி அவர்களிடம் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும். பரஸ்பரம் மன்னிக்கக் கூடிய நிலைக்கு உயர வேண்டும். நாட்டில் நடந்த அவலங்கள் இனியும் இடம்பெறாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் அதற்கான பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். museum மற்றும் நினைவுச் சின்னங்கள் உருவாக்கப்பட்டு யுத்த தவறுகள் எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு காட்டப்பட வேண்டும். ஏனைய நாடுகளில் இவ்வாறான நடைமுறைகள் உள்ளது. இன்னும் அரசு யுத்த வெற்றியை கொண்டாடுவதிலேய குறியாக உள்ளது. இவ் விடயத்தில் அரசாங்கம் வெளிப்படைதனமையுடன் செயற்பட வேண்டும். கலந்தாலோசனைகள் பல மட்டங்களில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற வேண்டும்.
- ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகத்திலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் தகவல்களையும் முறைப்பாடுகளையும் திரட்டுவதற்கான ஒரு செயலணி உருவாக்கப்பட்டு கிராம சேவகர் மட்டங்களில் தகவல்கள் திரட்டப்பட வேண்டும் என படுகொலை செய்யப்பட்டவர்களின் உறவுகள் சார்பாக முன்வைக்கப்பட்ட எழுத்து மூல ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதில் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாவது,
- இழப்பீட்டுக்கான கொள்கைகளை உருவாக்கும்போது பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களுடனும் அவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுகின்ற சிவில் அமைப்புகளுடனும் கலந்துரையாடப்பட வேண்டும்.
- வழங்கப்பட்ட மரண சான்றிதழ் சம்பவத்தின் உண்மை நிலையை பிரதிபலிக்கவில்லை. இதனால் மரணித்தவர் பயங்கரவாதி என முத்திரை குத்தப்படும் அபாயம் உள்ளது. இதன் விளைவாக எமக்கான இழப்பீடுகள் மறுக்கப்படலாம்.

Prepared By:
A.R.M. Thaslim
Secretary
Zonal Task Force
Trincomalee District

Uva

TRANSITIONAL JUSTICE CONSULTATIONS

1) Consultation experience

Awareness raising/ People's responses	Logistic limitations / challenges related to cite selection	Security issues	Main challenges during consultation
<p>Media: We used local media (Uva Radio) to raise awareness about the consultations and the dates which were scheduled for PHs. 10 minute time allocated for interviewing the chair person. This interview covered the aim of the PHs and what are the proposed mechanisms by government and the people's views on new mechanism. UVA radio also announced about the consultation dates and venue in Badulla and Monaragala.</p> <p>Street Banners: 4 street banners used before the public hearings. This was exhibited in public places. This also helped lot of people to know about the PH.</p> <p>Photocopied poster: Photocopied posters are also exhibited in public places like GS office, hospitals, temples (Buddhists and Hindu), Mosques and churches.</p> <p>Meeting people: Our team met religious leaders, grama niladaries and divisional secretaries,</p>	<p>Public hearing sites which we selected were district and divisional secretary halls. The limitations were a lot of complaints against district and divisional secretariat offices. Those complaints didn't come out clearly like how we got it in FGD. Even though it was informed beforehand the government hierarchy system tried to create some problem in the last minute. Ex: last minute wellawaya divisional secretary said that you have to pay for the hall. Lack of furniture facilities was another challenge we faced.</p>	<p>We didn't face such an issue during this process. In Haputala and wellawaya police came inside the PH hall but we explained to them in a friendly manner and send them out.</p>	<p>We felt difficult to answer some of the questions. Ex: When Government will give compensation? Are you sure government will solve our problems?, both governments are the contributors for all these problems how can we expect solution from them? You are collecting our views, if government didn't do anything what you will do? Even though we can answer these questions, we also have the similar questions in our mind. Therefore we felt very difficult to hear these questions. People's expectations are very high on this government. We can't break this expectation either we can't guarantee this expectation. This is another challenging area we faced. Couldn't work on according to our plan, due to the delayed of receive fund.</p>

<p>district secretaries, Media persons, NGO leaders, trade union leaders and teachers to explain about the consultation process and informed them to tell the public about this.</p> <p>Telephone communication: We also used telephone to inform our friends and relatives about the consultation and invited them for the public hearings.</p> <p>Small wall hangers: Small wall hangers (question and answers) were used to make aware the public who attended the public hearings.</p>			
--	--	--	--

FGD:-

No	Issues	Justification	Current situation
1	Plantation land and housing	The plantation people, plantation workers, women workers, has been historically discriminated and culturally-politically-economically and socially oppressed. This discrimination and oppression is deeply entrenched in the past-present structures and systems that affect their status.	Plantation workers live in traditional line rooms which are devoid of even the most basic of facilities. The line room system is not suitable to people to live (8 feet). There is no privacy at all. People's view on this: According to a young

		<p>Plantation workers' weak political influence and economic power deficits reinforces each other, and also undermines women workers' agency to claim rights. Plantation workers remain impoverished for many decades. The neo liberal policies and privatization and deregulation have reproduced conditions of subordination, exploitation and regimented forms of labour which is exemplified by the residential estate labour regime. On one hand, the managerial work hierarchy has been dominated by males and patriarchal controls; on the other, the ethno nationalist state continues to devalue plantation workers and women workers. Their identity as '<i>third class</i>' citizens and their exclusion is evident by the '<i>below –marginal social provisioning</i>' policies. They are isolated from the mainstream. As resident captive labour, they are completely 'unfree'.</p> <p>Many workers said "without a piece of own land and housing we are stateless people. We don't have address". Another worker said 'aren't we citizens of Sri Lanka? Why everybody calling us Indian origin?'</p>	<p>woman "Children cannot study in this space. When the parents are fighting their children tend to learn the foul language used by their parents". Another man said "Even though there isn't space for 2 people to live in, there are more than several members accommodating" Another young woman said "The congested space makes the women more vulnerable to all kinds of violence".</p> <p>In case there is some possibility to make extension to their line room, where they have grown up young girls or boys, the family has to take prior permission from the estate management. Some management has even punished the workers for extending and constructing temporary spaces. A man said "Even if we grow trees we can't cut a small piece of branch. We need to ask the permission because the land is not ours".</p> <p>There are a lots of cases of incest [some reported and many unreported] in the plantations. The size of the housing and restricted space gives men in these families to sexually abuse their own children and members in neighboring houses.</p> <p>A mother said the health issue is a big challenge for them. If one person got ill, all estate gets that, due to the line room system.</p>
		Monaragala has had some of	

2	Land rights	<p>the worst blows in the history of the country. The Uva province was the worst affected by the 1818 rebellion against British rule after Sri Lanka was conquered by the British in 1815. As a result large tract of land in this district was laid waste and large numbers of people were killed. With the passing of time there have been efforts to make good the paucity of the population caused by the 1818 rebellion by settling people in new settlements. But the fact is that as nearly 2/3 of the district is protected as forestry and wild life land, only 1/3 land is left for its 451,085 population from which to eke an existence. In other hand the main occupation of the people in Monaragala is agriculture. 90% of the people depend on agriculture for their livelihood. The minimum amount of land for agriculture is almost negligible for the people to eke a living, resulting in a serious problem for the people. As the Monaragala district belongs to the Dry Zone there is rain only once a year and that too in only 70% of the available agricultural land. This has further compounded their problems created another unfortunate situation for them.</p> <p>In 1986 Monaragala farmers organized a struggle to protect the rights of the farmers in the land law which was included in several government acts such as Land Development Ordinance (LDO), Land Settlements Ordinance, Land Reform Commission (LRC) etc. In addition to that the section 3 of the LDO act affects the land rights of females who were</p>	
---	-------------	--	--

		now female headed households due to the death of their husbands who were the original land owners. In addition to that there is no provisions to get the land for minorities like Tamil community in this land acts	
3	Disappearance	<p>Always when we talk about the disappearance issue, we refer only to the north east. Historically everybody forgets that there is a plantation community - 14000 tamil plantation workers are living in the Monaragala district. According to complaints it is clear that at least 46 of them have disappeared. Therefore we should not forget that the missing people are in the plantation sector as well. These people are always isolated from the central and also they never get the opportunity to talk about their issues openly. These groups still live with pain. It is necessary for them to get their views on mechanisms. They are voice less. Another factor is that they don't have any political influence to solve their problems. The only person who was a member of pradashasaba and who talked about these issues in pradashasaba, was killed by an unknown person.</p>	<p>People called us Damalu. We were tortured and harassed by police. Unexpected inspections tend to take place at midnight. When we go to town police and other people looked at us suspiciously. A person was told that they could not go with a Pottu. Some said they gave money to unknown people to go in search of the missing people. Others said they received calls from the police that if they gave money the police could clear the situation and they would not be suspected as being LTTE. We are labeled as LTTE supporters by other people in the community. We were very frightened to visit the Sinhala villages. In this period village headmen (Sinhalese) were given arms to safe guard themselves. Therefore we were scared to go to the villages for livelihood purposes. No Tamil teachers came to schools in this this area due to the fear. 2010 another fear was Grease yakka.</p>
4	Muslim women –	In Sri Lanka the Muslim community is a minority	<ul style="list-style-type: none"> • Language: our needs cannot be

	<p>minority issues</p>	<p>community. In Badulla district the Muslim community is a minority within a minority. As a minority, as women, and as poor women their discrimination is extremely high. Demodara is a small pocket where no one cares about these community problems. Including BBS people think Muslims are rich. This is a myth. 80% Muslims are rural. They can't access justice. They are far from justice. Their judicial system is also not strong. Lot of issues in Quazi courts, and other government Institutions are also discriminating against these women. Therefore it is important to get Muslim women's views for reconciliation process</p>	<p>explained using our own mother tongue. Especially at the police station, bank, post office and other government institutions. We can't understand difficult words in Sinhala. We always fear to talk to Sinhalese people.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Treated differently: When we cover our face some Sinhala people call us "Billek enawa". In public places like bus stands, roads, markets some of the Sinhalese people call us Billek and so on. • Dress: We have got used to dressing in a different way. In the hospital if we have to admit our women, they have to dress like Sinhalese (Lungi (cheethai) blouse). The hospital staffs forces us to wear only that. Therefore our mother told us "if we get ill don't admit us to the hospital. We can't wear Lungie and blouse". They mentioned that it is very uncomfortable for them. In hospitals the staffs always comment on our dress (why are you covering your face?), most of the time they don't want
--	------------------------	---	---

			<p>to come close to us.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Isolation: Eg: in the clinic they take Sinhalese first even if they don't have the first numbers. • Campaign: Social media carry prejudiced messages about us specially facebook and text messages. • A mother said that very often in her area there are power cuts. This happens often when there are special occasions. She is suspicious about this because why does it only happen in her area? • We were in fear. When BBS attacked Muslims in Badulla town area they may come soon to Demodara, because Demodara is situated very close to Badulla. • A young mother said that when women go to the mosque to collect forage (Kangi) in fasting time they have to cross the town to go to the mosque. Some of the people say "Onna hingannonige avurudda avilla" (Here the beggar's festival season has started). • In schools (except Muslim school) Islam is not taught. There are groups
--	--	--	---

			<p>saying that there is no need for these people to learn their religion in our school.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Development program: Samoorthi scheme always gives preference to Sinhalese people, the small roads and other infrastructure work. Even though they complain to local government they are never supported. • Muslim law: we have no confidence with Quazi courts.
5	Farmers	<p>Monaragala district is a rural, predominantly farming area. Most of the farmers cultivate seasonal crops such as Rice, Manioc etc. In addition to that they have plots of land with Lemon and Banana cultivation. They have to work hard to cultivate their crops. After the harvesting they hurry to sell their harvest because of their poverty. Many of the farmers target to sell their harvest at weekly fairs in suburbs. The main buyers coming to those fairs are mostly from the East. The farmers in Monaragala experienced varied problems that directly affected their day to day lives during the conflict situations in 1971, in 1989, and for years in North - East as the war continued. When such situations occurred they were unable to go to the fields for harvesting on time.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • We lost our family income. Ex; Curfew, Suspicious arrests took place. We lost our chena cultivation due to the fear that LTTE will come. This is our seasonal group income. • WE couldn't harvest on time. Because our work force was pasara Tamil community they couldn't come. • Fear: We could not go to Sunday fare to sell our vegetables because the army kept on checking our bags and took our things. • A person said some of the Sinhala people were looking at Tamil people in a suspicious way. According to them

		<p>There had is no help to protect their crops from wild animals and buyers did not come to the fairs. As a war torn district there were several attacks and bomb blasts in Monaragala.</p> <p>The Political Heads in the Monaragala area or Ministers and Government Officers have not dealt with these innocent peoples' problems. The Minister or Government officials, or any other sources have not visited them or enquired about their difficulties, struggles, sorrows or incidents that occurred as a result of the war until we visited and enquired about their difficulties. Therefore, It is very important to take up these farmers views on the reconciliation process.</p>	<p>they said Tamils lived with fear. They were affected psychologically.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sugar cane cultivation couldn't be cultivated in this period, because the Tamil community were the only work force for Sugar cultivation. • According to a woman farmer "our children couldn't continue their school education. The teachers were not ready to come to those schools. Most of the time these schools were closed" Another woman said "Due to this a lot of dropouts happened in these people. Now they are youths without an education. • Even though we went through such a troubled situation until now we have not had a settled life. • Army camps were built in elephant living areas. When gunshot noises started the elephants started to come to our cultivation areas. We lost our commodities. (Even banana cultivation and fruits destroyed). • We lost our religious values.
--	--	--	---

6	Indigenous	<p>Indigenous people in damabana faced violation of their peaceful living in kotabakiniya & kandeganvila jungles in mahiyangana ds area. In 1983 when accelerated Mahaweli development scean started. 130 families living there were asked to move to Mahaweli C zone the reason was about two villagers were declared as Maduru oya wild life sanctuary.</p> <p>Then leader Uruwarige Thisshamy refused to move him and the clan into the dozered land in Mahaweli C zone. He said we are a community who believe in gods living in trees and mountains. We worshiped them. And our livelihood is collecting bee honey, Yam and hunting. New Mahaweli lands do not have trees and mountains. We did not ask the government to declare our villagers to be declared as sanctuary. Government did not consult us. Including then minister Gamini Dissanayaka and project manager Captain Pathirana continuously forced us to leave our traditional villages. Some of our members in the community moved to Mahaweli C zone. We did not agree to move. As a result we become prisoners in our own land.</p>	<p>Now we cannot collect our food, Worship our dead relatives. Naa-yakoo. Since then Thissahamy met President J.R. Jayawardana, President R.Premadasa, and President Mahinda Rajapaksha seeking justice. But no concrete measures established for the protection of land rights of aadivasees. The present leader went to Geneva but result remained the same.</p> <p>Children are not clear, what they can do. Lot of drugs are coming into our areas. There are no alternative schools for us. Adults now can't visit the foresst for their income. No vocational schools for us. Therefore unemployment is increasing.</p> <p>We saved the forest but now forest department is destroying the forest instead of saving.</p> <p>We lost our mown indigenous medicines.</p>
---	------------	---	--

3.2) Public Hearings

NO	Issues	Action taken	Suggestions
1	Farmers issues Local production Price	No action taken	Fixed price for all the vegetables. Government should bring a monitoring mechanism.

			Import productions should band.
2)	Land issue (Plantation workers, plantation non workers, village)	Went to LRC Discussion with district secretary Discussed with trade union Discussed with GS.	In respect of land provided by the government a legally valid deed should be provided to the beneficiaries instead of award deeds . A National Land Policy need to be formulated so as to provide land to everyone. The Government Officers should listen to the voices of ordinary people. Government should intervene in order to settle my issue. A land and house should be provided to our family, atleast within 3 months .
3)	Development work (Plantation and village)	Had a discussion with Pradesha saba and provincial council and parliamentarians. We have made complaints in this regard to the authorities for the last several years but nothing has happened so far .	Plantation sector should include directly into pradesha saba without plantation management interference. We need new mechanisms that would respond to the needs of people and function without political influences. Educated people should man such mechanisms . Government should intervene in order to develop estates with the cosultation with the Management All roads should be taken under the perview of the Central Government. In constructing roads,

			<p>consultations should be held with Local Civil Society Organizations / Voluntary Organizations. Their services can be utilized for the supervisory work of such constructions. When sign boards are being prepared in Tamil language the services of the competent persons in that language needs to be utilized .</p> <p>This is Government's responsibility. They should help us. May be small group needs to form to look into only these kind of issues.</p> <p>All roads should be taken under the perview of the Central Government. In constructing roads, consultations should be held with Local Civil Society Organizations / Voluntary Organizations. Their services can be utilized for the supervisory work of such constructions.</p>
4)	Riots (all the riots)	Complained to the police	<p>Need not pay a big compensation. Government at lease should pay monthly 10,000/= for me to look after my sick son. I also can't work.</p> <p>I request the Government to provide some means for me and my children to have a lively hood.</p> <p>Police Commission needs</p>

			<p>to be activated</p> <p>A clear policy should be formulated on national issues</p> <p>Independent Commissions should be appointed</p> <p>A monument needs to be erected in the memory of the dead</p>
5)	Economic destruction		<p>Police Commission needs to be activated</p> <p>A clear policy should be formulated on national issues</p> <p>Independent Commissions should be appointed</p> <p>A monument needs to be erected in the memory of the dead</p>
6)	Government officials' bad attitude towards the victims and the corruptions in disaster management.	Complained to divisional secretaries, police and district secretary.	<p>Disaster handling should be a proper system. Not only early warning but also actions and alternative plans for people to survive needed. In case of disasters there should be a quick resettlement.</p> <p>Government should not see the disaster areas with the ethnic lenses. They have to treat everyone equally.</p> <p>There should be a systematic disaster</p>

			<p>compensation system.</p> <p>At least in order to prevent such situations in the future, a proper investigation needs to be carried out about everything . Should not leave to corrected officers.</p> <p>Government know the people who were affected by land slide. Therefore it is not a difficult them to take quick action. There should be a separate committee appointed for disasters.</p> <p>This is Government's responsibility. They should help us. May be small group needs to form to look into only these kind of issues.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Steps should be taken by the government, after conducting an investigation/s to facilitate for our EPF payments. - The estates are being maintained by the companies in a very poor manner. We face the threat of water shortage due to removal of trees. Therefore, we propose re nationalization of estates. <p>Government should intervene in order to settle my issue. A land and house should be provided to our family, atleast</p>
--	--	--	---

			<p>within 3 months .</p> <p>An Ombudsman should be appointed to look in to such unjust matters. Qualified persons should be appointed to the Semi-Government Organizations as staff members. Steps should be taken to conduct investigations with regarding the frauds taken place in the Semi-Government Organizations during the past and punishments should be meted out to persons who have committed frauds .</p>
7)	Language issue and racism	<p>Complains made to Ministry of national language.</p> <p>We have made complaints in this regard to the related authorities. No use.</p>	<p>Appoint Tamil speaking Zonal level government institution staffs .</p> <p>Provincial level-divisional level appoints well qualified Tamil speaking staff. Not a person who just learn Tamil as a second language.</p> <p>Appoint Tamil speaking Divisional secretaries as soon as possible.</p> <p>Activate 1956 language service for people friendly.</p> <p>Government seriously take this issue as priority issue. Should not discriminate.</p> <ul style="list-style-type: none"> - We need a solution within 12 months. - The machinery needs

			<p>to be manned with Tamil speaking officers.</p> <ul style="list-style-type: none"> - It should function at regional level. <p>All Government Documents should be available in Tamil language , as well. As a temporary measure the Grama Seva Niladharis could be authorised to fill certian essential forms.</p> <ul style="list-style-type: none"> - At least one mixed school should be established in Badulla to accommodate children from Sinhala, Tamil, and Muslim communities. - Political parties based on ethnicity (such as Tamil and Muslim) contribute to the ethnic divide. Therefore there should be a system to punish if any politicians or government officials contribute to racism. - When sign boards are being prepared in Tamil language the services of the competent persons in that language needs to be utilized .
8)	The forest	informed related officers but no use	Knowledgeable persons should appoint for this

	<p>reserves are being devastated by the government.</p> <p>The springs and forest reserves were destroyed</p>		<p>post. There should be proper system to recruit these officers.</p> <p>Trees need to be grown along the both banks of Uma oya, a tributary of Mahaweli ganga, in order to maintain catchment areas. We need protection for springs and water resources.</p>
9)	<p>Human rights violations in Plantation sector.</p>	<p>we have raised this issues with the plantation sector trade unions nothing has happened .</p>	<p>The Government Offices should be manned with staff who are capable of working in all three languages. Powers enjoyed by the Superintendents of the Estate to be reduced. Plantation Sector to be transformed as a sector that strive to protect human rights . Estate workers should be given lands with rights.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Steps should be taken by the government, after conducting an investigation/s to facilitate for our EPF payments. - The estates are being maintained by the companies in a very poor manner. We face the threat of water shortage due to removal of trees. Therefore, we propose re nationalization of estates.

10)	Disable people's human rights violations	Complain made several places nothing happen	<ul style="list-style-type: none"> - The income levels of other family members should not be taken into consideration when paying allowances to the disabled persons. - We face water shortage because of the exploitation of water resources by rich and powerful persons. We also need pipe borne water. - Liquor shops around the estate to be removed. - Abandoned tea factories should be taken over by the government. - The establishment of a Board Authority is essential in order to provide expeditious solutions to the problems faced by the plantation community. - Proper public transport facilities.
11)	Unfair arrestment by policy	<p>I approached Human Rights Commission. Inquiries were conducted. But so far no relief was given to us.</p> <p>Filed a case and still pending.</p> <p>Complaints were made to the Badulla police and</p>	<ul style="list-style-type: none"> - The high handed approach of the police requires a change; They should respect law. - A proper monitoring system needed to stop police department's power misuse. - Fair inquiries are required so as to punish the real

		subsequently to the Presidential Commission	<p>culprits. They can't punish a person before find out the truth.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reparation for the mental agony suffered us due to loss of everything. - It is important to include officers from all three communities in such mechanisms. <p>Establishment of such machineries needs to be expedited.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Need to establish Regional Officers I request that my husband be reinstated with back wages. Proposals to prevent re occurrence: Even the courts listen to the high officials. The law should be implemented in an equal manner to all. Our case is pending for 10 years. I hope that the hearings would be completed by next date. - We need a solution within 12 months. - The machinery needs to be manned with Tamil speaking officers. - It should function at regional level.
.12)	Inhuman assault made by a copral in army training	Matters have been explained to the Commanding Officer of the Army . However, so far we have not recieved any relief .	<ul style="list-style-type: none"> - Army training should be provided in a humane. Higher Officers should not be given a free hand to punish and assault

			trainees according to their whims and fancies. Justice should be given to my son . No any other young boys should face this situation.
13)	Missing persons	<p>We have lodged complaints at almost all offices but no relief was given to us. Father and mother also died due to the severe trauma they underwent after the disappearance of my brother.</p> <p>The beginning we tried several places. Later stopped</p> <p>We approached Human Rights Commission and no relief was given.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - We believe that our brother is no longer living. However, an investigation required to be conducted in order to find out his fate and compensation to be paid to us. There should be a program in order to prevent such incidents in the future. - My proposal in order to prevent such incidents in the future: Take steps to uproot racism from the country. - I need my son. Government should find out him. I don't need money.
14)	Education (Science and Maths teachers in Tamil schools)	Lot of complaints made.	<ul style="list-style-type: none"> - We need graduate teachers <li style="padding-left: 40px;">Appoint teachers to teach science and maths - Government seriously takes this issue as priority issue. Should not discriminate us. - Resource distribution must be equal. This can lead to peace.
15)	Labour rights violation	<p>Made complain to the trade union.</p> <p>Made complain to management and labour department, but no use.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Government should intervene in order to solve estates workers problems. - There should be

			<p>proper monitoring system needed.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Provincial based national labour advisory committees should form. - Need to include the rights which are not cover under the labour laws in to collective agreement. - There should be clear policy for trees cuttings.
--	--	--	---

4)

Event	Number of people	Muslims	Tamil	Sinhalese	Female	Male	Geographical	Disability
Focus group discussions	80	16	30	34	49	31	Passara Demodara Wellawaya Damabana Mahagoddayaya Siyambalanda Buttala	
Public hearings	165	6	92	67	54	111	Badulla Pasara Bandarawella Monaragala Ella Mahiyangana Lunugala Welimada Wellawaya Buttala	3

							Siyambalanda wa Badalkumbura	
Total	245	22	122	101	103	142		3

5)

Observation	Statements regarding the process
<p>At the beginning almost all the participants (plantation) were clueless about this process. They were bit shocked that we came to collect the information from them that how should solve the problems?</p> <p>Due to the fear the missing person's become long time silence.</p> <p>Most of the plantation people see this process as their opportunity. They feel that no one come to them ask these type of questions in the past.</p> <p>In UVA Zonal more tamil people approached the PHs.</p>	<p>Most of the disappearances said that this was the first time they've got an opportunity to talk.</p> <p>Muslim women said this was the first time they talked about their problems and solutions. And also mentioned that this environment helped them to openly express their views.</p> <p>Some said "we are not ready to trust this government. The governments who caused for our problems, now together".</p> <p>Two people said " we don't have any hope that government will solve our problems. We can't trust NGOs. They are mostly corrupted".</p> <p>" Government is saying that they don't have money. How they will pay the compensations. This is all lie".</p> <p>" We hope at lease this government do something"</p> <p>"We are fed up with telling our problems. After that our problems get worst. Why should we need to tell again and again".</p>

6) Mechanisms

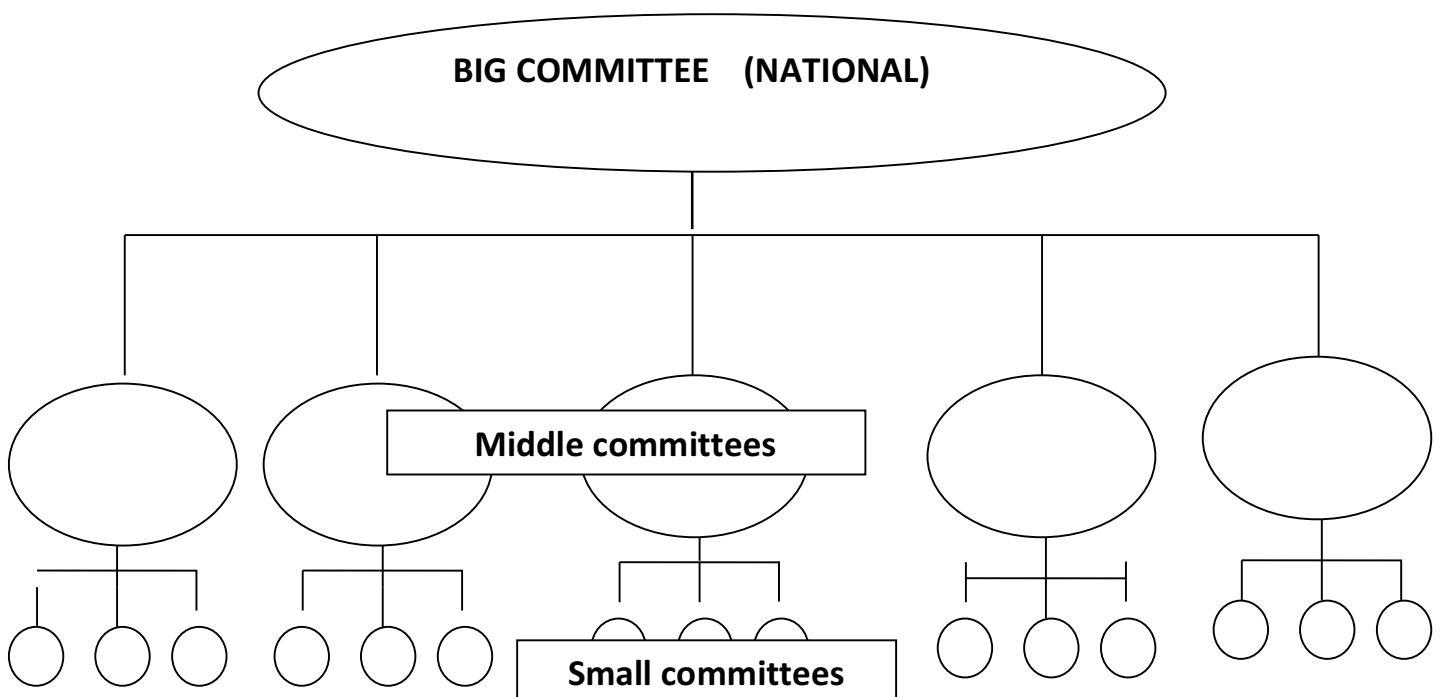
Plantation Land & Housing

Main requests:

- Should not come under estate management or TRUST.
- Plantation Land and housing should come under government mainstream program but give special attention to plantation.
- Government should form an independent committee.

Who are the people can be in this committee?

- Who can understand our problem
- Who can speak our language
- Who can we trust
- Who treat us equally
- Who is not corrupt
- Who won't show partiality
- Men and women and young people

What for this committees?

ZC needs to collect accurate information according to our criteria. After this they will give the information to the regional committee. Regional committee has to recheck the information and send them all together to the National committee.

Once information has been gathered what will happen?

- National committee is supposed to make an action plan in 3 days.
- The plan should be shared among the people within 10 days.
- In about a month the activity should start.

How can we make sure the things are moving according to our plan?

We need to form local groups within plantation. Each estate should form small workers group. They should know the plan and they will check whether things are moving right direction.

Plantation land and housing problems should solve with in how many years?

5 years – 4 persons said.
3 years – 9 persons said.
1 year – 2 persons said.

Missing Persons

Missing persons office - what are the things you think they have to consider?

- Firstly, giving preference to the people who have clear evidence which requires an inquiry. This process should finish within 6 months.
- Initiate the district office within two months.
- Total power must be given to the district office.
- The staff should be people who can analyze the problems clearly, be trilingual, able to work without fear, and create a friendly environment.
- Security must be given to the people who come to the office.
- Female officers should be appointed.
- The staff should have listening skills.
- Don't depend on retired government servants.
- No party politics involved.
- The staff must be given a long time to work on these issues.
- This has to be a result oriented office.
- The victims' family – If there are educated youth, first preference should be given to them to be appointed in DO.
- Any development programs should give preference to-victims' family.
- They must allow complaints in Tamil. All the correspondence should be in Tamil also.

- The inquiry place should be women friendly. Without fear.
- When they do inquiries, they have to do it (even if the other party is STF) in front of us.
- Inquiries should be in Tamil.
- After and before the inquiry, the government should ensure our security.
- Government should ensure our security when we visit this office for any complaints.
- The office should ensure the community is aware (special program) that we are not bad people (Not LTTE). Need not isolate us.
- OMP law needs to be passed quickly

What qualities should the staff of OMP have?

- People who we can trust
- People who can speak our language
- People who can understand our problems.

Non Recurrence (what measures government needs to take?)

- Government should ensure that the fundamental rights are not violated.
- Implement bilingual policy at local level (post office, DS, Pradasasaba, etc.....)
- Tamil schools should give preference to develop with proper teachers and infrastructure.
- Implement right to information act as soon as possible,
- Don't politicize the government appointments.
- Give samoordi to Tamil people also.
- Don't use racism for political campaigning. If anyone is doing this, government should bring them in front of the law.
- In hospitals preference is always given to the Sinhalese but equal treatment is needed.
- North east is only highlighted, but we too have the same problem. Therefore in future when things are dealt with don't exclude any one.
- Give land and housing to estate people.
- Don't remove our line rooms without informing us
- Racism should be stopped immediately (thinking all Tamils are LTTE)
- Government should do something to safe guard the minority communities.
- Police stations should be friendly with us.

Muslim Women - Minority

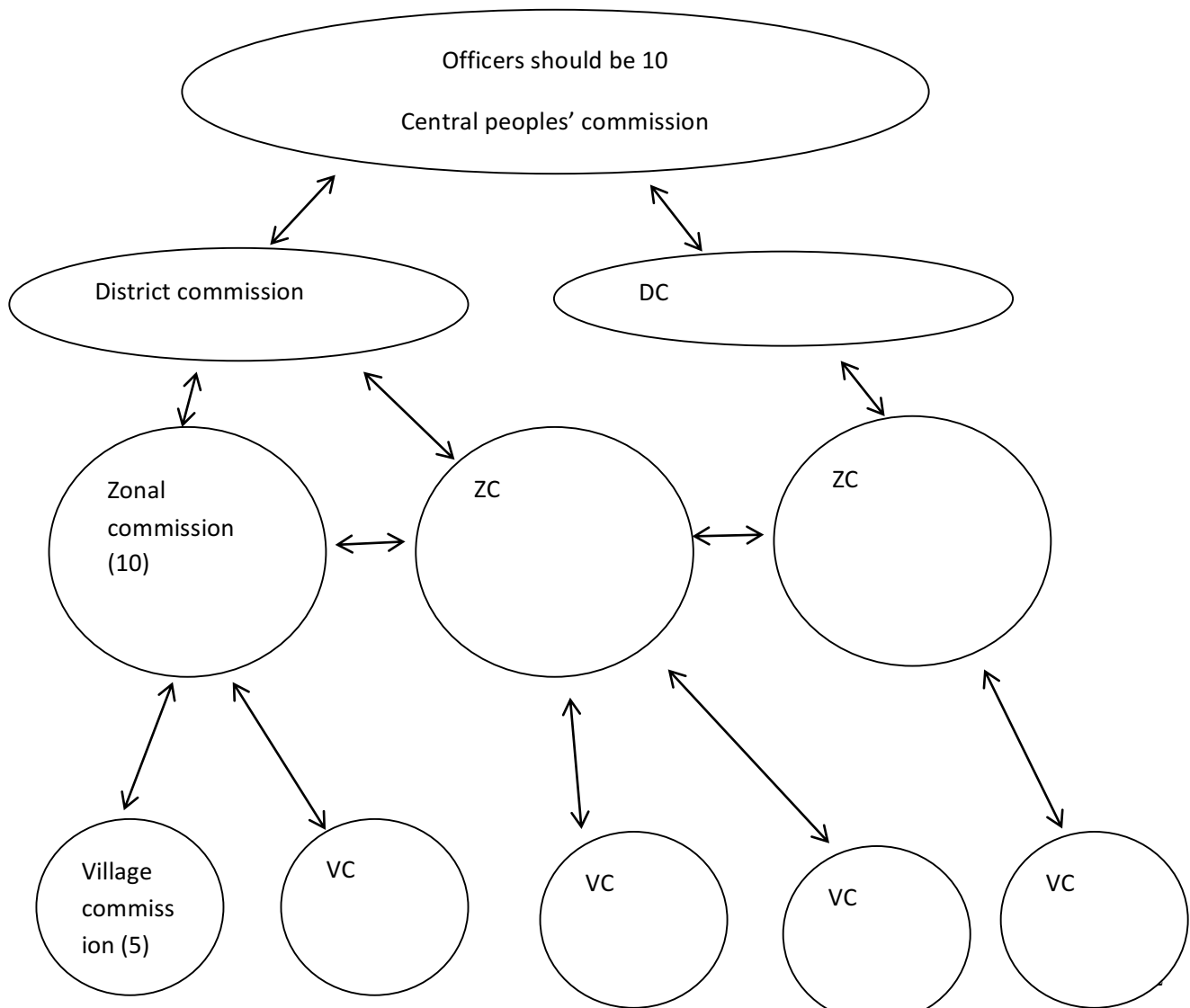
If something wrong has been committed by someone (against the rules) how do you stop that?

We need a law.

What kind of law will solve our problems?

- Schools, bus stands, hospitals, post office, police and the government institutions should not treat us differently because of our religion, language or ethnicity.
- Government officer's attitudes and behavior should be included in the law.
- If anyone uses racism and foul language against the minorities there should be a punishment or penalty.
- There should be a law reforms which will include Quazies's behavior

How to develop this law?

Criteria for Central peoples' commission selection and other commissions:

- The commission should give equal respect for all minorities.
- Good listeners
- They have to understand people's problems.
- Skill on minority women's issues.
- Experience of these issues.
- Male and female
- No bribery

CPC

- Use the information from DPC and draft the bill.
- Lobby the government to pass the bill.
- Bring in law within 6 months.
- Implement the law within 3 months.

District people's commission

- People who know much about the districts.
- 15 member committee
- Put the information together as district.
- Give guide to CPC within one month.

Zonal people's commission

- 10 member committee
- Collect the information from VPC and recheck the evidence.

- Gather the information as zonal information.
- Give the outcome to DPC within one month.

Village people's commission

- 5 members.
- Identify the problems.
- Collect evidence.
- Understand the root cause of the issues.
- Function independently.
- Need to give information to Zonal within one month.
- No bribery

Government should make sure that things are moving correctly

Farmers

- We like to find out the truth, who did all of this? Who are the people behind this? Even if this was done by the ruling party, the state should punish them.
- We need to have open space to discuss with other communities, to share our pains and views.
- We need new technology for paddy cultivation and alternative cultivations.
- Within a one year period we need law reforms.
- We need a national policy for land and agriculture.
- Action Plan should be developed by an Independent intellectual who ~~are~~ is committed to agriculture.
- The religious practices should not have any bias. Ex: in Buddhist temple they should always promote positive ideas to the public.
- The politicians and NGOs attitudes and corruption must change.
- We need local trade centers for Lime, fruits and country veg.
- We also need cooling room, factories, marketing outlets
- Our views and suggestions need to be given to intellectuals who can analyze and make a plan. This should not be given to politicians.
- District development planning meetings should include our farmers also.
- We need a paddy marketing policy which is suitable to geographical setup.

- We need other alternative income sources: inland fishing, ornamental fishing,
- We need good experienced people from farmer's families to be agriculture officers.
- Attitudes and skills should develop the agrarian staff.
- SL should not import rice from other countries.
- Government should buy 3000kg rice from each farmer.
- Farmer's society should operate the paddy stores.

We are not asking any compensation for our loss. We know the present government is struggling to pay teachers salary and other salary increments. How can we ask for compensation? This is good for newspapers but practically they can't pay our compensation. Therefore we request government to take our suggestions and try to implement them as soon as possible.

Indigenous People

- Established national policy for protect the rights of aadhivasees.
- True picture of aadhivasee way of life should be included in the school curriculum.
- Established vocational training institute.
- Take legal action to combat liquor and drug menace.
- Established trust fund to protect the culture of aadhivasees
- Established media culture not to abuse "waddha culture" Ex. Using abusive language of mus waddha in parliament.
- Improve the facilities of school education.
- Pay compensation for violation of land rights since 1980's.
- Review existing wariga sabawa and take measures to function smoothly.

Land Rights - Sinhalese

- **1.1** Although the Land Reformation Commission is an institution of a government structure which responds only the country President the respective LRC officers obstinate actions have resulted in current situation in this issue. But LRC is established as a result of the recommendations of youth unrest in 1971. According to the proposal of this committee the land extents more than 50 acres are acquired to the government control and distributed among the landless citizens of the country on the basis lease agreement or property sales deed. If so since LRC initiated in year 1970 by this time all that acquired land has to be released to the land less and completed the mission. Most of the land of this nature is acquired from plantation companies. At the time of plantation companies acquired to the state management many people have lost their employment who are also eligible to get land by this sceme. But it has not done

so far. The participants of the landless peoples request is to reform the lethargic LRC and which has to be made an institution which serve the citizens with responsibility and find solutions and issue permanent deeds for the deedless citizens with in 3 months. Further they said LRC mobile services to be held district level and find solutions for issue.

- 1.2 The citizens of Monaragala district are not affordable for high cost land as such they have to be facilitated with the Land Reclamation act instead Land Development act and sustain the ownership of land for the present settlers of the deedless settlers. As a result they can benefit the independent ownership of the so called land portions and make use of them as family property for family future development as a duty of parents for their children with out any intervention of government. According to their expressions this act would be a great life time reconciliation for their families.
- 1.3 The land which have been acquired for development projects has to be made compensation reimburse with land with out any delay. Permanant lands released for tamil landless community. In future any government or any other development projects to be launched for the impacts of such projects has to be taken in to discussion of the public and their suggestions has to be taken in to consideration by finding solutions for the problems of the public has to be implemented as a policy of the government.

7) Our Views:

- ✓ Most of the grassroots are lack of awareness. No information at all. Eg: For their problems where to go?
- ✓ The trust in-between communities are questionable?
- ✓ There are a big gap in-between government institutions and people. EG: lots of people say there is no use of going to the Pradeshashaba, district secretariats and grama niladari.
- ✓ It came out very clearly that local politicians are the root cause of lot of problems.
- ✓ People are fed up with government, trade unions and NGOs.
- ✓ From the village to the top the government institutions are not working properly. Government officer's misuse of power becomes common issue for the problems.
- ✓ There is a big gap in-between the present mechanism and people using those. Therefore it is again questionable whether the new mechanisms reach the people smoothly.
- ✓ NGOs and trade unions need to revalue their work which they did in the past and now.

Vavuniya

**Report of Zonal Task Force for
Vavuniya District
on
Consultations on Transitional Justice Mechanisms
(Tamil Section)**

I. INTRODUCTION

As part of the process of transitional justice, a consultation exercise was held island wide with the aim of ensuring that views of the victims will be accommodated by the Government of Sri Lanka (GoSL) in designing the four transitional justice mechanisms it has committed to implementing at the 30th session of UN Human Rights Council in Resolution 30/1. Consultations were also explicitly a part of the GoSL's commitments under Resolution 30/1 where they agreed to set up a hybrid process for transitional justice.

The consultations were therefore focussed on gathering views from the public on the following four transitional justice mechanisms:

1. Judicial mechanism with a special court
2. Office of missing persons
3. Truth, Justice, Reconciliation and Non Recurrence commission
4. Office of reparations

The Zonal Task Force for Vavuniya was appointed by the National Consultation Task Force to organize consultations at the district level in order to gather suggestions and concerns from victims and affected persons/communities.

II. BACKGROUND ON VAVUNIYA

Vavuniya has a long history of violence being perpetrated by armed forces, the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) and para military groups. Vavuniya remained a hub during the war as it served as a passage from the North to the South. Many individuals especially Tamils were abducted, arrested, killed, and forcibly disappeared in the area as a result.

After the end of the war on May 18th 2009, the Vavuniya district accommodated more than 300,000 people who came out of the war zone. The infamous Menik farm camp was created in Vavuniya, where the government sent war-affected people with the help of the armed forces while they processed them to see if they were affiliated to the LTTE. Many families entering Menik farm surrendered their sons, daughters, husbands and wives, as LTTE cadres or associates believing the assurances provided by the government that they wouldn't be killed or tortured. Many of those people have not been seen since their surrender. People who came out of the war zone into Vavuniya were targeted and arrested by the armed forces without any documentation, and many of those people's whereabouts are also still unknown.

Vavuniya also held detention camps where many LTTE cadres were sent though there are no statistics accurately revealing how many were placed in those camps. The government claims 11,000 to 12,500 former LTTE cadres were released after rehabilitation.

Vavuniya also contained the infamous Joseph camp and Thantrimalai camp, commonly referred to by the people as torture camps. These were camps where many Tamils were tortured and killed, and most of the victims who took part in the Vavuniya ZTF consultations spoke about these two locations. There were also other military camps in Vavuniya that were involved in perpetrating violence.

Vavuniya district is comprised of a multi-ethnic, multi-religious, multi-lingual population. The three main communities of Sri Lanka live together in Vavuniya as the region was and is a strategically important point between the North and the South. The Vavuniya ZTF took this into consideration and organised meetings so that there was adequate representation from each community.

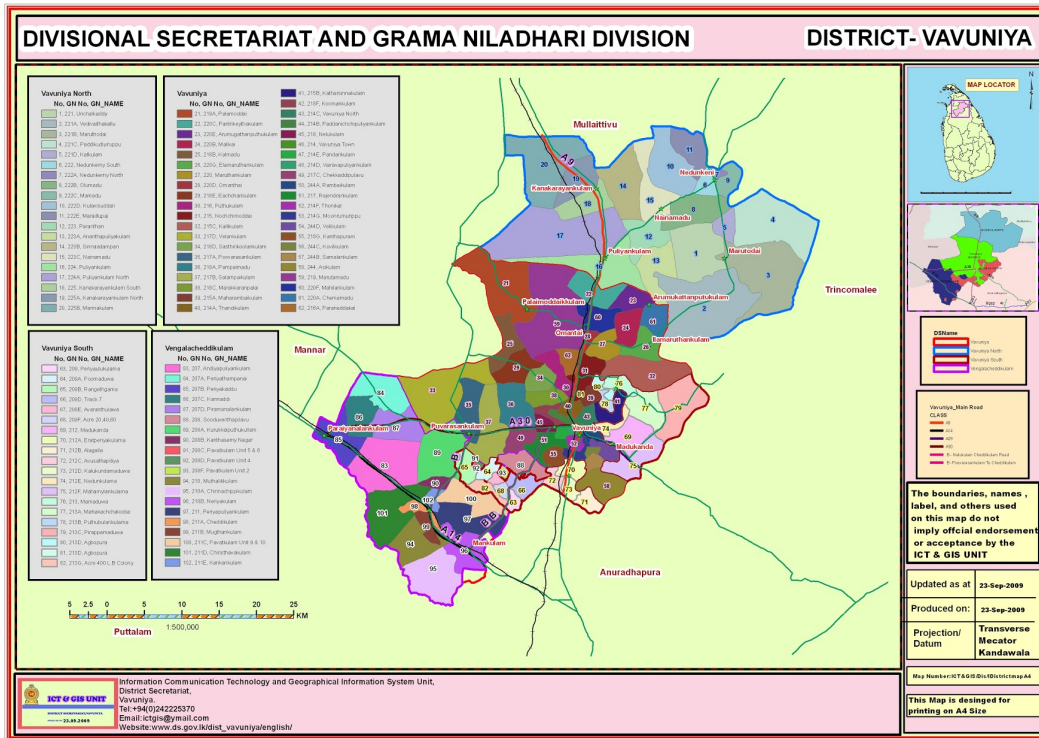
The Vavuniya District is in the Northern part of Sri Lanka. It covers of an area about 196,700.96 Ha (1967.00 Sq km). This is 10% of the land area of the entire North - East and 3% of the island.

Administratively this district constitutes part of the Wannu Electoral District. This district has 4 Divisional Secretariat divisions and covers 102 Grama Niladhari divisions and 50 villages. There are 5 Local Bodies functioning in this District; one Urban Council and four Pradeshiya Sabhas.

Population Development in Vavuniya.

Name	Status	Population	Population
		Census 2001-07-17	Census 2012-03-20
Vavuniya	District	149,835	172,115
Vavuniya	Divisional Secretariat	116,441	117,533
Vavuniya North	Divisional Secretariat	...	11,578
Vavuniya South	Divisional Secretariat	11,000	13,118
Vengalcheddikulam	Divisional Secretariat	...	29,886
Sri Lanka	Republic	18,797,257	20,359,439

Source: Department of Census and Statistics, Sri Lanka (web).

III. METHODOLOGY

This report is based on the public meetings and focus group discussions held by the Vavuniya Zonal Task Force (ZTF) during the month of August 2016 from 9th to 18th. The ZTF was comprised of:

Rev. Fr. Elil Rajendram – Chairperson

Ms. Sepali Subasinghe - Secretary

Mr. A.R. Abdul Ramees

Ms. Kalavathy Sinnaiya

Ms. Kokila Mithyanathan

Both the public meetings and the focus group discussions were organised in all four divisional secretariat divisions. In total, 393 individuals participated in the consultations. The majority of them were women.

Before the consultations, preparatory meetings were held with the ZTF members in order to plan the consultations and each member of the ZTF took responsibility in organising the consultations in the four divisional secretariat divisions with the help of volunteers. We had two co-ordinators who took care of the logistics and organising meetings with the others. Each divisional secretariat division was assigned five volunteers and a note taker from the ZTF and the CTF.

CTF members attended some of the consultations as observers in order to ensure the credibility of the process and to provide support for the ZTF members who were conducting the consultations.

An initial meeting was held with the Government Agent in order to keep him informed about the consultation process and to request his and his officials' help to conduct the meetings in each division. The ZTF met with the Head Quarters Inspector of the Vavuniya district to keep him informed about the consultations taking place in the Vavuniya district.

For all of the public meetings the Vavuniya ZTF tried to achieve a representative sample of all people of all age groups and in particular to have gender balance.

All of the members of the ZTF were there for all the public meetings but not all the members were there for all of the focus group discussions.

A. Locations

As stated above the meetings were held in each of the four divisional secretariat divisions:

Vavuniya North

Vavuniya

Vavuniya South

Vengalacheddikulam

All of the meetings were held in the divisional secretariat building so that the consultations would appear non-threatening, be easily accessible and be common to everyone.

B. Participation

The number of individuals who attended the meetings broken down by divisional secretariat division are:

1. Vavuniya North:
 - a. Public Meeting (9th August 2016): 78 individuals attended
 - b. Focus Group Discussion for Female-Headed Households (10th August 2016): 16 individuals
2. Vavuniya:
 - a. Public Meeting (17th August 2016): 106 individuals attended
 - b. Focus Group Discussion for the Muslim Community (16th August, 2016): 7 individuals attended
 - c. Focus Group Discussion for the Tamils in urban Vauniya: 23 attended
3. Vavuniya South: Sinhala DS division
 - a. Public Meeting (12th August, 2016): 78 individuals attended, including two Buddhist monks
 - b. Focus Group Discussion (14th August, 2016): 14 individuals attended
4. Vengalacheddikulam:

- a. Public Meeting (13th August, 2016): 59 individuals attended
- b. Focus Group Discussion (11th August, 2016): 12 individuals attended

C. Public meetings

The public meetings were mainly organised by the ZTF member who was responsible for that Divisional Secretariat Division (which we had assigned earlier) with the help of the divisional secretary, grama niladharis and other staff members from the government administrative sector.

There were four public meetings held, one in each DS division. The public were invited to attend the meeting by the grama niladharis, ZTF members and other means.

Most of the local leaders were invited to submit proposals with regard to the mechanisms that are to be set up. War-affected families were invited and there were victims and survivors who shared their concerns about the mechanisms set up though most of them did not have any trust in the GoSL and the mechanisms set up by the GoSL. They came forward nonetheless to register their aspirations and the political solution needed for Sri Lanka.

D. Thematic Focus Group Discussions

The focus group discussions were thematically organised in order to permit representations by the affected communities collectively or individuals on central issues in their view. Separate focus group discussions were held for Tamils, Sinhalese and Muslims in order to ensure the representation from all three communities. Each focus group discussion was limited to 20 individuals with the exception of Vavuniya town in which 23 attended.

The focus group discussions were thematically broken down as follows:

Vavuniya:

- Two were held on displacement, separately for Muslims and Tamils. Individuals submitted their concerns regarding displacement both during the last phase of war and before the last phase of war.

Vavuniya North:

- One focus group discussion was held which focussed on female-headed households.

Vavuniya South:

- One focus group discussion was held which focused on land issues pertained especially to the Sinhalese.

Vengalacheddikulam:

- One focus group discussion was held which focussed on enforced disappearances where families and relatives of the forcibly disappeared made submissions.

E. Preparation and awareness

People were informed about the four mechanisms proposed by the GoSL before they attended public meetings or focus group discussions via a multimedia presentation sent by the CTF. Posters

were also distributed to each GN division encouraging people to participate in the consultation process.

The ZTF unfortunately could not do any public EDUCATION campaign as envisaged due to the A/L examinations held during the month of August as a result of which, permission was not granted to use public announcement vehicles.

The ZTF members asked questions during the consultations to attendees based on the questionnaire given during the training for ZTF members. The questionnaire was therefore used as a guideline to obtain suggestions and proposals.

For most of the meetings Human Rights Commission members were present to report any security issues that came up to the relevant authorities.

IV. CONSTRAINTS AND CHALLENGES

There were significant constraints and challenges impeding the Vavuniya ZTF's ability to undertake broad and wide-reaching consultations.

First, the ZTF was informed that people were reluctant to attend meetings as they thought that the consultations were another tokenistic exercise and they felt that this mechanism was simply being used to buy time for the GoSL in the UN and the international community. People were also reluctant to attend because they didn't have faith in a mechanism set up by the GoSL. In fact, most of those same people had advocated for an international mechanism believing that only an international mechanism would yield justice to victims and survivors. Some people also felt that participating in the process would lead to its validation, which some people argued was wrongly labelled as a "transition" when they couldn't see any change between the former government and the current one.

Even for the people who did attend the consultations, they had little awareness about concepts of transitional justice and the tools that were available under those concepts which they could request in the consultations. This posed difficulty in determining what exactly people would want from the transitional justice process.

Another major challenge was ongoing military surveillance. Though the Vavuniya ZTF assured people there wouldn't be any threats to them for participating, this did not stop the surveillance or people from feeling they would be harassed. Surveillance was in place as both police and military intelligence were present at the premises where the consultations were being conducted. The presence of the intelligence personnel prevented people who wanted to attend the consultations from coming, as they had prior experiences of being threatened by anonymous callers or intelligence visits following their attendance at meetings relating to human rights. During the public meetings in Vavuniya North and Vengalcheddikulam members of the intelligence services were present at the premises. .

Relating to the surveillance, there were questions raised by people about whether it would be possible to conduct a consultation on reconciliation mechanisms within a militarised area as people are not free to express their aspirations. Some of them likened the situation to what occurred during the ceasefire period, after which people who came out for human rights and political activities were targeted when the ceasefire started breaking down. People feared that exposing themselves during this period of relative freedom may bring risks in the future, particularly if there is a change in the government.

A. Conducive environment and On-going violations

Overall, one of the major problems facing the consultations was that the environment was not necessarily conducive.

The consultation process for reconciliation mechanisms in Vavuniya and in many parts of the North-East is being conducted in a highly militarised environment, where the victims and survivors still don't have adequate protection. People participated in the process in spite of this, with the concern that it could be the last opportunity to express their aspirations and to seek a political solution in order to live peacefully with their rights assured. However, the militarized environment undoubtedly prevented many others from attending.

The GoSL has not expressed political will to reduce the number of armed forces from the North and even the commander of Jaffna categorically expressed that demilitarisation is not possible now. People who attended the consultations also stated that the environment is not conducive enough to begin any reconciliation processes, pointing to the fact that there are still arrests taking place under the PTA. Harassment also continues for some of the people who take part in any protest marches and attend meetings on transitional justice, enforced disappearance, and human rights.

Militarisation not only refers to the presence of the armed forces but also includes their involvement in the civil administration and local economy in the North.

Land occupation by the armed forces still continues to happen as does the construction of numerous Buddha statues and temples in traditionally Tamil areas. For example, in Kokilai in Mullativu, the construction of a Buddhist temple is continuing despite a court order prohibiting it.

People would like to have the military camps far away from villages and towns.

Arrests of former LTTE cadres continue to happen and they are continuously under surveillance, which sparks fear among the others who continue to work with the victim community.

Overall then, in Vavuniya like many parts of the North-East, continued militarization and related surveillance, and on-going human rights violations serve as major impediments to any transitional justice processes and made the environment less conducive for consultations..

V. SUBMISSIONS (GENERAL)

A. Express Political will and Commitment to TJ

The GoSL should express its political will and its commitment towards TJ.

B. Resolution 30/1

Attendees of the consultations made clear that the GoSL cannot compromise on the resolution that it co-sponsored in October 2015, in which victims believe that it committed to setting up a hybrid judicial mechanism to deal with the past. Many have seen reports in the news, that the GoSL is now stating that there will be a domestic mechanism and there will not be any foreign involvement, reneging on its promise.

C. Violations in General

People who attended the consultations were affected by the long war throughout its duration, but largely during the last phase of war. Communities in Vavuniya who were in urban areas were not affected by direct conflict during the last phase of the war, but were affected by violations, such as abductions and extrajudicial killings, perpetrated throughout the conflict. People who went through the last phase of the war are witnesses and survivors of grave violations that were committed. Some who attended revealed crimes, which need further investigation and analysis.

Victims spoke about the losses they had experienced during the war. They experienced the loss of family members, loss of property, financial loss, including money they lost in bribes to the security forces and intermediaries, war injuries, discrimination in education and employment, detention, torture, sexual abuse and other forms of violence amounting to cruel treatment.

Victims and survivors who had been through the war were traumatised in a manner, which continues to affect their daily life, especially children and young adults. This can have a negative impact on their health and their mental well-being.

People who suffered physical injuries during the war continue to suffer as most of them who went through the last phase of war have shrapnel in their bodies. Many attendees who lost limbs were, and continue to be, the bread-winners of the family. There are people who suffered collective trauma with many members of the family having experienced first-hand violations.

(i) Systemic Crimes

Victims who were present during the last phases of the war in Mullivaikal spoke about the types of injuries they experienced and some of them expressed that they had injuries from burns which still affect them and impact their health. Victims accused the armed forces of continuing to attack the 'no fire zone' irrespective of whether the targets were civilian such as hospitals. People also complained about the shortage of food and medicine in the last phase of the war.

There were witnesses who alleged that the armed forces used cluster bombs in the last phase of the war. Some of the victims went on to claim that there was a genocidal process that had its climax in

Mullivaikal but then added that they felt that the genocide has been on-going even after the end of the war in 2009.

The crimes committed by the LTTE were also mentioned by the attendees. Many victims spoke about about conscription and there were also accusations made that the LTTE used people as human shields, which the attendees viewed as war crimes.

Victims said that they felt that there was a systematic plan behind the onslaught by the GoSL, especially in Mullivaikal and during different stages of war.

Victims and family members felt that enforced disappearances were premeditated acts committed on a large scale against the Tamils. They felt that the enforced disappearances were not necessarily as a result of individual issues, but rather based on any given person's ethnic identity as a Tamil. Enforced disappearances were wide spread across the North and East.

(ii) Enforced Disappearance

Enforced disappearances were widespread and systematic as expressed by the people in Vavuniya. They specifically named some of the perpetrators and the military camps that those perpetrators were living in. Most of the perpetrators appeared to be from the military intelligence unit. The two military camps that were mentioned most often were Joseph Camp and Tantrimalai Camp. These camps were infamous for abductions, arrests, torture, sexual abuse, and killing.

Though there were other mini-camps that were also involved in abduction, those minicamps were reported to be attached to the two main camps in the district. The relatives and families of the disappeared faced/face reprisals for pursuing the cause of seeking the truth of what happened to their forcibly disappeared loved ones. They too identified most of the perpetrators as either CIDs or from other intelligence groups within the military. Most of the family members who witnessed the abductions confirmed that the abductors were from the armed forces stating for example that the vehicles that the abductors used would enter military camps. However, when the families eventually inquired at those camps they were denied all the information about their abducted loved ones.

In fact, the families and relatives of the forcibly disappeared reported being threatened with torture and abduction if they pursued seeking the truth about the abducted.

(iii) Torture

People who were arrested based on suspicion of LTTE involvement by the police or armed forces were subjected to torture. The families of the disappeared reported having to undergo harassment and ill treatment. Victims who attended the consultations indirectly stated that upon their arrest they were tortured but hardly anyone talked about sexual torture or rape as the environment was not suitable to speak about it, in part due to the military presence.

(iv) Rape and other forms of sexual violence

Rape and sexual violence were not reported during the consultations but that does not mean that rape and other forms of sexual violence did not happen. The environment was not conducive for victims to feel comfortable raising these violations as the victims are still forced to live with the perpetrators due to militarization. Rape, whether the victims are female or male, is still considered a taboo subject and has a social stigma attached to it which affects the lives of the victims who report such violations. There is also the fear of reprisal as most of the mothers who have female children want to safe guard their children.

It was reported that the young wives or mothers of the disappeared were asked for sexual favours for the release of their abducted or arrested loved ones.

(v) Socio-economic crimes

Most people spoke about their property loss. Many of their houses were destroyed at various stages of the war, or their furniture and other household things were looted when they had to flee their homes. Some of them reported multiple instances of destruction of property due to war.

Most of the victims, be it families and relatives of the disappeared, or others, or even people who were incarcerated in Menik farm had to bribe the military officials. Most of them paid large sums of money. There were others who were intermediaries for the armed forces who accepted bribes from the victims at different levels.

The land that was fertile for cultivation was encroached on or grabbed by the military and other groups. Thus, many victims lost the means for livelihood. The owners whose houses were occupied by the military were not paid rent or compensated in any form, and when the homes were returned, damage to the homes was not compensated.

The ex-cadres who were asked to work in the cultivation as part of the rehabilitation programme were not given any stipend. They said that this was an exploitation.

It was also brought to our attention by some of them after the meetings that the gold deposited in the Tamil Eelam Bank went missing. They feel that the gold was taken away by the GoSL after the war, in addition to the vehicles that we left behind. People claimed that the armed forces and the defence ministry staff are responsible to for having taken away the gold from those banks and having sold the vehicles or used the vehicles.

(vi) Discrimination in job

Discrimination in jobs and education continues to take place in the North and East. Since most of the victims were in the war zone, they could not enter universities, thus losing out on opportunities for

white collar jobs unlike their colleagues in the South. Even many other employment opportunities are denied and most of the South-based companies who operate in the North and East bring in their employees from the south.

The ex-cadres who were promised employment opportunities are denied job opportunities for being part of the organisation that was banned by the GoSL.

(vii) Crimes by the LTTE

Some of the people who came also expressed about the crimes committed by the LTTE, especially conscription and preventing people from leaving the war zones. Most of the victims were not given a 'permit' to leave the war zone.

D. Trust-Building

Even after the end of war, the GoSL has not taken steps to build trust among the victims, and the GoSL continues to discriminate against the Tamils while pushing its agenda forward. The post-war national building project concentrated on consolidation of power and strengthening the unitary nation-state structure of Sri Lanka.

Some of them viewed the creation of the Northern Provincial Council as strengthening the unitary nation-state structure and consolidating power in the central government rather than power sharing and devolution of power.

Most of the people who attended the meeting expressed their disappointment with the new regime's playing of its trump card (that the previous government would return to power if we were not strategic), which they viewed as a rhetoric discourse used as a means of escapism.

The victims said that the GoSL could have created trust and demonstrated its seriousness towards reconciliation by:

- Releasing private land occupied by the armed forces
- Releasing political prisoners, especially those who were held without any charges
- Releasing the names of those who surrendered to the armed forces as well as the forcibly disappeared
- Removing the military apparatus from the North (demilitarisation)
- Stopping Sinhala settlements
- Preventing new Buddha statues and temples being erected in the North
- Stopping military involvement in civil administration

Almost all of them expressed that the GoSL continues to deny the crimes perpetrated, including during the last phase of the war. The GoSL is using denial as a premeditated strategy to escape systemic crimes perpetrated by its armed forces. Acknowledging the crimes committed by the armed forces is the beginning of any efforts towards reconciliation. The present culture of denial takes the process nowhere.

The victims also felt there was a culture of impunity. Victims mentioned that some of the perpetrators who were responsible for enforced disappearances continue to make their presence felt, even in the new regime, which the victims think could curtail the efforts on reconciliation. The victims expressed that the ending of the climate of impunity would be a sign by the GoSL in order to prove that it is honest about criminal justice.

The victims also expressed that they feel let down by the international community and the UN, not only during the war but even since the end of the war. The victims expressed their disappointment that the international community and the UN continue to support the new regime, in betrayal of the victims who continue to suffer at the hands of GoSL. Some of them even expressed the feeling that the international community was complicit in the crimes perpetrated during the last phase of war by providing technical assistance, selling arms and other military machinery.

E. Witness Protection

The people who attended stated that they would be glad to testify before a special court or truth commission provided that they are assured of justice being delivered.

They also mentioned that protection is needed by an independent body separate from the police and armed forces as the latter were/are the perpetrators. They suggested that the independent protection body should consist of credible people from the OHCHR and other human rights organisations. People also stated that the independent body must ensure protection for people who come to testify for as long as they required, as people have fears about future regime changes based on their past experiences and fear later reprisals if protection is not available for longer periods of time. They also spoke about the need to implement the witness protection law though they made clear that they don't have trust in the local system.

VI. SUBMISSIONS REGARDING TRANSITIONAL JUSTICE (TJ) MECHANISM

The GoSL proposed four transitional justice mechanisms based on the four pillars of transitional justice as follows:

1. Judicial mechanism with a Special Court
2. Office of Missing Persons
3. Truth, Justice, Reconciliation and Non-Recurrence commission
4. Office of Reparations

The participants categorically insisted that for any of the transitional justice mechanisms to be successful, victims need to be at their center. The process of constructing the mechanisms has to be a victim-centric approach and it has to be decentralised.

Victims brought up the fact that the whole transitional justice process came into being due to the crimes committed during the last phase of war and the victims of that last phase of the war were

predominantly Tamils. Thus, having the other communities take advantage of the transitional justice mechanisms and leave out the Tamils victims is not acceptable.

Victims expressed frustration with Colombo-based civil society and NGOs, stating that they have no legitimacy over the mechanisms. Victims challenged their legitimacy stating that no one can have a monopoly over the transitional justice mechanisms.

The victims also emphasised that the state has to take responsibility for the crimes committed and the state cannot evade its responsibility.

A. Temporal Mandate

The attendees suggested that the temporal mandate for the mechanism being established should start from independence and continue through to the present day. The people, who claimed that the crimes committed against Tamils since independence amount to genocide, want a full investigation from the time of independence.

B. Amnesties

Almost all of the attendees at the consultations stated that there could not be any amnesties awarded for any perpetrators, even on the basis of confession of truth. They all categorically denied the notion of amnesties being awarded to persons found guilty of systemic crimes. They stated that perpetrators deserve to be punished as per international human rights and international humanitarian law. In that same vein, they also expressed that elements of international human rights and humanitarian law need to be incorporated into the domestic judicial system.

People felt that forgiveness is not a choice for the crimes committed by the State and its stake holders, especially for systemic crimes and for other crimes such as rape, sexual violations, enforced disappearance and torture. The perpetrators need to be investigated for violations of international human rights and humanitarian law and need to be punished if found guilty.

C. Women's Participation

The victims insisted that women needed to be represented adequately in all of the mechanisms proposed, and that those women should come mainly from the victims' community and from the organisations that are working with victims. They felt that there are issues that are pertinent to women that should be wholly managed by the women themselves, especially sexual violence committed against women.

D. Representation in the Mechanism and Offices

The victims emphasised that any mechanism to deal with the past should reflect representation of victims, as they feel that the GoSL has a tradition of establishing commissions or mechanisms headed by the victors who are Sinhalese and who they felt would certainly protect their colleagues who were the perpetrators. Therefore, the victims want to ensure that representation from the victims is reflected well and the mechanisms include either international experts and/or Tamils who have credibility in working with the victims.

E. Officials to be appointed

The victims described that the officers to be appointed to any transitional justice position set up by the GoSL, especially dealing with issues that are pertinent to Tamils, need to be appointed by the victims via a public vetting process. The GoSL cannot appoint alone without transparency, as victims fear that the GoSL will appoint its own people who would protect the GoSL as it did in the past.

F. Acknowledgement

Attendees to the consultations stated that the GoSL should acknowledge the crimes committed, including during the last phase of war, instead of using 'denial' as a mechanism to evade its responsibilities. For any efforts on reconciliation, acknowledgement is essential. The GoSL continues to maintain the 'humanitarian operation' discourse to deny the grave violations of international human rights law and international humanitarian law committed.

The victims also stated that even the UN and the international community need to acknowledge their failure to protect the Tamils during the last phase of war as they felt that they were let down by everyone. Acknowledgement of failure from the UN and the international community should also lead to pressurizing the GoSL to commit itself to accountability.

G. Monitoring body

The victims also suggested there has to be an independent body that monitors the transitional justice processes in order to ensure that the process meets international standards, remains transparent and credible, and that the GoSL remains committed to the process.

The monitoring body should consist of international experts in whom the victims have confidence with the help of OHCHR.

H. Truth Commissions

Victims expressed a willingness to testify before a truth commission if the truth commission is linked to the special court that works on criminal prosecutions. Seeking the truth should lead to criminal

justice and there cannot be any disconnect between the different mechanisms, rather they must be clearly interlinked.

Attendees also expressed that enforced disappearances remain a crucial issue as almost all families and relatives of loved ones who were disappeared, expressed that they would like to know the truth of what happened to their loved ones and would also like to know what has been done to them. Families expressed that this has to be followed by criminal justice, as the families and relatives of the forcibly disappeared feel that their loved ones are/were innocent. They would like to see the perpetrators being punished for crimes committed, as enforced disappearances were a crime that was premeditated and executed with the full knowledge of the GoSL.

The victims also confessed that they would like to know the truth of why grave violations were committed during the last phase of the war and the whole world should know the violations of international human rights law and international humanitarian law that were perpetrated as the GoSL denied access to media and still maintains a policy that 'zero casualties' occurred during the war. The GoSL should also expose the nature of the crimes committed. Even the other communities in Sri Lanka should know the nature of crimes perpetrated by the state as the other communities know only one side of the story told via state media that was controlled by the then GoSL.

As said in the introduction, the truth commission should consist of international experts and Tamils in whom the Tamil victims' communities have trust. Though Tamils exclusively advocated for an international accountability mechanism, at the suggestion of the High Commissioner for Human Rights, Zeid Al Hussein, Tamils agreed to accept the hybrid mechanism.

I. Justice

As stated previously, victims stated that their demand for justice should not be perceived as taking revenge, but rather as an attempt to combat the climate of impunity that has been in Sri Lanka for decades and as a preventive measure so that the victims can be assured that the crimes perpetrated never occur again.

The majority of victims proposed an international mechanism as the domestic mechanism had failed to render justice for Tamils for the violations perpetrated by the state. The state protected the perpetrators in the past and the perpetrators continue to commit violations.

The vast majority of the victims insisted that the perpetrators need to be prosecuted and punished and they categorically denied amnesty being awarded to perpetrators. They also suggested that justice be viewed collectively as something for Tamil people as a whole, rather than for themselves or their immediate families individually.

Most of them prioritised the collective aspect of justice – looking to justice as being delivered to Tamils based on their identity given that they were made to suffer based on their identity. Attendees felt that Tamil victims suffered not only as individuals, but also as a collective group which came out via different pogroms and was the underlying cause as to why Tamils took up arms.

Attendees felt that systemic crimes need to be looked into which is why most of them viewed justice collectively. As most of them had the experience of having been through the war and suffered due to the collective idealism not due to personal interest. The motivating factor was the collective ideology that they were convinced of due to decades of oppression by the GoSL post-independence.

Many of them mentioned that the genocide took place based on the identity of Tamils and the GoSL wanted to annihilate the Tamil population. For some people therefore, they stated that justice means recognising the right to self-determination. They also fear the recurrence of human rights violations.

J. Enforced Disappearances

Most of the families and relatives of the forcibly disappeared articulated that they would like to know the truth about their loved ones. Knowing the truth should lead to justice. They would like to see their perpetrators being punished so that enforced disappearances never happen again. The GoSL should acknowledge that enforced disappearance is a crime and the families and relatives are also victims of the crime. Since the OMP is already set up, most of them expressed that there has to be a separate unit that deals with enforced disappearance as there is no one who went missing in the North and East. Victims also stated that the ratification of the Convention on Enforced Disappearances should happen with retroactive effect which allows past crimes to be investigated.

Speaking about the OMP victims also said that it is not victim centric and it has to be made victim centric. They mentioned that tracing in the OMP should be linked to criminal prosecutions. Since the OMP comes out of the transitional justice process then the priority should be given to Tamil victims.

The families and relatives of the disappeared who are also victims expressed that they would not like to receive any compensation until they get to hear about their loved ones but when asked further they said that they would like to receive interim humanitarian assistance until a decision is given to them. Reparation programmes need to be set up after the prosecution.

K. Reparations

Most of the people who attended said that they would not like to receive reparations but when asked further, most of the young women and older women said they would like to receive reparations.

They also made a clear distinction between the right to development and reparations stating that development is not a programme of reparations. However, development and a programme of reparations can be done simultaneously.

Reparations must also go beyond just lost property, but also include those who suffered injuries that need medical treatment. All those who lost their limbs need special attention. There has to be a programme to address PTSD. In particular, women and children need more attention with regard to psycho-social support and PTSD.

Torture survivors need a separate programme as do victims of rape and of sexual violations, whose condition is a grave concern. Families headed by women are also another area of concern.

Armed forces who occupy private property illegally should release them and restitution should be provided to those families.

L. Memorialisation

Since the end of war the victims have not been allowed to mourn their dead ones while the GoSL has celebrated victory in the country at the cost of Tamils.

Most of the attendees said that they could not have the funeral rites of their loved ones who were killed during the war done in the proper way as even now, there is a lot harassment and people who would like to have their religious rituals performed for their dead ones receive warnings and threats during the month of May.

Most of the victims also expressed that in the North victory monuments have been erected by the armed forces, and these monuments deprive the victims of the ability to tell and share their own stories. The victory monuments erected by the armed forces need to be demolished said most of the victims. Instead, victims stated that there should be a museum built for the victims of war. There has to be a day, preferably May 18, that has to be declared as a remembrance day for those who died in the war.

Victims also added that the destroyed LTTE cemeteries need to be built again.

M. Guarantees of Non-recurrence

To ensure non-recurrence, the root cause of the problem needs to be addressed. Without addressing the root cause of the problem, any solution will be problematic. In order to do this there is a history of the ethnic problem that needs to be looked into. The evolution of the history of the problem is essential in terms of non-recurrence as the ethnic problem did not erupt suddenly.

Deconstruction of the ideology behind the unitary nation-state structure is pivotal for reconciliation. Victims feel that the GoSL cannot maintain the same discourse proposing a unitary nation-state structure, when Tamil communities have made clear they disagree with the model. The GoSL has to

go for another of model of democracy which is federal where the Tamils' right to self-determination has to be respected.

People also shared their opinions about institutional reform and security sector reform which are very much needed.

They stated that a political solution that would solve the decades long problem is based on the right to self-determination.

VII. RECOMMENDATIONS FROM VAVUNIYA ZTF

Based on the above submissions made during the Vavuniya ZTF's consultations, the ZTF put forwards the following general recommendations which it encourages the CTF to consider and adopt:

1. The following need to be done by the GoSL in order to develop a conducive environment needed in order to begin any process on accountability and reconciliation so that victims can actively be a part of the process without being intimidated:
 - a. Demilitarisation of the North-East;
 - b. Stop on-going human rights violations;
 - c. Ensure the military stops intimidating, harassing and threatening people in the North-East and allows organizations and individuals to work in unobstructed fashion with the victims; and
 - d. Put in place a credible and effective witness protection mechanism.
2. It is essential that the GoSL builds trust in the population of the North-East and should do so in the following ways:
 - a. Make an express statement of its political will and commitment to TJ process.;
 - b. Releasing the land occupied by the armed forces;
 - c. Releasing the list of the names of those held in custody;
 - d. Releasing all those who are detained without any charges under the PTA and releasing the names of those held incommunicado if any; and
 - e. Stop State-sponsored Sinhala-Buddhisization of traditionally Tamil land.
3. Gender sensitivity needs to be addressed and the TJ mechanisms should strive to achieve gender parity in all committees, units and bodies.
4. There has to be a victim and witness protection body devoid of existing Sri Lankan police and armed forces consisting of UN and other officials that has credibility to ensure protection for victim for as long as it is necessary.
5. There should be a monitoring body for the TJ mechanisms consisting of UN officials that needs to ensure that the process is victim-centric.
6. There has to be a permanent office of the OHCHR that is involved in the process of TJ.
7. There should be no amnesties given for grave violations of international humanitarian law or human rights law.

8. There should be no further statements by the GoSL backtracking from the resolution that is co-sponsored in September 2015. The Government should reaffirm its commitment to the September 2015 resolution in whole.
9. All of the mechanisms set up should consist of a majority of foreign officials. The appointment of these foreign officials cannot be left to the Sri Lankan Government or its institutions including the Constitutional Council. The Sri Lankan Government should enter into an agreement with the OHCHR/ UNSG so that these appointments are made by the UNSG on the recommendation of the OHCHR. All appointments whether local or foreign should be made after a vetting process involving the victim community.
10. All aspects of Transitional Justice should be given equal weight. The criminal justice component cannot be side lined given its importance in guaranteeing non-recurrence and tackling impunity.

Western Province

Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms

General Report of the Zonal Task Force- Western Province

Incorporated Reports on Public Meetings and Focus Group Discussions

INTRODUCTION

The Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms appointed by the Prime Minister on the 26th of January 2016, is mandated with consulting members of the public on the processes and mechanisms for reconciliation in Sri Lanka to seek truth and justice, ensure accountability for human rights violations and provide measures for redress.

The Government has indicated that it is considering the following mechanisms to achieve this:

- An Office of Missing Persons
- A Truth, Justice, Reconciliation and Non-Recurrence Commission
- A Judicial Mechanism with a Special Counsel
- An Office of Reparations

The Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms (CTF) has appointed member of the Zonal Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms (ZTF) for **Western Province**

The Western Province Zonal Task Force (WPZTF) consisted of seven members, appointed by the Consultations Task Force for Reconciliation Mechanisms (CTF) on a letter dated 31st May, 2016 with a mandate to undertake public consultations on reconciliation mechanisms proposed by the government as well as solicit any other proposals from the public in the Western Province. The ZTF was chaired by lawyer and human rights advocate Sudarshana Gunawardene and had as members, Dr. Selvy Thiruchandran, Ms. Kumudini Samuel, Mr. Hilmy Ahamed, Ms. Chamila Thushari, Ms. Kuhanithi Kuhanesan, Mr. J.B.C.K. Jayasekera. The WPZTF conducted four public hearings in the course of its sittings, two in Colombo, one in Ja-Ela and one in Kalutara. It also conducted 07 Focus Group Discussions (FGD). The sittings and hearings spanned the period 27 July to 2 September 2016.

all Zonal Task Force members went through a 3 day orientation programme organized by the CTF from **5th- 7th June 2016** at the **Riverdale Hotel, Kandy**. Following this they in consultation with members of the CTF identified specific areas of interest relevant to the Western Province that required special attention and decided to hold Focussed Group Discussions (FGDs) in those areas. These included persons affected by the July 1983 violence in the Western Province, families of the disappeared in the Western Province, marginalized and sexual minority groups of the LGBTQI community and women. A FGD each was also held with members of the Eelam People's Democratic Party (EPDP) (on their request), in Colombo and with Buddhist clergy and laity (on their request) in Kalutara. The WPZTF also conducted four public hearings in the Province. Two of these were in Colombo at the Mahaweli Centre Auditorium of the Ministry of Mahaweli Development in Colombo 7 on 01st August and at the Colombo District Secretariat Auditorium, Colombo 5 on 15th August. Two others were held in the District Secretariat. Public hearing for Gampaha district was held on 02nd August at the Ja-Ela Divisional Secretariat Auditorium. Public hearing for Kalutara district was held on 03rd August at the District Secretariat Auditorium in Kalutara.

The WPZTF commenced its work with the media briefing in Colombo at the Sri Lanka Press Institute, Colombo 05. This resulted in some media publicity for the work of the WPZTF and the dissemination of information about the dates of public sittings. The WPZTF also met with the Government Agent/ District Secretary Colombo, Mr. Sunil Kannagara, the Government Agent/ District Secretary Kalutara, Mr. U. D. C. Jayalal and the Government Agent/ District Secretary, Gampaha, Mr. J. J. Rathnasiri to solicit their support and assistance for the process. The Government Agents/ District Secretaries of Colombo Gampaha and Kalutara extended their support to the WPZTF and we accepted the offer of using their premises for our hearings. We did not use the Gampaha D/S

premises but decided that our sittings targeting the public of the Gampaha district should be held in Ja-ela. These sittings were therefore conducted at the Ja-Ela Divisional Secretariat. We received critical and very welcome support from the DS Kalutara who gave our sittings prior publicity throughout the Kalutara district through the good offices of his staff and also opened the public hearing in Kalutara. We thank all these officials for their support and assistance. Publicity was also given to the sittings through our contacts in civil society, Trade Unions and Professional Organisations. Members of the WPZTF also personally contacted special interest groups and victim groups to request their presence at the public sittings and the FGDs.

All our sittings were conducted peacefully and respectfully with an openness to hear diverse opinions and points of view. At the public sittings in Kalutara, the WPZTF was told that insufficient notice had been received by the Buddhist clergy and laity in the District and the scheduled sittings should be postponed for another day that assure the broader participation. However after a patient hearing, the WPZTF requested the Buddhist monks present to propose another date for a more focused discussion with a wider group of persons who WPZTF suggested they should bring together. This was arranged a month after the initial meeting. The Kalutara public hearing continued once the Buddhist clergy had left the premises, with the WPZTF, the Buddhist clergy and those present agreeing that the scheduled public hearings should go on, to hear representations from those who stayed on.

Participants who came before the ZTF at public meetings represented a cross section of people. Buddhist monks, Catholic clergy, Journalists, Lawyers, Retired Public Servants, Civil Society Representatives, Researchers, Family Members of the Disappeared, Victims of Torture, Victims of Political Victimization, University Lecturers and public in general were participated. Full list of participants and attached as annex-1

A number of persons welcomed the consultation process and the initiatives that were being taken to build reconciliation among the diverse communities – ethnic, religious, and other in the country. Some groups that came before the WPZTF said they had district wide discussions on the proposed mechanisms and represented a cross section of opinion. However many of those coming before the WPZTF said there was insufficient information on the consultative process and the role and work of the Consultations Task Force on Reconciliation Mechanisms among the public; that any information available was information CSOs had obtained and passed on. They all expressed dissatisfaction that the State had not given this process sufficient publicity or attempted to encourage better and inclusive participation. A seasoned human rights activist noted that there has to be an official policy on transitional justice that could be made public, saying, *“We can’t be merely depend on statements made by the President, the Prime Minister or the Minister of Foreign Affairs.”* Many persons stressed that the transitional justice and reconciliation process must be owned by the state and the government. It must be promoted publicly by the President and the Prime Minister, not merely by civil society or by representatives of civil society assisting the government in consultative processes such as the CTF or the ZTFs. Speaking specifically about the CTF, an activist noted that there was neither clear understanding nor any attempt to create awareness about the role and scope of the CTF and the ZTFs. Some of the participants were very disappointed that the hearings took place within a very tight time frame and suggested that CSOs and state officials together could have developed a much more effective publicity and information sharing process before formal hearings commenced. CSOs who had tried to give the process some publicity felt they needed to provide detailed information to potential participants and realized they did not have sufficient information, or capacity to reach a wide public. Others such as a group of Buddhist monks and laity who came to the first public hearing at Kalutara and who expressed their grave dissatisfaction at the lack of sufficient notice and information, requested more time for preparation and another date for a hearing which the WPZTF willingly acceded to. Others while expressing their faith in the bona fides of the President and the Prime Minister noted that there were many Parliamentarians who are not suited for the task of leading a reconciliation process. They felt the process must be guarded from political opportunism and suggested that a joint CSO and state engaged process would be the most effective. There was praise for the CTF on Reconciliation Mechanisms with some persons applauding its decision to establish Zonal and District Task Forces for purposes of wider consultation. It was felt that this regional outreach will also help the process of reconciliation and that a range of diverse and

important recommendations and ideas emerged because the process opened up to the periphery and was not limited to political and intellectual elites.

The inadequacy of information resulted in a number of persons, members of families of the disappeared in particular, coming before the WPZTF to make personal testimonies in the belief that the CTF could provide them with answers. Others treated the WPZTF like a commission and presented grievances ranging from political victimisation (politically motivated extrajudicial executions) to hate speech (against the Muslim community) and discrimination in service provision (use of Sinhala only at the Cancer hospital in Maharagama resulting in Tamil speaking patients not knowing what to expect and unable to make their needs understood). Members of the WPZTF had to constantly explain the nature of their mandate and focus the discussions at all its sittings. Extending their concerns beyond the mandate of the ZTF some persons were concerned that they did not know that the timeframe of the CTF was and how its consultations and recommendations would be taken into account in the design of the various reconciliation mechanisms proposed.

We were impressed that a number of individuals who came before the ZTF had done so on very short notice, often on hearing about sittings over the radio. One participant, travelling on the Colombo-Negombo road heard about the public sittings at Ja-Ela and immediately got off a bus to come to the District Secretariat, just before we concluded sittings for the day.

Some persons coming before the WPZTF felt that the country was now at peace and ethnic communities were reconciled. However they had very little understanding of the need to respect the identity and rights of other communities. Others felt that reconciliation was an issue only relevant to the north and east of the country since these were the areas directly affected by and recovering from the war. Some felt that reconciliation had to come from the Tamil community.

However the vast majority of persons making submissions strongly emphasized the need to build relationships that were broken, understand the harm done to each community, particularly the Tamil and Muslim communities, accept the violation of rights, seek truth, justice and above all build trust, respect and reconciliation based on the acceptance of the right of persons from all communities to live as full and equal citizens of Sri Lanka without discrimination, marginalisation or the privileging of one ethnic or religious group over the other.

It was also stated that we have to make sure we address the grievances of all communities if we are to move forward. There were some people who felt the Sinhalese have suffered injustice and continue to be targeted while others felt the same about the Tamils and the Muslims. Still other communities such as the LGBTQI spoke of continued discrimination and marginalization.

Critically, reconciliation was seen as a re-design of relationships between individuals, between communities, between individuals and communities, between individuals and the state, and between communities and the state. Some persons felt that every one of us has been victimized in some way by the armed conflict; it damaged relationships between communities and individuals; it destroyed life; it damaged the economic, cultural and social fabric. Others stressed the fact that war and militarisation made us insecure. It visited violence upon us, including sexual violence. We were violated - men, women, children, people of different gender identity, transgender individuals. We survived the years of violence and we must all come together to build relationships and reconciliation. It was felt that even as we build institutions for reconciliation we need to build relationships that are broken. Building institutions and mechanisms by themselves was not seen as sufficient. Those who had not suffered direct violence yet stated that *"We are all survivors of the war because we all suffered due to the breakdown in relationships between us"* and the need to rebuild relationships was stressed.

Some persons felt that it was imperative all Sri Lankans are able to speak in their mother tongue, to practice their different religions and cultures. Some Sinhala Buddhists stressed that that they can't be held ransom to the exigencies of Sinhala or Buddhist supremacy. They noted that they have nurtured

politicized religion. “We need to move away from this and begin a process of reconciliation. We can’t continue to privilege one religion over the others for political gain. Our political leaders must stand firm on this and not vacillate.” they have noted.

Some persons felt that reconciliation could not be bound by pressure from the international community, the threat of economic sanctions, etc. Still others felt that it was important to bring in a gender perspective into the reconciliation process. Gender they noted was an important aspect of reconciliation. “All of us have gender identities, maybe we identify as male or female or transgender or inter sex. We also have sexual orientations that are different. We need to take into consideration the intersectionality of identities as well as the intersectionality of rights when we speak of reconciliation.” one participant noted.

ATTITUDINAL CHANGE

- Education

It was felt that a new narrative for the nation must be created and that the current moment of political change made this possible. A re-visioning of history was called for and it was felt that a balanced history had to include excluded groups and narratives, a means of understanding the past and reconciliation. The role of education and the media was highlighted for this purpose.

There were representations with regard to the restructuring of education, improving of education infrastructure and the ideological role of education and educational institutions in building reconciliation. It was felt that the education system and education reform could help deal with the tensions and widespread distrust among communities. A re-presentation of history that debunks assumptions and myths and that is inclusive and highlights and promotes tolerance, reconciliation and nonviolence was suggested. It was also felt that the teaching of a critical history must also bring about a willingness to question simplistic interpretations of it. It was proposed that education, particularly history education must be designed towards achieving long term reconciliation and be multi-generational in its scope and methodology. It was felt that the promotion of reconciliation through education would help children and young people deal with the effects of growing up in a militarized, racially biased, heteronormative society and economy.

It was felt that the education system and the teaching of an inclusive history would contribute to building trust between ethnic and religious communities. It was suggested that history be both re-written and re-taught in creative ways should schools, higher learning institutions and through the media. School and university exchange programmes between students was proposed as was the learning of each other’s languages, culture, art forms, etc. Common programmes of study were proposed such as International Relations, so that students could learn from experiences across the world. Sports and the Arts were proposed as common activities together with inter-school and inter-university exchange visits.

Representations were made to us that Muslim children often found it difficult to gain admission to Sinhala schools. Some Muslims observed that they did not mind sending their children to either Sinhala or Tamil language schools but they asked if certain cultural practices such as the worship of teachers not be imposed on them. Many submissions called for the teaching of all three languages in schools with adequately qualified teachers. Some also called for the teaching of the fundamentals of world religions in schools, while students are also provided with the opportunity to study their own religion in depth. Both Sinhala and Tamil language schools it was reiterated should offer instruction in all religions so that no student would be compelled to study a religion not of their choice. Some Muslims and Tamils noted that they went to Sinhala language schools when they lived in a majority Sinhala area but asked that they be given the opportunity to be instructed in their own religion and have the opportunity to offer Tamil as a first or second language with good teachers. It was also felt that since Sinhala language was more privileged, some Muslims in the Western Province preferred to study in Sinhala but continued to face discrimination in the admission process and that such opportunities must be made available to all equally and would be conducive to foster reconciliation.

- **Media**

A number of media personnel came before the WPZTF and a number of others commented on the media. They said the media was heavily ethnicized and politicized and as a result media reportage was rife with bias and misreporting and it was felt that the media had no ethics, working sometimes to actually disunite people. For instance they said the Sinhala media reports the same incident with a different slant than does the Tamil media and vice versa. There was also the withholding of information, often information that could contribute to reconciliation, understanding and tolerance. What gets highlighted is the misperceptions that prevail which lead to conflict. It was felt that we need balanced media reportage as well as factual and neutral reportage. But unfortunately we are saddled with a partisan media and have to deal with the adverse consequences that this entails including its serious impediment to reconciliation.

We had representations from senior journalists who supported reconciliations and spoke of the need for credible information. Some of them had served in Tamil areas and they were of the opinion that going back to history and myth and trying to invent a future through that was of no purpose. One of them felt that racism and religious extremism is the result of ethnic and religious ghettoization of communities.

A senior media personality spoke about how he worked in the Vavuniya community radio and how he broadcast programmes that could be enjoyed by the majority community in the area and how he translated Sinhala songs into Tamil and played them on the service. He said cultural activists and artistes could do far more than politicians to promote reconciliation through the arts than through politics. It was strongly recommended that the media must be used as a tool or mechanism to build reconciliation, instead of an impediment. But it was felt that this work cannot be limited to special channels since if that happens it will be seen to be a state sponsored biased intervention; that reconciliation is only a project of the state. It was suggested that independent intellectuals can be tasked to create a discourse in the media and a proper media strategy developed for this purpose so that the ideology of reconciliation is not subverted by biased religious, ethnic and politicized discourse.

Culture and the Arts

A number of cultural activists made presentations before the WPZTF speaking of the need to be able to both express and enjoy one's culture and cultural persuasions and the importance of this in a process of reconciliation. Some expressed the need to separate art from culture expressing the opinion that culture is often framed in terms of religion and conservative ideas and ideologies. It was proposed that culture must not be allowed to interfere with reconciliation and that a mechanism must be created to promote the arts instead. This would allow for the arts and artistic expression of all ethnic groups without the burden of culture. There must be more openness to let artistic expression and practice flourish and more spaces must be created for this purpose, both in Colombo and out of Colombo. Art could be used as a tool of reconciliation without the impediments of culture, which has been appropriated by regressive institutions and conservative ideas. It was emphasized that the arts allowed for critical expression. We have to think creatively of alternative expression and how to use alternative spaces. It was proposed that an alternative mechanism for reconciliation could structure this in two ways – to seek alternate forms of the practice of the arts as well as to identify artistes who practice alternate forms of the arts. The reconciliation process must seek to re-awaken artistes to allow them to express themselves. It was felt that we only have a small window of opportunity, for instance to express memory and ensure remembrance of the past. This is a time when memory of the past is being systematically erased. We saw this happen during the time of the last regime. It started with the beautification of our cityscapes, with big development projects. This continues to-date. The fear to express critical thought or to create the space for critical thought continues in many spaces, in particular within the media, within the bureaucracy. There were examples shared of work with young artistes across conflict affected areas and their need to express their experiences of the war and to keep the memory of those experiences alive. It was suggested that the memory of the past had to be kept alive and that reconciliation could not just be limited to artificially imposed laws or

structures. The state must identify cultural activists across all communities who can work creatively to bring about reconciliation.

Many Sinhala representations spoke of having visited Jaffna and seeing the pain and suffering still very apparent despite the new developments such as the construction of roads. That people were not consulted or included, that their views were not sought and something alien was been imposed on them. We need cultural tools to deal with this. Popular Films are one medium. Also the development process must be designed in a way that it brings benefits to the people of those areas. We must have a means to involve all these people in the development process, in the new industries such as the construction industry.

It was felt that culture and the arts can play an important role in reconciliation processes and we have an important task to perform in relation to art and culture. The language people identify with, their lifestyles, aspirations, conventions, traditions, these are all sometimes in tension. We don't share our cultural histories, identities, performances. We don't teach Kandyan dance in universities of the North and East. We in the south don't know the theatre traditions of the East or the North. We don't perform together. In the past we worked together across ethnic divides, but that happened organically not because we wanted to reconcile as communities. We need a broad based mechanism to incorporate culture and the arts into the reconciliation process. The mere performance of multi ethnic theatre will not bring about reconciliation. We have 134 cultural centres throughout the country. We can use them to build reconciliation. However no one working in these centres have any perception about reconciliation. So we need a cultural policy that incorporates reconciliation. There has to be a plan to implement this policy it has to be a long term process. This has to go together with education it has to go together with attitudinal change among all citizens. Our education system is divided on lines of ethnicity and religion.

POLITICAL AND LEGAL REFORM

- Constitutional Reform

Some representations emphasized the importance of the Constitution making process that was taking place parallel to the reconciliation mechanisms hearings. They felt that a new Constitution that deepens democracy and entrenches constitutional safeguards for all communities without discrimination, including the resolution of the vexed question of power sharing was essential for long term reconciliation. It was felt we must have a good constitutional and legal framework to make reconciliation a reality. If we cannot guarantee equality in the constitution we will continue to have politicians, bureaucrats and law enforcement agencies engaged in discriminatory practices against minority ethnic and religious groups. Some opinions expressed related to the need for a secular state; others called for constitutional protections for all religions as a fundamental requisite for achieving religious reconciliation. Almost all submissions dealing with religious strife, averred the need to depoliticize religion and the way religion was used politically by politicians, state officials and law enforcement officials. Many emphasized the fact that religion was a personal matter and should not play any special role in the functions of the state. A number of people, Sinhala and Tamil expressed concern at the proliferation of Buddhist statues and temples in the north and the role of the state, particularly the military in this ongoing politicized and ethicized project. In addition they also pointed out the role of the state administration and special provisions allocated to Buddhism which they felt were causing much harm to reconciliation. They felt that such artificial symbols of religiosity were incongruous and places and spaces of religious worship should evolve organically as a response to community need rather than imposed from above.

Many people discussed the rise of religious intolerance and in particular the attacks on Muslim and Christian places of worship and hate speech against the Muslim community. The destruction of religious places of worship was raised by Buddhists as well. Some proposed the safeguard of religious freedom through constitutional guarantees as well as the inclusion of provisions that would protect and prevent the destruction of places of worship while ensuring that no religious group or institution violated the rights of any other religious group.

Some asked how do we negotiate with different identities, identity groups whilst maintaining our autonomy. How would Sinhala Buddhist identity groups negotiate with other religious identity

groups so that the rights of both groups are respected. Some groups spoke about the need to build inter-faith reconciliation while some others cautioned against the possible opportunism if the attempts were not genuine and evolve organically.

- **Legal Reform – PTA**

A number of submissions proposed the repeal of the PTA and asked that cases where investigation or indictment under the PTA be expedited. They also proposed that the Convention of the Elimination of Enforced Disappearances be brought into domestic law and that enforced disappearances be made a criminal offence.

DEVELOPMENT AND ECONOMIC CONDITIONS:

A representation dealt with militarization in the post 2009 context of the governance of Colombo and particularly evictions in Colombo. They brought the issues to the WPZTF because of the way the processes that were used, the way the institutions were influenced and the outcomes essentially reflected that this process was really war by other means. They noted hence that the harms that resulted from these processes and addressing those harms, are relevant to a discussion on reconciliation and transitional justice more generally.

In illustration it was noted that in 2010, the Urban Development Authority was brought under the Ministry of Defense and the Ministry of Defence and Urban Development was created. The first evictions carried out by this Ministry were those of Mews Street in May 2010, of 33 families living in 17, all of whom had title deeds. What followed in the next 4 years was widespread evictions of communities in Colombo, mainly of those who occupied commercially valuable property. There was a complete lack of due process, no justice from the court system, threats and harassment by the military tasked with clearing the communities. These communities were relocated to UDA built rise apartments in North Colombo where today they face serious issues of debt, decrease in quality of life, negative effects on livelihood and schooling, lack of security, disconnect from their built environment and high desire to move etc. It was noted that it is critical that any transitional justice mechanism also incorporates the experience of the working class poor in post war Sri Lanka and communities find justice. It was felt that an official record of their individual experiences must be made, a mechanism to provide relief for the injustice they face as a result of their experiences, including lack of compensation for their prior home and land are some of the recommendations moving forward.

This was proposed because it was felt that the blueprint for the eviction program in Colombo was laid by what happened in the North in many ways, because Military officers with the UDA and the Ministry were officers who were engaged in similar processes of relocation and resettlement in North and they did something similar in Colombo. So the denial of full citizenship, to the working poor of Colombo, including the denial of due process that characterizes all of this development is also a fundamental question. Acknowledging the truth of what happened in Colombo not as something that is different and isolated from what was happening in the post war North and East, but in fact, was a continuation was stressed. And then subsequently the harms that accrue from them which are of many kinds must be redressed.

A number of submissions from Colombo spoke about the adverse effects of development and city beatification on ethnic communities with evictions affecting poor neighbourhoods and ethnicised neighbourhoods disproportionately. Shelter and a place of residence must be a fundamental right. The right not to be evicted from your home must be a right that is guaranteed by the constitutions. Evictions affect poor communities in urban areas disproportionately. These communities are often made up of marginalized groups and these groups are sometimes ethnically marked. For instance the majority of families evicted from Slave Island, which is prime land in Colombo, were the Muslim poor who were resident in the area for generations. Other communities, for instance, a significant number of Tamils settled in the Kirulapone area during the heyday of the Wellawatte Spinning and Weaving Mill are now threatened with eviction. The rationale for such evictions is the misconceived prejudice that these communities are too crowded and prey to social ills – from drug use to sex work to prostitution. The root causes of some of these issues are of course poverty due to marginalisation and the lack of resources and social security. Reconciliation has to address issues not only of political marginalisation but also of socio economic and cultural marginalisation and discrimination.

PROPOSED MECHANISMS

1. Office of Missing Persons (OMP)

The WPZTF received some representations expressing dissatisfaction and disappointment in the hurried manner in which the OMP legislation was approved before the consultation process on reconciliation mechanisms was concluded and its report made public. They commented on the legislation creating the OMP highlighting shortcomings and proposing measures to strengthen its implementation.

Some representations welcomed the legislation saying it reflected the bona fides of the government emphasizing however that the government must be clear about the timeframe within which it was going to establish the other proposed mechanisms on truth seeking and reparations. They called for a more transparent and inclusive process and for the dissemination of accurate information through the media and other sources, while suggesting that all these processes should be expedited and that legislation should be in place at least by December 2016.

It was also stressed that the OMP by itself could not resolve all the complexities of disappearances and had to work in tandem with the other proposed mechanisms. There was also a call for the OMP to be open ended in relation to the timeframe with regard to disappearances it would investigate, suggesting that these include victims of the 1971 JVP insurrection and periods of violence thereafter from the enactment of the PTA in 1979 to the JVP/State terror of 1987/1989 period and beyond, including the years of war. It was also emphasized that disappearances perpetrated by both state and non-state actors be investigated. It was reiterated that the OMP should first take into consideration and evaluate all information provided to all past Commissions of Inquiry before fresh information is sought.

It was noted that the legislation creating the OMP paid insufficient attention to the gendered nature of enforced and involuntary disappearances with particular reference to the fact that the vast majority of truth seekers who will come before the OMP with testimonies of disappearances would be women. It was therefore recommended that the OMP is mandated to put in place gender sensitive policies and guidelines. It was suggested that the OMP and its staff, should be independent and be persons with experience and its composition should reflect an equitable gender and ethnic balance. It should also include victims/survivors and family members of the disappeared as well as the missing in action.

It was considered mandatory to provide persons coming before the OMP with information on the progress of investigations; where required psychosocial, economic and care support must be available to everyone taking into consideration gendered, socio-economic and community needs. Special facilities such as child care, services for elders and the disabled and security for marginalized groups such as women and LGBTI communities should be provided. Such support should be provided right through the process. Security it was stressed should be a high priority and all information had to be handled sensitively and confidentially where required and shared confidentially with the other mechanisms set up to ensure transitional justice. Security for persons coming before the OMP must be guaranteed and a special request was made for the establishment of regional offices of the OMP. Emphasis was also placed on the need for careful and appropriate training for all officers and staff of the OMP on enforced disappearances, empathy, including the provision of psychosocial services on a regular basis.

2. Office of Reparations

Reparations were discussed in a number of ways. It was noted that Presidential Commissions of Inquiry of the Past has paid compensation for loss of life or for disappearances when the families accepted that the person disappeared was believed to be dead. People noted the unevenness of this

monetary compensation and noted that families of the disappeared from the 1988/90 period did not receive sufficient compensation and that the amounts paid should be increased. However everyone suggested that monetary compensation was just a token and that much more longer term restitution was needed. They noted that in many cases local economies had not developed, employment opportunities extremely scarce, and that the poor state of local infrastructure compounds poverty. This was coupled with school drop outs to join the army, home guard or the militant groups, and the need for supplementary education and skill training, particularly for youth and women. Many women were deprived of access to education due to poverty, care work pressures, insecurity, social norms, early co-habitation, pregnancy, marriage. Lack of skills affecting employability for both men and women, limitation of gendered and traditional skill development, vocational training in non traditional skills and acceptance for employment in non traditional sectors and unequal distribution of resources were all factors that had to be paid attention in the formulation of reparation policies. There was also the call for scholarships for children from families affected by conflict as a means of reparation and restitution. It was also felt that the long term consequences of the loss of educational opportunities (eg.1989/90 families of the disappeared) led to limited life opportunities and some form of reparation was due to these families.

Monitory compensation was also discussed in terms of the loss of property, goods, livelihoods, means of livelihoods – such as livestock, tools of trade, etc. which needed to be compensated. Psychosocial trauma and the loss of life skills and livelihoods it was also felt needed to be compensated. Pension schemes were proposed especially for the elderly who lost breadwinners and potential care givers. Discounted or free service provision was also discussed for family members who were impoverished or special groups such as female heads of household, widows, orphans, the elderly and the disabled. Social security programmes were considered mandatory. Compensation and restitution was also discussed in the context of displacement and eviction. The provision of land, housing and the restitution of employment opportunities was suggested. It was proposed that this mechanism should look into and come up with criteria that would address the real issues and make recommendations for reparation that would commensurate with the loss they suffered by individuals, groups and communities.

Reparation was also discussed in terms of official and community acknowledgement of loss and symbolic measures such as formal apologies and public commemorations. It was stressed that reparations could not and should not be limited to monetary compensation. Resolution of the root causes of conflict, restitution of community dignity, equal citizenship and non-discrimination were also seen as a component of reparation and restitution.

3. Judicial Mechanism with a Special Counsel

Many submissions referred to the biased nature of law enforcement and its institutions and the judicial process itself and called for an independent mechanisms to deal with investigative and prosecutorial matters in relation to disappearances and extra judicial executions, if justice is to be done and seen to be done. Some persons felt that the Judicial mechanism created cannot be hybrid and must be locally constituted with local personnel. However others proposed that all the mechanisms created under the reconciliation process should benefit from some international presence, particularly in areas where we lacked skill and expertise but also as importantly to ensure that the mechanism and the process is independent and free from political interference.

Some groups advocated for a hybrid court, indicating that they had consulted with various stakeholders at regional level and that a majority of persons preferred a hybrid court because there were concerns about the independence and capacity of local courts. It should have temporal scope going back to at least to 1979 when the PTA was enacted and thereafter. It should have jurisdiction over both state and non-state actors. The Court should also have an equitable distribution of men and women as well as representation from all ethnic communities and it should work in all three languages.

4. Truth, Justice, Reconciliation and Non-Recurrence Commission

It was also suggested that a women's unit should be set up in all mechanisms created to ensure transitional justice.

5. Other Mechanisms

a. Watchdog mechanisms

It was suggested that a special watchdog mechanism be created to monitor situations that might lead to a breakdown in relationships between communities so that ethnic or religious violence can be prevented or mitigated. It was also proposed the mediation like bodies be set up at the local level so that disputes can be settled at source, preventing their exacerbation.

b. Memorialising

A number of persons stressed the importance of memorialization and monuments that can recall the past as well as be spaces for remembrance and reconciliation. It was noted that these monuments could be temporary ones created by individuals or communities or more permanent spaces and structures that can be created also by communities and the state. It was observed that most of the permanent monuments created to date are those constructed by the state exclusively for the memorialization of the military and their victories in battle. These monuments are often symbolized by the figure of a lion/s which is synonymous with the Sinhalese, Sinhala/Buddhism nationalism and Sinhala extremism and racism. There has been no attempt to use other symbols even from Sinhala history such as the deer of the time of Devanampiyatissa or symbols such as the Tiger. It was proposed that artistes, cultural activists and the public, including those affected by conflict and other forms of political violence be encouraged to create monuments for memorializing and reconciliation. In the process of reconciliation, such monument creation can represent different truths, diverse experiences, different acknowledgements and different memories and memorializing that evolves organically from individuals and communities. The other important aspect of memorializing and monuments was the role this process and such expression can play in preserving long term memory of suffering, loss and injustice to ensure non recurrence. It was also suggested that individuals and communities should be encouraged to express their wishes and design the contours of what they wish to memorialize and how they wish to memorialize their experiences for themselves, and as a healing process as well as for the protection of future generations. This should be an ongoing long term and inclusive process. It was also observed that we live in a context where the state has no idea how to protect monuments or the arts. There is also the politicization of the arts, the destruction of monuments such as all the cemeteries of the war dead in the north and the east that were maintained by the LTTE. We have the experience of one government destroying what a previous government has created. However monuments of this nature must belong to the people and must be protected by the people. The establishment of monuments can be assisted by the state but only to the extent of the provision of raw material or infrastructure. They must be for a public good. They must be created to ensure that the past is never again repeated. We can learn from the experiences of other countries ravaged by war – Germany, Cambodia, etc.

It was noted that memorializing and the creation of monuments was something that makes the truth seeking process more meaningful. It will recognise the need for loved ones to mourn their loss. It helps to preserve memory and will instill the need for reconciliation and non-recurrence. Such memorializing must reflect the representation of reconciliation and include all ethnic and religious groups. There was also the call for the ratification of the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance

c. Justice and Amnesty

Some persons were of the opinion that if evidence exists, due process must be followed and perpetrators brought to justice and punished. They felt that this was the only means by which families of the disappeared or victims can be reconciled to what happened and can finally lay the past to rest. For many amnesties were not a viable option while still others felt forgiveness alone would not bring about reconciliation.

d. Militarisation

Some persons spoke about militarization and its continued latent presence even in Colombo and the need for the reconciliation mechanisms to dismantle the structures and effect of militarization. Some spoke of the impediments posed by militarization to people's enjoyment of their cultural lives.

The militarization of public spaces that became very characteristic of post 2010 governance of Colombo is something that has to be seriously addressed, because it was also seen as a part of it the destruction of an important memorial at the banks of the Diyawanna Lake, the 'Ahinsakaramaya'. We think it is very important that, that destruction is acknowledged and is in fact repaired and the memorial being restored in some form or the other. Similarly it was also noted that the restoration of certain public places also saw an erasure of their histories and it is important that those histories are recovered and acknowledged. So for instance, the destruction of Slave Island, the erasure of the last Malay-Muslim community there has to be marked in the process of reconciliation in an appropriate respectful way, in consultation with those communities. It was suggested that it is also important to note that there are other institutions that were militarized and whose legacy continues.

It was noted that by the Government's own figures, nearly half the population of Colombo occupies only 10% of the land and that it was fundamentally spatial injustice, this also raise the question for the transitional justice architecture, about looking beyond the Northern experiences of violations, not merely on the basis of and in that sense, the larger political economic questions that also arise which are not necessarily easily answered by the narrowly defined transitional justice architecture.

Focus Group Discussion - 19th August 2016

Lesbian, Gay, Bi-Sexual, Transgender and Intersex Persons (LGBTI)

The relationship between LGBTI communities and transitional justice processes was explained in the context of the effects of the war on those communities. The protracted war, state of emergency, and militarisation of Sri Lankan society, caused notions of ethnicity and gender to become concrete and fixed within the country. This resulted in serious problems to members of LGBTI communities who could not, or would not, conform to sexual and gender roles imposed on them, both by the ethnic communities they belonged as well as by wider society, in the wake of the emergence of fixed, concrete notions of ethnicity and gender.

It was noted that the conflict-ridden social context, became increasingly conservative in policing ethnic and gender identities, exacerbating pre-existent stereotypes surrounding people belonging to gender and sexuality minorities. Restrictions imposed on democratic spaces and freedom of expression, as well as cultures of impunity and intimidation that thrived during (and because of) those times of crisis, made it difficult, if not completely impossible, for LGBTI people to engage Sri Lankan society, to dispel myths and misconceptions surrounding their lives and identities, and to advocate meaningfully for their rights. The emergence of the surveillant state during the conflict rendered LGBTI individuals fundamentally vulnerable to state actors, particularly to members of the police service and the armed forces, who abused increasingly normalised practices of arbitrary inspections and arrests to intimidate, extort, rape and torture LGBTI people.

The group acknowledged the encouraging signs from the Sri Lankan state, particularly since the change of regime in early 2015, and especially with the recommendations made by the Public

Representations Committee on Constitutional Reforms in favour of equal rights for LGBTI people. They also however expressed their concerns and reservations regarding the government's commitment to constitutional and legislative reforms, based on previous experiences of failed initiatives to redress victims of the conflict, as well as recent statements made by top government officials, including the President and called for a more open and transparent process.

Taking into consideration the need to provide accurate information so that conservative and regressive attitudes can be changed, the group strongly highlighted the need for reforms in the education sector, explaining the importance of accurate and science-based sexual and reproductive health education for adolescents and youth, who constitute the future society of Sri Lanka.

Suggestions were also made to incorporate LGBTI issues directly in the government's transitional justice process, in particular the proposed mechanisms that will seek to advance truth, justice and reconciliation in Sri Lanka. Namely, the Office on Missing Persons, Office for Reparations, the Judicial Mechanism with a Special Counsel, and the Truth, Justice, Reconciliation and Non-Recurrence Commission. It was hoped that the suggested recommendation on educations would be considered under the remit of non-recurrence. Similarly, the group also suggested the incorporation of LGBTI issues within the truth-seeking mechanisms instituted by the government in the future, as well as the recommendation of symbolic and collective reparations on behalf of LGBTI people in the form of an officially recognised LGBTI day and/or the commissioning of a special monument recognising the existence, pride and dignity of Sri Lankan LGBTI people.

Focus Group Discussion – 11 August 2016

Disappearances

Focus Group Discussion with the Family members of the Disappeared was held in a special temporary hut installed at the pavement in front of the Monument of the Disappeared, Raddowluwa, Seeduwa. This can be considered the only monument in Sri Lanka where families of the disappeared commemorate their loved ones since 1990s. Since, this was situated within the Western Province, the WPZTF decided that it was of symbolic importance to hold the focus group discussion at the premises.

There were 14 participants altogether comprising 11 women and 3 men. Majority of the participants were from the Sinhalese families whose loved ones were subjected to disappearance during 1988-89 period. Still, there were two women claimed their son and the husband respectively was disappeared during the 2008-09 period. Many participants claimed that even though these disappearances occurred more than 25 years ago, there had been no justice served. They said that compensation of Rs. 50,000/ for a married person, 25,000/ for a single and 15,000/ for a minor had been paid by the government with regard to the disappearances in 88-89 period. Since the Office of the Missing Persons Act was passed in the parliament, the Task Force inquired the views of the participants on this. Many did not know whether this office would cover the disappearances of that era but when the task force explained to them the process and the mandate of the OMP they had some hopes that there cases would be re opened. Still some raised doubts as to whether there will be justice for them under the present government as it was under the same UNP government these disappearances occurred. However, many others said that they were happy to see something is done by this government and it shows that people change overtime and they hope that this government will address their grievances. They have also mentioned that even though there was change of government occurred in 1994 by using their issue as a main campaign slogan, for twenty years, nothing has been done to do justice.

Following points were emerged at the discussion:

1. There is a misconception in the country as to OMP is established only to address the Tamil grievances and punish the officers and soldiers of the GoSL who fought the war. Therefore, addressing the grievances of the Southern Families with equal preference will help to dissuade such attitudes.
2. Since these families share the same fate as to family members of the disappeared in the North and the East, they have an empathy towards their counterparts in the North and the East. Since these family members are organised as families of the Disappeared, a civil society organisation, they got exposed to the agony of the families of the North and East through various exchange programmes organised by the organisation and it has helped to change the attitudes. This practice of people to people

exchanges should be encouraged by the government.

3. There is a memorialisation of the disappeared every year on the 27th October in front of the Monument for the Disappeared with the participation of the families from the North and the South since 1990. This practice should be recognised and a special day should be declared to commemorate disappeared which will help victims' families to come out and share their sorrow.
4. Most of the people who disappeared were the breadwinners of the families. Therefore, the dependents of them have become helpless. These families also suffered the stigmatisation and hence become marginalised. Some kind of a reparation system is needed for them and the Office of the Missing Persons should have a special section dealing with the Southern disappearances.
5. The participants said that they have the confidence over the civil society members of the WPZTF and expected that they should continue to press the government to implement measures addressing the concerns of the families.

Focus Group Discussion – 5 August 2016

The Focus Group Discussion with victims of the July 1983 violence took place in Colombo. Many of them spoke of the harm they suffered in 1983 which included the loss of lives and the loss of property and subsequently the losses suffered due to displacement and re-location. For many it was a continuation of dispossession as they left Colombo for Jaffna or other areas in the North and East and were subject to yet more loss and displacement due to the war. The loss and displacement of 1983 also deprived people of jobs, job opportunities and livelihoods resulting in economic loss. The group felt that the victims be adequately compensation for these multiple loss including the loss of life and the loss of property. They felt strongly that this must feature in the reconciliation and transitional justice mechanisms that are being designed. They also felt that the truth of 1983 must be officially acknowledged and made public.

They reiterated that the state must take responsibility for its role in the 1983 riots and the complete breakdown in law and order as well as the complicity of law enforcement authorities in the riots. It was stressed that they wanted justice. It was also stressed that in the name of reconciliation, those responsible for the riots must be named since often it was groups of persons from outside neighborhoods and not immediate neighbors, although some did, who participated in the riots and destruction. In many instances the group noted Sinhalese and others helped the victims, protected them and led them to safety.

Some persons speaking of post 1983 displacement into Jaffna noted that their Jaffna residences were taken over by state authorities, for instance the police and that these premises, now a police station, for the past 20 years, had still not been returned. They asked for a restitution of rights. Older people felt they could not fight to get back what was due to them and asked that these processes be expedited. They called for a system of governance and administration that was friendly towards Tamil people, where Tamil language use was respected. Some people spoke of continued fear and constant fear of continued loss despite the change of government.

It was also reiterated that a lasting political solution should be found for the national question, possibly through the new constitution that guarantees equality and non-discrimination to all. The group said there should be meaningful power sharing with all the provinces and that political parties must view this a positive measure and not as a promotion of separatism. They also felt that an ethos must be built where everyone should see the country as belonging to all its citizens and not to the majority ethnic group. The group also spoke of the politicization and partisan politics and asked that there should be significant internal party reform and good governance. They also felt that all political parties must accept reconciliation and work towards it.

The independence of the reconciliation mechanisms was stressed, in particular the mechanisms that dealt with prosecutions. It was felt that these mechanisms must have very few state officials and that they should be in the minority and that the mechanisms must be free of political pressure. It was also felt that an independent media was imperative to make reconciliation work. The group reiterated that wherever possible we should not ethnicise public institutions. For instance it was recommended as a good practice that the names of schools should not carry ethnic or religious identities – eg. Names should be changed - Tamil Vidyalaya, Bouddha Parshadaya, Catholic school

(St.) or Muslim Maha Vidyalaya.- They should carry just an ethnic or religious identity but must be open to all students.

Focus Group Discussion – 2 nd September 2016

Sinhala- Buddhist Groups, Kalutara

A group of Buddhist monks and lay persons arrived at the Kalutara District Secretariat on 3rd August for the Public Hearing for Kalutara district organised by the WPZTF. In the beginning of the meeting after the chairperson explained the mandate and circumstances of the CTF and WPZTF, they have raised some objections. They wanted to know who owns the consultation process, who is funding the process and are members of the WPZTF are serving in their personal capacity or are they representing their respective civil society organisations. They have also showed their displeasure that the prominent civil society representatives in the district including Buddhist monks were not informed or invited about this public meeting. They accused that while the consolation process is happening successfully in the North and the East, there is no prominence or enthusiasm about the process in the other provinces. They have doubted that the idea of the Task Force is to invite a couple of like minded people and get their views to be endorsed as the views of the entire Kalutara district. They have further accused that even though they have made submissions to the Public Representative Committee on the Constitution Reforms, neither their views nor names were not even mentioned in the report. Ven. Thebuwane Piyananda Thero, who is also a Provincial Councillor of the Western Province representing the Jathika Hela Urumaya said that even though he is a people representative of the district representing the Government, he was not informed or invited for this meeting. He said similar incidence occurred during a Thai Pongal Celebrations organised by the Office of the National Unity and Reconciliation in the district. He said government is trying to be on the good books of the international community but doubted whether there is a genuine concern from the governments side for reconciliation.

The group opposed to holding the public hearing but after a dialogue with Task Force, have agreed to leave. The Task Force in turn offered an alternative date for a focus group discussion for them to participate.

The Focus Group Discussion was organised on 2nd September at the Kalutara District Secretariat. Buddhist Monks and group of lay persons both men and women participated.

One of the main points the participants raised was that there is no need to create reconciliation in Kalutara district as reconciliation prevailing. People belong to both Muslim minority and Up Country Tamil minority are living in the district side by side. They were of the view that reconciliation is needed in the Northern province as people living there do not tolerate other ethnicities of other religions.

They asked why there is such opposition against erecting Buddha statues in the Northern Province, while statues of Hindu Gods were placed and worshipped at every Buddhist Temple in the entire country. They said there was an ancient Buddhist heritage in the North and East according to the archaeological evidences and this heritage was destroyed during the colonial times. There were Sinhalese living and doing business in the Northern Province but they were forced to leave in the 1980 s with the emergence of the ethnic tensions. Even though there is a lot of talk about providing reparations and resettlement of the Internally Displaced Persons, no body is cared for the Sinhales whose displaced and their livelihood hampered.

Dr. Chamila Liyanage representing a civil society group called '*Sinhala Sangedama*' said that they were appalled by the manner the Office of the Missing Persons Act was passed at the Parliament and questioned as to is this the way reconciliation mechanisms are going to be established. He also said even though OMP is also a mechanisms that has to be created after concluding the consultations, the establishment of the office prior to the completion of the Consultations made the whole process futile. He further added that they as a Sinhala Nationalist Group wanted to register their protest and hand over a petition to the visiting UNSG Ban Ki Moon but was not received by at least an officer of the UN office in Colombo.

He has further suggested an establishment of a permanent office to monitor the reconciliation process and issue early warnings as there are elements who are poised to breach the existing harmony and reconciliation among communities.

Commenting on the Muslim- Sinhala tensioned in the district following attacks on the Muslims in Beruwala and Dharga Town in 2004, they denied the existing narratives. They said whole issue was

twisted to create a negative impression internationally towards Sinhalese and Buddhists. They also mentioned that justice is not done nor reparations were made for the Sinhalese people, whose places of business have been burnt down during the riots in 2014.

Focus Group Discussion – 10 August 2016

With the members of the EPDP

A special focus group discussion was held with the members of the Eelam Peoples' Democratic Party (EPDP) on their invitation at the party headquarters. Members of the WPZTF was invited to discuss further after one of their members Mr. Nelson Edirisinghe participated at the first public hearing in Colombo on 1st August 2016. Mr Edirisinghe said in his submission that there need to be a separate reconciliation mechanism for the victims and survivors of the violence of the LTTE. He felt that the present discussion of the reconciliation mechanisms are only for the benefit of the victims and survivors of the violations by the Government. Since the Task Force members explained that mechanisms would be established after consulting the public, including victims and survivors, these issues will also be taken into consideration he has agreed to invite more of his party members for a focus group discussion.

Therefore, a Focus Group Discussion was organised on 10th August, 2016. Participants included Hon. Douglas Devananda MP, leader of the EPDP and several other members. After the members of the Zonal Task Force explained the mandate and expectations of the discussion, the participants shared their issues. They have mentioned that they are also survivors of the war, having survived the violence unleashed by the LTTE. Several hundreds of their members and sympathisers have died. The survivors also lost livelihood, educational and employment opportunities etc. They were of the view that reconciliation process is important but worries that proposed mechanisms may hamper the reconciliation process by exposing old wounds of the war.

Mr. Devananda said that a newspaper published in Jaffna carried a news item that a mother has implicating him for making her son disappeared. He said that such accusations are baseless and if there are allegations against him, then there should be an investigation. He said he has already asked the police to investigate the allegation to clear his name but wondered how the people whose names are implicated by the victims can clear their names, since newspapers are quoting the victims when they reports the hearings of the Task Force. The participants raised several important points that should be addressed in a process of reconciliation. One aspect is a meaningful power sharing in the Centre and to the provinces. The other aspect is the use of Tamil language. People often face lots of difficulties as Tamil language is not being used in the governments institutions. Number of other suggestions were made and they were hopeful towards reconciliation.

MUSLIM GRIEVANCES

The representations made by the Muslims in the public consultations highlighted certain core issues, which were unique to this ethnic group, and they have also submitted mechanisms, which can contribute to the reconciliation process undertaken by the incumbent government. It is also hoped by the Muslims that these mechanisms will ensure equitable justice to all citizens in Sri Lanka irrespective of their ethnicity, gender or religion.

The Muslim community feels that they were innocent and non-partisan victims in the three-decade war, which gripped the country. They suffered mass execution, ethnic cleansing, and violence and disappearances and land deprivation by the Tamil militants. It is felt that their grievances have not been recognized adequately or addressed by the governments, which have been, and is in power, nor by the human rights agencies or the international community since the end of the war in 2009. They are of the opinion that they have not been represented or considered as participants in any meaningful consultations in the reconciliation processes. They also feel let down by their political representatives, who they allege have not worked for the welfare and against injustice towards the Muslim community. Therefore the individuals and groups making representations of their community issues see the public representations ahead of constitutional reforms as an opportunity.

Highlighted issues

Since the end of the war, Muslims have still not been granted the right to return or assistance to return to their homes. The lands they lost during the war have not been returned to them, nor the opportunity to resume their livelihood. They are disheartened by the demand by the Tamil community to deliver land to their rightful owners from the government, and their contradictory and discriminatory stance in denying the Muslims their land. The Muslims feel that the demand for the North-East merger goes against the reconciliation process as it is a demand only by the Tamils. They feel this demand lacks inter communal justice. It was stated that the minority representation in Parliament will decrease and minority rights may be affected if the Proportional Representation System is done away with. There are two predominantly Muslim districts; however there are no Muslim GA or senior civil servants in any district. Most making representations felt that politicians were the main reason for continuing inter communal disharmony in the country, and hence suggest a mechanism to try to change the present scenario. Although Muslims constitute 10% of the population in the country, only 0.25% are represented in the police force. They feel that a change in the constitution of the Police force can help in maintaining rule of law and justice to all. The Muslim community is not adequately represented in the appointment of public officers, and the distribution of land and state wealth is not equitable. The continuing anti Muslim hate campaign since 2009 has not been curtailed. The Muslims community feels that the previous government did not curtail the hate campaign and chose to ignore it, suggesting that there was tacit approval by the government of the violence and intimidation directed towards minorities, particularly the Muslims. The Aluthgama violence was sighted as one of the worst manifestations of the hate campaign towards Muslims, where lives, homes and livelihood were lost. It was stated that the violence took place in the presence of law enforcement authorities, and violence was perpetrated with impunity. The continued violence and intimidation towards Muslim businesses, their dress, food habits, antipathy towards their places of worship, etc. were unchecked, and no justice was meted out and perpetrators punished in spite of a plethora of evidence. The Secretariat for Muslims, a civil society research organisation, has recorded over 500 incidents of violence, intimidation and threats to the Muslim community by extremist Buddhists.

The Muslims also feel that although the present government claims to work towards reconciliation between communities, still no action has been taken against the perpetrators of violence, and the hate campaign is seen to still continue. Muslims feel they are discriminated against when appointments to the public sector take place. One of the many examples sighted is the unfair appointment of teachers, where only Tamil candidates were given appointments in schools in the estate sector. 600 Moulavi teachers were promised state employment through cabinet approval, but almost all have been deprived of it. The continued negative portrayal of Muslims and their community in the Media was another issue which was highlighted, where the ethnicity and religion of the suspect was mentioned only if he or she was a Muslim. They would never report a Sinhala Buddhist committed XY or Z crime, but when it is a Muslim, they will always say "A Muslim committed XY or Z crime.

Recommendations

- A land commission to be formed to investigate and return land to their original and rightful owners or adequately compensate for them. The land shortage suffered by the Muslim community should be addressed bearing in mind land scarcity, particularly in the Eastern Province.
- The three communities should be equally represented in the proposed Independent provincial land and police commissions to be established.
- When appointment of public officers or distribution of state wealth takes place, national, provincial, district and police area ethnic ratio should be constitutionally ensured.

- Sri Lanka is a multi-ethnic, multi-religious, multi lingual and multi cultural country comprising Sinhalese, Tamils, Muslims, Indian Tamils and Burghers. It should be a unitary state with maximum devolution of powers to the provinces without destabilizing the unitary nature of the country.
- The form of government should be a blend of the Parliamentary and Presidential systems.
- The President shall be elected by the people as at present, and he should not intervene in the functioning of the independent commissions.
- There should be two Vice Presidents representing the Tamil and the Muslim communities at executive level. The appointment of the vice presidents is presented in the annexed documents.
- The Parliament should be bicameral, and its constitution has been presented in the annexed documents.
- The 9 existing provinces should continue as they are, and no two provinces should be merged. They should be given maximum powers for self governance within a unitary set up.
- The present district based proportionate representation is preferred, and in the event the first past the post system and proportionate representation is adopted, the following should be considered:
 - Muslim representation should be ensured according to ethnic ratio, and there should be multi-constituency seats/ multi member seats.
 - The ethnic based representation should be ensured by added bonus seats and compensating with national list seats.
- Each district should be divided into electorates, and by increasing the number of electorates, minority representation will be safeguarded. Additionally, one seat in each district should be allotted for each community, where they constitute a sizable number of the district based population.
- If police and land powers are given to the provinces in the new constitution, there should be a mechanism of safeguards to the minority communities in the province, as recommended by Federation of Eastern Muslim Civil Organizations
- The Muslims are discriminated and harassed by public servants in the Customs, Tax and other government departments. A mechanism needs to be developed to address discriminatory practices against any community.
- An ombudsman and deputy ombudsman to be appointed from the first and second minority community in each province. They are to be appointed by the President with a two third majority vote in parliament from the respective minority communities. They will be empowered to assess, evaluate and monitor the administrative, executive and legislative functions of the provinces in an equitable and just manner, having the power to intervene and override the powers of the Chief Minister or other authority in the province in the interest of national security, public order, peace, justice, maintenance of essential services, and in emergency situations.
- Veto power to be accorded to the ombudsmen against hasty and partisan legislation.
- He shall periodically submit reports to the human rights committee in the country, the central government and the media.
- Hate speech to be criminalized. Setting up of HSCID to investigate hate related crime, like the FCID investigating financial fraud. A commission of inquiry should be set up to inquire in to the Aluthgama violence.
- Recruiting Muslims to the police force in predominantly Muslim areas to mitigate hate related crime.
- A law in the name of 'application of impunity amounting to punishable offence act' shall be enacted in conformity with the constitutional council, where officials who violate the fundamental rights of citizens should personally face the full force of the law; the State should not bear the weight of compensation as at present.
- Legislation in connection with public interest litigation (PIL) should be strengthened, where the protection of witnesses and witness rights will be constitutionally ensured.
- As a response to politicians being viewed as the main reason for inter communal disharmony, an independent body like the NIB should secretly assess a set of criteria. These criteria should be made law.
- Religious and cultural training in schools- a certain number of marks to be given to children at the end of the year for good conduct.

Task Force, Western Province

Annex 2- Breakdown of People participated for the public meetings and focus group discussions organised by the Zonal Task Force, Western Province

Prepared by Sudarshana Gunawardana, Chairperson and Kumudini Samuwel, Member of the Zonal Task Force, Western Province on behalf of the Zonal Task Force, Western Province.

On this 11th October 2016 in Colombo

Compiled by the Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms
(CTF), 17th November 2016, Sri Lanka.

